

RERUM BRITANNICARUM MEDII ÆVI SCRIPTORES,

OR

CHRONICLES AND MEMORIALS OF GREAT BRITAIN AND IRELAND

DURING

THE MIDDLE AGES.

17693 a

THE CHRONICLES AND MEMORIALS

OF

GREAT BRITAIN AND IRELAND

DURING THE MIDDLE AGES.

PUBLISHED BY THE AUTHORITY OF HER MAJESTY'S TREASURY, UNDER THE DIRECTION OF THE MASTER OF THE ROLLS.

On the 26th of January 1857, the Master of the Rolls submitted to the Treasury a proposal for the publication of materials for the History of this Country from the Invasion of the Romans to the Reign of Henry VIII.

The Master of the Rolls suggested that these materials should be selected for publication under competent editors without reference to periodical or chronological arrangement, without mutilation or abridgment, preference being given, in the first instance, to such materials as were most scarce and valuable.

He proposed that each chronicle or historical document to be edited should be treated in the same way as if the editor were engaged on an Editio Princeps; and for this purpose the most correct text should be formed from an accurate collation of the best MSS.

To render the work more generally useful, the Master of the Rolls suggested that the editor should give an account of the MSS. employed by him, of their age and their peculiarities; that he should add to the work a brief account of the life and times of the author, and any remarks necessary to explain the chronology; but no other note or comment was to be allowed, except what might be necessary to establish the correctness of the text.

The works to be published in octavo, separately, as they were finished; the whole responsibility of the task resting upon the editors, who were to be chosen by the Master of the Rolls with the sanction of the Treasury.

The Lords of Her Majesty's Treasury, after a careful consideration of the subject, expressed their opinion in a Treasury Minute, dated February 9, 1857, that the plan recommended by the Master of the Rolls "was well calculated for the accomplishment of this important national object, in an effectual and satisfactory manner, within a reasonable time, and provided proper attention be paid to economy, in making the detailed arrangements, without unnecessary expense."

They expressed their approbation of the proposal that each chronicle and historical document should be edited in such a manner as to represent with all possible correctness the text of each writer, derived from a collation of the best MSS., and that no notes should be added, except such as were illustrative of the various readings. They suggested, however, that the preface to each work should contain, in addition to the particulars proposed by the Master of the Rolls, a biographical account of the author, so far as authentic materials existed for that purpose, and an estimate of his historical credibility and value.

Rolls House,
December 1857.

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI,

A

THOMA WALSINGHAM,

REGNANTE RICARDO SECUNDO,

EJUSDEM ECCLESIÆ PRÆCENTORE

COMPILATA.

CHRONICA MONASTERII S. ALBANI.

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI,

A

THOMA WALSINGHAM,

REGNANTE RICARDO SECUNDO,

EJUSDEM ECCLESIÆ PRÆCENTORE,

COMPILATA.

EDITED

BY

HENRY THOMAS RILEY, M.A.,

OF CORPUS CHRISTI COLLEGE, CAMBRIDGE;
AND OF THE INNER TEMPLE, BARRISTER-AT-LAW.

VOL. II.

A.D. 1290—1349.

PUBLISHED BY THE AUTHORITY OF THE LORDS COMMISSIONERS OF HER MAJESTY'S TREASURY, UNDER THE DIRECTION OF THE MASTER OF THE ROLLS.

LONDON:
LONGMANS, GREEN, READER, AND DYER.

1867.

Printed by
Eyre and Spottiswoode, Her Majesty's Printers.
For Her Majesty's Stationery Office.

TABLE OF CONTENTS.

INTRODUCTION.

INTRODUCTION.

THE present volume continues the History of the Abbots of St. Alban's, from the election and benediction (A.D. (1290–1) of John de Berkhamstede, twenty-fifth Abbot, to the earlier years of the rule of Thomas de la Mare, thirtieth Abbot, elected in 1349.

Contents of the present Volume.

In the Introduction to the preceding Volume (p. xvii), it has been remarked that, in reference to the Second Section of the *Gesta Abbatum* contained in MS. Cotton. Claudius E. iv. (pp. 327–485 of the preceding Volume, pp. 3–109 of this), there seems to be no possibility of saying by whom it was compiled; while at the same time, from the allusion to Abbot Thomas de la Mare in page 413 of that Volume, it was evident that it had received at least one interpolation from the hand of Thomas Walsingham, under whose auspices the MS. was written. Some clue, however, though perhaps but a very slight one, has since been met with by the Editor, which tends to shew by whom the materials of at least the latter part of this Section were originally prepared; if indeed the whole of the Section, (subjected to Walsingham's interpolations at a later date,) was not originally a compilation from his pen.

The compiler of the Second Section of the *Gesta Abbatum* hitherto unknown.

A possible clue to the compiler of at least some of its materials.

In the Introduction to the Volume of the *Chronica Mon. S. Albani* containing the Chronicle usually ascribed to William Rishanger, it has been remarked (p. ix., Note 3,) that in the *Acta Johannis Whethamstede, secunda vice*, No. III. of the Arundel MSS. in the College of Arms,

MS. reference professing to quote from the Chronicles of Risangre.

there is a fly-leaf inserted (fol. 194) in a hand of the [1] latter part of the 14th century, in reference to the claim by King Edward the First of the advowson of the Priory of Tynemouth (A.D. 1293), against the Abbot of St. Alban's. On careful examination, this leaf has been found to contain a series of extracts from earlier writers in reference to the foundation of that Cell, and its early occupation by the monks of St. Alban's. After quoting some passages from the Chronicles of Matthew Paris and the *Gesta Abbatum* (which latter however are not to be found in the *Gesta* as they have come down to us,) in reference to the restoration of Tynemouth by Robert de Molbrai, Earl of Northumberland, and his death and burial at St. Alban's, the writer proceeds to give the following extract—"*Ex " Albo Libro et Chronicis Risangre" :—*

Words of the quotation.

" Expost Dominus Rex Edwardus . . . . . quosdam " malivolos et infideles ; ut patet in placita habita apud " Novum Castrum super Tynam coram Hugone de Cres- " syngham, etc., anno ejusdem Regis vicesimo primo, ubi " dictus Rex per Willelmum de [2] I. . . . [3] [qui] querebatur " pro eo, petiit advocationem Prioratus de Tynemutha " sibi reddi, ut jus suum. Directum est breve Vicecomiti " ex parte Regis, in hæc verba :—' Edwardus, etc., Vice- " ' comiti Northumbriæ, etc. Præcipe Abbati de Sancto " ' Albano quod juste et sine dilatione reddat nobis ad- " ' vocationem de Tynemutha, etc. ; et nisi fecerit, sum- " ' mone per bonos summonitores prædictum Abbatem, " ' etc.' Abbas vero, diem præveniens, ad præ[3][sentiam " Regis] in Scotiam accessit ; sciens se contra regiam " potentiam placitum sustinere non posse, viam placiti " totaliter reliquit, et Domini Regis gratiæ se submisit. " Quare Rex, pietate ductus, [3] [et procerum] suorum in- " stantia excitatus, concessit pro se et hæredibus suis, " quod dictus Abbas et successores sui habeant et tene-

[1] Perhaps the close of the century.
[2] Probably, "*Inge*."
[3] The leaf is mutilated in these places.

"ant de cætero prædictam advocationem Prioratus de "Tynemutha, ut jus ecclesiæ [1] [suæ in perpe]tuum. Et "super hoc idem Rex prædicto Abbati chartam confir- "mationis dedit, in hæc verba.—Scribatur charta."

The words to be found in none of the works hitherto attributed to Rishanger.

Now upon careful search through every page of the works which have been hitherto attributed to Rishanger, a detailed description of which will be found in the Introduction to Rishanger's *Chronicle* before mentioned, no such passage as this, or anything resembling it, is to be found. But if the reader, on the other hand, will turn to the Second Section of the *Gesta Abbatum*, pages 19–20 of the present Volume, he will find the whole account after the words "*querebatur pro eo,*" given in full, and almost *verbatim*, from which the above passage, no doubt, was extracted. The opening words of the extract, it will be remarked, are not to be found in the present work; the Justiciar's name is not given, and those of the locality (Newcastle-on-Tyne) where the plaint was proffered, and of the King's advocate on the occasion, are omitted.

But to be found for the most part, and almost *verbatim*, in the Second Section of the *Gesta Abbatum*.

The *Chronica Risangre* probably the source from which the Second Section was derived.

On this, as almost every other matter connected with the name and writings of William Rishanger, it is impossible to speak with anything approaching absolute certainty; but taking all the circumstances into consideration, to the Editor the probability seems to be, that the *Chronica Risangre*, here spoken of, was the original work from which the matter of the Second Section, (other than the extracts from the *Additamenta* of Matthew Paris,) was selected for transcription into the pages of the *Liber Albus* of St. Alban's; which, not improbably, may have been the name originally given to the Cottonian MS., Claudius E. iv., still a goodly folio, and then a clean newly written volume, fully deserving, from its ample margins (and perhaps from its binding,) the name of the "White "Book." Upon this hypothesis, three-fourths of the quo-

The "*Liber* "*Albus*," named in the quotation, perhaps identical with MS.Cotton. Claudius E. iv.

[1] The leaf is mutilated here.

tation would be common to the two works named in it, the commencing portion being supplied only from the original work.

Another slight confirmation of the suggestion that the Second Section may have mainly proceeded from Rishanger's pen.

Another confirmation of the suggestion, that much of the Second Section of the *Gesta Abbatum* was originally from Rishanger's pen, though of no very great weight, it must be admitted, may be found in the following fact. In the Volume containing the Chronicle hitherto attributed to Rishanger, (but perhaps on no sufficiently satisfactory grounds,) there is a fragment printed (pp. 411–424) of the *Gesta Edwardi Primi*, from MSS. Bibl. Reg. 14, c. I., and Cotton. Cladius D. vi.; which, with the exception of the " Wars of the Barons "—(*De Bellis Leues et Eusham*,)—is the only work that, with anything like absolute certainty, can be ascribed to Rishanger, as the compiler; the author disclosing himself in this instance as "*Frater Willelmus de Rissanger, Chroni-" cator*" (p. 411). In the next page to this, reference is made to the liberation of Charles the Second, King of Naples, in the year 1287, from the hands of Alphonso the Third, King of Aragon, at the intercession of our Edward the First. The passage is, "*Item, Principem " de La Mure de carcere Regis Aragoniæ, ibidem per" sonaliter accedendo, liberavit.*" Now at page 29 in the present Volume, Section II. of the *Gesta Abbatum*, there is a very similar passage,—"*Dominus Edwardus Rex " totam illam pecuniam recepit ad expeditionem suam, " quando ivit in Arragoniam pro liberatione Principis " de La Mure.*" The identity of the appellation given to Charles the Second of Naples in these two instances is at least striking. Before the death of his father, and his consequent assumption of the crown, he was known as " Prince of Achaia," " Prince of [1] Salerno," and " Prince

[1] He is so called in the *Annales de Winton.*, p. 406. In Oxenedes' Chronicle (p. 274), he is,—"*Princeps " de la Maree*," and in Bartholomew Cotton (p. 170),—" *Princeps " de la Moree.*"

"of the Morea." In the other St. Alban's Chronicles however, that ordinarily, but perhaps incorrectly, known as "Rishanger's *Chronicle*" and Walsingham's *History*, he is always spoken of as "Prince of Achaia," and it is [1] only in the fragment which we know to have been compiled by Rishanger that he is called, as here in the Second Section, by the title of "Prince of the Morea," "—*Princeps de la Mure*."

The writer of the Second Section, though concealing his name, in all probability speaks of himself on one occasion.

Whoever the compiler of the Second Section,—or rather, the latter portion of it,—may have been, it seems that there can hardly be a doubt that the writer, while, in conformity with what was but too frequently the monastic usage, sedulously concealing his name, has given an account, not only of his own sentiments, but of his own conduct, on one great emergency; the occasion being an extortionate demand made upon the Monastery, and persisted in, to satisfy the rapacity, caprice, and, to all appearance, absolute dishonesty, of Walter de Langton, Bishop of Lichfield and Coventry, then Treasurer to Edward the First. The writer could not possibly have been ignorant of the name of the courageous monk—"*quidam confrater*,"—who so unexpectedly entered the Chapter-House, and he surely would have given it had it been any other than his own. The [2] story is graphically told, and as seeming to bear reference to an incident in the life of its writer, no apology perhaps is necessary for placing it before the reader in a translated form.—

Translation of the passage in which the writer appears to be so speaking of himself.

"The venerable father, of distinguished authority and "wisdom, powerful in deed and word before our lord "the King and the people, by the grace of God, Bishop "of the Churches of Lichfield and Coventry, and Trea-"surer of our lord the King, requested of the Abbot and "Convent a yearly pension of thirty pounds, for the

---

[1] In a fragment printed in the Volume of Rishanger, p. 482, Charles is called "*Princeps de Mureo*;" suggested, probably, by Rishanger's "*La Mure*."

[2] See pp. 90–94 in this Volume.

" entire lives of three persons, namely, a certain knight, " his wife, and his son: whereupon, a certain brother, " unexpectedly entering the Chapter, after listening to " the discussion in silence, made answer in courteous " terms,—not in public, lest perhaps it might redound to " the disadvantage of the Abbot, or to the loss of the " church,—and began in form as follows; in order that " possibly some remedy might result therefrom, but " there was no one to shew him such. However, it is " here inserted, that those who come after may be the " better able to be upon their guard, and to some extent " instructed.

" 'Reverend [1] father, we render you thanks, so far as " 'we can, for all benefits so kindly bestowed upon us, " 'and still, if so it please you, to be bestowed. But, for " 'God's pity do look to certain concealed perils, which " 'may arise by reason of [2] your request, if it be carried " 'into effect, as to a certain yearly pension which has " 'been mentioned. Indeed, to confess the truth, there " 'are straits on either side. For if we should do this, " 'it is death to us, that is to say, an everlasting con- " 'fusion to our church; which on no account, as well for " 'the fear of God as for the sake of a good conscience, " 'ought your holy fathership to wish to allow of, as " 'may be seen under the heads [3] below written. For " 'in a similar manner, when this transaction came to " 'the knowledge of our lord the King, our patron, he " 'would perhaps not only demand a pension as large, " 'but, as being a greater personage, a still greater one, " 'there being many a one to suggest it. A similar " 'attempt the Prince, son of our lord the King, and " 'the Earls and other great men, would make; per- " 'sons whose armed prayers we could not resist with

[1] John de Maryns, the Abbot, is the person thus addressed.

[2] The Abbot favouring the Bishop's demand.

[3] This, no doubt, was the written copy of the speech, afterwards delivered to the Abbot.

" 'any means of our own, without incurring the greatest
" 'indignation and the everlasting undoing of our
" 'church.

" 'Further, in case our Cells should be charged with
" 'payment of the said pension, so far as we ourselves are
" 'concerned, perhaps the patrons thereof, rising in their
" 'defence, would energetically oppose it, as being an un-
" 'due and unusual payment, and to be looked upon as
" 'so much dilapidation; and so the payment of the said
" 'pension would fall back upon those who before pro-
" 'posed it, those namely who bound themselves thereto.

" 'Further,—for in like circumstances we may draw
" 'the like inference,—many Bishops who are patrons,
" 'and men of rank, would be attempting a similar ex-
" 'action and extortion upon our friends, and at least
" 'those under subjection to them, to their prejudice
" 'and ineffable injury; and thus would our simplicity
" '(or rather, what deserves to be deemed our folly,) when
" 'opposed to might, be fostering, to our disgrace, and
" 'may it not be so,—a pernicious example to many
" 'monasteries in the kingdom of England. And there-
" 'fore we could not, on any account, even if we wished,
" 'agree to the request before mentioned, seeing that it
" 'would redound to the prejudice of all; a case in which,
" 'as I understand the rules of justice, a person could not
" 'make a sacrifice himself, even should he wish to do so;
" 'though in other cases every one is at liberty to
" 'renounce a right that is his own.

" 'As everything that is possible may be hypothetical,
" 'suppose that one of these persons, the son, say, should
" 'live for forty years; the amount paid as pension
" 'would equal a sum of twelve hundred pounds, for a
" 'debt that is but nine hundred, and then [1] only the

[1] This seems to be the meaning of the passage, which is obscurely expressed; it being, apparently, the Bishop's proposal to respite payment of the 900*l.* due to him as Treasurer, in consideration of the grant of the pension for three lives.

" 'payment thereof to be postponed. And thus would " 'the capital expended exceed the original debt by " 'three hundred pounds. Hence the result and conse- " 'quence would be unavoidable usury, the vice of " 'which would bring those guilty of it into peril of " 'excommunication.'

"As this same lord Abbot, John de Maryns, had often " touched upon this request, vexatious beyond measure, " to members of the Convent, in order that he might en- " sure the mutual assent of the brethren to the wishes of " the said Bishop; he did not care to see or hear the afore- " said advice, friendly and reasonable though it was, when " [1] presented to him by one of the brethren, that he might " humbly shew it to the lord Bishop; but striking the " [2] *tabula*, he called the Convent together, upon which " the before-named Bishop came unattended, and the " Abbot at once explained the matter, in these words :—

" 'This our Lord Bishop, and Treasurer to our Lord " 'the King, who has profited this church in many " 'ways, and, by God's will, will profit it, has asked for " 'a yearly pension of thirty pounds (*as specified above*). " 'We enjoin you, on your obedience to us, that you " 'accede to his wishes.'

"But [3] Sir Robert Nortone, the then Prior of St. Al- " ban's, prudently and humbly resisting, made answer " that this could not be done without manifest breach " of justice and peril to souls; and, without leave of our " lord the Pope, it would be an ineffable grievance to the " Monastery. Some however, who murmured against " such and so great a misfortune, sat in silence; while " others spoke out with the Prior. And because by " common consent the grant of a yearly pension of

[1] In a written form.

[2] The *tabula*, or *ferula*, was either a wooden mallet, or a clapper, used in Monasteries for giving a signal, in place of a bell.

[3] The title "*Dompnus*," (in old English, the "Dan" of Chaucer and his contemporaries,) was applied more especially to the clergy.

"twenty pounds was suggested, and this was touched "upon to the lord Bishop, he said that it could just as "well be done without breach of justice to the extent "of the larger sum of money, as the smaller. And one "of the monks at once made answer that the Convent "gave no consent at all, either to the larger sum or the "smaller. Some sat in silence, taking to heart so great "a grievance; others again spoke resolutely against "the Bishop, and one in so many words appealed. But "there was too great reason to dread the extreme power "of the Bishop, the King's chief councillor, at whose "suggestion many evils might have happened. But this "God averted.

"The lord Bishop, then [1] sinking somewhat, said that "the Convent would not be aggrieved by this; for the "burden would fall upon the Abbot. To which the "Prior prudently and truthfully made answer, that "whenever the Abbot was burdened with heavy debts, "it was absolutely necessary for the Convent to give "him assistance. Others too said that this request did "not mean a pension, but rather the destruction and "irrecoverable confusion of the house. The matter was "therefore put off to the Feast of the Passion of St. "Alban [22 June] following, within the fortnight; in "order that it might be discussed before the Priors of "the Cells. Their counsel therefore being communi-"cated, the Priors were unwilling that the Cells should "be bound to pay the said pension: but the Bishop was "always doing his best that the Monastery of St. Al-"ban's should be bound thereto by its common seal.

"By the disposal therefore of Him of whom it is said,[2]— "'There is no wisdom, there is no understanding, against "'God,' reports about this came to the knowledge of the "son of our Lord the King, the Prince of Wales, through "a member of his Court, who heard about this matter.

---

[1] "*submergendo.*"

[2] *Proverbs*, xxi. 30.

" Whereupon, the Prince sent word by letter, that the " said pension was not to be granted: and thus was " this baneful demand set at rest. In the course of time, " within a month afterwards, our Lord the King went " the way of all flesh, and the Chief Treasurer before- " named was executor of his will; who, at once following " up his duties, administered to the deceased. But our " Lord the new King, who in the lifetime of the King his " father had conceived an aversion for him, caused the " Bishop to be seized at Waltham, for reasons which he " pretended, and taken to the Castle of Wallingford, in " custody; and also took away from him his temporal " possessions. And as our Lord the King was informed " of the large sum of money [1] owing to the same Bishop " on letters obligatory of the Chapter of the Monastery " of St. Alban's, after all due allowances had been made, " the succeeding Abbot, the venerable father, namely, " Hugh de Eversdone, being compelled to do so, satisfied " our Lord the King for the same."

Comparative probability that this person was William Rishanger.

There seems a strong probability, as already stated, that the nameless monk—*quidam confrater*—who made this bold and most sensible speech in the Chapter of St. Alban's, in, or shortly before, June 1307, was no other than the person who afterwards compiled the narrative. If that person was William Rishanger, whom we know to have been [2] then living, he would then be fifty-seven years of age; a time of life which would allow of him, though apparently holding no monastic office as an Obedientiary, offering a strong opinion, not only without impeachment of presumption, but not improbably with considerable weight as well. He gives the name of Robert Norton, the Prior, we see, as an opponent alike of the extortionate Bishop and the timorous Abbot, but studiously conceals his own.

---

[1] Probably due to the Bishop as Chief Treasurer, and so representing the crown.

[2] See the Volume containing Rishanger's *Chronicle*, Introduction p. xii., as to his age in 1312.

The story is certainly told with more animation, and in greater detail, than we often find in the narratives of monastic writers; but its Latin is anything but elegant, or even correct, and at times, as elsewhere in the Second Section, the writer's meaning is involved in obscurity. In style and Latinity the language of this Section is probably much on a par with the fragment of the *Gesta Edwardi Primi*, acknowledged by Rishanger as [1] his own, to which allusion has previously been made.

The Third Section, commencing with the Abbacy of Hugh de Eversdone in 1308, is, according to the Rubric on [2] fol. 189a of the Manuscript, avowedly Thomas Walsingham's own compilation; gathered from many [2] books and documents, contemporary no doubt with the events which they describe, and then among the existing archives of the house. From the words of the Rubric it would seem to have been his intention to bring the narrative down to the death of Abbot Thomas de la Mare, in 1396. This however he has failed to do, (no part of the MS. apparently having been lost,) but stops some years short of that date. A Supplement, however, is in existence, which to some extent fills up the hiatus in the later years of that Abbacy, bound up in the volume now known as No. vii. of the Parker MSS., at Corpus Christi College, Cambridge. Though in a somewhat mutilated state, some of the leaves having been cut out, this Supplement continues the narrative, not only to the death of Abbot Thomas de la Mare, but to the election of William Heyworth, on the death of Abbot John Moot, De la Mare's successor, in 1401.

The Third Section, Walsingham's own compilation.

Apparently, never completed.

A Supplement, filling up the later years of the Abbacy of Thomas de la Mare, found in MS. Corp. Chr. Camb. No. vii.

The Appendix to this Volume, containing the Synodal Constitutions of Abbots Richard de Wallingford and Michael de Mentmore, the Constitutions of Abbot Michael

Nature of the Appendix to this Volume.

---

[1] Volume of Rishanger's *Chronicle*, pp. 411–424.

[2] See the Introduction to Vol. I., pp. x. xi.

[3] See pages 182, 186, 187, 191, 195 of this Volume, and Notes.

for the regulation of the Lepers and other Brethren of the Hospital of St. Julian, near St. Alban's, and the Customs of the Nuns of St. Mary at Sopwell, as revised by the same Abbot, contain a large amount of material for the information of those who take an interest in the fourteenth century characteristics of conventual life and parochial rule. The same remark applies equally to the Constitutions issued by Abbot Thomas de la Mare; in the last set of which (pp. 458–466) many particulars are to be found in reference to the Oxford studies and scholastic regulations of those times.

H. T. R.

CORRIGENDA.

Page 182, note 2, *for* "Walingford" *read* "Wallingford."

" 366, line 22, *for* "in vocationem" *read* "invocationem."

and for "recipere" *read* "[2] recipere."

" 406, " 1, *for* "Cænobium" *read* "Cœnobium."

" 419, side-note, *for* "Benedictines," *read* "Cells dependent on St. Alban's."

In Vol. I.

Page v., lines 5 and 7, *for* "Section" *read* "Sectio."

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI.

[MS. Cotton. Claudius E. iv.]

SECTIO SECUNDA, CONTINUATA.

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI.

Sectio Secunda, Continuata.

De præfectione Johannis de Berchamstede, submissi, in Abbatem [1] vicesimum quintum Monasterii Sancti Albani.

Qualiter Malcolmus, Escaetor Regis, post obitum prædicti Abbatis Monasterii Sancti Albani, et omnia bona ejus in manus Regis seisyvit, ministros suos imposuit, et per [2] inauditas extortiones ipsum Monasterium apporiavit.

A.D. 1290.

On the death of Abbot Roger, the King's Escheator takes possession.

Celebris memoriæ viro, Domino Rogero de Nortone, Abbate hujus ecclesiæ, viam universæ carnis ingresso, Dominus Malculmus de [3] Harle, Escaetor Domini Regis, de ejus morte certificatus, mox properavit, domum Sancti Albani intravit, ac universa et singula potenter et impatienter occupavit. Claves omnium officiorum aperte Abbatis arripuit, nostros destituit, suos constituit; domos, thalamos, et [4] conclaves diligenter scrutando, multa invenit,—et multo plura invenisse concupivit,—quæ in matricula sua conscribi fecit, et ita, ne elongarentur, alios a potestate ejecit. Monachos provectiores coram se evocavit, de thesauro Abbatis defuncti comminanter interrogavit; qui [5] asserunt ip-

His extortionate conduct.

---

[1] The words "*in Abbatem,*" are repeated here in the MS., by inadvertence.

[2] *inauditos* in MS.

[3] Or "*Harlege,*" the name being abbreviated, "*Harl',*" in the MS.

[4] Sic in MS.

[5] Sic in MS.

A.D. 1290. sum in vita sua [1] pecuniam suam distribuisse, quemadmodum eidem bene potuit licuisse.

Further proceedings of the Escheator.

Cum igitur ipse Escaetor semper prætendebat Dominum Regem habere eundem statum in temporalibus, vacante monasterio, quem habuit Abbas vivus, cepit fidelitates et juramenta ab hominibus Baroniæ; illius servos, quanquam pauperes, per tallagia immisericorditer depauperavit, [1] pecuniam multiformiter coacervare festinavit. Cum enim in ambitu monasterii non invenissent monetam vel aurum, tam ibi quam in maneriis multum gavisus est se invenisse instaurum, quod Prior noster, Dominus Johannes de Marins, verebatur in magna sui parte vendidisse, propter indignationem regiam quam potuit incurrisse; et, licet devote petenti, superstite Abbate, de fine faciendo pro vacatione habenda, Dominus Rex gratiam facere negabat. Quam obtinere non potuit, obtinuisse sperabat.

Prudent conduct of the Prior.

Recent visit paid by King Edward I. to Saint Alban's, and promise made by him to the Prior, of moderation on part of his Escheator.

Sed spes et eloquium confortavit regium nos, quos spes lædebat. Cum enim ad Dominum Regem, apud Sanctum Albanum declinantem, et prædictum Abbatem personaliter visitantem, Prior noster appropinquasset, et ut de statu domus meditari dignaretur, eidem devote supplicasset, prætendens Escaetorem nobis nimis fore timendum, et, [2] sicut actualiter contingit, in nullo parcendum; Rex ait ipsum pro oculis capitis sui non audere injuriari, quin potius justitiam in omnibus imitari. Sed hoc verbum consolatorium apparuit frustratorium, cum negotium pervenisset ad actum; quia nihil de stauro Abbatis potuimus habere, seu ad usum retinere, nisi per grave pactum. Tam igitur aperte Conventus quam Abbatis seisivit maneria; tutelæ suæ mancipavit res et averia, donec per breve regium fuissent liberata; cum bona Baroniæ Conventus a Baronia Abbatis discreta sunt, et separata, prout per petitionem in Curia regia littera fuerat impetrata, sub hac forma:—

The Abbot's stock and manors seized by the Escheator.

---

[1] *peccuniam* in MS. | [2] *sic* in MS., by inadvertence.

Breve Regis suo Escaetori de bonis Conventualibus Monasterii Sancti Albani, Priori et Conventui ibidem deliberatum. A.D. 1290.

Writ enjoining that the Escheator shall respect the separate property of the Prior and Convent.

"Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, dilecto clerico suo, Domino "Malculmo de Harle, Escaetori suo [1] ultra Trentam. Cum "dilecti nobis in Christo Prior et Conventus de Sancto "Albano bona habeant, et possessiones, separata de bonis Ab-"batis loci ejusdem; quæ bona sua temporibus vacationum "ejusdem Abbathiæ retroactis temporibus capi non consue-"verunt in manum nostram; ac vos, mortuo nuper Abbate "ejusdem loci, quædam bona et possessiones ipsorum Prioris "et Conventus seisiri fecistis in manum nostram; nolentes "eos modo inconsueto molestari, vobis mandamus quod Pri-"orem et Conventum non tractetis, vel per vestros tractari "faciatis, aliter quam tractari consueverunt in aliis vacationibus "temporibus retroactis. Teste meipso, apud Rushforde, quarto-"decimo die Novembris, anno regni nostri octavo decimo."

Continuatio processus et malitiæ Escaetoris prænotati.

The Escheator seizes certain manors belonging to the Convent, notwithstanding the writ.

Maneria tamen de Childewik et de Estbury, cum rebus aliis, continue occupavit, non obstante quod ea prædictus Abbas pro Anniversario suo faciendo Conventui assignavit; firmasque coquinæ Conventus cepit ad votum. Quod Abbati fuerat, vel fuisse poterat, subjugavit totum; ipsos quoque, qui maneria Abbatis ad firmam tenuerunt, disseisivit, et illa, cum [2] carrucis et jumentariis, sibi seisivit, donec [2] carrucæ per breve regium fuerant liberatæ. Non tantum temporalia, quin, [3] mirum dictu, spiritualia, venditioni Escaetor exposuit; qui decimas ecclesiæ de Dolowe collectas, et in horreis congregatas, vendidit; quas dobis dari, seu quomodo-libet liberari, Rex jubere noluit.

---

[1] An error probably for *citra*. See Madox, *Hist. Exchequer*, vol. ii. p. 188.

[2] *carucis* and *carucæ* in MS.

[3] *miro* in MS.

A.D. 1290.

A composition is at length paid by the Prior for the property belonging to the Abbacy.

Prior vero studuit, (et in quantum potuit,) omnia salvare, verumque distulit. Timor ipsum compulit tandem titubare. Ecce enim, [1] proh dolor! vendidit nobis Escaetor omnia mobilia existentia infra Abbathiam, Abbatem defunctum tangentia in universo, pro quinquaginta libris duobus solidis; omne genus bladi apud manerium de Parco, cum [2] feno et pastura, pro septuaginta marcis. Recepit etiam a nobis pro bidentibus plus quam centum libras argenti; et, ne ad nemora manus protendisset nefandas, usque in Festum Sancti Petri ad Vincula proximum, centum marcas a nobis percepit; arreragia redditus, et debita, circumquaque extorsit, dominium loco Abbatis temporaliter exercuit. Nobis igitur profuisset, quicquid in posterum contigisset, [3] pecuniam recepisse, Abbate vivente; diuque languente, multa vendidisse, contra infortunium, quod emersit nimium, nobis præcavisse; quam tanta; totque, et talia, quadam sub incuria velut, amisisse. Unde quidam doluerunt, quidam vero deriserunt, nos hæc incurrisse.—

A preferable course might have been adopted.

"Felix quem faciunt aliena pericula cautum.
"Quique sibi caveant, talia ne subeant."

Processus super electione Johannis de Berchamstede in Abbatem Monasterii Sancti Albani.

The Prior appoints a day for the election of an Abbot.

In crastino igitur tumulationis prædicti patris, videlicet, in crastino Sancti Leonardi, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo, anno regni Regis Edwardi octavo decimo, Dominus Johannes de Maryns, tunc Prior hujus ecclesiæ, communi fretus consilio, de negotio electionis jugiter inchoavit cogitare: unde in crastino Conceptionis gloriosissimæ Virginis proximo instanti ordinavit electionem, per Dei gratiam, fore celebrandam.

[1] *proth* in MS.
[2] *fono* in MS.
[3] *peccuniam* in MS.

Cum igitur omni festinatione tres monachi istius domus, videlicet, Fratres Willelmus de Parys, Archidiaconus, Gaufridus de Sancto Albano, Prior de Redburne, Johannes de Stakederne, Supprior, Domini Regis præsentiam quæsierunt, ad impetrandum licentiam eligendi Abbatem, cum littera sigillo Conventus signata.

A.D. 1290. A deputation waits on the King for a *congé d'élire.*

Continuatio processus et materiæ electionis prænotatæ.

Accepta a Rege eligendi licentia, et convenientibus ad electionem qui debuerunt, voluerunt, et potuerunt, interesse, invocata Sancti Spiritus gratia, per viam compromissi procedentes, prout moris est, hujus monasterii fratrem, Johannem de Berkhamestede, in Abbatem concorditer elegerunt.

John de Berkhamstede is elected Abbot, 9th Dec. 1290.

Qualiter electus Domino Regi præsentatur.

Consequenter, cum Dominus Rex apud Sanctum Albanum declinasset, præsentatus ei fuerat electus, quem benigne acceptavit; nec voluit aliquis, sicut nec profuit, de fine faciendo pro vacatione habenda ipsum sollicitare; qui inde gratiam Priori petenti statim post mortem Abbatis, sicut alias, facere non curavit. Qui tamen pro electo Summo Pontifici scripsit.

King Edward I. visiting St. Alban's, the Abbot elect is presented to him.

De progressu prædicti electi versus Curiam Romanam, pro confirmatione electionis suæ prænotatæ.

Memoratus vero electus, a die electionis suæ usque ad progressionem suam ad Curiam, in camera Prioris morabatur; qui in nullo se intromisit, sed Prior, sibi providendo interim, necessaria reverenter ministravit.

The Abbot elect abides in the Prior's chamber for a time.

In crastino igitur Circumcisionis Dominicæ iter suum arripiens, in nomine Spiritus Sancti, negotium prosequitur prælibatum, assumptis secum quatuor monachis,

Accompanied by four monks,

John III., 25th Abbot, A.D. 1290-1301.

he sets out for Rome, 2nd Jany. 1291.

They borrow money at London, for the journey.

videlicet, Fratribus Johanne Passevant, [1] Reginaldo de Oxonia, Johanne de Stakederne, Suppriore, et Roberto de Nortone; qui in Capitulo sacramentum in verbo Dei præstiterunt, quod per se, nec per alios, contra statum hujus ecclesiæ vel instantis negotii, seu quorundam fratrum, malitiose procurarent; veniam siquidem petentes, ut Conventus pro ipsis oraret, in osculo pacis ad ostium Capituli recesserunt. Qui, Londoniis declinantes, ad expensas de mercatoribus quinquaginta marcas argenti sub obligatione receperunt.

De articulis in examinatione electionis prædicti Abbatis inquisitis.

Abbot John arrives at Rome.

He visits the Pope and Cardinals, one excepted.

Reginald de St. Alban's, his proctor.

Per illarum viarum discrimina memoratus electus [2] pericula magno labore, festinatione omni qua potuit, pertranseundo, [3] die Sancti Petri ad Vincula ad Curiam Romanam usque perveniens, mox Dominum Papam, Cardinales singulos, (præter unum, dictum "[4]Johan- "nem Jolet," qui moleste tulit ipsum eo die non fuisse visitatum,) personaliter visitavit. Multum enim præsens negotium fuerat visitatum per diligentiam et circumspectionem Magistri Reginaldi de Sancto Albano, procuratoris nostri in Curia Romana; qui bene notus et laudabiliter extitit in eadem, et tunc de novo per manum publicam super petitione confirmationis electi procurator constitutus.

Continuatio processus et materiæ prænotatæ.

He receives Papal benediction.

Examinatus fuit electus in Curia Romana, munus ibidem suscipiens benedictionis a Summo Pontifice, con-

[1] *Reginado* in MS.

[2] The words "*ac steti*" precede this word in the MS.; by mistake possibly for "*ac freti*."

[3] This, August 1, is evidently an erroneous date.

[4] John Cholet, a Frenchman, Canon of Beauvais, Cardinal Priest of St. Cecilia, is probably the person meant.

firmatus: et cum decretum electionis, (forsitan præbendi ambitione,) reputatum fuisset reprehensibile, Papa, de potestatis suæ plenitudine, defectum [1] supplevit.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

De examinatione et confirmatione electionis prænotatæ.

Official examination and confirmation, at Rome, of the election.

"Inquisitio facta apud Urbem Veterem per [2] reverendissimos patres, videlicet, Dominos Tusculanum Episcopum [3] H., et [4] Neapoleonem, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, de forma et modo electionis prædictæ.

"Primo, quæsitum fuit tam de anno quam de die obitus Rogeri, quondam Abbatis. Ad quod fuit responsum, quod obiit anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo, in crastino Animarum.

"Item, quo die traditus fuit sepulturæ. Ad quod responsum fuit, quod tertio die post obitum ejus.

"Item, de licentia eligendi petita a Rege. Ad quod responsum fuit, quod petita fuit, pariter et obtenta; prout testatur littera regia super hæc confecta.

"Item, si certus dies ad electionem de Abbate futuro celebrandam fuit statutus. Ad quod fuit responsum, quod sic.

"Item, si celebrata fuit electio infra tempus a canone diffinitum, scilicet, infra tres menses a tempore vacationis. Ad quod fuit responsum, quod sic.

"Item, si die statuto adveniente, omnes qui debuerunt, voluerunt, et [5] commode potuerunt, interesse dictæ electioni, interfuerunt. Ad quod fuit responsum, quod sic.

"Item, quo die celebrata fuit electio, qualiter, et ubi. Ad quod fuit responsum, quod in crastino Conceptionis

---

[1] *suplevit* in MS.

[2] *reverentissimos* in MS.

[3] It seems very doubtful if the Bishop of Tusculum, at this time, was a Cardinal.

[4] Napoleon Frangipani, surnamed "Orsini," Cardinal Deacon of St. Adrian.

[5] *comode* in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

" Beatæ Mariæ Virginis, quinto, scilicet, Idus Decembris, " publice ac solemniter in Capitulo.

" Item, per quam viam procedebatur ad electionem. " Ad quod fuit responsum, quod per viam compro- " missi.

" Item, quare potius hanc per viam quam per viam " scrutinii. Ad quod fuit responsum, quod, ut a juris- " peritis dicebatur, per hanc viam facilius [1] consulitur " Ecclesiæ.

" Item, qualiter perventum fuit ad hanc viam. Ad " quod fuit responsum, quia die statuto ad eligendum " convenientibus in unum, recitata fuit Constitutio " Generalis Concilii—' Quia propter diversas.' Qua " recitata, post tractatus habitos super formis in dicta " Constitutione contentis, quæsivit Prior Monasterii " Sancti Albani, prout moris erat, per quam viam " placuit eis procedere. Qui, statim respondentes, " dixerunt per viam compromissi.

" Item, si hoc quæsivit ab omnibus in genere, an a " singulis in specie. Ad quod fuit responsum, quod " ab omnibus in genere, et statim post a singulis in " specie.

" Item, in quot et quos fuit compromissum. Ad " quod fuit responsum, quod in novem, quorum nomina " habentur in quadam littera super hæc confecta, sigillo " Capituli sigillata.

" Item, si isti novem hujusmodi compromissum, seu " potestatem eligendi, sibi commissam, reverenter sus- " ceperunt. Ad quod fuit responsum, quod sic.

" Item, si statim post hujusmodi potestatem sibi at- " tributam, et ab ipsis reverenter susceptam, de Abbate " defuncto, secesserunt in partem. Ad quod fuit re- " sponsum, quod sic.

" Item, quo in loco tractabant. Ad quod fuit re- " sponsum, quod in Capella quondam Rogeri Abbatis.

---

[1] *consuliter* in MS.

"Item, si electus secessit in partem. Ad quod fuit "responsum, quod sic. Ac quando compromissarii sui "de ipso tractabant. Ad quod fuit responsum, quod "sic.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

"Item, si ante electionem in communi celebratam, "requisitus fuerit assensus dicti electi, pariter et ad-"hibitus. Ad quod fuit responsum, quod non requi-"situs fuit, nec adhibitus.

"Item, si omnes compromissarii elegerunt, aut unus "vice omnium. Ad quod fuit responsum, quod unus "vice omnium.

"Item, si illi, qui vice omnium elegit, attributa fuit "a compromissariis suis eligendi potestas. Ad quod "fuit responsum, quod sic; prout testatur littera super "hoc confecta, sigillo Capituli sigillata.

"Item, si hujusmodi potestatem, sibi attributam, "reverenter suscepit. Ad quod fuit responsum, quod "sic.

"Item, si omnes compromissarii dictæ electioni con-"senserunt et subscripserunt. Ad quod fuit responsum, "quod sic; prout in quadam [1] sedula continetur.

"Item, si electus prius electioni de se factæ con-"sensit. Ad quod fuit responsum, quod post varias "requisitiones instantissime factas, tandem omnium "devictus instantia, suum consensum adhibuit.

"Item, si incontinenti publicata fuit electio, post-"quam fuit solemniter celebrata. Ad quod fuit re-"sponsum, quod sic.

"Item, si Rex dictæ electioni suum consensum ad-"hibuit. Ad quod fuit responsum, quod sic; prout "testatur ejus littera, super hoc confecta.

"Item, si electus tempore electionis esset excommu-"nicatus, suspensus, vel interdictus, aut ab excommu-"nicatis, suspensis, vel interdictis, electus. Ad quod "fuit responsum, quod non.

---

[1] A mediæval form of the classical word "*schedula.*"

John III., 25th Abbot, A.D. 1290-1301.

"Item, si aliquid dedit vel promisit compromissa-"riis suis, ut ipsum eligerent. Ad quod fuit respon-"sum, quod non.

"Item, si se immiscuit ad ministrationem tempora-"lium aut spiritualium. Ad quod fuit responsum, quod "non."

—Dicebat tamen Dominus [1] Neapoleon quod valde remoti, videlicet, ultra Italiam constituti, si electi sint in concordia, dispensative, propter necessitates ecclesiarum, et utilitates, possunt administrare per illam Decretalem de [2] Electionibus, et electio pro nihilo est. Sed Dominus Tusculanensis dicebat, et male, quod illa Decretalis nihil loquitur nisi tantum de electis in Episcopos.—

"Item, quærebatur si professus esset Regulam Sancti "Benedicti, et in ipsa bene expertus. Ad quod fuit "responsum, quod sic.

"Item, si aliquem in ordinibus pateretur defectum. "Ad quod fuit responsum, quod non.

"Item, si moribus et vita esset commendabilis. Ad "quod fuit responsum, quod sic.

"Item, si liberæ conditionis, et de legitimo [3] toro, "natus esset. Ad quod fuit responsum, quod sic.

"Item, si convenientis vel sufficientis esset littera-"turæ, et in temporalibus circumspectus. Ad quod "fuit responsum, quod sic."

De mutuo pro expensis [4] memorati Abbatis in Romana Curia contractis.

The Pope comes to the Abbot's aid in borrowing money

Cum autem memoratus electus procuratoria diversa monachis in comitiva sua existentibus, et Magistro Reginaldo de Sancto Albano, subalternatione facta, com-

[1] Apparently "*Neapoleonus*" in the MS.; but see the accusative "*Neapoleonem*" in page 9 *ante*.

[2] This passage is doubtful; in the MS. it reads thus:—"*eleci et eleci* "*p. nich. est.*"

[3] *thoro* in MS.

[4] *morati* in MS., by inadvertence.

munique sigillo Capituli roborata, ad Curiam Romanam secum detulisset, super mutuo contrahendo usque ad summam mille librarum, et amplius, nullus per ea mutuum tradere curavit. Sed ecce! Summus Pontifex interposuit, et de mutuo exhibuit creditores, licentiam Abbati inde tribuendo.

John III. 25th Abbot, A.D. 1290–1301. — for his expenses.

De quadam discordia inter Archidiaconum Monasterii Sancti Albani et Fratres Minores exorta; et ob hoc confirmationem electionis memorati Abbatis fuisse impeditam.

In consequence of a previous misunderstanding between the Friars Minors and the Archdeacon of St. Alban's, the benediction of the Abbot is impeded at Rome.

Quoniam occasione detentionis Willelmi de Pershore, Ordinis Fratrum Minorum apostatæ, orta fuit materia quæstionis inter Abbatem et Conventum Westmonasterii, ex parte una, et Fratres Minores Provinciæ Angliæ; venerabilis pater, Frater Johannes de Peccham, de Ordine Minorum, Cantuariensis Archiepiscopus, executor seu conservator privilegiorum Ordinis ejusdem in Anglia a Sede Apostolica deputatus, Abbatem et majores dicti Conventus, ex eo quod post ejusdem Archiepiscopi monitiones dictum apostatam non restituerunt ipsis Fratribus, per ipsa privilegia eorum Ordini concessa, publicasset excommunicationis sententiam incurrisse, ac eos per se, et ejus Suffraganeos, denunciasset excommunicatos, et denunciari fecisset per Provinciam Anglicanam; Frater Willelmus de Parys, Archidiaconus Sancti Albani, Commissarius Abbatis nostri, Rogeri, ad instantiam dictorum Abbatis et Conventus Westmonasterii, per litteras suas patentes Londoniis auctoritate conservatoria publice retractavit. Quocirca dicti Fratres, in spiritu furoris quemdam confratrem, Johannem de Bokyngham, cum litteris et processu Summo Pontifici, qui erat de Ordine Minorum, videlicet, Domino Nicolao, divina Providentia Papæ, Quarto, statim destinarunt. Qui in Curia Romana de monachis Sancti Albani sinistra ultra modum prædicavit; constitutusque in præsentia Domini

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Papæ, se opposuit; ac ipsum sollicitavit, et animum suum, post confirmationem electi, illum, sicut Deo placuit, [1]latentem, nimis commovit: electi cupiens negotium impedire, munus suæ benedictionis retardari procuravit. Gravaminibus igitur multiplicatis, expensisque non modicis expositis, intervenientibus amicis, submiserunt se dictus Abbas noster, de novo confirmatus, et prædictus Frater, præsenti ordinationi:—

Scriptum submissionis et concordiæ super lite præscripta, inter partes prædictas diutius agitata.

Formal terms of reconciliation made between the Friars Minors and the Abbot and Convent of St. Alban's, A.D. 1291.

"Noverint universi, quod cum inter Fratres Minores Provinciæ Anglicanæ, ex parte una, et religiosos viros, monachos "Sancti Albani, ex altera, super usurpatione conservatoriæ "jurisdictionis, ad instantiam monachorum de Westmonasterio, "in causa apostasiæ Willelmi de Persore, per Archidiaconum "Sancti Albani nuper habita, et super quibusdam aliis, orta "esset materia quæstionis, dicti Fratres Minores, per Fratrem "Johannem de Bokingham, intervenientem pro eis, et prædicti "monachi Sancti Albani, per Dominum Johannem, Dei gratia, "Abbatem eorum, ac Fratrem Robertum de Nortone et Magistrum Reginaldum de Sancto Albano, procuratores Conventus "ejusdem, die Jovis proxima ante Festum Annunciationis Dominicæ, anno ejusdem millesimo ducentesimo nonagesimo, "submiserunt se de alto et basso ordinationi venerabilis viri "Magistri Willelmi de Monte Forti, Decani Sancti Pauli, et "Fratris Roberti de Novo Mercato, apud Urbem Veterem, in "domo Domini Decani, super præmissis et aliis controversiis "quibuscunque. Ipsi vero Decanus et Frater Robertus, "habita deliberatione hinc inde cum partibus, demum de "assensu utriusque partis, ordinaverunt concorditer in hunc "modum:—Inprimis, videlicet, quod Archidiaconus Sancti "Albani totum processum ita solemniter in eisdem locis et "totiens revocabit, quotiens illum, contra processum Domini "Cantuariensis Archiepiscopi, in causa prædicta minus provide "promulgavit; et hoc citra Festum Sancti Michaelis proximo "venturum. Et nisi hoc fecerit idem Archidiaconus citra "Festum Sancti Michaelis proximo futurum, et satisfecerit "competenter Ministro Angliæ et Fratribus, super dicta injuria,

[1] Sic in MS., possibly an error for some other word.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

"extunc per Abbatem ab illo officio absolvatur. Nullus vero "monachorum circa hoc impedimentum præstabit. Abbas vero, "in redeundo de Curia, personaliter adibit Dominum Cantuari"ensem Archiepiscopum, tanquam conservatorem privilegi"orum Ordinis Fratrum Minorum, si adeo prope fuerit quod "sine infesto [1] incommodo hoc facere poterit, nisi legitime "fuerit impeditus. Quod si contigerit, saltem infra Festum "Sancti Michaelis non omittat de facto dicti Archidiaconi "veniam petiturus ab ipso, et sibi, tanquam conservatori pri"vilegiorum Ordinis Fratrum, talem humiliationem facturus, "quæ rationabiliter debeat sufficere in hac parte; promittendo "nihilominus pro se et suis, quod cavebunt a talibus in futu"rum. Dicti etiam Abbas et Conventus Sancti Albani bona fide "juvabunt Fratres, quantum poterunt, per omnem modum "rationabilem ad recuperandum dictum apostatam, nec illis de "Westmonasterio assistent de cætero consilio vel favore; nec "aliquid celabunt a Fratribus quod eis juvare poterit in hoc "facto. Cæterum si Fratres docere poterunt, quod per Abba"tem Sancti Albani jam mortuum, ut [2] auxilium quemcunque "de domo, auctoritate conservatorum pro monachis Cistercien"sibus, eis sit injuriatum in aliquo, Dominus Abbas, qui nunc "est, id, absque difficultate aliqua, prout de jure poterit, revo"cabit, ac pro se et suis a consimilibus cavebit in futurum. "Omnes insuper præfatæ et aliæ [3] præteritæ discordiæ sopi"antur; et sit hinc inde mutua caritas, quasi nulla dissensio "præcessisset, et transgressores hinc inde graviter puniantur. "Dominus autem Abbas visitet Conventum Oxoniis, qui magis "in ista conflictione [4] gravabantur, in aliqua eleemosyna com"petenti, citra Festum Sancti Michaelis; ita quod non minus "[5] [quam] viginti marcarum ministretur duobus Conventibus, "si istam visitationem Minister et Fratres duxerint acceptan"dam. Hanc autem ordinationem præmissam, coram eis reci"tatam, partes prædictæ acceptaverunt gratanter, et eam in "omnibus se promiserunt bona fide hinc inde servaturos, sub "pœna quam Dominus [6] Decanus prædictus et Frater Robertus "in non servantes duxerint statuendam. In quorum omnium "testimonium, de consensu partium, et mandato, sigillis ejus"dem Domini Decani et Fratris Roberti præsentes litteræ sunt "munitæ. Datum apud Urbem Veterem, die et anno supra"dictis."

---

[1] *in comodo* in MS.

[2] This passage is evidently incomplete.

[3] *præterito* in MS.

[4] Sic in MS., in the plural.

[5] Omitted in MS.

[6] *Dedanus* in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

No further demands made by the Friars Minors.

Veruntamen Fratres deportaverunt istam litteram Domino Abbati apud Sanctum Albanum, post adventum suum de Curia; nec aliquid petierunt in posterum prætextu illius compositionis.

De Priore de Bynham, propter suam impotentiam, per Priorem et Capitulum Sancti Albani amoto, sed, pro malitia prædicti Escaetoris evitanda, citius restituto.

The Prior of St. Alban's removes the Prior of Bynham, who is sick, and appoints another.

Monasterio interim isto destituto pastoris solatio, contigit quod vir bonus, Dominus R. de Waltham, Prior de Bynham, graviter infirmabatur. Prior siquidem Sancti Albani memoratus verebatur quod si tunc humanitus de ipso contigisset, per intrusionem Prioris instituendi, aut alio modo, regali potestate Monasterii Sancti Albani justitiæ præjudicaretur: in propria persona illud cœnobium adivit, et [1] Cellerarium illius domus, ad cautelam, in Priorem subrogavit.

On the King's Escheator claiming his dues, the former Prior is restored.

Cumque hoc devenisset ad præscripti Domini Malcolmi audientiam, Subescaetor suus in partibus illis, ad mandatum ipsius, statim ingressus est, et officium suum, quantum ad tallagia et alia incumbentia, festinanter exercuit. Hæc advertens, prædictus Prior noster præfatum Dominum R. de Waltham, Priorem, ut ante, restituit; qui, per Spiritus Sancti inspirationem, convaluit.

De monachis monasterii prædicti per Priorem et Capitulum ibidem ad loca diversa transmissis.

Monks of various Cells removed by the Prior from place to place.

Removebat etiam monachos Cellarum in vacatione memoratus Prior Sancti Albani de loco ad locum, per consilium Conventus istius monasterii; prout sibi, secundum Dominum, visum fuerat expedire.

---

[1] *Sellerarium* in MS.

De Symone de Wendore, tempore vacationis Monasterii prædicti, per Priorem et Conventum ibidem ad Vicariam Hoctonæ præsentato.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Cæterum in illa vacatione collata fuit Vicaria ecclesiæ de Hoctone Domino Simoni de Wendouere; quem Dominus O[liverus], Episcopus Lincolniensis, admisit, ad præsentationem Prioris et Conventus Sancti Albani, et in eandem instituit, per istas litteras suas patentes:— Before confirmation of the election of Abbot John, the Prior and Convent present Simon de Wendouere to the Vicarage of Hoctone.

"Pateat universis quod nos, Oliverus, permissione divina, "Episcopus Lincolniensis, Simonem de Wendore, presbyterum, "ad Vicariam ecclesiæ de Hoctone, vacantam, ad quam per "Priorem et Conventum Monasterii de Sancto Albano, "ipsius monasterii electo in Abbatem in Curia Romana, pro "confirmatione electionis ipsius habenda, agente, nobis extitit "præsentatus et admissus sexto decimo Kalendas Julii, anno "Domini millesimo ducentesimo nonagesimo primo, et vica-"rium perpetuum, cum onere personaliter ministrandi et con-"tinue residendi, canonice instituimus in eadem. In cujus "rei testimonium, sigillum nostrum præsentibus est appen-"sum. Datum *et cætera*."

Et patet quod præsentatus fuit, et admissus in vacatione, ad præsentationem Prioris et Conventus, licet fuisset institutus post adventum Domini Abbatis de Curia: de quo Abbate nulla fit mentio in institutione. He is instituted after the Abbot's return.

De mora, gestis, et expensis, prædicti Abbatis, pro confirmatione electionis ejusdem, in Curia Romana; et de regressu, homagio, [1] et fidelitate Domino Regi factis, et suis temporalibus eidem liberatis.

Postquam igitur venerabilis pater prædictus, pro confirmatione sua et cæteris necessariis suis, in Curia Romana per sex septimanarum spatium non sine magnis laboribus et expensis, exenniis et donativis multipliciter expositis, mille trecentis marcis sterlingorum, On his return home, Abbot John reaches Paris, 30th April 1291.

[1] *et* repeated in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

ut prætactum est, mutuo receptis, de quibus visitavit Summum Pontificem de quadringentis marcis, et totidem Cardinales, in [1] pecunia numerata, expletis negotiis, domum redire festinans, per illarum viarum discrimina transeundo, in Vigilia Apostolorum Philippi et Jacobi Parisius, Domino ducente, pervenit. Et cum in Angliam devenisset, apud Sanctum Albanum continuo non accessit, sed apud Cellam de Hertford declinans; mandans Priorem Sancti Albani ad se venire; ubi decenter se præparavit quæsiturus præsentiam Domini Regis, qui tunc in Marchia, [2] id est, apud Norham, degebat.

He arrives at the Cell of Hertford.

Consequenter vero, cum litteram Domini Papæ, illustri Regi prædicto directam, porrexisset, accepta littera, Abbatem super negotiis suis procrastinavit. Mane igitur facto, Abbas fuerat coram Domino Rege et Consilio suo, et ecce! filum [3] cannabinum de bulla Papali plumbea evulsum; unde per os Domini Willelmi de Luda, Episcopi Eliensis, in præsentia Domini Regis, ejus consiliarii, prout fuerat tractatum, pronunciatum fuit mandatum Papale, sive bullam, esse irritum et inane. Et quanquam Dominus Abbas se affirmasset quod integram et veram tradidisset, nullus curavit exaudire. Et quia, sic Deo placuit, bullam habuit duplicatam illam apud Redburne, in manerio Camerarii, cum omni festinatione fecit inquiri, quam in die octavo Domino Regi exhibuit; per quam Dominus Rex, facti sui pœnitens, ipsum gratanter admisit; cui fidelitatem, prout decuit, mox juravit. Demandatum igitur fuerat Escaetori, ut temporalia sua eidem liberaret.

He presents the Pope's letter to the King, at Norham.

For want of a proper string attached to the leaden seal, it is declared invalid.

Sending to Redburne for a duplicate, the Abbot is admitted by the King.

Continuatio processus et materiæ prænotatæ.

In Festo igitur Passionis Sancti Albani memoratus Dominus Abbas, domum veniens, quem Conventus,

Abbot John arrives at

[1] *pecunia* in MS.
[2] *i.* in MS.
[3] *canapinum* in MS.

præsente Domino Abbate de Waltham, cum solemni processione ac maxima veneratione, hilariter suscepit, magnam Missam celebravit. Ad cujus ingressum tenendum convivio splendido per Priorem nostrum præparato, multitudo non parva confluebat.

John III, 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

St. Alban's June 22.

Qui cum domum suam miserabiliter depauperatam invenisset, dictum mutuum mille trecentarum marcarum terminis suis mercatoribus nullo modo solvere potuit; unde ultra sortem multam [1] pecuniam refudit. Afflictio insuper affligebat afflictum; cum Dominus Abbas saltem bladum seminatum in terra, vivente prædecessore suo, habere non est permissus: sed contulit Domino Regi, ad octavum, [2] nongentas marcarum, tresdecim marcas, decem solidos, unum denarium, pro blado et instauro residuo eidem venditis per Escaetorem memoratum.

Through the poverty of the Abbey, he is unable to pay the sums borrowed. He is obliged to compound to the Escheator for even grain sown in the time of his predecessor.

Introductio placiti subsequentis.

Cum Rex Angliæ illustris, Edwardus, Dei gratia, filius Henrici Regis, Tertii, anno regni sui vicesimo primo, petivisset versus Dominum Johannem, Abbatem de Sancto Albano, advocationem Prioratus de Tynemutha sibi reddi, ut jus suum, de qua ei injuste deforciavit, ut dixit, emanavit de Cancellaria Regis breve directum Vicecomiti Northumbriæ, directum in hæc verba:—

Demand, on the King's behalf, of the advowson of the Priory of Tynemouth.

De placito advocationis Cellæ de Tynemutha, inter Dominum Regem et præscriptum Abbatem diutius agitato, eidem Abbati gratiose collatæ.

" Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, Vicecomiti [3] Northum-
" briæ salutem. Præcipe Abbati de Sancto Albano quod

Writ, calling upon the Abbot

[1] *peccuniam* in MS.

[2] IX^c *marcarum* in MS.

[3] *Northumbri* in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

to give up the said advowson.

"juste et sine dilatione reddat nobis advocationem Prioratus "de Tynemutha, quam nobis injuste deforciat, ut dicitur; et "nisi fecerit, summone per bonos summonitores prædictum "Abbatem, quod sit coram Justiciariis nostris Itinerantibus ad "primas Assisas, cum ad partes illas venerint, ostensurus "quare hoc non fecerit; et habeas ibi summonitionem et "hoc breve. Teste meipso, apud Rokesburge, tricesimo die "Novembris, anno regni nostri vicesimo primo."

The Abbot waits upon the King in Scotland, and, as a mark of his favour, receives a concession of the royal claims to the advowson.

Abbas vero, dictum diem præveniens, ad præsentiam Domini Regis in Scotiam accessit, in magna contritione cordis, sciens se contra regiam potentiam placitum sustinere non posse, præcipue in hiis quæ progenitores sui, reges Angliæ, Ecclesiæ Sancti Albani devote contulerunt. Unde super hoc viam placiti totaliter reliquit, et gratiæ Domini Regis se submisit. Quare Dominus Rex, pietate ductus, et procerum suorum instantia excitatus, concessit pro se et hæredibus suis, quod prædictus Abbas et successores sui habeant et teneant de cætero prædictam advocationem Prioratus de Tynemuta, ut jus ecclesiæ suæ in perpetuum.

Et super hoc idem Rex prædicto Abbati chartam confirmationis dedit, in hæc verba:—

Breve Regis super concessione advocationis prænotatæ.

Charter of confirmation of the right of the Abbot of St. Alban's to the advowson of the Priory of Tynemouth.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, *et cætera*, omnibus ad "quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod "cum advocationem Prioratus de Thinemuta, in Comitatu "Northumbriæ, nuper in Curia nostra coram dilectis et fide-"libus nostris, Domino H[ugone] de Cressingham et sociis "suis, Justiciariis nostris Itinerantibus in eodem Comitatu, "per breve nostrum de recto versus Abbatem de Sancto Al-"bano petivissemus, ut jus nostrum; nos caritatis intuitu, et "ob reverentiam Beati Albani, Protomartyris Angliæ, necnon "et pro salute animæ nostræ, ac etiam claræ memoriæ Alic-"noræ, quondam Reginæ Angliæ, consortis nostræ, et anima-"rum omnium prædecessorum et successorum nostrorum, re-"misimus, pro nobis et hæredibus nostris, prædicto Abbati de "Sancto Albano omnem actionem, quam erga eundem Abbatem

"habuimus in advocatione Prioratus prædicti, seu ejus perti- "nentiis quibuscunque: volentes et concedentes, pro nobis et "hæredibus nostris, quod prædictus Abbas de Sancto Albano, "et ejusdem loci Conventus, habeant et teneant advocationem "prædictam, cum pertinentiis, ut jus ecclesiæ suæ prædictæ "de Sancto Albano, sibi et successoribus suis, sine occasione "vel impedimento nostri vel hæredum nostrorum, in perpe- "tuum. In cujus rei testimonium, has litteras nostras fieri "fecimus patentes. Teste meipso, apud Westmonasterium, "septimo die Maii, anno regni nostri vicesimo secundo."

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

De Priore de Tynemutha, et quibusdam monachis ibidem, eidem in sua rebellione contra prædictum Abbatem adhærentibus, ad Sanctum Albanum abductis et ibidem incarceratis.

The Abbot hears that the Prior of Tynemouth is about to rebel against him.

Hujus Johannis Abbatis anno quinto, perlatus est rumor ad eum quod Prior de Thinemuta, qui tunc fuerat, "Adam de Tewing" appellatus, nova moliebatur ibidem, et insolita; et, inter cætera, Abbati suo resistere et rebellare parabat. Abbas vero, mox rem relatam quasi pro comperto habens, ut erat facilis ad credendum de se sinistra, [1] illico, quam secrete potuit, versus Northumbriam cepit iter; et, ad Novum Castrum perveniens, composuit cum Majore dictæ villæ, ut eum perduceret ad Thinemutam cum multitudine armatorum, secrete tamen, et noctanter; ne forte tumultus dictum Priorem redderet præmunitum.

The Abbot arrives at Newcastle, and takes measures with the Mayor.

Sed res ista non potuit expediri vel perfici, sine conniventia cujusdam civis de Novo Castro, cui nomen erat "Henricus Scot;" qui fuerat familiaris Priori, et cunctis in castello familiaribus, ratione dilectionis inter Priorem et ipsum, honorabilis et acceptus. Is vero Henricus, accitus ad Abbatis colloquium, confestim ut cognovit Abbatem velle illum uberrime remu-

[1] *ilico* in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

By the aid of Henry Scot, who betrays his friend, the Prior, the Abbot obtains an entrance into the Castle of Tynemouth. The Prior is made prisoner, and sent to St. Alban's.

nerare, si Priorem proderet, amicum suum, consensit in facinus, alter Judas; et, proficiscens cum Abbate, silenter pervenit ad portas Castri de Thinemuta; evocatoque janitore, petiit aperiri sibi. Ille vero, nihil mali suspicatus de illo quem credebat amicum sui domini, incunctanter aperuit. Et ecce! subito Abbas, cum turba quam Major Novi Castri contraxerat, irruit, et claves arripuit, tradens eas cuidam scutifero qui secum venerat, committens custodiam portæ sibi. Deinde perrexit ad ostium cameræ Prioris loci, subito pulsans ut aperiretur ei. Prior autem venerat de Matutinis, et, deposita tantum cuculla, pausabat in pellicea super lectum. Qui ut audivit pulsantis sonitum, requisivit quis esset foris. Cum [1] illico responsum est quod Abbas suus;—"Absit," ait ille,—"quid "enim faciet modo istic Abbas?" Et confestim irruerunt in cameram cum Abbate, et dictum Priorem, jussu Abbatis, in custodia posuerunt; quem post paucos dies Abbas transmisit per mare ad Monasterium, et constituit in eadem Cella novum Priorem.

Scot is rewarded with lands belonging to the Cell.

Dictum autem Henricum Scot pro mercede proditionis remuneravit prodigaliter, dans sibi et hæredibus suis, de se legitime procreatis, multas terras et libertates in villa de Estwik, in detrimentum non modicum dictæ Cellæ.

The Prior and John Throklow said to have conspired to transfer the advowson to the King.

Ferebatur quod iste supradictus Adam, Prior de Thinemuta, et Johannes Throklow, cum nonnullis aliis de Conventu ibidem, procuraverant istam placitam quam Rex movit contra Abbatem de advocatione Prioratus de Thinemuta; ut, Abbate de jure advocationis excluso, et Rege introducto, liberius querelas suas Regi, qui advocatus extitisset eorum, contra Abbatem suum confingendas, et possent promere, et ab eodem Rege, utpote advocato, favorabilius exaudiri. Sed prævenit hanc molitionem et finis placiti, et

[1] *ilico* in MS.

data sententia pro Abbate, et Prioris, ut diximus, captio repentina, et dicti Johannis de [1] Thorlow et suorum complicium amotio de dicta cella, satis despicabilis; qui, compediti et vinculis artis astricti, ad Monasterium sunt transmissi.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Throklow and his accomplices are sent in chains to St. Alban's.

Qualiter visitatio prædicti Abbatis in Cella sua de Wymundham per advocatum ejusdem fuerat impedita.

Idem Abbas, anno prælationis suæ nono, Prioratum de Wymundham visitare disposuit. Sed Dominus Robertus de Tateshale, dicti loci advocatus, adventum ipsius intelligens, dictum Prioratum intravit; ostia ecclesiæ, et januas, contra Abbatem, ne ullum introitum haberet, claudi jussit; nec Priorem dicti loci Abbati suo obviam exire, vel aliquem honorem sibi exhibere, permisit. Abbas vero, hujusmodi violentiam ad tempus patienter sustinens, hospitium suum alibi procuravit.

The Abbot intending to visit the Priory of Wymundham, Sir Robert de Tateshale, the patron, prevents it.

De excommunicatione violatorum [2] [et] perturbatorum possessionum, libertatum, et jurium, Monasterii Sancti Albani, per prædictum Abbatem solemniter illata.

Eo tempore, propter malitiam villanorum de Sancto Albano, et aliorum malefactorum, idem Abbas denunciavit omnes illos excommunicatos, qui malitiose, scienter,

The Abbot pronounces the enemies of his

[1] The last letter of this name is indistinct. The name is "*Throklow*" above. There can be little doubt that he is identical with the John de Trokelowe, who long afterwards, at St. Alban's, wrote the history of the reign of Edward the Second, which has been already published in this Series. See p. 127 of that Volume.

[2] Omitted in MS.

John II., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

church to be excommunicated.

et injuste, perturbant, violant, auferunt, vel infringunt, aut excogitata malitia perturbare, violare, auferre, vel infringere, moliuntur, seu quolibet modo machinantur, jura, libertates, jurisdictiones, possessiones, seu pensiones, Ecclesiæ Sancti Albani debitas et consuetas. Et quoscunque malivolos conspiratores in hac parte, clam vel palam; omnesque qui confratres nostros, conversos, seu familiares, falso et malitiose diffamant; propter quod religionis et ordinis nostri status magis denigratur, et apud bonos et graves, penes quos prius non extiteramus diffamati, vilipenditur, seu quovis alio modo gravatur; una cum fautoribus et complicibus universis, cujuscunque fuerint conditionis, dignitatis, aut status; in ecclesia nostra conventuali prædicta, necnon et singulis ecclesiis et capellis nostræ totius jurisdictionis, quater in anno, ipso facto in genere excommunicatos esse, pulsatis campanis, accensis candelis, fecimus denunciari.

They are denounced as such, four times in each year.

Alleged confederacy, against the interests of the Abbey, among the townsmen of St. Alban's; but effectually quelled.

Multi homines villæ Sancti Albani, ut dicebatur, invicem confœderati velut, aliquo tempore præsumpserunt ad confusionem suam; fidem dederunt ut consuetudines approbatas et usitatas villæ Sancti Albani, contra ejusdem ecclesiæ libertatem, in præjudicium dictorum Abbatis et Conventus, attentarent; sed post multas et varias altercationes sedata est discordia super lite conspirationis et sententia excommunicationis; ex quo omnes et singuli parati erant, tactis sacrosanctis, se purgare.

De advocatione, seu [1] patronagio, ecclesiæ de Dachet per [2] negligentiam præscripti Abbatis diutius amissa.

The church of Dachet being vacant,

Vacante ecclesia de Dachet per mortem Domini Willelmi de Eytone, in Vigilia Sancti Edmundi Archiepiscopi, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo

[1] *patronagii* in MS., by inadvertence.

[2] *neglegentiam* in MS.

nono, idem Abbas, verus patronus, quemdam clericum suum præsentavit ecclesiæ memoratæ; qui nimis tepide et negligenter præsentationem suam prosecutus est, ob mortem Domini [1] Oliveri, Lincolniensis Episcopi. Dominus Hugo Dispensarius, sinistro consilio exagitatus, sub ficto advocationis colore, asserens jus patronatus dictæ ecclesiæ ad se pertinere, quemdam clericum suum, nomine "Ricardum de Staundone," venerabili patri, Domino R[oberto], Dei gratia, Archiepiscopo Cantuariensi, vacante Sede Lyncolniensi, præsentavit; qui, ad ipsius militis præsentationem, scripsit officiali loci, juxta articulos consuetos, de vacatione ipsius ecclesiæ inquirere; qui, Domino Abbate ignorante, prædictum patrem certificavit, quod prænominatus miles fuit verus patronus, et quod vacabat ecclesia per mortem Domini Willelmi de Eytone, ultimi rectoris ejusdem; et dictus pater illum Ricardum de Standone, clericum, per militem memoratum ad eandem præsentatum, qui subdole prævenit cum dicta inquisitione præsentationem ipsius Abbatis, instituit in rectorem in ecclesia memorata.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

A.D. 1299, Sir Hugh Le Despenser fraudulently deprives the Abbot of the next presentation.

Cumque dictus Abbas, admiratione super tanta præsumptione consternatus, [2] sciscitabatur a prædicto Domino Hugone, cujus [3] spiritus instinctu, aut proprio aut alieno, jus suum et patrocinium vendicare præsumeret, in præjudicium et ecclesiæ suæ læsionem, idem miles causas induxisset ratione carentes, ac dictus Abbas privilegia et munimenta super hoc confecta ostendisset, conscientia sua instigante, mox ultro confessus est se nullam habere dictæ ecclesiæ advocationem, neque patrocinium. Discat igitur quisque de cætero cautius negotiari.

On being questioned by the Abbot, Le Despenser acknowledges the fraud.

---

[1] Oliver de Sutton. He died 13th November, 1299.

[2] *scicitabatur* in MS.

[3] *spt* in MS.

De afflictione Abbatis memorati propter Constitutionem Domini Papæ Bonefacii, in derogatione Regis Angliæ editam.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Constitution of Pope Boniface VIII. refusing aid from ecclesiastical communities to lay powers, under pain of excommunication.

Licet Bonefacius Papa, Octavus, statuisset quod quicunque prælati, ecclesiasticæque personæ, religiosæ vel sæculares, quorumcunque ordinum, conditionis, seu statuum, collectas vel talliam, decimam, vicesimam, centesimam, suorum et ecclesiarum proventuum vel bonorum, laicis solverint vel promiserint, aut quamvis aliam quantitatem aut portionem, aut quotam ipsorum proventuum vel bonorum, æstimationis vel valoris ipsorum, sub adjutorii, subventionis, vel doni, vel quovis alio modo, nomine, titulo, aut quæsito colore, absque auctoritate Sedis ejusdem; necnon imperatores, reges, seu principes, duces, comites, vel barones, vel etiam potestates, capitanei, officiales, vel rectores, quocunque nomine censeantur, civitatum, castrorum, seu quorumcunque locorum urbibus, et quivis alius, cujuscunque præeminentiæ, conditionis, et status, qui talia imposuerint et erexerint, vel ceperint, aut apud ædes sacras deposita, aut ecclesiarum vel ecclesiasticarum personarum, arestaverint, saisiverint, seu occupare præsumpserint, aut occupata, saisita, seu arestata, receperint; necnon omnes qui scienter in prædictis dederint auxilium, consilium, vel favorem, publice vel occulte, eo ipso sententiam excommunicationis incurrant. Universitates quoque, qui in his culpabiles fuerint, ecclesiastico supposuit interdicto, prælatis et personis ecclesiasticis supradictis, in virtute obedientiæ, et sub pœna depositionis, districte mandando, ut talibus absque expressa licentia dictæ Sedis nullatenus adquiescant.

On breaking this Constitution, the Abbot

Cum igitur memoratus Abbas istam Constitutionem minus observasset, velut quamplures in Anglia, a celebratione divinorum, nisi propter præsentiam Domini Regis Angliæ, multo tempore cessavit. Dominus enim

Edwardus, Rex Angliæ illustris, dirigens secum exercitum in Flandriam, contra Dominum Regem Franciæ, præcipitanter petiit auxilium ab ecclesiasticis personis, inconsulto Papa ; et quia multi responderunt hoc eis non licere, propter sententiam excommunicationis insertam in dicta Constitutione, tunc nuper edita, quasi furibundus seisire fecit in manum suam tam spiritualia quam temporalia, horrea sequestrando ; et ulterius minando, ac duritias multiformiter faciendo, eos a pace sua dimisit, ne justitia apud eum in Curia sua eis aliquatenus fieret. Itaque dictus Abbas, sicut multi alii, plus majestatem terrenam quam divinam formidavit, et quintam partem omnium bonorum temporalium et spiritualium per extorsionem, pro se et Cellis suis, exquisito colore, contulit Domino Regi, pro protectione sua habenda. Obtinuit tamen absolutionem, prece pecuniari.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

forbears celebrating divine service ; but is finally absolved by the Pope. Forcible extortion of moneys by King Edward I., in spite of the Pope's Constitution.

Placitum inter memoratum Abbatem et Johannem Fiz-[1]Johannis, super [2]Chace de Horwode, super compositionem mutuam finaliter terminatum.

Cum in tempore bonæ memoriæ Domini Rogeri Abbatis placitum fuisset inter Dominum Johannem filium Johannis, super Chacia de Horewode, et ipsum Abbatem, tandem sopitum est per quamdam compositionem, per arbitros inde in lingua Romana compositam. Post cujus mortem, [3] filius ejus, et hæres, Dominus Ricardus, multa gravamina et injurias intulit Domino Johanni, Abbati immediate succedenti, super chacia memorata. Cumque idem Abbas, necessitate cogente, de bosco suo antedicto venditionem et commodum suum

Composition made between Abbot Roger and Sir John Fitz-John, as to the Chase of Horwode.

Suit as to the same between

[1] The intended termination of this word, abbreviated in the MS., is doubtful.

[2] Sic in MS.

[3] The John Fitz-John, who made the compact with Abbot Roger, was the brother probably, and not the father, of Richard Fitz-John ; as John, the elder, died apparently before the election of Abbot Roger, being succeeded by his son John.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Abbot John and Sir Richard Fitz-John. Judgment is finally given for the Abbot.

facere proposuisset, ut decuit et licuit, idem Dominus Ricardus viribus totis ei resistebat, ac venditionem prohibuit et perturbavit; ex quo, necessitate compulsus, breve de nova disseisina impetravit, et ipsum viriliter implacitavit per manum validam, magnis et variis laboribus et expensis interpositis.

Cum autem chartas et munimenta pars Abbatis sufficienter ostendisset, frustra [1] intendens enervasse compositionem, pro eo quod putavit eam tantummodo sigillatam sigillo Abbatis—, sed pars adversa illam compositionem sigillis Abbatis et Conventus palam et oculata fide monstravit esse munitam: unde decretum est per Justiciarios, quod utraque pars eandem compositionem inviolabiliter observarent. Et quia prædictus miles et oratores sui in judicio asserebant nullum impedimentum fecisse Abbati, ut præmissum est, nisi infra quindenam Nativitatis Sancti Johannis, et quindenam post, consideratum est, quod liceat prædicto Abbati, et successoribus suis, sine impedimento arbores prosternere in bosco suo, temporibus debitis, et ulterius facere, juxta tenorem scripti inter eos [2] chirographati; et tale impedimentum factum, non in præjudicium Abbatis sed propter necessariam eodem tempore ferarum salvationem, extiterat; sicut coram Justiciariis constantissime asserebant.

[3] *Qualiter Monasterium Sancti Albani et plura alia monasteria, ad præceptum Regis, fuerant Domino [4] Papæ in mille libris obligata.*

Abbot Roger becomes surety for

Tempore Domini Rogeri Abbatis, accessit quidam familiaris Domini Regis, cum littera credentiæ, nomine Johannis de Kirkeby, et nomine Regis, et per

[1] This sentence is left unfinished.

[2] *cirographati* in MS.

[3] This rubric is placed immediately before the Letter following, in the MS.

[4] This word has been purposely, and almost wholly, obliterated in the MS.

extorsionem et minas fecit Abbatem et Conventum obligare se per litteras patentes Magistro Giffredo de [1] Vezano, Apostolicæ Sedis Nuncio, executori negotiorum Terræ Sanctæ, super decima et aliis a dicta Sede in Anglia deputato, super receptione depositi mille marcarum de [2] pecunia collecta in subsidium Terræ Sanctæ. Aliud tamen actum fuit, et aliud scriptum, eo quod ipsum depositum, seu aliquam sui partem, nullo recepimus omnino tempore; sed Dominus Edwardus Rex totam illam [3] pecuniam recepit ad expeditionem suam, quando ivit in [4] Arragoniam pro liberatione Principis de La Mure.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

1,000 marks raised in aid of the Holy Land, but in reality appropriated by King Edward, A.D. 1287.

Et licet Rex nobis fieri fecisset litteram suam patentem pro se et hæredibus suis, super indemnitate, sicut fecerat multis monasteriis in Anglia, simili modo obligatis, quando illa [2] pecunia petita fuerat per Summum Pontificem, tempore istius Abbatis, juxta tenorem litteræ Papalis subsequentem, petiit inducias; unde propter gravissimas in obligatione nostra insertas pœnas evitandas, tam celeri et inopinatæ solutioni, non sine doloribus et damnis, resistere nequivimus quoquo modo.—

The said sum is demanded of the Abbot by the Pope.

"Bartholomæus de Ferentino, Canonicus Londoniarum, et "executor ad infra scripta, ut inferius plenius continetur, "specialiter constitutus, religiosis viris, Dominis Abbati, "Priori, Cellerario, Sacristæ, et Conventui, Monasterii Sancti "Albani, salutem, et mandatis Apostolicis firmiter obedire. "Noveritis nos litteras Apostolicas, sanas et integras, et vera "bulla bullatas, omni suspicione carentes, quas vobis inspiciendas transmittimus, nobisque fideliter per latorem præsentium remittendas, recepisse, in hæc verba."—

Official Letter to the Abbot, enclosing a Letter from the Pope.

---

[1] *Verano* in MS., by inadvertence; the name is given correctly in page 31.

[2] *peccunia* in MS.

[3] *peccuniam* in MS.

[4] In the year 1287.

Processus super Bulla ad levandam pecuniam præscriptam a Domino [1] Papa destinata.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

The Pope's Letter, calling for payment of moneys so collected.

"Bonefacius Episcopus, servus servorum Dei, venerabili "fratri, Episcopo Wyntoniensi, et dilecto filio, Magistro Bar- "tholomæo de Ferentino, Canonico Londoniarum, salutem et "Apostolicam benedictionem. Gerentes de vestræ multiplicis "probitatis industria, et probatæ fidei puritate, fiduciam in "Domino specialem, nostra et Ecclesiæ Romanæ negotia vobis "secure committimus exequenda, firma credulitate tenentes "quod circa executionem eorum operose sollicitudinis studium "et efficacem sollertiam impendetis. Cum igitur totum re- "siduum decimæ, quam felicis recordationis Gregorius Papa, "Decimus, prædecessor noster, in regno Angliæ Terræ Sanctæ "subsidio deputavit, promptum et paratum habere intendamus "omnino, et speremus indubie quod hujusmodi negotium per "vestram circumspectam prudentiam et sollicitudinem dili- "gentem ad effectum, favente Domino, celeriter perducetur, "vobis petendi, recipiendi, et recolligendi, per vos vel ves- "trum quemlibet, residuum supradictum, nostro et Ecclesiæ "Romanæ nomine, a personis ecclesiasticis et religiosis, et "aliis quibuslibet dicti regni, apud quas, vel earum loca, "depositum esse dinoscitur residuum memoratum, necnon et "contradictores per censuram eccclesiasticam, appellatione "postposita, compellendi; non obstante si personis eisdem, "vel aliquibus aliis, cujuscunque conditionis, status, ordinis, "vel dignitatis, existant, communiter vel divisim, a Sede "Apostolica sit indultum quod interdici, suspendi, vel excom- "municari, non possint, per litteras Sedis Apostolicæ, non "facientes plenam, expressam, et determinatam de indulto "hujusmodi mentionem; et qualibet alia prefatæ Sedis [2] indul- "gentia, generali vel speciali, cujuscunque tenoris vel ex- "pressionis existat, per quam, præsentibus non expressam, "vel totaliter non insertam, effectus earum impediri valeat "quomodolibet, vel differri, et de [3] qua plenam et expressam, "ac de verbo ad verbum oporteat in nostris litteris fieri "mentionem; plenam et liberam præsentium auctoritate con- "cedimus facultatem. Datum Laterani, Nonis Februarii, Pon- "tificatus nostri anno sexto."

[1] This word is almost wholly obliterated in the MS.

[2] *indulgentie* in MS.

[3] This word is doubtful.

"Unde nos volentes, ut tenemur, mandatis Apostolicis "obedire, auctoritate Apostolica nobis in hac parte commissa, "vos requirimus, et peremptorie monemus, vobisque, ac "vestrum singulis, districte præcipiendo mandantes, quod "infra duos menses, a die præsentationis præsentium compu- "tandos, quod tempus vobis et vestrum singulis districte pro "peremptorio termino assignamus, nobis vel collegæ nostro "prædicto, vel nostro, seu alterius nostri, commissario, apud "Novum Templum Londoniis, reddatis et restituatis, et as- "signetis, nomine ejusdem sanctissimi patris et Ecclesiæ "Romanæ, integre mille marcas bonorum, novorum, et lega- "lium sterlingorum, quas in deposito recepistis et habuistis, "nomine Romanæ Ecclesiæ et Terræ Sanctæ, a venerabili "viro Giffredo de Vezano, tunc cameræ Domini Papæ clerico, "Apostolicæ Sedis Nuncio, et [1]executore negotiorum Terræ "Sanctæ, super decima et aliis a dicta Sede in Anglia depu- "tato, de [2]pecunia ipsius Terræ Sanctæ concessa subsidio, "et cui deposito vos voluntarie obtulistis, pro vestris et "monasterii vestri utilitatibus; prout in littera obligatoria "vestra, quæ penes nos residet, plenius continetur; sub pœna "excommunicationis, quam in vestrum quemlibet, et inter- "dicti, quas in ecclesias vestras [3]proferimus in hiis scriptis, "si in præmissis, vel in aliquo præmissorum, defeceritis "quoquo modo: attendentes quod si in præmissis adimplendis "negligentes fueritis, vel rebelles, quod absit, contra vos, "elapso dicto termino, acrius procedemus. In cujus rei tes- "timonium, sigillum nostrum præsentibus est appensum. "Datum Londoniis, die nono decimo Martii, anno gratiæ "millesimo ducentesimo [4]nonagesimo."

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Continuation of the official Letter, calling for payment of the said 1,000 marks.

De charta vacationis Abbathiæ et perdonationis omnium debitorum, ex quacunque causa, ratione mutui mille librarum prædictarum, per industriam Johannis Styvenache, Cellerarii Sancti Albani, per prædictum Dominum Regem liberaliter concessa.

In recompensationem igitur dictarum mille marcarum, et quadringentarum et triginta ulterius marcarum

In return for the said 1,000

[1] *executori* in MS.
[2] *peccunia* in MS.
[3] *proferrimus* in MS.
[4] This date is clearly incorrect, as Boniface VIII. became Pope in 1294; the 19th of March 1300 would seem to be the date.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301. — marks, and other moneys paid to the King, a charter is granted, conferring possession of the barony and possessions of the Abbacy, during the vacancy thereof.

incontinenti solutarum, computato auro Reginæ, procuravit Frater Johannes de Stivenache, tunc Cellerarius Abbatis, istud negotium nomine prædicti Abbatis prosequens, non sine magnis sumptibus et laboribus, chartarum istius ecclesiæ confirmationem et certum finem in perpetuum pro vacatione Abbathiæ; videlicet, ut quotienscunque Monasterium Sancti Albani per mortem Abbatis vacare contigerit, Prior et Conventus habeant tam de baronia quam de possessionibus ejusdem disponendi facultatem; prout charta inde confecta testatur. Quam quidem baroniam et possessiones Dominus Rex, qui pro tempore fuerat, in manu sua consuevit tenere, ad damna innumerabilia et gravamina inopinabilia dictæ domus, donec alius Abbas substitueretur.

Also, acquittance of all debts due from the Abbey to the King.

Item, Dominus Rex sub magno sigillo suo tunc fecit acquietanciam dicto Abbati, et ecclesiæ suæ, de omnibus debitis ex quacunque causa ipsum tangentibus a temporibus retroactis; cum revera multa tunc temporibus diversimode debebantur.

Charta Regis, super mille marcis in qualibet vacatione Monasterii Sancti Albani eidem Domino Regi persolvendis.

Charter conferring possession of the barony and possessions of the Abbacy upon the Prior and Convent, during the vacancy thereof; a fixed sum of money being paid to the King, by way of

"Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, omnibus ad quos præ-"sentes litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod ob devo-"tionem quam erga Sanctum Albanum, gloriosum Christi "Martyrem, gerimus et habemus, et ut monachi Abbathiæ "de Sancto Albano de cætero possint quietius et tranquillius "Altissimo famulari, concessimus pro nobis et hæredibus "nostris, Abbathiæ prædictæ, quod Prior et Conventus Ab-"bathiæ ejusdem, et eorum successores, in singulis vacatio-"nibus ejusdem Abbathiæ, quotiens videlicet ipsam exnunc "vacare continget, habeant et teneant custodiam Abbathiæ "ejusdem, et eorum successores in singulis vacationibus "ejusdem Abbathiæ, quotiens videlicet ipsam exnunc vacare "continget, habeant et teneant custodiam Abbathiæ illius, et "omnium temporalium ejusdem, una cum omnibus rebus et "bonis ad Abbathiam illam qualitercunque spectantibus, adeo

"plene et integre sicut aliquis Abbas ejusdem loci Abbathiam "illam et temporalia, cum rebus et bonis prædictis, sede plena, "aliquibus retroactis temporibus habere et tenere consuevit. "Ita quod ipse Prior et Conventus de temporalibus, et bonis "ac rebus aliis, plenam ac liberam administrationem habeant, "et inde disponere et ordinare possint, prout eis melius et "utilius videbitur faciendum, et prout Abbas dicti loci inde "posset ordinare et disponere, sede plena; salvis nobis et "hæredibus nostris feodis militum, quæ tenentur de Abbathia "prædicta, et advocationibus ecclesiarum, cum acciderint "temporibus vacationum prædictarum. Ita tamen, quod omnes "redditus et servitia annua, de feodis prædictis in vacationi-"bus illis provenientia, remaneant Priori et Conventui præ-"dictis. Salvis etiam nobis et hæredibus nostris escaetis, "quas contigerit accidere temporibus prædictis; quæ qui-"dem escaetæ, singulis hujusmodi vacationibus finitis, vi-"delicet, post fidelitatem ipsius quem eligi, seu confirmari, "seu præfici, contigerit in Abbatem, nobis vel hæredibus "nostris factam, liberentur et remaneant Abbati, Priori, et "Conventui, et successoribus suis dicti loci, sine occasione vel "impedimento nostri vel hæredum nostrorum quorumcunque; "reddendo nobis et hæredibus nostris pro qualibet vacatione "Abbathiæ, sive duraverit per annum integrum, sive per minus "tempus, mille marcas, infra annum a tempore quo Abbathia "illa vacare cœperit computandas; videlicet, quinquentas "marcas in fine primi dimidii anni illius, et quingentas "marcas in fine ejusdem anni. Et si forte vacatio Abbathiæ "illius duraverit ultra annum, tunc prædictus Prior, et Con-"ventus, proximo anno integro sequenti, si tanto tempore du-"raverit, solvant nobis et hæredibus nostris mille marcas ad "terminos prædictos; et sic pro quolibet anno integro post "primum annum, durante vacatione prædicta, ad eosdem ter-"minos mille marcas. Et si ultra annum integrum, vel annos "integros, duraverit minori tempore quam per annum, tunc "pro illo minori tempore, de prædictis mille marcis minus "pro rata temporis illius proportionabiliter nobis solvant. Et "volumus et concedimus, pro nobis et hæredibus nostris, "quod prædicti Abbas et Conventus, et eorum successores in "perpetuum, habeant et teneant custodiam Abbathiæ prædictæ "singulis temporibus vacationum ejusdem, in forma prædicta; "ita quod nullus Vicecomes, Escaetor, seu quicunque alius "ballivus, vel minister, nostri vel hæredum nostrorum, de "custodia Abbathiæ prædictæ, seu Cellarum suarum, mane-"riorum, aut aliarum rerum, seu bonorum quorumcunque, "ad dictam Abbathiam seu Cellas spectantium suas, quoquo

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

—

composition, on such occasions.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

"modo, ratione vacationis illius, se in aliquo intromittat; "hoc tamen excepto, quod Escaetor vel alius minister noster, "seu hæredum nostrorum, qui pro tempore fuerit, infra portas "tantum Abbathiæ prædictæ in principio cujuslibet vacationis "ejusdem quamdam simplicem seisinam, nomine nostri regii "dominii, capiat; et ea sic capta, statim exinde recedat, "absque aliquo capiendo, vel etiam asportando; ita quod "ultra unum diem, occasione seisinæ prædictæ, moram ibi "non faciat, nec aliquem ibidem substituat loco sui. Volumus "insuper, et concedimus, pro nobis et hæredibus nostris, "quod si nos forsitan, vel hæredes nostri, aliquo tempore va- "cationis Abbathiæ prædictæ exercitum nostrum fecerimus "summoneri, prædicti Prior et Conventus, et successores sui, "pro propriis et dominicis feodis militum Abbathiæ illius, in "manibus ipsorum Prioris et Conventus tunc existentibus, ad "servitium in eodem exercitu faciendum minime teneantur, "nec occasione servitii illius molestentur in aliquo, vel gra- "ventur; sed inde penitus sint quieti, salvis tamen nobis et "hæredibus nostris servitiis feodorum militum quæ tenentur de "Abbathia prædicta, temporibus ejusdem ad nos pertinentibus, "ratione exercitus supradicti. In cujus rei testimonium, has "litteras fieri fecimus patentes, teste meipso, apud Caldestrem, "vicesimo die Julii, anno regni nostri vicesimo nono."

[1] *Charta Regis super perdonatione omnium debitorum ejusdem per Abbatem et Conventum Sancti Albani, ex quacunque causa, primitus contractorum.*

Acquittance, in consideration of certain payments, of all debts due from the Abbey to the King.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, *et cætera*, omnibus ad "quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod "pro remissione quam dilecti nobis in Christo Abbas et Con- "ventus de Sancto Albano nobis fecerunt, tam de illis mille "marcis quas ab eis pro quibusdam arduis negotiis expediendis "mutuo recepimus de [2] pecunia decimæ, in subsidium Terræ "Sanctæ a clero regni nostri nuper concessæ, eisdem et Con- "ventui nomine Summi Pontificis liberata, in deposito custo- "dienda, et quas idem Abbas et Conventus postmodum pro "nobis dicto Summo Pontifici solverunt; quam de aliis debitis "quibuscunque, in quibus eis ex quacunque causa usque ad "diem confectionis tenebamnr; necnon pro trecentis marcis "quas idem Abbas et Conventus nobis in subsidium expedi- "tionis nostræ Scotiæ jam dederunt; perdonavimus eis omnia

[1] This rubric, in the MS., is erroneously placed before "*Dominus* "*Rex*," that rubric being placed here.

[2] *peccunia* in MS.

"debita in quibus ipsi nobis, ex quacunque causa, usque ad "diem confectionis præsentium tenebantur, volentes et conce- "dentes, pro nobis et hæredibus nostris, quod idem Abbas et "Conventus de debitis prædictis penitus sins quieti. In "cujus rei testimonium, *et cætera*."

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Breve Regis super libertatibus Monasterii Sancti Albani ab omnibus allocandis.

King Edward I. confirms to the Abbey of St. Alban's seven charters of preceding Kings, Henry II., Richard I., and Henry III.

Dominus Rex confirmavit chartas trium regum, videlicet, Henrici Secundi, Regis Ricardi, et Regis Henrici Tertii.

De Rege Henrico Secundo quinque chartas confirmavit; unam de libertatibus et consuetudinibus.

Item, aliam chartam, ut nullus ex ministris intret in terras vel domos, seu possessiones, Abbatis vel Conventus, ipsis invitis.

Item, aliam chartam, de warenna columbarum.

Item, aliam chartam, ut ubicunque ministri Abbatis et Conventus per regnum Angliæ peragraverint, quieti et immunes sint ab omni theloneo et consuetudine, ubicunque vendant, vel emant, vel conducant aliquid ad opus Monasterii Sancti Albani; et nullus eis injuriam faciat, vel disturbet.

Item, aliam chartam de feria octo dierum.

Item, confirmavit chartam Regis Ricardi de libertatibus et consuetudinibus, ut nullus hominum se intromittat de possessionibus dicti Abbatis et Conventus, ipsis invitis.

Item, confirmavit chartam patris sui de warenna; videlicet, ut nulli mortalium liceat terras suas intrare, ad fugandum in eis, vel aliquid capiendum quod ad warennam pertinet, sine licentia ipsorum, et voluntate.

Processus placiti super toloneo et transverso inter Dominum Regem et prædictum Abbatem diutius agitati.

Grant and confirma-

"In nomine Domini, Amen. Edwardus, Dei gratia, Rex An- "gliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitanniæ, Archiepiscopis,

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

—— -tion of liberties to the Abbot and Convent of St. Alban's.

"Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Justiciariis, Vicecomitibus, Præpositis, ministris, et omnibus ballivis et fidelibus suis, salutem. Quia constat nobis per inspectionem chartarum prædecessorum nostrorum, regum Angliæ, quas Abbas Sancti Albani habet, quod homines ipsius Abbatis venire non debent extra libertatem ejusdem Abbatis pro aliqua summonitione vel occasione, coram aliquibus Justiciariis inquisitoribus, nos autem concessiones et confirmationes prædictas ratas habentes, et gratas, eas, pro nobis et hæredibus nostris, quantum in nobis est, præfatis Abbati et Conventui, et suorum successoribus, concedimus et confirmamus, sicut chartæ et litteræ prædictæ rationabiliter testantur. Volumus etiam, et concedimus, pro nobis et hæredibus nostris, quod licet prædicti Abbas et Conventus aliqua vel aliquibus libertatum prædictarum, eis, ut prædictum est, concessarum, hactenus aliquo emergente casu usi non fuerint, ut dicti Abbas et Conventus, et successores sui, libertate illa, vel libertatibus illis, de cætero nihilominus plene gaudeant, et utantur. Hiis testibus [1] [*et cætera*]. Datum per manum nostram, *et cætera*."

Breve Regis Baronibus de Scaccario super placito prænotato.

Writ to the Barons of the Exchequer, by reason of plaint made by the Abbot of St. Alban's against the

"Edward, par la grace Deu, Roy de Engletere, Sire de Irland, et Duc de Aquitayne, au [2] Treisurer et as Barones de lEscheker, saluz. Pur [3] coe que nostre chere amy Abbe de Seint Alban nous ad fet entendaunt que nos ministres, Gardeyns du Chastel de Hertford, par lenchesoun de la garde du chastel, demaun-

---

[Translation.]

"Edward, by the grace of God, King of England, Lord of Ireland, and Duke of Aquitaine, to the Treasurer and to the Barons of the Exchequer, greeting. Whereas our dear friend the Abbot of Saint Alban's has given us to understand that our officers, Wardens of the Castle of Hertford, by reason of the ward of the castle, demand and take in the

---

[1] Omitted in MS.

[2] *Trersurer* in MS.

[3] Correctly, *ceo*.

" dent e pernent en la vile de Seint Alban, e ailurs en " la franchise, travers e tonneu, en preiudice de la dit " franchise, encontre resoun, e [1] aso en graunt damage, " sicum meime celu Abbe, ou akount de la par luy, vos " purra pluis pleinement muster; vous mandoms que, la " mustraunce e les resouns le dit Abbe, et la respouns " des diz Gardeyns, oyes e diligentment entendues en " cele partie, facez en fere pur le dit Abbe quaunt que " vous verrez que face a fere, par dreit e par resoun. " Done, *et cætera*."

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Wardens of the Castle of Hertford.

" town of Saint Alban's, and elsewhere in the liberty, [2] tra- " verse and toll, in prejudice of the said liberty, against " reason, and also to great damage, as the same Abbot, or " some from there on his behalf, will be able more fully to " shew you; we do command you that, the shewing and the " reasons of the said Abbot, and the answer of the said War- " dens, being heard and diligently considered in this behalf, " you do cause to be done therein for the said Abbot what " you shall see ought to be done, in right and in reason. " Given, *etc.*"

Processus et allegationes partium in placito prætitulato.

Prætextu cujus mandati, mandatum fuit Nicolao Roland, nuper Custodi Castri de Hertforde, et W. Milksop, nunc Custodi ejusdem, quod essent hic ad hunc diem, videlicet, in crastino Sancti Johannis Baptistæ, ad ostendendum pro Rege rationes suas, per quas ipse Nicolaus, dum fuit Custos castri prædicti, et W. nunc Custos, capit transversum et theloneum in prædicta villa Sancti Albani, et alibi in libertate ejusdem Abbatis.

Process and inquisition as to the right of the Wardens of the Castle of Hertford to take traverse and toll in the town of

[1] Sic in MS.

[2] A duty exacted by the superior lord on provisions (and perhaps other goods), carried beyond certain limits, by land or by water.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

St. Alban's, and elsewhere in the liberties of the Abbots of St. Alban's.

Ad quem diem prædictus Nicolaus venit, et similiter dictus Abbas, per Eliam de Aylesbiri, attornatum suum. Et prædictus W. Milksop, gravi infirmitate detentus, non venit; sed retornavit in brevi sibi super hoc directo, quod transversum infra libertatem Sancti Albani recepit, ratione custodiæ Castri de Hertforde; quia quidam Nicolaus Rouland, Custos ejusdem castri ante dictum W. Milksop, prædictum transversum cepit.

Et prædictus Abbas dicit quod ministri Regis, custodes dicti castri, jam de novo, occasione custodiæ ejusdem castri, petunt et percipiunt in villa Sancti Albani, et alibi infra libertatem ejusdem, transversum et theloneum, minus juste, et ad grave damnum ipsius Abbatis, et in præjudicium libertatis prædictæ; cum nullus minister aut ballivus Regis debet se intromittere de aliquo infra libertatem ipsius Abbatis Sancti Albani; sed omni tempore ipse Abbas, et ballivi sui, quos ipse ad hoc assignare voluerit; et super hoc profert chartam Regis Offæ, et chartam Regis Henrici Secundi, quæ hoc idem testantur. Et dicit quod idem Abbas, et prædecessores sui, a tempore confectionis chartarum prædictarum, percipiunt, et percipere consueverunt, tholoneum in prædicta villa Sancti Albani, et apud La Barnet et alibi in diversis locis infra libertatem prædictam. Ita tamen, quod nullus minister aut ballivus Regis tholoneum seu transversum in eisdem villis, vel locis, percipere consueverunt, nisi tantum post mortem Willelmi de Walentia, qui prædictum castrum et villam tenuit ad terminum vitæ suæ, ex concessione Regis.

Et prædictus Nicolaus dicit, quod nullum tholoneum cepit in prædictis villis; sed bene dicit quod ipse cepit transversum in eisdem a tempore quo fuit Custos ejusdem castri et villæ, per Philippum de [1] Wylughby, cui Rex castrum et villam commisit custodiendam ad voluntatem Regis; pro eo quod idem Nicolaus invenit Do-

[1] Apparently written " *Wylugkby* " in MS.

minum Regem seisitum de hujusmodi transverso capiendo in prædictis villis per W. de Sutton, primum Custodem dictorum castri et villæ post mortem dicti W. de Walentia. Et dicit quod non constat ei de jure Regis, nec de aliqua longiori seisina quam de tempore prædicti W. de Sutton.

Et prædictus W. de Suttone, præsens in Curia, dicit quod statim post mortem dicti Willelmi de Walentia seisivit in manum Domini Regis dicta castrum et villam, cum pertinentiis, per breve Regis, sub sigillo Scaccarii, et commisit inde custodiam cuidam Ricardo de Leukenore, clerico suo, custodiendam sub ipso, quousque Dominus Rex commisit eadem castrum et villam prædicto Johanni de Wilughby, custodienda ad voluntatem Regis. Qui quidem Ricardus, tempore custodiæ suæ prædictæ, percepit quinque solidos, sex denarios, et obolum, in villa Sancti Albani, et tresdecim denarios apud La Barnet, pro transverso, sine præcepto vel assensu suo. Sed bene dicit, quod nullum tholoneum [1] [percepit] ibidem tempore prædicto.

Et quæsitum est ab eodem W. per Barones, si dictus Willelmus de Valentia, dum habuit custodiam castri et villæ, percepit hujusmodi transversum in prædictis villis. Dicit quod non ; sed dicit quod dictum fuit a quibusdam de villa de Hertforde, postquam dictus Philippus inde habuit custodiam, ut prædictum est, quod quidam Abbas de Sancto Albano, prædecessor istius Abbatis, fecit finem cum dicto Willelmo de Walentia unum palefridum, sic quod idem Willelmus de Valentia non caperet tempore suo hujusmodi transversum in prædictis villis. Quæsitum est insuper ab eodem W., si prædictus Dominus Henricus, Rex, seu ejus progenitores, seu alii, qui custodiam dictorum castri et villæ habuerunt ante tempus prædicti Wil-

---

[1] Omitted in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

lelmi de Valentia, perceperunt hujusmodi transversum in prædictis villis. Dicit quod hoc ignorat.

Et prædictus Abbas, per attornatum suum, dicit, quod transgressiones illatæ fuerunt quibusdam hominibus dicti Willelmi de Valentia per homines dicti prædecessoris Abbatis nunc, ut idem Willelmus asseruit. Pro quibus quidem sedandis, et pro bono pacis, dedit prædecessor suus dicto Willelmo de Valentia viginti marcas ad unum palefridum. Et bene dicit quod dictus Henricus Rex, tempore suo, nec progenitores sui, Reges Angliæ, a tempore confectionis chartarum prædictarum, nec dictus Willelmus de Valentia, tempore quo habuit custodiam prædictam, hujusmodi transversum in prædictis villis, seu alibi infra libertatem ipsius Abbatis, perceperunt ; et hoc petit quod inquiratur per patriam, vel aliis modis, secundum quod Curia consideraverit.

Et super hoc scrutentur rotuli et memoranda de Scaccario : sed nihil reperitur in eisdem de jure seu seisina Regis de prædicto transverso ante obitum dicti Willelmi de Valentia. Sed in quadam extenta facta coram J. de Insula, Barone de [1] Scaccario, per breve Regis apud Hertford, de valore prædictorum castri et villæ de Hertford, cum pertinentiis, anno vicesimo quarto, statim post mortem dicti Willelmi de Valentia, compertum est quod transversum apud La Barnete valet per annum viginti solidos.

Ideo concordatum est per Barones et Justiciarios de utroque Bancho, quod inquiratur pro Rege, utrum hujusmodi transversum capi solebat apud prædictam villam de La Barnete temporibus prædecessorum Domini Regis nunc ; et, si captum fuerit tunc, qualiter, quomodo, quibus temporibus, et per quos. Et præceptum est Vicecomiti Hertfordiæ, quod venire faciat coram Baronibus hic a die Sancti Michaelis hic in quindecim

---

[1] *Scaccorio* in MS., by inadvertence.

dies, nisi aliquis Baronum prius ad partes illas venerit, sex milites, gladio cinctos, de Comitatu prædicto, et duodecim, tam milites quam alios liberos et legales homines, de visneto de La Barnete, per quos rei veritas melius sciri poterit, et qui nulla affinitate vel alio modo dictum Abbatem Sancti Albani contingant; ad certificandum præfatos Barones in forma prædicta.

Et quia nondum compertum est per scrutinium rotulorum et memorandorum, seu per extentam prædictam, vel aliquam inquisitionem inde factam, quod Dominus Rex nunc, seu ejus progenitores, unquam seisiti fuerunt de hujusmodi transverso capiendo in prædicta villa Sancti Albani, nec alibi infra libertatem eandem, nisi per custodiam dictorum castri et villæ, et post mortem dicti Willelmi de Valentia tantum, ut prædictum est; nec per hujusmodi usurpationem, seu captionem, sic de novo factam, possit Domino Regi jus accrescere capiendi hujusmodi transversum in hac parte, contra formam prædictarum chartarum; concordatum est per eosdem Barones et Justiciarios, quod Rex a captione hujusmodi transversi in prædicta villa Sancti Albani, et alibi infra eandem libertatem, præterquam apud La Barnete, amoveat manum suam de cætero, quousque per inquisitionem, vel alio modo, Regi plenius constiterit de jure suo in hac parte. Et mandatum est sextodecimo die Julii, anno vicesimo septimo, W. Milksop, nunc Custodi dictorum castri et villæ de Hertforde, captioni hujusmodi tranvsersi, nomine Regis, faciendæ in dicta villa Sancti Albani, et alibi infra eandem libertatem, præterquam apud La Barnete, supersedere; donec discussio inde plenius in Curia Regis facta fuerit, vel donec aliud super hoc habuerit in mandatis.

Postea, die Lunæ proxima ante Festum Nativitatis Beatæ Mariæ, anno regni Regis nunc vicesimo septimo, Petrus de Leicestre venit apud La Barnete, et,

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

associato secum Gilberto de Roubiri, cepit inquisitionem prædictam per R. de Melcoley, Johannem de Nevile, R. Le Chaumburleyn, G. de Braibrok, Stephanum Chenduit, milites, T. de Wytebyrowe, S. de Blake, W. de Esendene, Johannem de Totenhale, Hugonem de Lamare, Ivonem Punchardoun, et W. Forestare, alios juratos ejusdem inquisitionis ; qui quidem jurati petierunt instanter pro Rege, quod quatuor servientes, qui bene noverunt statum Regis, possent una secum jurari ; per quos certificari possent, et melius habere notitiam facti ; videlicet, Petrum de Halfhide, Egidium de Bisseya, W. de Hunestre, et Johannem de Henenden. Et concessum fuit eis, eo quod retornati fuerunt in panello Vicecomitis, nec fuerunt de aliqua affinitate Abbatis.

Finding of the Inquisition thereon, in favour of the Abbot of St. Alban's, A.D. 1299.

Qui summoniti, jurati dicunt per sacramentum suum, quod dictus Henricus, Rex Angliæ, pater Regis nunc, nec prædecessores sui, Reges Angliæ, [1] nunquam ceperunt transversum nec tholoneum in villa de Barnet, a tempore quo prædictus Abbas et prædecessores sui primo seisiti fuerunt de libertatibus suis per chartas progenitorum, Regum Angliæ. Dicunt tamen, quod quidam Ricardus de Leukenore, clericus W. de Suttone, qui seisivit castrum in manu Domini Regis de Hertforde, post mortem Willelmi de Valentia, cui Dominus Rex dictum castrum contulerat ad terminum vitæ suæ, per quamdam usurpationem cepit tresdecim denarios in villa de Barnete pro transverso. Requisiti si dictus Willelmus de Valentia unquam receperat tholoneum seu transversum tempore quo habuit custodiam prædicti castri, vel si dictus Abbas finem fecerat cum eodem pro tholoneo et transverso percipiendo et retinendo pacifice, tempore ipsius Willelmi ad vitam suam,—dicunt quod dictus Willelmus de

[1] Sic in MS., for "*nec dictus . . . unquam*

Valentia nunquam recepit tholoneum seu transversum de tempore quo habuit custodiam castri prædicti in villa prædicta de Barnet; licet ipse et ballivi sui sæpius hoc petivissent. Dicunt tamen, quod quædam transgressio facta fuit hominibus dicti Willelmi de Valentia per homines dicti Abbatis; pro qua transgressione sedanda, et pro bona voluntate ipsius Willelmi de Valentia habenda, dictus Abbas, eo quod non audebat ipsum Willelmum de Valentia offendere, contulit eidem Willelmo de Walentia viginti marcas ad unum palefridum, non pro aliqua fine facienda pro tholoneo seu transverso. Requisiti si aliqualiter potuit innotescere per quam causam dictus W. de Valentia, seu alii, nomine suo, [1] exegerunt tholoneum seu transversum in villa de La Barnete, dicunt quod [2] ea; quia dictus Henricus Rex, et prædecessores sui, et ipse Willelmus de Valentia, dum custodiam castri prædicti possedit, ceperunt tholoneum et transversum in Hertford, Hatfeld, Northmimmes, ad pontem de Teule, Ware, ad Crucem de Waltham, quæ sunt vicina et circumadjacentia loca ad La Barnet. Credebant ipsi Willelmus de Valentia et ballivi sui, quod similiter debuissent percipere in villa de La Barnete; sed [3] dicunt præcise quod nunquam aliquod tholoneum seu transversum receperunt in eadem.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301

Breve Regis Baronibus de Scaccario, de procedendo ad judicium in placito prænotato.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, "et Dux Acquitaniæ, Thesaurario et Baronibus suis de Sca- "cario, salutem. Cum ad querelam dilecti nobis in Christo "Abbatis de Sancto Albano, nobis suggerentis quod super "captione transversi in La Barnet, infra libertatem de Sancto

Writ, commanding the Barons of the Exchequer to pronounce

[1] *eregerunt* in MS.; but corrected above in a later hand.

[2] Sic in MS.

[3] *dnt* only in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

speedy judgment thereon.

"Albano, per ballivos Custodis Castri de Hertford, eidem "Abbati injuriatum fuerit, vobis [1]mandavimus quod, auditis "rationibus ejusdem Abbatis super injuriis sibi factis occa-"sione transversi prædicti, et facta inde per sacramentum "proborum et legalium hominum de Comitatu Hertfordiæ, per "quos rei veritas melius sciri possit, diligenti inquisitione, "eidem debitam justitiam inde fieri faceretis; et vos, facta inde "juxta præceptum nostrum inquisitione, ad judicium redden-"dum tam diu procedere distulistis, ad grave damnum ipsius "Abbatis, ut accepimus;—nos, ipsum Abbatem per ulteriorem "dilationem in hac parte indebite fatigari nolentes, vobis "mandamus quod, recordo et processu inde coram vobis ha-"bitis plenius inspectis, ad judicium inde reddendum quam "[2]citius, absque juris offensa, et secundum legem et consuetu-"dinem regni nostri, poteritis, procedatis. Teste meipso, "apud Westmonasterium, primo die Aprilis, anno regni nostri "vicesimo octavo." Per petitionem de Consilio.

The Warden of the Castle of Hertford is commanded to surcease all such collection of toll and traverse.

Et Abbas petit judicium suum, et, recitato toto processu prædicto coram Thesaurario et Baronibus assidentibus, J. de Langtone Cancellario Regis, et Justiciariis de utroque Banco, per prædictam inquisitionem, nec alio modo, constare potest, quod Rex habere debet tholoneum vel transversum in villa de Barnete. Concordatum est, quod mandetur Custodi castri prædicti quod de tholoneo et transverso de [3]cætero in villa prædicta exigendo supersedeat omnino.

Breve Regis de tholoneo et tranverso prædicto ulterius non exigendo.

Writ to the Warden, enjoining to that effect.

"Rex W. Milksop, Custodi Castri sui de Hertford, salu-"tem. Quia per inquisitionem inter nos et Abbatem de Sancto "Albano coram Baronibus de Scacario nostro nuper captam "super hoc, si nos, ratione ad castrum prædictum libertatis "pertinentis, habere debemus, et percipere, per manus custodis "castri prædicti, qui pro tempore fuerit, tholoneum et trans-"versum in villa de La Barnet, est compertum quod nos in "eadem villa tholoneum et transversum habere non debemus; "tibi præcipimus, quod de tholoneo et transverso de cætero

[1] *mandamus* in MS.
[2] *citicius* in MS., by inadvertence.
[3] *cetera* in MS., erroneously.

"exigendo in villa prædicta, ratione custodiæ castri prædicti, "supersedeas omnino, salvo jure nostro, cum alias inde loqui "voluerimus. Teste W[altero], Coventrensi et Lichfeldensi "Episcopo et Thesaurario nostro, apud Eboracum, sexto die "Julii, anno regni nostri vicesimo [1] octavo."

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Dominus Rex implacitavit Abbatem de tholoneo et transverso infra libertatem Sancti Albani et in Le Barnet, et judicium transiit pro Abbate.

Final judgment for the Abbot.

De servitio militari [2]per prædictum [3][Abbatem] et suos comportionarios Domino Regi persoluto.

Military service rendered to the King, in his Scottish war, by the Abbot and his coparceners, A.D. 1301–2.

Memoratus quidem Abbas fecit Domino Regi Edwardo servitium militare in Scotia, anno regni ejusdem tricesimo, in forma quæ subsequitur.—

Abbas de Sancto Albano, hæredes de Wancy, Nicolaus de Wathamstude, Johannes de Westwik, Radulphus de la Penne, et hæredes de Oxeya, tenent feodum unius militis in Crokesle et Oxeya; unde tunc corpus accidit super Oxeiam.

Ricardus Bachworth, hæredes de Britewelle, et Dominus Radulphus de Monte Canisio, tenent feodum unius militis in Bacheworthe, Britewelle, et Harpesfeld; et tunc accidit corpus super Bacheworthe.

Ricardus filius Alexandri de Langley, hæres de Wodewik, hæres Domini Hugonis de Brok, Coquinarius de Sancto Albano, hæres Petri de Goldyngtone, hæres Mabiliæ Kokayne, tenent feodum unius militis in Langleye et Westwik, Bacheworthe, Rikemerworth, Hurstone, Garstone, et Saret; et tunc accidit corpus super Coquinarium.

Johannes de Gorham et Laurentius de Broke tenent feodum unius militis in Westwik et Schephale; et tunc accidit corpus super Johannem de Gorham.

---

[1] *septimo* in MS., erroneously.

[2] *pro* (in abbreviated form) in MS., by inadvertence.

[3] Omitted in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Abbas de Sancto Albano, Rogerus de Meridene, Robertus Chival, Johannes de la More, tenent feodum unius militis in Childewik, Myridene, Bradeweye, Sisseverne, et Nortone; et tunc accidit corpus super [1] Sisseverne.

Johannes Tayleboys, Johanna Pyrot, hæres Ricardi de Childewik, Stephanus de Reymes, Eleemosynarius de Sancto Albano, moniales de Sopwelle, tenent feodum unius militis in Ticehurst, [2] Wynring, Redburne, Hextanstone, Sopwelle, et Blakenhide; et tunc accidit corpus super Sopwelle.

Regulations of the King's Marshalsea, as to weights and measures, in the time of the said Abbot.

Ista inseruntur in rotulo Marescalliæ Domini Regis, tempore dicti Abbatis, quia inventum fuit quod standardum busselli non fuit omnino custoditum, sicut debuerat.—

Per communem assensum duodecim juratorum et aliorum de villa Sancti Albani, liberata fuerunt standarda, videlicet, busselli, galones, et ulnæ, Abbati ejusdem loci, videlicet, per manus Fratris Johannis de Stevenache, tunc Cellerarii, et Johannis de Grenestude, tunc ballivi, dicti Abbatis; ita quod salvo custodirent dictum standardum, sub pœna qua decet, *et cætera.*

Et præceptum est ex parte Domini Regis, quod omnes mensuræ dictæ villæ et de Watford, tam majorum quam minorum, bis in anno videantur et diligenter examinentur, ita quod sint concordantes standardo Domini Regis; et quod nullam mensuram patiantur in villa prædicta, nisi per standardum fuerit examinata, et signo Abbatis signata. Et hoc visum examinationis et consignationis mensurarum fiat coram ballivis Abbatis, et in præsentia duodecim juratorum custodientium assisam, et de pondere panis et de omnibus aliis assisis Dominum Regem tangentibus, quotienscunque necesse fuerit ibidem.

---

[1] The letter *J* is inserted after this word, apparently by mistake.

[2] The exact form of this word is doubtful.

Qualiter memoratus Abbas Archiepiscopum Cantuariensem, hospitium petentem, nisi littera indemnitatis privilegiorum suorum præmissa, recipere recusavit.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301

Robertus de Wynchilse, Archiepiscopus Cantuariensis, per unum de suis, sine littera, mandavit quod voluit hospitari in Abbathia Sancti Albani. Et quia dictus Johannes Abbas timuit præjudicium fore in futurum, misit duos monachos ad ipsum reverenter, ut sigillaret istam litteram, quam detulerunt, sub forma quæ sequitur.—

Robert, Archbishop of Canterbury, desires to be entertained in the Abbey, A.D. 1300.

"Robertus, Dei gratia, Cantuariensis Archiepiscopus, totius "Angliæ Primas, Johanni, ejusdem permissione, Abbati Monasterii Sancti Albani, ad Romanam Ecclesiam, nullo medio, "pertinentis, et ejusdem loci [1] Conventui, salutem et sinceram "in Domino caritatem. Noverit vestra discretio quod cum "nos hac instanti die Jovis proxima post Festum Apostolorum "Petri et Pauli, anno Domini millesimo trecentesimo, ad "dictum monasterium vestrum, gratia hospitandi, personaliter "venerimus, nihil occasione nostri adventus [2] attentabimus, seu "attentari faciemus, quod in præjudicium aut offensam privilegiorum, a Sede Apostolica vobis et monasterio vestro "indultorum, quoquo modo cedat, vel cedere possit; et hoc "bona fide vobis promittimus. In cujus rei testimonium, has "litteras nostras, sigillo nostro signatas, vobis fieri fecimus "patentes. Vale. Datum apud Harwes, die et anno supradictis."

Form of a letter which Abbot John requests the Archbishop to sign.

Sed quia respondit se nullam litteram in præmissis velle sigillare, marescallus suus hospitium suum cepit in villa Sancti Albani.

The Archbishop refuses, and puts up in the town.

Appropinquante igitur Archiepiscopo, quia Sacrista Sancti Stephani non pulsavit contra ipsum, dictam ecclesiam de facto, quanquam non de jure ecclesiastico, supposuit interdicto: hoc non obstante, pulsaverunt, celebraverunt, et omnia fecerunt, quæ debuerunt. In

The church of St. Stephen's is placed under interdict, because the bells are not rung

---

[1] *Conventus* in MS., by inadvertence

[2] *attemptabimus* . . . . . *attemptari*, in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

for the Archbishop; the Abbey's advocate being thrown from his horse.

The Prior soothes the Archbishop.

crastino vero, Archiepiscopus, minando, indignanter recessit. Quem quidem advocatus noster secutus est extra villam, cum appellatione sub manu publica; et cum cepisset legere appellationem, Archiepiscopus nimis molestabatur; unde sui clericum nostrum de equo suo violenter prostraverunt.

Ex neutra tamen parte fuit prosecutio facta, quia [1] cito postea moriebatur Abbas. Quo defuncto, successor suus, Johannes Le Maryns, demulsit Archiepiscopum per verba dulcia; et sic, amicis mediantibus, indignatio pontificis conquievit.

De Missa cotidiana Sancti Albani, et Collecta pro statu Regis, tempore prædicto primitus celebrata.

A Mass of St. Alban, and a Collect, appointed to be said daily for the King.

[2] Hujus Abbatis tempore, concessum est Regi et Reginæ, necnon et liberis suis, et populo suo, Abbate jubente, et toto Conventu approbante, ut una Missa de Sancto Albano cotidie celebretur in Conventu; quæ quidem Missa præcepta fuit a fratre ad fratrem.

Secunda Collecta erit specialis pro Rege:—“Deus, “in cujus manu corda sunt regum, *et cætera*.”

Iter, eadem Collecta eidem concessa fuit, et præcepta, ad Magnam Missam cotidie, ita ut qui Magnam Missam celebraret, terminata prima Collecta de solemnitate de qua agitur, statim inciperet secundam pro Rege, ut supra. Eodem modo ad Missam Beatæ Mariæ cotidie ad notam.

[1] He lived about sixteen months after the month of June 1300; see page 50 *post*.

[2] See some further account of the institution of this service for King Edward I., and Queen Margaret, in the Appendix to Walsingham's *Hist. Angl.*, Vol. II. p. 362.

De molendino aquatico apud Redburnam tempore prædicti Abbatis concremato.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Ejusdem quoque Abbatis tempore, ignis—incertum unde natus et proveniens—molendinum aquaticum Camerarii, apud Redburnam, funditus corripuit. Qui spiraculo venti intolerabilis, ab Occidente [1] provenientis, adjutus, toti manerio exitium et adnihilationem minabatur; sed gratia Dei, et densitate et obumbratione arborum, nullum pertulit incendium nec læsuram.

The mill of the Chamberlain, at Redburn, burnt.

Congruum est igitur fundum et maneria arborum densitate et amœnitate circumdari; tum propter ventorum irruptiones, tum propter hujusmodi ignis varios casus et consumptiones.

Advantage of buildings being surrounded with trees.

[[2] *Magister Thomas de Colebrugge eligitur in Archiepiscopum Eboracensem.*]

Postea vero, scilicet, in Vigilia Sancti Martini, congregatis Canonicis Eboracensis Ecclesiæ ad eligendum sibi pastorem idoneum, tandem, disponente Domino, unanimi assensu omnium attributo, eligitur Magister Thomas de Colebrugge in Archiepiscopum Eboracensem; vir quidem curialis, profunde ad plenum litteratus; sed, quod melius est, moralis et discretus, prudens et circumspectus. [3] Qui protinus, amicis exoratus, urgente necessitate, canonica electione, pro communi Ecclesiæ gratanter suscepit utilitate onus pastorale. Deinde benigne susceptus a Rege, pro spiritualitate vero Curiam Romanam expetiit. Tandem cum illuc sano conductu

Thomas de Colebrugge [Corbridge] elected Archbishop of York, (A.D. 1299).

He goes to Rome for

[1] *proveniens* in the MS.; but corrected from the Vol. of Rishanger, p. 476, *Annales Edwardi Primi*, in which this and the following account, down to "*consignavit*" p. 50, are also given.

[2] This rubric is omitted in the MS.; but is borrowed from the *Annales* above-mentioned, p. 477. The whole passage seems to have been inserted by mistake. See page 50, Note 1.

[3] Apparently *quo* in MS.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290–1301.

Consecration, (A.D. 1300.) Opposition to his cross being borne before him in the Province of Canterbury.

prospere pervenisset, remansit in Curia Romana paucis diebus, usque propositum effectui mancipasset. Mox a Summo Pontifice, Bonefacio Octavo, admissus est. Cumque consecratus esset, confestim cum pallio ad propria remeavit. Cumque mare versus Angliam intrasset, et ad portum Doveriæ applicuisset, mox crucem suam ante se in altum portari præcepit. Quod cum homines Archiepiscopi Cantuariæ contemplarentur, murmurabant et contradicebant, dicentes quod in præjudicium domini sui hoc faceret. Deinde vim faciebant ei, ut crucem demitteret. Deinde Eboracum ivit, ubi Regem invenit; cui negotia sua seriatim ostendit, et qualiter a Summo Pontifice admissus est, et in Archiepiscopum consecratus. Statim Rex ei omnia temporalia debito more consignavit.[1]

De morte, vitiis, et negligentiis, Abbatis prænotati.

Sickness and death of Abbot John, 19th October, 1301.

Cum autem memoratus [2]Abbas Sancti Albani per decem annos et dimidium, quinque septimanas, et duos dies, rexisset, variis sollicitudinibus artabatur, cerebrum habens infirmatum, amisso penitus appetitu comedendi, supra modum debilitatus: demum omnibus feliciter quæ ad Christianum pertinent, perceptis Sacramentis, ultimum "Vale" dicens fratribus suis, quartodecimo Kalendas Novembris, anno Domini millesimo trecentesimo primo, migravit ad Dominum; qui in vita sua non habuit gratiam ordinandi Anniversarium suum, quia in eo quo quis deliquit, debet puniri. [3]Accidit merito:

He omits to appoint his Anniversay.

[1] At the beginning of this Section, and in an almost contemporary hand, there is written (fol. 179 a)—"*Vacat totum, et scribatur de molendino de Koket*,"—in reference to the account of the windmill on Coket Island, described in the *Annales Edw. Primi*, pp. 477–8, before-mentioned.

[2] Omitted in the text, but supplied in the margin, in a somewhat later hand.

[3] These words are evidently inserted by mistake, the latter word being slightly run through with the pen.

unde hoc ei merito accidit, ut a multis prænosticatum est, eo quod decretum et ordinationem perpetuam felicis recordationis Domini Rogeri Abbatis, prædecessoris sui immediati, sub cujus alis, diu Capellanus suus, fovebatur, ad modum gallinæ nutrientis pullos suos, infirmavit. Postquam autem in Abbatem confirmatus est, statim vitium ingratitudinis, necnon, ut veretur, sententiam excommunicationis, incurrens, manerium de Childewik Conventui abstulit; quod eis dictus prædecessor suus, una cum rebus aliis, ad Anniversarium suum faciendum dederat, et, quod octo cotucæ in Conventu singulis annis cursatim darentur, ordinaverat; de quibus omnibus, ipso vivente, Conventus fuerat in seisina, et bona charta facta fuerat super præmissis. Ipse autem præsens erat in Capitulo, quando dictus prædecessor suus, toto Conventu stante et approbante, prædictam ordinationem solemniter, cum baculo pastorali, cum stolis et candelis accensis, excommunicavit omnes qui illam ordinationem unquam infringere attentarent.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290-1301.

Probably a judgment upon him, for having withdrawn the means left to the Convent for celebrating the Anniversary of his predecessor; under pain of excommunication on alienation.

Iste quidem Abbas Johannes a multis exosus habebatur pro eo [1] quod levissimis de causis omnes Priores Cellarum amovit, (præter Priorem de Wymundham, quem amovere non audebat, propter Dominum R[obertum] de Tateshale,) licet maximam, in subventionem suam, [2] pecuniam ab eis percepisset. De boscali venditione magnum habuit adjuvamen, et sic per consequens successor suus minus percipere potuit. Domum suum pensionibus et liberationibus plurimum oneravit. Benignus, religiosus, socialis, maturus, semper extitit, et affabilis. Cujus animæ propitietur Deus. Amen.

Hated by many for his removal of the Priors of the Cells.

He sells much of the wood; and grants many pensions and liveries.

Anima cujus, et animæ omnium fidelium defunctorum, in pace requiescant.

Prayer for the repose of his soul.

[1] Omitted in the text, but supplied in the margin, in a somewhat later hand.

[2] *peccuniam* in MS.

De seysina Abbathiæ post mortem prædicti Abbatis per Escaetorem Regis capta; sed virtute chartæ, per eundem Abbatem super eadem impetratæ, Priori et Conventui continuo liberata.

A.D. 1301.

Burial of Abbot John, 22nd October.

Tradito itaque corpore ejusdem Abbatis sepulturæ, undecimo Kalendas Novembris, anno Domini supradicto, ante majus altare per venerabiles patres, de Westmonasterio et Wouburne Abbates, cum non modica multitudine religiosorum, militum, et aliorum, qui omnes cum Priore ipso splendide reficiebantur; accessit Nicolaus de Wathamstude, Sub-escaetor, nomine Domini Regis, ad capiendam seisinam.

Visit of the Sub-escheator.

The Charter of exemption on vacancy of the Abbacy is read to him; and he departs.

Prior vero, cum Cellerario, statim legi fecit chartam, a Domino Rege de vacatione impetratam ante diem mortis suæ fere per mensem, præsentibus et audientibus Domino Henrico [1] Spigurnel, Domini Regis Justiciario, Domino Johanne Aygnel, et multis aliis. Reliquit Baroniam dispositioni Prioris et Conventus, juxta regiam concessionem; et sic liberata fuit seisina per breve.

De quibusdam monachis pro licentia eligendi ad Dominum Regem destinatis.

Certain monks are deputed to the King, in Scotland, to ask for a *congé d'élire*.

Cum autem omnia quæ ad gestum Abbatis defuncti [2] solemniter [3] consummarentur per venerabiles patres, de Westmonasterio et de Woburne Abbates, Dominus Johannes de Maryns, tunc Prior Ecclesiæ Sancti Albani, de communi assensu omnium fratrum, misit tres fratres ad Dominum Regem, ad impetrandam licentiam eligendi Abbatem; videlicet, Dominum Gregorium Blosine, Dominum Johannem de Stoppelle, et Suppriorem de

[1] Incorrectly given as "*Spriguunel*," in MS.

[2] "*decebant*," or a similar word, is apparently omitted here.

[3] *consummarenter* in MS.

Thinemuta; ut, si contigisset quod unus eorum debilitaretur aut infirmaretur, per tertium, scilicet, Suppriorem, negotium [1] suppleretur. Digressi igitur prædicti duo monachi invenerunt Dominum Regem in Scotia, apud Lillescou, contra Scotos prœlia committentem. Statim salutato Rege, ostenderunt ei litteram Prioris et Conventus patentem, prout moris est.

A.D. 1301.

They find him at Lillescou, [Linlithgow] and obtain it.

De præfectione Johannis de Maryns suprascripti in vicesimum sextum Abbatem Monasterii Sancti Albani.

Accepta licentia eligendi, et appropinquante die electionis præfixo, scilicet, in crastina Circumcisionis Dominicæ, præsentibus omnibus qui voluerunt, potuerunt, et debuerunt, [2] commode interesse, divina Providentia, et Beati Albani meritis suffragantibus, de consensu Conventus, per viam compromissi, Dominus Johannes de Maryns, qui officium Prioris per quatuordecim annos et amplius in Ecclesia Sancti Albani strenuissime, quantum ad Deum et hominem, complevit, electus est in Abbatem et pastorem animarum; vir quidem peritus, et per omnia laudabilis religionis, maturus et stabilissimus; quem Rex, sibi præsentatum, gratanter suscepit. Cæterum tantam gratiam ei contulit Dator gratiæ, ut omnes homines, pauperes et divites, juvenes cum senioribus, suæ gratulabantur electioni, et magno applausu gratias Deo reddiderunt; [3] quem Beati Protomartyris Anglorum ecclesia per Spiritum Sanctum concipiens, dilectum Deo et hominibus pastorem germinavit.

Prior John de Maryns is elected Abbot, 2nd January, 1302.

The King readily accepts him.

Universal congratulations on his election.

---

[1] *supletur* in MS.
[2] *comode* in MS.
[3] *qui* originally in MS., but altered in a somewhat later hand.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

Qualiter quidam nitebatur impedire electionem prænotatam.

Richard de Hatford, Prior of Redburn, the only one to oppose the election.

Insurrexit tamen quidam frater, Ricardus de Hatford, (tunc Prior de Redburna, sed statim postea, propter ingratitudinem suam, depositus,) quem prædictus Prior Johannes multum amavit et honoravit. Die electionis, in Capitulo quamdam compilationem trufatoriam, quam fatue composuerat, legendo, horam diu prorogavit; unde omnes in Capitulo, tædio affecti, ignorabant quid dicere intendebat. Tractantes igitur de electione canonica, continuarunt jejuni totum spatium diei usque ad vesperum. Post electionem vero, murmurando et detrahendo, ipse miser, solus volens, putansque frustra per [1] phantasma præfuisse in Abbatem, quem nullus in mente habuit, præsumptionem et fatuitatem suam, et sinistra de electo, scripsit Archiepiscopo; unde Archiepiscopus, moleste ferens, stultitiam suam improbavit.

Through jealousy, he writes to the Archbishop; who reproves him.

Hatford asks pardon in Chapter; which is granted.

Sed revera dictus Abbas, propter prænominati fratris verba vel dicta, seu facta, nunquam repulsam aut molestiam ab aliquo mortali sustinuit. Quo redeunte de Curia Romana cum plenitudine potestatis, memoratus Frater Ricardus in Capitulo veniam petiit, emendam promittendo de commissis; quem pœnitentem, more pii pastoris, suscepit, fovendo in visceribus caritatis. Hiis itaque peractis, electus, paucis postea evolutis diebus, Regem adire maturavit, ut secundum consuetudinem admitteretur ab eodem. Fuit autem vir in cunctis prospere agens, et Dominus omnia opera ejus dirigebat.

Abbot John waits upon the King, for admission.

[1] *fantasma* in MS.

De progressu electi versus Curiam Romanam, confirmatione electionis, et [1] *reditu ejusdem.*

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

Præsentata electi persona Regi, et acceptata, electus, cum quatuor monachis, egressus est Angliam, apud [2] Doroberniam, versus Curiam Romanam, prima die Quadragesimæ, Littera Dominicali existente G. Transivit igitur per montes Chat et Seneise, et sic per marinam de Gene. Deinde in Vigilia Sancti Johannis ante Portam Latinam, venit Romam ad Sanctum Johannem Lateranum, et eodem die comparuit coram Domino Papa; [3] et die Mercurii sequenti, [4] id est, septimo Idus Maii, movit se versus Anagniam; et electus, postquam moram traxisset Romæ per novem dies, decima die secutus est Dominum Papam; unde quinto die Maii pervenit ad dictam, ubi tunc temporis Curia erat, urbem; et duodecimo Kalendas Junii facta fuit relatio Papæ de electione et examinatione electorum; et duodecimo Kalendas Julii proponebatur decretum electionis coram Papa; et eodem die fuerunt Fratres [5] J. Passevant et J. de Strakeberne, electores sui, examinati. Item nono Kalendas Junii examinabatur electus [6] de Cardinalibus Albanensi, J. Monacho et [7] Neapoleone; et sequenti die fuit confirmatus, et in crastino Sancti Augustini erat benedictus.

The Abbot proceeds to Rome; and arrives there 5th May, 1302.

After all the due formalities, he receives the Papal Benediction, 26th May.

In die autem Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ recessit a Curia Romana. In comitiva vero sua semper erat electus Sancti Edmundi, qui post ipsum, tam coram Rege quam Papa et Cardinalibus, consimili modo negotia sua expedivit; eadem siquidem via qua prædictus electus noster ivit, ipse, in Abbatem confir-

He leaves Rome, 24th June, 1302; and returns with the newly elected Abbot of Saint Edmund's.

[1] *redditu* in MS.

[2] *Doreberniam* in MS.

[3] A mistake probably for "*qui*," meaning the Pope.

[4] *i.* in MS.

[5] These brethren had previously visited Rome: see p. 8, *ante*, where Strakeberne is called "*Strakederne.*"

[6] Probably an error for "*a.*"

[7] *Neapoleon* in MS., evidently an error. As to this Cardinal, see p. 9, *ante.*

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

On his return, he does fealty to the King.

matus, regressus est. Die itaque Jovis proxima ante Festum Sancti Petri, quod dicitur "Ad Vincula," applicuit apud Doroberniam, et die Jovis sequente venit Londonias ad Dominum Regem; qui in crastino cepit, prout moris est, fidelitatem ab eodem, et mandavit Escaetori suo per breve super liberatione Baroniæ suæ.

Abbot John returns to Saint Alban's, and is joyfully received.

Remeante igitur Domino Abbate domum, cum plenitudine potestatis, Dominica proxima post Festum Sancti Bartholomæi Apostoli, anno Domini millesimo trecentesimo secundo, concomitante eum Abbate Sancti Edmundi, et aliis multis, mox ei obviam venit non modica multitudo populi, clamantis et dicentis,—[1] "Benedictus "qui venit in nomine Domini;" quem Conventus, cum processione solemni, hilariter cum omni reverentia et honore, gratias agentes Deo, susceperunt.

He gives a great Feast; the Abbots of Saint Edmund's and Newminster being present.

Eodem die ingressus sui, maximum celebravit convivium; cui interfuerant de Sancto Edmundo et de Novo Monasterio Abbates, milites vero tresdecim: quotquot autem venerunt, honorifice suscepti fuerunt. Expensæ inde ascenderunt [2] ad plus quam centum marcas argenti, præter staurum.

De expensis et confirmatione electionis præscriptæ, modo ibidem subscripto in Curia Romana persolutis.

Expenses of the Abbot at Rome.

Payments to the Pope and Cardinals.

[3] Domino Papæ, pro privata visitatione, [4] tria millia florenorum; scilicet, mille ducentæ quinquaginta marcæ. Item, pro communi visitatione, mille et octo marcæ. Summa, Domino Papæ et Cardinalibus, duo millia marcarum, ducentæ, quinquaginta, et octo marcæ. Item, pro respectu habendo, ducentæ marcæ.

[1] *Matt.* xxi. 9.

[2] *plusquam ad* in MS.

[3] Against this, there is a Note in the margin (fol. 180 b.), apparently in Sir R. Cotton's hand,—"*Exactiones Curiæ Romanæ.*"

[4] Probably, "*quinque*," as *four* florins are throughout made equal to one mark.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

To the Examiners.

Item, Examinatoribus, videlicet, Domino Albanensi, unus cyphus, pretii quadraginta florenorum, decem marcarum. Item, Domino J. Monacho, unus cyphus, pretii quadraginta florenorum, decem marcarum. Item, Domino Neapoleoni, unus cyphus, pretii triginta duorum florenorum, octo marcarum,

Moneys paid, and gifts presented, to numerous other officials.

Item, duobus Cardinalibus, Domino Francisco, nepoti Domini Papæ, unus discus pretii quadraginta duorum florenorum, decem marcarum, sex solidorum, octo denariorum. Item, Referendario, Magistro P. de Hispania, unus pretii quadraginta duorum florenorum, decem marcarum, sex solidorum, octo denariorum.

Item, advocatoribus hostiarii Domini Papæ, triginta quatuor [1] Turonenses grossi.

Item, Magistro Jacobo de Casul', novemdecim solidi, octo denarii, Turonenses.

Item, Albertino, viginti sex solidi, sex denarii.

Item, procuratoribus, scilicet, Magistro Cursino, duodecim floreni; item viginti solidi, Turonensium grossorum.

Item, Magistro N. de Napl', duodecim floreni; qui fuit procurator Camerarii; palefrido et aliis necessariis quadraginta florenorum.

Item, Albertino, advocato de Casul', sex floreni.

Item, in exenniis trium Cardinalium, quatuordecim solidi, decem denarii, grossorum Turonensium.

Item, per manum Cursini circa Bullas impetrandas, et pro Bullis scribendis, prima vice, sexaginta tres [1] Turonenses. Magistro Blondino, qui correxit litteras cassatas, duo floreni. Scriptori, secunda vice, sexaginta [1] Turonenses.

Magistro P., ut citius registrarentur, quatuor [1] Turonenses. Pro tribus litteris supplicatoriis, sexaginta quinque [1] Turonenses.

Bullatoribus, duodecim floreni, et duo [1] Turonenses.

Pro registro, sexaginta [1] Turonenses.

[1] The denomination (*solidi* probably) is not stated.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Pro Bullis suarum litterarum supplicatoriarum, unus florenus.

Item, per manum Magistri Reginaldi, P. de Mar', duo floreni; pro copia obligationis, duo floreni et quatuor Turonenses. Notariis, quinquaginta floreni; et pro nota, octo floreni. Pro littera executoria, triginta quinque floreni.

In uno annulo pro [1] Alberto, sex floreni.

Supplicatio Prioris et Conventus Sancti Albani pro auro Reginæ, tempore vacationis ejusdem injuste [2] petito.

Petition for relief from payment of Queen's Gold, on the sum paid to the King on vacancy of the Abbacy.

"A nostre Seignur le Roy, moustrent le Priour et "le Covent de Seynt Alban, qe come nostre Seignour "le Roy, pur la grant devocioun qil out au glorius "Martir Seynt Alban, grauntast a ditz moignes la "garde de lur Abbeye, et des tutes terres, choses, e "biens, al Abbeye appendauntez, redaunt de ceo au "Rey, e a ces heirs, solom le tens de la vacacioun cer-"tein, sicome il est contenu en la Chartre le Roy, dont "le transescrist pend a ceste peticion; nostre Dame la

[Translation.]

"Unto our Lord the King, shew the Prior and the Con-"vent of Saint Alban's, that whereas our Lord the King, for "the great devotion which he had for the glorious Martyr "Saint Alban, granted unto the said monks the wardship of "their Abbey, and of all lands, things, and goods, unto the "Abbey belonging, rendering therefrom unto the King, "and to his heirs, a certain sum according to the time of "such vacancy, as is contained in the King's Charter, a "transcript of which is appended to this petition; our Lady

[1] Perhaps "*Albertino*," as in last page, is meant, as the name is in a contracted form.

[2] *petiti* in MS., by inadvertence.

"Reyne les fait destreindre, e [1] lure demaunde son or "de ceo qil rendent pur la vacacioun; la ou il en "entendent a ceo nient estre tenuz, mes par la Chartre "le Roy pleniement estre quites, deschargez, e alleg- "gez. Dount il prient remedie."

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

"the Queen causes them to be distrained, and demands of "them her gold upon that which they pay for the vacancy; "whereas they consider that they are in no way thereunto "bound, but by the King's Charter are fully acquitted, dis- "charged, and released therefrom. Of which they pray for "redress."

Continuatio processus et materiæ proxime prænotatæ.

Dominus Johannes de Godele, Thesaurarius Dominæ Reginæ, dicit quod petit aurum pro fine quem Abbas fecit pro charta Regis cum Rege de vacatione habenda; et quod nihil petit de mille marcis annuis, quas reddunt in [2] singulis vacationibus.

Allegation of the Queen's Treasurer that the Queen's Gold is demanded on other grounds.

Allocatio et exoneratio Monasterii Sancti Albani in Scaccario Regis, de solutione auri [3] Reginæ prænotata.

"E estre ceo, ele demaunde de son ore trente mars "de les ditez moignes, pur treis centz mars, les queus le "Abbe dona au Roy en eyde de sa guerre de Escoce;

Queen's Gold is demanded on 300 marks given by the late Abbot to the King.

[TRANSLATION.]

"And besides this, she demands as her gold thirty marks "from the said monks, for three hundred marks, which the "Abbot gave to the King in aid of his war in Scotland:

[1] This word is doubtful; "*lur*" is written in the margin

[2] *sigulis* in MS.

[3] *Regis* in MS., by inadvertence.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

"pur queu doun, e les ditz mil mars que le Roy de-"veit al Abbe e au Covent, le Roy relessa al Abbe e "le Covent tutes dettes qe unkes lui deisynt; sicome "il piert pur le transescrist del escrist qe nostre Seig-"nur le Roy les ad de ceo fait. Dount il prient "remedie de la destresce qe lur est fait pur cel or."

"in return for which gift, and the said thousand marks "which the King owed to the Abbot and to the Con-"vent, the King released to the Abbot and the Convent "all debts that ever they owed to him; as appears by "the transcript of the writing which our Lord the King "has made them thereon. As to which they pray remedy "of the distress that has been made upon them for the "same gold."

The Convent is ordered by the King's Council to pay Queen's Gold on the 300 marks.

Et auditis rationibus Reginæ, et attornati Abbatis et Conventus de Sancto Albano, *et cætera*, ut supra, —concordatum est per Consilium, quod Prior et Conventus solvant, scilicet, triginta marcas pro auro de fine mille trecentarum marcarum, quem fecerunt pro charta Regis habenda, tempore vacationis, *et cætera*; et nihil pro vacationibus, cum venerint.

These Petitions in Parliament, 30 Edward I.

Et memorandum, quod istæ Petitiones liberatæ fuerunt in Parliamento Regis Edwardi, filii Regis Henrici, anno tricesimo, apud Westmonasterium.

[1] *De annua pensione decem marcarum alicui clerico in creatione Abbatis de Monasterio Sancti Albani, per Dominum Regem exacta.*

The King presents to a church belonging to the Abbey, during the vacancy.

Quoniam Dominus Rex reservavit sibi collationes ecclesiarum, vacante Abbathia, obeunte tunc Galfrido, rectore ecclesiæ de Wanlingt', quia illa est, juxta taxationem, infra viginti marcas, Cancellarius Domini Regis præsentavit Magistrum Willelmum de Thorntoft

[1] This title applies more correctly to the succeeding Section.

ad eandem; licet Dominus R. de Munfichat jus patronatus frustra vendicasset, quia inquisitio per juratos transivit contra eum pro jure Abbatis.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

Item, cum Dominus Johannes de Berchamstede, prædecessor istius Abbatis, præsentasset quemdam R. de Tonbrige ad ecclesiam de Lecheworthe, idem Dominus R. Munfichat se opposuit; et cum percepisset se nullum jus habere, prout patet tam per inquisitionem quam per registrum Episcoporum Ecclesiæ Lincolniensis.[1]—Examinato enim Registro Sancti R[oberti] Grosseteste, Episcopi Lincolniensis, et [2] quinque Episcoporum proximo et continue succedentium, usque ad tempus Domini de [3] rectoris ecclesiæ de Lecheworthe, in anno Domini millesimo trecentesimo secundo, invenitur quod Abbas Sancti Albani continue præsentaverat ad illam ecclesiam; et sunt præsentatorum nomina sub ipsis [4] sex Episcopis, R. de Meleford, R. de Clyve, W. de Sancto Quintino, Gregorius de Stanes, qui obiit in Curia Romana; et sic Papa contulit prædicto J. de [3] clerico Petri et Jacobi de Columpna, quondam Cardinalium, quos Papa Bonefacius Octavus privavit ab omni officio, beneficio, et honore, ob certas causas. Quorum occasione, vacavit illa ecclesia de jure; ad quam dictus Abbas præsentavit Adam de Goldingham, qui illam resignavit, et postea dictum Magistrum de [5] Donbrige.

Establishment of the right of the Abbot, against Sir R. de Munfichat, to present to the rectory of Lecheworthe.

In vacatione igitur Abbathiæ, quæ interim cito contigit, memoratus Dominus R. Munfichat dedit Domino Regi intelligere illam esse vacantem; unde Dominus Rex tunc contulit cuidam clerico; quo brevi tempore vivente, venerabilis pater Johannes de Maryns, Abbas de novo creatus, dictum R. præsentavit.

The King presents to Lecheworthe; but his nominee dying, Abbot John presents the nominee of his predecessor.

---

[1] This sentence is incomplete, but the narrative is continued at the words,—"*In vacatione*," below.

[2] *quatuor*, correctly.

[3] The name is omitted.

[4] *quinque*, correctly.

[5] *Tonbrige* is the reading above.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Continuatio processus materiæ prænotatæ.

The King's right maintained to nominate a clerk for a pension from the Abbey.

Licet iste Abbas putasset se esse quietum per finem prius factam, pro qualibet vacatione, de annua pensione quæ debet fieri uni de clericis Domini Regis in nova creatione Abbatis, quem Dominus Rex duxisset nominandum; et hoc acceptatum, petitum, et supplicatum, fuisset ex parte Abbatis, coram multis de Consilio Regis; dicebatur prædictam finem non habere locum in præmissis; unde Dominus Rex scripsit in hunc modum.—

Breve Regis cum denominatione clerici, seu pensionarii, prænotati.

The King nominates his clerk for the said pension.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, "et Dux Aquitanniæ, dilectis sibi in Christo, Abbati et Con-"ventui de Sancto Albano, salutem. Cum nos, ratione novæ "[1] creationis vestri [2] Abbatis, uni de clericis nostris, quem vobis "duxerimus nominandum, de annua pensione singulis annis "de domo vestra prædicta percipienda, donec de com-"petenti beneficio eidem per vos provisum fuerit, teneamini "providere; vobis mandamus, rogantes quatenus dilectum "nobis clericum Johannem de Turniaco, quem vobis nominamus "ad dictam pensionem obtinendam, de tali ac tanta pensione "annua, ex causa præmissa, nostri intuitu respiciatis; quod "grates a nobis reportare, et dictum clericum in vestris, et "domus vestræ; negotiis promptiorem habere merito valeatis; "et litteras vestras patentes, sigillo Capituli vestri consig-"natas, eidem super hoc fieri faciatis. Teste meipso, apud "Broburne, nono decimo die Septembris, anno regni nostri "tricesimo."

Scriptum Abbatis et Conventus Sancti [3] [Albani] super concessione pensionis clerici prænotati.

Grant by the Abbot

"Omnibus Christi fidelibus præsens scriptum visuris vel "auditoris, Johannes, permissione divina, Abbas Monasterii

[1] *creatione vestre* in MS., by inadvertence.

[2] *Abbas* in MS., erroneously.

[3] Omitted in MS.

"Sancti Albani, et ejusdem loci Conventus, salutem in Domino "sempiternam. Cum nos, præfatus Abbas, in novitate creationis "nostræ, uni de clericis Domini Regis, quem duxerit nominandum, in quadam pensione de domo nostra prædicta "singulis annis percipienda, donec eidem per nos de beneficio "competenti provisum extiterit, teneamur; ac idem Dominus "Rex dilectum clericum suum, Johannem de [1] Curtiniaco, "nobis nominavit, ad dictam pensionem obtinendam,—nos, "præfati Abbas et Conventus, eidem Johanni annuam pensionem decem marcarum de Camera Abbatis, qui pro tempore fuerit, singulis annis, quamdiu vixerit in habitu sæculari, "ad Festum Sancti Michaelis, et ad Festum Paschæ proximo "sequens, pro æquali portione percipiendam, damus et concedimus; volentes quod dictam pensionem, per se vel per suum "certum et sufficientem attornatum, ad dictos terminos, in "forma prædicta apud Sanctum Albanum percipiat, donec "eidem per nos de beneficio competenti, sicut præmittitur, "provideatur. In cujus rei testimonium, *et cætera*. Datum "apud Sanctum Albanum, in pleno Capitulo nostro, nono "decimo die Septembris, anno regni Regis Edwardi tricesimo."

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

—— of a yearly pension of ten marks to the said clerk.

De pace inter memoratum Abbatem et Robertum Tateshale, Advocatum de Wymundham, ratione cujusdam liberationis panis et [2] cervisiæ per eundem exactæ.

Auditis per modum visitationis votis singulorum fratrum in Conventu Sancti Albani, cum memoratus Abbas, rogatus, ad festum ingressus Domini Abbatis de Sancto Edmundo, in Festo Nativitatis Sanctæ Mariæ celebratum, ibidem venisset, et invenisset Dominum Robertum de Tateshale, juniorem;—[3] qui, furore commotus pro eo quod quamdam liberationem panis et [2] cervisiæ, quam progenitores sui percipere consueverant in Prioratu de Wymundham, prædecessor ipsius Abbatis, videlicet, Dominus Johannes de Berkhamstede, auferri fecit, pe-

Abbot John is present at the inaugural Feast of the Abbot of Saint Edmund's, 8th September, 1302.

[1] Writted "*Turniaco*" above
[2] *servisie* in MS.

[3] The context is continued at "*con-* "*siderando potentiam*" in next page.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

He meets there the advocate (or patron) of Wymundham, and pacifies him by restoring the livery of bread and ale from the Priory, of which he has been deprived.

Sir Robert Tateshale, the advocate, treats him with great respect.

It is considered prudent by the Abbot to put an end to all disputes with Tateshale.

nitusque jussit amputari, implacitavit dictum Priorem, ac in hiis et aliis modis, in quantum scivit et potuit, prædictam domum gravavit, ac bis impedivit prædictum Johannem de Berkhamstede, Abbatem, habere ingressum in Prioratum suum de Wymundham; unde lites et discordiæ multæ ad invicem fuerunt;—considerando potentiam severam dicti militis multiformiter esse nocivam, et per consequens timendam, prædicta liberatio panis et cervisie, [1] id est, quatuor panum et quatuor lagenarum cervisiæ, quando venit ad manerium de Wymundham, (sed sine scripto sigillato,) sibi et hæredibus suis est concessa, per scriptum in lingua Romana compositum.

Cum autem interim præfatus Abbas declinasset ad dictum Prioratum suum, causa visitationis exercendæ, non fuerat ab aliquo impeditus, sed honorifice admissus; qui cum [2] humiliterque tractasset cum præfato Domino Roberto de negotiis suis expediendis, omnem indignationem suam [3] remittens, eundem Abbatem, recommendatum, in magnum suscepit amorem. Legitur in [4] Proverbiis,—"Eloquia dulcia multiplicant "amicos, et mitigant inimicos." Cum igitur minus malum eligendum est, ut exemplificat [5] Phædrus, dicens quod bonum est secari propter sanitatem, hujusmodi interlocutiones et contractus interposuerunt Dominus Abbas et sui pro bono pacis; aliter autem formidabant illam litem et inimicitias forte fuisse immortales, licet præfatus miles nullum jus in antedicto Prioratu sibi vendicare potest, aut debet: secundum quod patet per ista memoranda.—

[1] ·*i*· in MS.

[2] A word is evidently omitted here.

[3] *idem Robertus*, understood.

[4] Not *Proverbs*, but *Ecclesiasticus* vi. 5.

[5] *Phus* in MS. The Fable of the Beaver, in the (so-called) *New Fables*, attributed to Phædrus (and first published by Cassito, at Naples, in 1809), seems to be here alluded to.

De nominibus et portionibus participantium advocationes et dominia quondam Willelmi [1] *Pincerni, fundatoris de Wymundham, solummodo pertinentia.*[2]

John IV., 24th Abbot, A.D. 1302-8.

Formal division of advowsons of Priories formerly belonging to Hugh de Albini, Earl of Arundel, among his co-heirs.

"Sciant præsentes et futuri, quod ita convenit inter Robertum "de Tateshale, et Johannem filium Alani, et Rogerum de Somerey, et Rogerum de Monte Alto, et Ceciliam, uxorem ejus, "hæredes Hugonis de Albiniaco, quondam Comitis de Arundellia, super divisione Prioratuum ad hæreditatem dicti Comitis "pertinentium; videlicet, quod [3] advocatus Prioratus de Bokenham dicto Roberto de Tateshale, et hæredibus suis, remanebit in perpetuum; et advocatio Prioratus de Tortingtone "dicto Johanni filio Alani, et hæredibus suis; et advocatio "Prioratus de Wymundham dicto Rogero de Somerey, et hæredibus suis; et advocatio Prioratus de Arundellia dicto "Rogero de Monte Alto, et Ceciliæ, uxori suæ, et eorum "hæredibus; una cum dimidio [4] feodo unius militis in villa "de Tateshale, dictæ advocationi, propter ipsius Prioratus "parvitatem, adjuncto; quod Th' le Pouere aliquando tenuit. "Ita quod nullus dictorum hæredum in alterius Prioratu "aliquid jure patronatus exigere posset; sed quod singuli, "et eorum hæredes, dictas advocationes, cum omnibus ad "easdem pertinentibus libere, ut prædictum est, possideant "et retineant in perpetuum. In cujus rei testimonium, dicti "hæredes scriptis super præmissis, inter eos in modum [5] chirographi confectis, sigilla sua alternatim apposuerunt. Hiis "testibus, Domino Johanne de Estraunge, Domino Roberto de "Sancto Johanne, Domino Galfrido de Langleya, Domino Willelmo de Englefeld, Domino Bardulpho de Chestretone, et "multis aliis."

Continuatio processus et materiæ prænotatæ.

The advowson of the Priory of Wymundham

Memorandum, quod anno regni Regis Henrici vicesimo septimo obiit Hugo Comes dArundelle; post cujus mortem assignata fuit Rogero de Somery, et ejus uxori,

[1] Sic in MS., classically "*Pincernæ.*" William de Albini, Earl of Arundel, the King's Butler, is meant, who died A.D. 1233.

[2] This passage is incomplete.

[3] Sic in MS.

[4] *fedo* in MS.

[5] *cirographi* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

assigned to Roger de Somery.

quæ erat soror dicti Comitis, advocatio Prioratus de Wymundham; de quibus Rogero et uxore sua exierunt quatuor filiæ, quarum una vocabatur "Margareta," quæ fuit uxor Radulphi de [1] Ernewelle; et altera "Mabilia," quæ fuit uxor Walteri de Sulye; tertia "Matildis," quondam uxor Henrici de Eydyngtone; quarta fuit mater Johannis de Estraunge; quibus dicta advocatio de jure spectare debet.

After being held in dower by the Countess Isabella, the advowson is arbitrarily taken possession of by Robert de Tateshale.

Post mortem tamen Isabellæ de Albaniaco, Comitissæ Arundelliæ, quæ dictam advocationem tenuit nomine dotis, Robertus de [2] Tateshale accessit ad dictum Prioratum, et dictam advocationem occupavit, et adhuc occupat, eandem sibi appropriando. Unde petunt dictæ partes quod Rotuli de Cancellaria scrutentur, ut super dicta advocatione et assignatione possint melius certiorari, ut jus suum securius exequi [3] poterunt in hac parte.

De restitutione manerii de Childewyke Conventui Sancti Albani per Abbatem memoratum, ab eorum usibus per suum prædecessorem nequiter [4] ablati.

Abbot John restores the manor of Childewike, which Abbot Roger had left for the increase of the Convent bread; but which his immediate predecessor

Cum felicis recordationis Rogerus Abbas, ad sui memoriam sempiternam, manerium de Childewik, quod adquisivit non modicis laboribus et expensis, cum terris, redditibus, domibus, gardinis, boscis, hais, fossatis, pratis, pasturis, aquis, servitiis, et consuetudinibus, ac omnibus aliis suis pertinentiis et proficuis, nominatis et non nominatis, sine ullo retinemento, sententia excommunicationis majoris in contravenientes in Capitulo, communi assensu, fulminata, Conventui contulisset; et chartam, super hoc confectam, tam sigillo Capituli quam suo fecisset communiri; ut ubi solebat panis conventualis

[1] The exact form of this name is perhaps doubtful.

[2] *Tateshake* in MS., by inadvertence.

[3] Sic in MS., for "*possint*."

[4] *allati* in MS., by inadvertence.

esse de pondere [1]sexaginta duorum solidorum, augmentaretur in æternum pondus per dimidiam marcam; ac successor suus immediatus, Dominus Johannes de Berkhamstude, Abbas, consequenter post creationem suam, chartam sibi assumens, omnia et singula suo tempore infecit; venerabilis pater, Dominus Johannes de Maryns, Abbas, dictum manerium reddidit, in hunc modum.—

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

had withheld from its intended purpose.

Charta Abbatis memorati suo Conventui, super redditu manerii de Childewike prænotati.

"Universis sanctæ Matris Ecclesiæ filiis, tam præsentibus "quam futuris, hoc scriptum visuris vel audituris, Johannes "de Maryns, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, Lincolniensis Diœcesis, salutem in Domino sempiternam. "Cum caritas omnium mater et magistra, sine qua nullum "meritum in præsenti, vel præmium assequitur quis in futuro, tenemur, tam omnes quam singuli, ad caritatis opera "promerenda pro viribus aspirare; decetque ut nos, qui caritatis vicem gerimus in Conventu, membris ministremus "caritatem, et non minus in temporalium quam spiritualium "administratione subditis prospiciamus, quos nobis supposuit "Christus ad pascendum, et inter quos, gratia divina præeunte, adepti sumus nomen et pastoralis officii dignitatem. "Cum igitur nos, præfatus Abbas, qui a teneris annis affectus "nostros ad ipsum Ordinem Sancti Benedicti, et præfati monasterii Conventum, duxerimus, ac inter ipsos conversando "longa experientia ipsorum novimus necessitates, indigentias "palpavimus, labores sustinuimus; qui etiam, ob defectum "necessariæ sustentationis, fratres dicti Conventus in Dei servitio præ nimio labore lassatos, et, minus debito ipsius "naturæ necessariis recreatos, lacrymabiliter vidimus defecisse, languores et infirmitates incurrisse; cum nulla possit "esse professio, quæ a se usum necessariæ sustentationis excludit, quin necessariarum rerum, tam ad vitæ sustentationem "quam ad officiorum sui status executionem, secundum regulam et veritatem omnimodam, omnibus professis, cujuscunque "status fuerint, seu ordinis, usus conceditur. Attendentes "etiam, quod compati tenemur alienis calamitatibus, et necessitates eorum, in quantum possumus, temporalibus adjuvare

Grant to the Convent by Abbot John of the manor of Great Childewike; and regulation as to the amount of bread and ale in future to be received by the Abbot from the Refectory, 18th October, 1302.

[1] In other words $37\frac{1}{5}$ ounces, the shilling being three-fifths of an ounce. The intended addition would be 4 ounces.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

"stipendiis, dicente Scriptura Apostoli,—[1] 'Quis infirmatur in "'vobis, et ego non infirmor?'—hiis igitur consideratis, qua- "litates agendorum summa deliberatione intuentes, prosperi- "tatis incrementa præfatæ [2] communitatis, quantum possumus "secundum Deum, procurare cupientes, molestiis viam præ- "cludere satagentes, eventibus, prout negotii qualitas exigit, "personarum et locorum exquirit conditio, et instantia æqui- "tatis exigit et exposcit, subtiliter viam præparantes; Sedis "etiam Apostolicæ, cui immediate subjiciuntur, qui, disponente "Deo, super omnem Ecclesiam principatum tenet, ut tenemur, "quatenus jus requirit,[3] peti et haberi decernentes; præfati "etiam nostri monasterii fratribus instantia propensioris tanto "affectuosius providere volentes, quanto per amplius Beati "Benedicti, patris nostri, recolendam memoriam reverenter, "quantoque benignius fratres fama laudabili et virtutum exer- "citio novimus in Dei servitio hactenus claruisse, et in præ- "senti moribus et conversatione apud Deum et homines ipsos "luculenter credimus succrescere laudabiliter proficiendo; "manerium nostrum de Magna [4] Childewike, quondam eis per "bonæ memoriæ Rogerum, Abbatem, prædecessorem nostrum, "collatum, ac deinde per Johannem de Berchamstude, Abbatem, "successorem suum, ablatum et revocatum, paternæ sinceritatis "affectu, ratione prævia, quæ sapientis faciem antecedit, officium "Refectorii nostri de Sancto Albano piis visceribus et oculis gra- "tuitis amplectentes, de expresso assensu et grata voluntate "totius Conventus nostri loci ejusdem, ad honorem Dei, et suæ "gloriosæ Matris, et Beatissimi Albani Martyris, Patroni nostri, "totiusque cœlestis curiæ, damus et concedimus, et assignamus, "pro nobis et successoribus nostris, perpetuis temporibus inviola- "biliter confirmamus, cum terris, redditibus, domibus, gardinis, "boscis, hais, fossatis, pratis, pascuis et pasturis, aquis, ser- "vitiis, consuetudinibus, sectis curiarum, et cum omnibus aliis "suis pertinentiis, sine ullo retinemento, ad sustentationem "panis et [5] cervisiæ Conventus prædicti, et supervenientium "hospitum nostræ religionis, et ad dictos panem et [5] cervisiam "nunc et futuris temporibus meliorandos, salvis nobis, et suc- "cessoribus nostris, homagiis, fidelitatibus, wardis, maritagiis, "releviis, liberorum hominum dicto manerio pertinentium. "Salvis etiam nobis, et successoribus nostris, visu franciple-

[1] 2 *Cor.*, xi. 29.

[2] This word is doubtful; it is apparently written *comcun^g* in MS.

[3] *auctoritatem*, or a similar word, seems to be omitted here. The succeeding passage also appears to be incomplete.

[4] *Childewil* in MS.

[5] *servisie* and *servisiam*, in MS.

"giorum, et omnibus aliis rebus ad coronam et dignitatem "Domini Regis pertinentibus, et servitio Domino Regi de dicto "tenemento debito, cum contingat. Et quia retroactis tempo- "ribus incertum fuerat quid et quantum prædecessores nostri, "Abbates, de pane et [1] cervisia a Refectorio percipere debue- "rant; sed unusquisque, pro suo arbitrio, quantum sibi placu- "erat exegit, de quo materia murmuris oriebatur in Conventu; "volentes, prout ex Regula Beati Benedicti, magistri Ordinis "nostri, astringimur, pacis et quietis materiam præparare in "subditis, et ea quæ pro sui incertitudine consistunt dubia "dilucidius declarare, de consensu dicti Conventus nostri, "ordinamus quod Abbas qui pro tempore fuerit, ubicunque "infra territorium Sancti Albani moram traxerit, percipiet "cotidie, quando Conventus bis comedit in die, novem panes "pro se et hospitibus suis; videlicet, unum panem majoris "ponderis, et octo minoris, et quinque galones cervisiæ con- "ventualis; et cum Conventus semel in die comedit, perci- "piat quinque panes, unum majoris ponderis, et quatuor "minoris, et quinque galones cervisiæ conventualis, sine am- "pliori perceptione. Cæterum per nos et dictum Conventum "est ordinatum unanimiter, quod Refectorarius, qui pro tem- "pore fuerit, quolibet anno in crastino Animarum reficiat "trecentos pauperes; videlicet, quemlibet pauperem de uno "pane ponderis sexaginta solidorum, de communi frumento, et "duobus allecibus, pro animabus Domini Bonefacii, Papæ, "Octavi, Rogeri, quondam Abbatis, et animabus omnium fide- "lium defunctorum. Et ut hæc voluntatis nostræ ordinatio, "concessio, et confirmatio, in forma præscripta perpetuis tem- "poribus valeat inviolabiliter perdurare, præsens scriptum "sigilli nostri, et sigilli communis Conventus nostri, fecimus "impressione roborari. Datum apud Sanctum Albanum, in "pleno Capitulo nostro, die Sancti Lucæ Evangelistæ, anno "Domini millesimo trecentesimo secundo."

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

[2] *Breve Regis Edwardi Primi Baronibus de Scaccario, pro quibuscunque debitis eidem Abbati de Sancto Albani allocandis.*

Cum Dominus Rex perdonasset Abbati et Conventui pro mille et trecentis marcis, prout [3] superius de verbo

[1] *servisia* in MS.

[2] This Rubric is placed before the writ to the Barons of the Exchequer in the MS.; the words "*Cum Dominus, etc.*," being without rubric.

[3] See page 32 *ante*.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

ad verbum continetur, omnia debita ex quacunque causa, usque ad diem confectionis chartæ suæ, quam eis inde fecerat; scripsit in hunc modum Baronibus suis de Scacario, ut eos quietos facerent, juxta tenorem litterarum suarum.—

Royal mandate to the Treasurer and Barons of the Exchequer, remitting all claims for past debts against the Abbot and Convent of Saint Alban's. 2nd August 1301.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et "Dux Aquitanniæ, Thesaurario et Baronibus suis de Scacario, "salutem. Sciatis quod pro remissione quam dilecti nobis in "Christo Abbas et Conventus de Sancto Albano nobis fecerunt, "tam de illis mille marcis quas ab eis, pro quibusdam arduis "negotiis nostris expediendis, mutuo recepimus, de [1] pecunia "decimæ in subsidium Terræ Sanctæ a clero regni nostri nuper "concessæ, eisdem Abbati et Conventui nomine Summi Pon- "tificis liberata, in deposito custodienda, et quas idem Abbas "et Conventus postmodum pro nobis dicto Summo Pontifici "solverunt; quam de aliis debitis quibuscunque, in quibus eis, "ex quacunque causa, usque ad diem confectionis præsentium "[2] tenebamur; necnon et pro trecentis marcis quas idem Abbas "et Conventus nobis, in subsidium expeditionis nostræ Scotiæ, "jam dederunt;—perdonavimus eis omnia debita, in quibus "ipsi nobis ex quacunque causa usque ad diem prædictum "tenebantur; volentes et concedentes, pro nobis et hæredibus "nostris, quod iidem Abbas et Conventus de debitis prædictis "penitus sint quieti, prout in litteris patentibus, eisdem Ab- "bati et Conventui inde confectis, plenius continetur. Et "ideo vobis mandamus quod ipsos Abbatem et Conventum de "debitis prædictis quietos esse faciatis, juxta tenorem littera- "rum nostrarum prædictarum. Teste meipso, apud Pebb[l]es, "secundo die Augusti, anno regni nostri vicesimo nono."

De [3] allocationibus diversis, tempore prædicti Abbatis, per industriam Domini Johannis Stevenache, Cellerarii Sancti Albani, perquisitis.

By reason of such order, certain debts are remitted by the Exchequer.

Anno igitur Domini millesimo trecentesimo tertio, Frater Johannes de [1] Stihenache,—cujus animæ propitietur Deus,—tunc Cellerarius, Domini Johannis de

[1] *pecunia* in MS., by inadvertence.

[2] *tenebantur* in MS., erroneously.

[3] *allocationibus* in MS., by inadvertence.

[1] Correctly, *Stevenache*.

Maryns, Abbatis ejusdem, attornatus, coram Baronibus de Scacario, apud Eboracum, inter cætera multa bona opera quæ frequenter expedivit, istas debitorum allocationes subscriptas efficaciter et prudenter impetravit; quæ inseruntur in Magno Rotulo.—

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Recordum de [1] allocationibus prænotatis.

In Magno Rotulo tricesimo.—

Official record, from the Great Roll, of the debts then allowed.

In Essexia, Abbas de Sancto Albano reddit compotum de Dcccexiii. marcis, x. s. i. d., pro blado in stauro, et aliis exitibus Abbathiæ prædictæ, tempore vacationis venditis, sicut continetur in Rotulo vicesimo secundo. In Thesauro cccxlii. l. x. s. viii. d., in quinque talliis; et debet cclxiiii. l., xiiii. s. vi. d.; et respondebit infra.

Abbas de Sancto Albano reddit compotum de trecentis marcis, quas idem Abbas dedit Regi in subsidium expeditionis Regis Scotiæ, sicut continetur in Originali anni vicesimi noni, pro habenda perdonatione debitorum. In Thesauro liber, et quietus est.

Item, Abbas de Sancto Albano reddit compotum de cciiii. l. ix. s. x. d. obol., pro Priore et Conventu Dunelmensi, collectoribus, de subsidio Regi a clero concesso, anno vicesimo secundo finiente, incipiente vicesimo tertio, in Episcopatu Dunelmensi, de medietate bonorum spiritualium et temporalium Prioratus de Tynemutha, quæ est Cella Abbathiæ de Sancto Albano, in Episcopatu Dunelmensi; sicut continetur in Memorando anni vicesimi tertii.

Et lxxv. l. xvii. s. vi. d., pro eisdem Priore et Conventu Dunelmensi, de hujusmodi subsidio medietatis beneficiorum ecclesiasticorum ipsius Abbatis ibidem, sicut continetur ibidem.

[1] *allocutionibus* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Et xvi. s. viii. d. pro Priore et Conventu Sanctæ Katerinæ Lincolniæ, collectoribus in Archidiaconatibus Lincolniæ, Stowe, et Leycestre, de Decanatu Rocel', et in quatuor dignitatibus, Præcentaria, Cancellaria, Thesauraria, ac Sub-decanatu Ecclesiæ Lincolniensis, in Episcopatu Lincolniensi ; de consimili subsidio medietatis ipsum Abbatem et Conventum sum contingentis. De portione in Lubenham, in Archidiaconatu Leycestriæ, sicut continetur ibidem.

Et ccccii. l. ix. d. pro Abbate et Conventu de Osneya collectoribus medietatis in Archidiaconatu Oxoniæ, et Archidiaconatu Bukenham, Bedeford, Huntingdone, et Northamtone, præter Decanatum Rocel', in eodem Episcopatu Lincolniensi. De remanentia hujus subsidii, medietas ipsos Abbatem et Conventum contingit ibidem, sicut continetur ibidem.

Et vii. l. xx. d. quadr., pro Priore et Conventu Eliensi, collectoribus medietatis beneficiorum et spiritualium in Episcopatu Eliensi, de subsidio Regis a clero concesso, de medietate bonorum spiritualium dicti Abbatis in eodem Episcopatu, sicut continetur ibidem.

Item, in Thesauro DCCXIII. l. vii. s. vi. d. per octo tallias ; et habet de surplussagio xxiv. l. xii. d. quadr.

Item, Abbas de Sancto Albano reddit compotum de duodecim libris de scutagio Walliæ de anno quinto, sicut continetur in Rotulo principali; et duodecim libris de scutagio Walliæ de anno decimo, sicut continetur ibidem.

Et viginti libris pro injusta detentione de Itinere J. de Vallibus in Comitatu Cantebriggiæ; sicut continetur in Rotulo octavo decimo in Cantebriggia, et in Rotulo nono decimo in Essexia, et Rotulo sequente.

Et decem libris de decima ecclesiæ suæ de Lutona in Comitatu Bedefordiæ, sicut continetur in Rotulo vicesimo.

Et cclxiiii. l. xiii. s. vi. d. de blado et aliis exitibus Abbathiæ prædictæ, tempore vacationis ; sicut continetur

in Rotulo vicesimo secundo; et viginti marcis, quia clamat libertatem super Regem. John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

In Tynemutha, de Itinere H[ugonis] de Cressingham in Comitatu Northumbriæ, sicut continetur in Rotulo vicesimo tertio in Essexia, et in Rotulo vicesimo secundo in Comitatu Northumbriæ; et sex marcis et dimidia de duobus debitis ibidem; videlicet, quinque marcis, quia non venit coram Baronibus de Scacario de executione brevium pro Rege, vicesimo tertio anno; sicut continetur in Rotulo vicesimo quarto; et viginti solidis, pro injusta detentione coram eisdem ad placita, anno vicesimo tertio, sicut continetur.

Et lxv. l. viii. d. quadr., de duobus debitis contentis in Rotulo principali; videlicet, lxi. l. xv. s. vii. d. quadr. de quintadecima sua in Comitatu Essexiæ; sicut continetur in Rotulo vicesimo tertio; lxxiii. s. i. d. de quintadecima sua in Comitatu Bukenhamiæ, sicut continetur ibidem.

Et D. libris pro protectione Regis habenda anno vicesimo quinto, sicut supra continetur.

Et clxxvii. l. xix. s. vi. d. obol. pro Johanne filio Sun' et Roberto de Melkel', collectoribus decimæ Regi concessæ in Comitatu Herfordiæ, anno vicesimo secundo finiente, incipiente vicesimo tertio, de decima villanorum ejusdem Abbatis, sicut continetur ibidem.

In Thesauro ccccxcvi. l. per octo tallias. Item, in Thesauro xx. l., et debet Dlxiii. l. xv. s. obol. quadr., et xi. l. xiii. s. ii. d., pro Helia de Ailesbiry, ballivo libertatis ipsius Abbatis, de pluribus debitis, sicut continetur in Rotulo principali.

Item, reperitur compotum de eodem debito,—in Thesauro iiii. l. xvi. s. viii. d. per eundem Heliam, et debet Dlxx. l. xi. s. vi. d. obol. quadr.

[1]Item, compotum de eodem debito. In Thesauro nihil; et inde perdonavit Abbati et Conventui de

[1] Written "*Idem*" in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8

Recital in the official Record, of the grounds for the remission of certain debts due from the Abbot and Convent of Saint Alban's.

Sancto Albano DLxx. l. xi. s. vi. d. obol. quadr. per breve Regis, cujus data est secundo die Augusti, anno vicesimo nono; in quo continetur quod pro remissione quam dicti Abbas et Conventus de Sancto Albano Regi fecerunt, tam de illis mille marcis quas ab eis Rex, pro quibusdam arduis negotiis suis expediendis, mutuo recepit de [1] pecunia decimæ in subsidium Terræ Sanctæ a clero regni concessæ, eisdem Abbati et Conventui nomine Summi Pontificis liberata, in deposito custodienda; et quas idem Abbas et Conventus postmodum pro Rege [2] dicto Summo Pontifici solverunt; quam de aliis debitis quibuscunque, in quibus eisdem Abbati et Conventui Rex ex quacunque causa usque ad prædictum secundum diem Augusti, anno vicesimo nono, tenebantur; necnon et pro trecentis marcis, quas idem Abbas et Conventus Regi in subsidium expeditionis Regis Scotiæ dederunt,—de quibus trecentis marcis idem Abbas et Conventus respondent supra;—perdonavit eidem Abbati et Conventui omnia debita in quibus ipsi Regi, ex quacunque causa, usque ad prædictum secundum diem Augusti tenebantur. In quo etiam brevi continetur, quod Rex vult et concedit, pro se et hæredibus suis, quod iidem Abbas et Conventus de debitis prædictis penitus sint quieti; prout in litteris Regis patentibus, eisdem Abbati et Conventui inde confectis, plenius continetur.

Per quod quidem breve Rex mandat Thesaurario et Baronibus, quod ipsos Abbatem et Conventum de debitis prædictis quietos esse faciant, juxta tenorem litterarum Regis prædictarum; quæ quidem litteræ Regis patentes remissionem et perdonationem prædictas in forma expressa superius continentes, irrotulantur in Memorando anni tricesimi primi. Et quietus est.[3]

---

[1] *pecunia* in MS.

[2] *dicti* in MS.

[3] Half a column in the MS. (fol. 183 b.) is left in blank here, as if the insertion there of some other article had been originally intended.

Breve Regis super allocatione mille marcarum in ultima [1] *[vacatione] Monasterii eidem Regi persolutarum.*

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Writ, ordering allowance to be made in the Exchequer of the thousand marks paid by the Prior and Convent of Saint Alban's, on the last vacancy of the Abbacy.

"Rex tenenti locum Thesaurarii, et Baronibus, de Scaccario, "salutem. Cum nuper per litteras nostras patentes concesse-"rimus, pro nobis et hæredibus nostris, Abbati et Conventui "Abbathiæ de Sancto Albano, quod Prior et Conventus Ab-"bathiæ ejusdem, et eorum successores, in singulis vacatio-"nibus ejusdem Abbathiæ, quotiens videlicet ipsam vacare "contingit, habeant et teneant custodiam Abbathiæ illius, et "omnium temporalium ejusdem, cum omnibus rebus et bonis "ad Abbathiam illam qualitercunque spectantibus, adeo plene "et integre sicut aliquis Abbas ejusdem loci Abbathiam illam "et temporalia, cum rebus et bonis prædictis, sede [2] plena, "aliquibus retroactis temporibus habere et tenere consuevit; "ita quod ipse Prior et Conventus de temporalibus, et bonis "ac rebus illis, plenam et liberam administrationem habeant, "et inde disponere et ordinare possint, prout eis melius et "utilius videbitur faciendum, et prout Abbas dicti loci inde "possit ordinare et disponere, sede plena: salvis nobis et "hæredibus nostris feodis militum quæ tenentur de Abbathia "prædicta, et advocationibus ecclesiarum, cum acciderint tem-"poribus vacationum prædictarum. Ita tamen, quod omnes "redditus et servitia annua, de feodis prædictis in vacationi-"bus illis provenientia, remaneant Priori et Conventui præ-"dictis. Salvis etiam nobis et hæredibus nostris escaetis quas "accidere contigerit temporibus prædictis; quæ quidem "escaetæ, singulis hujusmodi vacationibus finitis, videlicet, "post fidelitatem ipsius quem ibidem eligi, confirmari, seu "præfici, contigerit in Abbatem, nobis vel hæredibus nostris "factam, liberentur et remaneant Abbati, Priori, et Con-"ventui, et successoribus suis, dicti loci, sine occasione vel "impedimento nostri, vel hæredum nostrorum quorumcunque. "Reddendo nobis et hæredibus nostris, pro qualibet vacatione "Abbathiæ prædictæ, sive duraverit per annum integrum, "sive per minus tempus, mille marcas, infra annum, a tem-

[1] "*carte vacois*" stands in place of this word in the MS.

[2] *plene* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

"pore quo Abbathia illa vacare [1] inceperit, computandum; "videlicet, quingentas marcas in fine primi dimidii anni "illius, et quingentas marcas in fine ejusdem anni. Et si "forte vacatio Abbathiæ illius duraverit ultra annum, tunc "prædicti Prior et Conventus proximo anno sequente, si "tanto tempore duraverit, solvant nobis, vel hæredibus nostris, "mille marcas ad terminos prædictos, et sic pro quolibet "anno integro post primum annum, durante vacatione præ-"dicta, ad eosdem terminos mille marcas. Et si ultra annum "integrum, vel annos integros, duraverit minori tempore "quam per annum, tunc pro illo minori tempore, de præ-"dictis mille marcis minus, pro rata temporis illius, pro-"portionabiliter nobis solvant, [2] prout in litteris nostris præ-"dictis plenius continetur. Ac iidem Prior et Conventus "mille marcas pro ultima vacatione Abbathiæ prædictæ, a "quinto decimo die Novembris, anno regni nostri vicesimo "nono, quo die dicta Abbathia incepit vacare, per mortem "bonæ memoriæ Johannis de Berkhamstude, quondam Ab-"batis illius loci, usque ad duodecimum diem Augusti anno "tricesimo, quo die cepimus fidelitatem Johannis de Maryns, "nunc Abbatis ibidem, sicut per inspectionem Rotulorum Can-"cellariæ nostræ nobis constat, nobis ad Scacarium prædic-"tum solverunt, sicut dicunt; vobis mandamus, quod, inspectis "talliis acquietanciarum, quas prædictus Prior et Conventus "de solutione dictarum mille marcarum asserunt se habere, "si inveneritis ita esse, tunc ipsos Priorem et Conventum de "eisdem mille marcis quietos esse faciatis. Teste meipso, "apud villam Sancti Johannis de Perth, vicesimo die Junii, "anno regni nostri tricesimo primo."

Placitum de reddita decem marcarum de Stanmere Magna coram Justiciariis Regis de termino [3] Paschæ; Rotulo vicesimo anno Regis Edwardi, filii Regis Henrici, tricesimo quinto, tempore prædicti Abbatis.

Writ for enquiry as to disseisin

"Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, Vicecomiti Middelsexiæ, "salutem. Questus est nobis Abbas de Sancto Albano quod "J. de Schern', et Isabella, uxor ejus, et Robertus Ate Schire,

[1] *incepat*, apparently, in MS.
[2] *prou* in MS.
[3] *Pasce* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

"injuste et sine judicio dissesiverunt eum de libero tene-"mento suo in Magna Stanmere, post primam transfretationem "Domini Henrici Regis, patris nostri, in Wasconiam; et ideo "tibi præcipimus, quod si prædictus Abbas fecerit te secu-"rum de clameo suo prosequendo, tunc tenementum illud "resesiri facias de catallis quæ in ipso capta fuerunt, et "ipsum tenementum, cum catallis, esse in pace, usque ad "diem Lunæ in crastino quindenæ Paschæ proximo futurum. "Et interim facias duodecim liberos et legales homines de "visneto illo videre tenementum id, et nomina eorum inbre-"viari. Et summone per bonos summonitores quod tunc sint "coram Justiciariis nostris apud Westmonasterium, inde facere "recognitionem; et pone per vadium et salvos plegios præ-"dictos J., et Isabellam, et Robertum, vel plegios suos, si "ipsi inventi non fuerint, quod tunc sint ibi ad audiendum "illam recognitionem; et habeas ibi summonitores, nomina "plegiorum, et hoc breve. Teste meipso, apud Lanrecost, "sexto die Decembris, anno regni nostri tricesimo [1] quinto."

of the Abbot of Saint Alban's of a tenement at Stanmere Magna.

De recuperatione redditus præscripti.

Finding of the Assize in favour of the Abbot, and punishment of the disseisors; from the official Record.

"Assisa venit, recognitura si J. de S., et Isabella, "uxor ejus, et Robertus de Schire, disseisiverunt Abba-"tem de Sancto Albano de libero tenemento suo in "Magna Stanmere, post primam,[2] *et cætera*; et unde "Abbas, per attornatum suum,[3] queritur quod prædicti "J. et Robertus disseisiverunt eum de decem marcis "redditus, cum pertinentiis, *et cætera*.

"Qui quidem J. venit, et, tanquam ballivus prædicto-"rum Isabellæ et Roberti, respondit pro se et aliis; "et nihil dicit. Quare Assisa remaneat capienda. "Eadem capiatur Assisa, *et cætera*.

"Et jurati dicunt super sacramentum suum, quod "prædicti J., et Isabella, et Robertus, disseisiverunt "prædictum Abbatem de prædicto redditu, injuste, *et* "*cætera*. Dicunt enim quod prædicti J. et alii, re-"plegiaverunt averia quæ prædictus Abbas cepit occa-

---

[1] xxxvi°. in MS., erroneously.

[2] As above, in line 2.

[3] *querit* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

"sione prædicta. Requisiti, a quo tempore prædecessores prædicti Abbatis, et ipse Abbas fuerit seisitus [1] de prædicto redditu, dicunt, decem marcas, *et cætera*. Dicunt quod quadraginta annis elapsis, et amplius; et quod idem J. injuste detinuit prædictum redditum Abbatis per quatuor annos, videlicet, quadraginta marcas, ad damnum ipsius Abbatis decem librarum.

"Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas recuperet prædicta arreragia, et damna prædicta, *et cætera*. Et prædictus J. committatur gaiolæ, et prædicti Isabella et Robertus in misericordia.

"Postea, idem J. finem fecit cum Domino Rege de prædicta transgressione pro decem solidis. Et recipitur, *et cætera*, per plevinam The' de Luda, clerici.—H. Spigurnel. Et super hoc prædictus Abbas, per attornatum suum, Eliam de Ailesbiry, elegit sibi liberari omnimoda bona et catalla, *et cætera*, et similiter, medietatem terrarum et tenementorum, *et cætera*, secundum formam Statuti, *et cætera*."

Breve Regis, super levatione debiti præscripti.

Writ to the Sheriff of Middlesex, for levying the sums found due to the Abbot, from the goods and lands of the disseisors.

"Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, Vicecomiti Middelsexiæ, salutem. Cum Abbas de Sancto Albano nuper in Curia nostra, coram Justiciariis nostris apud Westmonasterium, recuperasset versus J. At Sh', et Isabellam, uxorem ejus, et Robertum Ate Schire, decem marcas redditus, cum pertinentiis, in Magna Stanmere, et etiam quadraginta marcas de arreragiis prædicti redditus, et decem libras pro damno suo [2] quod habuit ratione detentionis prædicti redditus, per quamdam [3] Assisam Novæ Disseisinæ ibidem inter eos sumptam et captam; idem venit in Curia nostra, et elegit sibi liberari omnia bona et catalla ipsorum J., et Isabellæ, et Roberti, præter boves et affros de carruca sua, et similiter, medietatem terrarum et tenementorum suorum in balliva tua, tenenda ut liberum tenementum, juxta formam Statuti nostri provisi, quousque prædictos denarios inde levaverit. Et ideo tibi præ-

[1] Repeated in MS.
[2] *que* in MS.
[3] *disseisinam* in MS., by inadvertence.

"cipimus quod omnia bona et catalla prædictorum J., Isabellæ, "et Roberti, præter boves et affros de carruca sua, et etiam "medietatem terrarum et tenementorum suorum in balliva "tua, eidem Abbati sine dilatione deliberari facias, per ratio-"nabile pretium et extentum, tenendum ut liberum tenementum "suum, et assignatis suis, juxta formam Statuti nostri præ-"dicti, quousque prædictos denarios inde levaverit. Et qua-"liter hoc præceptum nostrum fueritis executus, scire facias "Justiciariis nostris apud Westmonasterium, a die Sanctæ "Trinitatis in quindecim dies; et habeas ibi breve. Teste "H. de Hengham, apud Westmonasterium, quinto decimo die "Aprilis."

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Extenta manerii prædicti pro solutione debiti prænotati.

Extenta dicti manerii per annum, xii. l. xviii. s. iv. d.; et tenetur in capite de Abbate Sancti Albani, per servitium per annum decem marcarum; et valet ultra servitium de libero quinque libras quindecim solidos per annum. Redditus autem pertinens ad Abbatem lviii. s. vii. d. obol. quadr.

Extent (or valuation) of the manor of Great Stanmere.

[1] *Breve Regis contra indebite ingredientes, seu perturbantes, libertatem Monasterii Sancti Albani.*

Quoniam Vicecomes Bukenhamiæ, et ministri sui, ingrediebantur libertatem Abbatis apud Wine[s]lawe, et impediverunt Abbatem quominus per ministros suos summonitiones et attachiamenta facere potuit, tale remedium impetravit:—

"Rex Vicecomiti Bukenhamiæ, salutem. Ex parte dilecti "nobis in Christo Abbatis de Sancto Albano, nobis est ostensum "quod cum prædecessores sui, quondam Abbates ejusdem "loci, per chartas [2] progenitorum nostrorum, quondam regum "Angliæ, in quibus continetur quod nullus hominum, nec

Writ to the Sheriff of Buckinghamshire, prohibiting him from

[1] This rubric is placed immediately before the writ in the MS., the introductory matter being left without a rubric.

[2] *prognitorum* in MS., by inadvertence.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

—— encroaching upon the liberties of the Abbot of Saint Alban's.

"Francus, nec Anglus, de terris ipsorum Abbatis et Conventus, aut hominibus suis, se in aliquo intromittat, nisi et ministri sui, quibus hujusmodi curam committere voluerint, retorna brevium progenitorum nostrorum prædictorum, libertates suas tangentium habere, summonitiones et attachiamenta quæ infra libertates facienda emerserint, facere consueverunt; nosque postmodum, ad requisitionem ejusdem Abbatis, concessimus, pro nobis et hæredibus nostris, quod licet idem Abbas et Conventus ejusdem loci aliqua vel aliquibus libertatibus eis per chartas progenitorum nostrorum prædictorum concessis, hactenus aliquo casu emergente usi non fuerint, iidem tamen Abbas et Conventus, et successores sui, libertate vel libertatibus suis gaudeant plenius, et utantur;—tu et ministri tui, nulla habita consideratione ad tenorem chartarum prædictarum, et concessionem nostram prædictam, libertates ipsius Abbatis apud Wyneslawe, Grenebr', Siptone, Horewode, et Astone, in balliva tua, ut summonitiones et attachiamenta ibidem facere possit, impedistis, et adhuc impeditis, minus juste, contra tenorem chartarum prædictarum, et concessionem nostram prædictam. Et quia præfatum Abbatem, contra concessionem prædictam, nolumus indebite prægravari, tibi præcipimus quod eundem Abbatem libertatibus suis prædictis in balliva sua, juxta tenorem chartarum suarum, et concessionis nostræ, prædictarum, uti et gaudere permittas, ipsum, contra concessionem eandem, non gravans in aliquo, seu molestans. Teste meipso, apud Lanrecost, sexto die Decembris, anno regni nostri tricesimo quinto."

[1] [*Quieta-clamantia facta Monasterio a Roberto de Bustone.*]

Quit claim made to the Abbot and Convent by Sir Robert de Bustone, of a messuage, lands, and advowson.

Robertus de Bustone, miles, quietam-clamantiam fecit prædicto [2] [Abbati] et Conventui, et successoribus suis, de uno mesuagio et octo bovatis terræ, in Appeltone, in Holderich, et in advocatione dictæ ecclesiæ de Appeltone, in Vigilia Sancti Matthæi Apostoli, anno Domini millesimo trecentesimo sexto, et anno regni Regis Edwardi tricesimo quarto.

---

[1] The Rubric is omitted in MS. | [2] Omitted in MS.

De diversis possessionibus tempore memorati Abbatis collatis et perquisitis.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

Lands and tenements at Langley, Caisho, and Crokesley, acquired for the Abbey by Abbot John.

Prædictus Abbas adquisivit de Ricardo de Langleia duo mesuagia, centum et sexaginta et quatuor acras terræ, unam acram prati, sex acras bosci, septuaginta et septem et decem acras pasturæ, et quatuor solidatus redditus, cum pertinentiis, in Langleia, Caisho, et Crokesle; quæ omnia prædicta [1] tenuerunt tantum ad vitam eorum, ita quod post eorum decessum redirent in jus Monasterii in perpetuum; facta finali concordia, et levata in Curia Regis.

Clothing found by the Abbot, for certain donors of land.

Et ultra concessit eis duas robas singulis annis, ad Natale Domini, continentes in se sexdecim ulnas panni, de secta clericorum Abbatis; cum [2] pellura agnina pro prædicto Ricardo, et cum pellura de *strendlinge* pro Elena, uxore sua, et cum pellura de verrero minuto pro caputio prædictæ Elenæ. Item, pasturam decem porcorum, [3] quietos de pannagio; et ultra, de pecunia.

Messuage and land obtained by him at Nortone.

Item, adquisivit de Johanne de la More de Erdlee unum mesuagium, centum et sexdecim acras terræ, unam prati, tresdecim solidorum et sex denariorum redditus, et unam libram [4] cimini, cum pertinentiis, in Nortone, juxta Baudak.

Lands at Oxeye, Crokesley, Mikelfeld, and Bisseye.

Item, adquisivit de Rogero le Tailour, et Agnete, uxore sua, triginta acras terræ, duas acras prati et dimidiam, et quinque acras et unam rodam bosci, medietatem unius acræ pasturæ, quindecim et octo solidorum et quatuor denariorum et unius oboli redditus, [5] duos campos, et tertiam partem duarum librarum piperis, cum pertinentiis, in Oxeia, Crokesleya, Mikelfeld, et Bisseya.

[1] Richard de Langley alone, has been named as the grantor: his wife, perhaps, may have been one of the tenants for life.

[2] *pelura* in MS.

[3] Sic in MS.

[4] This word is partly erased.

[5] *ii. cāp.* in MS.; the meaning is doubtful.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

De abusiva præfectione et superioritate Prioris de Wymundham; et de quodam corrodio per dictos patronos exacto, sed per Isabellam, [1]Comitissam Arundeliæ, eidem domui remisso.

Injuries done to the Priory of Wymundham by the patrons, in the time of Adam Poleyn, Prior.

Cum olim nociva inolevit consuetudo, quod patroni de Wymundham duos monachos [2][nominarent] de gremio Sancti Albani, vacante Prioratu, quorum unus juxta voluntatem Abbatis præficeretur in Priorem; inde siquidem contigit, quod Dominus Adam Poleyn, de assensu Dominæ Comitissæ de Arundelia, per venerabilem patrem Rogerum, Abbatem Sancti Albani, præfectus in ejusdem Prioratus Priorem, plus videbatur inclinare ad voluntatem patroni quam Abbatum; qui tantum fovebant partem suam, quod nullus fuit ausus eum a statu suo movere; et licet simplex homo esset, et inscius, tamen dapsilis ex pius, et multum amatus in partibus suis, patroni siquidem in tempore suo multipliciter injuriabantur domui prædictæ, et nimis habuerunt ibidem voluntatem suam, in præjudicium Ecclesiæ Sanctæ Albani; unde Abbates frequenter laboribus vexabantur, et expensis.

Livery of bread and ale restored to the patron of Wymundham by the present Abbot.

Cæterum quanquam per præceptum et consilium Johannis de Berkhamstede, prædecessoris istius Abbatis de quo agitur, retracta fuisset quædam liberatio panis et cervisiæ, ad valorem per annum octo librarum, quam patroni loci illius a longævis temporibus retroactis de dicto domo percipere consueverunt, (unde placitum in Itinere apud Eboracum agitatum fuerat, sequente dicto Priore, occasione brevis Novæ Disseisinæ impetratæ per Dominum Robertum de Tateshale juniorem, militem, fere usque ad calculum judicii;) ipso interim decedente, iste Abbas, Johannes de Maryns,

[1] *Comitissa* in MS., by inadvertence.

[2] This word, or "*eligerent*," is evidently omitted here

dictum Dominum Robertum disseisitum imprudenter inde [1] reseisivit. Quo universæ carnis viam ingresso, relicta Domini Roberti de [2] Tateshale veterioris, quæ patrona fuit nomine dotis, nihil inde petiit, nec domum gravavit, sed Priorem et monachos plurimum honoravit; quæ ibidem obiit, et sepulta est in eodem Prioratu, anno Domini millesimo trecentesimo decimo; cujus jus patronatus successit Thomæ de Kayli hæreditarie, qui habuit partes dominii illius duas. Tertia vero pars ascendebat ad Symonem de Oriby, et quarta pars duabus relictis, videlicet, Domini Roberti de Tateshale, militis, et Roberti, filii sui, in dotem.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

The succeeding patroness remits her claim to the allowance.

De Cella de Wymundham, et omnibus ecclesiæ pertinentibus, post mortem Prioris ibidem, per [3] Escaetorem Regis in manus ejusdem seysitis.

Domino Ada Poleyn, quondam Priore de Wymundham, universæ carnis viam ingresso, die Natalis Domini, ab Incarnatione ejusdem millesimo trecentesimo tertio, ingressi sunt Escaetores Domini Regis memoratum Prioratum, cum multa familia, capientes claves, et ponentes custodes in [4] cellario et ad portas, ac in omnibus officiis; et summoneri fecerunt totum homagium Prioratus coram se, die Sabbati in Festo Innocentium, exigendo ab eis fidelitatem et recognitionem. Et quia Prior nondum fuerat humatus, ad requisitionem Conventus, posuerunt in respectum usque in diem Martis sequentem, et iterum posuerunt in respectum, ad requisitionem Conventus, præfigentes diem Dominicam sequentem. Ad quem diem Willelmus de Cursun, qui fuit Escaetor, non venit, sed mandavit quod essent coram eo die Martis sequente.

On the death of Prior Adam, the King's Escheators take possession of the Priory of Wymundham. Abstract of the Record of the transaction.

[1] See page 64, *ante*.

[2] *Tatesha* in MS., by inadvertence.

[3] *Scaetorem* in MS., the first letter being omitted.

[4] *celario* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

The Convent plead that they hold in frankalmoign, but the Escheator persists in taking possession.

Ad quem diem, quia Prioratus tenetur in puram eleemosynam *et cætera*, et nusquam temporibus retroactis vacationum facta fuit hujusmodi exactio de fidelitate, recognitione, aut curia tenenda, vel aliquibus exactionibus vel exitibus medii temporis capiendis, petitum fuit ex parte dicti Conventus, quod Escaetor prædictus nihil faceret vel attentaret in læsionem puritatis eleemosynæ, *et cætera*. Qui propter hoc non cessavit, sed præsentes coegit facere fidelitatem, absentes amerciando, super utrosque præsentes et absentes tallagium imponendo; et per collectores, de novo factos, levando, demandavit equos carrucarum et carectarum Prioratus, in parco ponendo portas, grangia et ostia [1] obserando, et claves asportando.

Further hardships inflicted on the tenants of the Priory.

Eodem die clerici et ministri Escaetoris venerunt ad manerium de Happesburg, et homines manerii, quia non venerunt coram eis, amerciaverunt ad decem libras, nihilominus ponendo super villam tallagium de quindecim libris. Et exitus mercati, die Mercurii sequente, quatuor solidos tres denarios levaverunt et ceperunt; ostia grangiarum obserando, et claves retinendo, omnia averia manerii et hominum manerii capiendo, inparcando, et retinendo, quousque fidelitatem fecerunt; et, post fidelitatem factam, omnia averia quæ in manerio invenire poterant, ceperunt, inparcaverunt, non permittentes in dicto manerio quicquam operari cum carrucis vel carectis, quousque per Dominum W. de Karletone deliberata fuerant dicta averia sub plevina ad returnandum. Insuper blada, et omnia bona et catalla Prioratus, sub arta custodia posuerunt, prohibentes ne per Conventum, vel ministros suos, disponeretur seu perciperetur; unde exhibitio Conventus et familiæ ad victum tunc in parte, præterquam ex mutuo, impedita fuit: et tunc [2] Cellerario, seu alicui alii de familia, non permitte-

[1] *obserendo* in MS. | [2] *Celerario* in MS.

batur exire cum aliquo equo per portas Prioratus pro aliquo negotio ecclesiæ.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Postea, die quinto [1] Martii sequente, venit Dominus W. de Karletone, apud Wymundham; et remisit omnes districtiones pro exitibus medii temporis, quousque *et cætera*; assignatis J. de Olneya et Radulpho de Saham [2] clericis, nomine Conventus, simul cum Andrea le Curson, ad videndum et conservandum omnia bona Prioratus, per omnia maneria; ita quod nihil inde amoveatur vel percipiatur, præterquam pro exhibitione Conventus et familiæ. Et dixit se velle amovere Cellerarium ob quamdam suggestionem non veridicam, ut pro certo creditur; et etiam alios de familia, qui superflui videbantur:—sed rogavit Conventus ne talia tempore seisinæ Domini Regis fierent, quæ nusquam prius fieri consueverunt, in præjudicium Ecclesiæ et Prioratus, et eleemosynæ læsionem, et quæ possent in consuetudinem cedere perpetuam, apporiando hæredi. Super hiis, cessit dispositioni Supprioris, Cellerarii, et Conventus, proponens tamen facere teneri curias per omnia maneria, tamen absque fine levando ad opus Domini Regis, quousque *et cætera*.

At the prayer of the Convent, a temporary arrangement is made.

Item, die Veneris proxima post Festum Sancti Vincentii Martyris, fecit prædictus Escaetor iterum summoneri curiam antedicti Prioris coram eo in Prioratu de Wymundham, et qui non venerunt, amerciavit. Deinde posuit novem homines ad sacramentum de dicto homagio, ad levandum quinque marcas argentide omnibus sub-boscis per omnia maneria Prioris. Et prædicti jurati, propter destructionem nemorum, dictam summam [3] pecuniæ minime levare potuerunt absque vasto et damno domini sui. Dominus J. de Olneia et J. Burtoft Escaetori responderunt de quinque marcis prænominatis, manuceperunt, nec remedium *et cætera*.

The Escheator, by certain men sworn thereto, attempts to levy money by sale of the underwood.

[1] *Martis* in MS.
[2] *clericos* in MS., by inadvertence.
[3] *pecunie* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Abbot John presents Brother John de Stevenache to the Priory of Wymundham.

Præterea, omnia opera [1] hyemalia per prædictos juratos ad certum pretium fecit taxari.

Pro quibus gravaminibus, damnis, et injuriis, non mediocriter gravatus, Dominus Johannes de Maryns, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, Fratrem Johannem de Stevenache, commonachum suum, virum providum et discretum, Priorem Cellæ suæ de Wymundham præfecit; et Domino W. de Karletone, cui custodia dictæ Cellæ, nomine Domini Regis, fuerat commissa, ratione minoris ætatis filii et hæredis Domini Roberti de Tateshale, apud Eboracum eundem præsentavit, in hunc modum.—

De pace inter memoratum Abbatem et Robertum Tatyshalle, advocatum de Wymundham, [2] ratione cujusdam liberationis panis et [3] cervisiæ per eundem exactæ.

Notification of such presentation to the King's Escheator.

"Venerandæ discretionis viro, Domino W. de Karltone, "Johannes, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, salutem, cum honore. Quia Fratrem Johannem de "Stevenache, virum honestum et idoneum, præfecimus in Pri-"orem Cellæ nostræ de Wymundham, vacantis per mortem "Fratris Adæ, Prioris; cujus Cellæ custodia, ratione minoris "ætatis Roberti, filii et hæredis Domini Roberti de Tateshale, "advocati dictæ Cellæ, nuper defuncti, per dominum nostrum, "Regem, prout intelleximus, vobis est pleno jure commissa, "vestræ reverendæ discretioni supplicamus, quatenus eundem, "si placet, admittatis et acceptetis, et in dicto Prioratu, cum "pertinentiis, sicut decet, libere administrare permittatis. "Vale. Datum apud Sanctum Albanum, in Octavis Epiphaniæ, "anno ejusdem, millesimo trecentesimo tertio."

The Abbot obtains a formal declaration that the Priory of

Prædictus Johannes, pro statu et libertatibus Ecclesiæ Sancti Albani, atque Cellæ de Wymundham prædictæ, salvandis, necnon propter occasiones dictæ præsentationis manifestandas, munimenta Ecclesiæ Sancti

[1] *yemalia* in MS.

[2] This portion of the Rubric seems in reality to apply to a preceding context. See pages 64 and 83, *ante*.

[3] *servicie* in MS.

Albani, et Cellæ de Wymundham prædictæ, Thesaurario Domini Regis, et Justiciariis de Banco, et aliis multis de Consilio Domini Regis, apud Eboracum existentibus, in publico monstravit. Quibus visis, auditis, diligenter disputatis, et examinatis, et allocatis omnibus libertatibus dictas Ecclesias et Cellam contingentibus, absque quorumcunque, sive cujuscunque, subjectionibus, ad præsentationem Domini Abbatis, Dominum Johannem de Stevenache in Priorem dictæ Cellæ admiserunt; prohibendo Escaetoribus per breve Domini Regis, ne de dicto Prioratu, seu de exitibus inde provenientibus, ratione vacationis nullo modo se intromitterent; et siquid inde levaverint, illud sine dilatione restaurarent.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Wymundham is exempt from the authority of the Escheator.

Continuatio processus et materiæ proxime prætitulatæ.

Negotiis itaque prænominatis per sollertiam et diligentiam Fratris Johannis de Stevenache, auxiliante gratia divina, constanter expeditis, apud Sanctum Albanum festinabat redire; qui illuc adveniens, expositis seriatim negotiis pro quibus ierat, non solum ab Abbate suo, verum etiam ab omnibus fidedignis ibidem commorantibus, prout negotiorum necessariorum [1]promotori, et in eisdem [2]effective expedienti congruiter, gratanter receptus est.

John de Stevenache returns to St. Alban's, and is congratulated on his success.

Post paucorum inibi dierum perhendinationem atque officium, [3]Cellerarii, ut prius, administrationem, per obedientiam regularis observantiæ ab Abbate coactus, curam Prioratus de Wymundham recipere, et illuc quam citius adire, coartabatur. Curam vero antedictam cum toto mentis conamine per multos dies renuit accipere. Denique, juxta Benedicti, beati patris nostri, admonitionem, proprii sui cordis voluntatem reliquit, et prædicti Prioratus curam, cum onere suo, recepit regendam; statimque, rebus suis ordinate dispositis, cum confratre

After resisting the appointment, Stevenache returns, as Prior, to Wymundham.

[1] Sic in MS.
[2] *affective* in MS.
[3] *Celerarii* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

suo, monacho, decentique familia, versus Wymundham profectus est, et in die Jovis proxima post Festum [1] Scholasticæ Virginis, anno Gratiæ supradicto, ante horam primam, ad dictum Prioratum suum pervenit; et absque Escaetoris seu alicujus perturbatione dictum cœnobium suum ingressus est. Adventus sui causam Sub-escaetori, in dicto Prioratu permissione tunc commoranti, litteras Domini W. Escaetoris de vacatione dictæ domus, sicut manifeste prænotatur, ex integro demonstravit; quibus visis et intellectis, secundum tenorem prædictarum litterarum, prædictus Escaetor curam dictæ domus in omnibus dicto Priori, sine aliqua retentione proventuum, vel alienatione bonorum aliorum, plenarie liberavit.

The Priory is delivered into his hands, without deduction or alienation.

John de Stevenache is formally installed Prior of Wymundham.

Deinde congregato Conventu in Capitulo, intravit dictus Frater Johannes, cum monacho qui secum venerat, non quasi Prior, sed quasi Abbatis nuncius; completisque ad Ordinem spectantibus, monachus, qui cum eo venerat, mandatum Domini Abbatis Conventui directum, de præfixione dicti Fratris Johannis in Priorem de Wymundham, in scriptis demonstravit; quod quidem mandatum pariter omnes gaudentes receperunt; eidem Priori locum dederunt, et, quasi filii obedientiæ, subjectionem impenderunt; sperantes, per Dei gratiam, [2] prædecessoris sui, quantum ad regiminis honestatem, et fratrum suorum tranquillitatem, uniformiter se conformare. Terminato autem Capitulo, Conventus cum processione chorum intravit; et accedentes ad dictum Fratrem Johannem, ejusdem loci Supprior, et monachus qui Domini Abbatis nomine illuc advenerat, sine aliqua sæcularium præsentia, pacifice installaverunt. Postea, juxta Ordinis consuetudinem, redierunt in claustrum.

Great debts due from the Priory.

Invenit autem domum illam tunc temporis diversis creditoribus in mille et sexcentis marcis esse obligatam.

[1] *Scolastice* in MS.

[2] This passage is incomplete.

Breve Regis suo Escaetori, pro omnibus superius seysitis Priori præfato deliberandis.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Notice from the Escheator to his Sub-escheator that the Priory of Wymundham is wholly exempt from his authority.

"Walterus de Gloucestria, Escaetor [1] ultra Trentam, *et cætera*, "W. de Curson, Sub-escaetori suo in Comitatu Norfolchiæ, "salutem. Præsentavit Consilio Domini Regis, apud Eboracum, "Abbas de Sancto Albano Fratrem Johannem de Stevenache, "monachum Sancti Albani, ad Prioratum de [2] Wymundham, "vacantem et in manu Domini Regis, ratione minoris ætatis "hæredis Roberti de Tateshale, defuncti, qui de Rege tenuit "in capite, existentem; et petiit præsentatum illum in Priorem "dictæ domus, quæ est Cella Abbathiæ suæ, ut dicit, per "Dominum Regem, nomine dicti hæredis, hac vice acceptari, "et temporalia ejusdem sibi restitui. Super quod venerabilis "Pater, W[alterus], Dei gratia, Coventrensis et Lichfeldensis "Episcopus, illustris Regis Angliæ Thesaurarius, et alii de "Consilio prædicto, tunc ibi præsentes, examinato plenius illo "negotio, prædictum monachum in Priorem dictæ domus, "nomine Regis, hac vice admiserunt; nobisque injunxerunt, "ne de Prioratu illo, seu de exitibus inde provenientibus, nos "aliquo modo, ratione instantis vacationis, intromitteremus. "Et ideo vobis mandamus, quod de Prioratu illo, seu de "exitibus inde provenientibus, vos, ratione instantis vacationis, "nullo modo intromittatis; et si quid inde receperitis aut "levaveritis, sine dilatione plenarie restitui faciatis. Datum "apud Eboracum, vicesimo sexto die Januarii, anno regni "Regis Edwardi tricesimo secundo."

De tenemento Johannis Marchal de Sancto Albano, tempore prædicti Abbatis huic Monasterio collato, et infirmorum usibus deputato.

Tenement given to the Infirmary of Saint Alban's.

Tempore ipsius Abbatis, Johannes, dictus "Le Ma-"reschal," de Sancto Albano, contulit tenementum suum, cum pertinentiis, juxta villam Sancti Albani, et illud specialiter assignavit Infirmariæ.

[1] Probably an error for "*citra.*" | [2] *Wymd* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

De quadam annua pensione triginta librarum per Episcopum Cestrensem, Thesaurarium Angliæ, de Monasterio Sancti Albani mirabiliter petita, sed rationabiliter denegata.

The Bishop of Lichfield and Coventry demands of the Abbot a pension of thirty pounds yearly, for three lives.

Venerabilis pater, magnificæ auctoritatis et sapientiæ, potens in opere et sermone coram Domino Rege et populo, Ecclesiarum Lichfeldensis et Coventrensis, Dei gratia, Episcopus, et Thesaurarius Domini Regis, unam annuam pensionem triginta librarum, ad totam vitam trium personarum, videlicet, cujusdam militis, conjugis suæ, et filii sui, petiit ab Abbate et Conventu; unde quidam confrater, inopinate ingrediens Capitulum, et audiens interlocutiones tacite, et curialiter respondendo, (non in publico, ne forte redundaret in offensum Abbatis, vel damnum ecclesiæ,) sub ista forma exorsus est, ut remedium inde posset haberi; sed nullus sibi ostendebat. Sed hic interseritur, ut in futurum posteri cavere valeant, et qualitercunque doceri.—

Allegatio de miseriis et periculis ex concessione prædictæ pensionis verisimiliter eventuris.

Argument of one of the brethren against this exorbitant demand.

"Pater reverende, grates, in quantum valemus, vobis "[1]referimus pro universis beneficiis nobis caritative "collatis, et adhuc, si placet, conferendis. Sed pro "divina pietate advertatis quædam pericula latentia, "quæ possunt emergere in petitione [2]vestra, si effectui "manciparetur, super quadam annua pensione prædicta. "Porro, ut verum fatear, angustiæ sunt undique. Si "enim hoc egerimus, mors nobis est; hoc est, perpetua "confusio ecclesiæ nostræ, quam nullo modo, præ "timore Dei, et favore bonæ conscientiæ, velle debet

[1] *referrimus* in MS.

[2] The Abbot favouring the Bishop's demand.

"permittere vestra paternitas sacrosancta, prout liquet "per articulos subscriptos. Per [1] simile enim, actum "cum hoc pervenisset ad notitiam Domini Regis, pa- "troni nostri, tantam, quin potius majorem, cum "major sit, forsitan peteret pensionem, ad multorum "suggestionem. Similiter, Princeps, filius Domini Regis, "Comitesque, et alii magnates, attentarent; quorum "petitioni armatæ non possemus resistere juxta ali- "qualem facultatem nostram, sine maxima indignatione, "et perpetua ecclesiæ nostræ depopulatione."

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

"Item, si ad exonerationem dictæ pensionis, quoad "nos, Cellæ nostræ onerarentur, forte patroni [2] earum "se, tanquam ad indebitam et insolitam pensionem, "ac dilapidationem reputandam, tuitorie et acriter "opponerent; et ita dictæ pensionis solutio revertere- "tur unde prius, scilicet, in obligatos.

"Item,—enim de similibus simile est judicium,— "quamplures Episcopi patroni, et magnates, similem "exactionem et extorsionem penes amicos, et saltem "subditos suos, in præjudicium et damnum ineffabile, "attentarent; et ita simplicitas nostra contra poten- "tiam, (quin potius fatuitas censeri meretur,) quam- "pluribus monasteriis in regno Angliæ, in ignominiam "nostram, [3] perniciosum, quod absit, foveret exemplum. "Ideoque petitioni præmissæ nullatenus possemus, et- "si vellemus, adquiescere, cum redundaret in præju- "dicium universale; in quo casu, ut sonant jura, nullus "sibimet, etsi vellet, posset derogare; licet in aliis "casibus quisquis possit renunciare juri suo.

"Cum omne possibile sit ponibile, ponatur de una "persona, utpote de filio, quod victurus esset per "quadraginta annos; surgeret solutio pensionis ad "summam mille et ducentarum librarum pro debito

[1] *similem* in MS.
[2] *eorum* in MS.
[3] *perniciosam* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

"[1] nongentarum librarum, et earum respectu, super "solutione facienda. Et ita sors superaret debitum "principale in trecentis libris. Unde per consequens "resultaret [2] usura implicita, cujus vitium duceret "agentes in periculum excommunicationis."

[3] *Continuatio processus et materiæ prænotatæ.*

The Abbot refuses to listen to the argument so employed against the grant.

Quoniam de ista petitione, ultra modum tædiosa, frequenter [4] iste Dominus Abbas, Johannes de Maryns, tetigit in Conventu, ut ad voluntatem dicti Episcopi consensum mutuum fratrum alliceret; memoratam consultationem, amabilem et rationabilem, sibi porrectam per quemdam confratrem, ut Domino Episcopo humiliter ostenderet, nec videre aut audire curavit: sed percussa tabula, et Conventu congregato, memoratus Episcopus solus accessit, et continuo Abbas sub hac forma negotium exposuit.—

He makes the proposition to the Convent, in the Bishop's presence.

"Iste Dominus Episcopus, et Thesaurarius Domini "Regis, qui multipliciter profuit huic ecclesiæ, et pro- "ficiet, Deo volente, petiit unam annuam pensionem "triginta librarum, (ut superius specificatur). Vobis "injungimus in obedientia, ut voluntati suæ adqui- "escatis."

Robert Nortone, the Prior, and others, oppose the grant.

Sed Dominus Robertus Nortone, tunc Prior Sancti Albani, provide et humiliter obsistendo, respondebat quod hoc non possit fieri absque juris offensa manifesta, animarum periculo, et sine licentia Domini Papæ, ac ineffabili Monasterii gravamine. Quidam vero, qui contra tale ac tantum murmurabant infortunium, tacite sedebant; alii autem expresse cum Priore loquebantur.

---

[1] This debt to the Bishop (as Treasurer) has not been previously mentioned, as the basis of his demand.

[2] An erasure here in the MS., the letter *t* being separated from *resultare*.

[3] This Rubric is placed before "*Cum omne*" above, in the MS., evidently by inadvertence.

[4] *isto* in MS.

Et quia tractatum fuit consilio communi super concessione annuæ pensionis viginti librarum, et [1] tactum Domino Episcopo, ait quod adeo bene posset fieri sine juris offensa in majori [2] pecuniæ quantitate, sicut et in minori. Et unus monachus statim respondebat, quod Conventus nihil consensit, nec in majori nec in minori. Quidam tacite sedebant, moleste ferentes tantum gravamen; alii autem loquebantur constanter contra Episcopum, ac unus appellavit verbo tenus. Sed nimis erat formidandum de maxima potentia Episcopi, præcipui consiliarii Regis, ad cujus suggestionem multa mala potuerunt contigisse. Quod Deus avertebat.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Possible evil consequences of refusal.

Memoratus vero Episcopus [3] submergendo ait quod Conventus inde non gravaretur; quia onus cederet in Abbatem. Ad quod Prior respondit prudenter et vere, quod quandocunque Abbas magnis debitis oneratur, oportet necessario quod Conventus sibi adjutorium impendat. Alii autem dicebant quod ista petitio non sapit pensionem, immo, destructionem et irrecuperabilem domus confusionem. Unde negotium prorogatum fuit usque ad Festum Passionis Sancti Albani instans, infra illam quindenam; ut posset tractari coram Prioribus Cellarum. Communicato igitur consilio, Priores noluerunt Cellas [4] fere ad dictam pensionem solvendam obligari; sed Episcopus semper nitebatur quod Monasterium Sancti Albani per sigillum suum commune esset obligatum.

The Bishop argues in favour of his demand: the Prior answers him.

The Priors of Cells equally oppose the demand.

Disponente igitur Eo de quo dicitur—[5] "Non est "sapientia, non est prudentia, contra Deum," pervenit rumor iste ad notitiam filii Domini Regis, Principis Walliæ, per unum de Curia sua, audientem istud negotium. Unde Princeps litteratorie mandavit, ne

The Prince of Wales hears of the demand, and enjoins that the pension

[1] Sic in MS.

[2] *peccunie* in MS.

[3] Sic in MS.

[4] This word has slightly the appearance of having been intended to be struck out with the pen.

[5] *Proverbs* xxi. 30.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

shall not be granted.

dicta pensio concederetur; et ita sopita est illa petitio nociva. Consequenter vero, infra mensem contigit humanitus de Domino Rege, et memoratus Thesaurarius principalis fuerat executor testamenti ipsius; qui, jugiter sequendo, exercuit administrationem defuncti. Novus autem Dominus Rex, qui conceperat adversus eum indignationem, vivente Domino Rege, patre suo, capi fecit ipsum Episcopum, ob causas quas prætendebat, apud Waltham, et adduci apud Castrum de Walingford, in custodia; et abstulit ei temporalia bona sua. Et quia constabat Domino Regi de magna [1] pecunia ipsi Episcopo per litteras obligatorias Capituli Monasterii Sancti Albani debitas, allocatis allocandis, Abbas succedens, videlicet, venerabilis pater, Hugo de [2] Eversham, compulsus, satisfecit Domino Regi. Super qua quidem solutione Dominus Rex litteras acquietanciæ fieri fecit, et ut domum inde conservaret indemnem.

On the death of Edward I., the Bishop is disgraced by his son, and thrown into prison.

The debt really due from the Abbey, is paid to the King.

De servitio militari Domino Regi persoluto.

Knight-service twice done by the Abbot, in money.

Iste Abbas tempore suo bis fecit Domino Edwardo Regi, filio illustris Regis Henrici, servitium suum militare in Scotiam; unde una vice finem fecit pro centum viginti libris, et alia vice pro centum viginti marcis argenti.

Qualiter [3] [Abbas] prædictus pro denegatione cariagii Domino Regi, ejusdem iram incurrerit; et ob hoc sylvam de Westwode per longum tempus amisit.

Abbot John offends King

Cum autem Dominus [4] Rex mandasset prædicto Abbati quod subveniret sibi de duabus carectis, cum equis et

[1] *peccunia* in MS. This was the debt probably of 900*l.* alluded to above.

[2] Correctly "*Eversdone*," or "*Eversdene*;" the last syllable has the appearance of *hm̄*.

[3] Omitted in MS.

[4] King Edward the Second is here alluded to.

John IV., 26th Abbot. A.D. 1302–8.

Edward II., who refuses to see him.

Through Piers de Gaverstone, he gives the King 100 silver marks.

aliis pertinentiis, impotentiam suam prætendendo, regium mandatum non adimplevit; unde ad iram nimis provocatus est [1] tota vita Abbatis. Qui quidem Dominus Rex, cum post paululum accessisset ad Sanctum Albanum, eum videre nec alloqui curavit. Unde, ut posset obtinere bonam voluntatem Regis, contulit eidem centum marcas argenti, mediante Domino Petro de Gaverstone, quem præfecit Comitem Cornubiæ; qui fuit Regi specialissimus, et ipse habuit quadraginta libras argenti. Quæ quidem pecunia parum profuit ad amorem Regis recuperandum.

The Abbot inconsiderately gives Westwode to the King, who takes possession of it.

Cæterum cum Dominus Rex prosterni fecit boscum de Langle, quod appellabatur "Westwode," ad ædificationem domuum Fratrum ibidem, in magna sui parte, Abbas incaute et incircumspecte dixit Domino Regi, de novo regnanti,—"Istam sylvam habeatis de dono "meo;" quod sibi non licuit. Unde forestarii Regis, ibidem ingressi, mox expulerunt custodes Abbatis, et administrationem plenam ad usum Regis occupaverunt.

[2] [*Quod Priores exaudiant confessiones, et instruant fratres, et cætera.*]

Regulations for monastic rule made by John de Maryns, Abbot of Saint Alban's.

[3] "Cum, ex injuncto administrationis officio, incumbat eccle- "siarum pastoribus curam vigilem in curandis omnibus dili- "genti sollicitudine exercere, ut tanto ferventius in evellendis "et præpediendis erroribus indefessam circumspectionem ad- "hibeant, quanto infallibilius, nedum propria, verum etiam "subditorum, offensa, de ipsorum manibus requiretur; ac tanto "attentiori studio divinum sustentent officium, et fratrum con- "servent quietem illæsam, sanis libratam justitiam, infirmis "debitam misericordiam, impendendo, quanto multiplicioris "fructus præmia in die messionis extremæ pro bene merito

[1] Hiatus in MS.

[2] The original Rubric is omitted here, apparently by inadvertence, a blank space being left.

[3] The commencement of a code of Regulations for the conduct of the Priors of the Cells belonging to Saint Alban's; as also, for the internal government of the Monastery.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Priors of the Cells of St. Alban's are to instruct the brethren, and hear their confessions.

"cupiunt obtinere;—hinc est quod nos, Johannes, permissione "divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, qui eidem ecclesiæ, "licet immeriti, divinæ dispensationis providentia præsidemus, "volentes principaliter Creatoris laudem, ac religionis hones-"tatem, deinde fratrum solatia, promovere; inprimis, de con-"sensu ipsorum fratrum nostrorum, inhærendo sanctorum "patrum vestigiis, ordinamus et præcipimus, quod omnes et "singuli Priores nostræ professionis habitu et gestu regu-"lariter se habeant in Capitulo, et in claustro, pro audiendis "confessionibus, et fratribus actualiter et exemplariter instru-"endis; et in choro pro divinis exercendis officiis, cum vacare "possint, juxta locorum approbatam consuetudinem, studeant "interesse.

De honesto gestu Priorum.

Priors not to alienate or incumber the lands of the Cells.

"Item, cum omnes ecclesiarum prælati possessionum et "bonorum earundem non domini sed [1] procuratores censeantur, "ac per consequens conditionem ecclesiarum suarum facere "nequeant deteriorem, nolentes sacrorum canonum, necnon "prædecessorum nostrorum, metas in hiis transgredi, sub "pœna gravis præcipimus ultionis, ne Priores de cætero ter-"ras, redditus, seu possessiones, alienent; nec terras consue-"tudinarias cuiquam libero vendant, tradant, seu alio quovis "modo dimittant; nec ipsas in libertatem cuiquam concedant, "vel cum aliquo mutent; ad vacantes ecclesias, nobis [2] in-"consultis, non præsentent; titulos, corrodia, et pensiones, "non concedant perpetua; sed nec aliqua alia, per quæ Prio-"ratibus accrescat dispendium, audeant attentare. Neque enim "maneria, molendina, decimas, seu redditus, ultra triennium, "nobis inconsultis, vendant, sive ad firmam dimittant; cum "nos ipsi de bonis communibus talia propria præsumptione "facere non debemus.

De contendentibus cum suo Priori.

Brethren who insult their Prior, to be condemned to silence, as a punishment.

"Item, cum dicti Priores gerant vices nostras in suis officiis, "ac istud auctoritatis canit ratio, ut qui inhonorat missum, "inhonorat mittentem,—ne contemnentes Priores nostros "gravem ultionem evadant, ordinamus quod si fratres Cel-"larum, cujuscunque conditionis seu status existant, cum suis "contendant Prioribus, sive in occulto vel publico, ipsis de

[1] *procuratoris* in MS. | [2] *inconsulto* in MS.

"transgressione præterita, et maxime correcta, opprobria in- "tulerint, sive alia penitus convitia vel minas audacius quam "[1]nobis emiserint, si ibidem Conventus fuerit, silentium per "mensem integrum eidem per Priorem suum per totum in- "fligatur. Quod si obedientiarii, vel de curis exterioribus vel "interioribus intromittentes, extiterint, de dictis curis ulterius "se non intromittant, donec ad hoc licentiam nostram obti- "neant specialem. Et si ubi sic exceditur, Conventus non "fuerit, per mensem integrum ab egressu Prioratus, et omni "forensi solatio, donec a nobis gratiam meruerit, arceatur.

John IV. 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Dispensatio super criminibus reservata.

"Item, quia ex verisimilibus conjecturis conjicimus, quod "per recordationem confessionis criminum quæ prædecessores "nostri sibi retinuerant, scilicet, inobedientiæ, (quam, si post "solis occubitum perseveret, nobis reservamus,) carnis lapsus, "proprietatis, irregularitatis, defraudationis bonorum ecclesiæ, "et eorundem alienationis, machinationis in mortem alterius, "conspirationis, libelli famosi compositionis seu bonæ famæ, "superioris, paris, sive minoris, denigrationis, vel læsionis, non- "nunquam animarum pericula imminebant; ordinamus ut Pri- "ores, maxime qui a nobis distant, scilicet, de Tynemutha, de "Belvero, De Bynham, et Wymundham, tam in dictis reser- "vatis criminibus quam aliis, liberam habeant tam cognos- "cendi, quam salutares pœnitentias infligendi, facultatem; "ita videlicet, quod hujusmodi transgressoribus pœnitentias "imponent, donec ipsi peccantes nobiscum super hiis collo- "quium habuerunt personale. Et ne quemquam pro defectu "confessionis surripiat periculum, eandem auctoritatem, [2]ab- "sentibus, damus Supprioribus eorum, et aliis confessoribus, "donec delinquentes habeant Priorum præsentiam; præmissa "reservata nobis potestate. Quod si in præmissis excessus "fuerit ita notorius, quod ejus correctio ad nos merito debeat "devolvi, cum nequeat sine scandalo inultus præteriri, ad "aliorum terrorem, et ut unius pœna sit metus multorum, "correctionem hujusmodi ad nos volumus immediate per- "tinere.

Priors of Cells to inflict punishment for offences.

[1] Sic in MS.; the sense is apparently incomplete.

[2] I.e. *Prioribus*, understood.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Runaway brethren to be sent to the Abbey.

De fugitivis.

"Item, cum non ea quæ nostra sunt, sed quæ Ihesu Christi, "quærere [1] præcipimur in regimine animarum, ordinamus ut "Priores nostri fugitivos fratres statim, nobis inconsultis, re- "quirant; et inventos cautius et secretius quo sine notitia et "scandalo populi fieri poterit, apud Sanctum Albanum secure "et cum celeritate transmittant. Et hoc idem observari præ- "cipimus de incontinentia manifesta.

Quod Prior jaceat in Dormitorio.

Priors to sleep near the brethren.

"Item, recitantes prædecessorum nostrorum instituta, præ- "cipimus ut Priores in Dormitorio jaceant, in camera seu in "loco honesto, et ab aliis [2] separato, cujus ingressus et egres- "sus per ostium Dormitorii fiat; nisi causa infirmitatis vel "debilitatis, quæ non subjiciuntur legibus, vel alterius impe- "dimenti probabilis, quod suæ relinquimus conscientiæ, alibi "honeste jacere decreverit. Et ab ista ordinatione Priorem "de Tynemutha excipimus; qui cameram tenuit ab antiquo.

De prohibito juramento.

Swearing to be duly punished.

"Item, quia sacræ Scripturæ jurationis usum detestantur n "singulis; qui maxime cavendus est in religiosis, quia dum "jurandi usum facimus, crimen perjurii incurrimus. Item,— "[3] 'Jurationi non assuescat os tuum, quia vir multum jurans "'replebitur iniquitate.' Item, cum [4] Apostolus, quando "dixit,—'Ante omnia nolite jurare,' cautos nos fecit adversus "linguam nostram, ut innitemur ne surriperet nos consuetudo "jurandi; hinc est quod nos, [5] cui culpæ subditorum inhærent, "si illas negligimus incorrectas, inhibemus ne quis monachus "per plagas, per sanguinem, per pœnam, sive per aliqua "membra horribiliter juret nostri Creatoris. Sed hujusmodi "juramenta, et omnia alia quæ gravia sunt, et præcipue usum "eorum, cum non sit crimen veniale, quin possit converti in "mortale, dum placet, de cætero evitent, timore divinæ ulti- "onis, necnon intuitu nostræ exhortationis: quod si quis, contra "præsentem ordinationem, errasse se senserit ubicunque, in

[1] *Philipp.* ii. 21.
[2] *seperato* in MS.
[3] *Ecclus.* xxiii. 9, 11.
[4] *James* v. 12.
[5] Sic in MS.; correctly "*quibus*," though meaning but one person.

"proximo Capitulo se inordinate jurasse coram omnibus con- John IV.,
"fiteatur; illam suscepturus pœnitentiam, quam sancti patres 26th
"pro oblito mandato infligi statuerint. Cæteris autem qui Abbot,
"circa [1] forensia, gravis, et quæ timetur pœna, juxta usum et A.D.
"modum culpæ, similiter in Capitulo, per Superioris sui con- 1302-8.
"siderationem imponatur.

De silentio.

"Item, cum in religiosis locis præter orandi et psallendi "cultum nihil agi debeat, ut religionis nomini opera jugiter "impensa concordent, quod sic tum virtus debiti silentii reli- "giosis astruitur, et incauta loquacitas evitatur; de fratrum "consilio ordinamus, ut silentium debitis horis, locis, et tem- "poribus, ab omnibus inviolabiliter observetur; et ut in præ- "missis colloquiis, in claustro et alibi, a turpiloquio, vaniloquio, "necnon et detractionibus, abstineatur. Et quia fratres infrin- "gentes silentium consueverant in proximo Capitulo satisfacere "de eodem, nonnulli nolentes intelligere ut bene agerent pro "infracto silentio pluribus diebus et vicibus diversis, semel "satisfaciunt, erroris velamine defraudati; quia vero ratio "dictat ut culpæ crescenti pœna crescens augeatur;—ordina- "mus quod talibus, præter consuetam pœnam, a dicto Capitulo, "quo sic ficte satisfecerint, usque ad Capitulum proximum, "silentium per totum infligatur.

Silence to be strictly preserved.

Ne monachi edant in villis ubi degunt.

"Item, ut ea quæ pro religionis honestate statuuntur, per "renovationis et recitationis usum retentiori memoriæ com- "mendentur, præcipimus ut exeuntes fratres non [2] comedant "seu bibant in villis, præcipue in quibus degunt; sed nec in "vicinis locis, nisi id oporteat ex causa probabili, adhibita "Superioris licentia: nec in dictis locis sive villis domos "ingrediantur, neque extra ostia suspectas stationes faciant, "cum mulieribus fabulantes. Nec soli vagent, ne Ordo, quod "absit, in aliquo redarguatur levitatis.

The brethren not to eat and drink in the town.

"Item, tactus mulierum [3] evitentur, et colloquia earum, nisi "cum socio maturo, vel custode Ordinis; more consueto "vero utantur.

[1] *forencia* in MS. This passage appears to be incomplete, "*jurent*," or a similar word, being omitted.

[2] *commedant* in MS.

[3] *evitantur* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

"Item, candelarum et ollarum [1] horologia, in quibusdam "Cellis jure consuetudinis vendicata, necnon et cætera talia, "quæ Deo et Ordini obviant, præcipimus evitari; decernentes "ut Priores nostri de hujusmodi abusivis, de quibus faciliter "provenit scandalum, nec accrescit honor vel profectus "abinde, nos certificent, ut ea vel tollamus de medio vel "in decentius redigamus.

"Item, antiquo more reddant Priores in Festo Sancti Albani "nos de statu Prioratuum certiores.

De esu carnium.

The brethren not to eat flesh in common with secular persons.

"Item, ne monachi ex nimia dissolutione salutis propriæ "detrimentum incurrant, quod fit plerumque, cum inter sæcu-"lares existant, et sæcularibus usibus non discordant; præci-"pimus ne fratres, in itinere pro negotiis domus constituti, "publice et in solemni congregatione sæcularium carnibus "communiter vescantur; exceptis hiis, cum quibus per Supe-"riores, pro loco et tempore, secundum cujusque exigentiam, "sana disciplina Ordinis, extitit dispensatum.

De pecunia non danda monacho pro habitu.

None to receive money for his clothing.

"Item, quia non solum malum, sed origo mali est cavenda, "inhibemus ne hic vel in Cellis, pro vestimentis, seu aliis "monachorum usibus competentibus, camerarii dent pecuniam "monachis, neque ab eis pecuniam recipiant; nec permuta-"tiones cum ipsis faciant, sine certa causa, et licentia Supe-"rioris manifesta. Sed juxta Regulam, recipientes nova, dent "vetera, pauperibus eroganda.

De pœna proprietatis.

No one to be guilty of holding property.

"Item, cum ea quæ gravia sunt, non debent clauso oculo "præteriri, et crimen proprietatis, propter sui detestabilita-"tem, in monacho gravissimum crimen judicetur, ut ubi gra-"vius exceditur, ibi severius culpa vindicetur; ordinamus ut "convicti super proprietate sedeant in ordine ultimi, et soli "comedant, et ab altaris insuper communione sequestrentur, "donec, exigentibus suæ satisfactionis meritis, secum duxerit "Superior dispensandum.

[1] *orologia* in MS.

De leporariis prohibitis.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

The use of greyhounds forbidden, except to certain officials.

"Item, quia venationis usus presbyteris et [1] diaconibus in "Sacra Scriptura est prohibitus, perquam absurdum reputa-"tur incorrectum [2] negligi apud nos, quod dedeceret apud "illos; et cum deceat monachum, tam de natura, videlicet, "vocabuli, quam religionis intuitu, ut propria arbitria non "sequatur, ne in eo gravitas mox pereat, cui astringitur, dum "juvenilibus desideriis occupatur; ordinamus, et sub pœna "depositionis officii, necnon severæ ultionis, prohibemus, ne "quis monachus, præter [3] Cellerarium nostrum, et Coquina-"rium, quibus illud de consuetudine competit, propter garenæ "conservandam libertatem, leporarios sive canes aliquos "venationis nutriat, teneat, vel secum ducat; sicut prædicto "excessu præmissam desiderat effugere ultionem.

De Prosternalibus et aliis in servitio Dei.

Certain of the Services shortened, as being of tedious length.

"Item, ut sublatio tædii, quod quandoque, propter prolixi-"tatem servitii, tædio affecit fratres, in majorem eorundem "devotionem convertatur, de consensu fratrum nostrorum "ordinamus, quod in Obsequiis Mortuorum tres Psalmi, cum "tribus Antiphonis tantum, Lectiones præcedant; quas se-"quantur tres Lectiones, cum tribus Responsoriis, et suis "cantandis versibus; Exequiis Principalibus, et eorum quibus "obligamur scriptura, exceptis, in quibus servitium integre "fiat; ultimo Responsorio, cum duobus vel tribus versibus, "ad arbitrium Cantoris decantando, sequente versu,—[4] 'Audivi "'vocem,'—'Pater noster,'—'Et ne nos,'—'A porta inferi,' cum "Collectis consuetis: et tam ad—'Placebo,' quam ad—[5] 'Pla-"'cebo' et ad—'Benedictus,' Psalmi omittantur.—'Verba "'mea' de cætero post Matutinas non dicatur, nisi currente "tricennali pro fratre mortuo, vel pro eo cui ad hoc per "scripturam obligamur; et tunc sufficiant tres Psalmi, "[6] 'Verba mea,'—[7] 'De profundis,'—et [8] 'Voce mea.'

[1] Sic in MS.
[2] n^egli in MS.
[3] *Celerarium* in MS.
[4] *Rev.* xiv. 13.
[5] This repetition is perhaps erroneous.
[6] *Psalm* v.
[7] *Psalm* cxxx.
[8] *Psalm* lxxvii.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

"Item, omnis Psalmodia submissa, præter [1] quindecim "Psalmos ante Matutinas, [2] septem Psalmos Pœnitentiales "suis terminis, [3] Prosternales in Quadragesima, Officium Mor- "tuorum, et—'Verba mea,' in forma prædicta, penitus omit- "tantur. Et ut major fiat devotio in brevibus, propter dele- "tionem onerositatis, cum non multitudo, sed devotio, laudem "[4] pariat Creatori, prædicta omnia psallantur voce mediocri, "cum pausatione in medio metri; ita quod in omnibus major "devotio, spe retributionis divinæ, habeatur.

"Item, 'Kyrieleison' non nisi ter dicatur ad Horas canonicas, "et ab ea parte qua Capa est incipiatur.

"Item, abjicientes discordantia, ut decentiam præparemus, "præcipimus ut in canendo Gradale, omnes stent, ut aptius "[5] sic canant, libros respiciendo, et ad ejus versum; et ad "versum de 'Alleluia' simul sedeant indifferenter.

"Item, in Principalibus Anniversariis in æstate, statim "post Nonam,—'Placebo,' et post Vesperas—'Dirige,' imme- "diate canantur.

"Item, ut universa in faciendo deceant, ordinamus quod Psalmi "[6] Prosternales in Quadragesima dicantur super formas.

"Item, longa Venia de cætero non fiat, nisi in veneratione "Sanctæ Crucis, et in transgressionis emenda, vel pro bene- "dictione petenda, et in die Cœnæ, cum duobus diebus se- "quentibus; sed in loco ejus, super formas, (vel in scabellis, "donec formas immobiles habeant,) reverenter inclinent.

"Item, quia rationi convenit, ut qui instituta beati patris "et magistri nostri, Benedicti, per incuriam frequenter in- "fringimus, ad consequendam a Deo misericordiam ejus "precibus celeriorem, eidem reatus nostros, post Deum et "Matrem suam, immediate confiteamur; præcipimus ut sub "ista forma,—'Confiteor Deo, et Beatæ Mariæ, et Sancto "'Benedicto, et omnibus Sanctis, *et cætera*,' fratres de cætero "immutabiliter confiteantur.

De servitio reddendo ante sacerdotium.

Brethren to serve three years

"Item, quia periculosum est quod quis prius gradum sacer- "dotalem ascendat, quam sciverit ea quæ ad status sui et

[1] See Vol. I., page 213, as to these Psalms.

[2] See Vol. I., p. 213, Note 10.

[3] The same as the "*Psalmi prostrati*" in Vol. I., p. 213, See Note 7.

[4] *pareat* in MS.

[5] *sicut* in MS., apparently.

[6] See Note 3 above.

" ordinis spectant disciplinam, ordinamus quod nullus fratrum ordinem sacerdotis suscipiat, donec servitium suum reddiderit, secundum consuetudinem approbatam; et quod non deputetur curæ forensium, quousque per triennium in claustro fuerit laudabiliter conversatus; exceptis gravibus et senioribus personis, cum quibus Abbas, prout Deo et Ordini [1]opportunum fore viderit, poterit securius dispensare.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

—— before entering priest's orders.

De potu caritatis.

"Item, cum in poculentis plus sumere quam oporteat est superfluum, a quo procedit ebrietas, quæ per [2]Apostolum enumeratur inter opera tenebrarum; ne pateat aditus tam execrabili vitio, ordinamus, quod ubi Conventus consueverit in singulis Festis Caparum observare potus caritatis, quoniam præcipue inter unum potum et alium, propter brevitatem dierum, vix medium spatium intercessit, quod tales caritates de cætero a Festo Sancti Michaelis usque ad Pascha prætermittantur, exceptis Festis Principalibus, et Exequiis Principalibus, secundum antiquam consuetudinem observandis. Et ne fratres videantur gravare in uno, quin eosdem relevemus in alio, quanquam hujus sic medela suavitatis, ordinamus quod in recompensationem hujusmodi restitutionis, singulis Dominicis diebus possint fratres a Pascha usque ad Festum Sancti Michaelis, et in Mandatis solitis, uti prædicta potatione caritatis.

Charities of drink limited at certain times.

De pitantiis infirmorum.

"Cum sacratissimæ Scripturæ in Regula nostra nos moneant ut in curandis debilibus et ægrotis fratribus curam et diligentiam indefessam exerceamus, et hæc sit causa originalis propter quam cum monachis super esu carnium extitit dispensatum; ac inhumanum sit illos decuratos negligere, quibus de jure constringimur operibus misericordiæ subvenire, hinc est quod circa debiles et ægrotos istud observandum ordinamus; ut cuilibet infirmo fratri exhibeatur pitancia bona et fertilis, et quæ juxta desiderium suum illius recreationi aptius convenire videbitur. Et quia de consuetudine, quæ potius corruptela et nefanda censetur, absurditas con-

Ample pittances to be allowed for the sick.

---

[1] *oportunum* in MS.

[2] *Galat.* v. 21.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

"suevit dici et intelligi inter nos, quod pitancia ulterius pretii quam unius denarii infirmo fratri non debet exhiberi, sub pœna præcipimus severissimæ ultionis, quod sive pro uno, sive pro duobus, sive pluribus denariis, pitancia hujusmodi emi debeat, illam habeat frater, sic debilis et ægrotus, suæ debilitati et infirmitati congruentem, sine pretii diffinitione; quæ quidem ad potenter alleviatos a morbo, et ad paralyticos, et ad [1] podagrosos, et consimiles, aptos esui, licet membris ineptos, ita plene volumus extendi. Eo salvo, quod passim circa omnes ad vota sua, quantum fas et facultas permittant, omnis humanitas, cum sufficientia, impendatur. Ad hæc, cum non deceret ægrotos, propter plurima quibus circumveniuntur incommoda, egredi loca distincta suis usibus, prohibemus infirmis in Infirmaria exitum versus coquinam ipsorum, exceptis causis rationabilibus, scilicet balneis, minutionibus, et consimilibus.

Infirm monks, borne on litters, may not enter the garden.

"Item, quod nullus [2] gistanus, qui non sequitur Conventum, intret gardinum, vel exeat septa Monasterii. Et hæc eadem circa tales in Cellis nostris commorantes, juxta considerationem Priorum, præcipimus observari; ut sicut non hic sine nostra, sic nec alibi sine Priorum, licentia speciali, hujusmodi egressus concedatur.

De minutionibus, et liberiatibus minutorum.

Immunities of the brethren, when letting blood.

"Item, cum de similibus, in quantum similia, similis adhibenda est operatio pietatis, ac minuti sanguine propter urgentem deorsum conditionem humanam, donec saltem robur resumpserint, egeant duci per legem infirmorum; circa ipsos sic observari præcipimus, ex nostra indulgentia speciali, scilicet, quod minutionem suam capiant semper diebus Dominicis, non impediendi propter Capas. Et quod primo die comedant, non petita licentia, in loco minutis assignato, cibis contenti regularibus, nisi aliud proveniat providentia pietatis; et ubi consueverunt secundo die minutionis chorum ingredi ad—'Agnus Dei' Missæ Minoris, de cætero volumus quod nec secundo die, nec tertio, exceptis Festis et Exequiis Principalibus, usque ad Vesperas, chorum nullatenus ingrediantur. In aliis circa eos permaneat consuetudo antiqua. Et cum dictis minutis licentia spatiandi tribuatur, hanc extendi volumus ad gardinum et ad Sanctum Germanum, et non extra septa Monasterii, nisi id per Superiorem specialiter

---

[1] *podagros* in MS., by inadvertence.

[2] Called "gistarius," in the Constitutions of Abbot Thomas de la Mare

"exprimatur. Sed quia dictum solatium, propter incomposi- "tum quorundam gestum, per prædecessorem nostrum[1] [est] "subtractum, [2]de nostra restituimus gratia speciali, ne ex hiis "proveniant dispendia, per quæ tam solatia fratrum, quam "devotionem in servitiis divinis, ex misericordiæ operibus "credimus adaugere.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

"Prohibemus, super pœna artissimæ punitionis, quam ad "delinquentem et ad occasionem dantem delicti, (cum pœna "debeat tenere suos auctores, volumus tantum extendi,) ne "fratres prædicti turpiloquiis, vaniloquiis, seu aliis per quæ "denigrari valeat religionis integritas, seu bonæ opinionis "puritas, nulla [3]opportunitate intendant.

Prohibition of evil speaking.

"Item, simul omnes ad solatium intrent et exeant, ne soli- "taria vagatio innocentium famam lædat; quod si quis secus "fecisse probetur, illo die solus in Refectorio comedat, remedii "gratiam nequaquam consecuturus.

The brethren not to wander about singly.

De eleemosyna.

"Item, quia non in sublimitate graduum, sed in amplitudine "caritatis, adquiritur Dei regnum, ne pauperes, in quorum "cura et sollicitudine gratuita et peccatum extinguitur, et "cœleste gaudium adipiscitur, de hiis saltem obsequiis defrau- "dentur; præcipimus ut reliquiæ de omnibus coram fratribus "nostris appositis in Refectorio, in Infirmaria, et alibi, ubi "reficiunt, cedant in eleemosynam, et per Eleemosynarium pau- "peribus fideliter erogandam; et ut via fraudibus facilius præ- "cludatur, ordinamus ut, prandente vel cœnante Conventu, "ostia claustri firmentur et custodiantur. Et quoniam rationi "convenit, ut ad ipsum emolumenta perveniant, ad quem per- "tinet onera sustinere, adhærentes rationi volumus, quod "ubicunque Sub-eleemosynarius, qui onus sustinet, persona- "liter intersit, ipsius tantum intersit licentias de eleemosyna, "suo periculo, prævia consideratione, donare.

Alms to be duly given to the poor.

Ut monachi serviant in Refectorio in suis cucullis.

"Item, quoniam in omni opere non solum quid expediat, sed "etiam quid liceat et deceat, est pensandum, ordinamus ut cum "fratres fratribus in Refectorio serviant, quod de cætero ser-

Monks acting as servitors

[1] Omitted in MS.
[2] *do* in MS.
[3] *oportunitate* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

to be duly arrayed for that office.

"viant in cucullis, ut illud decentius faciant, et absque moles "tia graviori. Et ne ordinata ad remedium tendant ad scan"dalum, præcipimus quod sic servientes pelliceas, vel cotucas, "decenter indutas habeant; et ne per laterales aperturas "derisionis vel indecentiæ materia transgrediendi oriatur. "Præcipimus etiam, quod si dicti servitores, prandente Con"ventu, necesse habeant ingredi Dormitorium, vel alibi exire, "de licentia præsidentis, froccos induant, et redeuntes exuant. "Sed completo prandio, contra processionem ad preces, eisdem "iterum induantur.

De servitio non reddendo more solito.

The ancient rules as to silence, to be still observed.

"Cum olim per redditionem servitii divini, juxta traditionem "sanctorum patrum, tam cultus Dei per frequentem medita"tionem et servitii scientiam, quam sanctam ac necessariam "occupationem, honor religionis eleganter floruisset, præcipue "in hoc Monasterio, ac silentium horis locisque debitis et "[1]opportunis bene et rite fuisset observatum; juxta præceptum "Regulæ, ubi dicitur quod etiam, propter [2]teneritatem silentii, "a bono colloquio aliquando est abstinendum; et iterum sub"jungitur—'Summum silentium debet esse in mensa, ita quod "'nec vox, nec [3]mussitatio, audiatur, nisi solius legentis'; "nec obstat Capitulum Generale, ubi provisum erat quod "monachi theologiæ studio intenderent, et doctores haberent; "licet tamen tunc temporis hujusmodi negotium monachi "nostri minime exercuissent, ad exemplum magistri nostri, "Beati Benedicti,—'Qui, relictis litterarum studiis, *et cætera*,' "et forte ob alias causas; et cessante causa, cessare debet "effectus; apparet evidenter quod consuetudo nostra pristina, "longævis temporibus approbata, interim continuari debet in "præmissis."

De sconsis in choro habendis.

Sconces distributed in the choir, for the use of those singing.

Idem Abbas iste fecit ut sconsæ departatæ essent in choro de nocte, coram eis qui vellent in libris servitium suum decantare; quod prius non erat usitatum, præter Legendam et Collectarium; unde multi minus bene reddere servitium curaverunt, et minus sciverunt.

[1] *oportunis* in MS.

[2] Qy. if not "*tenacitatem.*"

[3] *musitatio* in MS.

De silentio non bene observato.

Item, licentiavit Conventum, ut loqui possent in silentio, causa eruditionis;—et adeo largiterusi sunt, quod silentium ubique pessime observabatur; et ita, quod pro bono providit, in malum redundebat.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

The Convent allowed to break silence, for the sake of instruction; but with bad results.

[1] *De fine laudabili, morte, et sepultura, Abbatis memorati.*

Licet ipse Abbas multa adquisisset, ut superius notatur, tamen nihil certum ad Anniversarium suum faciendum ordinavit; nec etiam prædecessor suus, Dominus Johannes de Berkhamstude: quod multum est admirandum, et reprobandum.

No arrangement made by this Abbot for his Anniversary.

Postquam autem sex annis et tribus quarteriis anni, tanquam bonus et prudens prælatus, Ecclesiam Sancti Albani rexisset, qui ante fuerat per quatuordecim annos ejusdem loci Prior.[2]—Religionem nisus est salubriter observare, debito modo confratres suos diligere et concordare; in temporalibus vero domum suam omnibus viribus suis proposuit in bono statu disponere. Sed fluctus labentis sæculi nequam, cotidie novercantes multiformiter, non permiserunt ipsum suum propositum consummare. Constans erat, et [3] breviloquus, honestus valde, et religiosus, ac circumspectus. Tumbam autem Sancti Albani, et feretrum, amovere fecit, honorifice istud decorando; et expensas exposuit, sine multis curialitatibus, plus quam centum sexaginta marcas in [4] pecunia numerata. Sed de Sub-sacristis percepit oblationes, quas [5] commode potuit.

His exertions in behalf of his house.

He repairs the tomb and shrine of Saint Alban.

[1] A Section is omitted here in the MS., a space (fol. 189 a), with ruled lines, being left vacant.

[2] This sentence is left unfinished.

[3] *brevilocus* in MS.

[4] *peccunia* in MS.

[5] *comode* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302–8.

Foreseeing his approaching end, he sets forth the large debts of the Monastery. Gives instructions as to his successor.

Sentiens autem, præ nimia infirmitate et languore, quod diu non viveret, Priorem et seniores coram se in camera sua fecit evocari, intimans statum domus, quod tenebatur in mille trecentis libris diversis creditoribus, ac Domino Regi de ultima vacatione mille marcis: et septemdecim marcæ inventæ fuerunt in camera sua, quas paululum ante Prior de Tynemutha sibi transmisit.—"Istum autem cyphum argenteum, cum [1] annulo, "post meum decessum oportet dari Domino Regi."—Et consuluit ne superbum et pomposum, post obitum suum, sibi in Abbatem eligerent, sed unum virum bonum et simplicem; et ita, disponente Deo, contigit.

He directs an appeal to the Pope, by reason of the poverty of the house. He asks pardon of his brethren, and prays to Saint Alban.

Deportatus autem inter brachia fratrum in Capitulum, rogavit Conventum, ut Deum pro ecclesia, et pro eo, devote deprecarentur, subjungens,—"Quicunque post "me Abbas fuerit, oportet ut suggerat Domino Papæ "de magnis debitis domus, inopiam allegando;" quod postea parum tenuit locum, præ cupiditate Curiæ Romanæ. Cæterum subjunxit, cum mærore dicens,—"Si versus aliquem deliqui, seu aliquem indebite "tractavi, quod penitus ignoro, dicat mihi." Fratres autem—"Confiteor," lugendo invicem dicebant; quos osculando, licentiam petiit ab eis. Postea ductus fuit ad feretrum, veniam et licentiam postulando, orans in hunc modum;—"O Albane gloriose, quem dilexi et quæ"sivi, et subsidium optimum; sicut extiti minister "vester, Albane Sanctissime, me defende a pœna Ge"hennæ."

He dies, 23rd February, 1308. The Abbot of Waltham present at

Obiit ergo septimo Kalendas Martii, anno Domini millesimo trecentesimo octavo; ac honorifice, prout decuit, traditur sepulturæ, per manum venerabilis patris, Ricardi de Hertford, Dei gratia, Abbatis de Waltham: appositusque est ad patres suos in mausoleo marmoreo

[1] *anulo* in MS.

ante majus altare; ut apparet per scripturam quod sibi in vita sua præparavit, ad laudem et gloriam Dei, qui est benedictus in sæcula. Amen.

A.D. 1308.

His burial, before the high altar.

Exhinc, usque ad obitum Thomæ Abbatis, ex studio Fratris Thomæ de [1] Walsigham, Præcentoris.

[1] Sic in MS. This Rubric occurs at the foot of folio 189 a.

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI.

[MS. Cotton. Claudius E. iv.]

SECTIO TERTIA,

A THOMA WALSINGHAM

CONSCRIPTA.

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI.

Sectio Tertia.

[1] *Processus electionis et confirmationis Hugonis de Eversdone subscripti, in Abbatem vicesimum septimum Sancti Albani electi.*

Corpore bonæ memoriæ Johannis Abbatis honorifice tradito sepulturæ, qui in Vigilia Sancti [2] Matthiæ Apostoli vocanti paruerat Creatori, die præfixo ad electionem [3] futuri Abbatis est processum. Igitur assensu concordi, Frater Hugo de Eversdone, qui officium gesserat Cellerarii, est electus; vir utique inter decentes eminentissimus in statura, pulcher aspectu, et in socios liberalis. In Anglico [4] idiomate, sive Gallico, nulli secundus, sed parum nactus de Latino. Qui cum fuisset electus, et electioni de se factæ consensisset, fertur in propatulo hæc dixisse;—" Scio quidem, " fratres mei, vos potuisse et astutiorem et doctiorem " me vobis elegisse in Antistitem; sed pro certo nul- " lum magis socialem potuissetis ex omnibus elegisse."

Hugh de Eversdone elected Abbot of Saint Alban's, A.D. 1308.

Skilled in English and French, but not in Latin.

Cumque procuratores ad Curiam pervenissent, et decretum electionis Summo Pontifici præsentassent, postquam moram longam, sed inutilem, protraxissent ibidem, et expensas horribiles fecissent in donis variis,

His presence is insisted on at the Court of Rome.

---

[1] This Rubric is placed in the MS. near the end of this Section, opposite to " *Rediit ergo cum etc.*"

[2] *Mathie* in MS.

[3] *futuram* in MS.

[4] *ydiomate* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

He dreads the journey, on account of his ignorance of Latin.

tandem coacti sunt redire cum responso satis odibili videlicet, quod oportuit electum omnino transfretare, et personam propriam Summo Pontifici præsentare; qui dixit se faciem electi velle videre, pro cujus confirmatione tot magnates, tot præsules, Rex, etiam Regina, tam suppliciter sibi, tam devote, scripserunt. Sine fructu igitur prius factarum expensarum, compulsus est electus adire Curiam; qui nihil plus timuit quam Latinam linguam, in qua parum doctus fuit.

By the aid of great munificence, he secures a favourable reception at Rome.

Quo cum post casus varios accessisset, prima cura fuit sibi, post Domini Papæ salutationem, examinatores suos emollire, ut mitius agerent cum eodem. Quo facto, et habilitate personæ suæ favorabiliter Summo Pontifici nunciata et acceptata, ac electione confirmata, tam munificum se præbuit Domino Papæ et universæ Curiæ, ut magnificentiam suam avarissimi hominum prædicarent. Expendit autem in eundo et redeundo versus Curiam, cum donis datis, plus quam mille libras, præter censum Domino Papæ et Cardinalibus, nomine primorum fructuum, solutum, quæ se extendebat ad .[1]

He returns home.

Rediit ergo cum favore Papali, et a Conventu suo cum honore susceptus est. Regis etiam gratiam et benevolentiam assecutus est, ut plenius infra dicetur.

De structura Capellæ Sanctæ Mariæ, dicto Abbate et Magistro Reginaldo de Sancto Albano expensis efficaciter ministratis.

From his love for the Virgin, he completes the Lady Chapel, at the East end.

Hic Abbas, cum, inter omnes electos Dei, Beatam ejus Genitricem speciali devotione veneraretur, loca sua et ornamenta eidem Virgini dedicare semper studuit toto posse. Inter cujus gesta, quæ semper fecit magnifica, Capellam dictæ Virginis, in parte Orientali eccle-

[1] Left in blank in MS.

siæ inceptam a multorum annorum tempore, modo qui sequitur laudabili fine complevit.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Erat siquidem quidam clericus, "[1] Magister Regi-"naldus" nomine, maximum corrodium et feodum de Domo Sancti Albani percipiens, qui ad completionem dicti operis, divini amoris intuitu, manus adhibuit adjutrices. Sed cum in Curia Romana præfatus clericus, velut continue occupatus, moram faceret, tum propter ejus absentiam, tum propter procuratoris desidiam, rarus, piger, et tardus effectus ejusdem operis sequebatur. Tandem cum usque ad summitatem murorum opus fuisset perfectum, cum magna morositate, idem clericus concessit in fata, testamento legans prædicto operi ducentas marcas. Quam [2] pecuniam Dominus Abbas Hugo recipiens, in tantum desudavit circa ipsius operis completionem, ut, in brevi, tectum cum electo meremio et volta arcuata, fenestrisque vitreis decentissimis, opus pulcherrimum, consummaret, ad honorem Virginis gloriosæ; Waltero de Langleie, et Alicia, ejus uxore, juvantibus eundem Abbatem in expensis. Illum locum insuper, formæ quadratæ capellæ, contiguum, separantem Presbyterium et dictam Capellam, cum cœlatura, in cujus medio Beatæ Virginis Assumptio figuratur, (in quo jam feretrum Sancti Amphibali collocatum est,) eodem tempore studuit consummare.

Master Reginald of St. Alban's, resident at Rome, aids the work in his lifetime, and leaeves towards it 200 marks.

With the aid also of Walter de Langleye, and Alice, his wife, Abbot Hugh completes the work.

Processus [3] *et* [4] *processionis pacificatio ecclesiæ de Conselyf, per prædictum Abbatem perquisitæ.*

Inter gesta hujus Abbatis magis famosa, quasi inter prima et præcipua, appropriatio et pacifica possessio ecclesiæ de [5] Conesclive, Dunelmensis Diœcesis, dig-

Abbot Hugh at length obtains

[1] Mentioned in page 8, *ante*.

[2] *peccuniam* in MS.

[3] Omitted in the text, but supplied in the margin in a later hand.

[4] This word is probably intended for some other; perhaps "*posses-*"*sionis*."

[5] As to this church, see Vol. I. p. 428.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

possession of the church of Consclive, the right of his predecessors to which had long been in abeyance.

nam, ad suorum commendationem meritorum, exigunt fieri mentionem. Nam cum quidam de prædecessoribus suis, tempore sanctæ recordationis Alexandri Papæ, Quarti, cum summa diligentia et sumptibus immoderatis, eam in proprios usus perpetuo possidendam impetrasset, Barone de Graystoke, qui se patronum fecit ecclesiæ supradictæ, et Episcopo Dunelmensi, cum Capitulo, in quantum valuerunt, repugnantibus, necnon aliis ordinariis, quibus beneficiorum, et maxime fertilium, appropriationes, exemptiones, et privilegia, a quibuscunque impetrata, valde sunt odiosa, resistentibus; donec negotium istud ad hujus Abbatis tempora pervenisset, nullus effectus Papalis concessionis alicui suo patuit prædecessori, nec aliquem fructum Ecclesia Sancti Albani exinde valuit reportare.

He determines to conciliate the Baron of Graystoke.

Instabat igitur præfatus Abbas, anno prælationis suæ sexto, circa negotia memorata effectui mancipanda, multis et variis laboribus et expensis. Et quia dictus Baro de Graistok potentissimus adversarius in isto reputabatur negotio, hujus animum Abbas mitigare studuit primo, et actionem suam paulatim, modo qui sequitur, adnullare.

He transfers to the Baron the church of Thorpe Basset in exchange for his claim; with a secular Chaplain in the church of Tynemouth. The Baron renounces his claim to Consclive.

Cum igitur Ecclesia Sancti Albani advocationem ecclesiæ de Thorpe Basset, Comitatus Eboracensis, ab antiquo possedisset in dotem, trigintaque solidatus habuisset annui redditus pertinentes advocationi prædictæ in eadem villa, Abbas, consensu sui Consilii, nominatum redditum, cum advocatione prædicta, præfato Baroni contulit, quasi in excambium, sibi et hæredibus suis perpetuo possidenda. Concessit insuper sibi unum capellanum sæcularem in Ecclesia Conventuali de Tynemuta; pro se et suis progenitoribus in perpetuum celebraturum, et Abbatis sumptibus exhibendum: de quibus omnibus edita sunt instrumenta, sigillis partium roborata. Quibus completis, præfatus Baro omni juri et clamio quæ habere vendicaverat in advocatione præfata per juramentum renunciavit, et

de advocatione prædicta Abbatem et successores suos quietos clamavit. Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Et quia plures fuerant impugnatores, plura necesse fuit adhibere remedia. Episcopum Dunelmensem, hujus loci Diœcesanum, fortissime repugnantem, pacificavit hoc modo;—ut, videlicet, præsentatio et collatio vicariæ præfatæ ecclesiæ de Conesclive sibi et successoribus suis, Episcopis, in perpetuum remanerent; quo facto, statim ad consensum Diœcesanum Antistitem emollivit. Erga Capitulum insuper Dunelmense adeo cum non paucis [1]institit sumptibus, ut etiam litteras de consensu Capituli obtineret. Et quia ad Curiam Eboracensem pro negotio appellabatur tuitorio, litteras officiales dictæ Curiæ pro ratificatione negotii inter partes, et causæ subductione, Abbas impetravit, et obtinuit consequenter.

Abbot Hugh concedes to the Bishop of Durham the vicarage of Consclive.

He obtains also the assent of the Chapter.

Pendente etiam lite inter partes, præfatus Baro quemdam clericum, Domino Regi familiarem, videlicet, Dominum Willelmum de Meltone, (qui postea in Archiepiscopum Eboracensem consecratus est,) ad ecclesiam præfatam et litigiosam eo tempore præsentavit; cui decem libras annuæ pensionis Abbas concessit, ut præsentationi suæ penitus renunciaret. Quam quidem pensionem, gratanter acceptam, cuidam Henrico, fratri suo germano, contulit, Abbatis et Conventus consensu: quam pensionem præfatus Henricus per plures annos obtinuit, Domui Sancti Albani plurimum onerosam.

Abbot Hugh grants to the presentee of the Baron of Graystoke a yearly pension of ten pounds; which he transfers to his brother, who enjoys it for many years.

Concessa est et alia pensio centum solidorum cuidam Galfrido Edinham, vicario de Wodehorn, qui per Episcopum Dunelmensem ad eandem ecclesiam, post semenstre tempus, fuerat præsentatus.

Pension of 100 shillings to the vicar of Wodehorn.

Continuatio materiæ proxime prænotatæ.

Cum Abbas et Conventus de Sancto Albano ab olim tenebantur in quadam annua pensione decem

A yearly payment of ten marks,

---

[1] *instetit* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

due from the Abbot and Convent to Sir Hugh de Bolebek, his heirs and assigns, from the manor of Herteburne.

marcarum Domino Hugoni de Bolebeke, suisque hæredibus et assignatis, in manerio de Herteburne, Dunelmensis Diœcesis, vel uni clerico per præfatum Dominum Hugonem, et hæredes et assignatos suos, nominando, in perpetuum solvendarum; perpendentes Abbas et Conventus prædicti dictam pensionem sibi et ecclesiæ suæ plurimum onerosam, præsertim cum per multorum annorum curricula parum vel nihil [1] commodi, propter guerras inter Anglos et Scotos diutius continuatas, de ecclesia sua de Herteburne prædicta poterant reportare, salubre exonerationis in hac parte remedium, ex amicorum consilio, providerunt.

The pension is redeemed by a payment of twenty pounds to Sir John de Lancaster, Lord of Bolebek, A.D. 1324.

Anno igitur Domini millesimo trecentesimo vicesimo quarto, conventum est inter præfatos Abbatem et Conventum, et Dominum Johannem de Lankastre, militem, dominum et hæredem tunc temporis de Bolebek, ut, mediante summa [2] pecuniæ, videlicet, viginti librarum, præfatus Dominus Johannes, pro se et hæredibus suis, et assignatis suis, omni juri, clamio, et actioni, quæ ad se, et hæredes et assignatos suos, pertinebant in pensione prædicta, penitus renunciaret. Quæ renunciatio testimonio litterarum ad debitum et optatum perducebatur effectum, Domino Johanne de Redburne tunc officium Refectorarii occupante, et expensas ministrante; quia ad [3] id officium onus et exoneratio ejusdem pensionis pertinebat. Et ne dictum negotium defectu [2] pecuniæ remaneret infectum, cuidam matronæ, et filio suo, de Sancto Albano, corrodium vendebatur duorum monachorum in pane et [4] cervisia, et quatuor monachorum in perceptione coquinæ.

The Refectorer of St. Alban's raises that sum by grant of corrodies.

[1] *comodi* in MS.
[2] *peccunie* in MS.
[3] See Vol. I., p. 321.
[4] *servisia* in MS.

De adquisitione chartæ licentialis regiæ centum [1]libratarum, terris Monasterii Sancti Albani amortizandis.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26.

Iste Abbas, quanquam talibus casibus usque ad amaritudinem spiritus pungeretur, consolationibus tamen divinis non caruit, quæ eum attollerent, et ejus labores et dolores lenirent. Nam tantam Deus ei contulit gratiam in conspectu principum, ut felicem se quisque reputaret, qui ei familiaritate junctus esset.

Consolation found by Abbot Hugh in his favour with the great.

Regis insuper Edwardi Karnarvan tantum adeptus est amorem, ut nihil esset quod idem Rex censeret denegandum eidem. Unde, si cupidus extitisset rerum temporalium aut gloriæ mundialis, profecto magnas divitias, excellentes honores, consecutus fuisset a Rege; sed modesta verecundia, et verecunda modestia, quæ sibi semper inerant, nec etiam omnia quæ videbantur justa eum petere permittebant. Pulsatus tamen hortatu suorum, Abbas quatenus, dum liceret, aliquid de Rege peteret, suo monasterio profuturum, ipsorum suasionibus condescendit. Et cum idem Rex, Scotos debellando, apud Berwicum demoraretur, accidit Abbatem pro arduis ecclesiæ suæ negotiis oportere præsentiam Regis adire. Qui, nullis parcens laboribus aut expensis, illuc usque iter arripuit; Regem adiit, et, expositis negotiis, ac optato effectui mancipatis, Dominus Rex, compassus tantis fatigationibus et expensis Abbatis, diversa donaria et munuscula pretiosa donavit eidem.

In high favour with King Edward of Karnarvan (Caernarvon).

He has occasion to visit the King at Berwick, on business relative to the Abbey, and receives presents from him.

Abbas ergo Deo, Regique, gratias referens, et jam de hilariori vultu Regis effectus audacior, licentiam adquirendi centum libratas terræ et redditus, modo qui sequitur, petiit et impetravit; videlicet, quamvis Dominus Edwardus, ejusdem Regis progenitor, de terris et redditibus ad manum mortuam non ponendis [2] Statu-

He obtains of the King leave to amortise 100 librates of land and rent, under certain conditions.

[1] *librarum* in MS.; corrected in the margin, in a later hand.

[2] 7th Edward I.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

tum edidisset; hoc non obstante, de feodo suo proprio vel alieno, ita tamen, quod de Rege non teneantur in capite, centum libratas terræ et redditus, contra idem Statutum, licentiam adquirendi Abbas habeat specialem. Charta inde confecta, et Regis sigillo roborata, in Monasterio reservatur.

He acquires lands, rents, and tenements, accordingly.

Abbas igitur, prospere tantis expeditis negotiis, remeavit, et terras, redditus, ac tenementa, quorum loca, valor, et numerus, inferius annotantur, adquirere laboravit.

De possessionibus per prædictum Abbatem, et ejus tempore, Monasterio Sancti Albani perquisitis.

Lands and rentals obtained by him in Rikemereswortho, Caysho, and Little Bysseye.

De Ricardo Tyngewik, et Alicia, uxore ejus, unum mesuagium, quadraginta et quatuor acras terræ, quatuor acras prati, et dimidiam, decem acras pasturæ, septem acras bosci, sexaginta et quatuordecim solidatus redditus, et redditum tertiæ partis duarum librarum piperis, cum pertinentiis, in Rikemereswurthe, Casho, et Parva Bysseye, de proprio feodo Abbatis perquisivit; quæ valent per annum in exitibus suis septem marcas, tres solidos, et octo denarios: prout plenius patet per inquisitionem Escaetoris in charta Domini Regis, super hiis edita, contentam.

Messuage in St. Alban's.

Item, de Waltero Tubbe unum mesuagium, cum pertinentiis, in villa de Sancto Albano.

Land at St. Alban's.

Item, de Willelmo le Marchal sex acras terræ, cum pertinentiis, in eadem villa.

Messuages and land in St. Alban's.

Item, de Willelmo Gylot, et Cecilia, uxore ejus, duo mesuagia, unam acram terræ, et dimidiam, cum pertinentiis, in eadem villa.

Lands at St. Alban's, Sandrugge, Park, and Redburne.

Item, de Emma de Cokham unum mesuagium, unum columbare, sexaginta et tresdecim acras terræ, unam acram prati, et medietatem unius mesuagii, unius acræ pasturæ, et unius acræ bosci, cum pertinentiis, in ea-

dem villa, Sandrugg, Park, et Redburne. Quæ omnia valent per annum viginti et septem solidos, et decem denarios; sicut patet per inquisitionem Escaetoris [1] *et cætera.*

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Lands and rentals in Rikemeresworthe, Oxeye, and Little Bysseye.

Item, de Ricardo Tyngewik, et Alicia uxore, unum mesuagium, quadraginta et quatuor acras terræ, et sexdecim solidatus redditus, cum pertinentiis, in Rikemereswurthe, Oxeye, et Parva Bysseye.

Messuages, lands, and rentals, at those places, and at Caysho.

De Johanna, filia Thomæ de Wancy, duo mesuagia, centum et triginta et unam acras terræ, et dimidiam, sex acras prati, decem acras pasturæ, quindecim acras bosci, et dimidiam, sexaginta et quatuor solidatus, unam denariatam, et unam obolatam, redditus; et redditum tertiæ partis duarum librarum piperis, et medietatem unius libræ [2] cimini, cum pertinentiis, in eisdem villis et Caysho. Quæ omnia valent per annum sex libras, duodecim solidos, et septem denarios; sicut patet per inquisitionem Escaetoris [1] *et cætera.*

The manor and advowson of Caldecote.

Item, de Domino Adam de Newenham, Capellano, manerium de Caldecote, cum pertinentiis, et advocationem ecclesiæ ejusdem manerii, quæ de Domino Johanne de Oddyngselis tenentur; quod manerium valet per annum octo libras, quinque solidos, et sex denarios; et ecclesia per se valet per annum decem marcas; sicut patet per inquisitionem Escaetoris [1] *et cætera.*

Land at St. Alban's.

Item, de Waltero de Langleye duas acras terræ et dimidiam, et medietatem unius acræ bosci, cum pertinentiis, in villa de Sancto Albano.

Land at St. Alban's.

Item, de Henrico Salcok, unam acram prati et dimidiam, cum pertinentiis, in eadem villa.

Piece of ground in St. Alban's.

Item, de Johanne le Barbour, et Cecilia, uxore ejus, quamdam placeam terræ vacuam, in eadem villa, continentem in se viginti quatuor pedes terræ in longitudine, et viginti in latitudine.

Piece of ground in St. Alban's.

Item, de Waltero Gernet, et Margareta, uxore ejus,

[1] "*in charta Domini Regis, super hiis edita, contentam,*" is understood here: see page 120.

[2] *cymini* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

quamdam placeam terræ vacuam, in eadem villa, continentem in se viginti quatuor pedes terræ in longitudine, et viginti in latitudine.

Land at Tydenhangre.

Item, de Johanne de Rammesdene duas partes unius mesuagii, et centum acras terræ, cum pertinentiis, in Tydenhangre; quæ valent per annum viginti solidos et unum denarium.

Reversion of messuage and lands there.

Item, de eodem Johanne reversionem tertiæ partis dictorum mesuagii et centum acrarum terræ, cum pertinentiis; quæ David Atte Hulle, et Alicia, uxor ejus, tenebant in dotem ipsius Aliciæ, de hæreditate prædicti Johannis de Rammesdene, tempore appropriationis eorundem; quæ valet per annum octo solidos, sicut patet per inquisitionem Escaetoris [1] *et cætera.*

Messuage in St. Alban's.

Item, de Simone Gerham unum mesuagium, cum pertinentiis, in villa de Sancto Albano.

Messuage in St. Alban's.

Item, de Reginalda, quæ fuit uxor Wilelmi de Crofftone, unum mesuagium, cum pertinentiis, in eadem villa; quæ valent per annum octo solidos et quatuor denarios; sicut patet per inquisitionem Escaetoris [1] *et cætera.*

Wood and land, called "Le "Troye," near Saret, with the bodies of certain serfs.

Item, de Olivero de Burdegalia, Domini Regis Secretario, unum boscum, licet brevem, et terram vocatam "Le Troye," juxta manerium de Saret, cum terris et tenementis Galfridi, Turkildæ, Alexandri le Fool; et eorum corpora, cum catallis et sequelis suis: quæ omnia dictus Oliverus habuit de dono Edwardi Regis, et de hiis omnibus Abbatem et Conventum feoffavit per chartam suam; cujus copia hic inseritur, pro eo quod nulla alia apud nos reperitur de terris et redditibus prænominatis.—

Charta Oliveri de Burdegalia.

Grant thereof by Oliver de Bordeaux.

"Sciant præsentes et futuri, quod ego, Oliverus de Burde-"galia, concessi, et hac præsenti charta mea confirmavi, Ab-"bati et Conventui de Sancto Albano totam terram meam "vocatam 'Le Troye,' in villa de La Saret; cum mesuagiis,

[1] See page 121, Note 1.

"redditibus, boscis, pratis, pasturis, [1] communis; una cum "terris et tenementis quæ Galfridus, Turkild, et Alexander "le Fool, nativi mei, de me tenent in villenagio, cum eorum "corporibus, catallis, et sequelis, et cum omnibus aliis per-"tinentiis suis, ad dictam terram, quam habui de dono Domini "Edwardi, Dei gratia, Regis Angliæ, qualitercunque spec-"tantibus; [2] habenda et [2] tenenda prædictam terram, cum perti-"nentiis suis, dictis Conventui et Abbati, et eorum successor-"ibus, ac eorum Monasterio de Sancto Albano, in perpetuum, "per servitia debita et consueta capitalibus dominis feodi "illius inde facienda. Et ego prædictus Oliverus, et hæredes "mei, ac mei assignati, totam prædictam terram, cum omni-"bus pertinentiis suis prænominatis, et non nominatis, præ-"dictis Abbati et Conventui, et eorum successoribus, ac eorum "Monasterio prædicto, warantizabimus, ac contra omnes ho-"mines in perpetuum defendemus. In cujus rei testimonium, "huic chartæ sigillum meum apposui. Hiis testibus, Johanne "Aignel, Ricardo le Chaumburlayn, Stephano le Chendut, "Johanne de la Hay, tunc Senescallo libertatis Sancti Albani, "Rogero de Merydene, Johanne Gregori, et multis aliis. "Datum apud Sanctum Albanum, sexto decimo die mensis "Julii, anno regni Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, "octavo."

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Adquisita sunt præterea hujus Abbatis temporibus, de Rogero Essex, et Alicia, uxore ejus, unum mesuagium, cum pertinentiis, et duæ schopæ, quæ reddunt per annum quatuor marcas.

Messuage and shops.

Et de Waltero Elyngham duo mesuagia et unam schopam; quæ pertinent ad Refectorium.

Messuages and shop.

Et de Stephano de Tendeburye quinque acras terræ, quæ pertinent ad Infirmariam.

Land, for the Infirmary.

Et valent [3] omnia per annum viginti septem solidos octo denarios; sicut patet per inquisitionem Escaetoris [4] *et cætera.*

Total value thereof.

De constructione novi Chori, auxilio Regis Edwardi, a Conquæstu Secundi.

Circa annum prælationis septimum istius Abbatis, Rex Edwardus Karnervan, per Sanctum Albanum iter

King Edward II. views

[1] *comunis* in MS.

[2] Sic in MS.

[3] Probably in reference only to the last three clauses.

[4] See page 121, Note 1.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

the Choir at night, and gives assistance towards re-building it.

faciens, veterem ecclesiæ chorum, Conventu præsente, diligenter nocturno tempore intuebatur. Et suggerente Abbate Regi præfato de voluntate sui progenitoris de novo choro faciendo, Rex statim spopondit paternam promissionem se velle complere. Ad cujus felicem inceptionem, centum marcas præcepit statim liberari in [1] pecunia numerata; magnam etiam meremii copiam, de bosco quondam Templariorum de Dyneslee, grata liberalitate eidem operi assignavit.

The Abbot hires skilled workmen, and appoints Master Geoffrey surveyor of the works; with a yearly payment of four shillings, and robes for him and his man.

Acceptam ergo dictam [2] pecuniam Abbas sagaciter expendere studuit, conducens diversos operarios, de incisione et sculptura artis lignariæ peritissimos; quibus quemdam "Magistrum Galfridum" nomine, virum artificiosum, præfecit, per cujus industriam dictum opus effectum sumeret adoptatum. Qui quidam Magister Galfridus per multos annos singulis septimanis, pro se et garcione suo, quatuor solidos recepit de custode feretri et altaris. Recepit insuper robam annuatim, de secta armigerorum Abbatis; et aliam pro garcione suo, de secta palefridariorum, ex dono ejusdem Abbatis; cum aliis pluribus [3] commoditatibus et profectibus, quæ hic scribere longum foret.

De albo vestimento, per prædictum Abbatem Monasterio Sancti Albani collato.

Abbot Hugh provides a suit of white vestments, in which the Abbot is to officiate on Festivals of the Virgin.

Ad decorem præterea domus Dei, et honorem gloriosæ Virginis, comparavit et dedit huic ecclesiæ quoddam integrum vestimentum; videlicet, capam, casulam, cum tribus tunicis, de nobili albo panno serico, qualem "*cammoka*" vulgo vocamus; qui refertus est decentissime parvis rosis aureis. In quo quidem vestimento, in Festis Beatæ Dei Genitricis, Dominus Abbas posset honorifice celebrare.

---

[1] *pecunia* in MS.
[2] *peccuniam* in MS.
[3] *comoditatibus* in MS.

De inceptione operis partis Australis ecclesiæ, tempore dicti Abbatis [1]a fundamento [2]evulsæ.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Ruinam quoque ecclesiæ, de qua præfati sumus, totis viribus resarcire cupiens, subtrahere cœpit sibi et suis de victu solito, si quomodo tam detestabilem jacturam ea occasione sibi restaurare daretur. Unde factum est, ut Deus, cernens ejus intentionem piam, eidem negotio præstaret auxilium [3]opportunum; nam suffragantibus diversis catholicis, ab eo tempore opus illud felix cepit indies incrementum; ita ut suis temporibus, non sine magnis sumptibus, illa Australis plaga ecclesiæ in magna parte renovaretur.

Abbot Hugh subtracts from the ordinary food of the Convent, to provide means for repair of the South side of the Church.

Fuit autem magister ipsius operis quidam dictus "Magister Henricus Wy;" cui potissimum opus tanti ponderis merito [4]commendaretur.

Henry Wy, master of the works.

De mundatione [5]Cœmeterii Sancti Albani.

Inter cætera pietatis et devotionis opera quibus inservivit hic Abbas, cœmeterium fratrum, quod, frutectis et aliis herbis nocivis succrescentibus, pene derelictum ac nimis fuerat deformatum, totum fecit competenter mundari, eruderari, ac decenti ordine complanari. Et factus est locus ille adeo cunctis placabilis atque delectabilis, ut tam sæculares quam regulares, dictum locum perlustrandi gratia, multo devotiores redderentur; ac etiam pro animabus quorum ibidem corpora requiescunt, ad supplicandum proniores.

Abbot Hugh causes the graveyard of the monks to be cleansed and levelled.

Concessit etiam fratribus universis, ut quibuscunque temporibus diei competentibus dictum locum vellent visitare, orandi causa, facultatem haberent, silentio mi-

The brethren allowed to visit the graveyard, the usual silence being kept.

[1] *et* in MS.; corrected in a later hand.
[2] *evulso* in MS.
[3] *oportunum* in MS.
[4] *comendaretur* in MS.
[5] *Cimiterii* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

The Chapel of the Dead repaired.

nime relaxato; Capellamque Mortuorum plumbo fecit operiri suis sumptibus, et statuit ut Missa pro Defunctis, quæ ab antiquo celebrari solebat, in eodem loco perpetuis temporibus cotidie celebretur ibidem.

De bosco, vocato "Comynswode," Conventui Sancti Albani per prædictum Abbatem collato.

The wood called "Comyns-"wode," restored by Abbot Hugh to the Infirmary.

Iste idem Abbas assignavit Conventui, ex sua mera voluntate benefica, ad opus fratrum infirmorum, unum boscum de tribus acris, juxta villam Sancti Albani, versus Aquilonarem plagam, sub Bosco de Barneto; quem boscum Robertus Comyn quondam per chartam suam dederat Ecclesiæ Sancti Albani, ad procurationem Infirmariæ; sed qui fuerat, Abbatum violentia, (quibus non licet contradicere,) in Abbatum manibus, a tempore Rogeri Abbatis usque ad tempus præsentis Hugonis.

De Missa pro Abbate præscripto cotidie celebranda.

A Mass of the Holy Ghost, to be said daily for the Abbot and brethren, at the altar of the Blessed Virgin.

A Mass also for the soul of the Abbot, and the souls of his parents.

Prælationis hujus Abbatis anno quarto, die Dominica post Festum Purificationis Beatæ Mariæ, anno Verbi Incarnati millesimo trecentesimo duodecimo, ordinavit ut una Missa de Sancto Spiritu pro salubri statu suo, dum viveret, et pro omnibus fratribus et benefactoribus hujus ecclesiæ, singulis diebus ad altare Beatæ Virginis, ubi Missa ejusdem Virginis ad notam cantatur, (statim post Missam Rogeri Abbatis peractam, quæ immediate post Missam Beatæ Mariæ celebratur,) per unum monachum de Conventu specialiter celebretur. Et post mortem suam, in eisdem loco et tempore, una Missa pro anima sua, et pro animabus patris et matris suæ, [1] necnon omnium fratrum Sancti Albani, et fratrum Cel-

[1] *nec* only in MS., evidently by inadvertence.

larum professionis nostræ, et fidelium omnium defunctorum, ut superius est ordinatum, per unum monachum diebus singulis in perpetuum celebretur.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Et quia temporalis consolatio spiritualem devotionem [1] excitare frequentius consuevit, idem statuit et ordinavit, totius consensu Conventus, quod monachus dictas Missas celebrans, cum fratribus minutis extra Refectorium reficientibus, in loco minutis assignato reficiat, et cum eisdem in ludo solatium habeat; sicut monachus qui Missam Rogeri Abbatis celebraverit, habere debet. Et ne grave videatur Coquinario, qui pro tempore fuerit, exhibere et pitancias, quales minuti percipiunt, pro monacho dictas Missas celebrante, et in perpetuum celebraturo, idem Abbas eadem die dedit et assignavit coquinæ monachorum in perpetuum unum tenementum in villa Sancti Albani, cum omnibus suis pertinentiis, quod aliquando fuit [2] Walteri Tubbe, ab eodem emptum, et sua propria industria adquisitum.

The monk celebrating such Masses, to have a pittance with those who are letting blood, without the Refectory. A.D. 1312.

De casu cujusdam muri, retro Dormitorii Sancti Albani, tempore prædicti Abbatis.

Ejus quoque tempore, anno Domini millesimo trecentesimo vicesimo tertio, in Vigilia Apostolorum Petri et Pauli, magna pars operis lapidei partis Aquilonaris, retro Dormitorii, a summitate parietis corruit usque ad fundamentum: quod infortunium imputandum est fratribus, qui, officium cameræ occupantes, non curarunt operire et protegere muros ejus a stillicidiis; donec, per introitum aquarum stillantium, corruptus et putrefactus fuisset paries, usque ad fundamentum; et tunc necesse erat ut reparatio illius exigeret graves expensas, quæ prius poterat levi negotio resarciri.

Fall of great part of a stone wall, behind the Dormitory, 28th June 1323.

The wall decayed through the continual eavesdrop.

[1] *exitare* in MS.

[2] See page 120, *ante*.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

De casu cujusdam monachi in latrina Hostilariæ, et de morte ejusdem inde consecuta.

A brother of the monks' Hostrey, with his attendant, falls into the sewer there, and is suffocated, the attendant escaping with his life. A.D. 1323.

Eodem quoque anno, frater hospitii monachorum, dum vetus meremium supra cloacam Hostilariæ, cum sui garcionis adjutorio, satageret [1] amovere, lignis et trabibus cloacæ sub eorum pedibus, ex vetustate et teredine putrefactis, deficientibus, tam magister quam garcio in cloacam corruerunt, et ipsis in profunditate constitutis, super eosdem tota strues lignorum cecidit, ita ut eis potentia clamandi, et pene spirandi, adimeretur. Audito igitur strepitu tanti casus, tam sæculares quam monachi festinanter accurrunt, et, ad descendendum scalis impositis, meremium laboriose dispergunt, et primo garcionem, ac postea monachum, extrahunt semivivum. Garcione itaque gratiose liberato de mortis periculo, monachus vix per unius horæ spatium supervixit.

This monk, a man of excellent life.

Reputabatur frater ille per omnia justus et fidelis; qui licet per tam detestabilem mortem vitam finierit, advertentes Scripturam, quæ dicit,—[2] "Quacunque morte "justus moriatur, feliciter moritur," nihil de ejusdem casu vel morte temere judicemus.

De casu terribili partis Australis ecclesiæ, tempore memorati Abbatis.

Fall of pillars on the South side of the Church, during Mass, A.D. 1323.

Eodem anno, die Sancti [3] Paulini Episcopi, post celebrationem Missæ Beatæ Virginis, casus adeo contingebat horribilis, quod priora infortunia quasi nulla vel modica præ sui magnitudine merito poterant reputari. Nam cum orandi causa, ac Missas audiendi, in ecclesia affuisset virorum ac mulierum multitudo copiosa, repente duæ magnæ columnæ partis Australis ecclesiæ,

[1] *ammovere* in MS.

[2] Probably in allusion to *Proverbs* xiv. 32.

[3] There were several Saints of this name; consequently, the day cannot be identified.

a fundamento primo deficientes, cum horribili strepitu et fragore, ad terram successive, [1] proh dolor! corruerunt.

Hugh, 27th Abbot. A.D. 1308–26.

Igitur, concurrentibus undique tam sæcularibus quam fratribus ad contuendum tam horrendum spectaculum, terrore nimio stupefactis, vix transierat unius horæ spatium, cum, ecce! totum tectum superius ligneum, quod supra prædictas columnas fuerat ædificatum, cum tignis laqueariis, trabibus, et ala partis Australis ecclesiæ, ac fere tota illa parte claustri, pariter sequebatur. Inter quas tam subitas, tam periculosas, ruinas, mirabilium, immo, ut verius dicamus, miraculorum, insignia, ope Beati Amphibali, cujus ibidem gloriosæ quieverunt reliquiæ, divinitus claruerunt. Nam cum plures utriusque sexus prope ruinam starent, nullus tamen notorie lædebatur.

Fall of the roof and other portions of the South aisle of the Church.

By the intervention of St. Amphibalus, no one is known to be hurt.

Mira res,—sed multo mirabilior sequebatur. Monachus, qui ejusdem gloriosi Martyris custodivit reliquias, ad altare ejusdem eodem tempore celebravit. Qui, completis secretis Missæ mysteriis, et perceptis vivificis Sacramentis, ac omnibus, usque ad lotionem calicis, feliciter expeditis, cum cerneret super idem altare, et in circuitu suo, columnas ruere, modicum secessit a latere; et sic ope ejus, cujus insistebat ministerio, et meritis Beati Martyris, fuit a mortis periculo et omni læsione corporis liberatus.

Miraculous escape of the monk officiating at the altar of St. Amphibalus.

Lignea quoque moles, apposita pro supportatione dictæ ruinæ, cecidit super feretrum ejusdem Martyris; sed, contritis columnis marmoreis tumbæ suæ, capsam ligneam, in qua ejusdem reliquiæ continebantur, in nullo lædebat. Cum vero post triduum ligna, lapides, plumbum, et cætera omnia, quæ ad invicem compressa jacebant, removere et separare multitudo famulorum conaretur, quidam ausu temerario summitatem ascendit murorum cum ligone: et cum quamdam portionem

Another miraculous escape from death, by falling from the summit.

[1] *proth* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

muri, quasi pendentem et cadere volentem, fodere ac deprimere niteretur, tota illa portio super quam stabat, sub ipso cecidit, ipso sequente cum impetu vehementi; et licet, fracto femore nimirum, læderetur enormiter, nullam tamen plagam recipiens letiferam, miraculose est a mortis periculo liberatus.

De rebellione Willelmi Somertone, Prioris de Bynham, et aliorum monachorum, contra Abbatem memoratum.

Avaricious exactions made by Abbot Hugh from the Priors of Cells belonging to St. Alban's

Avaritiæ vitio, supra quam decuit, persæpe laborare notatus est, quando de Prioribus Cellarum magnas summas pecuniæ, modo minis exegit, modo precibus, nequaquam verens censeri abrasor substantiæ subditorum; qui si excusationes prætendere, aut submurmurando negare quæ petiit, Priores quandoque præsumerent, statim missis eisdem litteris, significavit se velle personaliter accedere ad perhendinandum in eorum Prioratibus vel maneriis, quandoque per quatuor, aliquando per sex, menses. Quare oportuit omnino Priores, ad devitandum majus malum, admittere et peragere minus malum, et solvere quod petebatur; quum levius et portabilius videbatur solvere certam summam, quam ad incertas expensas cogi per adventum ejus; [1] quarum excessum Abbas, ut dicebatur, parvipendebat. Hujus rei causa, non tam onerosus quam odiosus Prioribus Cellarum, et monachis, est effectus; in tantum, ut quidam consilium sumerent, aut eidem publice resistendi, aut exemptionem a Summo Pontifice adquirendi.

William de Somertone, Prior of Bynham, supported by the neighbouring gentry, resists his visitation.

Siquidem cum Frater Willelmus de Somerton, Prior Cellæ de Bynham, temerario ductus consilio, cum suis commonachis, venienti ad Bynham Abbati restitisset, nec eum visitationis officium permisit exercere, nec eum intrare passus est, fretus nimirum turba generosorum provinciæ, quos illuc contraxerat, Dominus

---

[1] *quorum* in MS.

Robertus Walkefare, cui advocatio illius Cellæ [1] spectabat,—qui et ipse Dominus Robertus Walkefare affinis erat Domini Thomæ, Comitis Lancastriæ; qui etiam favit parti Prioris, causa Roberti Walkefare, consanguinei sui, cum multis aliis nobilibus regionis.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Thomas, Earl of Lancaster, also supports him.

Sed nec ipse Robertus gratis Priori impendit auxilium; quia de Domo de Bynham, dono Prioris et Conventus, semper expost, quoad vixit, recepit annuam pensionem decem librarum; charta exinde confecta, et sigillo domus communi roborata. Quam quidem pensionem filius suus, Ricardus, æque suscepit omni tempore vitæ suæ.

Sir Robert Walkefare, a supporter, receives a yearly pension from the Cell.

De captione et incarceratione monachorum prædictorum.

Igitur Abbas, spretus et despectus, inglorius rediens, querelam deposuit de illatis injuriis coram Rege; cui nunquam porrexerat preces cassas, nec sine magno suffragio a facie ejus rediit, quotiens pro ulla necessitate eum adire contigit quovismodo. Rex vero dolens de [2]decore ejus quem dilexerat, id effecit, ut fautores Prioris, scilicet, Robertus Walkefare, et hii qui in Prioratu fuerant, valentes de patria, et Prioratum castellaverant contra Abbatem, ad sua redirent, sub interminatione pœnæ contemptus regalis [3] majestatis. Quibus ita evacuatis, adducti sunt ad Sanctum Albanum auctores hujus rebellionis, scilicet, Dominus Adam Quitenham, qui expost Prioratum rexit præsentis Monasterii, et Nicolaus Spark, Stephanus de Dunstaple, Radulphus de Sancto Albano, Willelmus de Stoke, et Simon de Bynham;—et carceri mancipati. Tandem, interventu fratrum, de carcere liberati, permissi sunt sequi Con-

The Abbot appeals to King Edward; by whose orders the Prior's supporters return home.

The rebellious monks of Bynham are brought to St. Alban's.

They are admitted into the brotherhood, but with marks of disgrace.

[1] This sentence is left unfinished.

[2] Probably an error for "*dedecore*."

[3] *magestatis* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

ventum, more claustrali; ultimati tamen fuerunt, et in processionibus solemnibus et privatis Conventum præcedebant, ferreis compedibus alligati.

De moribus Willelmi de Somertone prænotati.

Character of William de Somertone.

Ad notitiam tamen posteriorum, censui mores dicti Willelmi de Somertone hic inserere, ut futuri caveant similibus moribus denotari.

By the persuasion of a certain Mendicant Friar, he expends large sums in pursuing the art of Alchemy.

Fuerat nempe supra modum cupidus, et [1]pecuniarum non tam argutus exquisitor quam prodigus devastator; unde contigit eum familiaritatem contrahere cum quodam Fratre de Ordine Mendicantium, qui promisit se sibi [2]pecunias inæstimabiliter multiplicaturum, per artem quæ "[3]Alkomia" vocatur; dummodo Prior in principio non parceret expensis necessariis huic arti. Cujus verbis Prior nimis credulus, tantas effudit summas auri et argenti, ut quemlibet, vel ditissimum, poterant pauperasse. Nec tamen Prior edoctus cavere falsi Fratris pericula; damno unico adjecit usque tertio, tantas auri et argenti copias in opus inutile ministrare, quod jam nihil pene superfuit de tota domus suæ substantia, unde quarto attulisse aliquid potuisset. Sicque factum est, ut, Abbate pro parte sua extorquente de domo illa per prius pecunias, et modo Priore dilapidante substantias, in loco illo nihil omnino remansit, unde posset ministrari victui monachorum.

The Cell impoverished, through the folly of the Prior, and the exactions of the Abbot.

Willelmus autem præfatus, apostatando recedens, fugam iniit, ad Curiam Romanam properans; et accedens, in quantum facultas dabatur eidem, causam suam modo per ficta, modo per verisimilia, modo per preces dominorum, et præcipue Comitis Herefordensis, promovere conatus est, et Abbatem pro viribus infestare.

Somertone deserts his Cell, and proceeds to Rome; to appeal, supported by the Earl of Hereford, against the Abbot.

[1] *peccuniarum* in MS.
[2] *peccunias* in MS.
[3] Sic in MS., for "*Alchymia*."

Monachi quoque, quos post se apud Bynham reliquerat, et præcipue Willelmus Stoke, Nicolaus Spark, Stephanus de Dunstaplia, et Radulphus de Sancto Albano, antequam capti fuissent, et ducti ad Sanctum Albanum, mandatique custodiæ carcerali, non minus feriantes in cismarinis partibus, ad Sedem Apostolicam pro tuitione Curiæ Cantuariensis appellaverunt in scriptis; eo quod Abbas, ut dicebant, publice fuerat comminatus eosdem monachos per vim et potentiam sæcularium se esse capturum. Qui tamen, appellatione non obstante, per breve et mandatum regium capti sunt, et, ut præmittitur, apud Sanctum Albanum carceri mancipati. Hii autem omnes in tantum deliraverant, ut omnia bona, mobilia et immobilia, Prioratus de Bynham, pro tuitione causæ ipsorum, decennali firmæ tradere meditati sunt, sub [1]charactere sigilli communis. Idque effecissent, ut putatur, si non celerius capti et abducti fuissent de loco præfato.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

The monks of Bynham, who are afterwards taken, appeal for protection against the Abbot, to the Holy See.

Their supposed intention to mortgage the property of the Priory for ten years, to obtain means for their defence.

De custode Cellæ de Bynham, et personali citatione prædicti Abbatis ad Curiam Romanam.

Abbas igitur, librans pericula ac damna emergentia dicto Prioratui, rectori congruo destituto, ope et auxilio regio commonachum suum, Fratrem Nicolaum de Flamstude, destinavit ad locum; fretum suffragio Domini Johannis de Thorp, tunc temporis Vicecomitis, qui et acceperat in mandatis a Rege, ut eidem Nicolao, custodi Domus de Bynham, deliberari faceret omnes possessiones domus prædictæ; et villanos atque tenentes dicti Prioratus eidem Nicolao fidelitatem per juramentum facere coartaret. Quibus ita gestis, prædictus Frater Nicolaus, in cunctis se gerens provide, plures allexit ad partem suam, tam donis quam promissis; et providentiam tam de frumento, quam de carnibus

Nicholas de Flamstude is appointed Warden of Bynham, the Sheriff delivering its property into his hands.

[1] *caractere* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

sive piscibus, fecit uberem ; ut, si necesse foret, haberet unde aleret adhærentes sibi. Et eo perducta res est per Abbatem et eundem Nicolaum, ut [1] legaretur per processum dictus Willelmus Somertone.

Somertone is outlawed. He influences the Cardinals and others, and causes the Abbot to be summoned to Rome.

Cumque sibi, constituto in Romana Curia, talia narrarentur, dolens non tam de prædicto Prioratu, quam de amissa patria, mox dona, promissa, preces, confudit in unum, et quemlibet e Cardinalibus, vel cæteris, quos scivit aurum sitire, pellexit ad partem suam, multa conferens, et plura promittens ; donec impetrasset a Sede Apostolica, ut ejus Abbas citaretur personaliter, compariturus in Curia prænotata, hujusmodi Suggestione prius Domino [2] Papæ facta.—

De [3]Suggestionibus Willelmi Somertone contra Abbatem memoratum.

Suggestion of William de Somertone, Prior of Bynham, to the Court of Rome, against the Abbot of St. Alban's.

—" Videlicet, quod cum bonæ memoriæ quondam vir " nobilis, Dominus Petrus de Valoniis, Prioratum de " Bynham pro animabus ipsius progenitorum, et suc- " cessorum suorum, in honorem Dei, et Beatæ Mariæ, " Matris suæ gloriosæ, fundasset ; ipsumque certis red- " ditibus et possessionibus idem Dominus Petrus, et suc- " cessores sui, dotavissent ; certa maneria, advocationes " ecclesiarum, ac alia bona, in certos pios usus conver- " tenda, Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Bynham prædictæ, " et monachis ibidem Deo servientibus, conferendo ; " statuisset idem Dominus Petrus, in ipsa fundatione " Prioratus supradicti, ipsum Prioratum fore subjectum " Monasterio Sancti Albani, sub certis modo et forma, " per Abbatem de Sancto Albano, qui pro tempore " fuerit, visitandum ; prout patet in charta fundationis " Prioratus prædicti :—Hugo de Eversdone, nunc Abbas " Monasterii Sancti Albani prædicti, vires suæ potes-

[1] Probably for "*utlagaretur*," "was outlawed.'

[2] This word is almost wholly erased, though still faintly legible.

[3] *Sugestionibus* in MS.

"tatis excedens in hac parte non modicum, (quippe "qui nisi unam marcam argenti pro pensione annua, "juxta chartam fundationis, recipere deberet de eodem "Prioratu,) nuper solita pensione non contentus, occa-"sione pensionis hujusmodi, fere centum marcas ster-"lingorum de dicto Prioratu percipit annuatim; ac alia "bona Prioratus prædicti, in pios usus, ut præmittitur, "convertenda, Dei timore postposito, contra voluntatem "et intentionem fundatorum prædictorum, ac etiam "contra voluntatem Prioris et Conventus Prioratus de "Bynham supradicti, in usus proprios et illicitos ir-"recuperabiliter consumpsit, et adhuc consumere nititur "in præsenti, in notoriam ipsius Prioratus de Bynham "depauperationem, nimium condolendam; in tantum, "quod nisi prædictis Priori et Conventui celerius suc-"curratur, eleemosynæ hospitalitates, ad quas tenentur, "ac alia onera ipsorum, Prioratui prædicto incumben-"tia, non poterunt supportare: quare supplicat, *et* "*cætera*."

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Hac igitur occasione, ut præmittitur, post plura litigia, hinc inde per procuratores Abbatis et ipsius Willelmi facta, et allegationes pro utraque parte datas, quas longum foret per singulas enarrare, impetrata est personalis citatio Abbatis, ut supra retulimus, ad accedendum ad Romanam Curiam, et comparendum.

Personal citation of the Abbot of St. Alban's, to appear at Rome.

Qualiter iter prædicti Abbatis ad Curiam Romanam per breve Regis fuerat impeditum.

Abbas ergo, metuens contemptum incidere, si se subtraheret, et plura subire dispendia, tam corporis quam [1] pecuniæ, si iter arriperet, in arto constitutus erat. Sed tandem, deliberato consilio, maluit iter, quamvis periculosum, arripere, quam contemptor Sanctæ Sedis Apostolicæ reperiri; fidens proculdubio in istius

The Abbot resolves to obey the citation; trusting however that his patrons at

[1] *peccunie* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

regionis patronis, qui fortassis per aliqua impedimenta [1] legitima ejus tam periculosam peregrinationem ex insperato præpedire possent.

Rome may render the journey unnecessary. Abbot Hugh leaves St. Alban's on his intended journey, 1st April 1319.

Igitur anno gratiæ millesimo trecentesimo [2] vicesimo octavo, Kalendis Aprilis, a Monasterio suo, cum turba clericorum et obsecundantium famulorum satis decenti, iter arripuit ad civitatem Londoniarum; et sic continuando iter, versus mare perrexit, videlicet, ad portum Doveriæ, qui est portus maris Angliæ proximo ducens versus Romanam Curiam, ut publice reputatur; occasione, videlicet, cujusdam citationis, prout, ex relatu quorundam, sibi factæ, recepit, ut asseruit.

He reaches Canterbury, on Easter Eve; when a writ under the Great Seal, forbidding his departure, is handed to him.

Cumque venisset Cantuariam, in Vigilia Paschæ, [3] id est, quarto Kalendas Aprilis, et pro reverentia tantæ solemnitatis operam per mane dedisset divinis officiis, circa horam primam supervenit quidam Ricardus, dictus "Porcus," nuncius Domini Regis Angliæ, deferens quoddam breve regium, ipsius Domini Regis Sigillo Magno signatum; illudque Abbati ex parte Regis tradidit, atque dixit,—"Domine, per Regem." Cujus brevis tenor hic erat.—

Breve Regis in materia prænotata.

Tenor of the said writ of prohibition.

"Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, Abbati de Sancto Albano "*et cætera*. Cum, ut intelleximus, occasione citationis factæ, "vel forsitan faciendæ, te pares ad transferendum te extra "regnum nostrum, ibidem de quibusdam transgressionibus "infra regnum nostrum, contra pacem nostram, ut dicitur, "perpetratis, et tibi impositis, responsurus:—Nos, considerantes quod cognitio hujusmodi transgressionum, infra regnum "nostrum factarum, ad nos, ratione regiæ dignitatis, in eodem "regno discutienda pertinet; et quod nullus de eodem regno "super hiis, quorum cognitio ad nos pertinet, trahi [4] non "debeat in causam extra idem regnum: volentes etiam jura

[1] *legittima* in MS.

[2] This is an error, 1319 is the correct date: see page 139 *post*.

[3] ·*i*· in MS.

[4] Sic in MS., two negatives.

"coronæ nostræ illibata pro viribus conservare, tibi prohi-
"bemus sub gravi forisfactura nostra, firmiter injungentes, ne
"prætextu alicujus citationis factæ, seu faciendæ, super
"hujusmodi transgressionibus, seu aliis, quorum cognitio ad
"nos pertinet, sicut prædictum est, te extra dictum regnum
"ad respondendum inde ibidem transferas; nec pro te respon-
"salem, nobis inconsultis, destinare præsumas; sciens pro
"certo quod si secus feceris, ad te, tanquam ad violatorem
"et impugnatorem jurium nostrorum, graviter capiemus; nos
"enim super hujusmodi transgressionibus, infra regnum nos-
"trum perpetratis, parati sumus omnibus conqueri volentibus,
"in eodem regno debitam justitiam exhibere."

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Quo quidem brevi viso ac lecto, non obstante eodem, Abbas, cum familia sua, versus mare usque villam Doveriæ eodem die iter suum arripuit, et eam ingressus est.

The Abbot proceeds to Dover, notwithstanding the prohibition.

Protestatio prædicti Abbatis, de parendo [1] *mandato* [2] *Domini Papæ, nisi metu mortis impediretur.*

In crastino vero, [3] id est, die Paschæ, Abbas, primitus audita Missa de die, cum familia sua, videntibus de provincia, versus mare se paravit; et accessit ad illud. Cumque staret Abbas in littore maris, ad illud intrandum, et duo [4] bajuli, ad invicem tollentes eum inter ulnas suas, ad portandum eum ad navem tunc ibidem paratam ad mare transfretandum, secus littus illud navigantem; supervenit, multis videntibus, quidam Robertus de Ponte, Sub-constabularius Castri et Portus Doveriæ, et cum eo alii servientes, Regis clavam deferentes.

He reaches Dover, and when about to embark, the Sub-constable of Dover Castle arrives.

Qui quidem Sub-constabularius dictum Dominum Abbatem statim, in conspectu multorum hominum ibi-

The Sub-constable

[1] *mandatum* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

[2] These two words have been purposely almost wholly obliterated.

[3] ·*i*· in MS.

[4] This word is blotted and defaced; it has somewhat the appearance of *batilli*, perhaps meaning "boatmen."

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

places him under arrest.

dem tunc circumstantium, tam accolarum et incolarum, qui transfretaturi erant, quam hominum de Doveria in multitudine copiosa, ad rationem vocavit hoc modo, dicendo :—"Expecta. Quis es tu? Es tu Abbas de Sancto Albano?" Cui Abbas respondit quod sic. Et incontinenti dictus Sub-constabularius Abbati dixit,—"Te aresto, et ad hoc faciendum mandatum a "domino nostro Rege habeo." Et statim ostendit eidem Abbati quoddam breve regium, et illud coram eo legi fecit, continens hunc tenorem.—

He produces the King's writ as his authority.

"Edwardus, *et cætera*, Roberto de Kendale, Constabulario "Castri sui Dovoriæ, et Custodi Quinque [1] Portuorum, vel ejus "locum tenenti, *et cætera*. Vobis mandamus, si prædictus Abbas "ad dictum portum Doveriæ, seu ad aliquem alium portum "infra ballivam vestram, accedat, causa se transferendi ad "partes transmarinas, ipsum Abbatem sine dilatione arestetis, "et arestatum detineatis, quousque aliud inde a nobis habue"ritis in mandatis."

He is personally attached by one of the King's serjeants-at-mace.

Quo brevi perlecto, unus de servientibus Domini Regis præfatum Abbatem per capam cepit, et ipsum atthachiavit; et duxit eum a mari usque ad Castrum Doveriæ supradictum.

The Abbot causes his formal protest to be read against this prohibition.

Hiis itaque peractis, Abbas in hospitio suo apud Doveriam, die Lunæ sequenti, in presentia multorum testium, quamdam protestationem, in scriptis redactam, ponens verba sua in organum vocis Magistri Hugonis de Ware, clerici, fecit [2] recitari ; et legit, sub isto tenore.—

Instrumentum publicum super [3] protestatione prænotata.

Form of the Abbot's protest.

"In Dei nomine, Amen. Cum ego, Hugo Abbas *et cætera*, "fuerim pluries protestatus me velle cuilibet citationi auctoritate Sedis Apostolicæ, et cæteris ipsius mandatis mihi "factis, seu faciendis, cum debita reverentia humiliter parere,

[1] Sic in MS., classically, *Portuum*.
[2] *recitavit* in MS., by inadvertence.
[3] *pretestatione* in MS.

"quatenus me astringi per ipsa contigerit, ex legitima præfixione hominis sive jure vel alio modo legitimo; et jam iter arripuerim ad ipsam Sedem eundi, occasione cujusdam citationis protensæ, prout ex relatu quorundam, et non alio modo, didici, die Dominica qua cantatur Officium—[1] 'Lætare 'Ierusalem,' anno Domini millesimo trecentesimo nono decimo, secundum computationem Ecclesiæ Anglicanæ, ut dicitur, factæ: ac nunc, continuatis diebus et dietis, apud Doveriam, ad portum maris et villæ ejusdem, qui portus vulgariter directorum a Monasterio Sancti Albani pro itinere versus Curiam Romanam, ad transfretandum mare, reputatur, accesserim, pro transitu maris habendo, et pro continuando iter meum prænotatum, sic diligentiam quam potui adhibendo, et impedimenta quamplurima infrascripta itinerando supervenissent; videlicet, arestatio, incarceratio, prohibitiones ex parte domini mei, Regis Angliæ illustris, per Sub-constabularium Castri Doveriæ, litteras regias sub Magno Sigillo suo deferentis, notorias et evidentes. Unde ego, Abbas prædictus, cupiens corporis mei atque status grande evitare periculum, timens verisimiliter mei corporis cruciatum, necnon et præfatum Monasterium Baroniam suam amittere posse, si mandatis regiis in hac parte non parerem; cum in ipsis litteris regiis, ac per Constabularium prædictum, mihi super hoc comminatum extiterit: protestor per me non stare quominus continuassem illud iter, sed per manifestum timorem mihi per prædictas arestationem, incarcerationem, et prohibitiones regias incussum, ut præmittitur, qui in virum constantem cadere posset; quodque ob causas præmissas me iter meum ulterius continuare non audere; sed quam cito [2] opportunitas occurrerit in præmissis, et licet de nulla citatione mihi apparuerit, seu constiterit, indubio tamen, ob reverentiam Sedis Apostolicæ, ad Sedem eandem me accedere velle. Super quibus omnibus et singulis rogo vos, notarios publicos, quod mihi faciatis publicum instrumentum. Præsentibus testibus, *et cætera*."

Hugh, 27th Abbot. A.D. 1308-26.

Ex præmissa occasione, si dici fas est, miraculose evasit Dominus Abbas, ne tam arduam viam arripere cogeretur, in grande sui Monasterii atque corporis detrimentum.

Miraculous escape of the Abbot from an arduous journey.

---

[1] The Introit of the Fourth Sunday in Lent.

[2] *opoftunitas* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Somertone, after obtaining various Bulls, returns to England; and is arrested, and brought before the King.

Willelmus igitur supradictus, post longam et dispendiosam in Curia Romana moram, post [1] pecuniam inutiliter multam fusam, post plures impetratas pro parte sua Bullas, directas Episcopo Norwicensi, Archidiacono Lincolniensi, Abbati Monasterii de Waldene, Priori de Walsyngham, Abbati de Creyke, Abbati de Hulmo, cum parum aut nihil in omnibus istis suam cerneret astutiam prævalere, impetratis, ut dicitur, aliis Bullis, magis favorabilibus pro parte sua, ad patriam redire disposuit cum eisdem. Cumque venisset Londonias, ab servientibus regiis, qui Abbati favebant, et forsitan ad hoc conducti fuerant, exploratus et captus est; et ad Regis præsentiam adductus est, ad Marlebergh, de mandato Regis.

De reditu, captione, et incarceratione, Willelmi de Somertone prænotati.

Somertone is arrested in a secular garb; and is given by the King's orders into the custody of the Abbot.

No one knows what became of his Bulls.

Interceptus itaque est in sæculari habitu, et sine tonsura, ut prædicitur, in urbe præfata. Rex vero per Vicecomitem de Londoniis eum Londonias reduci fecit, et in custodia detineri; donec Abbati mandasset quid faceret de eodem. Paulo post Dominus Rex fecit deliberari custodiæ Abbatis eundem Willelmum, custodiendum corpus pro corpore, donec Abbas a Rege aliud super eodem in mandatis recepisset. Quid vero continebant Bullæ, quas dicitur attulisse, aut quid de eis factum est, Abbas, et Cui cognita sunt omnia, solus novit.

The friends of Somertone intercede for his liberation.

Interea, dum præfatus Willelmus de Somertone juste juxta sua demerita in custodia teneretur, fautores ejusdem, Dominus Robertus Walkefare, et ejus complices, necnon Dominus Thomas Rosselyn, et multi alii, insteterunt obnixius pro deliberatione sua. Plures etiam

[1] *pecuniam* in MS.

de magnatibus hujus terræ, puta, Dominus Johannes de Moubray, dominus de Axiholm, Dominus Rogerus Mortimer, dominus de Wygemor, Dominus Rogerus de Clifford, dominus de Westmerland, atque Dominus Moricius de Berkele, pro ejus deliberatione suas litteras direxerunt Abbati; refertas non tantum precibus, quantum minis implicitis, pro eo quod dicebant—Abbas ejus captionem procurari fecerat ad instantiam Domini Hugonis Le Spenser, qui inter eos reputabatur publicus inimicus regionis.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Certain nobles threaten the Abbot, as having caused the arrest of Somertone at the instance of Sir Hugh le Despenser.

De restitutione Willelmi Prioratui de Bynham prænotato.

Igitur non post multum tempus exactum, ad instantiam Dominæ Isabellæ Reginæ, et aliorum quorum precibus non erat tutum non adquiescere, quia quasi—

"—Nudato supplicat ense potens,"

Willelmus præfatus est a vinculis liberatus, et Prioratui de Bynham restitutus; quanquam Abbas aliter faciendum cum eodem firmiter statuisset.

At the intercession of Queen Isabel and others, Somertone is restored to the Priory of Bynham.

Hæc idcirco memoriæ commendamus, non tanquam defendentes causam præfatam, quæ utique criminosa est, et damnabilis, sed ut luceat posteris quantæ [1]dissensiones, quot odia, quæ damna, sequantur cupiditatem et avaritiam prælatorum. Nam et Dominus Abbas de substantia Monasterii graves, pro suo proposito obtinendo, fecit expensas, et ipse Prior irrecuperabiliter suum læsit Prioratum, pro tuenda causa præfata. Revera, calices optimos ecclesiæ suæ distraxit duos, qui multo plus valuerunt quam omnes calices remanentes; sex capas insuper, et tres casulas, cum duabus [2]phialis et uno [3]turibulo argenti, pannos sericos, et aureos annulos septem, qui antiquis temporibus a

Misfortunes brought, through the avarice of the rulers, upon both the Monastery and its Cell.

Property of the Priory of Bynham made away with by William de Somertone.

[1] *dissentiones* in MS.
[2] *fiolis* in MS.
[3] *turribulo* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

viris devotis oblati fuerant, cyphos argenteos, et [1]cochlearia, [2]proh dolor! alienavit; nec pepercit cuppæ argenteæ et coronæ, in quibus corpus Dominicum pendere solebat supra majus altare, quin eas distraheret pro causa prælibata contuenda.

After living some years at Bynham, Somertone is unable to pay the pensions due to his former supporters; and secretly takes to flight.

Enimvero restitutus, ut præmisimus, Prioratui de Bynham, cum per aliquot annos ibidem non sine magna miseria [3]degisset, atque vidisset bona ipsius Prioratus non sufficere ad solvendum militibus patriæ, aliisque generosis, pensiones quas prodigaliter satis pro tuitione causæ supradictæ promiserat, verecundiæ ictus jaculo, clanculo fugit, et apostasiam, [4]proh nefas! iteravit, relinquens in magna inopia domum illam.

De debitis dicti Prioratus, per præfatum Willelmum indebitatis.

Amount of debt with which he left the Priory of Bynham burdened.

Nempe Prioratum de Bynham dimisit indebitatum diversis creditoribus in quadringentis libris, quadraginta et octo [5]solidis, et octo denariis; præter dimissiones ecclesiarum, maneriorum, reddituum, et portionum, quas fecit, et [6]pecuniam recepit præ manibus; quæ omnia se extendunt ad nongentas viginti sex marcas, sex solidos, octo denarios. Qui tamen expost, divina respectus gratia, pœnitens est reversus, disciplinæ regulari pariturus; ut [7] infra, cum locus occurrerit, inseremus.

Abbot Hugh supplicates the Pope against Prior William de Somertone.

Locus hic exigit ut Suggestionem, vel Supplicationem, quam dictus Abbas contra eundem Willelmum Domino Papæ direxit, memoriæ commendemus. Forsitan erunt aliqui, qui per eam futuris temporibus instruantur. Cujus tenor [8] hic est.—

[1] *cocliaria* in MS.
[2] *proth* in MS.
[3] *deguisset* in MS.
[4] *proth nephas* in MS.
[5] *solidos* in MS., by inadvertence.
[6] *pecuniam* in MS.
[7] In the time of Abbot Michael de Mentmore.
[8] *hec* in MS.

Supplicatio Abbatis et Conventus Sancti Albani [1] *pro Willelmo de Somertone.*

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Form of the said Supplication.

" Sanctissimo in Christo Patri, ac domino suo reverentis-
" simo, Domino Johanni, divina Providentia, [2] Papæ, Vicesimo
" secundo, humiles obedientiæ vestræ filii, Abbas et Conventus
" Monasterii de Sancto Albano, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesie
" immediate subjecti, cum omnimoda reverentia et honore,
" devotissima pedum oscula beatorum. Sacrosancta Romana
" Ecclesia, stateram justitiæ gestans in manibus, querelosis
" vocibus filiorum, tanquam pia mater, aures suas inclinat, sin-
" gultus et angustias eorundem per suæ circumspectionis indus-
" triam, licet plerumque non sine gravis laboris inquietudine,
" demulcendo; quæ nobis, devotissimis filiis vestris, subscripta
" vestræ Sanctitati confidenter exponendi præstant audaciam, et
" Celsitudinis vestræ super hiis auxilium fiducialiter implorandi.
" Nuper siquidem Frater Willelmus de Somertone, monachus
" professus Monasterii prædicti, in Priorem dativum Cellæ
" nostræ de Bynham, Northwycensis Diœcesis, per me, dictum
" Abbatem, juxta Monasterii consuetudinem, præfectus, cum
" postea, exigentibus ipsius demeritis, se a dicto Prioratu, seu
" Cella, amovendum fore, et regulari disciplinæ subdendum,
" tam ex dictis aliorum, quam sibi male conscius, æstimaret, fere
" omnia bona mobilia et [3] se moventia, dicti Prioratus, et lanas
" ipsius, quæ ejusdem Cellæ maxima pars sustentationis ex-
" istunt, per quinquennium extunc proximo secuturum, necnon
" et nemora, clanculo venditioni exponens, usque fere ad mille
" libras sterlingorum exinde in [4] pecunia numerata recepit;
" et conducta per eum de dicta [4] pecunia illarum partium multi-
" tudine laicorum, quos ad evitandum correctionem canonicam
" in hac parte, et ne sibi valeret alius, ipsorum laicorum
" resistentia obsistente, in commisso officio subrogari; quodque
" instantis anni futuros redditus et proventus, licet vi armata,
" diriperet, armis constipatos in dicto Prioratu reliquit; quorum
" etiam aliquibus, ad obligandum dictum Prioratum in quan-
" tamcunque [5] pecuniæ summam, sub sigillo communi concedi
" fecerat potestatem; totam pecuniam prælibatam, et aliam
" quamcunque dicti laici, procuratores sui, quomodolibet po-
" terant mutuo recipere, necnon et alia ipsius Cellæ mobilia

[1] *per Willelmum* in the text; altered in the margin, in another hand.

[2] *Papa* in MS., by inadvertence.

[3] Qy. if not *non moventia*.

[4] *peccunia* in MS.

[5] *peccunie* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

"et immobilia bona, quodam prodigalitatis vitio, quæ se "virtutem mentitur, dilapidavit adeo, et consumpsit, dilapidat, "[1]proh dolor! et consumit, quod nisi per vestræ Sanctitatis "apicem super hoc celeriter [2]opportunum remedium appo- "natur, dicta Cella, quæ unum Monasterii vestri de Sancto "Albano membrum nobilius dinoscitur fore, et quæ celebriter "Deum colere consuevit, absque moræ diffugio ad irreparabilis "desolationis opprobrium deducetur. Dictus insuper Willelmus, "sumens ex eo materiam devagandi, et, quod [3]mirum, dictæ Cellæ "quod potius offendit, prosecutionæ durante, in sacratissima "vestra Curia moram trahens, nequaquam poterit juxta Sancti "Benedicti Regulam coerceri, confingit inibi se dictum Prio- "ratum fuisse canonice assecutum, nec se posse ab eo, sine "processu et causa rationabili amoveri; cum tamen Abbates "Monasterii de Sancto Albano, qui pro tempore fuerant, nomine "Monasterii prælibati, omnes prædecessores et præcessores "dicti Willelmi in Prioratu præfato, dederint hactenus, et "amoverint, sine causa, ac dare et amovere de jure poterant, "a tempore cujus principii memoria non existit, Apostolicæ "Sedis Privilegio ad hoc nihilominus suffragante; ac ego, "dictis Abbas, ipsum eundem Willelmum præfecerim ut "dativum, qui juratus nequaquam volet, ut credimus, diffiteri; "super quibus omnibus actualiter, ut præmittitur, jam pa- "tratis, et potestate dandi et revocandi dictum Willelmum a "Prioratu prædicto, tanquam notoriis, sub attestatione divini "judicii fidele testimonium perhibemus. Cum igitur dictum "Monasterium de Sancto Albano, vobis et Ecclesiæ Romanæ, "cum membris et Cellis suis, immediate subjectum, [4]propter "werram Scotiæ, quæ eidem plusquam ducentas marcas "sterlingorum annuas per decennium de sua sustentatione "subtraxit, sterilitatem præteritorum annorum, et alia impor- "tabilia onera eidem incumbentia, in strata regali et via "publica situatum, adeo prægravatum extiterit, quod tam a "dicta Cella de Bynham, quam aliis ipsius Monasterii de "Sancto Albano membris, tanquam mater a filiis, compulsum "sit subsidium exigere moderatum; nec proinde possit adhuc "totaliter relevari; non valeat, absque gravi incommoditatis "dispendio, amfractus litium sustinere; et ex diuturnitate "litis hujus exinanitio dictæ Cellæ, religionis dissolutio, "promptitudo vagandi, et exempli pernicies relinquantur; "Sanctissimam Paternitatem vestram totum ad humum pro-

[1] *proth* in MS.
[2] *oportunum* in MS.
[3] This word is doubtful, *mr^o*.
[4] *proter* in MS., by inadvertence.

"strati, lacrymosis suspiriis unanimiter imploramus, quatenus, "ad nostrum mœrorem paternæ compassionis intuitum dirigen- "tes, ac sequentes nostrum concors testimonium in præmissis, "vel, si oporteat, summarie et de plano, et absque strepitu "et figura judicii, a nobis super hiis informatione recepta, cum "celeritate commoda præcipere statui et ordinari dignemini, "quod pro salute animæ sæpedicti Willelmi, ipsarumque "religionis Cellæ et Monasterii statu, excellentissimæ domina- "tioni vestræ salubrius videbitur expedire, *et cætera.*"

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Submissio, sive recognitio superioritatis Abbatis Monasterii Sancti Albani in Cellis ab eodem Monasterio dependentibus, sub littera patenti Prioris et Conventus, sigillo conventuali ibidem signata.

Abbot Hugh obtains a formal submission from the Priors of the Cell of Wymundham.

Hic Abbas, inter cætera sua gesta, considerans et perpendens quoniam dies mali sunt, et sensus hominum proni ad malitiam ab adolescentia sua, ne relinqueretur Cellæ de Wymundham facultas libera futuris temporibus malignandi, statuit a singulis Prioribus et toto Capitulo, quotiens novos Priores prædictam Cellam habere contingeret, novam subjectionem in scriptis publicis redactam, et sigillo communi domus præfatæ munitam, recipere, et penes se pro munimento retinere; quod et factum est, ut reperimus, a duobus Prioribus et toto Conventu, videlicet, [1] Adam Poleyn et Johanne [2] Stethenache; cujus subjectionis tenorem gestis præfati Abbatis duximus exarandum.—

Scriptum submissionis prœnotatœ.

Form of such submission, by Prior Adam.

"Universis ad quos præsentes litteræ pervenerint, Adam "Poleyn, Prior, Thomas Supprior, Hugo Præcentor, Willel- "mus Cellerarius, Ecclesiæ Conventualis de Wymundham, et

[1] Adam Poleyn died in the time of the preceding Abbot, A.D. 1303 (see page 83 *ante*); consequently, his submission must have been made in the time of Abbot Hugh's predecessor.

[2] Mentioned more generally as "*Stevenache*" elsewhere.

K

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

"ejusdem loci Conventus, Ordinis Sancti Benedicti, Northwicensis Diœcesis, ad Abbatem et Monasterium Sancti Albani immediate pertinentes, cum ecclesia sua, et omnibus membris ac pertinentiis suis, salutem in Domino. Inter alia speciosa quibus religioni personæ deditæ decorantur, illud nimirum quasi per excellentiam eas venustat, quod pax [1]inter eas, quæ principatum tenet in hoc mundo, et quæ ipsas in caritate consolidat, et in tranquillitate confirmat; hæc enim si absit, frustra cæterarum virtutum cumulus exercetur. Sed quia occurrit in variis mundi partibus dolorosa de præteritis rei gestæ memoria, super eo quod nonnulli etiam diversarum religionum viri, inimico humani generis discordias seminante, qui insignem ecclesiam, matrem suam venerabilem et famosam, cui totaliter se dederunt, et propter Deum se perpetuo subjecerunt ad serviendum, suis quodammodo titulis, honoribus, nequiter retroactis temporibus, quæ vidisse potuit præsens posteritas, innovabant, ac horrende nigrarunt maculis, et [2]multifariis affecerunt injuriis, pariter et expensis; licet postmodum, non sine Dei judicio, propriæ iniquitatis demerito facti fuissent quasi opprobrium hominum et abjectio plebis, nec non et in proverbium plurimorum; et hoc, cum Ille qui vera pax esse dicitur, pacem reddidit, et concordiam reparavit. Eapropter, nos in præsenti, et pro temporibus futuris, volentes tanta vitare pericula, et opprobria hominum, ac religionis scandalum, ex certa scientia declinare, ne, cujuscunque imminente malitia, diabolo procurante, damnum accedat Ecclesiæ de Wymundham antedictæ, præfati Monasterii Sancti Albani membro, sub Cellæ appellatione, vel Prioratus, communiter nuncupatæ, et in omnibus a tempore fundationis suæ, cum omnibus juribus suis et pertinentiis, subjectæ, subjectionisque signa, seu jura, semper facientis opere et sermone continue, integre, et devote, votum etiam nostrum et professionem, quam Abbati et Monasterio Sancti Albani, Lincolniensis Diœcesis, et omnibus suis successoribus, fecimus, cum omni subjectione, obedientia, et reverentia, sana fide et integra devotione, secundum morem et consuetudinem semper observatam, et tam a nobis, quam a prædecessoribus nostris, rite et canonice approbatam, a tempore fundationis suæ, contuentes; ipsamque Ecclesiam de Wymundham, et monachos ibidem commorantes, pro tempore præfati Monasterii de Sancto Albano monachos et Cellam,

[1] *sit* is apparently omitted here. | [2] *multiphariis* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

"seu Prioratum, esse advertentes professos pariter et subjectos; ac eidem Abbati, vel successoribus suis, licere in Monasterio de Sancto Albano, vel in aliqua Cellarum, si expedire videbitur, novitiorum congruis temporibus, secundum ipsorum Abbatum voluntatem, professionem recipere, seu profitendorum solemnitatem facere; similiter advertentes ab Abbate [1]et suis successoribus, quoad correctionem morum et disciplinam regularem, ac visitationem, cum sibi placuerit, recipere ex canonica professione astrictos, sibique immediate, tanquam nostro Episcopo, secundum tenorem Privilegiorum Summorum Pontificum, nullo medio, pertinentes, in omnibus subjacere, et penitus obedire; et ita sibi, quod nulli alii, præterquam Romano Pontifici, superdicti Prioratus ordinatione, Prioris creatione, seu Prioris et monachorum positione vel depositione, institutione, vel destitutione, seu revocatione, mandata recipere, vel præceptis adquiescere, aliqualiter nos debere, vel judicium subire alicujus, nisi fuerit Cardinalis Legatus a latere Papæ specialiter destinatus. In quorum omnium prædictorum possessione, vel quasi præmissa faciendi, a tempore quo non extat memoria, profitemur et cognoscimus omnes Abbates de Sancto Albano inconcusse hactenus extitisse, et adhuc existere in præsenti;—nos in presenti et pro tempore futuro, quoad omnia præmissa fideliter facienda, recipienda, et humiliter patienda, sine quolibet exceptionis obstaculo, submoto cujuscunque [2]juris communis vel specialis remedio, recognoscimus astrictos, et fatemur obligatos esse, necnon in subjectione prædicta constitutos totaliter per præsentes. Et hæc prædicta sub periculo status nostri firmiter et fideliter servare promittimus, quod ipso facto volumus incurrere, cum alia omnimoda canonicæ animadversionis punitione, videlicet, infamiæ et perjurii, si, quod absit, omnes vel aliqui nostrum, seu aliquis, notabiliter convinci poterunt, seu poterit, aliquid contra præmissa temporibus futuris attentare, ut ipsum, seu ipsos, pœna teneat antedicta, quem, vel quos, de culpa convinci contigerit in futurum quoquo modo. In cujus rei testimonium, sigillum commune Capituli nostri præsentibus duximus apponendum. Data et acta fuerunt hæc in nostro pleno Capitulo apud Wymundham, in Octabis Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, anno Domini millesimo trecentesimo tertio."

[1] *etiam* in MS. | [2] *jure* in MS.

Continuatio.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Similar submission by Prior John de Stevenache.

Fluxerunt tantum duo anni, et facta est alia submissio sub eisdem verbis et tenore, personis tantum mutatis; videlicet, in nova creatione Johannis de [1] Stythenache, Prioris de Wymundham.

Juramentum Priorum Cellarum Monasterii Sancti Albani, in eorum præfectione præstandum.

Ordinance by Abbot Hugh that the Priors and brethren of the Cells shall make oath of obedience to the Abbot of St. Alban's.

Ordinavit quoque, pro majori cautela, ut Priores Cellarum sacramentum præstarent eidem, sub hac forma :—

"In Dei nomine, Amen. Nos, Hugo, permissione divina, "Abbas Monasterii de Sancto Albano, de consensu omnium "et singulorum qui requiruntur in hac parte, pro observa-"tione exemptionis, immunitatis, et libertatis Monasterii nostri "prædicti, statuimus, et præsenti statuto declaramus, quod "omnes et singuli Cellarum nostrarum Priores, et monachi in "eisdem commorantes, qui nunc sunt, et qui erunt in futuro, "in principio præfectionis Priorum, et positionis monachorum, "in eisdem Cellis, juramentum ad Sancta Dei Evangelia, "ipsis corporaliter tactis, præstent coram nobis, nostrisque "successoribus, quod Summo Pontifici, nobis et successoribus "nostris, duntaxat, et nulli omnino alii Ordinario, parebunt; "et quod hujusmodi exemptionem, immunitatem, et liber-"tatem nostram, tam in capite quam in membris, ipsi, et "eorum singuli, pro viribus conservabunt et defendent; et "quod nulli omnino ordinario, hujusmodi exemptioni obviare "in aliquo satagenti, consensum, consilium, vel opem, quomo-"dolibet, clam vel palam, præstabunt, aut eis sub quovis colore "aliqualiter intendent. Istud Statutum divulgatum fuit in pleno "Capitulo, in Festo Passionis Sancti Albani, anno Domini mil-"lesimo trecentesimo nono decimo, præsentibus sex Prioribus, "videlicet, de Sancto Albano, de Belvero, de Walyngford, de "Hatfeld, de Hertforde, de Bello Loco, et toto Conventu "Sancti Albani."

---

[1] See page 145, Note 2.

[1]*Placita inter memoratum Abbatem Hugonem et homines villæ de Sancto Albano, super multura a molendinis ejusdem nequiter subtracta.*

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

The townsmen of St. Alban's refuse to grind at the Abbot's mills.

Hujus Abbatis tempore, villani de Sancto Albano blada sua ad molendina ipsius Abbatis more debito molere recusabant, donec per [2]coercionem juris terræ ad hoc sunt compulsi; ut [3]per Recordum placiti contra unum eorum attentati, cæteris propter eorum prolixitatem et [4]identitatem hic omissis. Sed in Libro Memorandorum hujus Monasterii conscriptum plenius apparebit.

Placita apud Sanctum Albanum in Comitatu Hertfordiæ, coram Willelmo Inge et Willelmo de Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, die Veneris in Festo Petri in Cathedra, anno regni Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, septimo.

Record of proceedings against Robert de Lymbury, for refusing to grind his corn at the Abbot's mills, keeping a hand-mill in his own house, and resisting the Abbot's bailiff, A.D. 1314.

"Placita apud Sanctum Albanum in Comitatu Hert-
" fordiæ, coram Willelmo Ynge et Willelmo de Leyces-
" tre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assig-
" natis, *et cætera.*

"Dominus Rex mandavit præfatis Justiciariis breve
" suum, in hæc verba:—

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et
" Dux Aquitanniæ, dilectis et fidelibus suis, Willelmo Inge,
" Roberto de Maddynglee, et Willelmo de Leycestre, salutem.
" Quia, ex gravi querela dilecti nobis in Christo Abbatis de
" Sancto Albano, accepimus quod cum idem Abbas dominus
" villæ de Sancto Albano existat, et Robertus de Lymbury,
" ratione terrarum et tenementorum suorum, quæ de eodem
" Abbate tenet in villa prædicta, omnimoda blada sua ad
" molendina ipsius Abbatis in eadem villa molere debeat;

---

[1] This is probably the word, it being almost wholly erased.

[2] *cohertionem* in MS.

[3] "*patet*" is probably omitted here.

[4] *ydēptitatē* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

"idemque Robertus et omnes alii terras et tenementa prædicta prius tenentes omnimoda blada sua ad molendina prædicta, et non alibi, totis retroactis temporibus molere consueverunt; ita quod alicui eorum in domibus suis ibidem aliquam molam manualem ad blada inde molenda [1]hactenus construere non licuit; ac Johannes Pekoc, ballivus prædicti Abbatis villæ prædictæ, nuper perpendens quod prædictus Robertus in domo sua in eadem villa de Sancto Albano quamdam molam manualem, ad blada sua inde molenda, in præjudicium libertatis ipsius Abbatis, construxerat, sectam quam ad molendina prædicta facere debet subtrahendo minus juste, ad domum prædictam recenter, prout ad officium suum pertinuit, accessisset, et superiorem petram molæ prædictæ nomine districtionis cepisse voluisset, prædictus Robertus, præfato ballivo vi et armis resistens, ipsum ballivum [2]petram prædictam sic capere minime permisit, et alia enormia præfato Abbati ibidem intulit, ad grave damnum ejusdem Abbatis, et dominii sui in eadem villa derogationem manifestam, ac contra pacem nostram;—Nos transgressionem prædictam, si perpetrata fuerit, relinquere nolentes impunitam, assignavimus vos, vel duos vestrum, quorum vos, præfate Willelme Inge, alterum esse volumus, Justiciarios nostros ad inquirendum per sacramentum proborum et legalium hominum de Comitatu Hertfordiæ, per quos rei veritas melius sciri poterit, de transgressione prædicta plenius veritatem, ad transgressionem illam audiendum et terminandum, secundum legem et consuetudinem regni nostri. Et ideo vobis mandamus, quod ad certos dies et loca, quos vos, vel duo vestrum, quorum vos, præfate Willelme Inge, alterum esse volumus, ad hoc provideritis, inquisitionem illam faciatis, et transgressionem prædictam audiatis et terminetis in forma prædicta, facturi inde quod ad justitiam pertinet, secundum legem et consuetudinem regni nostri; salvis nobis amerciamentis et aliis ad nos inde spectantibus. Mandamus enim Vicecomiti nostro Comitatus prædicti, quod ad certos dies et loca, quos vos, vel duo vestrum, quorum vos, præfate Willelme Inge, alterum esse volumus, ei scire faciatis, venire faciat coram vobis, aut duobus vestrum, quorum vos, præfate Willelme Inge, alterum esse volumus, tot et tales probos et legales de Comitatu prædicto, per quos rei veritas in præmissis melius sciri poterit, et inquiri. In cujus rei testimonium, has

[1] *actenus construe* in MS. | [2] *pretram* in MS., by inadvertence.

"litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso, apud "Wyndeshore, primo die Februarii, anno regni nostri "septimo." Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

"Prætextu cujus brevis præceptum fuit Vicecomiti, "quod venire faceret hic ad hunc diem prædictum "Robertum de Lymbury, ad respondendum prædicto "Abbati de placito transgressionis. Et ipse non venit; "et manucaptus fuit per Galfridum le Deystere et Ri- "cardum de Trenge; ideo ipsi in misericordia. Et "præceptum fuit Vicecomiti, quod distringat prædic- "tum Robertum per omnes terras *et cætera*, et quod de "exitibus *et cætera;* ita quod habeat corpus ejus hic die "Sabbati proxima post Festum Sancti Petri in Cathe- "dra, *et cætera.*

Placita apud Sanctum Albanum in Comitatu Hertfordiæ, coram Willelmo Inge et Willelmo Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, die Sabbati in Vigilia Pentecostes, anno regni Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, septimo.

"Abbas de Sancto Albano opponit se versus Rober- "tum de Lymbury de placito, quod esset hic ad hunc "diem, ad respondendum eidem Abbati de placito "transgressionis. Et ipse non venit. Et præceptum "fuit Vicecomiti quod distringeret eum per omnes terras "*et cætera*, et quod de exitibus *et cætera.* Et Vice- "comes modo mandat quod prædictus Robertus distric- "tus est per catalla ad valentiam dimidiæ marcæ. Et "nihilominus, Walterus de Colnee, Henricus Spichfat, "Willelmus de Hondlo, et Ricardus de Trenge, manu- "ceperunt eum. Ideo ipsi in misericordia. Et præcep- "tum est Vicecomiti, sicut prius, quod distringat præ- "dictum Robertum per omnes terras *et cætera*, et quod "de exitibus *et cætera;* ita quod habeat corpus ejus "apud La Barnet, die Mercurii proxima post tres septi- "manas Paschæ *et cætera*, et quod venire faciat ibidem "ad præfatum terminum tot et tales *et cætera.*

Proceedings against Robert de Lymbury continued.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Placita apud [1] , *in Comitatu Hertfordiæ, coram Willelmo Inge et Willelmo Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, die Lunæ proxima post Festum Ascensionis, anno regni Regis Edwardi, filii Edwardi, septimo.*

Proceedings against Robert de Lymbury continued.

" Præceptum fuit Vicecomiti quod venire faciat hic " ad hunc diem Robertum de Lymbury, ad responden- " dum Abbati de Sancto Albano de placito transgres- " sionis. Et ipse non venit; et manucaptus est per " Ricardum Crane et Galfridum Tannere. Ideo ipsi in " misericordia. Et præceptum est Vicecomiti, quod " distrahat eum per omnes terras *et cætera,* et quod de " exitibus *et cætera;* ita quod habeat corpus ejus coram " præfatis Justiciariis apud Sanctum Albanum die " Sabbati in Vigilia Pentecostes; et quod venire faciat " tot et tales ibidem ad præfatum terminum, *et cætera.*

Placita apud Sanctum Albanum, in Comitatu Hertfordiæ, coram Willelmo Inge et Willelmo Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, die Sabbati in Vigilia Pentecostes, anno Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, septimo.

Proceedings against Robert de Lymbury continued.

" Robertus de Lymbury attachiatus fuit ad respon- " dendum Abbati de Sancto Albano de placito, quare " cum idem Abbas dominus villæ de Sancto Albano " existat, ac ratione ejusdem dominii sui omnesque ho- " mines villæ prædictæ omnia blada sua molenda ad " molendina ipsius Abbatis in eadem villa, et non alibi, " molere debeant, omnesque homines ejusdem villæ om- " nimoda blada sua molenda ad molendina prædicta, et

[1] The name is omitted in MS.

"non alibi, totis retroactis temporibus molere consue- Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.
"verunt, ita quod nulli eorum aliquam molam manu-
"alem ad blada inde molenda infra villam prædictam
"aliquo tempore construere licuit. Ac idem Robertus
"de Lymbury quamdam molam manualem infra villam
"prædictam, in dicti Abbatis præjudicium, dominii
"sui prædicti derogationem, nuper construxit, blada
"molendo ad eandem.

"Et Johannes Pekoc, ballivus prædicti Abbatis, per-
"pendens ipsum Robertum molam prædictam construx-
"isse, ad eandem molendo, sicut prædictum est, ad
"domum ejusdem Roberti, prout ad officium suum per-
"tinuit, accessisset, et superiorem petram molæ præ-
"dictæ nomine districtionis cepisse voluisset; idemque
"Robertus, præfato ballivo vi et armis resistens, ipsum
"ballivum petram prædictam sic capere minime per-
"misit, et alia enormia prædicto Abbati ibidem intulit;
"ad grave damnum ipsius Abbatis, et contra pacem
"Domini Regis, *et cætera.*

"Et unde idem Abbas queritur quod prædictus Ro-
"bertus die Veneris proxima post Festum Epiphaniæ
"Domini, anno Domini Regis nunc septimo, apud Sanc-
"tum Albanum, in ipsum ballivum vi et armis in-
"sultum fecit, scilicet, gladio, [1] hacheta, et cultellis, et
"pannos suos dilaceravit; et eidem ballivo ita restitit,
"quod superiorem petram molæ prædictæ, quam con-
"struxerat, nomine districtionis ipsum capere non per-
"misit: unde idem Abbas dicit quod deterioratus est,
"et damnum habet, ad valentiam sexaginta librarum;
"et inde producit sectam, *et cætera.*

"Et prædictus Robertus venit, et defendit vim et
"injuriam, quando *et cætera.* Et bene defendit quod ipse
"nunquam prædictis die et anno ballivo ipsius Abbatis

[1] The termination of this word—*hach*. or *hath*, is doubtful.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

" in aliquo resistebat, quominus officium suum facere " potuit, sicut idem Abbas queritur; et de hoc ponit se " super patriam, et Abbas similiter. Ideo fiat inde " jurata.

Finding of the jury against Robert de Lymbury in damages to the Abbot of 100 shillings.

" Jurati dicunt super sacramentum suum, quod prædictus Johannes Pekoc, ballivus prædicti Abbatis, perpendens prædictum Robertum quamdam molam manualem prædictis die et anno in prædicta villa levasse " et construxisse, quod facere non licuit, in præjudicium " dominii prædicti Abbatis, accessit ad domum prædicti Roberti, et superiorem petram molæ illius, nomine " districtionis, juxta officii sui debitum, cepisse voluisset, " prædictus Robertus, hoc ipsum facere non [1] permisit, " sed ei resistebat, et vi ipsum Johannem a domo sua " expulsit, et ostia sua clausit, ipsumque amplius in " eandem ad officium suum prædictum faciendum non " permisit, sed non aliquibus armis, ad damnum ipsius " Abbatis centum solidorum.

" Et quia compertum est per juratam istam quod " prædictus Robertus prædictum ballivum officium suum " debitum facere non permisit, sed ipsum vi resistendo " impedivit; consideratum est quod prædictus Abbas " recuperet versus eum damna sua prædicta. Et prædictus Robertus, præsens in Curia, committatur gaiolæ " *et cætera*.

" Postea prædictus Robertus fecit finem per viginti " solidos, per plegium Bartholomæi le Clerk et Johannis " de Bungeye."

Similar proceedings by the Abbot against other homagers.

Consimilem quoque prosecutionem fecit Abbas memoratus contra Benedictum Spichfat, Symonem Ikelford, et Lucam Nedham, homines villæ prædictæ; ut in Libro Memorandorum prænotato plenius est expressum.

[1] *permittens* in MS.

De pluribus placitis per prædictum Hugonem Abbatem viriliter prosecutis.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

[1] Ejus quoque Abbatis tempore, prædicti villani de Sancto Albano cuidam monacho, Fratri Henrico de Sancto Neoto, jura hujus Monasterii enixius prosequenti, insultum dederunt, ipsumque verberaverunt et male tractaverunt: domum etiam quamdam ipsius Abbatis in eadem villa fregerunt, arbores ibidem prostraverunt, et plura alia asportaverunt. Rogerum etiam Atte Nasshe, servientem ipsius Abbatis, ibidem verberaverunt.

The townsmen maltreat one of the monks, destroy certain of the Abbot's property, and beat his servant.

Quorum protervitatem villani de Watforde imitantes, in separabili piscaria ipsius Abbatis apud Watford piscabantur, in [2] hujus Monasterii non modicum præjudicium, contemptum, et gravamen. Quibus etiam malefactoribus memoratus Abbas se et viriliter opposuit, et per jura regni Angliæ suam et Monasterii sui injuriam magnanimiter vindicavit, et damna per dictos malefactores sibi illata recuperavit; ut per Recordum placitorum ejusdem, in Libro Memorandorum ejusdem Monasterii, propter sui prolixitatem hic omissorum, plenius apparet.

The townsmen of Watforde fish in the Abbot's several fishery.

The Abbot obtains damages against the offenders.

De gravi discordia inter prædictum Hugonem Abbatem et villanos de Sancto Albano exorta.

Circa annum Domini millesimum trecentesimum vicesimum sextum, postquam Dominus Edwardus Karnervan abjudicatus fuisset a regno, mox, adhuc regni statu vacillante, antequam pax novi Regis, Edwardi, videlicet, de Wyndeshore, fuisset per patrias publicata,

Lawless state of the country on the accession of Edward III., A.D. 1326.

[1] *Cjus* in MS.

[2] *hujusmodi* in MS., by inadvertence.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

The commons of the towns and boroughs imitate the violence of the Londoners, and extort charters and liberties from the superior lords.

Londonienses, [1] temeraria abutentes audacia, omnes regni proceres, tam prælatos ecclesiæ quam laicos, quacunque causa Londonias declinantes, illos per corporalis juramenti vinculum astrinxerunt, sive volentes, sive nolentes, nescio quas [2] libertates tuendas communiter cum eisdem. Quorum sequentes exemplum, civitatum, burgorum, et villarum communitates, et irrefrenatam assumentes audaciam, chartas et libertates, per quas pure fieri possent liberi, a dominis suis per vim et violentiam extorquere nitebantur.

The lower classes of St. Alban's demand certain liberties, with threats of violence.

They force those of superior position openly to join them, who, though sympathizing with them, would have preferred to dissemble.

Sub quo tempore, villani de Sancto Albano, conjurati, contra Abbathiam erexerunt calcaneum suum, post Festum Epiphaniæ Domini; petentes proterve, scilicet, ab Abbate et Conventu quasdam libertates et consuetudines abusivas illis perpetuo concedendas liberaliter; aut proculdubio eas extorquerent ab eisdem illico violenter. Convenerant namque decimo Kalendas Februarii inferiores villæ, (non sine conniventia majorum, ut expost patuit,) a civibus Londoniensibus, qui cunctis regni incolis perniciosum exemplum dederant, ut præfertur, sumentes exemplum perniciosum, et sese mutuo confœderaverant per fidei sacramentum: quorum numerus infra triduum in tantum excrevit, quod omnes majores dictæ villæ in eorum sectam publice transire compellerent, quamvis occulte favisse maluissent eisdem, et aperte Monasterio, sed tamen ficte.

The townsmen beg the Abbot to screen them from the anger of the Earl of Lancaster.

Deinde, die Conversionis Sancti Pauli, accesserunt ad Abbatem duodecim de villæ majoribus, suppliciter exorantes ne Domino [3] Thomæ, Comiti Lancastriæ, qui tunc per villam versus Londonias transitum suum fecit, hujus conjurationis mentionem faceret, aut querelam deponeret; promittentes fideliter ad hoc se rem

[1] *temaria* in MS.

[2] *libertes* in MS.

[3] There is clearly an error here; as Thomas Earl of Lancaster was beheaded in 1321, five years before this. Probably his brother, Henry, is meant.

perducturos, ut per viam legum regni villani suas querelas modeste exequerentur. Quorum vanis promissionibus Abbas nimium credulus, ipsorum petitionibus adquievit. Quo die post prandium, et post recessum Comitis, quemdam e famulis Abbathiæ, pro certis negotiis in villa vagantem, comprehensum, scilicet, Johannem Viring, illis juramentum præstare cum minis præceperunt. Quem, non adquiescentem eorum jussionibus, plagis affecerunt; et fugientem insecuti sunt, donec non valens ulterius fugere, unum ex illis ictu unico peremisset. Erexerant nempe villani truncum quemdam in foro; cui per [1] catenam alligaverant grandem securim; ut qui nollent consentire illorum molitionibus, ibidem capite plecterentur.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

They insult one of the Abbot's servants; who kills a townsman in his defence. They erect a frame in the market place, and attach to it an axe.

In crastino vero redierunt præfati duodecim villæ majores, nomine totius communitatis petentes quasdam libertates, verbis primo supplicibus, deinde minacibus, et furore plenis, sibi et successoribus suis perpetuo confirmandas; quarum articuli subsequuntur.

A deputation from them demands of the Abbot certain liberties.

Quibus articulis verbo tenus propositis et auditis, Abbas, deliberato consilio, ad respondendum eis quartam diem sequentem, satis, videlicet, breve tempus, indixit; propositisque articulis, in scriptis redactos Abbas sibi petiit exhiberi. Qui non adquiescentes expectare diem præfixum per Abbatem, in crastino veniebant, prædictos articulos secum portantes; quibus petebant turbulenter, absque ulteriori dilatione, finaliter responderi.

Certain articles being proposed, the Abbot names a day for the consideration of them.

The townsmen refuse to wait, and return before the day so named.

Articuli per villanos Sancti Albani, per indenturam, propositi, et a memorato Abbate petiti.

"Communitas villæ Sancti Albani supplicat Abbati et Con-
"ventui, quod eis deliberent chartas libertatis eorum, quibus
"dicta villa, et ejusdem burgenses, fiebant ita liberi sicut
"burgus et burgenses; quibus libertatibus usi sunt a tem-

Articles specifying the liberties so de-

[1] *cathenam* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

manded of the Abbot.

"pore confectionis dictarum chartarum, donec per dictum "Abbatem et prædecessorem suum proximum fuerant impediti, "ut testatur charta libertatis, et quidam liber in Tresoria "Regis, qui vocatur Anglice '*Domusday.*'

"Item, quærunt quod liceat eis homines eligere, videlicet, "duos burgenses, electione propria, adeundi gratia ad Parlia-"menta regni pro dicta villa, secundum libertatem alii burgo "concessam; sicut usi sunt temporibus retroactis.

"Item, quod liceat eis respondere in Justitiis Itinerantibus, "et omnibus aliis inquisitionibus et placitis, per duodecim "burgenses dictæ villæ, sine commixtione forinsecorum; sicut "usi sunt tempore retroacto.

"Item, quod assisa panis et cervisiæ dictæ villæ de cætero "per duodecim burgenses juratos custodiatur, sicut antiquitus "consuevit.

"Item, quod habeant [1] commune in terris, boscis, aquis, "piscariis, et aliis commoditatibus, sicut continetur in *Do-"musday;* et sicut antiquitus habere solebant per easdem "libertates.

"Item, quod liceat eis habere molas manuales, sicut habere "solebant; et quod eis fiant emendæ de damnis, quæ per "hujusmodi sustinuerunt defectum.

"Item, quod ballivus villæ Sancti Albani juratus faciat "omnes executiones dictæ villæ de cætero, absque inter-"positione ballivi libertatis, vel alicujus alterius."

The Abbot gives answer verbally to the requisitions; whereupon the townsmen indignantly withdraw.

Exhibitis, ut præfati sumus, articulis in Octavis Sanctæ Agnetis Virginis, hora diei quasi prima, in loco Consistorii; ab Abbate, et suo consilio, singula singulis articulis verbo tenus data sunt responsa. Sed quia non redigebantur in scriptis, prout petierant, indignati villani recesserunt.

Obsidio et insultus Abbathiæ Sancti Albani per villanos ibidem.

The townsmen resort to violence, and attack

Hora igitur diei quasi sexta furibundi ad arma unaminiter convolant; Abbathiam unanimiter invadere molientes. Itaque—[2] "Congregantes iniquitatem sibi," tam equites quam pedites, in voces et clamores hostiles

---

[1] *comune* in MS.

[2] *Psalm* xli. 6.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

dissoluti, prorumpentes versus Portam de Halywelle, in spiritu furoris, properant cum furore, ubi igne supposito, cum jactibus lapidum et tractibus arcuum, insultum dederunt inclusis. Quorum malitias Abbas præcavens, præcipue a principio confœderationis eorum, et dementiæ, sufficiens sibi et suis providerat adjutorium virorum fortium, peroptime armatorum; qui paulatim ingressi et multiplicati fuerant usque ad numerum ducentorum, præter monachos; qui sese et ecclesiam suam per decem dies et amplius defendentes, quibus die noctuque graviter impugnabantur, et ad mortem parati erant; mortem fore pretiosam in conspectu Domini reputantes, si quemdam mori [1] contingeret pro ecclesiæ libertate.

the Gate of Halywelle. The monks, with the armed men retained by the Abbot, boldly withstand the besiegers.

Unde factum est, ut eorum insultus, Deo propitio, facile propellerent, et pompam parvipenderent; quamvis per obstructionem viarum, portarum, et cæterorum adituum, per præfatos nebulones artius obsessi essent. Illi vero talibus adinventionibus, et per sequestrationem victualium, et famis [2] incommodo, monachos et cæteros inclusos credebant firmiter ad suum propositum inclinasse; sed Deo et Beato Martyre præstantibus adjutorium, nec cibaria pro ecclesiæ libertate sudantibus, nec pugnantibus necessaria, defuerunt. Duravit autem conflictus iste, et molestia, a decimo Kalendas [3] Februarii usque ad Kalendas ejusdem; donec Dominus Rex novus, videlicet, Dominus Edwardus de Wyndeshore, dolens vicem ecclesiæ, cujus patronus extitit, Vicecomiti per breve suum mandasset districte, ut, assumpto secum posse Comitatus sui, si necesse foret, dictorum malefactorum comprimeret potenter audaciam; et pacem suam ibidem faceret publice proclamari. Et

The besiegers try to starve out the inmates of the Abbey, but in vain.

King Edward III. commands the Sheriff to levy the Posse Comitatus, if necessary, to relieve the Abbey, and to make prisoners all who should resist.

---

[1] *contigeret* in MS.

[2] *incomodo* in MS.

[3] Correctly, "*Januarii*," meaning from 23rd January to 1st February 1327. This does not correspond with the previous dates of the Conversion of St. Paul (25th January) and Octaves of St. Agnes (28th January) before mentioned, if by the word "*conflictus*" the actual siege is meant.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

The townsmen disperse, on hearing the King's proclamation; but do not abandon their designs.

si post proclamationem et inhibitionem hujusmodi, aliquos rebelles invenisset, eos sine dilatione caperet, et in prisona Regis salvo custodiri faceret, donec aliud a Rege super hoc reciperet in mandatis.

Igitur sub hac forma publicato mandato regio Kalendis Februarii in villa de Sancto Albano, timor malefactores invasit, ita ut de voluntate irruendi extrinseca mitigarentur, et armati incedere, aut arma per vicos vibrare, cessarent. De convitiis tamen, minis, et blasphemiis, ac confœderationibus, tam collateralium villarum, quam Londoniensium civium, quibus se confœderabant per vinculum juramenti, non cessabant.

They retain in their cause serjeants-at-law.

[1] Communi insuper inter eos constituto marsupio, conduxerunt servientes, jurisperitos, scilicet, quibus perpetua feoda promiserunt per scripta, ut causam villanorum tuerentur; disponentes ab hoc tempore per viam placiti suas abusivas et injustas exequi causas et querelas. E diverso Abbas, nullis parcens laboribus aut expensis, cum suo interim provido deliberavit consilio eorum malitiis obviare, ac super illatis injuriis congruo tempore remedium impetrare. Quibus cognitis, sex ex majoribus villæ, associatis sibi quibusdam patriæ convicinis, velut amicis intermediis, nomine totius communitatis villæ, ad Abbatem venerunt quinto Idus Februarii, rogantes ut diem concederet de mutua pace tractanda Londoniis, in Ecclesia Sancti Pauli.

The Abbot also takes measures in self-defence.

Proposition made by the townsmen for a conference in St. Paul's Church, London.

Which is accepted.

Abbas autem perpendens adhuc in terra pacem vacillantem, præcavendo pericula, septimo Kalendas Martii in Ecclesia Sancti Pauli de pace tractare concessit.

De iterata obsidione Abbathiæ Sancti Albani per villanos ibidem.

The townsmen again besiege the Abbey.

Interim post pridie Nonas Martii, dum adhuc partium procuratores, gratia componendi, Londoniis morarentur, villani, more impatientes, in maximam acti

[1] *Comuni* in MS.

furiam, cunctis in Abbathia commorantibus exitum iterum interdixerunt, et victum, insidias et vigilias die noctuque, obsidionis more circumquaque ponentes. Octoginta quoque ex ipsis sese congregaverunt, et telis, armis, et machinis diversi generis communiti, circuibant per quinque noctes undique Abbathiam; ut si qui eorum exire præsumerent, eos caperent et occiderent, aut tenerent. Sexto insuper Idus Martii, in prima vigilia noctis, Conventu quiescente, conveniunt iterum ad Portam de Haliwelle, armis et clamoribus hostiliter prorumpentes, ac monachos et cæteros inclusos "ribaldos fures" turpiter acclamantes, sagittas et lapides immittebant. Igitur monachi, a somno excitati, repente ad ecclesiam mox defendendam non segniter cucurrerunt. Cæteri vero qui intus erant sæculares, armis optime præmuniti, ad locum insultus undique convolantes, villanos, quasi vecordes et inermes, levi negotio repulerunt.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

They again assemble at the Gate of Haliwelle, and attack the inmates of the Monastery.

They are finally repulsed.

Et factum est, Deo laudes, ut quicquid mali cuiquam, durante conflictu, contigit, hoc potius adversarii narrare noverunt quam inclusi. Nam ipsi persæpe suis damnis experti sunt quam durum sit [1] contra stimulum calcitrare. Sequenti autem nocte, quidam ribaldus præsumptuosus e villa ad Portam quæ vocatur "Dernegate," causa deceptionis, latenter accessit; qui ibidem subito comprehensus, tanquam fur, carceri mancipatur.

The losses chiefly fall upon the townsmen.

One of them is taken, near Dernegate, and put in prison.

Breve Regis villanis de Sancto Albano, [2] per prædictum Abbatem, concedentis. [3]

Medio tempore, villani qui Londoniis fuerunt, non parcentes expensis, ut pars eorum in conspectu procerum videretur fortior, contra diem assignatum de pace

The townsmen, sent to London, make interest in their behalf.

---

[1] *Acts* ix. 5.

[2] An error, apparently, for "*contra*."

[3] This Rubric is placed immediately before the Writ in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Writ obtained by them forbidding the Abbot further to molest them in the enjoyment of their liberties.

tractanda, breve Regis directum Abbati impetraverunt, sub forma quæ sequitur:—

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, "et Dux Aquitanniæ, dilecto sibi in Christo Abbati de Sancto "Albano, salutem. Ex parte burgensium villæ de Sancto "Albano nobis est ostensum, quod cum ipsi quasdam liber-"tates et liberas consuetudines in villa prædicta habere de-"beant; et ipsi et antecessores sui, burgenses ejusdem villæ, "libertates illas et liberas consuetudines, a tempore quo non "extat memoria, semper hactenus ibidem habere consueve-"runt:—vos nihilominus, et ballivi vestri, villæ prædictæ "ipsos burgenses, quominus libertatibus et liberis consuetu-"dinibus suis prædictis[1] in eadem villa, sicut eis uti debent, et "ipsi et antecessores sui a tempore prædicto hucusque ibidem "eis uti consueverunt, molestatis et multipliciter inquietatis "minus juste, in ipsorum burgensium damnum non modicum, "et contra tenorem Magnæ Chartæ de libertatibus Angliæ, "quam in omnibus et singulis suis articulis firmiter et in-"violabiliter observari volumus. In qua continetur, quod "omnes civitates, burgi, et villæ, habeant omnes libertates "et liberas consuetudines suas. Et quia nolumus quod præ-"dictis burgensibus injurietur in hac parte, vobis mandamus "quod si ita est, tunc ab hujusmodi molestationibus et in-"quietationibus [2]præfatis burgensibus, super libertatibus seu "liberis consuetudinibus, inferendis, penitus desistentes, et "ballivos vestros villæ prædictæ similiter desistere facientes, "ipsos burgenses libertatibus et liberis consuetudinibus suis "prædictis, sicut eis in villa prædicta uti debent, et ipsi et "antecessores sui, burgenses ejusdem villæ, eis ibidem uti "consueverunt, uti et gaudere, absque impedimento aliquo "permittatis. Teste meipso, apud Westmonasterium, octavo "die Februarii, anno regni nostri primo."

Breve Regis Thesaurario et Camerario Scaccarii, pro libertatibus villanorum prædictorum ibidem inquirendis, et eidem certificandis.

Writ enjoining inquisition in Domesday as to

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, "et Dux Aquitanniæ, Thesaurario et Camerario suis, salu-"tem. Volentes quibusdam certis de causis certiorari utrum "villa de Sancto Albano sit liber burgus, et homines ejus-

[1] The word "*utantur*" is probably omitted here.

[2] *profatis* in MS.

"dem villæ liberi burgenses existant, necne; vobis mandamus quod, inspecto libro nostro de *Doumsday*, de eo quod inde inveneritis, nos, sub sigillo Scaccarii nostri, distincte et aperte, sine dilatione, reddatis certiores, hoc breve nobis remittentes."

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

their alleged liberties.

Extentum et [1] villæ de Sancto Albano, juxta Librum in Scaccario, "Domesday" vocitatum.

[2] In Libro de *Doumsday*, in Comitatu Hertfordiæ, in terra Ecclesiæ Sancti Albani:—

Extract from Domesday Book, as to the vill and inhabitants of St. Alban's.

"Villa Sancti Albani pro decem hidis se defendit. Terra est sexdecim [3] carrucatarum. [4] Terra est sexdecim [3] carrucatarum. In dominio tres hidæ; et ibi sunt duæ carrucatæ, et tertia potest fieri. Ibi quatuor Francigenæ et sexdecim villani, cum tresdecim bordariis. Habent tresdecim carrucatas. Ibi quadraginta sex burgenses. De [5] theolonio et [6] [de] aliis redditibus villæ, undecim libræ [6] [et] quatuordecim solidi per annum. Et tria molendina [6] [de] quadraginta solidis. Pratum duarum carrucatarum. Sylva mille porcorum, et septem solidorum. In [7] totis valentiis valet viginti libras. [8] Quando recepit duodecim libras, tempore Regis Edwardi, viginti quatuor libras. In eadem villa sunt adhuc duodecim cotarii, et unus parcus ibi est bestiarum sylvaticarum, et unum vivarium piscium. Prædicti burgenses dimidiam hidam habent."—Coram Domino Rege in Cancelaria sua:—pro burgensibus de Sancto Albano.

Dies concordiæ inter partes prænotatas.

Partibus igitur septimo Kalendas Martii, ut conventum fuerat, in Ecclesia Sancti Pauli convenientibus cum multitudine populosa, tam armis quam legibus

The two parties meet in the church of St. Paul, London, 23rd February, 1308.

[1] *liberteriis* in MS.: probably an error for *libertas*.

[2] These words, down to—"*Ecclesiæ Sancti Albani*," come before the Rubric in the MS.

[3] More correctly "*carrucarum*."—"Arable for sixteen ploughs."

[4] *Terre* in MS.; corrected from the original. This repetition is found in the original.

[5] *thelonio* in orig.

[6] Omitted in MS.; corrected from the original.

[7] *toto* in MS.; corrected from the original.

[8] This word in the MS. is transformed into *x. d.* (*decem denarios*).

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

They agree to appoint twelve arbitrators. The arbitrators consult apart, and with the aid of three nobles, sent by the King, agree to an indenture, not to the interests of the Monastery.

communita, post plurimas demum [1] disceptationes, in duodecim fidedignos, tam milites quam legisperitos, et quosdam patriæ convicinos electos, ex utraque parte unanimiter consenserunt, ut, inter eos articulis propositis ventilatis pro utraque parte, indicarent quod foret consonum rationi.

Electi ergo et nominati, ut prædicitur, seorsum se diverterunt, super propositum tractaturi, et ad objecta rationabiliter responsuri. Post multos tandem tractatus, vocatis sibi tribus proceribus, quos Dominus Rex illuc transmiserat, ad ipsum Consilium suum plenius certificandum de objectis, et impediendis pro viribus vim et injuriam partibus irrogandis, in quamdam indenturam, licet damnosam Monasterio, assensum mutuum præbuerunt. Quo facto, concessa est alia dies, videlicet, pridie Nonas Martii, ad amicabiliter componendum super indentura nominata.

Continuatio.

They meet again, on the 6th of March, in the church of St. Alban's, and the charter of Henry II. is examined. The consideration of the word "*burgus*" in the said Charter, is postponed to the 10th of the month.

Quo die in ecclesia Sancti Albani partibus convenientibus, sine armorum strepitu, ostensa est Charta Henrici Secundi de libertatibus et possessionibus Ecclesiæ Sancti Albani concessis; in qua continetur quod inter cæteras libertates et possessiones, contulit Ecclesiæ Sancti Albani villam Sancti Albani, cum foro et omni libertate quam burgus debet habere.

Quibus verbis pronunciatis, mox villani scandalizati sunt in hoc verbo,—"burgus;" et illico petierunt illis statum burgensium confirmari, scripto et sigillo communi Conventus communiri. Sed quia hoc in ecclesiæ præjudicium maximum verti videretur, differtur negotium usque ad sextum Idus Martii, apud Westmonasterium, a Consilio regio et sapientioribus totius regni discutiendum.

[1] *deceptationes* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

De libertatibus de Abbate memorato villanis prædictis per violentiam concessis.

Quo die Abbas per tres monachos, videlicet, Dominos Nicolaum de Flamstude, Ricardum de Hetirsete, et Johannem Pyk, et Magistrum Thomam Pyrot, Juris Civilis Professorem, de consensu præstando sufficiens mandatum habentes, suis adversariis occurrebat. Ubi post multas disceptationes et controversias, in quamdam indenturam partes consenserunt; in qua continebatur quod viginti quatuor de villa Sancti Albani magis fideles electi, perambularent villæ limites, et antiquas metas, fideliter consideratas et notatas, præsentarent; et quod Abbas et Conventus sigillo suo communi confirmarent burgensibus Sancti Albani, et eorum successoribus, data prius eis seisina, prædictas metas et bondas, et quædam alia, Ecclesiæ Sancti Albani nimium onerosa.

The Abbot appears, by his proxies, at Westminster; who agree to an indenture, in virtue whereof, 24 chosen townsmen are to perambulate the town; the Abbot to confirm the metes and boundaries.

Prætextu cujus concordiæ, electi sunt viginti quatuor homines de villa Sancti Albani provectioris ætatis per villanos, prout superius conventum est; qui Idibus Martii in ecclesia Sancti Albani, in loco Consistorii, coram Abbate, et ejus Consilio, super sancta Dei Evangelia singillatim juraverunt quod fidelem facerent perambulationem dictæ villæ.

The 24 men so elected, make oath, in the Consistory, on the 15th March, that they will make a faithful Perambulation.

Quod quidem eadem die et die sequenti opere compleverunt, ut dicebant. Cujus perambulationis metas et tenorem in quadam indentura, sigillis eorum signata, conscribi fecerunt, sub forma sequenti.—

The Perambulation is duly made, and set forth in an indenture under seal.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26.

Indenture as to perambulation made by the townsmen, and liberties conceded to them by the Abbot and Convent of St. Alban's.

[1] *Indentura super perambulatione, et libertatibus villanorum prædictorum.*

" Ceste endenture fait le Lundy proscheyn apres le Feste " de Saint Gregorie le Pape, en lan du regne nostre seignour " le Roy Edward, Tiers puis le Conquest, primer, entre Hughe " de Everisdene, Abbe de Saint Alban, et Covent de mesme " le lieu, de une part, et les bones gentz, burgeis de mesme " la ville de Saint Alban, dautre part; ceste assavor, qe " come divers debatz et conteks fuissent uniez parentre les " parties avandites par comuns amys [2] entrenantz, les dites " parties sunt amyablement acordez en la forme qe ensuyt;— " ceste assavoir, qe les avanditez Abbe et Covent, pur eaux " et lur [3] successours, grauntent au les avantditz bones gentz, " burgeys, au lur heirs, et au lur successours, qe la dite " ville de Seint Alban, [4] ore de bounde, soient les boundes

[Translation.]

" This indenture made the Monday next after the Feast of " Saint Gregory the Pope, in the first year of the reign of " our lord the King Edward, the Third since the Conquest, " between Hugh de Everisdene, Abbot of Saint Alban's, and " the Convent of the same place, of the one part, and the good " folks, burgesses of the same town of Saint Alban's, of the " other part; that is to say, that whereas divers disputes and " contests have been adjusted between the parties aforesaid by " common friends intervening, the said parties have amicably " agreed in the form that follows:—that is to say, that the " aforesaid Abbot and Convent, for them and their successors, " do grant unto the aforesaid good folks, burgesses, to their " heirs, and to their successors, that [as to] the said town of " Saint Alban's, now [4] without boundaries, the boundaries shall

[1] This deed is to be found, according to Newcome (*Hist. St. Alban's*, p. 210) in the Patent Rolls of 1st Edward III., among the Public Records; the counterpart being among the archives of the Corporation of St. Alban's. But, as will be seen under the Life of Abbot Richard de Wallingford, the deed, as being extorted by duress, was afterwards surrendered (or professed to be) by the townsmen, and deemed null and void.

[2] Probably for " *entrevenantz.*"

[3] *successorus* in MS.

[4] This passage is perhaps incorrectly transcribed in the MS; and the translation is doubtful.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26.

" renoveles par vynt et quatre burgeys sermentez de la dite " ville, de eaux mesmes eslieuz;—ceste assavoir, par Robert " de la Sale, William le Mareschal, Simon Dernewelle, Gil- " bert de Hertford, Richard Bacoun, Johan le Tannere, Gif- " fray Rawelyn, Johan le Cartere, Hughe de Canorie, Philippe " Aleyn, Henry Gryndecobbe, Richard Crane, Alexandre " Crane, Robert de Lymbury, Johan le Barber, William Bolom, " Richard le Mareschal, William Druie, Johan Bungeye, Ni- " cholas Druye, Walter le Couper, Beneyt Spichfat, Johan " Passevant, et Johan Puragaunt; qe dyent par lur sermentz, " qe les boundes du dite burgh contenent de Gonnerestone " tanques au bercherie de Kyngesbury, et de illeuques tanques " au corner de Dounhegge, et de illeuques tanques au corner " de Tonmandiche, et de illeuques au Graunge de Seint Piere, " et de illeuques tanques au Barnatewode, et de illeuques tan- " ques au Stone Crouche, et de illeuques tanques au corner " du Cimiterie Saint Piere, devers le Est, et de illeuques au " Graunge Johan le fiz Richard Baldewyne, et de illeuques " par To[n]mandiche tanques a Sopwellelane, et de illeuques " tanques a Croft Johan de Hamptone, et de illeuques tanques

" be renewed by four and twenty sworn burgesses of the said " town, of themselves elected;—that is to say, by Robert de " la Sale, William le Mareschal, Simon Dernewelle, Gilbert " de Hertford, Richard Bacoun, John le Tannere, Geoffrey " Rawelyn, John le Cartere, Hugh de Canone, Philip Aleyn, " Henry Gryndecobbe, Richard Crane, Alexander Crane, Ro- " bert de Lymbiry, John le Barber, William Bolom, Richard " le Mareschal, William Druie, John Bungeye, Nicholas Druye, " Walter le Couper, Bennet Spichfat, John Passevant, and " John Puragaunt; who say upon their oaths, that the boun- " daries of the said borough contain from Gonnerestone to the " sheepfold of Kyngesbury, and from thence to the corner of " Dounhegge, and from thence to the corner of Tonmandiche, " and from thence to the Grange of Saint Peter, and from " thence to Barnatewode, and from thence to Stone [1] Crouche, " and from thence to the corner of the Graveyard of Saint " Peter, towards the East, and from thence to the Grange of " John, son of Richard Baldewyne, and from thence by To[n]- " mandiche to Sopwellelane, and from thence to the Croft of " John de Hamptone, and from thence to [2] Grenelanehende, and

[1] Or Cross.

[2] Green Lane End.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

" au Grenelanehende, et de illeuques au Eywodelane, et de " illeuques tanques au Halliwellebrigge, et de illeuques " tanques au Gonnereston, par lewe de la rivere, — soit " Burgh, et pur Burgh tenu, et touz les tenementz dedeinz " les dites boundes, burgages; et toutz les bones gentz dedeinz " les dites boundes, lur heirs, et lur successours, demoerantz, " soient burgeys, et pur burgeys tenuz au touz jours; et " quil puissent de eaux mesmes eslire deus burgeys daler au " chescun Parlement; et quil ayent dozeyne de eaux mesmes, " sanz medler ove foreyns, ou foreyns ov eaux; sauve quils " veignent al Hundred lAbbe, quant par bref serront en- " pledez, sicom ils soloient auncienement faire. Et qe las- " sisse de payn et du servoyse, et autres articles touchantz " la dite assise, soit fait et tenu par presentement des douse " burgeys de la ville, jurrez, com auncienement ad estee. " Et qe le baillif de la ville face les execuciones dedeinz " la dite ville, issint qe si defaut soit trove en lui, baillif " del Hundred face execucion en sa defaute, a celle foiz. Is- " sint nequident, qe par la grant avandit riens ne destrece

" from thence to Eyewodelane, and from thence to [1] Halliwelle- " brugge, and from thence to Gonnereston, by the stream of " the river,—[the same] to be the Borough, and for Borough " held, and all the tenements within the said boundaries, bur- " gages; and all the good folks within the said boundaries " dwelling, their heirs, and their successors, to be burgesses, " and for burgesses held for ever; and that they shall be able " of themselves to elect two burgesses to go to each Parlia- " ment; and that they shall have the [2] twelve of themselves " [chosen], without mingling with foreigners, or foreigners " with them; save only, that they shall come to the Hundred " Court of the Abbot, when by writ they shall be impleaded " [therein], as of old they were wont to do. And that the " assize of bread and of ale, and other articles touching the " said assize, shall be made and held by presentment of the " twelve burgesses of the town, sworn, as from of old has been. " And that the bailiff of the town shall make executions within " the said town, so that if default be found in him, the bailiff " of the Hundred shall make execution in his default, for that " time. So nevertheless, that by the grant aforesaid nothing

[1] Holywell Bridge. | [2] I.e. the Leet Jury.

" ne tourne en prejudice de lour esglise avantdite, mes davoir " et user toutes lours autres fraunchises, et lours droitures " qe a lour esglise appendent; des queux le ditez Abbe et " Covent, et lours predecessours, ount est seisiz, com de droit " de lour esglise avantdite. Ne que ceo graunt ne [1] tourne " au lour esglise en prejudice, en droit des mainmoiles, et de " suyte qe les avaunditz Abbe et Covent demandent des ditz " burgeys de moudre au lur molyns; ne au les bones gentz " avantditz, que y ne puissent de celle suyte par ley des- " charger, quele houre qe les ditz Abbe et Covent de ceo " veudrent suyre devers eaux par voie de ley. Ne qe ceste " escript ne soit pas usee en barre del Abbe, ne del Covent, " ne de lour successours, de [2] custier les mainmoiles, si ley " et droit en ayent par ley de terre, ne davoir suyte au lur " molyns, si ley et droyt en ayent. [3] En tesmoignaunce de " quele chose, lAbbe et Covent ount mys lur comun seal, et " les bones gentz, burgeys, ount mys lur seals entrechaun-

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26.

" shall molest or turn to the prejudice of their church afore- " said, against their having and using all their other fran- " chises, and their rights which unto their church belong; of " the which the said Abbot and Cenvent, and their predeces- " sors, have been seised, as of the right of their church afore- " said. And that this grant shall not turn to the prejudice " of their church, as to the right of handmills, and of suit " which the aforesaid Abbot and Convent demand of the said " burgesses in grinding at their mills; nor yet to [the pre- " judice of] the good folks aforesaid, that they shall not be " [4] able of such suit by law to discharge themselves, at what " time soever the said Abbot and Convent shall wish to sue " them thereupon by way of law. And that this writing shall " not be used in bar of the Abbot, or of the Convent, or of their " successors, in removing the handmills, if law and right they " have therein by law of the land, or of having suit at their " mills, if law and right they have therein. In witness of " which matter, the Abbot and Convent have set their common " seal, and the good folks, burgesses, have set their seals, in-

[1] *teurne* in MS.

[2] Qy. if not *oustier*.

[3] *Et* in MS.

[4] In other words, that the legal status of both parties, as to right of multure and use of handmills, shall remain as before, and be in no way affected by the present agreement.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26.

" ablement. Yceaux sunt tesmoignes;—Monsire Robert de " Kendale, Monsire Walter de Nevyle, Monsire William Lode- " wik, Thomas Wiliothe, John de Meryndene, Edmund Chil- " terne, et autres. Dones au Saint Alban, les jour et an avan- " ditz."

" terchangeably. These are witnesses,—[1] Sir Robert de Ken- " dale, [1] Sir Walter de Nevyle, [1] Sir William Lodewik, Thomas " Wiliothe, John de Meryndene, Edmund Chilterne, and others. " Given at Saint Alban's, the day and year aforesaid."

Dissensus Conventus concordiæ prænotatæ.

The King, by letter, sends orders to the Abbot and Convent, that the said agreement shall be duly confirmed.

Omnibus ita gestis, litteram regiam impetrarunt, Abbati et Conventui dirigendam, in qua mandavit Rex eisdem, ut concordiam, factam coram suo Consilio, sigillo eorum communi facerent confirmari per litteras, formam et actionem prædictæ concordiæ continentes, sub forma in instrumento infra scripto contenta.

The Perambulation is presented in the church of St. Alban's, on the 17th of March.

Perambulatione autem facta, ut præmittitur, et Consilio Abbatis in ecclesia Sancti Albani sexto decimo Kalendas Aprilis præsentata, Abbas et Conventus, ad mandatum Domini Regis, et ad sæculum tempestuosum habentes respectum, et quia tunc pene regnum omni juris remedio destitutum fuerat, cedere disposuerunt importunæ voluntati adversariorum suorum, licet inviti.

The Convent, in Chapter, opposes the confirmation of the proposed agreement.

Eodem die, post prandium, convocari fecit Abbas Conventum ad Capitulum; ubi lectis primitus coram ibidem congregatis articulis petitis per villanos, lecto etiam dicto scripto concordiæ, de quo superius fit mentio; quod scriptum sigillo communi Capituli cum Abbas signari petisset, omnes monachi et singuli de Conventu, unanimi assensu et [2] voluntate petitioni Abbatis sui, cum effectu, resistebant; dicentes expresse, quod citius

[1] Strictly and literally,—" My Lord." | [2] *voluntati* in MS.

mori mallent, quam scriptum hujusmodi sigillo eorum communi consignare: ponentes verba sua in ore Fratris Ricardi de Paxtone, Archidiaconi Monasterii Sancti Albani, ipsum attente rogantes, quod nomine omnium et singulorum de Capitulo, ac suo, hujusmodi faceret protestationem. Qui quidem Archidiaconus nomine suo, ac etiam omnium et singulorum de Capitulo, et Capituli nomine, protestabatur prædictum scriptum se sigillo communi nolle consignare quovismodo, sed citius pro jure Monasterii mori in hac parte; pro eo quod hujusmodi facti concessio, si super eadem scriptum prædictum foret sigillo communi consignatum, in exhæredationem Monasterii tenderet, et dilapidationem, in futurum.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Through Richard de Paxtone, the Archdeacon, the members of the Convent solemnly protest against sealing the agreement.

Abbas igitur, timens mala quæ verisimiliter possent emergere, nisi prædicta sigillarentur, statim exhibuit regiam litteram, de qua locuti sumus; quæ mandavit ut concordiam, coram suo Consilio factam, Abbas et Conventus confirmarent sigillo suo communi. Qua lecta, Abbas, Conventu ibi congregato, in virtute sanctæ obedientiæ præcepit, quod scriptum hujusmodi sigillo suo communi facerent consignari. Propter quod, omnes monachi, qui præsentes erant, præ timore mandati regii et obedientiæ, territi, surgentes Capitulum exierunt; consignationi, seu sigillationi, scripti prædicti, quotiens petita fuerat, contradicentes expresse.

The Abbot shews the King's letter, enjoining confirmation of the agreement.

All the monks, in alarm, leave the Chapter, refusing to set the seal to the agreement.

Tandem Abbate urgente, et pericula imminentia prædicente, inviti scriptum consignaverunt; facta tamen prius protestatione coram Magistro Johanne de Maideforde et Johanne le Hay, notariis publicis, et testibus tunc præsentibus, hoc per vim et metum, et non de mera voluntate, concessum. De qua re statim fecit prædictus Johannes le Hay instrumentum.—

After making formal protestation before notaries public, they finally consent.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Processus discordiæ, petitionis, concessionis, et [1] *dissensus Conventus, super libertatibus præscriptis, in publicam formam sub instrumento publico redactus.*

Narrative of the previous proceedings, the demands of the townsmen, and the formal protest of the Convent against the concession thereof, which had been extorted from them by letter from the King.

" 'In Dei nomine, Amen. Per præsens publicum instrumen-
" tum omnibus appareat manifeste quod anno ab Incarnatione
" Domini millesimo trecentesimo vicesimo septimo, Indictione
" decima, a Die Conversionis Sancti Pauli usque ad decimum
" sextum diem, (videlicet, septimum decimum Kalendas Aprilis,)
" in mense Martii, omnes quasi, et singuli, de villa Sancti
" Albani, simul per vices congregati, et, ut prima facie vide-
" batur, contra felicis recordationis Dominum Hugonem, tunc
" temporis Monasterii de Sancto Albano Abbatem, ipsumque
" Monasterium, ad invicem confœderati fuerunt, et quasi con-
" spirati; propter quosdam articulos per communitatem villæ
" Sancti Albani ab ipso Domino Abbate petitos, et per ipsum
" et Consilium suum denegatos; quorum articulorum tenores
" tales sunt:—

" 'Communitas villæ Sancti Albani supplicat Abbati et
" 'Conventui quod eis deliberent chartas libertatis eorum,
" 'quibus dicta villa, et ejusdem burgenses, fiebant ita liberi
" 'sicut burgus et burgenses; quibus libertatibus usi sunt a
" 'tempore confectionis dictarum chartarum, donec per dictum
" 'Abbatem et prædecessorem suum proximum fuerant impe-
" 'diti; ut testatur dicta charta libertatis, et quidam liber in
" 'Treseria Regis, qui vocatur Anglice '*Domesday*.'

" 'Item, quærunt quod liceat eis homines eligere, videlicet,
" 'duos burgenses, electione propria, adeundi gratia ad Parlia-
" 'menta Regis pro dicta villa, secundum libertatem alii
" 'burgo concessam; sicut usi sunt temporibus retroactis.

" 'Item, quod liceat eis respondere in Justitiis Itinerantibus,
" 'et omnibus aliis inquisitionibus et placitis, per duodecim
" 'burgenses dictæ villæ, sine commixtione forinsecorum;
" 'sicut usi sunt tempore retroacto.

" 'Item, quod assisa panis et [2] cervisiæ dictæ villæ de cætero
" 'per duodecim burgenses juratos custodiatur; sicut anti-
" 'quitus consuevit.

[1] *dispensus* in MS., but corrected by a later hand.

[2] *servisie* in MS.

" 'Item, quod habeant [1] commune in terris, boscis, aquis, " 'piscariis, et aliis [2] commoditatibus; sicut continetur in " '*Domesday*, et sicut antiquitus habere solebant per easdem " 'libertates. Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

" 'Item, quod liceat eis habere molas manuales, sicut ha- " 'bere solebant; et quod eis fiant emendæ de damnis, [3] quæ " 'per hujusmodi sustinuerunt defectum.

" 'Item, quod ballivus villæ Sancti Albani juratus faciat " 'omnes executiones dictæ villæ de cætero, absque interpo- " 'sitione ballivi [4] Abbatis, vel cujuscunque alterius, sicut " 'cæteris temporibus consuevit.'

" Tandem magnatibus et communibus amicis intervenien- " tibus, postquam plures tractatus inter ipsas partes habitos, " contentio inter memoratum Dominum Hugonem, Abbatem, et " communitatem villæ Sancti Albani prædictam, conquievit sub " certa forma in quodam scripto, inter ipsas partes confecto, " contenta et recitata, secundum quod per ipsum scriptum " intuentibus plenius liquere potest. Pro cujus scripti con- " signatione et concessione idem Abbas totum Conventum " Monasterii de Sancto Albano in Capitulo, decima sexta die " mensis Martii, anno et Indictione prædictis, præcepit con- " gregari et coadunari. Cumque præfatus Dominus Abbas, " Capitulum Monasterii de Sancto Albano ingressus, in quo " multo plures quam duæ partes Conventus præsentes fuerunt, " lectis primitus coram ibidem congregatis articulis supra- " scriptis, lectoque etiam dicto scripto, de quo superius fit " mentio, cujusmodi scriptum sigillo communi Capituli eorun- " dem signari petivisset; omnes monachi et singuli de Conventu, " sicut præmittitur, Capitulum facientes, unanimi assensu et " voluntate, petitioni dicti Domini Abbatis sui cum effectu re- " sistebant, et resistebat quilibet eorundem, dicentes expresse " quod citius mori mallent, quam scriptum hujusmodi sigillo " eorum communi consignare; ponentes verba eorum, et cu- " juslibet eorum, in ore Fratris Ricardi de Paxtone, Archi- " diaconi Monasterii supradicti; ipsum attente rogantes quod " nomine omnium et singulorum de Capitulo, ac suo, hujus- " modi faceret [5] protestationem. Qui quidem Archidiaconus, " nomine suo, ac etiam omnium et singulorum de Capitulo, et " Capituli nomine, protestabatur se dictum scriptum sigillo " communi nolle consignare quovismodo, sed citius pro jure

[1] *comune* in MS.
[2] *comoditatibus* in MS.
[3] *quo* in MS., by inadvertence.
[4] *Abtatis* in MS.
[5] *et* is inserted here in MS., by mistake.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

" Monasterii mori in hac parte; pro eo quod hujusmodi facti " concessio, si super eodem scriptum prædictum foret sigillo " communi consignatum, in exhæredationem Monasterii ten- " deret, et dilapidationem, in futurum. Quod præfatus Abbas " videns, litteras illustris Regis nostri, Edwardi Tertii, in " medio exhibuit, sub hac forma.—

Breve Regis de concordia inter partes prædictas inita, ob sigillo dictorum Abbatis et Conventus sigillandum.

The King's letter, ordering due confirmation by the Abbey and Convent of the said agreement.

" 'Edward, par la grace de Deu, Roy dEngleterre, Seignour " 'dIrland, e Ducs dAquitaine, a noz chers en Deu, Abbe et " 'Covent de Seint Alban, saluz. Pur ceo que nous avoms " 'entenduz que sur [1] aucuns debatz meuz nadegares entre vous " 'et noz bones gentz de la dite vile, acord sest pris devant " 'nostre Conseil; vous mandoms que meisme lacord fatz " 'affermer par lettres souz vostre comun seal; en covenable " 'fourme, si avaunt cum a vous attent, par le dit acord. " 'Done souz nostre Prive Seal, a Westmouster, le unzeme " 'jour de Marz, lan de nostre regne primer.'

[TRANSLATION.]

"Edward, by the grace of God, King of England, Lord of " Ireland, and Duke of Aquitaine, to our dearly beloved in " God, the Abbot and Convent of Saint Alban's, greeting. " Whereas we have heard that upon certain dissensions lately " moved between you and our good folks of the said town, an " agreement has been come to before our Council; we do " command you that the same agreement you cause to be " confirmed by letters under your common seal; in becoming " form, so soon as you conveniently may, according to the said " agreement. Given under our Privy Seal, at Westminster, " the eleventh day of March, the first year of our reign."

"Qua lecta, dictus Dominus Abbas, pro tribunali, prout " moris est, in Capitulo sedens, dicto suo Conventui, inibi, " sicut præmittitur, congregato et adunato, in virtute sanctæ " obedientiæ præcepit, quod scriptum hujusmodi communi " sigillo suo facerent consignari; propter quod fere omnes " monachi—multo plures quam duæ partes præsentes, sicut " præmittitur, Capitulum facientes,—præ timore mandati regii " et obedientiæ perterriti, surgentes Capitulum exierunt; con-

[1] Apparently "*aucurus*."

"signationi, seu sigillationi, scripti prædicti, quotiens petita "fuerit, expresse contradicentes in hac parte. Acta sunt hæc "quæ supra scribuntur, anno, Indictione, mense, die, et loco, "præscriptis, Magistro Thoma Perot, Juris Professore, Do- "mino Johanne de la Hay de Daget, Johanne de Lay, patre "ipsius Johannis, et Roberto de Hassele, testibus, Lincolniensi "Diœcesi, ad præmissa vocatis et rogatis. Et ego, Johannes "le Hay, clericus, Lincolniensis Diœcesis, Sacrosancti Ro- "mani Imperii auctoritate notarius publicus, præmissis om- "nibus et singulis, sicut præmittitur, in jam dicto Capitulo "actis, gestis, et recitatis, una cum dictis testibus, præsens "interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, et publicavi, et in "publicam hanc formam redegi; meoque signo et nomine "consuetis signavi, specialiter rogatus, in testimonium præ- "missorum."

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

De seysina communis [1] capta per prædictos villanos, et prosternatione arborum et fossorum in boscis, venatione in garenna, et piscatione in aliis [2] [piscariis] separabilibus, Monasterii Sancti Albani prænotati.

Villani igitur Sancti Albani, adepti in hac parte arbitrium voluntatis eorum, jam de novo facti burgenses, pro communia in Bosco de La Barnet, prius petita, viriliter desudantes, arbitrio ad hoc discutiendum ex utraque parte electorum stare penitus recusabant; sed verbis comminacibus et ampullosis, absque ulteriori dilatione, eandem petierunt liberaliter sibi reddi.

The burgesses of St. Alban's demand common in Barnet Wood, to be forthwith delivered to them.

Abbas igitur, ista audiens, et perpendens mundum contra Dei Ecclesiam, ejusque ministris infestum, malens ad tempus patienter pauca sufferre, quam pluribus in futurum periculis subjacere, in Vigilia Dominicæ Ascensionis, quorundam fratrum assensu requisito, per Senescallum suum villanis seisinam liberari præcepit. Quo facto, catervatim irruentes, quasi furibundi, villani

The Abbot orders seisin of common to be delivered to them; whereupon, they tear down branches of

[1] *capte* in MS., erroneously.
[2] Omitted in MS., but required by the sense.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

— the trees, break down the hedges, invade the Abbot's warren and fish-ponds, and set up 80 handmills. These enormities continue throughout the Abbot's life; but are stopped by his successor.

prædicti, et ramos fagorum confringentes, nomine seisinæ, cum clamore pomposo per villam deportabant. Fossas insuper, et sepes, circa La Barnetwode, et Frithwode, et Eywodemade, crescentes, pro eorum communia prosternebant; in aquis Abbatis extunc piscantes ad libitum, et per quinque annos sequentes lepores et cuniculos agitantes in garenna; necnon molas manuales in circuitu villæ levantes, usque ad numerum octoginta.

Nec potuit dictorum villanorum compleri, seu terminari, malitia in tota vita præfati Abbatis; neque satisfacere tot damnis irrogatis Abbati et Monasterio voluerunt, donec per successorem hujus Abbatis, scilicet, Dominum Ricardum de Walingforde, reducti sunt ad gradum pristinum, et coacti pro parte damna resarcire, ut inferius demonstrabo.

De viginti libris [1] *a memorato Abbate per quemdam latronem mirabiliter extortis.*

A thief, disguised as an esquire, by threats of slaying him, extorts twenty pounds from Abbot Hugh.

Istius Abbatis temporibus venit quidam, habitum præferens alicujus armigeri generosi, petens colloquium habere cum Abbate. Ad quem cum Abbas egressus fuisset in penticium, salutato reverenter Abbate, armiger professus est se quædam secreta eidem velle referre. Cumque Abbas jussisset ut ediceret quæ volebat, respondit se nullo modo posse referre tanta secreta, nisi in loco secreto. Secessit igitur Abbas in quamdam privatam cameram cum eodem, remotis armigeris et cunctis capellanis suis. Ribaldus autem ille, qui armiger apparebat, latro fuit versutissimus; qui mox ut conspexit nullum adesse, præter eos duos solos, insurrexit in Abbatem, et, arrepta gula, tenuit suffocando; et, extracta sica, minatus est mox se interfecturum

[1] *et* abbreviated, in place of *a*, in the MS.

Abbatem, nisi dare vellet eidem viginti libras, et insuper secreto tegere factum suum, donec exisset et pertransisset pericula quæ possent illi contingere in dominio Abbathiæ.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Abbas vero, timens vehementer vitæ suæ, ut erat vir vecordissimus, quamvis pulcherrimus esset, et statura sublimis, [1] illico concessit latroni quod petiit; et ipsemet [2] pecuniam cum festinatione quæsivit, et abire permisit, nullo modo se tutum reputans quamdiu ganeonem præsentem conspexit.

The thief escapes with impunity.

Hæc igitur scripsimus, ut caveant posteri cum ignotis personis secedere in loca privata, sine assistentia famulorum.

Warning to be derived therefrom.

De nimia familiaritate dicti Abbatis cum mulieribus.

Familiaritatem damnosam frequenter consuevit admittere fœminarum, supra quam habitus et gradus ejusdem exigebant; unde aliquotiens suum monasterium gravis jacturæ, ne dicam dilapidationis, dispendium incurrebat: minusque timebatur et amabatur, juxta illud Gregorii,—"Restat ut cujus vita despicitur, ejus "prædicatio contemnatur."

Expenses incurred through Abbot Hugh's frequent entertainment of ladies.

De quadam annua pensione quadraginta solidorum, Edmundo de Hedersete de Cella de Wymundham percipienda, per prædictum Abbatem prodigaliter concessa.

Magnificentiam quoque plurimum sectabatur, et, ut appareret quod concupivit reputari, munificentiam infructuosam multotiens fecit prodiga manus ejus.

His ostentatious prodigality.

Nempe cum quadam vice visitandi gratia ad Cellam de Wymundham accessisset, et, ut moris provincialium

He needlessly grants a

[1] *ilico* in MS. | [2] *peccuniam* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

pension of 40 shillings yearly, from the Cell of Wymundham, to Edmund de Hetirsete, when a child in the cradle.

generosorum, exceptus et salutatus fuisset ab eisdem, et præcipue a Domino Symone de Hetirsete, milite, [1] [qui] tunc temporis inter majores illius patriæ magnus reputabatur; contigit ut, rogatu ipsius Symonis, domum ejusdem inviseret Abbas. In qua cum susceptus fuisset honorifice, reperit in cunis vagientem parvulum, et filium ejusdem Symonis; qui postea successit patri hæreditario jure, videlicet, Edmundum Hetyrsete; qui fortassis vagire factus est, et monstratus Abbati, propter id quod post accepit ab eo.

Edmund holds the pension for fifty years.

Revera Abbas, viso parvulo, juxta suam magnificentiam munificus apparere cupiens, contulit confestim illi, annis singulis ad totam vitam suam, pensionem de Domo de Wymundham quadraginta solidorum, in magnam ipsius ecclesiæ jacturam: namque circiter quinquaginta annos eadem pensio pendebatur; per totum tempus, videlicet, quo præfatus advixit Edmundus.

[2] [*De morte Hugonis Abbatis.*]

Death of Abbot Hugh, 7th September 1326.

Igitur Dominus Hugo Abbas, nimium fatigatus præfatis injuriis, et aliis similibus, post plures labores, post multa et damnosa litigia, post innumeros cordis angores, pro jure sui monasterii habitos atque passos, terrenis rebus, vitæque, valefaciens, in felici nocte præcedente Nativitatem Dei Genitricis, manibus Conditoris spiritum commendavit; relinquens cameram suam diversis creditoribus in quinque marcarum millibus obligatam. Et, quod valde grave fuit, pensionarios post se reliquit. Pro diversis, vel pro stando pro jure Monasterii, receperunt annuatim quaterviginti libras, decem et octo solidos, et quinque denarios; præter corro-

He leaves the Abbey burdened with pensions and corrodies.

---

[1] Omitted in MS.; but required by the sense.

[2] Though there is a space left for it, this Rubric has been accidentally omitted.

diarios, qui excreverunt ad quinquaginta quatuor, sive plures; et præter vastum bosci, quale antea nunquam fuit. Recepit [1] nempe suo tempore de bosco vendito septies mille, sexcentas, et quinque libras; et cepit de auxilio ex parte Conventus septingentas libras, et de subsidio per Priores Cellarum sex millia librarum. Et centum libras, datas Conventui per Dominum Regem Edwardum Karnervan, ad opus suum usurpavit; et de talligio tenentium Abbatis mille libras, et de auxilio per vicarios territorii Sancti Albani, centum libras; et pro corrodiis venditis mille septuaginta septem libras; et de denariis pro corrodiis in Cellis venditis mille libras. Ad quæ omnia supportanda, et suam continuandam magnificentiam, bona vel possessionis suæ pariter dimisit ad firmam, [2] pecunia recepta præ manibus de eisdem, [3] ut ex sequentibus apparebit.—

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Enormous sums raised by him from various sources.

He appropriates 100 pounds given by King Edward II. to the Convent.

De pecunia recepta præ manibus de diversis maneriis, et terris, et ecclesiis, ad longos terminos successorum suorum ad firmam dimissis.

Dominus Hugo Abbas dimisit ad firmam Andreæ de Medestede manerium de Combes, ad terminum vitæ dicti Andreæ, pro centum libris sterlingorum præ manibus receptis.

Property mortgaged by Abbot Hugh. The manor of Combes.

Idem dimisit ad firmam manerium de Pynefeld Symoni de Skote, ad terminum sexdecim annorum; et recepit præ manibus pro quinque primis annis quadraginta libras.

The manor of Pynefeld.

Idem dimisit ad firmam manerium de Waldene, cum duobus molendinis, Magistro Willelmo Legat, ad terminum decem annorum; et recepit præ manibus pro duobus annis quadraginta libras.

The manor of Waldene.

---

[1] *nempo* in MS.
[2] *peccunia* in MS.
[3] Repeated in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Manor of Barnet, and mill of Agate.

Idem dimisit ad firmam manerium de Barnet, cum redditu assisæ de Est Barnet, et molendinum de Agate, ad terminum decem annorum; et recepit præ manibus quaterviginti marcas.

Manor of Caldecote.

Idem dimisit ad firmam manerium de Caldecote Johanni Gavelok, ad terminum quinque annorum; et recepit præ manibus quadraginta libras pro tota firma.

Manor of Wyncelowe.

Idem dimisit ad firmam manerium de Wyncelowe, cum mercata, redditibus, et molendino, pro centum marcis annuatim solvendis; et recepit inde præ manibus centum marcas.

Manor in Langlee.

Idem dimisit ad firmam manerium Ricardi Alexandri in Langlee, ad terminum novem annorum, et recepit præ manibus viginti libras pro quatuor annis.

Meadow at Rikemeresworthe.

Idem dimisit quoddam pratum apud Rikemeresworthe Johanni de Wyndrugge, ad terminum triginta annorum; et recepit præ manibus pro toto tempore viginti libras.

Manor of Sandrugge.

Idem dimisit manerium de Sandrugge ad terminum viginti annorum; et recepit præ manibus pro decem primis annis centum quaterviginti libras.

Mill at Sandrugge.

Item, pro molendino ibidem dimisso ad terminum viginti annorum, recepit præ manibus pro decem annis triginta libras.

Manor of Northawe.

Idem recepit pro manerio de Northawe præ manibus pro sex annis sexaginta libras.

Land at Conseclive.

Idem recepit pro terra de Conesclif præ manibus quadringentas marcas, videlicet, pro quinque annis.

Manor of Codekote.

Idem recepit præ manibus pro manerio de Codekote, cum molendino, centum libras.

Mills at Nortone.

Idem recepit præ manibus pro duobus molendinis de Nortone quadraginta marcas.

Mill at Watford.

Idem recepit præ manibus pro molendino de Watforde viginti marcas.

Timber given away by him.

Summa jacturæ pro stulta omissione firmarum, et pro denariis præ manibus receptis, excedit sexcentas quadraginta septem libras. Dedit autem de boscis

suis meremium diversis personis, ad valorem nongentarum triginta sex librarum.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Particularis excusatio negligentiarum et debitorum Abbatis præscripti.

Excusabilis nihilominus in magna parte fuit Abbas iste de tantis receptibus, quia expensæ fuere in summa totius terræ tribulatione, quando proceres contra Regem insurrexerunt, et sua, in Monasterio vel maneriis reperta, sæpius prodigaliter vastaverunt. Et ipse multa opera in Monasterio consummavit, et plures possessiones et prædia adquisivit, quibus non modicum ampliatur locus noster. Insuper socialis fratribus suis extitit, gratus, mitis, innocens; per quas virtutes creditur divinum favorem uberius meruisse. Depressus fuit insuper per corrodia vendita temporibus Abbatum Rogeri, Johannis, et Johannis; quæ ascendebant annuatim ad summam ducentarum et nonaginta novem librarum. Per pensiones etiam ex parte Abbatum gravatus fuit nimium; quæ annuatim ad quaterviginti tres libras taxabantur. Ad solvendum pretium robarum, per scriptum concessarum, quolibet anno tenebatur in quatuordecim [1] libris; etiam in frumento solvendo diversis personis per scriptum annuatim amplius quam quatuor libras dedit.

These expenses partly excusable by reason of the lawlessness of the times.

Some property acquired by him for the Abbey.

A man of harmless and pleasing disposition.

Oppressiveness of the existing corrodies sold by his predecessors.

Other expenses which weighed on him.

De ortu, educatione, litteratura, gradu, et moribus, Ricardi de Walyngforde, in Abbatem vicesimum octavum Monasterii Sancti Albani eligendi.

Hic Ricardus Abbas, de Walingfordia oriundus, patre Willelmo, arte fabro ferrario, matre vero Isabella; qui inter convicaneos suos, respectu pauperum locupletes, et in oculis divitum mediocres, frugaliter tamen et sine querela vivebant. Patre itaque adhuc puer etiam vix

Richard de Wallingford, a person of humble origin.

[1] *libras* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Losing his parents, when young, he is adopted by William de Kirkeby, and sent to Oxford.

decem annorum orbatus, a bonæ [1]memoriæ Willelmo de Kirkeby, Priore Walingfordiæ, ob solam docilitatem ingenii, et indolem bonæ spei, post non multos annos adoptatur in filium. Cujus eleemosynarum ope suffultus, grammaticam et philosophiam Oxoniis didicit circiter per sex annos, et determinans in Artibus, juxta morem, vicesimo tertio ætatis suæ anno sæculo valefecit, et in hoc Monasterio Sancti Albani devote suscepit habitum monachalem.

Assuming the monastic habit at St. Alban's, after staying there three years, he returns to Oxford.

Exercitatus igitur per triennium in conversatione claustrali, denuo ad studium litterarum, per bonæ memoriæ Hugonem Abbatem et Conventum, Oxonias destinatur; ubi per novem annos continuos in philosophia et theologia studuit indefessus, quoadusque communi Magistrorum decreto ad lecturam Libri Sententiarum licentiari, tanquam sufficiens, mereretur.

His regrets that he had devoted too much of his time to mathematical pursuits, and too little to theology.

Nec silentio transeundum est, quomodo e duobus non sine gemitu eum conqueri frequenter [2]audivimus; de uno, quod tam citus, tam immaturus, extra claustrum, et etiam ante plenam redditionem divini servitii more claustri, ad Studium est emissus. De altero, quod omissis aliis philosophiæ studiis, amplius quam oportuit, doctrinalibus mathematicis, in quibus fuit apprime eruditus, operam magnam dedit, videlicet, circa speculationem conclusionum arsmetricæ et geometriæ, astronomiæ et musicæ; sicut ejus scripta et instrumentorum opera hucusque testantur. Qua curiositate distractus, minus in reliquo philosophiæ et [3]theologiæ profecit studio; quod dolebat. Veruntamen, in opponendo aut respondendo per scholas communi judicio Magistrorum

---

[1] *morie* in MS., by inadvertence; but corrected in the margin in a later hand.

[2] Walsingham is evidently quoting from a preceding writer here, as Abbot Walingford died A.D. 1335, and Walsingham compiled these pages more than sixty years after that date. See page 186 *post*, Note 2.

[3] *theogie* in MS.

non insufficiens habebatur, quominus ad lecturam Sententiarum assumptus statum Bacularii est adeptus.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308–26.

Rediens igitur ad Monasterium in autumno ad visitandum Abbatem et fratres, pro uberiori exhibitione habenda, ad solemnitatem lecturæ suæ, flebili fato exitus patris sui et domini ab hac luce, nocte præcedente Nativitatem Dei Genitricis et Virginis, a reditu Studii finaliter est detentus. Sunt qui dicunt eum et obitum Abbatis Hugonis, et semetipsum futurum Abbatem, per constellationes prædixisse; et ob hoc maturasse ad Monasterium, ne per eum staret, quominus eligeretur.

While Wallingford is on a visit to St. Alban's, Abbot Hugh dies; whose death is said to have been foretold by him.

De electione ejusdem Ricardi in Abbatem Sancti Albani.

Corpore itaque Abbatis post tridie solemniter, ut decuit, tradito sepulturæ per Abbatem de Waltham, aliorum assistentia prælatorum officium peragentem, missum est Domino nostro Regi, prout moris est, pro licentia eligendi. Qua sine difficultate obtenta, [1] communi assensu Capituli dies certus electionis præfigitur per Priorem, bonæ memoriæ Robertum de Nortone, videlicet, in crastino Apostolorum Simonis et Judæ, feria quinta; ad quem diem, omnes et singuli Priores Cellarum nostrarum litteris peremptoriis sunt vocati, omnesque personaliter accesserunt. Et Missa de Spiritu Sancto habita, præfatus Ricardus de Walingforde omnibus in Capitulo fratribus devote fecit Sermonem, pro themate hoc assumens,[2]—"Eligite ex vobis virum meliorem." Et completo Sermone, omnibus placuit per viam incedere compromissi; et electi sunt compromissores novem in summa [3]concordia die electionis, scilicet, die Jovis in crastino Apostolorum Symonis et Judæ.

On the burial of Abbot Hugh, the King is requested to grant a *congé d'élire.*

On the day of election, 29th October 1326, Richard de Wallingford preaches before the Convent.

---

[1] *comuni* in MS.

[2] 1 *Samuel* xvii. 8, apparently.

[3] *cordia* in MS., by inadvertence.

A.D. 1326. Sermon on the preceding day by Brother Richard de Trenge.

Ipso autem die Sanctorum Apostolorum, fecit in Capitulo Sermonem Frater Ricardus de Trenge, habens hoc thema,[1]—"Ego vos elegi;" et multum placuit omnibus ejus Sermo.

The election is made by way of compromise. Names of the Compromissors.

Electi [2][sunt] autem compromissores per Priorem et Conventum; quorum hæc sunt nomina.—Frater Ricardus de Tywinge, Prior de Tynemuta; Frater Johannes de Hurle, Prior de Wymundham; Frater Willelmus Heyron, Prior de Walingford; Frater Nicolaus de Flamstude, Prior de Hertford; Frater Ricardus de Paxtone, Archidiaconus; Frater Willelmus de Nedham, primus Scrutator; Frater Ricardus de Trenge, Confessor; Frater Johannes Keleshul, Hostilarius; et Frater Ricardus Walingford, Scholaris. Isti, habita potestate per viam compromissi, sub sigillo Capituli, eligendi, seorsum in Capella Abbatis, supra Locutorium, de electione tractaverunt, et, consilio dicti Fratris Ricardi de Walingford, sine personarum acceptione, tractarunt de omnibus et singulis monachis Monasterii et Cellarum, discurrendo per nomina et merita singulorum.

Wallingford's devout assurance that the election will fall on the most fiting person.

Ipse quidem Frater Ricardus de Wallingford ut frequenter dicebat, quod ipso die in Missa quam in honorem Sanctorum Albani et Amphibali, et Sanctorum quorum reliquiæ habentur ad altare Sancti Amphibali, non sine lacrymis celebravit, tantam concepit fiduciam pacificæ electionis futuræ ad honorem Dei, Ecclesiæque profectum, quod firmiter in corde disposuit, quod quemcunque ipso die contingeret eligi, ipsum tanquam divinitus ecclesiæ a Deo provisum, devote, quantum in eo fuit, susciperet absque contradictione quacunque. Ex qua fiducia sic

His regrets afterwards expressed, that he had so readily consented

[3]concepta, facilius electioni postea de se factæ consensit; timens contumeliam facere Spiritui Sancto. Multum tamen postea, et crebro, pœnituit quod, postposita consideratione propriæ infirmitatis et insufficientiæ, et etiam

[1] *John* xv. 16, 19.
[2] Omitted in MS.
[3] *con* is repeated before this word in MS., by inadvertence.

debitorum Monasterii, et quam arduum erat opus regere animas, et multorum moribus deservire, sub tam umbratili fiducia præsumpsit de tam facili consentire. Sed Dominus voluit eum conterere in infirmitate, ut pius ostenderet quod non humana industria aut fortitudine corporis, sed sola ejus gratia, in reformatione domus Dei, est fiducia perhibenda.

A.D. 1326. to accept the office.

Transcursis igitur meritis singulorum sub deliberatione non modica, in absentia singulorum, præstitoque prius ab omnibus compromissariis juramento de celando sub sigillo consilii [1] quicquid invicem dicerent de absentibus fratribus inter loquendum, tandem in absentia dicti Fratris Ricardi, de eo diutius pertractantes, assensu unanimi eum concorditer elegerunt. Quorum postmodum gestum dictus frater Ricardus percipiens, quod in eum consenserant eligendum, sub verecundia dissimulavit, nolens aliquid compromissariis tangere, nisi ipsi prius eidem aliquid tetigissent. In perplexitate itaque vir suspensus, si resistere expediret, an melius consentire, tandem pronunciata electione in Capitulo, ad lacrymosam fratrum instantiam, post quasdam excusationes, si fas est dicere excusationes, inquam, magis ex ficto quam puro pectore procedentes, consensit hiis verbis :—" In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, " ad honorem Dei Genitricis Mariæ, perpetuæ Virginis, " et Sanctorum Patronorum meorum, Albani, Amphi- " bali, et Patris Sanctissimi, Benedicti, et omnium " Sanctorum, electioni de me factæ, timens resistere " Spiritui Sancto, *et cætera*."

Richard de Wallingford is elected Abbot.

His perplexity, on being informed of the election.

Suggestion that his hesitation was simulated.

He gives his formal consent to the election.

---

[1] *quicquit* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De itinere et expensis ejusdem Abbatis versus Curiam Romanam; et gestis ejusdem ibidem.

The election is made public in the church.

Electus itaque Dominus Ricardus de Wallynforde, ductus ad ecclesiam, cum tremore et reverentia, prout decet, sistitur ante majus altare, et per Fratrem Ricardum de Paxtone, Archidiaconum, electio populo publicatur, præter spem omnium, et maxime laicorum. In simplicitate itaque qua prius solebat incedere, secessit in cameram Prioris, donec, provisa familia mediocri, ad præsentiam Regis accessit, apud Notyngham tunc morantem: et non sine causa dico "familia mediocri;" quia a die electionis usque ad iter susceptum versus Curiam, quod fuit die Sancti Clementis, sine pompa familiæ, sine convivis, ut solebant, sine exenniis Obedientiariorum, sine oblationibus munerum, ipso dissimulante, et aliis, ut ita dicam, negligentibus solitum suo electo honorem præbere, in camera cum unico capellano, et multotiens in mensa cum suo unico contentus ferculo victitabat.

With a small retinue only, he waits upon the King at Nottingham.

His humble mode of life, immediately after his election.

His moderate request made of the Convent, before he sets out for the Papal Court.

Nec tacendum censeo in præsenti, quod omnia dona confratrum suorum, quando licentiam in Capitulo postulabat pro itinere ad Curiam arripiendo, non valorem triginta [1] excesserat solidorum. Sed hæc hactenus; quia omnia hæc pius omnium Moderator convertit in bonum; quod satis poterit liquere volenti aspicere [2] papyrum suarum expensarum a die peregrinationis suæ usque ad diem reditus sui ad manerium suum de Crokeslee, in hebdomada Paschæ, factarum per manus Fratris Nicolai de Flamstede, qui in omnibus laboribus itineris consolator et consiliarius sibi fuerat indefessus: cujus discretioni et consilio, ut frequenter dicere [3] solet, electus

Written list of his expenses, made by Nicholas de Flamstede, his companion,

[1] *exceserat* in MS.

[2] *papirum* in MS.

[3] Sic in MS., in the present tense: Walsingham is probably using here the materials of a writer contemporary with the facts which he relates. See page 182 *ante*, Note 2.

magis inniti et uti gaudebat, quia in ipso expertus est discretionem vivacis ingenii, religiosam in moribus gravitatem, zelum bonæ fidei, et mane et vespere sobrietatem conformem, quæ in paucissimis reperitur. Talis enim consiliarius multum pro exigentia temporis et statu Monasterii, quod multis debitis subjacebat, necessarius quidem, et tanquam specialiter a Deo provisus, in benedictione perpetua esse meretur.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

on the journey. High character of Flamstede.

Fuit siquidem camera ipsius Abbatis tunc plus quam quinque millibus marcarum diversis et certis debitoribus obligata; sicut infra patebit, ubi in anno tertio de hiis debitis, certis de causis, tractatur; præter maneria dimissa ad firmam pro [1] pecunia accepta præ manibus, et expensa; et præter vastum bosci, quale antea nunquam fuit. Priores etiam Cellarum in tantum exinaniti fuerant supra modum, quod vix sibi ipsis sufficiebat ad victum; unde nec ipse electus ab aliquo quicquam muneris habuit, ut solebant, præterquam decem marcas a Priore de Wymundham, quadraginta solidos a Priore de Bynham, et a Priore de Hertford unam cuppam pretii sexdecim solidorum.

Heavy debts then due from the Abbey.

Difficulties also of the various Cells.

Slight gifts from the Cells to the newly elected Abbot.

Et quia de expensis circa confirmationem electionis facta est mentio, scire debes quod cum electus transfretaret ad Curiam versus, cum tribus Capellanis, electoribus et instructoribus electionis, videlicet, Fratre Nicolao, Priore de Hertford, Fratre Ricardo, Archidiacono, et Fratre Ricardo Trenge, et cum unico armigero, et uno clerico, et uno salinario, septem equis in toto, et, ad onus [2] nostrum, duobus aliis clericis, pro propriis negotiis, in [2] nostra comitiva morantibus, a die Sancti Clementis usque ad diem Lunæ post Festum Circumcisionis, quod fuit secundo Nonas Januarii, quo die mane ad Curiam venit Avinionæ, in omnibus expendit quindecim libras, sexdecim solidos, obolum, sterlingorum.

Accompanied by six persons, and two clerks, not belonging to the Abbey, he sets out for Avignon, 23rd November, and arrives there, 4th January.

---

[1] *peccunia* in MS.

[2] This evidently proves that Walsingham is quoting from the narrative of a preceding writer. See pages 182 and 186, *ante*.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Sum total of his expenses 953*l.* 10*s.* 11*d.*

Summa vero omnium expensarum ab ipso die Sancti Clementis usque ad quartam decimam Kalendarum Maii, quo die venit ad manerium suum de Crokeslee, de claro, cum communi visitatione Papæ et Cardinalium, et damnis et usuris mercatorum pro mutuo, nongentæ quinquaginta tres libræ, decem solidi, undecim denarii. Et hæc est vera summa omnium expensarum in omnibus, cum donis et datis universis in eundo et redeundo, in aliisque expensis; ut patet per [1] papyrum compoti.

Abbot Richard is presented to the Pope (John XXI. or XXII.)

In crastino adventus ejus, accessum habuit ad Domini Papæ præsentiam, et, ut moris est, antequam accederet, genua flectens trina vice, et ejus reverentiam salutans humiliter, deosculatus est primo dextrum pedem ejus; requisitus prius a Papa, si electio in concordia facta fuit, ad quod respondit [2] comiter quod sic; et addidit:—

His address to the Pope, on asking for confirmation of his election.

"Licet, Pater Sanctissime, parvitas mea in conspectu "Celsitudinis vestræ debeat rationabiliter trepidare, "tamen confortatus sum plurimum de consilio Apo-"stoli, ad [3] Hebræos dicentis,—'Adeamus cum fiducia "'ad [4] thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, "'et gratiam inveniamus in auxilio [5] opportuno.' Est "siquidem hic [6] thronus gratiæ, quod designat [7] nomen "vestrum sanctissimum. Interpretatus enim 'domi-"'nus misericors,' sive 'Dei gratia;' et insuper ipsum "probat odor suavissimus vestræ famæ, per labia ex-"pertorum toto orbe terrarum diffusus. Ego igitur, "Frater Ricardus, sanctæ obedientiæ monachus, vestræ "dominationis servulus humilis, ad regimen Monas-"terii Sancti Albani, Lincolniensis Diœcesis, vestræ "Sanctitati immediate subjecti, concorditer electus,

---

[1] *papirum* in MS

[2] This word is doubtful, appearing as ꝯ*ūr*, with an expunctory mark beneath the middle letter.

[3] *Hebrews* iv. 16.

[4] *tronum* in MS.

[5] *oportuno* in MS.

[6] *tronus* in MS.

[7] The meaning of the name of Pope John (XXI. or XXII., A.D. 1316–34) is alluded to: "The grace" or "mercy of the Lord."

"juxta auctoritatem præmissam, accedo cum fiducia, "tanquam ad thronum gratiæ, ad vestram serenissi- "mam Sanctitatem, quæ se omnibus pie poscentibus "semper exhibuit gratiosam, ut gratiam inveniam in "confirmatione electionis prædictæ; quam dignetur "vestra Sanctitas reverenda, cum sibi placuerit, mise- "ricorditer expedire."

Richard II., 28th, Abbot A.D. 1326–35.

Et locutus est Dominus Papa cum electo familiariter; inquirens ab eo nova de statu regni Angliæ: et demum electus, petita licentia visitandi Cardinales, et benigne obtenta, recessit.

Having obtained leave to visit the Cardinals, he withdraws.

De cassatione electionis prædicti Abbatis, propter quosdam defectus compertos.

Postquam vero forma electionis recitata est, vocatus est electus, et propter quosdam defectus in decreto repertos, petivit Dominus Papa, per tres Cardinales, ut electus noster juri, si quod habuit, pure et sponte renunciaret in manibus ipsius Papæ.

The election being found to be informal, Abbot Richard is called upon to renounce the election

Defectus in decreto reperti fuere, quod in omnibus commissionibus ad præfigendum, protestandum, et eligendum, facta fuit mentio de quibusdam actis; sed non habuit illa acta, nisi materialiter in aliis recitata. Secundo, quod cum electores in decreto dixerunt,—"Et ego (talis) consentio, et subscribo," omnia inventa sunt sub eadem manu. Et hoc [1] subruebat totam formam, ita quod oportuit probare per testes totum processum, et per litteras regias de vacatione, et de licentia, et de persona electa; quæ fuisset via periculosissima, et sumptuosa. Tertio, quod non erant instructores nec procuratores cum sufficienti mandato; quæ omnia erant vitia, licet sanabilia, sed temporis longo processu.

Grounds of such informality.

[1] *sbr̄ebat* in MS.; a note in another hand above it, gives "*subvertebat*."

Richard II., A.D. 1326–35.

Qualiter idem Ricardus fuerat per provisionem Papæ promotus.

Abbot Richard renounces his election; to be restored to his former grade.

Post multas igitur angustias, et ad majora pericula evitanda, electioni suæ, hac adjecta conditione, renunciavit; videlicet, quod Dominus Papa bene provideret illi Monasterio de bono pastore, et ipsum electum [1] restitueret ad statum et gradum, quem pridie ante electionem in ipso Monasterio possidebat.

The Pope reappoints him to the office of Abbot.

Habito ergo Dominus Papa colloquio cum Cardinalibus de statu Monasterii, et persona electi, statim dixit Papa,—"Et nos providemus illi personæ de dicto "Monasterio, et confirmamus eum." Quod electus extunc Abbas ut cognovit, relatione Domini Cancellarii, Episcopi Albanensis, mox prævenit omnes alios nuncios, qui nunciaturi erant ei de provisione facta, (ne, prout moris est, cogeretur eis dare aliqua beneficia,) et visitavit Papam in gratiarum actione devote; et post non multos dies munus benedictionis accepit ab Episcopo Portuensi. Et extunc potuit Abbas sana conscientia Cardinales, amicos suos, in exenniis visitare; quod et fecit.

He at once waits upon the Pope, and thanks him. He receives benediction, and gives presents to his friends among the Cardinals.

De solutione taxæ Papæ et Cardinalibus, ratione vacationis Abbathiæ prædictæ.

Abbot Richard has to compound with the Papal officials for the tax due to the Pope on the vacancy of the Abbey.

Curiales præterea citaverunt eum ut compareret coram Collegii Camerario, et Camerario Domini Papæ, ad componendum super taxa nostri Monasterii. Quibus ille respondit quod nihil scivit de aliqua taxa; nisi tantum de una uncia auri, quam singulis annis, nomine exemptionis, solvimus Curiæ memoratæ. Cui illi,—"Sileas," inquiunt, "quia nos loquimur de taxa "quæ debetur pro visitatione, nomine vacationis, quam

[1] *restitueret* in MS., erroneously.

"invenimus in Registro nostro, septingentarum et "viginti marcarum; quod est in florenis tribus milli-"bus et sexcentis, computando quinque florenos pro "marca." Et demonstraverunt ei Registrum scriptum in [1] papyro septingentarum et viginti marcarum pro Domo Sancti Albani, comminantes ut nihil amplius loqueretur. Tandem fecerunt illum jurare, tactis Sacrosanctis, quod solveret ad constitutos terminos dictam summam, et sententiam excommunicationis fulminaverunt, si non solveret diebus statutis; injungentes pœnaliter, ut personaliter rediret ad Curiam infra quinque menses post fractum terminum supradictum: quæ omnia redacta sunt in scriptis per notarios Papæ ibidem. Et multum gaudebat Abbas quod ad hanc summam perducta fuisset taxa nostri Monasterii; quia informatus fuerat per illos, qui cum suis prædecessoribus fuerant per prius in Curia, quod taxa fuerat multo major. Unde, quia constat eos de Curia non habere certam evidentiam de taxa nostri Monasterii, potest qui [2]successurus est in curam pastoralem, si requisitus de taxa fuerit, respondere quod minor sit, et quod iste Ricardus Abbas reclamavit contra illam taxam quam imposuerunt sibi. Sed quia Papa providit sibi de Abbathia, non est ausus in reclamatione persistere; quia qui fuerunt de suo consilio asserebant quod Curiales, si vellent, possent de novo taxare nostrum Monasterium pro libito; quia vacavit, et collata fuit ex dono Papæ. Unde putandum est, quod impositum fuit illud jugum tam flebile prædecessori suo, Hugoni: nam cum moraretur in Anglia ultra tempus a jure statutum, totum deperdebat in gratia Papæ; cujus prætextu eum pro libito taxaverunt.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

He considers himself fortunate, on having to pay only 720 marks.

He is confidentially advised not to expostulate against payment of the tax.

Ground for the heavy Papal imposition upon Abbot Hugh.

Elapsis expost sex aut quinque diebus, in pleno Con-

Oath made by the Abbot.

---

[1] *papiro* in MS.

[2] The words of a writer evidently contemporary with Abbot Wallingford. See pages 182, 186, 187, *ante*.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

sistorio Abbas, super erecto in medio solemniter altari, et reliquiis appositis, tale præstitit juramentum.—

De professione et juramento Abbatis memorati, in Curia Romana promulgatis.

Profession and oath of obedience to the Pope.

"Ego, Frater Ricardus, Abbas Monasterii Sancti "Albani, Lincolniensis Diœcesis, ab hac hora et in antea, fidelis ero, et obediens, Beato Petro et Sanctæ "Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ, et Domino meo, Papæ "Johanni, suisque successoribus canonice intrantibus. "Non ero in consilio, aut in facto, ut vitam perdant, "aut membra, aut capiantur mala captione. Consilium "vero quod mihi credituri sunt, per se vel per nuncios "suos, sive per litteras, nulli manifestabo, ad eorum "damnum, me sciente. Papatum Romanum, et regalia "Beati Petri, adjutor ero ad retinendum et defendendum, salvo meo ordine, contra omnem hominem. "Legatum Apostolicæ Sedis, in eundo et redeundo, "honorifice tractabo, et in suis necessitatibus adjuvabo. "Vocatus ad [1] Synodum, veniam, nisi præpeditus fuero "canonica præpeditione. Apostolorum limina singulis "trienniis visitabo, aut per me, aut per nuncium meum; "nisi Apostolica licentia remaneam. Possessiones ad "mensam mei Monasterii pertinentes non vendam, "neque alienabo, nec impignorabo, neque de novo infeodabo, vel aliquo modo donabo, inconsulto Romano "Pontifice. Sic me Deus adjuvet, et hæc Sancta "Evangelia."

Certain petitions not complied with, through death of the King of France.

Post hæc porrexit Domino Papæ quasdam petitiones; sed [2] non fuerunt expeditæ, propter mortem [3] Regis Franciæ, per quam tota Curia turbabatur.

---

[1] *Sinodum* in MS.

[2] Omitted in the text; but supplied in the margin in a later hand.

[3] Charles IV.

De [1] reditu ejusdem Abbatis a [2] Curia Romana, et de gestis intermediis ejusdem.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Hiis ita gestis, Abbas secreto repatriandi petita licentia, et obtenta, Curiæ valefecit; et tandem post Festum Paschæ applicuit in Angliam, ac centesimo sexto die ab adventu suo ad Curiam, venit ad manerium suum de Crokeslee, nondum aliquo de Monasterio sciente de adventu suo. In quo manerio ipsa nocte contigit ei [3] hoc dirum [4] prænosticum futuri status sui. In ejus namque sinistro oculo quidam pruritus exarsit, et post pruritum dolor grandis; quo postea per biennium languebat continue, usque quo tela pessima totum oculum caligine obumbrasset.

Abbot Richard, on his return, stays at his manor of Crokesle.

He is attacked with partial blindness.

In crastino autem misit Abbas litteras Priori et Obedientiariis, quod die Martis sequenti, scilicet, in crastino Sancti Alphegi, venirent ad ejus colloquium ad manerium suum de Langleya: et ibidem habito consilio et tractatu, ordinavit familiam suam, et moram in maneriis suis apud Hextenetone et Nywenham, usque ad plenam expeditionem et homagium faciendum domino nostro Regi pro Baronia. Et erat Rex apud Northamptonam in Parliamento illis diebus; et expedito in brevi et feliciter negotio suo erga Regem, die Lunæ post Festum Trinitatis, summo mane, per medium villæ Sancti Albani equitans, inopinate ingressus villam, nec Priore, nec aliquo de Conventu, hoc sciente, nec etiam suis Capellanis, ingressus est usque ad ostium Monasterii forinsecum, et ibidem expectabat, usque Prior et Conventus præmuniti, solemniter induti, processione devota, et cum classico campanarum solemni, eum susciperent. Et cito post, hora Capituli, ingressus

At his manor of Langleye, he forms his household, 20th April 1327.

After waiting upon the King, at Northampton, he unexpectedly enters St. Alban's.

He is received in due form by the Prior and Convent.

[1] *redditu* in MS.

[2] Repeated in MS.

[3] This word is partly blotted, and doubtful.

[4] Classically, "*prognosticum*."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

He preaches a Sermon, and, after the kiss of peace, dines in the Refectory. The great people who have accompanied him, feast in the Abbot's Chamber.

Capitulum, fecit Abbas Sermonem, cujus thema erat illud,—[1] "Revertatur vir, et sedeat in loco suo;" et fecit ibidem publicari Bullas suas, et recommendavit se Conventui per osculum sanctum pacis; et ipso die, clam et subito provisis esculentis per Cellerarium, qui fuit conscius hujus rei, et Senescallum, Abbas ipse comedit cum fratribus in Refectorio. Senescallus autem, et Cellerarius, in Camera Abbatis comedebant cum magnis de patria, quos pridie vocavit ad se in manerio suo de Bradewey, ad consulendum quasi cum illis; et coegit eos tota nocte secum morari, et mane in crastino rogavit eos quod sequerentur eum, rediturum ad Monasterium. Ipso etiam die, acceptis clavibus officiariorum Monasterii, ut est justum, ordinavit de Obedientiariis.

Qualiter Johannes Aygnel, in Festo Sancti Albani, cupam ipsius Abbatis, tanquam feodum Pincernæ, ratione Terrarum Dispensatoris, quas tenuit in Redburna feofatorie, vendicavit.

At a Feast on the day of the Passion of St. Alban, 22nd June, held in the Great Hall, John Aygnel claims to be the Abbot's Butler, and to receive his cup, as his fee.

Die Passionis Sancti Albani, sicut mos est, fecit Abbas litteratorie convocare amicos et vicinos ad prandium, non nomine [2]alicujus introitus faciendi, neque cum majori solemnitate quam annis singulis fieri consuevit idem festum. Veruntamen Abbate tenente convivium in Magna Aula regia, venit Johannes Aygnel, et vendicavit in principio mensæ esse pincerna Abbatis, et eidem eo die servire de cypho suo: nec tamen prius aliquid dicere voluit, quam habuit cyphum in manu sua. Asseveravit quidem illud servitium pertinere sibi de jure antecessorum suorum, ut eo, videlicet, die serviat Abbati de cypho, eo quod talem

---

[1] *Exodus* xvi. 29, probably.

[2] *alicius* in MS.

terram teneat in Redburna, quæ vocatur "Terra Dispensatoris;" ad quam pertinet illud servitium illo die.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Cui statim Abbas contradixit; nec voluit tale servitium ab eo recipere, tum quia nunquam prius erat auditum de tali servitio; tum quia Abbas illud convivium fecit, non nomine introitus, sed ad honorem Martyris, et solemnitatem diei, ut fieri singulis annis solet; tum quia ipse Johannes Aygnel cogitavit sub illo colore vendicasse et habuisse cyphum Abbatis, et quædam alia feoda minus juste.

The Abbot refuses his claim, the feast not being in honour of his entry, but in remembrance of the Martyr.

Rogatus igitur idem Johannes a generosis patriæ qui affuerunt, ut desisteret a tam irrationabili petitione, quievit quidem pro tunc; sed postea tamen dixit vicinis suis, quod tetigit cyphum Abbatis, et per hoc fuit in seysina. Affirmavit etiam illud servitium latuisse quosdam progenitores suos; sed semetipsum jam fore in seisina falso jactitavit. Nam illa Terra Dispensatoris, cujus partem [1] tenet idem Johannes Aignel, et Camerarius Conventus partem, exhibebit de consuetudine unum [2] equum, quotiens Abbas pergit Tynemutham, ad visitandum. Et habetur quædam charta in cista in Capella Abbatis de quodam dapifero, qui tenuit illam Terram Dispensatoris, qui quietum clamat pro se et hæredibus suis omnem calumniam quam habet, vel habere possit, in hujusmodi [3] feodo exigendo. Et idcirco bonum est scrutari, et supervidere talia munimenta, propter pericula quæ de facili accidere possunt ignaris.

Aygnel claims the Abbot's cup, because he had touched it.

Rent-service required of the Despenser's Land, in virtue whereof John Aygnel made his claim. The claim in respect of the land, in reality surrendered by a previous holder.

[1] The words of an earlier writer are evidently used here by Walsingham. See pages 182, 186, 187, 191, *ante*.

[2] *equm* in MS.

[3] *feodi* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De generali Visitatione Monasterii Sancti Albani, Cellarum, et jurisdictionis ejusdem, et de providenti reformatione defectuum in dicta Visitatione compertorum.

Visitation of the Convent by the Abbot, not completed within the next three years.

Post Festum Sancti Albani, præfixit Dominus Abbas diem visitandi [1]Conventum suum; et visitavit eos feliciter, assistentibus sibi duobus notariis, scilicet, Fratre Ricardo, Priore de Tynemutha, et Fratre Johanne de Sulsulle. Complevitque examinationem totius Conventus quinta hebdomadis feria; sed non complevit visitationem illam ex toto in triennio sequenti, tum propter absentiam quarundam personarum, tum quia quædam caute dissimulavit ad tempus. Sed incepit compilare tractatum de Statutis Generalium Capitulorum Ordinis, et Legatorum Otonis et Ottoboni; qui tractatus sic incipit,—"Auscultate, obedientiæ filii." Quæ Statuta gratis et [2]apposite publicavit, et sanxivit tenenda, approbans, et adnullans omnes consuetudines [3]illis contrarias, priusquam voluit Visitationis suæ articulos publicare, sciens et prævidens quod fratres tractabiliores forent, quamdiu nescirent quod de illis in Visitatione invenit. Sed Domino disponente, omnes obedienter receperunt, nullo penitus reclamante. Et habent ista Statuta titulos circiter sexdecim; quorum unum est quod prædicta Statuta singulis annis recitentur in claustro in prima hebdomade Quadragesimæ vel Pentecostes, et in prima hebdomade Adventus; sicut ibi continetur plenius.

He compiles a treatise on the General Statutes of the Order; and, before making his visitation, enacts that these Statutes shall be observed.

Instances, in this Visitation of carnal lapse, and of the offence

Fuerunt siquidem in hac Visitatione aliqua notabiliter reformanda, sed, propter malitiam hominum, non ita notabiliter reformata: sicut plures accusati de lapsu carnis, quorum alii se purgarunt, quomodo Deus novit;

---

[1] *suum Conventum suum* in MS.
[2] *apposito* in MS.
[3] *illi* in MS.

alii confessi, vel quasi, pœnitentiam canonicam subierunt; quam tamen, satis misericorditer, Dominus Abbas post tempus paulatim, et cum quodam moderamine, relaxavit. Alii autem, de proprietate denunciati, satis misericorditer sunt correcti.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

—— of holding property.

Quia vero de inobedientia plures erant illo tempore accusati per illos qui steterunt cum Abbate, in causa tumultus contra eum excitati, principaliter per Fratrem Ricardum de Trenge et alios juvenes, (quibus et ipse Abbas, adhuc privata persona, consentiebat,) magis affectu illarum personarum, qui contra suum Abbatem steterunt, quam ex veritate alicujus certæ causæ quam scivit aut novit contra ipsum Abbatem prætendere, ipse Abbas nitebatur et satisfacere zelo illorum qui ipsos accusabant, et illos a crimine inobedientiæ defensare.

Abbot Richard endeavours to screen Richard de Trenge, and others among the younger brethren, who have raised a tumult against him.

Alii autem, de symoniaco ingressu expresse notati, et coram Abbate confessi, sed juris ignorantiam prætendentes, receperunt inducias duorum mensium, extra chorum suspensi, quod si per se vel per amicos possent aliam religionem ingrediendi gratiam invenire, diligentiam apponerent usquequaque, et ipse Abbas eis licentiam daret eundi; alioquin ipsos perpetuæ pœnitentiæ judicarent damnandos. Transacto igitur tempore hoc bimensi, venerunt flebiliter ad Abbatem, dicentes se non posse alicubi religionem mutare; quare petebant misericordiam Dei, et suam,

Some members, who confess to having obtained admission through simony, are allowed by the Abbot two months to enter some other religious Order.

Abbas igitur, convocato Capitulo in sua Capella, quia præ ægritudine locum consuetum Capituli ingredi non valebat, assidente Priore, et senibus, fecit illos publice Ordini renunciare; et exuens eos rebus Monasterii, dimisit eos seorsum, usque, habito consilio cum fratribus, tractaret quid acturus esset cum illis.

These persons, not conforming to the Abbot's injunctions, are made publicly to renounce the Order; their case to be again considered.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De excommunicatione diversorum Obedientiariorum Monasterii Sancti Albani, onera debita solvere recusantium; et de conjuratione plurimorum contra Abbatem memoratum.

Certain Obedientiaries of the Convent neglecting to pay to the Abbot their tenths, which the King had demanded, they are deposed from their offices, and sentenced to be discommoned, and submitted twice a week to corporal discipline.

Elapso non modici temporis intervallo, ingressus memoratus Abbas Capitulum, cœpit proclamare Obedientiarios infrascriptos;—Fratrem Hugonem de Langlee Sacristam, Willelmum de Wynslowe Coquinarium, Ricardum de Hetersete Eleemosynarium, Johannem de Woderove Camerarium, et Johannem de Tywynge Refectorarium; quia, videlicet, prius frequenter admoniti, Domino Abbati decimas solvere noluerunt, quas Dominus Rex exegerat de Abbate: quæ quidem decimæ concessæ fuerant per clerum, tempore vacationis ultimæ per decessum Hugonis Abbatis. Igitur, quia Dominus Abbas frequenter eos, ut prælibavimus, admonuerat solvere certo die, sub pœna excommunicationis et inobedientiæ,—qui tamen solvere distulerunt,—pro inobedientia proclamati, et a suis officiis sunt depositi, et a stallis suis in Choro, Capitulo, et Refectorio, degradati sunt, et ultimati; ac in perpetuo silentio positi, atque inhabiles facti ad omne officium [1] seu beneficium, quoadusque dispensationem per humilem pœnitentiam mererentur. Item, excommunicavit eos ibidem Abbas in scriptis, sequestrans eos a [2] communione fratrum, usque ad absolutionis beneficium promerendum. Positi sunt insuper ad corporales disciplinas suscipiendas feriis quartis et sextis; ob quam causam facta est magna tristitia in Conventu.

At the entreaty of the older brethren, the Abbot remits the sentence,

Veruntamen post expletum illius diei Capitulum, ingressus Abbas Locutorium, cum Priore et senioribus: ubi vehementer redarguens eos pro sua contumelia adeo manifesta, tandem, ad instantiam seniorum, præ-

[1] Repeated in MS. | [2] *comunione* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

stita cautione juratoria de emenda juxta mandatum Ecclesiæ facienda, absolvit eos a prædictis sententiis, secretas pœnitentias eis imponens, scilicet, post juramentum præstitum quod de cætero in similibus contumaciter non peccarent.

and enjoins secret penance.

A quo die incepit quædam conjuratio, [1] immo, ut dicatur verius, conspiratio, inter quosdam de falsis fratribus contra statum Abbatis; quibusdam volentibus ad ejus depositionem agere, propter infirmitatem lepræ, quam ipsum asseruerunt firmiter incurrisse; nonnullis volentibus ordinare ei tutorem, aliis molientibus subjicere domum et baroniam custodiæ Regis, qui vices suas alicui de fratribus committeret, qui omnium horum fautor extabat. Ad majorem insuper tumultum concitandum, quidam conspiraverunt eidem tollere cotidianas pitancias suas, quas percipit de coquina Conventus. Ipse vero Abbas in hiis omnibus, ut videbatur, non est turbatus, sive commotus, proferens se quodammodo indifferentem ad cedendum vel regendum indomitum populum; sed, sicut audire frequenter potuerunt, qui tunc temporis ei familiares erant, de hoc maxime movebatur, quod de mutatione prælati multa contingerent dispendia huic domui, si sic foret.

Conspiracy formed against the Abbot. His infirmity of leprosy alleged against him. Proposition to place the house and barony in the King's keeping. Also, to deprive him of his pittance from the Convent kitchen. He asserts his indifference to their designs.

Lapsu tamen temporis, monstravit in opere semetipsum motum fuisse, contra oris sui protestationem; dum in Capella Pictoriæ, præsentibus duobus Prioribus, de Sancto Albano, scilicet, et Thinemuta, et quibusdam aliis monachis, necnon aliquibus sæcularibus, fecit provocationem contra omnes illos qui contra statum suum, et privilegia Monasterii sui, attentarent quod Rex poneret custodem in temporalibus; excommunicans omnes et singulos, qui clam vel palam, sine ejus licentia et voluntate expressa, hujusmodi molirentur, eosdem pronuncians conspiratores.

He formally challenges and excommunicates those who would depose him, and ask the King to appoint a keeper of the temporalities of the Convent.

[1] *ymmo* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De libris Monasterii Sancti Albani per dictum Abbatem datis et venditis; sed per Michaelem, successorem, eidem Monasterio restitutis.

The Abbot gives four books of the Convent to Richard de Byri, Keeper of the Privy Seal; to promote the interests of the Convent at Court.

Iste Abbas, convocatis senioribus, contulit, ex eorum assensu, Domino Ricardo de [1] Byri, clerico, portanti Sigillum Privatum Regis, quatuor istos libros; videlicet, Terentium, Virgilium, Quintilianum, et Ieronymum contra [2] Rufinum; sub spe promotionis negotiorum Domus in Curia domini nostri Regis: [3] abominabile prorsus donum! tantæ æstimationis clerico ut libros alienaret, qui summum solatium, et unicum, claustralibus esse debent.

Thirty-two books are also sold to him, for 50 pounds of silver; half of which the Abbot keeps.

Venditi sunt præterea, ipso dictante, et Capitulo, quod tunc erat, consentiente, triginta duo libri eidem Domino Ricardo de Byri pro quinquaginta libris argenti, unde Abbas habuit penes se viginti quinque libras, medietatem, videlicet, totius summæ; et Refectorario assignavit quindecim libras, et Coquinario decem libras, in subsidium ipsius officii, liberavit. Factum infame [4] cunctis assensum præstantibus, ut illam unicam refectionem animæ ventris usibus facerent deservire, et spirituales epulas quoquo pacto carnalibus exigentiis applicarent.

Richard, when made Bishop of Durham (A.D. 1333) restores many of the books. His executors sell others to Abbot Michael de Mentmore. Prayers to be offered for the Bishop's soul.

Ricardus tamen præfatus, expost factus Episcopus Dunelmensis, plures ex ipsis libris, ductus conscientia, Monasterio restituit; in quorum principiis scribitur nomen ejus; quosdam ejus executores successori hujus Abbatis Ricardi, Domino Michaeli de Mentemor, vendiderunt; qui ad redimendum eos adhibuit vires suas, et rehabuit eos meliori foro quam extraneus emisset, ut Conventus Sancti Albani pro tanto beneficio ejusdem Ricardi de Biry animam haberent specialiter in suis orationibus commendatam.

---

[1] Or "*Bury*;" a great collector of books, and author of the *Philobiblon*.

[2] *Ruffinum* in MS.

[3] *abhominabile* in MS.

[4] *cuntis* in MS.

De prudenti regimine et formali processu Abbatis prænotati.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Postquam vero memoratus Abbas Ricardus Monasterium suum, ut præmittitur, visitaverat, ut gratiosior in oculis Dei et hominum appareret et esset, visitavit consequenter Cellas ab eodem Monasterio suo dependentes, ac etiam suam jurisdictionem exemptam, partim per semetipsum, partim per Commissarios suos, monachos et jurisperitos ad hoc deputatos. Synodum etiam, pontificalibus redimitus, solemniter celebravit; [1] Constitutiones, tam Capitulares quam Synodales, religioni, jurisdictioni, et Monasterio suo, perutiles, edidit et publicavit; et suos subditos ad eorum observantiam induxit et artavit. Homagia et fidelitates suorum tenentium recepit; maneria sua, et ecclesias sui jurisdictionis, circuivit, et in eisdem ædificia [2] opportuna reparavit; compotus et ratiocinationes suorum officiariorum et obedientiariorum recepit, indignos amovendo, et [3] dignos substituendo. Debita prædecessorum suorum et Monasterii sui pauperioribus debitoribus, et ad tempus magis importune petentibus, quam cito potuit, citius persolvit; et de reliquis dilationem, subtractionem, vel remissionem, accepit.

After visiting the Monastery, the Abbot visits the Cells, partly in person, partly by Commissioners.

He holds a Synod, and publishes certain Constitutions.

He receives homage and fealty from his tenants; and visits his manors and churches.

He pays part of the debts of the Abbey, and makes terms as to the others.

Libros etiam plures de diversis scientiis et artibus, cum nonnullis instrumentis astronomicis et geometricis, ante suum tempus invisis, compilavit, condidit, docuit, et adinvenit. In prosperis circumspectus et pavidus, in adversis erat patiens et magnanimus; in omnibus, et erga omnes, tam verbo quam exemplo providus et gratiosus; ut in gestis ejusdem, infrascriptis, plenius apparet.

He compiles books on arts and sciences, and makes astronomical and geometrical instruments.

Excellence of his character.

---

[1] For some of these Constitutions, see the Appendix to this Volume.

[2] *oportuna* in MS.

[3] *dignis* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Continuatio materiæ prænotatæ.

Being unable to recover all the lost possessions of the Monastery, he cultivates friendships, and makes preparations for asserting his rights. He removes to the most distant Cells those monks who are too closely connected with the townsmen.

Nondum enim poterat memoratus Abbas, regni regimine propter intestinum bellum adhuc vacillante, ac etiam propter sui propriam paupertatem, possessiones et libertates distractas ad jus sui Monasterii revocare. Intendebat igitur reformationi spiritualium, et congregationi thesauri, et [1] reconciliationi amicorum, et præcipue religiosorum, generosorum, et juratorum patriæ; cognitioni etiam possessionum, libertatum, et jurium suorum, quibus suffultus posset rebellibus melius resistere; et, cum tempus [2] arrideret, jura amissa facilius recuperare. [3] Amovebat etiam interim, non simul, sed successive et separatim, monachos hujus Monasterii villanis de Sancto Albano, quos primo statuit edomare, carne vel nimia familiaritate conjunctos, ad remotissimas Cellas hujus Monasterii; ne per eorum dolum, vel vicinam communicationem, in suis agendis obstaculum vel scandalum pateret, vel eorum fama innoxie læderetur. Nec tamen eorum filios aut propinquos, monachatum suscipere volentes, dum tamen alias habiles extitissent, refutavit: eos tamen non in hoc Monasterio, sed in Cellis diversis, dispersim recipi procuravit.

De Constitutionibus Ricardi Abbatis pro fratribus apud Redburnam commorantibus.

Constitutions of Abbot Richard for the brethren at Redburne. Three monks of St. Alban's to reside there, for a month at a time.

"Inprimis, tres fratres claustrales qui inibi vice sua succe-
"dunt, per mensem integrum duntaxat morentur: qui, eundo et
"redeundo, nonnisi cum honesta vectura incedant, per Cantorem
"et Camerarium ab Obedientiariis in termino procuranda. Nec
"licebit fratri, durante termino moræ suæ, ad Monasterium,
"sine petita licentia, et obtenta, nisi in comitiva sui Prioris,
"redire, et hoc cum honesta vectura: nisi super hoc secum,
"ex certa causa, et necessaria, dispensetur. Quod similiter
"intelligi volumus de hiis fratribus qui illuc de claustro ad
"visitandum confratres de licentia certa procedunt.

---

[1] *reconsiliationi* in MS.

[2] *arideret* in MS.

[3] *Ammovebat* in MS.

"Item, fratres ibidem commorantes ad Matutinas de nocte "in ecclesiam, hora competenti, conveniant, pulsato classico, "ut moris est. Et mane Horas Canonicas simul dicant, et "Missam de die singuli audiant; nec cuiquam liceat prius "interiorem portam egredi, quam [1] divum pensum fuerit, ut "præmittitur, persolutum. Nec liceat fratri sacerdoti per "quatriduum a celebratione cessare, nisi de consilio Prioris. "Quod si quis alicujus præmissorum transgressor fuerit as- "suetus, admonitus prius, et iterum, si non emendaverit, ter- "minum solatii sui perdat; nihilominus, pro suo excessu, in "Capitulo Monasterii objurgandus.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Rules for the due celebration there of Divine Service.

"Item, fratres post Horas et Missam, ad hauriendum aerem "exeuntes, simul ordinate incedant ad loca vicina privata a "concursu publico, consueta, tempore debito ad prandium "redituri. Nec licebit alicui, infra spatium unius milliaris, "neque ad vicinas domus, ad quemvis amicum, divertere, sine "petita a Priore licentia, et obtenta, honesta causa primitus "assignata; nec quovis extra [2] septa, ante vel post prandium, "progredi, nisi de licentia et scientia Prioris, ut antiquitus "fieri consuevit; sub pœna claustrum temere egredientibus "infligenda.

The brethren not to pay visits, without leave, when taking the air; nor to go beyond the boundaries.

"Item, nulli fratrum ibidem in termino commoranti liceat, "durante termino suo, ad alia loca ultra milliare a Prioratu "distantia, sine competenti vectura procedere, aut extra ali- "cubi pernoctare, sine licentia Abbatis, vel ejus, cui, Abbate "absente, competit licentias tales dare; nisi forte quis in "comitiva Prioris, in negotiis domus arduis devillantis, exi- "verit. Nec extra Cellam, quamvis rogati, comedant sine "licentia in quovis loco ad quem de licentia Prioris divertunt, "sub pœna in Capitulo quinquagesimo primo Regulæ nostræ "expressa.

The brethren in residence not to pass the night away from the Priory; nor to eat in any other place without the Prior's leave.

"Item, nulli eorum liceat, sine licentia et voluntate Prioris, "ante communem refectionem [3] jentare, vel in tempore regu- "laris jejunii, sine ejus dispensatione, cœnare. Super quo "Prioris conscientiam oneramus, cum quibus et quando de- "beat et oporteat dispensare. Eleemosynaque reliquiarum, "prout honestius solet pauperibus erogari, fideliter ipsis pau- "peribus mendicantibus per Priorem et ejus ministros dis- "tribuenda, cotidie colligatur. Propter quod volumus, et "districte præcipimus Sub-coquinario domus nostræ, quod, "omni necessitatis excusatione postposita, cotidie ipsis fratri-

Rules as to eating and fasting, and collection of the fragments for the poor.

The brethren there to have their food supplied from the kitchen of the Convent.

---

[1] Probably intended for *divinum*.
[2] *cepta* in MS.
[3] *jantari* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326-35.

"bus de coquina tam [1] integre serviatur, acsi in mensa Refectorii residerent; alioquin ipso die non extra Refectorium, nec ad descum, ipsis servientibus præsideat, donec eis fuerit de portione annonæ suæ, et de arreragiis, plenarie satisfactum; quod similiter extendi volumus ad defectus communis servitii, si quos fratres in Infirmitorio patiantur.

Obedientiaries not to absent themselves at Redburne, and other places near the Monastery.

"Item, licet Obedientiarii, ratione obedientiæ suæ, possint ex permissione in negotiis curæ suæ ad loca non multum distantia proficisci, licentia singulis vicibus non petita; secus autem, si ad loca procul distantia prodeant; tamen illicenciati in hujusmodi locis vicinis prandere aut pernoctare non possunt, nec debent, in quibus verisimile est quod [2] commode possent prandio et Horæ Completorii interesse; quanto magis neque Prioratum de Redburne possint sine licentia declinare, ut ibidem se reficiant, vel pernoctent. Quibus negotiis officii sui euntibus non licet extra viam ad loca impertinentia proposito viæ suæ divertere. Loca autem vicina nostra interpretatione vocamus maneria de Kyngesbury et Childewik, Nova Terra et Apsa, Sopwelle et Grangia personatus de Langlee, et Redburne, et similia.

The Prior and brethren at Redburne are forbidden to hunt; or to leap over, or pull down, the hedges of their neighbours.

Suspicious characters not to be introduced.

"Item, cum ex Canone, gravi pœna vallato, monachis interdicatur venatio, Priori et fratribus inhibemus ne canes venaticos habeant ibidem, aut teneant; neque venationi intersint, aut a proposito, causa venandi, per campos aut sylvas discurrant, sub pœna Canonis prænotata; nec etiam ad quæcunque loca, recreationis gratia, procedentes inordinate incedant: nec hayas nec clausuras vicinorum diripiendo transiliant. Quod si quis suo inordinato incessu vicinorum aut extraneorum transeuntium offendat aspectum, ut scandalum suscitetur, a carnibus vel piscibus ipso die abstineat, prout dieta requirit. Adjicientes, quod nullus personas inhonestas, seu suspectas, ad convescendum, seu confabulandum, loco aut suspecto tempore introducat; aut extra ad tales accessum, seu familiaritatem habeat cum eisdem, sub pœna superius annotata.

Ordinance of the General Chapter, in 1328, against letting blood in Lent.

"Item, ordinavit Abbas memoratus quod cum per Capitulum Generale, ultimo apud Abyndonam celebratum, anno Christi millesimo trecentesimo vicesimo octavo, [3] quod per totam Quadragesimam nullus minutionem in termino acciperet, nisi propter actualem necessitatem duntaxat, ut in Constitutione plenius continetur; tum quia multum erat contra

[1] *ingre* in the text; corrected in the margin.

[2] *comode* in MS.

[3] "*provisum esset*," or similar words, seem to be wanting here.

"antiquam consuetudinem Monasterii Sancti Albani, ubi ab "antiquo consuetum erat, quod minuti irent ante prandium "extra portas, et toto [1] [tempore] post prandium similiter, us- "que ad Completorium; ordinavit Abbas viam mediam, isto "modo:—Quod minuti in termino per totam Quadragesimam "usque ad Primam Dominicam in Passione, die Dominico com- "ederent in Refectorio; et post prandium irent in Infirmaria "spatiatum; die Lunæ et die Martis comederent in oriolo; et "ante prandium irent non extra portas, nisi usque ad Sanctum "Germanum et gardinum: post prandium autem in gardinum "duntaxat; nec luderent ad billos, nec aliquid aliud, nisi tan- "tum in confabulatione sancta, et haurirent aurem puriorem. "Qui vero die Jovis et Sabbato ex cursu essent de minutis, in "termino comedant in oriolo; et usque ad Sanctum Germanum "irent ante prandium; et post prandium tantum in Infirmariam, "de licentia præsidentis. Diebus autem feria quarta et sexta "feria, nullus iret in solatio, nec comederet extra Refectorium: "nec aliquis gradus currat in tabula a Prima Dominica Sep- "tuagesimæ usque ad Pascha, neque a Dominica Prima Ad- "ventus usque ad Natale. Ista de Quadragesima sunt con- "cessa, sub conditione quod nulla fiat insolentia, sub pœna "perdendi totum solatium antedictum."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Modifications made by the Abbot Richard in the restrictions imposed by that ordinance.

Ordinatio Abbatis memorati super visu franciplegii villæ Sancti Albani.

Die Sanctæ Margaretæ, quo die visus franciplegii tenetur in villa de Sancto Albano, quia homines dictæ villæ a diu restiterunt Senescallo Abbatis, nolentes esse in decena, nec jurare nec præsentare ammercian- dos pistores et brasiatrices, nec habere custodes assisæ [2] cervisiæ, sed panis tantum; ordinavit Dominus Ab- bas, cum suo Consilio, illum diem debere teneri [3] rigi- dius per Sub-senescallum suum, Johannem de Mundene, et Ricardum de Kelishulle, Servientem in Banco, et alios ballivos suos. Quo die primo ordinaverunt qua- tuor constabularios pacis in quatuor villæ partibus, et, sub quolibet eorum, duos capitales plegios.

The townsmen refuse to hold a view of frank-pledge, or to act as jurors thereon.

Four constables are appointed on the Abbot's behalf.

[1] Omitted in MS.
[2] *servisie* in MS.
[3] *ridigius* in MS., by inadvertence.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Ordinatio de rotulis compoti ballivi libertatis, Coronatoris, et liberationis gaolæ, singulis annis ad thesauriam Abbatis deliberandis.

The bailiff of the Liberty to deliver yearly the rolls of Coroner's quest, gaol delivery, chattels of felons, and green wax.

Ordinatum est insuper de consilio Domini Johannis de Cambrugge, Senescalli, et Johannis de la Hay, quod singulis annis ballivus libertatis, quando reddit compotum suum, liberare debet ad thesauriam Abbatis rotulos suos, distincte et apte scriptos, de corona illius anni, et de liberatione gaolæ, et catallis felonum, et cera viridi.

De exitibus [1] viridis ceræ bursario solummodo persolvendis.

The issues of the green wax to be received only by the Abbot's treasurer.

Expost autem ordinatum est per eundem Dominum Johannem de Cantebruggia, quod ballivus libertatis nullam viridem ceram, nec exitus, recipiat; sed Abbatis solvantur bursario.

De returnis brevium per Senescallum Abbatis solummodo faciendis.

Writs to be returned by the Seneschal only.

Item, ordinatum est quod ballivus libertatis nullum returnum brevium faciat; sed qui tenet locum Senescalli, returnos faciat.

De manucaptionibus et obligationibus manucaptorum.

Persons in gaol to be mainprised solely by assent of the Abbot.

Item, ordinatum est quod nullus in gaola detentus tradatur manucaptioni, nisi per assensum Domini Abbatis; et hoc, nisi sit manucaptabilis; et si sic fuerit, tunc inveniet duos vel tres, sive plures, qui se obligabunt Domino Abbati, conjunctim et divisim, in decem libris, vel viginti libris, ad habendum corpus ipsius manucapti

---

[1] *viridi* in MS.

die et loco quos Abbas assignare voluerit; et quod ipsa obligatio facta Abbati remaneat penes Abbatem.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

[1] Laudibus igitur hujus Abbatis ascribitur, quod Registrum de gestis nobilioribus suo tempore contingentibus, ad futurorum notitiam, composuit; Decretales et Constitutiones Capitulorum Provincialium et suorum prædecessorum, suum Monasterium et Ordinem concernentium, sine additis, in unum compilavit. Super Prologum Regulæ Sancti Benedicti optime composuit. Privilegia etiam sui Monasterii, nobilia et necessaria admodum, [2] tabula breviter compilavit. Plures etiam libros et instrumenta de Astronomia et Geometria, et aliis particularibus scientiis, in quibus super omnes suo tempore excelluit, composuit.

Enumeration of various literary works compiled by this Abbot.

Books on Geometry and Astronomy, and instruments, prepared by him.

Inter quæ, præcipuum instrumentum Astronomiæ, antea invisum, "Albion," quasi totum per unum, [3] etymologice vocitavit. Tantæ namque fuit gratiæ et sapientiæ, ut in liberalibus scientiis et artibus mechanicis summos etiam magistros sua sapientia vinceret, et suos [4] consiliarios, in utroque jure apprime eruditos, suo [5] consilio anteiret; ut ipsa quæ primitus fieri difficilia, seu impossibilia, asseruerant, ipse satis leviter fieri suis rationibus et artibus comprobaret. Intemperiem etiam, sive serenitatem, aeris, et alia plurima eventura, sua arte astronomica solebat prædicere, et de hiis sibi melius prospicere, et aliis felicius providere.

One astronomical instrument, made by him, is called "Albion."

His great skill in legal matters.

He is able to foretell the state of the atmosphere.

Rigidior tamen dicebatur quam oportuit. Cujus causa sua infirmitas: seu potius, prædecessoris sui remissio, et vitiorum impunitorum in suis subditis diutina [6] ratificatio, in causa fuit opposita; namque juxta se posita magis

Severity imputed to him; but this mainly owing to the laxity

[1] The whole of this account of the deeds of Abbot Wallingford, down to "*fructuosum*" (page 208), is written (in folio 205a of the MS.) in a totally different hand from that of the general context.

[2] *tabule* in MS.

[3] *ethimologice* in MS.

[4] *conciliarios* in MS.

[5] *concilium* in MS.

[6] This word is partly erased; it is apparently *raicacō*.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

of his predecessor.

So great his sanctity, and so extensive his knowledge, that even his leprosy caused no one to shun him.

[1] apparerent, et tanto quisque, licet religionis æmulus, rigidior convincitur, quanto alter in puniendis vitiis remissior comprobatur. Tantam insuper eidem Dominus gratiam contulit, ut etiam nec propter violentam lepram, qua pater misericordiarum Dominus,—"[2] Qui "omnem filium quem castigat, diligit," mirabiliter [3] eundem percusserat, (quæ propter sui contagionem etiam amicissimos et proximos [4] separat,) nullus, domesticus seu extraneus, ejus mensam seu communionem effugeret; quin potius de longe venientes secum pro sua sanctitate et scientia, dum adhuc viveret, communicare plurimum congauderent.

He was a blessing to the Monastery.

Constat igitur recte judicantibus ex ejus actibus, ipsum fuisse non solum Deo et hominibus acceptum, verum etiam sibi et suo Monasterio multipliciter fructuosum.

De equis pertinentibus Abbati, in itinere ejusdem versus Tynemutham exhibendis.

Inquisition made as to the tenants who are bound to find horses for the Abbot, on his Visitation of Tynemouth.

Hujus Abbatis temporibus, facta est inquisitio mandato ipsius Abbatis, per ballivum libertatis Sancti Albani, qui, videlicet, et quot, sunt tenentes ecclesiæ supradictæ, qui teneant terras ad inveniendum Abbati equos, quando vadit ad Thinemutam, gratia visitandi. Et inventa sunt ista subscripta tenementa, [5] suprascriptæ obnoxia servituti.

List of tenements bound to that service.

Tenementum Willelmi de Harpesfeld de Aula inveniet unum equum. Tenementum Johannis de Londoniis, in Parco Idelstre, unum equum. Tenementum Willelmi Atte Welde, quod tenuit Matthæus de la Vache, in Parco, unum equum. Tenementum Johannis de Meridene, pro terra quam tenet, unum equum. Vicarius Sancti Petri de consuetudine inveniet unum [6] equum.

---

[1] *appererent* in MS.

[2] *Hebr.* xii. 6.

[3] Omitted in the text; but supplied in the margin, in a later hand.

[4] *ut seperat* in MS.

[5] *suprascripto* in MS.

[6] *equm* in MS.

Laurentius de Aycote, pro duobus tenementis, duos equos; et Terra Dispensatoris, quam tenent Camerarius Monasterii et Johannes Aygnel, in Redburna, debet unum equum.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De forma præfectionis Nicolai de Flamstede in Priorem Sancti Albani.

Cujus Abbatis tempore, Robertus de Nortone, Prior Ecclesiæ Sancti Albani, diem clausit extremum. Post tertium vero diem a sepultura ejus, nemine de proposito Abbatis sciente, ingressus est Abbas Capitulum, quasi præfixurus diem quo tractandum foret de proposito ordinando; qui taliter orsus est fari:—

Death of Robert de Nortone, Prior of St. Alban's.

" Amantissimi fratres mei, nostis quomodo carus " noster, bonæ memoriæ, Robertus Prior in fata decessit; et bonum et utile nobis est, in adjutorium nostri " laboris, et cumulum vestri solatii, alium loco suo, cum " vestro consilio, subrogare. Et hæc est causa nostri " adventus inter vos hac vice. Est siquidem unus " fratrum nostrorum, vir utique sanctæ et probatæ " religionis, sobrius, mundus, discretus, et pius, quo " non novimus meliorem ad hunc locum tenendum, si " vestrum assit consilium, et assensus; Frater, videlicet, " Nicolaus de Flamstede. Si quis ergo fuerit inter vos, " qui dicere pie novit, quare non oporteat ipsum in " Priorem vestrum præfici, æquanimiter audiemus, tan- " quam volentes magis de sano consilio quam de vo- " luntatis arbitrio procedere in hac parte."

Speech of Abbot Richard thereon, in recommendation of Nicholas de Flamstede as his successor.

Fratres ergo, attoniti de novitate hujus rei, repentine conticuerunt omnes, et factum est silentium magnum inter eos. Frater Nicolaus igitur interim cœpit se excusare, et proprios defectus opponere; magis ex humilitate quam ex veritate, ut omnibus notum erat.

Surprise of the brethren thereat. Brother Nicholas makes a semblance of excusing himself.

Iterum Dominus Abbas dixit,—" Estne aliquis, qui " dicere velit aut novit, quare non debeat imponi

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"gradu Prioris?" Et responderunt plures ex eis, quod non. Tunc præcepit Abbas ut surgeret, et veniam caperet coram eis. Et deinde injunxit Suppriori et Archidiacono, ut surgerent et ducerent illum ad latus Abbatis, in Capitulo præsidentis. Quo facto, subjunxit Abbas;—"Domine Prior, [1] commendo tibi curam fratrum "meorum, ut cures de illis sub nobis, secundum Deum, "et exigentiam religionis et Regulæ Sancti patris "nostri Benedicti, cum omni sollicitudine et obedien-"tia; secundum quod in sexagesimo quinto Capitulo "Regulæ satis est cautum." Et fecit Dominus Abbas ipso die illud Capitulum Regulæ legi distincte, et addidit;—"Si prius religiose vixisti, oportet amodo reli-"giosius vivere; quia positus es super [2] candelabrum, "ut exemplo tuæ bonæ conversationis cæteri instru-"antur." Quod et idem Prior processu temporis adimplevit.

The Abbot gives his charge to the newly elected Prior.

Erant ergo Abbati et Priori cor unum et anima una; nec quicquam disponendum, tractandum, vel faciendum, erat, quod Abbas non duceret Prioris consilio perficiendum; et ideo maxime, quia speravit ipsum habere successorem, delectabatur universa cum ejus consilio ordinare. Expost vero, processu temporis, postquam Abbas ipsum elegit sibi coadjutorem, ratione valitudinis suæ, quia, lepræ morbo depressus, non potuit in persona propria [3] cuncta negotia Monasterii prosequi sive disponere, cœpit tepescere dilectio pristina inter eos; quia quidem Abbas multa poscebat insueta de victu et vestitu de parte Conventus, et ipse Prior talia ab eodem subtrahere nitebatur. Quare Abbas ei notam imposuit ingratitudinis manifestæ, eo quod ipsum Priorem exaltasse videbatur de mera sua gratia, et ipse Prior attenuare partes Abbatis publice satagebat. Sed si Prior peccavit in hoc opere, judicent qui

Great friendship at first subsisting between Abbot Richard and Prior Nicholas.

Breach of this friendship, by reason of the exactions of the Abbot. Alleged ingratitude of Prior Nicholas.

---

[1] *comendo* in MS.

[2] In reference to *Matt.* v. 15, *Luke* viii. 16.

[3] *cunta* in MS.

hanc paginam sunt lecturi: mihi, qui repperi et audivi de senioribus, sufficiat expressisse.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Volo tamen in præsenti loco commendare memoriæ quædam quæ de Conventu petiit idem Abbas. Sollicitus nempe fuit valde toto suo tempore, qualiter ad unum certum perducere posset ea quæ de parte Conventus ipse percepit, vel sui prædecessores perceperant; si forent de gratia, consuetudine, vel de jure. Et ea quæ percipere consuevit in parte, vel in toto, puta, de pitanciis et hujusmodi, ipse cuncta semper redegit in scriptis, et ad certum valorem, juxta suæ voluntatis arbitrium, appreciando taxavit. Quadam autem vice, tempore bonæ memoriæ Roberti, Prioris hujus Monasterii, fecit idem Abbas omnes seniores Monasterii in Locutorium, versus Cameram Prioris, convocari, ubi tractatum cum eis habuit de pitanciis suis de coquina Conventus percipiendis; et inter cætera quæ sunt ab eis, quid valerent per annum, ut per talem inquisitionem habere potuisset certum de incerto, et illud ea occasione exigere in futurum.

The Abbot convenes the seniors of the Monastery, to ascertain the exact amount of his pitances from the kitchen of the Convent.

Erat tunc inter eos Frater Willelmus de Nedham, Supprioris functus officio, qui, pro sociis responsa sumens, asseruit quod ipse Abbas, nec prædecessores sui, ceperunt, aut percipere debuerunt, hujusmodi pitancias de certo vel de jure; sed quod primo concessæ fuerunt bonæ memoriæ Domino Johanni de Hertford, quondam Abbati, tantum in vita sua, propter multiplicia beneficia quæ Conventui suo fecit. Ita tamen, quod non perciperet dictas pitancias, nisi in Conventu solummodo, propter fratrum recreationem. Sed successores sui, Abbates, illas pitancias postmodum vendicarunt de jure, occasione seysinæ, cum primitus concessæ fuerunt de gratia, sicut dictum est. Qui Supprior cum finem loquendi fecisset, omnes et singuli ejus assertioni concordarunt. Abbas autem, nolens ulterius de hac re quæstionem facere, seniores qui tunc in Infirmaria fuerunt, consuluit diligenter; videlicet, Fratrem Tho-

The Sub-prior, William de Nedham, tells him that such allowances were only granted to Abbot John de Hertford, personally, without intention of being continued to his successors.

The Abbot receives a similar answer

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

from the aged brethren in the Infirmary.

Great anger manifested by him thereon.

mam de Boningdone, seniorem, et reliquos gistarios, senes valde. Qui in omnibus responderunt, sicut præfatus Supprior est testatus. Quamobrem Dominus Abbas, in furorem versus, cum maxima indignatione recessit, asserens se malle fregisse unum e suis digitis quam illic advenisse. Et ulterius protestatus est se voluisse quoddam grande beneficium fecisse Conventui, si in dicta petitione convenientius respondissent, aut paruissent illi; quod nunquam se velle facere sacramento firmavit.[1]

De præfectione Priorissæ de Sopwelle per Priorem Sancti Albani, gerentem vices Abbatis memorati.

Death of Philippa, Prioress of Sopwelle.

The majority of the sisters fix upon Alice de Hakeneye for her successor.

The Abbot sends Prior Nicholas to the Priory, who asserts the Abbot's right to appoint; but asks their opinion on the election.

Circa Festum Sancti Michaelis, obiit bonæ memoriæ Philippa, Priorissa de Sopwelle; post cujus obitum, mox sorores ibidem tractatus multos inter se, et consilia, habuerunt, quam vellent, videlicet, succedere in Priorissam; et hoc, inconsulto Abbate, in tantum quod aliquæ illarum totum fere Conventum allexerant ad consentiendum in unam illarum quæ vocabatur "Alicia de Hakeneye:" quod tamen Dominum Abbatem non latebat. Igitur, quia Priorissa semper fuit, et hactenus est, dativa, et, ad Domini Abbatis voluntatem, amobilis et ponenda, die Lunæ proxima post Festum Sancti Lucæ Evangelistæ, misit Dominus Abbas illuc Dominum Nicolaum de Flamstede, Priorem Monasterii, cum commissione ad providendum illis, Domini Abbatis nomine, de Priorissa. Qui inopinate, ipso die, non præmunitis sororibus, Capitulum earum ingressus, fecit legi, cunctis audientibus, suam commissionem; factaque brevi collatione, subintulit;—"Licet, sorores carissimæ, "Dominus Abbas debeat, de sua discretione et voluntate, vobis Priorissam præficere, sive dare, vult tamen,

[1] Half a page of the MS. is left blank here (fol. 205 b).

"sine ejus præjudicio, vestrum audire consilium. Quod "si probandum fuerit, suæ voluntatis extitit, cum eo-"dem libentius operari. Quid igitur vobis videtur?" Cunctis autem stupentibus de novitate rei, atque tacentibus, cœpit vota singularum inquirere, et in scripta redigere, tanquam per viam scrutinii processurus; quarum sexdecim, et eo amplius, in illam prædictam sororem vota sua fixerunt.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Sixteen, or more, signify their wishes in favour of Alice de Hakeneye.

Erat tunc inter illas quædam religiosa fœmina, quæ multum zelabat pro religione, et plus cunctis cæteris, quæ laudabiliter satis Suppriorissæ implevit officium; in cujus personam vix tres consentire voluerunt. Hanc, postquam audisset vota cunctarum, Prior, nomine Abbatis, in Priorissam præfecit, et, ipsam assumens, juxta se in Capitulo sedere fecit; et postea in chorum adducens, ipsam, cum Cantico—"Te Deum laudamus," solemniter installavit. Erat autem nomen hujus virginis, hoc modo præfectæ in Priorissam, "Alicia de "Pekesdene;" quæ expost, processu temporis, seipsam dignam tali honore bonis operibus et vitæ merito demonstravit.

Alice de Pekesdene, the Subprioress, who is supported by hardly three of the sisters, is appointed, on behalf of the Abbot, to the office.

Her great merits.

Habebat etiam Prior secum alias litteras clausas dictis sororibus; quæ mandaverunt quod in omnibus essent attendentes et obedientes eidem, sicut Abbati. Revera dederat Dominus Abbas eidem Priori mandatum quod quicquid sorores dicerent, sive vellent in hac parte, ipsam Suppriorissam in Priorissam præficeret nihilominus, auctoritate sibi commissa. Noverat namque Dominus Abbas experimentaliter eam præ cunctis reliquis sanctiorem.

Powers given to the Prior to act therein.

The merits of Alice de Pekesdene known to the Abbot.

De forma recipiendi et profitendi fratres et sorores apud Pratum, per dictum Abbatem limitata.

Pro abundantiori cautela, certas instituit observantias iste Abbas de receptione fratrum et sororum qui ad Prata recipiendi fuerant in futurum, necnon de modo

Observances enjoined on the admis-

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

sion of brethren or sisters to the House of St. Mary des Prez.

professionis faciendæ in loco præfato; quas statui in præsenti loco scribere, memoriæ consulens posterorum:—

"Recipiendus frater ad Prata debet coram Domino Abbate "et Archidiacono Monasterii, et aliquo spectatæ fidei sæculari, "jurare fidelitatem et devotionem, atque gratitudinem, Monas-"terio Sancti Albani; et quod nunquam erit in consilio, vel "opem præstabit, clam vel palam, ut aliquis frater aut soror, "sive monialis, recipiatur in loco illo, nisi per Abbatem, prout "semper moris fuit. Quando vero professionis votum solem-"niter debet emittere, suam professionem propria manu scribet; "cujus tenor talis esse debet:—

Profession to be made by the brethren.

"'Ego frater N., sacerdos, promitto stabilitatem et con-"'versionem morum meorum ad castitatem, et voluntariam "'paupertatem, et obedientiam, secundum Regulam Sancti "'Benedicti, coram Deo et Sanctis ejus, in hac ecclesia, "'quæ constructa est in honorem Sanctæ Mariæ, in præsentia "'Domini N. Abbatis, vel in præsentia Domini N. Archi-"'diaconi, Monasterii Sancti Albani.'"

No certain Rule observed there before the time of Abbot Richard.

Hæc ideo præsentibus inseruimus, ut sciatur quomodo profiteri debent amodo fratres et sorores de Pratis, qui tanto errore prius ducti fuerunt, quod nullam certam regulam sunt professi.

De examinatione et confusione quorundam Fratrum Mendicantium, ad prædicandum destinatorum.

Certain brethren of the Orders of Friars Preachers and Friars Minors ask to hear confessions, and to preach within the jurisdiction.

Laudabilis ejus astutia præteriri non debet, quia prudenter suo gregi cavebat, ut non ignoranter morsibus obnoxii luporum forent. Venerunt aliquando ad eum Fratres de Ordinibus Prædicatorum et Minorum, petentes licentiam audiendi confessiones et prædicandi infra jurisdictionem; secundum illam Bonefacii Decretalem—"Super Cathedram, *et cætera.*" Existimans autem Abbas passim tales licentias esse minime concedendas, nisi examinatione præmissa, quæsivit a quodam eorum, qui sunt casus Episcopo, vel Abbati, jurisdictionem habenti, reservati. Frater autem, de oppositione repentina stupefactus, cum non haberet quod respon-

deret, quippe qui [1] idiota fuerat, ut plerique sunt qui confessiones audire mercantur, obmutuit. Tunc Abbas,—"Tu ergo, cum hæc ignores, quomodo scis an absol-"vis, ubi [2] potestatem non habes?" Hac interrogatione adeo confusus est redditus idem Frater, et alii diversorum Ordinum, qui audierunt tantam Abbati inesse sapientiam ad faciendum in hac parte judicium, ut nullus expost se vellet ingerere ad dictum officium, nisi qui de responsione sufficienti instructus esset. Casus patent per hos versus:—

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Abbot Richard exposes their ignorance as to their powers of absolution; and they are more cautious in making the request.

"Qui facit incestum, deflorans, ac homicida,
"Sacrilegus, patrum percussor, sic sodomita;
"Transgressor voti, perjurus, sortilegusque;
"Et mentita fides, faciens incendia, prolis
"Oppressor, blasphemus, hæreticus, omnis adulter;—
"Pontificem super hiis omnis devotus adibit."

Enumeration of sins requiring absolution.

[3] [*De libertatibus villanorum Sancti Albani.*]

[4] Fiebat interea sigillum, officiarii, et consilia communia, aliis regni burgis tam re quam nomine consona; collectæ quoque graves et importabiles, a majori usque ad minimum, pro libertatibus sic obtentis contuendis, et pro eorum fautoribus et conductoribus remunerandis, et pro burgensibus de seipsis electis ad Parliamenta regia transmittendis, et aliis communibus negotiis sumptibus communibus prosequendis. Et licet sumptus proficua et libertates præmissa, sic adepta, multipliciter superaverant, et eosdem villanos pro maxima

A seal of office is made by the townsmen of St. Alban's, and heavy collections for paying various expenses. The townsmen bear their losses with

[1] *ydiota* in MS.

[2] *ptatē* in MS.

[3] The Rubric has been omitted here.

[4] Sic in MS. The whole of this passage, down to "*defensare*," (p. 216) is in the peculiar hand noticed in page 207 *ante*; and bears reference to the state of things at St. Alban's after the dispute between the townsmen and Abbot Hugh, ending at page 176 *ante*. It is the handwriting, apparently, of an ignorant, or careless, scribe.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

patience, in thus resisting the claims of the Abbey.

They enjoy the liberties so extorted, for seven years and more.

Abbot Richard prepares to vindicate the rights of the Abbey against the townsmen.

parte apporiaverant, et eorum privata [1] commoda, mercimonia, videlicet, et artificia, decurtaverant, [2] omnino hæc eadem pro nihilo ducebant, dummodo possent eorum malitiæ satisfacere, et eorum patrem, prælatum, et dominum, taliter suppeditare, eorum matrem ecclesiam taliter dilacerare. Gavisi namque sunt pacifice libertatibus sic extortis per septennium et amplius. Non enim adhuc poterat Abbas novus Monasterii, propter suæ domus inopiam, et mutabilitatem sæculi, remedium apponere; nec jura sic amissa aliqualiter revocare. Sententia tamen excommunicationis [3] [lecta] in infractores jurium et libertatum sui Monasterii per totam suam jurisdictionem singulis diebus, comitatem generaliter exercuit, amicitias allexit, pecunias [4] et alia pro [5] defensione necessaria sagaciter congregavit; firmiter in animo statuens se murum pro domo Dei inflexibiliter opponere, et aut vitam amittere, aut libertates suæ ecclesiæ viriliter defensare.

Processus discordiæ inter Ricardum de Walyngforde, Abbatem Monasterii Sancti Albani, et villanos ibidem.

The townsmen, elated at their success against Abbot Hugh, refuse to obey the Abbot, even in matters spiritual.

Lax state of morals, in consequence thereof.

Per idem tempus villani de Sancto Albano, qui sibi appellationem burgensium usurparant, propter chartam quam [6] diximus vi extortam tempore Domini Hugonis Abbatis, quodammodo sui juris erant, necdum veneratione condigna suum dominum prosequi, Abbatem, scilicet, de Sancto Albano, vel agnoscere, voluerunt. Sed usque adeo elevatum est cor eorum, ut nec quidem in rebus spiritualibus eidem obtemperare curarent. Fiebant fidei læsiones, exercebantur passim perjuria, fre-

[1] *comoda* in MS.

[2] This word is doubtful, the first letter being blotted and uncertain.

[3] This, or a similar word, seems wanting to supply the hiatus left here in the MS.

[4] Repeated in MS.

[5] *defencione* in MS.

[6] See page 166 *ante*.

quentabantur indiscrete fornicationes et adulteria, et non erat qui tantas nequitias prohiberet; donec, stimulante conscientia, Abbas compulsus est se demonstrare cornutum, et gladium suum vibrare contra impietatis operarios, et [1] arcum suum tendere et parare contra tam publicos peccatores.

RichardII., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

The Abbot prepares for the contest.

Erat inter eos quidam, non magni vigoris aut probitatis, sed magnis refertus vitiis, dictus "Johannes Taver-" ner," sive "Marchal," vir sceleratus, et audax ad homicidia perpetranda; quem, propter adulterium, Abbas decrevit summonere, et manifeste corrigere, ut, eo punito, qui velut caput erat delinquentium, inferioribus metum incuteret, ne prædicto Johanni similia perpetrarent. Et quia, ut diximus, periculosum erat, propter malitiam ipsius Johannis, eundem summonere, facta est diu magna cunctatio inter familiares Abbatis, quis negotium illud assumeret super se. Tandem Magister Johannes Barnet et Magister Johannes de Suttone, clerici Domini Abbatis, se velle peragere profitentur hoc opus, si quis eos comitari voluerit, ad testificandum summonitionem per eosdem clericos faciendam. Igitur, Walterus de Aumundesham, Marescallus Abbatis, huic negotio obtulit semetipsum.

He determines to summon John Taverner, or Marchal, a man of influence in the town, for the crime of adultery.

Two clerks of the Abbot, and his Marshal, offer to serve the summons.

De morte Walteri de Amundesham, Armigeri et Marescalli Abbatis.

Egredientes itaque tertio Idus Maii, die Sabbati, summonitionem audacter perfecerunt. Post quam summonitionem, illico villani de Sancto Albano, cum mulieribus, hostiliter se armaverunt, et in prædictum Walterum de Aumundesham, qui ibi remanserat, vi et armis insultum fecerunt; et præcipue dictus Johannes Taverner, qui adeo infestavit eundem Walterum, quod compulsus est eundem Johannem repercutere; de qua percussione

The summons is served, 13th May.

Walter de Amundesham, the Abbot's Marshal and Esquire, being attacked,

[1] *archum* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

slays John Taverner. Amundesham himself is slain; and the clerks and servants of of the Abbot are indicted before the Coroner for the death of both.

idem Johannes postea moriebatur. Villani idcirco dementiores effecti, circa dictum Walterum conglobati in pleno foro, ipsum gladiis, telis, furcis, baculis, lapidibus, et aliis armis diversis, palam et felonice interfecerunt: ac, ad majorem suæ perfidiæ cumulum, clericos Domini Abbatis, Magistrum Johannem de Barnet, Magistrum Johannem de Suttone, necnon Magistrum Johannem de Maideford, cum aliis servientibus de Abbathia, coram Coronatore Regis, malitiose tam de morte Walteri de Aumundesham, quam de morte Johannis Taverner, indictarunt.

Qualiter prædicti villani prædictum Abbatem, suum Archidiaconum, et suos clericos præscriptos, pro morte Walteri prædicti indictaverunt.

The Abbot himself, and one of the monks, his Archdeacon, are similarly indicted.

Indictaverunt insuper Dominum Abbatem, et commonachum suum, Nicholaum Broun, de receptatione ipsorum clericorum, et de præcepto quod eis dederant ad occidendum præfatum Johannem Taverner, sive Johannem Marchal. Et ut nulli veniret in dubium eosdem villanos impia conspiratione persequi prædictum Dominum Abbatem, ejusque commonachum supradictum, indictaverunt eos etiam de morte præfati Walteri,[1] scutiferi Abbatis supradicti.

Mandate to the Sheriff of Hertfordshire to take the parties so indicted into custody.

Quamobrem, Willelmus de Baud, et socii sui, ad conservationem pacis Domini Regis assignati in Comitatu Hertfordiæ, mandaverunt ex parte Domini Regis Ricardo de Pereres, Vicecomiti Hertfordiæ, ut haberet coram eis, apud Brantfeld Ok, die Jovis proxima post Festum Sancti Petri, quod dicitur "Ad Vincula," corpora Magistri Johannis de Maydeforde, Johannis de Barnet, et Johannis de Suttone, *et cætera*, in gaola Domini Regis apud Sanctum Albanum existentium, pro

[1] *scuteferi* in MS.

morte Johannis le Taverner, sive Marchal, et Walteri de Aumundesham; unde indictati sunt ad respondendum Domino Regi, et ad standum recto, si quis erga eos vellet loqui de feloniis prædictis. Mandaverunt præterea, ut caperet Ricardum Abbatem de Sancto Albano, et commonachum suum, Fratrem Nicolaum Broun, *et cætera*, ad respondendum pro eadem re.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Præceptum est insuper Vicecomiti, quod venire faceret coram eis ad diem et locum prædictos viginti quatuor de libertate Sancti Albani, et viginti quatuor de villa de Sancto Albano, probos et legales homines, per quos rei veritas melius sciri posset in præmissis *et cætera*, ad audiendum quod per eosdem Justiciarios ex parte Domini Regis fuerat injungendum.

And for the due summoning of the inquest.

Sed quoniam villani de Sancto Albano decreverant ab initio malignari et fraudulenter agere, noluerunt permittere ut cum forinsecis jungerentur in talibus inquisitionibus, aut ut eis, et eorum iniquo consilio, [1] communicarent forenses; ne forte sua falsa conventicula deprehenderentur, et maligna commenta; ac pro hoc minus procederent in ipsorum querelis injustis.

The townsmen will not allow of foreigners being joined with them on the inquisition.

Breve regium de libertatibus villanorum allocandis.

Detulerunt ergo secum ad diem et locum præfixos, coram Judicibus, Willelmo de Baud, et sociis suis, quoddam breve Regis, in hæc verba.—

"Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, dilectis et fidelibus suis, "Willelmo de Baud, *et cætera*, custodibus pacis nostræ in "Comitatu Hertfordiæ, salutem. Cum in quodam scripto "indentato inter dilectum nobis in Christo Abbatem de Sancto "Albano et burgenses villæ de Sancto Albano, pro diversis "[2] dissensionibus hinc inde exortis facto, quod nuper per lit- "teras nostras patentes acceptavimus, approbavimus, et con- "firmavimus, inter alia contineatur quod villa prædicta sit

They obtain a royal mandate, enjoining that their franchise as to excluding foreigners from acting on inquests with them, shall be observed.

[1] *comunicarent* in MS.

[2] *dissentionibus* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"liber burgus, et quod burgenses villæ illius habeant duodenam de seipsis, ita quod ipsi forinsecis, vel forinseci cum eis, in inquisitionibus aliquibus poni non debeant; hoc excepto, quod ipsi ad hundredum prædicti Abbatis, quando per breve implacitati sunt, venient, sicut antiquitus fieri consuevit; vobis mandamus quod prædictos burgenses, quoad inquisitiones super transgressionibus, feloniis, in prædicta villa factis, per vos capiendas, libertatibus prædictis coram vobis, absque impedimento, uti et gaudere permittatis, juxta tenorem litterarum nostrarum prædictarum, et prout ab antiquo est usitatum. Teste *et cætera*."

Whereupon such franchise is momentarily allowed.

Prætextu cujus brevis, libertas quam villani vendicaverunt in præmissis, coram dictis [1] Justiciariis pro tunc favorabiliter allocata est eis.

Deliberatio Abbatis, Archidiaconi, et clericorum prædictorum, pro morte Walteri de Aumundesham nequiter indictatorum.

All the parties so indicted, are delivered by inquests formed of men of three adjoining hundreds.

Abbas igitur, ut suam, et sui commonachi, Nicolai Broun, purgaret innocentiam, necnon clericorum suorum supradictorum injuriam propulsaret, qui, ut diximus, malitiose indictati fuerant per villanos de morte Johannis Taverner et Walteri de Aumundesham, breve Regis pro deliberatione carceris impetravit. Et facta est deliberatio carceris Sancti Albani, sub Judicibus Ricardo Wyleby et Johanne de Cantebrigge, et [2] liberati sunt Magister Johannes de Barnet, Magister Johannes de Suttone, Magister Johannes de Maideforde, qui indictati fuerunt de morte Johannis Taverner. Facta est insuper deliberatio Domini Ricardi Abbatis, et Fratris Nicolai Broun, Archidiaconi, de præcepto et assensu mortis ejusdem, cum magno honore, per homines de hundredo Dacorum, et duobus aliis hundredis vicinis, libertati. Per quod evacuata est charta eorum de villa supra-

This, in avoidance of the townsmen's charter, as to inquests being held by themselves only.

[1] *Justiciiis* in MS.; by inadvertence.

[2] *lerati* in MS.; corrected in the margin, in a later hand.

dicta; quæ clamat per seipsos facere inquisitiones de transgressionibus factis in villa.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Nam quia negotium ita prope tangebat Abbatem, et ipse fuit, et est, dominus libertatis, et prædicti Magister Johannes de Suttone, et Johannes Barnet, et Johannes Maydeford, fuerunt tenentes Abbatis, ideo facti sunt omnes de libertate calumniare; et idcirco deliberati sunt per sacramentum hominum de hundredo Dacorum, *et cœtera;* et ita oportet fieri in omni negotio tangente Abbatem et communitatem villæ, ex opere, ad cautelam contra tenentes Abbatis, vel ponere omnes de villa transgressores.[1]

All men of the liberty of Saint Alban's purposely challenged by the Abbot and others accused.

De indictatione villanorum pro morte Walteri de Aumundesham, et Eliæ Cursoris, famulorum Abbatis prænotati; et de concordia per eosdem oblata.

Vix elapsis post deliberationem præmissam Abbatis et cæterorum decem diebus, indictati sunt homines de villa Sancti Albani coram Johanne de Cantebrigge et Johanne Hay, de morte Walteri de Aumundesham, et [2] Eliæ, Cursoris Abbatis; quem villani occiderunt in eadem villa, Dominica proxima ante Festum Omnium Sanctorum, post solis occasum, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, secundo. Considerantes ergo villani negotium jam in parte ab eorum voluntate et arbitrio inclinatum, ad concordiam ineundam se paraverunt; et habitus est dies, ipsis petentibus, pro causa præfata, in crastino Sancti [3] Matthiæ Apostoli.

The townsmen, in their turn, are indicted for the deaths of Walter de Amundesham, and Elias, the Abbot's Courier.

They propose making terms.

Quo die fuerunt præsentes, ex parte Domini Abbatis, Dominus Philippus de Aylesbury, Vicecomes Bedfordiæ, Dominus Ricardus Pereres, Dominus Ricardus Mon-

The Abbot's supporters meet in

[1] This last sentence appears to be incomplete.

[2] *Elye* in MS.

[3] *Mathie* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

great strength.

chesi, Dominus Johannes de Cantebrigge, Senescallus Abbatis, Dominus Hugo Fy-Symond, milites, Johannes Blonvile, Johannes Poleyn, Rogerus Louthe, Galfridus de la Leye, Johannes de la Hay, Sub-Senescallus, Paganus Port, Willelmus de Hemelhamstede, Willelmus Heron, Johannes Legat, pater et filius, Johannes de Mundene, Robertus de Assele, et multi alii valentes de patria convicina. Ex parte vero villæ tantum unus civis Londoniensis advenit; scilicet, [1] Symon Fraunceys, et unus Serviens de Banco, videlicet, Thomas [2] Lincolne. Et cum perventum esset ad tractandum de querelis motis, vel movendis, mox in primo articulo de molis manualibus villani procaciter atque finaliter resistebant. Ob quam causam eo die nihil ulterius actum est; sed tantummodo jus ecclesiæ declaratum, et villanorum pertinacia satis aperte vulgata. Unde communicato consilio, diffinitum est procedere contra eos per placitum, sine amore.

A citizen of London only, and a Serjeant-at-law, appear for the townsmen.

The townsmen maintain their alleged right as to hand-mills.

The conference ends, and the Abbot determines to proceed.

De diversis victualibus et necessariis pro Justiciariis et juratoribus sagaciter provisis.

Justiciars of Trailbaston receive a commission to sit at Hertford, 15th September, 1331.

Anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo primo, quinto decimo die Septembris, inceperunt Justiciarii Domini Regis sedere super *Traylebaston*, apud Hertforde, pro toto Comitatu; videlicet, Dominus Rogerus de Grey, Dominus Johannes de Cantebrigge, Dominus Robertus le Bourcer; ante quem diem fecit Abbas providentiam de uno [3] dolio vini in Prioratu suo de Hertforde; et misit illuc Cellerarium suum, Fratrem Nicolaum de Flamstede, cum aliis monachis; qui fecerunt sufficientem providentiam in blado, carnibus, piscibus, feno, avenis, et cunctis aliis necessariis, pro una

The Abbot provides meat and drink, in great abundance, for the entertainment of the Justiciars, at his Priory at Hertford.

[1] Sheriff of London, A.D. 1328, 9; Mayor, A.D. 1341, 2.

[2] This name is abbreviated, and somewhat uncertain.

[3] *doleo* in MS.

hebdomada, ad exhibendum Justiciarios honorifice, et vicinos de patria, qui vellent ad Prioratum causa hospitalitatis declinare.

Richard II. 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De billa gravaminum Monasterii Sancti Albani ibidem illata.

Indictment by the Abbot of townsmen of Saint Alban's, for laying siege to the Abbey, and, by duress, forcing the Abbey and Convent to seal a writing in prejudice of their rights.

Die Martis sequente, proposita fuit una billa sub littera Regis, continens querelas et gravamina Abbatis de Sancto Albano; et die Mercurii sequente, indictati fuerunt omnes majores, cum tota communitate de villa Sancti Albani, per homines de omnibus hundredis Comitatus, de obsidione Abbathiæ; et quod vi et armis fecerunt Abbatem et Conventum sigillare unum scriptum sigillo eorum communi, continens diversa præjudicia libertatibus Ecclesiæ Sancti Albani; et de multis aliis facinoribus quæ perpetrarunt contra Abbatem et præfatum Monasterium: ut plenius ex sequentibus apparebit.

Breve Regis suis Justiciariis super diversis articulis in eorum sessione, dicta "Traylbastone," inquirendis.

Dominus Rex mandavit Rogero de Grey, Johanni de Cantebrigge, Roberto le Bourcer, et Symoni de Brunne, Justiciariis suis, breve suum patens, in hæc verba:—

Commission to the Justiciars to sit in Trailbaston.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et "Dux Aquitanniæ, dilectis et fidelibus suis, Rogero de Grey, "Johanni de Cantebrigge, Roberto le Bourser, et Simoni de "Brunne, salutem. Quia datum est nobis intelligi quod "quamplures Vicecomites, Coronatores, Sub-escaetores, con-"stabularii, ballivi, libertatum, wapentachiorum, hundredorum, "trithingorum, et eorum clerici, custodes prisonum, et alii "ballivi et ministri, celebris memoriæ Domini Edwardi, nuper "Regis Angliæ, patris nostri, Isabellæ, Reginæ Angliæ, matris "nostræ, et nostri, necnon aliorum magnatum et procerum "regni nostri, in officiis suis male se gesserunt, et colore "eorundem officiorum, et aliis coloribus exquisitis, necnon et "alii ejusdem regni, hominibus de eodem regno quamplurima

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"oppressiones, conspirationes, rerum extorsiones, damna, gravamina, falsitates, transgressiones, et alios excessus, necnon roberias, felonias, receptamenta, felonum manutenentias, diversa fecerunt, unde punitio aliqua adhuc apposita non existit:—Nos, tam pro nobis, quam pro prædictis hominibus, remedium inde apponi volentes [1] opportunum, assignamus vos, tres, vel duos vestrum, Justiciarios nostros ad inquirendum per sacramentum proborum et legalium hominum de Comitatibus Essexiæ, Hertfordiæ, Cantebriggiæ, et Huntyndoniæ, tam infra libertates quam extra, per quos rei veritas melius sciri poterit, de omnibus conspirationibus, oppressionibus, rerum extorsionibus, damnis, gravaminibus, falsitatibus, et aliis transgressionibus et excessibus quibuscunque, necnon de roberiis, feloniis, receptamentis, et manutenentiis, prædictis, tam per hujusmodi Vicecomites, Coronatores, Sub-escaetores, constabularios, ballivos, libertatum, wapentachiorum, hundredorum, et trithingorum, et eorum clericos, custodes prisonum, et alios ballivos et ministros, quam per alios quoscunque de eodem regno, sive de tempore ipsius patris, sive nostro, qualitercunque illatis, tam ad sectam nostram quam aliorum, unde justitia hactenus facta non fuit, plenius veritatem: et ad præmissa omnia et singula, ac alia tangentia ad querelas omnium et singulorum, tam pro nobis quam pro seipsis inde conqueri, seu prosequi, volentes, tam infra libertates quam extra, tam de tempore ipsius patris nostri quam nostro, audiendis et terminandis; et ad plenam et celerem justitiam inde, tam pro nobis quam pro hujusmodi conquerentibus faciendam, secundum legem et consuetudinem regni nostri. Et ideo vobis mandamus quod ad certos dies et loca, quos vos, tres, vel duo vestrum, ad hæc provideritis, præmissa omnia et singula faciatis et expleatis in forma prædicta, facturi inde quod ad justitiam pertinet, secundum legem et consuetudinem regni nostri: salvis nobis amerciamentis et aliis ad nos inde spectantibus. Mandavimus enim Vicecomitibus nostris Comitatuum prædictorum, quod ad certos dies et loca, quos vos, tres, vel duo vestrum, eis scire faciatis, venire faciant coram vobis, tribus, vel duobus vestrum, tot et tales probos et legales homines de Comitatibus prædictis, tam infra libertatem quam extra, per quos rei veritas in præmissis melius sciri poterit, et requiri; et quod vobis, tribus, vel duobus vestrum, in præmissis omnibus et singulis faciendis et explendis, auxiliantes sint, et intendentes; prout vos, tres, ve.

[1] *oportunum* in MS.

"duo vestrum, eis scire faciatis ex parte nostra. In cujus rei "testimonium, has litteras nostras fieri fecimus patentes. "Teste meipso, apud Wengham, vicesimo secundo die Aprilis, "anno regni nostri quinto."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Prætextu cujus brevis, præceptum est Vicecomiti Hertfordiæ quod venire faceret coram præfatis Justiciariis, tribus, vel duobus eorum, apud Hertford, die Lunæ proxima post Festum Exaltationis Sanctæ Crucis, tot et tales *et cætera,* per quos *et cætera,* ad inquirendum *et cætera.*

Breve Regis Justiciariis suis super quibusdam gravaminibus Monasterii Sancti Albani, per villanos ibidem illatis.

Dominus Rex mandavit præfatis Rogero et sociis suis breve suum, sub Privato Sigillo suo, una cum quadam petitione, infra breve prædictum interclusa, in hæc verba:—

Royal writ to the Justiciars, enjoining inquisition into the matter of the plaint made by the Abbot of St. Alban's.

"Edward, par la grace de Dieu, Roi dEngleterre, Seignour "dIrland, et Ducs dAquitaine, a noz chers et fials, Roger de "Grey, et ses compeignons, Justices doier et terminer diver- "ses trespas et felonies en Counte de Hertford, saluz. Nous "vous envoioms, cy dedeinz close, un peticion quele nous fust "baille de part noz chers en Dieu, Abbe et Covent de Seint "Alban, contenaunte diverses grevances et outrages a eux "faites par les gentz de la ville de Seint Alban, en graunt

---

[Translation.]

"Edward, by the grace of God, King of England, Lord of "Ireland, and Duke of Aquitaine, to our dear and trusty, Roger "de Grey, and his fellows, Justices to hear and determine "divers trespasses and felonies in the County of Hertford, "greeting. We send you, herein enclosed, a petition which "has been delivered unto us on behalf of our dearly beloved "in God, the Abbot and Convent of Saint Alban's, containing "divers grievances and outrages against them committed by "the people of the town of St. Alban's, to the great impo-

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

" enpoverissement de lour dite meson, a ceo qils dient; dount " nous nous tenouns a mal paies, nomeement pur tant que la " dite meson est de nostre avouerie, quele nous sumes tenuz " a meintenir, si avaunt com nous le purroms faire par reson. " Si vous mandoms que, veuwe la dite peticion, facez enquere " diligialment et estreitement sur les choses contenuz en la " dite peticion, par gent qui ne soient del affinite del une " partie ne del autre; [1] [et] la verite sur ceo enquise, ent " facetz faire tiels redresses come verrez que soit affaire, so- " lonc lei et la custume de nostre realme. Et si nul en soit " trove coupable, le facez ensi punir, que autres soient le plus " escheus de faire tiels outrages des ore a nostre meson avaun- " dite. Et ceo en nulle manere ne lessez. Donez souz nostre " Prive Seal, a Louthebourth, le douzieme jour de Septembre, " lan de nostre regne quinte."

" verishment of their said house, according as they say; " wherein we do hold ourselves badly requited, more espe- " cially forasmuch as the said house is of our advowson, the " which we are bound to uphold, so long as of right we can " so do. We do therefore command you that, having seen the " said petition, you do cause inquisition diligently and strictly to " be made upon the matters contained in the said petition, by " persons who are not of affinity of the one party or of the " other; [and] the truth thereon being found, you do cause to " be made therein such redressas you shall see ought to be " made, according to law and the custom of our realm. And " if any one be found culpable therein, cause him so to be " punished, that others may be the more reluctant to commit " such outrages from henceforth upon our house aforesaid. " And this in no manner omit. Given under our Privy Seal, at " [2] Louthebourth, the twelfth day of September, the fifth year " of our reign."

[1] Omitted in MS.

[2] Loughborough.

Billa super extortionibus per villanos Sancti Albani Monasterio ibidem illatis.

RichardII., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Plaint made against the townsmen, by the Abbot of St. Alban's.

" Come apres le coronement nostre Seignur le Roi, que Dieu " garde, fist crier sa pees par my toute son roialme, les gentz " de la ville de Seint Alban sei entrelierent par serment, et a " force et armes, countre la pees nostre Seignour le Roi, lAbbeie " de Seint Alban, et les moignes et les servauntz leinz demo- " rantz, assegerent, et diverses assautz de nuytz et jours fai- " rent; issint que moigne ne sergeaunt, ne nul autre del " Abbeie, pout issir ne entrer, ne viande a eux venir, par " quaraunte jours continuauntz; et manacerent de mettre lour " Abbeye en feu et en flamme; par quel ensegement, plusours " de ceux furent en despeir de vie; par quele duresse, lAbbe " lour graunta divers choses prejudiciels a sa esglise, et en- " countre lestat nostre Seignour le Roi. Et firent que les gentz " lAbbe nentrerent la ville; cest assavoir, Hughe de Ware, " taunt qil feseit fyn a eux par vint livres, dount il paia qua- " raunte solz; et puis firent crier sa pees par my la ville pur " salvementz aler et venir: et Johan de Maideford fist sa fyn

[Translation.]

" Whereas after the coronation of our Lord the King, whom " may God preserve, he caused to be proclaimed his peace " throughout all his realm, the people of the town of Saint " Alban's combined by oath, and by force of arms, against the " peace of our Lord the King, the Abbey of Saint Alban's, and " the monks and the servants therein dwelling, did besiege, " and divers assaults by night and day did make; so that " neither monk nor servant, nor any other person of the Abbey, " could go forth or enter, nor could meat to them come, for " forty days continuous; and they menaced to set their Abbey " on fire and in flames; through which besieging, many of them " were in despair of their lives; by reason of which duress, " the Abbot did grant unto them divers things prejudicial " to his church, and against the estate of our Lord the King. " And they did cause that the people of the Abbot could not " enter the town; that is to say, Hugh de Ware, until he had " made fine to them for twenty pounds, of which he did pay " forty shillings; and then did cause their peace to be proclaimed " throughout the town for him safely to go and come: also, " John de Maideford made his fine to them in the [same] manner

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"a eux en la [1][mesme] manere pur cent solz, dount il paya "deux marcs; et Johan de Mundene, baillif lo Roi, pristrent "et enprisonerent, tant qil lour eust done scyssaunte acres de "sa terre, ou il eust este decolle. Et Johan Poleyn, Simond "de Nortone, William de Okhurste, et William de Hoo, gentz "lAbbe, assegerent en la ville de Seint Alban, en la meson "Adam le Hussher, a force et armes, tant qils feseient fyn a "eux a lour volentez, ou ils eusent decollez; et puis feserent "crier lour pees, acrochauntez a eux roial poer. Et autres "des sergeantz lAbbe, et de ses tenauntz, de jour en autre "pristrent, encrochauntz a eux roial poer, tauntque gree fust "fait a eux a lour volente. Et unqore, les dites gentz de la "dite ville de Seynt Alban fount tieles duresses, manaces, ba-"teries, ensegementz, de jour en autre, a les gentz le dite "Abbe, et coillettes et taxacions, en meyntenaunce de lours "mauveistez, issint que lAbbe ne pust trover de lui servir. "Dount lAbbe prie la grace nostre Seignour le Roy dune lettre "de sa Targe a Sir Roger de Grey, et ses compaignons, den-"quere especialment de cestes choses, et autres tortz a "lesglise faitez, et sur ceo mettre remedie."

"for one hundred shillings, of which he paid two marks; and "John de Mundene, the King's bailiff, they did take and imprison, "until he had given them sixty acres of his land, or he would "have been beheaded. Also, John Poleyn, Simon de Norton, "William de Okhurste, and William de Hoo, people of the "Abbot, they did besiege in the town of Saint Alban's, in the "house of Adam le Hussher, by force of arms, until they had "made fine to them at their will, or they would have been "beheaded; and then did cause their peace to be proclaimed, "usurping to themselves royal power. And others of the "servants of the Abbot, and of his tenants, from day to day "they did take, usurping to themselves royal power, until it "had been done to them at their will. And further, thesaid "people of the said town of Saint Alban's do inflict such du-"resses, menaces, batteries, besiegings, from day to day, upon "the people of the said Abbot, and collections and taxations, "in maintenance of their misdeeds, so that the Abbot cannot "find wherewith to serve him. Wherefore the Abbot prayeth "the favour of our Lord the King of a letter under his Privy "Seal to Sir Roger de Grey, and his fellows, to make inqui-"sition especially as to these things, and other wrongs against "the church committed, and to apply remedy thereto."

[1] Omitted in MS.

Processus Justiciariorum Regis, in Traylbastone prædicto deputatorum.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Et Justiciarii prædicti processerunt ad inquirendum in hac parte, per sacramentum eorum qui nec prædictum Abbatem aut ejus aliquos, nec aliquos de villata de Sancto Albano, aliqua affinitate attingebant.

The Justiciars proceed to make inquisition therein.

Præsentatio, seu veredictum, Juratorum de extortionibus et maleficiis per villanos Sancti Albani perpetratis.

Record of the verdict of the Inquisition therein; finding certain townsmen guilty of the charges made against them by the Abbot.

" Inquisitio facta coram præfatis Justiciariis, per " sacramentum Henrici [1]de Seville, Laurentii de Ayate, " *et cætera,* juratorum de Bradwater, Hitchen, et " Braughinge, ad hoc electorum; et similiter, per sa- " cramentum Philippi de Pellicote, Willelmi de Heyle, " *et cætera,* juratorum hundredorum de Hertford, " Dacorum, et Oddesele, ad hoc similiter electorum; et " similiter, per sacramentum Johannis de Hertforde, " Ricardi Beuchamp, *et cætera,* juratorum hundredi de " Edwynestre, et aliarum partium ejusdem Comitatus, ad " hoc electorum.—Qui dicunt super sacramentum suum, " quod [2]Petrus la Condyt, de Sancto Albano, Ivo Per- " ceval, *et cætera,*—(*et recitantur centum viginti ex eis,*) " —die Dominica proxima post Festum Purificationis, " anno regni Domini Regis nunc, scilicet, Edwardi, " Tertii a Conquæstu, primo, simul cum tota communi- " tate ejusdem villæ de Sancto Albano, apud Sanctum " Albanum, confœderaverunt se ad invicem, et sacra- " mento fuerunt astricti, quod quilibet eorum quascun- " que querelas alterius eorum, sive justas sive injustas, " inceptas vel incipiendas, manuteneret, prosequeretur, " et defenderet, quotiens, videlicet, et quando, aliquis " vel aliqui aliquam querelam erga ipsos, vel aliquem

[1] *do* in MS.

[2] *Potrus* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"ipsorum, de communitate villæ prædictæ, inceperint
"vel inceperit; querelam suam, licet periculum mortis,
"vel alia quæcunque damna, vel mortem, ea occasione
"sustinerent, manutenerent. Et ad confœderationem et
"confirmationem prædictas fovendum et manutenendum,
"quamdam cistam communem, et collectores denario-
"rum, ex causa prædicta levandorum, inter se ordi-
"naverunt; et diversas [1] pecunias de diversis homini-
"bus, pro partibus suis prædictis manutenendis, extorse-
"runt; et Abbatem et commonachos ejusdem domus, et
"homines servientes ejusdem Abbathiæ, a prædicta
"Dominica per tempus non modicum in Abbathia
"prædicta obsederunt, et ipsos sic obsessos tenuerunt;
"aliis malefactoribus, pro maleficiis prædictis faciendis,
"coadunatis et sociatis, semper eidem Abbati et com-
"monachis, et hominibus suis, de vita et membris
"minando, quousque idem Abbas et Conventus, vi et
"timore, concessissent eis certas libertates, Ecclesiæ
"de Sancto Albano pertinentes; videlicet, fieri bur-
"genses, et habendum duodenam de seipsis, ubi sole-
"bant cum forinsecis de libertate prædicti Abbatis
"adjungi, excepto in Itinere, et returnum [2] brevium
"Domini Regis, et custodiam assisæ panis et [3] cervisiæ
"fractæ, in læsionem libertatis ecclesiæ supradictæ.

"Et postmodum, Petrus de la Condyt, et alii, au-
"dacia hujusmodi usurpationis suæ, ac etiam confœde-
"ratione et conspiratione sua prædicta, apud villam
"de Sancto Albano, ut prædicitur, habitis, conspirarunt
"falso et malitiose Johannem de Maideford, Johannem
"de Barnet, Johannem de Suttone, homines dicti Ab-
"batis, de morte Walteri de Amundesham, valetti
"ejusdem Abbatis, per quosdam malefactores ejusdem
"villæ de Sancto Albano ibidem interfecti, et simi-
"liter, Ricardum, Abbatem de Sancto Albano, qui

[1] *peccunias* in MS.

[2] The word "*retornorum*" is inserted here in MS.; evidently in error.

[3] *servisiæ* in MS.

"nunc est, et Fratrem Nicolaum Broun, commonachum ejusdem Abbatis, de vi et auxilio, et præcepto, mortis prædictæ indictari; et ea occasione capi, et per tempus non modicum inprisonari, et in prisona detineri, procurarunt; quousque coram dilectis et fidelibus [1] [Domini] Regis, Ricardo de [2] Wyluigby et Johanne de Cantebrugge, Justiciariis Domini Regis ad gaolam ipsius Domini Regis apud villam de Sancto Albano deliberandam assignatis, inde, secundum legem et consuetudinem regni, per juratam patriæ, in quam prædicti Johannes de Maideford, Johannes de La Barnet, et Johannes de Suttone, de bono et malo se posuerunt; et prædicti Abbas et Nicolaus per quamdam aliam juratam, ex officio curiæ captam, pro eo quod se clericos esse asserebant, et per Ordinarium calumniatos, ad inquirendum pro quibus [3] eidem Ordinario liberari deberent, adquietati fuerunt.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"Et similiter, eosdem Johannem de Maideforde, et Johannem de La Barnet, et Johannem de Suttone, alias coram Willelmo de Baud, et sociis suis, tunc custodibus pacis Regis, et Coronatoribus Comitatus prædicti, de morte Johannis de Hertford, Taverner, conspiratione et confœderatione prædicta, procurarunt indictari; et eos ea occasione capi et inprisonari, et in prisona detineri; quousque coram dilectis et fidelibus Domini Regis, Roberto de Asshelee, et Johanne de La Hay, Justiciariis Domini Regis ad gaolam prædictam deliberandam assignatis, per juratam patriæ, in quam de bono et malo se posuerunt, inde secundum legem et consuetudinem regni adquietati fuerunt.

"Et similiter, idem Petrus et alii, conspiratione et confœderatione prædictis, quamplures collectas de hominibus residentibus in eadem villa fecerunt; et

[1] Omitted in MS.; but required by the usual formula.

[2] Sic in MS.

[3] "*rationibus*," or a similar word, appears to be omitted.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"pro eorum voluntate homines prædictos [1]assederunt, "ad confœderationem et conspirationem, et errores "suos prædictos, manutenendum; et quemdam Magis-"trum Hugonem de Ware, et Magistrum Johannem "de Maideford, clericos dicti Abbatis, ibidem ceperunt "et inprisonaverunt, quousque finem fecissent cum eis "pro deliberatione sua habenda, ad eorum voluntatem.

"Et similiter, quosdam Johannem Poleyn et Sy-"monem de Nortone ibidem ceperunt, et inprisonave-"runt, quousque unusquisque prædictorum Johannis "Poleyn et Symonis finem fecisset cum eis de uno "dolio vini, ad voluntatem suam capiendo, pro delibe-"ratione sua habenda.

"Et similiter, quemdam Johannem de Mundene, "valettum dicti Abbatis, ibidem ceperunt et inpriso-"naverunt, [2]ipsum minando decapitare, nisi quemdam "Adam de Nedham de sexaginta acris terræ, quas idem "Johannes habuit in villa de Childewikeshaye, feoffas-"set, sibi et hæredibus suis in perpetuum tenendum. "Qui quidem Johannes, sic metu mortis ductus, ipsum "Adam, ut prædictum est, de tenementis suis feofavit.

"Et similiter, quod prædicti Petrus la Condyt, Ivo "Perceval, *et cætera*, per confœderationem et conspi-"rationem prædictas conduxerunt quosdam Johannem "Hulle, Thomam Ruddok, *et cætera*, malefactores et "pacis regiæ perturbatores, ad verberandum homines "Abbathiæ prædictæ, et ad fines et redemptiones de "eisdem hominibus, quotienscunque et quandocunque "in villa prædicta contigerit inveniri, capiendas, et inde "ad [3]communem cistam suam, pro conspiratione et con-"fœderatione manutenendis, respondendas. Et sic per "hujusmodi extortionem ceperunt de Waltero le Bakere "de Redburne viginti solidos, de Johanne Clay quad-"raginta solidos, et de Willelmo le Smyth de Codicote

[1] *assiderunt* in MS.
[2] *ipsi* in MS.
[3] *comunem* in MS.

"quadraginta solidos, et de Alexandro de Sothewik "quadraginta solidos, et de Symone Sprount, [1] homi-"nibus Abbathiæ prædictæ, quadraginta solidos. Et "pro hujusmodi extortionibus et maleficiis manute-"nendis, quilibet prædictorum Johannis Hulle, Thomæ "Ruddok, et sociorum eorundem, qui in numero quin-"decim extiterunt, cepit de cista prædicta tres dena-"rios per diem; et sunt [2] communes verberatores "hominum, et pacis Domini [3] [Regis] perturbatores.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"Et quod Willelmus le Smyth, de Brakkele, Jo-"hannes le Deyere, et Willelmus Perems, Johannes "Cope, Robertus le Saleware, Johannes filius Petri "Atte Gate, ceperunt Johannem le Wayte apud vil-"lam de Sancto Albano, et in ipsum ibidem insultum "fecerunt; et ipsum verberaverunt et vulneraverunt, "ita quod de vita ejus desperabatur; et sunt commu-"nes verberatores hominum, et pacis Regis perturba-"tores.

"Et quod Johannes filius Rose le Deyere, Johannes "Stertuppe, Lucas Dossere, Bartholomæus le Bakere, "et alii, Johannem de Waldene, Capellanum ibidem, "ceperunt et inprisonaverunt, et [4] testiculos suos ab-"sciderunt, contra pacem *et cætera.*"

Ideo præceptum est Vicecomiti quod attachiet eos, *et cætera.*

The Sheriff ordered to attach the accused.

"Postea venerunt prædicti Ricardus Amy, Johannes "Bousmith, Willelmus Hudde, Thomas Goldsmyth, *et* "*cætera*—et sunt in numero sexaginta. Qui allocuti "per Justiciarios qualiter se velint de conspiratione "et confœderatione, oppressionibus, et aliis trans-"gressionibus, adquietare, decem et octo ex illis re-"spondent, et dicunt, quod de omnibus et singulis "super ipsos præsentatis, et ipsis impositis, nihil possunt

Eighteen admit their guilt, and are committed to prison.

[1] Sic in MS.; applicable to the five preceding names.

[2] *comunes* in MS.

[3] Omitted in MS., by inadvertence.

[4] This serious charge is nowhere else alluded to, throughout the whole of these proceedings.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Forty-two deny the charge, and put themselves upon the country.

" dedicere; sed seipsos culpabiles de omnibus et sin-
" gulis eis impositis esse cognoverunt. Ideo commit-
" tantur prisonæ, *et cætera.*

" Et Simon Clerk, Johannes Miles, et Rogerus Essex,
" *et cætera,* et triginta novem, defendunt omnem con-
" fœderationem et conspirationem, et quicquid *et cætera.*
" Et bene defendunt quod ipsi in nullo de præmissis,
" sibi impositis, sunt culpabiles; et de hoc ponunt
" se super patriam, *et cætera.*

Finding of the Jury thereon.

" Et jurati dicunt super sacramentum suum, quoad
" Rogerum Essex,—quod culpabilis est de conspiratione
" et confœderatione prædictis, et omnino consentiebat,
" ut prædictum est; excepto tamen, quod ipse non
" fuit aliis sacramento astrictus: et quoad prædictos
" Symonem Clerk et triginta reliquos,—dicunt jurati
" quod de præmissis omnibus et singulis conspirationi-
" bus et confœderationibus, oppressionibus et transgres-
" sionibus, culpabiles sunt; ideo ipsi committantur
" gaolæ.

" Et quoad prædictos Ricardum Amy, Johannem le
" [1] Cousmyth, Willelmum Hudde, Thomam Goldsmyth,
" et [2] octo socios eorundem,—dicunt quod ipsi per [3] coer-
" cionem, et propter metum mortis, et contra volun-
" tatem suam, ante et post, fuerunt præfato Johanni
" Miles, et aliis, sacramento astricti ad conspirationes
" et confœderationes prædictas manutenendas; et non
" de eorum voluntate seu malitia.

The accused are mainprised, until brought up for judgment.

" Ideo ipsi et Rogerus Essex per manucaptionem
" Johannis de Blouvyle, Johannis de La Hay, *et cæ-*
" *tera,* dimittantur usque in diem Mercurii proximam
" post Festum Sanctæ Katerinæ, apud villam de Sancto
" Albano, de audiendo inde judicio suo, *et cætera.*"

---

[1] *Bousmith* in p. 233.

[2] Qy. if not "*sex*;" as 1, 31, 4, and 8 make 44, and not 42, as above stated.

[3] *cohertionem* in MS.

Præsentatio, seu veredictum, Juratorum de malitia et falsitatibus per falsum Coronatorem et [1] villanos Sancti Albani nequiter perpetratis.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Finding of an inquisition, charging John de Muridene, Coroner of the liberty of the Abbot of St. Alban's, with a conspiracy to falsely indict the Abbot and others for the death of Walter de Amundesham.

"Præsentatum est per Juratam, tam de corpore Co- " mitatus Hertfordiæ, quam de libertate Abbatis de " Sancto Albano, quod cum Johannes de Muridene " Coronarius libertatis prædictæ extitisset, consilio " dicti Abbatis, et eadem causa, cepit de eodem Ab- " bate dimidiam marcam; et idem Johannes de Muri- " dene quodam die venisset ad villam de Sancto " Albano, ratione officii sui exercendi super visu cor- " poris cujusdam Walteri de Amundesham, ibidem inter- " fecti, et mandasset ballivis libertatis prædictæ, quod " venire facerent coram eo de villa prædicta duodecim, " ad præsentandum coram præfato Coronario per quos " et quomodo interfectio illa facta fuit; idem ballivus " libertatis prædictæ ad diem prædictum returnavit " quoddam panellum de nominibus fidedignorum quo- " rundam ejusdem villatæ, coram eodem Coronario; " quodque Johannes de Brakkeleye, Johannes de Here- " forde, Thomas le Chaundeler, et Rogerus de Fangtone, " Junior, conspiratione et confœderatione inter eos et " prædictum Johannem de Muridene habitis, et etiam " prætextu cujusdam solutionis viginti solidorum, " quos eidem Coronario solverunt, ordinarunt inter se " quoddam aliud panellum de nominibus eorum, de " assensu illorum, et de communa existentium, ibidem " returnari; et aliud panellum, prius per ballivum " prædictum returnatum, penitus deleri. Qui quidem " jurati ejusdem secundi panelli Ricardum, Abbatem " de Sancto Albano, Johannem de Maideford, Johan- " nem de Barnet, et Johannem de Suttone, falso et " malitiose per conspirationem prædictam indictarunt;

[1] *villanis* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

“per quod quidem indictamentum capti fuerunt et “inprisonati, quousque coram Justiciariis Domini Re-“gis, ad gaolam Domini Regis de Sancto Albano “deliberandam assignatis, secundum legem et consue-“tudinem regni, adquietati fuerunt. Ideo præceptum “est Vicecomiti, quod venire faceret eos.

Muridene denies the charge, and puts himself upon the country. He is found guilty, and mainprised, until brought up for judgment.

“Postea venit prædictus Johannes de Muridene, “Coronarius, et allocutus super præmissis, qualiter se “velit acquietare, dicit quod in nullo est inde cul-“pabilis, et de hoc ponit se super patriam. Et jurati “dicunt, super sacramentum suum, quod prædictus “Johannes de Muridene de præmissis, super ipsum “præsentatis, culpabilis est. Ideo committitur pri-“sonæ. Et super hoc idem Johannes de Muredene “dimittitur per manucaptionem Ricardi Smelt, Johan-“nis de Brokesborne, *et cætera;* qui manuceperunt “habendum corpus Johannis de Murydene coram præ-“fatis Justiciariis, tribus, vel duobus eorum, apud “villam de Sancto Albano, die Mercurii proxima post “Festum Sanctæ Katerinæ Virginis, de audiendo inde “[1] judicio suo, *et cætera.*”

De finibus seu amerciamentis villanorum Sancti Albani Domino Regi persolvendis.

Fines inflicted on the towns-men of St. Alban's, who have been found guilty.

“Post hæc venerunt villani de Sancto Albano, et “petierunt quod possent admitti ad finem faciendum “cum Domino Rege, occasionibus prædictis unde con-“victi sunt; et admittuntur pro certa summa [2] pecu-“niæ, a quolibet eorum Domino Regi solvenda. Et “inhibitum est eis, quod amodo non appropinquent “Curiæ Regis *et cætera,* periculo quod incumbit *et* “*cætera,* nisi pro negotiis suis propriis, *et cætera.*”

[1] *judico* in MS. | [2] *peccunie* in MS.

Breve Regis pro processu prænotato eidem [1] transmittendo.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Postea Dominus Rex mandavit Rogero de Grey breve suum clausum, in hæc verba:—

Writ to the Justiciars, ordering the preceding records and process to be transmitted to the Court of Chancery.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et "Dux Aquitanniæ, dilecto et fideli suo, Rogero de Grey, salu-"tem. Mandamus vobis, firmiter injungentes, quod recorda et "processus super indictamentis, querelis, et præsentationibus, "Abbatem et Conventum de Sancto Albano, et homines de villa, "contingentibus, coram vobis et sociis vestris, Justiciariis "nostris, ad diversas felonias et transgressiones in Comitatu "Hertfordiæ audiendas et terminandas assignatis, [2] habitis, cum "omnibus eadem tangentibus, nobis in Cancellaria nostra, sub "sigillo vestro, distincte et aperte sine dilatione mittatis, et "hoc breve; ut ulterius inde fieri faciamus quod de consilio "nostro contigerit ordinari. Teste *et cætera*, anno regni nostri "quinto, *et cætera*."

The order is duly complied with.

Prætextu cujus brevis, recorda et processus *et cætera* coram præfatis Justiciariis habita, mittuntur in Cancellariam Domini Regis, Johanne de Cantebrigge, uno prædictorum Justiciariorum, nunciante.

Processus placiti contra villanos Sancti Albani, de multura bladorum ad molendina Abbatis ibidem, super terris eorum crescentium.

Charge against certain of the townsmen, tenants of the Abbot, of subtraction of suit of multure at the Abbot's mill.

[3]"Petrus Atte Conduyt, Ivo Perceval, Ricardus Amye, "(*et recitantur triginta sex,*) summoniti fuerunt ad "respondendum Abbati de Sancto Albano de placito, "quod quilibet eorum faciat sectam ad molendinum "ipsius Abbatis de villa de Sancto Albano, [4] quam ad "illud facere debent et solent, *et cætera:* et unde "idem Abbas, per Johannem de Bledelawe, attorna-"tum suum, dicit quod cum prædicti Petrus et alii "facere debent et solent sectam ad prædictum molen-"dinum, scilicet, prædictus Petrus de omnibus bladis

[1] *transmutando* in MS., by inadvertence.

[2] *habitas* in MS.

[3] An abbreviated copy of the Record.

[4] *quas* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

" crescentibus in medietate unius virgatæ terræ, cum " pertinentiis, in prædicta villa de Sancto Albano, quam " ipse tenet; prædictus Ricardus Amy de omnibus " bladis crescentibus in medietate unius virgatæ terræ, " cum pertinentiis, in eadem villa, quam ipse tenet, *et* " *cætera;* et prædictus Johannes Haulee de omnibus " bladis crescentibus in quinque acris terræ, cum per- " tinentiis, in eadem villa, quas ipse tenet;—scilicet, " molendi omnia blada prædicta ad prædictum mo- " lendinum, ad tricesimum secundum vas; de quibus " quidem sectis idem Abbas fuit seisitus per manus " prædictorum Petri et aliorum, ut de [1] feodo et jure " ecclesiæ suæ Sancti Albani, tempore pacis, tempore " Regis nunc; capiendo inde [2] expletas, *et cætera,* usque " jam quatuor annis elapsis ante diem impetrationis " brevis, scilicet, duodecimum diem Aprilis, anno regni " Domini Regis nunc sexto:—quod prædicti Petrus et " alii prædictas sectas subtraxerunt, et adhuc subtra- " hunt. Unde dicit quod deterioratus est, et damnum " habet, ad valorem ducentarum librarum; et inde " producit sectam, *et cætera.*

Continuatio processus placiti prænotati.

The defendants appear by attorney, and admit such subtraction. Further proceedings thereon, for enquiry as to possible

" Et Petrus et alii, per Rogerum le Waryner, attor- " natum suum, venerunt, et non possunt dedicere quin " ipsi debent et solent facere sectam ad prædictum " molendinum ipsius Abbatis, sicut Abbas versus eos " narravit. Ideo consideratum est, quod prædictus " Abbas recuperet versus eos prædictam sectam; et " Petrus et alii in misericordia, *et cætera.* Et idem Ab- " bas remittit eis damna, *et cætera.* Sed cesset executio " *et cætera.* Quia dubitatur de [3] fraude inter eos prælo-

[1] *secreto* in MS., by inadvertence.

[2] The termination of this word is doubtful.

[3] Namely, a fraudulent avowal by the tenants of former title in the demandant, so as to enable him to avoid the provisions of the Statute of Mortmain, 7th Edward I.

" cuta, per Statutum, quo cavetur ne terræ seu tene- " menta ad manum mortuam deveniant quoquo modo, " præceptum est Vicecomiti quod venire faciat hic in " Octabis Sancti Johannis Baptistæ duodecim *et cæ-* " *tera,* per quos *et cætera,* et qui prædictum Abbatem " nulla *et cætera.* Et quod scire faciat capitalis do- " minus feodi *et cætera* mediatis et immediatis, quod " tunc sint ibi, si *et cætera.*

Richard II., 25th Abbot, A.D. 1326–35.

collusion to defeat the Statute of Mortmain.

" Ad quem diem venit prædictus Abbas, per præ- " dictum attornatum suum; et Vicecomes non misit " breve. Ideo præceptum est Vicecomiti, sicut prius, " quod venire faciat hic a die Sancti Michaelis in quin- " decim dies, nisi Johannes de Cantebrugge die Martis " in crastino Sancti Laurentii Martyris apud Sanctum " Albanum prius venerit, duodecim *et cætera,* per quos " *et cætera,* et qui prædictum Abbatem nulla *et cætera.* " Et quod scire faciat capitalis dominus feodi illius " mediatis et immediatis, quod tunc sint ibi *et cætera,* " si *et cætera.* Et interim *et cætera.* Et Vicecomiti " sit *et cætera.*

" Ad quem diem venit Abbas, per prædictum attor- " natum suum; et Johannes de Cantebrugge, coram " quo prædicta jurata capta fuit in patria, misit hic " veredictum patriæ, in hæc verba:—

" 'Postea, ad prædictos diem et locum, coram Jo- " 'hanne de Cantebrugge, associato sibi Thoma Wiliot, " 'prædictus Abbas, per prædictum Johannem de Blede- " 'lowe et Robertum de Hay, attornatos suos, venit; " 'et similiter jurati veniunt. Qui dicunt, super sa- " 'cramentum suum, quod nulla est fraus nec collusio " 'inter prædictos Abbatem et tenentes suos. Dicunt " 'etiam quod quidam Rogerus, quondam Abbas, præ- " 'decessor ipsius Abbatis nunc, fuit seisitus de secta " 'prædicta per manus tunc tenentium terrarum in " 'brevi nominatarum, ut de jure ecclesiæ suæ Sancti " 'Albani, tempore Regis Henrici, proavi Domini " 'Regis nunc, et quod invenit ecclesiam suam Sancti

Record of the verdict of the Jury, to the effect that there is no such collusion, but good title to such multure in the Abbot of St. Alban's.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

" 'Albani seisitam de secta prædicta, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ, tempore quo primo fuit creatus " 'in Abbatem. Et quod omnes prædecessores prædicti Rogeri Abbatis fuerunt seisiti de secta prædicta, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ, a tempore " 'quo non extat memoria: et omnes successores ipsius " 'Rogeri similiter de secta prædicta seisiti fuerunt, " 'ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ; et similiter, " 'prædictus Abbas, qui nunc est, seisitus inde fuit; " 'quousque prædicti tenentes de secta prædicta se " 'retraxerunt. Ideo fiat executio judicii prædicti, *et* " '*cætera*.' "

Breve Regis super secta multuræ præscripta debite facienda.

Præcipe to certain persons, tenants of the Abbot, enjoining that they shall do suit of multure at his will.

[1] "Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, " et Dux Aquitanniæ, Vicecomiti Hertfordiæ, salutem. Præcipe Adæ le Hussher, quod juste et sine dilatione faciat " sectam ad molendinum Abbatis Sancti Albani de villa de " Sancto Albano. Præcipe Johanni de Newbiry, quod juste " et sine dilatione faciat sectam ad idem molendinum. Præcipe " Gilberto de Hertford, quod juste et sine dilatione faciat " sectam ad idem molendinum. Præcipe Roberto le Goldsmyth, quod juste et sine dilatione faciat sectam ad idem " molendinum, *et cætera*."

Processus contra alios villanos Sancti Albani super multura ibidem, modo et forma prætitulatis.

Charge against certain townsmen of subtraction of suit of multure

"Adam le Hussher, Johannes de Newbyry, Gilbertus de Hertford, *et cætera*, summoniti fuerunt ad " respondendum Abbati Sancti Albani de placito, quod " quilibet eorum [2] faciat sectam ad molendinum ipsius " Abbatis de villa de Sancto Albano, quam ad illud

[1] This *Præcipe* appears to be out of its place; or possibly, it has been inserted by mistake for the one to Peter Atte Conduit, and the others named in the proceedings previously mentioned.

[2] *faciet* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326-35.

at the Abbot's mill.

" facere debet et solet, *et cætera;* et unde idem Abbas, per Johannem Bledelawe, attornatum suum, dicit " quod prædicti Adam et alii facere debent et solent " sectam ad prædictum molendinum ; scilicet, prædictus " Adam de omnibus bladis crescentibus in viginti " acris terræ, cum pertinentiis, in prædicta villa de " Sancto Albano, quas ipse tenet; prædictus Johannes de Newbury de omnibus bladis crescentibus in " decem acris terræ, cum pertinentiis, in eadem villa, " quas ipse tenet; et prædictus Nicolaus Atte Berne " de omnibus bladis crescentibus in sex acris terræ, " cum pertinentiis, in eadem villa, quas ipse tenet; " scilicet, molendi omnia blada prædicta ad prædictum " molendinum, ad tricesimum secundum vas : de quibus " quidem sectis idem Abbas fuit seisitus per manus " prædictorum Adæ le Hussher et aliorum, ut de feodo " et jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, tempore pacis, " tempore Edwardi, Regis nunc; capiendo inde expletas *et cætera,* usque jam quatuor annis elapsis ante " diem impetrationis brevis, scilicet, duodecimum diem " [1][Aprilis], anno regni Domini Regis nunc sexto:— " quod prædicti Adam le Hussher et alii sectas prædictas " subtraxerunt, et adhuc subtrahunt. Unde dicit quod " deterioratus est, et damnum habet, ad valentiam " ducentarum librarum; et inde producit sectam, *et* " *cætera.*

Continuatio processus placiti prænotati.

The defendants appear, and admit such subtraction. Further proceedings therein, for enquiry as to

" Et Adam le Hussher et alii, per Rogerum le " Warner, attornatum suum, venerunt, et non possunt " dedicere, quin ipsi debent et solent facere sectam ad " prædictum molendinum ipsius Abbatis, sicut idem " Abbas versus eos narravit. Ideo consideratum est, " quod prædictus Abbas recuperet versus eos prædictam sectam; et Adam et alii in misericordia. Et

[1] Omitted in MS.; supplied from p. 238, *ante.*

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

possible collusion to defeat the Statute of Mortmain.

" idem Abbas remittit eis damna. Sed cesset execu-" tio *et cætera.* Quia dubitatur de [1] fraude inter eos " prælocuta, per Statutum, quo cavetur ne terræ seu " tenementa ad manum mortuam deveniant quoquo " modo, præceptum est Vicecomiti quod venire faciat " hic in Octabis Sancti Johannis Baptistæ duodecim " *et cætera,* per quos *et cætera,* et qui prædictum Ab-" batem nulla *et cætera.* Et quod scire faciat capita-" lis dominus feodi mediatis et immediatis, [2] quod " tunc sint hic *et cætera.* Et interim *et cætera.*

" Ad quem diem venit prædictus Abbas, per præ-" dictum attornatum suum ; et Vicecomes non misit " breve. Ideo, sicut prius, præceptum est Vicecomiti, " quod venire faciat hic a die Sancti Michaelis in " quindecim dies, nisi Johannes de Cantebrugge die " Martis in crastino Sancti Laurentii Martyris apud " Sanctum Albanum prius venerit, duodecim *et cætera,* " per quos *et cætera,* et qui prædictum Abbatem " nulla *et cætera.* Et quod scire faciat capitalis do-" minus feodi illius mediatis et immediatis, quod tunc " sint ibi *et cætera,* Et interim *et cætera.* Et Vice-" comiti *et cætera.*

Continuatio processus et materiæ placiti prænotati.

Record of the verdict of the Jury that there is no such collusion, but good title to such multure in the Abbot of Saint Alban's.

" Ad quem diem venit prædictus Abbas per præ-" dictum attornatum suum ; et Johannes de Cante-" brugge, coram quo *et cætera* prædicta jurata capta " fuit in patria, misit hic veredictum patriæ, in hæc " verba :—

" 'Postea, ad prædictos diem et locum, coram Jo-" ' hanne de Cantebrugge, associato sibi Thoma Wyliot, " ' prædictus Abbas, per prædictum Johannem de Blede-" ' lawe et Robertum Atte Hay, attornatos suos, venit ;

[1] See page 238 *ante*, Note 2. | [2] *et quod* in MS., by inadvertence.

" 'et similiter jurati veniunt. Et dicunt, super sacra- Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.
" 'mentum suum, quod nulla est fraus nec collusio
" 'inter prædictos Abbatem et tenentes suos. Dicunt
" 'etiam quod quidam Rogerus, quondam Abbas, præ-
" 'decessor ipsius Abbatis nunc, fuit seisitus de secta
" 'prædicta per manus tunc tenentium terrarum in
" 'brevi nominatarum, ut de jure Ecclesiæ Sancti Al-
" 'bani, tempore Regis Henrici, proavi Domini Regis
" 'nunc, et quod invenit ecclesiam suam Sancti Albani
" 'seisitam de secta prædicta, ut de jure ecclesiæ suæ
" 'prædictæ, tempore quo primo fuit creatus in Abba-
" 'tem. Et quod omnes prædecessores prædicti Rogeri
" 'Abbatis fuerunt seisiti de secta prædicta, ut de jure
" 'ecclesiæ suæ prædictæ, a tempore quo non extat
" 'memoria; et omnes successores ipsius Rogeri simili-
" 'ter de secta prædicta seisiti fuerunt, ut de jure
" 'ecclesiæ suæ prædictæ; et similiter, prædictus Ab-
" 'bas, qui nunc est, seisitus inde fuit; quousque præ-
" 'dicti tenentes de secta prædicta se retraxerunt.
" 'Ideo fiat inde executio, *et cætera*.'

Processus placiti contra villanos Sancti Albani, super multura omnimodi bladi et brasii in eorum tempore brasiandi seu furniandi.

" Magister Johannes Baldewyne, Henricus Aungil- Charge against certain townsmen, of subtraction of suit of multure at the Abbot's mill.
" berd, Rogerus de Essex, *et cætera*, summoniti fuerunt
" ad respondendum Abbati Sancti Albani, de placito
" quod quilibet eorum faciat sectam ad molendinum
" ipsius Abbatis de villa de Sancto Albano, quam ad
" illud facere debent et solent; et unde Abbas, per
" Johannem de Bledelowe, attornatum suum, dicit quod
" cum prædicti Magister Johannes et alii facere de-
" bent et solent sectam ad prædictum molendinum,
" scilicet, prædictus Johannes de omnibus bladis fur-
" niandis, et braseis braseandis, in uno mesuagio, cum
" pertinentiis, in eadem villa de Sancto Albano, quod

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

" ipse tenet; prædictus Henricus Aungilberd de omni- " bus bladis furniandis, et braseis braceandis, in uno " mesuagio, cum pertinentiis, in eadem villa, quod ipse " tenet; prædictus Rogerus de Essex de omnibus bla- " dis furniandis, et braseis braseandis, in uno mesua- " gio, cum pertinentiis, in eadem villa, quod ipse " tenet, *et cætera;* scilicet, molendi omnia blada et bra- " seos prædicta ad prædictum molendinum, ad tricesi- " mum secundum vas; de quibus quidem sectis idem " Abbas fuit seisitus per manus prædictorum Magistri " Johannis Baldewyne et aliorum, ut de feodo et jure " ecclesiæ suæ Sancti Albani, tempore pacis, tempore " Edwardi Regis nunc, capiendo inde expletas ad valen- " tiam *et cætera,* usque jam quatuor annis elapsis " ante diem impetrationis brevis sui, scilicet, duodeci- " mum diem Aprilis, anno regni Domini Regis nunc " sexto:—quod prædicti Magister Johannes et alii " prædictas sectas subtraxerunt, et adhuc subtrahunt. " Unde dicit quod deterioratus est, et damnum habet, " ad valentiam ducentarum librarum; et inde producit " sectam, *et cætera.*

The defendants appear, and admit such subtraction. Respite of judgment to a future day.

" Et Magister Johannes et alii, per Rogerum le War- " nere, attornatum suum, venerunt, et non possunt de- " dicere quin ipsi debent et solent facere sectam ad " prædictum molendinum ipsius Abbatis, sicut idem " Abbas versus eos narravit. Et super hoc dies datus " est eis hic, a die Sancti Michaelis in quindecim dies, " in statu quo nunc, de audiendo inde judicio suo."

Breve Regis de procedendo in placito prænotato.

Writ, commanding the Justiciars to proceed to judgment.

" Rex Justiciariis suis de Banco, salutem. Monstravit nobis " dilectus nobis in Christo Abbas de Sancto Albano per peti- " tionem suam, [1] coram nobis et Consilio nostro exhibitam, " quod cum ipse implacitet coram nobis per breve nostrum " Magistrum Johannem Baldewyne, et quosdam alios tenentes

[1] Repeated in MS.

"suos de villa de Sancto Albano, de eo quod ipse Johannes et "alii [1] [negant] facere sectam ad molendinum ipsius Abbatis de "villa prædicta, quam ad illud facere debent et solent; et licet "prædicti Johannes et alii, placitando coram vobis non de-"dixerint quin ipsi debent facere sectam ad prædictum molen-"dinum ipsius Abbatis de omnibus bladis furniandis et braseis "braseandis in illis mesuagiis, cum pertinentiis, quæ tenent "in villa prædicta, vos nihilominus, pro eo quod vobis non "constitit quod exactio hujusmodi sectæ temporibus retroactis "disrationata fuit, nisi tantum ratione terrarum arabilium "unde emerserint blada, ad judicium in placito illo redden-"dum, juxta processum inde coram vobis habitum, procedere "hucusque distulistis, in ipsius Abbatis dispendium non modi-"cum, et gravamen, et ecclesiæ suæ Sancti Albani [2] [de villa] "de Sancto Albano exhæredationis periculum manifestum: "super quo supplicavit ut sibi de remedio congruo providere "curemus. Volentes igitur præfato Abbati, quatenus cum "justitia poterimus, subvenire in hac parte, vobis mandamus "quod si in placito prædicto coram vobis taliter sit proces-"sum, tunc ad judicium inde reddendum, non obstante quod "hujusmodi secta antea, ut prædicitur, disrationata non fuit, "procedatis. Teste meipso, apud Eboracum, quarto die Julii, "anno regni nostri octavo."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Continuatio placiti præscripti.

"Ad quem diem venerunt partes prædictæ, per præ-"dictos attornatos suos; et Dominus Rex mandavit "breve suum hic in hæc verba, *et cætera*.

Judgment in favour of the Abbot.

"Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas re-"cuperet versus eos sectam suam prædictam; et præ-"dictus Magister Johannes et alii *et cætera*. Sed "quia dubitatur de [3] fraude *et cætera*, ideo cesset exe-"cutio, quousque *et cætera*. Et præceptum est Vice-"comiti, quod venire faciat hic a die Sancti Hillarii "in quindecim dies, duodecim *et cætera*, per quos *et* "*cætera*, nisi Johannes de Cantebrugge die [4] Sabbati "in Vigilia Natalis Domini apud villam de Sancto "Albano prius venerit.

Enquiry as to possible collusion to defeat the Statute of Mortmain.

[1] This, or a similar word, is evidently omitted.

[2] These words are accidentally omitted.

[3] See page 238 *ante*, Note 2.

[4] *Sabati* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Charge against certain townsmen, of subtraction of suit of multure at the Abbot's mill.

Continuatio processus placiti prætitulati.

"Magister Johannes Baldewyne, Henricus Aungelberd, Rogerus de Essexe, *et cætera*, summoniti fuerunt "ad respondendum *et cætera* (*ut supra in proximo* "*Recordo*); et unde idem Abbas *et cætera* (*ut supra*). "Et Magister Johannes et alii, per Rogerum le Warner, "attornatum suum, venerunt *et cætera* (*ut supra*). Et "super hoc dies datus est eis de audiendo inde judicio "suo hic a die Sancti Michaelis in quindecim dies *et* "*cætera*.

"Ad quem diem venerunt partes prædictæ, per prædictos attornatos suos. Et Dominus Rex mandavit "breve suum in hæc verba;—'Edwardus, Dei gratia, "'*et cætera*' (*ut supra in* [1] *proximo Recordo*).

Enquiry as to possible collusion to defeat the Statute of Mortmain.

"Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas recuperet versus eos sectam suam prædictam; et prædictus Magister Johannes et alii, *et cætera*, in mise"ricordia *et cætera*. Sed quia dubitatur de fraude *et* "*cætera*, contra Statutum *et cætera*, ideo cesset exe"cutio, quousque *et cætera*. Et præceptum est Vice"comiti, quod venire faceret hic in Octabis Sancti "Hillarii, vel coram Johanne de Cantebrugge, si prius "die Sabbati in Vigilia Natalis Domini apud villam "de Sancto Albano venerit, duodecim *et cætera*, per "quos *et cætera*, et qui prædictum Abbatem nulla "affinitate attingant, ad recognoscendum super sacra"mentum suum quale jus prædictus Abbas habet in "prædicta secta, et quis prædecessorum suorum fuit "inde in seisina, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ; "et interim sectam illam in manum Domini Regis "capiat. Et quod de exitibus *et cætera*. Et scire "faciat capitalis dominus feodi illius mediatis et im"mediatis, quod sint hic ad præfatas Octabas Sancti

[1] Probably that given in page 240 *ante*.

"Hillarii, vel coram præfato Johanne de Cantebrugge, "prædicto die Sabbati, audituri juratam illam, si vo- "luerint, *et cætera*.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"Ad quem diem Vicecomes non misit breve. Ideo, "sicut prius, præceptum est ei, quod venire faceret "hic a die Paschæ in tres septimanas, vel coram Jo- "hanne de Schardelowe, si die Lunæ proxima ante Domi- "nicam in Ramis Palmarum apud [1] Barnet Staple prius "venerit, duodecim, *et cætera*, ad recognoscendum in "forma prædicta. Et scire faciat capitalis dominus *et* "*cætera*, quod sint hic ad præfatas tres septimanas, "vel coram præfato Johanne de Schardelowe præfato "die Lunæ apud [2] La Barnet Staple, audituri juratam "illam, si voluerint, *et cætera*.

"Ad quas quidem tres septimanas venit prædictus "Abbas, per attornatum suum prædictum; et Johannes "de Schardelowe, coram quo prædicta jurata capta "fuit in patria, misit hic veredictum patriæ, in hæc "verba:—

Record of the verdict of the Jury in favour of the Abbot of St. Alban's.

"'Postea, die et loco infra contentis, coram Johanne "'de Schardelowe, associato sibi Willelmo de Lodewik, "'milite, venit prædictus Abbas, per attornatum suum "'prædictum. Et Vicecomes mandavit quod non est "'aliquis capitalis dominus, mediatus aut immediatus, "'inter ipsum Abbatem et Dominum Regem, *et cætera*. "'Et jurati veniunt, qui dicunt, super sacramentum "'suum, quod prædictus Abbas de prædictis sectis in "'forma prædicta fuit seisitus per manus prædicti "'Magistri Johannis et aliorum tenentium, infra no- "'minatorum, ut de jure Ecclesiæ Sancti Albani de "'villa de Sancto Albano, tempore pacis, tempore Do- "'mini Edwardi, Regis nunc. Et quidam Hugo Ab- "'bas, prædecessor Abbatis qui nunc est, de prædictis

[1] *Barnestaple* in MS.; meaning Chipping Barnet, so called from the market established there.

[2] *La Barnet Staple, audituri*, omitted in MS., but supplied in the margin, in a somewhat later hand.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

" 'in forma prædicta fuit seisitus per manus ipsius 'Magistri Johannis et aliorum tenentium, ut de jure 'ecclesiæ suæ prædictæ, tempore pacis, tempore Do- 'mini Edwardi, nuper Regis Angliæ, patris Regis 'nunc, *et cætera*. Et quidam Willelmus Abbas, præ- 'decessor Hugonis prædicti, de prædictis sectis in 'forma prædicta fuit seisitus per manus tenentium 'tenementorum prædictorum, qui pro tempore fuerunt, 'ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ, tempore pacis, 'tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, 'avi Domini Regis nunc, *et cætera*. Et quod omnes 'Abbates ejusdem ecclesiæ, prædecessores prædicti 'Abbatis, de prædictis sectis in eadem forma per 'manus tenentium tenementorum illorum qui pro 'tempore fuerint, a tempore quo non extat memoria, 'fuerunt seisiti, ut de jure ecclesiæ suæ supradictæ. 'Dicunt etiam præcise, quod non est fraus neque 'collusio inter partes prædictas. Ideo fiat inde exe- 'cutio, *et cætera*.'

Præcipe to the Sheriff of Hertford, commanding him to give seisin to the Abbot.

"Et postea, mandatum fuit Vicecomiti in hæc verba:—

"Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, Vicecomiti Hertfordiæ "salutem. Cum Magister Johannes Baldewyne, Henricus "Aungelberd, Rogerus de Essex, *et cætera*, in Curia nostra, "coram Justiciariis nostris apud Eboracum, summoniti ad "respondendum Abbati Sancti Albani, de villa de Sancto "Albano, de placito quod quilibet eorum faciat sectam ad "molendinum ipsius Abbatis de villa de Sancto Albano, quam "ad ipsum facere debent et solent: et iidem Magister et alii "venerunt in eadem Curia nostra, et non dedixerunt quin ipsi "debent et solent facere sectam ad prædictum molendinum "ipsius Abbatis; videlicet, quilibet eorum separatim, de om- "nibus bladis furniandis et braseis brasiandis in suo mesua- "gio, cum pertinentiis, in eadem villa de Sancto Albano, "quod ipse tenet. Per quod consideratum fuit in eadem Curia "nostra, quod prædictus Abbas recuperet versus eos sectam "suam prædictam. Et quia per quamdam juratam, coram "dilecto et fideli nostro Johanne de Schardelowe apud La "Barnet inde captam, compertum est quod prædictus Abbas "seisitus fuit de secta prædicta per manus tenentium prædic- "torum, tempore nostro; et quod quondam Hugo Abbas, "prædecessor suus, seisitus fuit tempore Edwardi, nuper

"Regis, patris nostri; et quod omnes prædecessores sui, a "tempore quo non extat memoria, seisiti fuerunt de eadem "secta, ut de jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, de villa de "Sancto Albano; et quod non est aliqua fraus seu collusio "inter Abbatem et tenentes prædictos;—tibi præcipimus, quod "eidem Abbati de secta prædicta sine dilatione plenariam "seisinam habere facias. Teste, J. de Stonore, apud Ebora-"cum, quinto decimo die Octobris, anno regni nostri nono."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De quibusdam manumolis per villanos Sancti Albani vendicatis.

Thirteen claims to right of using handmills, as being enjoyed from of old.

Interea venerunt quidam de dicta villa, clamantes manumolas ab antiquo tresdecim, videlicet;—

Willelmus Bolun, pro tenemento Alexandri Goldston.

Thomas Atte Delle, pro tenemento Sanctæ Mariæ de Sopwelle.

Willelmus de Tydenhangre, pro tenemento Nicolai filii Andreæ, in Halywellestrate.

Gilbertus Cok, de Hertforde, pro tenemento Thomæ Prest, [1] nunc Abbatis.

Magister Johannes Schepherde, pro tenemento Willelmi Heroun.

Ricardus de Wynslowe, pro tenemento Johannis Baldewyne.

Rogerus Thangtone, pro tenemento Abbatis.

Robertus Atte Halle, pro tenemento suo proprio.

Willelmus, filius Willelmi Marchal, pro tenemento Frimbaldi Mercer.

Johanna Poleyn, pro tenemento Adæ Medici in Vico Francorum.

Thomas Petyt, pro tenemento Abbatis in Dagenhale.

Ivo Perceval, pro tenemento Buteleri in Dagenhale.

Emma Modi, pro tenemento Modi in Bonegate.

Dixerunt etiam, quod Ricardus Blakeberie et Radulphus le Tannere debent habere duas [2] manumolas ad

[1] Meaning, "now, the Abbot's "tenement."

[2] *manumoles* in MS., by inadvertence.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

farinam avenarum, quilibet unam tantum; et ad nihil aliud. Qualiter autem responsum fuit ad ista, non inveni.

The answer to such claims not recorded. The townsmen, at last worn out, determine to make submission.

[1] Perpendentes itaque villani Sancti Albani, per taxas importabiles, pro eorum injuriis et insolentiis manutenendis, multipliciter apporiati, et de privatis [2] commodis licitis per execrabiles et illicitas occupationes plurimum deturbati, se a pari, immo, superiori, non posse contendere, durumque fore contra stimulum calcitrare, plus timore pœnæ, pro eorum demeritis debitæ, in proximo venturæ, quam puritate ducti conscientiæ, statuerunt gratiæ memorati Abbatis se submittere, et meritam ultionem taliter declinare.

De forma concordiæ inter Ricardum Abbatem et villanos memoratos prælocutæ.

The townsmen offer to submit, on terms arranged before the King's Council, at Westminster.

Die Purificationis sequente, hora Vesperarum, venerunt ad Abbatem quatuor homines de villa Sancti Albani, missi per communem assensum totius villæ; videlicet, Petrus la Condyt, Willelmus Pursere, Ricardus Amy, et Rogerus de Thangtone, gratiæ Domini Abbatis semetipsos totaliter submittentes, secundum conditiones coram Domini nostri Regis Consilio apud Westmonasterium prælocutas.—

Terms of submission so offered. The deed of liberties to be surrendered.

Inprimis, videlicet, quod ipsi sponte [3] redderent sursum scriptum quod habent de Conventu per indenturam, continens diversas libertates, renunciantes eidem; et quod facerent illud damnari in Cancellaria et Scaccario, et in omni loco ubi per chartam regiam confirmatur.

Item, quod ipsi reciperent molendinum nostrum ad braseum, sub spe gratiæ, pro quadraginta octo libris

[1] This passage down to "*taliter declinare*," is written in the peculiar hand already noticed, pp. 207, 215, *ante*.

[2] *comodis* in MS.

[3] See page 166 *ante*.

argenti, solvendis annis singulis ad quatuor anni terminos; et recognoserent sectam esse debitam; et si deficerent in solutione, liceret Abbati reingredi suum molendinum, et pro illo disponere, prout vellet. Et quod nihil ibi nec alibi molerent, nisi braseum, et suis sumptibus bene ipsum molendinum annis singulis repararent, per visum duorum ex parte Abbatis deputatorum. Et ita quidem est conventum. Villani vero Dominum Abbatem deprecati sunt, ut de sua gratia vellet de dicta firma relaxare duas marcas, sicut per Consilium fuerat ordinatum; scilicet, ut solverent septuaginta marcas. Quod Dominus Abbas benigne, suffragante suo Consilio, eis annuit: ita duntaxat, quod omnes aliæ conditiones prælocutæ, et hic scriptæ, fideliter et efficaciter tenerentur.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Payment to be made to the Abbot, for the use of his mill, as a composition for multure of barley.

Item, quod ipsi pro damnis et expensis Abbatis solverent sibi intra quinquennium tunc sequens ducentas marcas, ad duos terminos cujuslibet anni.

Payment to the Abbot, for his expenses.

Item, quod præstarent sufficientem securitatem pro futuris temporibus, quod nec ipsi, nec successores eorum, consimilia contra ecclesiam perpetrarent; [1] prout de securitate Consilium nostrum, et regium, melius ordinaret.

Surety to be given for future good behaviour.

Assidebant tunc Abbati Dominus Nicolaus de Flamstude, Prior, Willelmus de Nedham, Supprior, Robertus de Estwik, Præcentor, Nicolaus Broun, Archidiaconus, Johannes Kylsulle, et multi alii de Conventu. Et post aliquos tractatus habitos de ista materia, Dominus Abbas promisit eis, se velle eosdem recipere ad bonam gratiam, si ipsi vellent conditiones prædictas fideliter observare; et quod amicus eis existeret contra alios, in quantum posset [2] commode. Sed tamen asseruit ad hoc se obligare nolle; sed tanquam fidus amicus eos protegere et juvare.—" Et quia," inquit, " tam sero est,

The Abbot, after taking counsel, addresses the townsmen in terms of conciliation.

---

[1] *sed* is probably omitted here. | [2] *comode* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

He tells them to return on the morrow, and entertains them with wine and spices.

"et nolumus vos decipere, neque per vos esse circumventi, ad vicinos vestros redite, et cras tractetis cum eis deliberate ac diligenter; recitantes eis distincte omnes conditiones hic inter nos prætactas; et si in eadem voluntate permanseritis, cras hora prima vel tertia redeatis cum unanimi responso vicinorum vestrorum. Veruntamen, in signum benevolentiæ," inquit Abbas, "in quam vos recipimus, volumus vobiscum species et vinum gustare;" quo facto, recesserunt.

They return, and throw themselves on the Abbot's generosity.

Within a fortnight they recede from their compact; but are finally compelled to submit.

Redeuntes in crastino hora statuta, dicentes in omnibus se esse concordes;—"Et sicut heri, ita hodie, nos in vestra gratia ponimus, vestram benevolentiam flexis genibus postulantes, promittentes omnia prælocuta tenere, et quæcunque vobis placuerit efficaciter adimplere." Sed postea, infra quindenam, quando interpellati fuerunt per Consilium Domini Abbatis implere promissa, juxta modum suum consuetum, alii dissimulant, alii diverticula quærunt, alii se hujus rei ignaros esse prætendunt; alii vero contradicunt, dicentes non fuisse intentionis suæ, nec consensus, ad talem concordiam declinare; aliam formam pacis et concordiæ eis fore necessariam, huic se vero nec velle nec posse consentire constanter asserebant: unde prædictum negotium dilationem accepit, donec per severitatem legum coacti sunt suam deponere pertinaciam, et humiliare cor altum; ut in sequenti processu patebit.

De submissione, juramento, et obligationibus, villanorum Sancti Albani.

This is brought about by the Abbot's contrivance.

Cernens Dominus Abbas quia populus suus duræ cervicis erat, et adhuc gradiebatur extento collo, recogitavit penes se, quibus mediis ejus arrogantiam posset in parte subtrahere, et ipsum reducere ad viam pacis. Die ergo Lunæ proxima post Festum Sancti

Benedicti, cepit aliam viam concordiæ, nullo conscio præter Deum et unum de privatis suis, scilicet, Ricardum de Pyritone.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Excogitata via satis callida, et quæ digna fuit commendari memoriæ, misit eundem Ricardum primo ad unum de confœderatis in villa, qui ei ostenderet multa brevia conspirationis et transgressionum, et nunciaret ei secreto quod nisi citius redire vellet ad concordiam, sicut cæteri fecerunt ejus complices, quod Dominus Abbas persequeretur illum ad mortem. Qui hæc audiens, illico consternatus, et credens suos socios cum Abbate fecisse concordiam, confestim venit, et submisit se, multum metuens, sub hac forma.—

He threatens one of the townsmen with persecution to the death.

The person so threatened submits.

Inprimis, fecit relaxationem et renunciationem in scripto de omnimodo [1] commodo quod sibi posset competere ratione illius chartæ, quam vi et metu alias, tempore Domini Hugonis Abbatis, sub sigillo Conventus, pro diversis libertatibus extorserunt; cujus renunciationis tenorem sequentibus inseremus.

He renounces all advantage of the deed of liberties.

Secundo, submisit se gratiæ Domini Abbatis, in alto et in basso; et ad hoc obligavit se per simplicem obligationem Abbati et Conventui in quadraginta libris, sine aliquo scripto a latere.

In token of submission, he agrees to enter into a bond.

Tertio, juravit, tactis sacrosanctis, quod omnia contenta in dicta quietantia, pro se et hæredibus suis, observaret, et sectam ad molendina Abbatis faceret; et quæcunque per Consilium Domini Abbatis concordia melius ordinaretur, ipse inter cæteros paratus esset illam sigillo suo et assensu omnimodo roborare; et pro viribus ad concordiam alios traheret convicinos.

He promises suit at the Abbot's mill.

Quibus ita peractis, dixit Dominus Abbas ei, qui, ut præmittitur, ita se submisit;—"Fili," inquit, "tu jam "te posuisti in nostra gratia; si vis igitur bonam gra- "tiam invenire, perge secrete ad vicinos tuos, et edicito

The Abbot requests him to use his influence with his fellow-townsmen.

[1] *comodo* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326-35.

The townsmen formally submit, and execute bonds in token thereof.

"uni vel duobus quid fecisti; et consilio tuo eos exci-"tes ad consimiliter veniendum, et se submittendum." Qui juxta præceptum Abbatis universa peragere maturavit. Et factum est, ut istud negotium tam celerem caperet expeditionem, ut infra quindenam ante Dominicam, videlicet, in Ramis Palmarum, omnes fere de villa se consimiliter submiserunt, tam per quietancias quam per obligationes, in tantum, quod summa obligationum simplicium, quas Dominus Abbas habuit de eisdem, ad plus quam tria millia marcarum excrevit; et tamen qui in maxima summa fuerat obligatus, centum libras non excessit.

Qualiter Abbas Ricardus devenit ad chartas et libertates villanorum Sancti Albani, a suo prædecessore violenter extortas.

The charter of liberties to the townsmen, with various other documents, is finally surrendered.

Tertio vero Idus Maii proximo sequente, quo die Walterus Amundesham, Marescallus et [1] Scutifer Abbatis, ut præmittitur, fuerat occisus, ipso die triennio revoluto, Dei gratia prosperante, dicti villani sponte venerunt, et detulerunt, seu potius reddiderunt, indenturam sigillo Conventus signatam, pro qua, ut supra retulimus, tota discordia est suborta.

Item, exhibuerunt chartam confirmationis regiæ super eam; quæ duplicata fuit, et latenter, in præjudicium ecclesiæ, si eis arrisisset unquam [2] opportunitas, custodita.

Item, tradiderunt ei chartam confirmationis Regis Edwardi Secundi, quod non curreret breve de attincta in villa Sancti Albani; item, chartam confirmationis Regis Edwardi Tertii de eodem.

Item, apportaverunt arbitrationem illorum militum qui missi fuerunt per Regem pro concordia facienda inter villanos et Abbatem et Conventum.

---

[1] *Scuttifer* in MS.

[2] *oportunitas* in MS.

Item, detulerunt perambulationem burgi, et alia plura brevia de chartis villanorum allocandis.

[1] Et facta sunt ista tam secreto, quod nullus hujus rei diu fuit conscius, præter Abbatem et [2] duos fratres, et dictum Ricardum de Pyritone. Nempe tota [3] communitas villæ de Sancto Albano usque hodie credit dictas chartas fuisse in custodia Domini Cancellarii, Johannis, Episcopi Wyntoniensis, vel Magistri Roberti, fratris ejus. Eam autem chartam Henrici Regis, ne attincta curreret in prædicta villa, inveniri non poterat; sed asserendo dixerunt Abbati quod communis opinio fuit apud omnes vicinos de villa, quod dicta charta esset in Thesauria Ecclesiæ Sancti Albani, eo quod nunquam adhuc fuit visa. Requisiti vero per Abbatem quomodo sine originali possent impetrare confirmationem, responderunt quod per Registrum in Cancellaria; ubi prædicta charta est irrotulata.

Detulerunt insuper suas petras molares in ecclesia, in signum puræ renunciationis multuræ suæ prænotatæ. Detulerunt etiam ipsi Abbati tres claves de cista eorum [4] communi, et ipsam cistam; ne ultra foret eis spes aliquando communitatis habendæ. Ab illo igitur die, et deinceps, cœpit Abbas villanos ad prandium invitare, et eorum exennia benigne recipere; qui per ante ab eis exennia recipere non solebat.

Inter hæc quoddam mirum valde, atque notabile, duxi scribendum, et quod Deo est, potius quam homini, tribuendum: quia, videlicet, in tota ista examinatione et submissione singulorum, omnes læti valde recesserunt ab Abbate, ejus benignitatem omnibus convicaneis prædicantes; cum tamen ipse Abbas, propter detestabilem lepræ morbum, quo erat percussus, nec

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Secrecy with which these matters were transacted, and uncertainty as to the depository of the deeds.

The Charter of King Henry, as to attaint not running in the town of Saint Alban's, not to be found.

The townsmen surrender their handmills, and common chest.

The Abbot shews hospitality, and receives presents.

All are pleased with the Abbot, though grievously afflicted with leprosy.

---

[1] Against the context from this word down to "*fratris ejus*," the word "*vacat*" is written in an almost contemporary hand.

[2] *duo* originally in MS., but corrected by a later hand.

[3] *comunitas* in MS.

[4] *comuni* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Though hardly able to speak, he will have no assessor.

His conciliatory manners towards those who had offended him.

His maxims of forgiveness.

Envy inspired by his success with the townsmen.

aspectu placidus, nec sermone gratiosus, naturaliter potuit apparere. Qui tamen ita se in aperto gessit, acsi sanissimus extitisset; nec alium voluit aliquem habere assessorem, examinatorem, vel interpretem, quam seipsum; cum tamen vix distincte posset concipi, præ raucitudine, loquela sua. Nec vacat a miro quod nunquam venit aliquis in conspectu ejus, qui quantumcunque per ante ipsum offendisset, quin statim ex affectu dilexit eum, et delectabatur in dulcedine spiritus loqui illi. Unde contigit, quod multo plus fatigavit seipsum quam opus erat. Et, sicut testari potest, qui cor ejus novit, moleste tulit, si quis coram eo recitaret aliquid de eorum offensis præteritis; dicens,—"Si parati sumus ad irascendum illis pro culpa, "paratiores simus ad ignoscendum jam redeuntibus, "et diligendum pro gratia." Unde contigit postea, cum magni de Consilio Domini Abbatis hæc audissent, videlicet, quod Dominus Abbas, ipsis absentibus, adinvenisset talem viam et formam concordiæ, repleti sunt zelo; sed ne eorum deprehenderetur malitia, publice Deum laudabant; quo tamen animo, ipse Deus novit.

Renunciatio multuræ liberæ, et aliarum libertatum per villanos Sancti Albani extortarum.

The Abbot prevails on many, formally to renounce their right to hand-mills, and to acknowledge suit of multure.

Sciens præterea experimentaliter Dominus Abbas, quod —[1] "Vigilantibus, non dormientibus, jura subveniunt," vigilare decrevit omnino ad compellendum villanos recognoscere sectam ad molendina sua, dum adhuc res et causa florerent. Unde effecit, ut, die Apostolorum Petri et Pauli, irent multi de villa Sancti Albani Londonias, ex ejus præcepto, ad recognoscendum in Banco Regio factum suum esse, quod primo fecerunt Abbati de renunciatione omnis juris eorum in manumolis et aliis libertatibus quas clamabant. Et factum est ita; atque prædicta scripta eorum irrotulata sunt in Banco, sicut

[1] A well-known legal maxim.

patet per indorsationes eorundem scriptorum, in Domini Abbatis scrinio positorum. Et quia grave fuisset Abbati omnes villanos, similiter congregatos, destinare pro causa præmissa Londonias, quamvis omnes ad hoc juramento fuissent astricti, ut, videlicet, parati essent, quandocunque videretur Abbati et suo Consilio expedire, tamen consultius operabatur, una vice aliquos, et alia vice, alios, destinare.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

He prevails upon the townsmen to do this, separately.

[1] *Recordum, sive exemplificatio, super renunciatione libertatum per villanos Sancti Albani de Abbate ibidem extortarum.*

"Ricardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Dominus "Hiberniæ, omnibus ad quos præsentes litteræ pervenerint, "salutem. Inspeximus tenorem irrotulamenti cujusdam scripti, "per quod Gilbertus de Hertforde et alii, in scripto prædicto "contenti, omnibus libertatibus et quietanciis in quodam scripto "per Abbatem de Sancto Albano, et ejusdem loci Conventum, "eidem Gilberto et aliis prædictis, de hujusmodi libertatibus "et quietanciis confecto, palam et expresse renunciarunt, in "Rotulis de Communi Banco, anno regni Domini Edwardi, "nuper Regis Angliæ, avi nostri, sexto, irrotulati; quem "coram nobis in Cancellaria nostra similiter venire fecimus, "in hæc verba:—'Placita apud Westmonasterium coram W. "'de Herle, et sociis suis, Justiciariis Domini Regis de Banco, "'de termino Sanctæ Trinitatis, anno regni Regis Edwardi, "'Tertii a Conquæstu, sexto. Rotulus de chartis, scriptis, et "'petitionibus, coram W. de Herle, et sociis suis, Justiciariis Do-"'mini Regis de Banco.—Cognoverunt et allocaverunt termino "'Sanctæ Trinitatis, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Con-"'quæstu, sexto, Gilbertus de Hertford, *et cætera*. Venerunt in "'Curia hic die Jovis proxima post quindenam Sanctæ Trinitatis, "'et cognoverunt hoc scriptum subsequens esse factum suum, "'et petierunt illud irrotulari: et irrotulatur in hæc verba.—

Exemplification *temp.* King Richard II.

Renunciation of liberties extorted from the Abbot and Convent by the townsmen of St. Alban's, 6th Edward III.

[2] (*Scriptum renunciationis prænotatæ.*)

"'Omnibus Christi fidelibus, ad quos præsens scriptum "'pervenerit, Gilbertus de Hertforde, Ricardus de Trenge,

[1] This Exemplification, or *Inspeximus*, it will be observed, is of much later date than the Renunciation which it recites.

[2] This Rubric is an interpolation in the *Inspeximus*.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

" 'Willelmus le Longe, Rogerus Perleben, Walterus de la
" 'Braserie, Willelmus de Sydelesmere, Johannes de Twenge,
" 'Johannes de Bungeye, Petrus Atte Gate, Nicolaus Dreye,
" 'Adam le Couper, Willelmus Olive, Radulphus le Tanner,
" 'Robertus Atte Halle, Ricardus de Bidewelle, Bartholomæus
" 'le Bakere, Willelmus de Redburne, Johannes Sterthup,
" 'Willelmus filius Johannis le Marchal, et Adam Pomfret,
" 'salutem in Domino. Noveritis quod cum nuper, quibusdam
" 'dissensionibus inter religiosos viros, Abbatem et Conventum
" 'de Sancto Albano, et homines villæ de Sancto Albano sub-
" 'ortis, prædicti Abbas et Conventus per quoddam scriptum
" 'suum, communi sigillo suo signatum, diversas libertates et
" 'quietancias præfatis hominibus, quibus ipsi antea, seu
" 'eorum successores, usi non fuerant, metu ducti concesse-
" 'runt, ego, præfatus Gilbertus et cæteri, spontanea volun-
" 'tate nostra, pro nobis et hæredibus nostris, omnibus liber-
" 'tatibus et quietanciis [1] prædictis, in dicto scripto ipsorum
" 'Abbatis et Conventus contentis, et earum cuilibet, necnon
" 'omni juri et [2] commodo, quæ nobis competunt, aut aliquo
" 'modo competere poterunt, per libertates seu quietancias,
" 'aut alia quæcunque in dicto scripto contenta, renunciamus
" 'palam et expresse. Advertentes etiam qualiter omnes [3] præ-
" 'decessores nostri, terras seu tenementa in prædicta villa
" 'tenentes, omnimoda blada et brasea sua molere, et omnes
" 'pannos suos [4] viles fullare, ad molendina ipsorum Abbatis
" 'et Conventus in villa prædicta, necnon theoloneum, stalla-
" 'gium, et alias custumas de rebus suis venalibus infra ean-
" 'dem villam, præstare, consueverunt, a tempore cujus con-
" 'trarii memoria non existit, et nos similiter præmissa facere
" 'consuevimus, volumus et concedimus, pro nobis et hære-
" 'dibus nostris, consentiente ad hoc Consilio Domini Regis,
" 'omnia blada et brasia nostra molere, et omnes pannos
" 'nostros viles fullare, ad molendina ipsorum Abbatis et Con-
" 'ventus in villa prædicta; et eisdem Abbati et Conventui, et
" 'successoribus suis, tam in bladis et braseis hujusmodi mo-
" 'lendis, et pannis vilibus fullandis, quam in theolonio, stal-
" 'lagio, et aliis custumis quibuscunque, eisdem Abbati et
" 'Conventui ab antiquo debitis, intendentes esse; ita quod
" 'nec nos, nec hæredes nostri prædicti, molas manuales pro
" 'blado seu brasio molendis, aut truncum pro pannis vilibus
" 'fullandis, infra villam prædictam de cætero, seu libertates

[1] *pdictis* in MS.
[2] *comodo* in MS.
[3] *successores* in MS., erroneously.
[4] *villes* in MS.

" 'aut quictancias, ac alia quæcunque, prætextu dicti scripti " 'ipsorum Abbatis et Conventus, exigere vel vendicare pote- " 'rimus in futurum. Et si contingat, quod absit, nos, vel " 'hæredes nostros, [1] hujusmodi molas aut truncum in villa " 'prædicta erigere vel habere, seu contra tenorem præsentis " 'scripti nostri aliqualiter venire, volumus et concedimus, " 'pro nobis et hæredibus nostris, quod statim et absque con- " 'tradictione nostra, vel hæredum nostrorum, liceat præfato " 'Abbati et successoribus per ballivos suos hujusmodi molas " 'et truncum, ubicunque in terris seu tenementis nostris in " 'eadem villa erecta fuerint, amovere et totaliter delere; ac " 'pro theolonio, stallagio, et aliis custumis quibuscunque sibi " 'debitis, distringere, et districtiones retinere; quousque sibi " 'de eisdem per nos, vel hæredes nostros, plenarie fuerit " 'satisfactum. In cujus rei testimonium, sigillum nostrum " 'præsentibus apposuimus. Hiis testibus, Johanne de la " 'Hay, Johanne Poleyn, Magistro Johanne de Barnet, auc- " 'toritate Apostolica, notario publico, Johanne de Belyng- " 'done, Galfrido Hereward, Johanne Norreys clerico, Johanne " 'Waite, et aliis. Datum apud Sanctum Albanum, die Lunæ " 'proxima ante Festum Sancti Ambrosii, anno regni Regis " 'Edwardi, Tertii a Conquæstu, sexto.'

Richard II. 28th Abbot, A.D. 1326–35.

([2] *Renunciatio et cancellatio chartæ libertatum, per villanos de Sancto Albano de Abbate ibidem fallaciter et malitiose extortæ, et confractio sigilli communis per eosdem fabricati.*)

" Inspeximus etiam quoddam memorandum, in Rotulis Cancellariæ prædicti avi nostri irrotulatum, in hæc verba.— " 'Memorandum, quod tertio decimo die Aprilis, anno regni " 'Regis Edwardi, Tertii post Conquæstum, sexto, Adam le " 'Ussher, Johannes de Neubury, Petrus Atte Condyt, Ro- " 'gerus de Twangtone junior, Ivo Perceval, Johannes de " 'Broklee, Johannes de Hereford, Willelmus filius Johannis " 'le Marchal, Ricardus Amy, Henricus de Draytone, Ro- " 'bertus Atte Halle, Henricus Aungelberd, Johannes le Bar- " 'bour, Magister Johannes Baldewyn, Walterus de Byllyng- " 'done, Johannes le Couper, Robertus le Goldsmyth, Adam " 'le Pountfret, Galfridus Boloun, Benedictus Spichfat, Wil- " 'lelmus Boloun, Rogerus Reison, Simon Dode, Johannes

Continuation of the Exemplification. Surrender in Chancery of the Charter of confirmation of the liberties so extorted from the Abbot and Convent by the townsmen of St. Alban's.

[1] *hujus* in MS.

[2] This Rubric is of course an interpolation in the *Inspeximus* of Richard II.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

" 'filius Andreæ le Tanner, Willelmus de Tydenhangre, Nico-
" 'laus Bydewelle, Willelmus le Longe, Willelmus de Lange-
" 'ford, Ricardus de Paxtone, et Galfridus Hereward, homines
" 'villæ de Sancto Albano, venerunt in Cancellaria Regis, pro
" 'se et cæteris hominibus ejusdem villæ; et detulerunt ibidem
" '[1] quamdam chartam regiam de confirmatione quarundam
" 'libertatum, eisdem hominibus per scriptum Hugonis, nuper
" 'Abbatis de Sancto Albano, et Conventus ejusdem loci, con-
" 'cessarum; et petierunt quod charta illa damnaretur, et quod
" 'irrotulamentum inde, in Rotulis Cancellariæ factum, a Rotulis
" 'illis retraheretur: renunciaruntque ibidem, pro se, et hære-
" 'dibus et successoribus [2] suis, omnibus libertatibus in dicta
" 'charta contentis. Ad quorum petitionem, Custos Rotulorum
" 'dictæ Cancellariæ ceram a dicta charta extraxit, et irrotu-
" 'lamentum inde, in eisdem Rotulis Cancellariæ factum, can-
" 'cellavit et damnavit. Detulerunt etiam præfati homines

Surrender by the townsmen of their common seal.

" 'ibidem quoddam sigillum argenteum, quod sibi [3] commune,
" 'prætextu libertatum prædictarum, fabricari fecerant; et
" 'recognoverunt pro se, hæredibus et successoribus suis,
" 'hujusmodi [3] commune sigillum habere non debere, nec velle;
" 'et petierunt quod sigillum illud similiter damnaretur. Et
" 'ad eorum petitionem idem sigillum damnatum fuit, et libe-
" 'ratum Fratri Ricardo de Hetersete, monacho de Sancto
" 'Albano, ad feretrum Sancti Albani Martyris deferendum, in
" 'subsidium operis ejusdem feretri.' In cujus rei testimonium,
" has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso, apud
" Westmonasterium, vicesimo quinto die Martii, anno regni
" nostri quarto."

This seal, many years after, is broken up by order of Abbot Thomas de la Mare, for repair of the shrine of St. Alban.

Quod quidem sigillum, expost elapsis multis annis, Dominus Thomas de la Mare, Abbas hujus Monasterii, a feretro detrahi et confringi fecit, ad emendationem feretri nominati; ne unquam fortassis furtive posset alienari per quemquam villanorum; in quorum conspectu ibidem, quasi [4] spina in oculo, situm erat.

---

[1] *quam* in MS., but corrected in the margin, in a later hand.

[2] Omitted in MS., but supplied in the margin, in a later hand.

[3] *comune* in MS.

[4] In allusion to *Joshua* xxiii. 13.

De rebellione hominum de Redburna, et de falsa charta per eosdem de eorum tenura confecta.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Multitudo rerum magnarum gestarum hujus Abbatis tempore, quas cupio describendo manifestius prosequi, id efficit ut quanquam confundam tempora in narrando, et annorum seriem non observem, sed tamen dabit veniam pius lector huic facto; quia gesta tanti ponderis continuum requirunt dicendi ordinem, ubicunque contigerit talia interponi.

The writer excuses himself for not observing the due sequence of years.

Igitur homines de Redburna, qui tanta elatione mentis fatuæ sunt decepti, ut obedire vel talliari nollent, ad voluntatem Abbatis, post varias disceptationes, tandem submoniti sunt ad comparendum coram Abbate et Domino Nicolao Priore, ac Johanne de Mundene, Sub-senescallo, et multis aliis, ad faciendum juramentum Abbati et suis successoribus, quod forent de cætero obedientes in corpore et catallis, et talliabiles ad Abbatis arbitrium et voluntatem. Et talliati sunt eo tempore per Abbatem, post juramentum præstitum, eo quidem altius, quod repperit eos ita malitiosos, ut potius vellent poni eorum singuli ad viginti solidos, quam offerre quadraginta denarios de propria voluntate, propter eorum inveteratam malitiam; quia conspiraverunt a multis temporibus antecessorum hujus Abbatis vendicare quamdam libertatem, quod non forent talliabiles, ut præmittitur, ad voluntatem Abbatis, sed tantum in nova creatione ejus quadraginta solidos certitudinaliter darent ei. Quam pecuniam[1] inter se sæpenumero collegerunt, et Abbati pluries obtulerunt; sed ipse eam recipere recusavit, nisi vellent juxta ejus voluntatem et arbitrium talliari. Unde ipsi, spiritu diabolico exagitati, conspirarunt potius velle mori quam taliter talliari, asserentes omnia sua servitia

The men of Redburne are summoned before the Abbot, to take the oath of obedience.

Ill-will shown by them to the Abbot.

They resist being tallaged at the will of the Abbot, but offer a fixed sum at the creation of each Abbot.

They forge a charter, in support of their claim to exemption.

---

[1] *peccuniam* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

They impose upon the chief men of the neighbourhood, who intercede for them.

in certo fuisse posita per cujusdam [1] Nigelli Nigri chartam. Quam profecto chartam ipsi falso confinxerunt, et inter magnos patriæ publicarunt; qui, fidem adhibentes chartæ præfatæ quantocius, et eorum dictis, venerunt tanquam amici [2] et intercessores, ut Abbas eos suo jure gaudere permitteret, sicut antecessores sui fecerunt, secundum formam chartæ eorum, quam detulerunt Abbati inspiciendam.

The charter is found to be a mixture of English and French, though alleged to be of the time of Edward the Confessor.

Abbas autem, cum vidisset et perlegisset dictam chartam, statim comperit eam fore falsam atque fictam, per modum loquendi; quia fuit mixta duobus [3] idiomatibus, Anglico, scilicet, et Gallico, prout moderne loquuntur, et usi sunt a Conquæstu, quando [4] idioma nostrum fuit corruptum per cohabitationem Normannorum; cum tamen donatio chartæ nostri Monasterii per Egelwinum Nigrum fuisset diu ante Conquæstum, tempore Sancti Edwardi Regis et Confessoris, ut charta nostra plene testatur; scilicet, priusquam [4] idioma regni hujus fuisset modo prætacto corruptum. Unde et Abbas allatam chartam nostram fecit legi publice coram præfatis intercessoribus, et quibusdam de villanis de Redburna. Qua audita, confusi sunt omnes, et negaverunt cum juramento se fuisse auctores aut consiliarios ad confingendum talem chartam, anathematizantes omnes conscios hujus rei. Ob quam causam, Dominus Abbas in crastino, quod fuit die Dominica, fecit per Archidiaconum suum, Fratrem Nicolaum Broun, per varias ecclesias jurisdictionis denunciari excommunicatos omnes factores, fautores, consiliarios, et conscios, hujus rei [5] nefariæ; facta trina admonitione prævia ante diem; nisi, videlicet, venirent ad satisfactionem pro commisso.

The real charter of the same donor is read to the intercessors, who are quite confounded thereat.

The Abbot excommunicates the forgers.

[1] *Egelwin le Swart* is meant. Mention is made of him and his benefactions in the *Liber de Benefactoribus*, in the Volume of *Trokelowe et al.* p. 444. See also below.

[2] Omitted in MS., but supplied in the margin, in a later hand.

[3] *ydiomatibus* in MS.

[4] *ydioma* in MS.

[5] *nepharie* in MS.

Et ad obviandum eorum malitiæ, qui fatebantur se prius quidem fuisse positos ad tallagium, sed negaverunt [1]pecuniam fuisse levatam, decrevit Dominus Abbas duo facere unum; scilicet, quod istud talliagium publice levaretur; aliud vero, quod nullus unquam in illa terra gersummaret, vel de novo reciperet nativam terram, nisi prius in curia nostra juramentum præstaret se velle fore talliabilem, ad voluntatem domini, pro tanta terra, sicut mere nativus.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

The Abbot takes measures to prevent such refusals for the future.

De taxatione Redburnencium, et de juramento in garsumatione terrarum suarum in curia præstando.

Abbas igitur, ad elidendam superbiam Redburnensium, expost, die Sanctorum Apostolorum Symonis et Judæ proximo sequente, fecit eos taxari publice, qui hucusque se negaverant fuisse talliabiles, ut superius est relatum.

The men of Redburne are publicly assessed to tallage.

Igitur, ipso die quo venerunt ut taxarentur, fecit eos Dominus Abbas jurare per singulos, quod sunt, fuerunt, et erunt, taxabiles ad voluntatem domini, et vere nativi de corporibus et catallis; et hoc debere fieri et fateri, quotiens et quando super hoc in curia domini per dominum, vel extra, fuerint requisiti.

They are forced to swear that they will submit thereto, and that they are native bondmen.

Sed mox postea, rustici, perdita conscientia, perjuri esse maluerunt, quam promissa servare. Nam quando Dominus Abbas per Camerarium suum eos distringere voluisset, ad levandum taxam prædictam, quidam eorum, confœderati, conspirarunt ad invicem se velle mori potius pro libertate villæ, quam talia velle pati; sub jurejurando protestantes quod quicunque ipsos distringeret pro hac taxa, per manus eorum infallibiliter moreretur. Hoc tamen non obstante, misit [2]Camerarius ministros ad distringendum quosdam illorum; qui in tantam eru-

They however resist the levy of the tax, and threaten with death those who shall distrain them.

They beat the Chamberlain's bedel, on his making the attempt.

[1] *peccuniam* in MS.

[2] *Camerius* in MS., by inadvertence.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

perunt insaniam, ut auderent bedellum Camerarii verberare; qui tamen non multum læsus fuit per plagas eorum.

A countryman is captured, who had struck the bedel; and is put in fetters.

Hiis auditis, Abbas misit ballivum libertatis suæ, ad capiendum malefactores et rebelles. Unde die Lunæ proximo post Festum Omnium Sanctorum, captus est quidam rusticus qui bedellum percusserat, videlicet, [1]Adam de Rotherfeld; et, ad Sanctum Albanum ductus, positus est in compedibus cum rigore: alii vero fugerunt. Qui postea, meliori ducti consilio, ad gratiam supplices redierunt. Et tunc soluta est taxa præfata; quæ fuit moderata satis, prout patet per nomina et summam singulorum in Registro Abbatis. Summa namque totalis parum excessit centum solidos; quia Dominus Rex habuit totius regni quintamdecimam ipso anno.

The tax is finally paid, in respect of the King's fifteenths.

De nominibus nativorum per Ricardum Abbatem talliatorum.

Names of the native bondmen so taxed; with their respective sums.

De Adam de Besteney - - dimidiam marcam.
De Johanne Maynolf, filio et hærede Ricardi Maynolf - - - - - - dimidiam marcam.
De Johanne Botyler - - - - xii. d.
De terra Willelmi Pursleye - - - xl. d.
De Adam de Lynkethorne - - - xl. d.
De Johanne Beaufuiz - - dimidiam marcam.
De terra Gerham - - - - - v. s.
De Johanne Fynch, pro terra Clerici - - - - - - - - - - dimidiam marcam.
De Christiana Felice - - - - xii. d.
De Johanne Maynolf, pro terra de [2]Becheworthe - - - - - - - dimidiam marcam.
Omnes isti tenent dimidiam virgatam.

[1] Omitted in the text, with an hiatus; but supplied in the margin, in a somewhat later hand.

[2] This word is abbreviated, *Bech.*

De Nicolao Hog - - - - -	xl. d.	Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.
De Johanne Wytlok - - - - -	xl. d.	
De Ricardo Felice - - - - -	xl. d.	
De Roberto Atte Felde - - - -	xl. d.	
De Waltero Curteys - - - - -	ii. s.	
De Domino W. Bracer, pro terra Couper -	vi. d.	
De Johanne Campe - - - - -	ii. s.	
De Alicia Fynch - - - - -	xviii. d.	
De Roberto Bytewode - - - -	xii. d.	
De Willelmo Bekke - - - - -	ii. s.	
De Adam Rotherfeld - - - - -	ii. s.	
De Johanne Rotherfeld - - - -	xl. d.	
De Alicia Rotherfeld, relicta J. Aleyn -	xii. d.	
De Johanne Atte Chirche - - - -	ii. s.	
De Emma Atte Grene - - - -	xii. d.	
De Simone [1]Maheu, pro terra Bonde - -	ii. s.	
De Johanne Pecok, pro terra Besteney -	xl. d.	
De Cristina Jacob, pro terra Atte Ponde -	xii. d.	
De Cristina Jacob, pro Fulleneslond - -	xii. d.	
De Symone Quyk, pro terra [2]Rene - -	vi. d.	
De Johanne Maynolf, pro terra Clay - -	xl. d.	
De Willelmo Atte Ponde - - - -	xii. d.	
De Willelmo Aleyn - - - - -	xviii. d.	
De Adam Broteyte - - - - -	xii. d.	
De Thoma Atte Hache - - - -	xviii. d.	
De terra Lynleye - - - - -	xii. d.	
De Johanne Atte Dene - - - -	xii. d.	
De Willelmo Atte Dene - - - -	xii. d.	
De tenemento Johannis Hereward - -	xii. d.	
De Ricardo Atte Downe - - - -	xii. d.	
De Willelmo [3] Bi Southe - - - -	xii. d.	
De Stephano Warde - - - - -	xii. d.	
De Johanne Beaufiz, pro terra Atte Dene -	ii. s.	

Omnes isti tenent ferlingatam terræ.

[1] Probably written "*Matheu*" originally; the *t* being erased.

[2] Or perhaps, "*Reve.*"

[3] Sic in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De Johanne Atte Chirche - - - -	xii. d.
De Johanne Atte Felde - - - -	xii. d.
De Ricardo de Nortone, pro terra Carterii	vi. d.
De Johanne Viryng - - - - -	vi. d.

De Thoma le Wrothe, nihil,—condonatur, quia pauper.

De Rogero Cristemasse - - - -	xii. d.
De Ricardo Foulere - - - - -	xii. d.
De Adam Hereward - - - - -	xii. d.
De Thoma Adam - - - - -	xii. d.
De Johanne Palmere - - - -	xii. d.
De Ysabella Atte Hulle - - - -	xii. d.

De Johanna Atte Hulle, nihil,—condonatur, quia pauper.

Omnes isti tenent dimidium *ferthing-lond.*

De Willelmo Bi Northe - - - -	vi. d.
De Petro Knyȝt, pro terra Over Ree - -	xii. d.
De Johanne Sampson, pro terra Heroun -	xii. d.

De Roberto David, nihil,—condonatur, quia pauper.

De Johanne Warde - - - - -	vi. d.
De Johanne Atte Chirche, pro uno *sotlond* -	vi. d.
De Willelmo Atte Bekke - - - -	vi. d.
De Thoma Adam - - - - -	vi. d.
De Johanne Bithewode - - - -	vi. d.
De Emma Atte Grene, pro uno *sotlond* -	vi. d.

Omnes isti tenent unum *sotlond.*

Summa - - - -	cxviii. s. x. d.

De redditu viginti solidorum de quodam molendino in Langeleye, per processum placiti per Abbatem Ricardum de Regina Angliæ recuperato.

Abbot Richard recovers from Isabella, the

Circa idem tempus idem Abbas recuperavit versus Isabellam Reginam, tenentem manerium de Langleye ex dono Regis, redditum viginti solidorum de molendino Radulphi Chendut in Langley, per billam in pleno

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Parliamento, et breve, concessum, ut patet per processum subsequentem.

Queen-dowager, a rent of 20 shillings for a mill at Little Langleye. Recovery of other property, wrongfully alienated from the Abbey, A.D. 1334.

Inter quæ, malitiam et fraudem detexit hominum iniquorum; siquidem per idem tempus Alexander de Grinnigesgate, ex certa malitia, in exhæredationem Monasterii, vendidit et alienavit tenementa sua in Borham quibusdam liberis hominibus, videlicet, Willelmo Atte Penne, *et cætera;* et ipsi iterum alienaverunt eadem tenementa per chartam Johanni Derham, civi Londoniarum, et Adæ Puns. Sed Abbas Ricardus per assisam, fortiter extortam, recuperavit eadem tenementa in dominico, sicut erant prius, apud Hertford et Brantfeld Ok, die Lunæ proxima post Festum Sancti Michaelis, anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo quarto; prout patet plenius per processum.

Billa, sive Supplicatio, Domino Regi in materia prænotata.

Bill, or Supplication, for payment of the said rent from the mill at Langley.

" A nostre Seignour le Roy, et a son Conseil, prie " son Chapelein, lAbbe de Seint Alban, que come il eit " suy par peticions en divers Parlementz pur vintz soldre " de rente du molyn du Petite Langele, que devynt en " la manere nostre Seignour le Roy, come del purchace " Alianore, jadys Reyne dEngletere, ael nostre Seignour

---

[Translation.]

" Unto our Lord the King, and to his Council, prayeth his " Chaplain, the Abbot of Saint Alban's, that whereas he has " sued by petitions in divers Parliaments for twenty shil- " lings of rent from the mill of Little Langele, that came to " be in the manor of our Lord the King, as of the purchase " of Alianor, formerly Queen of England, grandmother of

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"le Roy qore est; dont ses predecessours furent seisiz "de an en an, de temps le Roy Henry le Secounde "tantqes a temps la dite Alianore; et des arrerages de "quele rente le Roy, piere nostre Seignour le Roy qore "est, fist gree tantqes al an de son regne tierz; de "queu temps encea mesme la rente lui ad este dete-"nue, si come piert par enquest sur ceo pris par peti-"tion de Parlement, et returne en Chauncellerie;—"qil pleise a nostre dit Seignour le Roy, et a son bon "Conseil, ordeigner que le dit Abbe puisse aver bref "au gardeyn du manoir de Petite Langlee, qore est en "la mayn la Roigne Isabelle, qil paie desore au dit "Abbe la rente avantdite; et ensement, autre brief as "Tresorer et Barouns del Escheker, que les arrerages "de mesme la rente del tierz an avantdite soient au "dit Abbe alowez al dit Escheker, en les dettes qil "doit a nostre Seignour le Roy illoeques."

"our Lord the King that now is; of which his predecessors "were seised from year to year, from the time of King "Henry the Second until the time of the said Alianor; and "the arrears of which rent the King, father of our Lord the "King that now is, duly discharged until the third year of "his reign; from which time downward the same rent has "been withheld from him, as appeareth by Inquisition thereon "taken by petition of Parliament, and returned into Chan-"cery;—that it may please our said Lord the King, and his "good Council, to order that the said Abbot may have a writ "unto the keeper of the manor of Little Langlee, which is "now in the hand of the Queen Isabella, that he pay from "henceforth unto the said Abbot the rent aforesaid; and "also, another writ to the Treasurer and Barons of the Ex-"chequer, that the arrears of the same rent from the third "year aforesaid be unto the said Abbot allowed at the said "Exchequer, in the debts which he oweth there unto our "Lord the King."

Indorsatio Billæ præscriptæ.

Richard II., 28th Abbot. A.D. 1326–35.

Endorsement on the petition.

"Soit ceste peticion maunde en [1] Chauncellerie, et la "vewe lenquest dont la peticion fait mencion; et [2] si "trove soit que les predecessours lAbbe furentz seisiz "de la rente, come le dit peticion suppose, que adonques "le Chanceller lour face droit des arrerages, et de la "dite rente."

[TRANSLATION.]

"Let this petition be sent to the Chancery, and the view "of the Inquisition of which the petition makes mention; "and if it be found that the predecessors of the Abbot were "seised of the rent, as the said petition alleges, then let the "Chancellor do right unto them as to the arrears, and the "said rent."

Littera regia, sub Privato Sigillo suo, Cancellario de materia prænotata.

Injunction to the Chancellor, to do right therein.

"Edward, par la grace de Dieu, Roy dEngletere, Seignour "dIrland, et Ducs dAquitaine, al honourable piere en Dieu, "[3] J[ohan], par la mesme grace, Evesqe de Wyncestre, nostre "Chaunceller, salutz. Nous vous envoioms cy dedeinz close "une peticion quelle nous fust baille en nostre Parlement par

---

[TRANSLATION.]

"Edward, by the grace of God, King of England, Lord of "Ireland, and Duke of Aquitaine, to the honourable father in "God, J[ohn], by the same grace, Bishop of Winchester, our "Chancellor, greeting. We do send you herein enclosed a "petition which was delivered unto us in our Parliament by

---

[1] *Chauncellere* in MS.

[2] Omitted in MS.; but inserted in the margin, in a later hand.

[3] John de Stratford.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"noz chers en Dieu Abbe et Covent de Seint Albon; si vous "mandons que, veue la dite peticion, et lendossement dycelle, "et aussint lenqueste dount la dite peticion fait mencion, si "vous puissez trouver que les predecessours du dit Abbe "furent seisiz de la rente, si come la dite peticion suppose, "adonqes facez droit as ditz Abbe et Covent, [1]assibien des "arrerages, come de la rente avantdite, solonc le purport de "la dite peticion, et de lendossement dycelle. Done souz "nostre Prive Seal, a Euerwyk, le tresieme jour de Feverer, "lan de nostre regne septisme."

"our dearly beloved in God the Abbot and Convent of Saint "Alban's; and we do command you that, on seeing the said "petition, and the endorsement thereof, and also the Inquisition "of which the said petition makes mention, if you can find that "the predecessors of the said Abbot were seised of the rent, as "the said petition alleges, you do then do right unto the said "Abbot and Convent, as well for the arrears, as for the rent "aforesaid, according to the purport of the said petition, and of "the endorsement thereof. Given under our Privy Seal, at "York, the third day of February, the seventh year of our "reign."

Breve Regis suis Justiciariis pro placito prænotato.

Instruction to the Justiciars, to make inquisition therein.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus [2]Hiberniæ, et "Dux Aquitanniæ, dilectis et fidelibus suis, Johanni de Can-"tebrig et Willelmo de Leycestre, salutem. Petitionem dilecti "nobis in Christo Abbatis de Sancto Albano in Parliamento "nostro, coram nobis et Consilio nostro exhibitam, recepimus "continentem,—quod cum Garinus, quondam Abbas de Sancto "Albano, molendinum de Parva Langlee, cum pertinentiis, "quod sibi et successoribus suis, Abbatibus loci prædicti, de "Radulpho Cheyndut in feodo adquisivit, Willelmo Cheyndut "dimisisset, habendum et tenendum eidem Willelmo, et hære-"dibus suis, de præfato Abbate, et successoribus suis, per ho-"magium et fidelitatem, et servitium viginti solidorum per "annum, diu ante [3]Statutum in contrarium editum; et licet "idem Garinus, tempore suo, et etiam Johannes de Berkham-

---

[1] *auxibien*,—Note in the margin, in a later hand.

[2] *Hybern'* in MS.

[3] The Statute of Mortmain, 7th Edward I.

"stede, Abbas loci prædicti, ejusdem Garini successor, tem- Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.
"pore suo, de eisdem viginti solidis annuis per manus præfati
"[1] Willelmi, ut de redditu servitii, et postmodum Johannes de
"Maryns, Abbas loci prædicti, præfato Johanni de Berkham-
"stede proximus successor, de eisdem viginti solidis annuis
"per manus Stephani, [2] [filii] prædicti Willelmi, et etiam Alie-
"noræ, quondam Reginæ Angliæ, aviæ nostræ, cui prædictus
"Stephanus molendinum illud in feodo dimisit, subsequenter
"Hugo de Eversdone, ultimus prædecessor prædicti nunc
"Abbatis, tempore bonæ memoriæ Domini Edwardi, quon-
"dam Regis Angliæ, patris nostri, ad cujus manus molen-
"dinum illud, post mortem prædictæ Alienoræ, devenit, de
"eisdem viginti solidis annuis usque ad annum regni sui
"tertium, seisiti fuissent; idem tamen redditus viginti soli-
"dorum præfato nunc Abbati ab eodem anno tertio adhuc a
"retro existit, in ipsius Abbatis grave damnum, et exhæreda-
"tionis ecclesiæ suæ Sancti Albani periculum manifestum:
"super quo idem Abbas, per petitionem suam prædictam, nobis
"supplicavit sibi in hac parte remedium adhiberi. Volentes
"igitur super præmissis melius certiorari, et ulterius prædicto
"Abbati justitiam fieri in hac parte, assignavimus vos ad in-
"quirendum, in presentia Senescalli manerii nostri de Langlee,
"per vos super hoc præmuniendi, per sacramentum proborum
"et legalium hominum de Comitatu Hertfordiæ, per quos rei
"veritas melius sciri poterit, si prædictus Garinus molendinum
"illud de præfato Radulpho adquisivit, sicut prædictum est,
"necne. Et si sic, tunc quo tempore, qualiter, et quomodo. Et si
"idem Garinus dimisit præfato Willelmo molendinum prædic-
"tum, habendum et tenendum sibi et hæredibus suis de præ-
"fato Abbate et successoribus suis, per homagium et fideli-
"tatem, et servitium viginti solidorum per annum, ut supra
"dictum est, necne. Et si sic, tunc quo tempore, et qualiter,
"et quomodo. Et si Abbates loci prædicti, a tempore dimis-
"sionis prædictæ, de prædicto redditu viginti solidorum, ut de
"redditu servitii pro molendino prædicto, tam per manus præ-
"dictorum Willelmi et Stephani, quam etiam per manus aviæ
"et patris nostri prædictorum, seisiti fuerunt, ut prædictum
"est, necne. Et si sic, tunc qui Abbates, et per quantum

[1] There is, not improbably, some omission here: Abbot Warin died A.D. 1195, and Abbot John de Berkhamstede was not elected until 1290; it was consequently impossible that they could both, as Abbots, receive rent-service from the same man, as seems to be here alleged.

[2] Omitted in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"tempus, sic seisiti fuerunt, et per quem redditus ille primo "subtractus fuit, quo tempore, et ex qua causa, qualiter, et "quomodo. Et si aliquis Abbatum prædictorum aliquid in "recompensationem redditus prædicti a præfato patre nostro, "seu alio, hactenus recepit, necne. Et si sic, tunc quis Abbas, "et quid, in recompensationem hujusmodi redditus recepit, et "a quo, et quo tempore. Et si aliquis Abbatum eorundem "alicui prædictorum Willelmi et Stephani, seu aviæ et patris "nostri prædictorum, redditum illum remisit, et quietum cla-"mavit, necne. Et si sic, tunc cui, et quo tempore, et qua-"liter, et quomodo; necnon quantum molendinum illud, cum "pertinentiis, valeat per annum ultra redditum prædictum, "juxta verum valorem ejusdem; et de aliis circumstantiis "negotium illud tangentibus plenius veritatem. Et ideo vobis "mandamus, quod ad certos diem et locum, quos ad hoc pro-"videritis, diligentem super præmissis faciatis inquisitionem; "et eam, distincte et aperte factam, nobis sub sigillis vestris, "et sigillis eorum per quos facta fuerit, sine dilatione mitta-"tis, et hoc breve. Mandavimus enim Vicecomiti nostro Co-"mitatus prædicti, quod ad certos diem et locum, quos ei scire "facietis, venire faciat coram vobis tot et tales probos et le-"gales homines de balliva sua, per quos rei veritas in præ-"missis melius sciri poterit, et inquiri. In cujus rei testimo-"nium, has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste "meipso, apud Westmonasterium, nono die Januarii, anno "regni nostri quarto."

Inquisitio, seu veredictum patriæ, coram Justiciariis regiis in placito prælibato.

Verdict of the Inquisition therein, in favour of the Abbot of St. Alban's, 5th Edward III.

"Inquisitio capta coram Johanne de Cantebrigge et "Willelmo de Leycestre, apud Westmonasterium, die "Sabbati proxima post Festum Sancti [1] Marci Evan-"gelistæ, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, "quinto, in præsentia Rogeri de Gildesburgh, Senes-"calli Domini Regis de manerio suo de Parva Langle, "per sacramentum Walteri Cheyndut, Thomæ Boli-"strode, Thomæ Atte Forde, [1] Marci filii Lucæ, Johan-"nis de Stratle, Adæ de Henedene, Willelmi de

[1] *Marcii* in MS.

" Dounhamstede, Johannis Atte Ponde, Ricardi de Wygyntone, Willelmi filii Ricardi de Dounhamstede, Johannis de Watford, et Gilberti Atte Wynche, juratorum; qui dicunt, super sacramentum suum, quod quidam Garinus, quondam Abbas de Sancto Albano, adquisivit quondam molendinum aquaticum in Parva Langlee de Radulpho Cheyndut, tempore Regis Henrici Secundi, diu ante [1] Statutum, tenendum sibi, et successoribus suis, in liberam, puram, et perpetuam eleemosynam, in perpetuum; et inde fuit seisitus toto tempore prædicti Radulphi Cheyndut. Qui quidem Garinus postmodum, tempore Regis Ricardi, molendinum prædictum Willelmo Chendut, filio et hæredi prædicti Radulphi Chendut, dimisit, habendum et tenendum sibi, et hæredibus suis, de præfato Abbate, et successoribus suis, per homagium, fidelitatem, et servitium viginti solidorum per annum, annuatim solvendorum in perpetuum: de quibus servitio et redditu idem Garinus Abbas per manus ipsius Willelmi toto tempore suo fuit seisitus; et etiam omnes Abbates ejusdem loci successive, absque interruptione, de eisdem servitio et redditu, ut de redditus servitio, continue seisiti fuerunt per manus ipsius Willelmi Chendut ad totam vitam suam, et per manus Radulphi Chendut, filii et hæredis ejusdem Willelmi, ad totam vitam suam; et post mortem ipsius Radulphi, per manus Stephani, filii et hæredis ejusdem Radulphi, cui dictum molendinum per descensum hæreditatis descendit; quousque idem Stephanus, tempore Regis Edwardi, avi Regis nunc, illud molendinum, cum suis pertinentiis, Alianoræ, quondam Reginæ Angliæ, aviæ Regis nunc, dimisit. In cujus tempore, quidam Galfridus de Pichforde, ballivus manerii ejusdem Reginæ de Langlee, et postmodum alii ballivi sui, prædictum redditum molendini

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

[1] The Statute of Mortmain, 7th Edward I.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"prædicti toto tempore prædictæ Reginæ detinuerunt. "Et post decessum præfatæ Alienoræ Reginæ, aviæ "*et cætera*, Robertus le Parker, ballivus Domini Ed-"wardi Regis, avi Regis nunc, et similiter, alii bal-"livi prædicti manerii de Langlee, prædictum redditum "molendini prædicti toto tempore suo detinuerunt. "Et post decessum prædicti Domini Regis Edwardi, "avi *et cætera*, intravit Dominus Edwardus, pater "Domini Regis nunc, ut filius et hæres, in manerio "prædicto. In cujus tempore, Robertus le Parkere, "ballivus suus manerii prædicti, prædictum redditum "molendini prædicti usque ad annum regni sui tertium "[1] detinuerunt; quo anno, ad querelam Domini Hu-"gonis, nuper Abbatis de Sancto Albano, prædecessoris "Abbatis nunc, præfatus Dominus Edwardus Rex, pa-"ter *et cætera*, pro totis temporibus præfatæ Alianoræ "Reginæ, aviæ *et cætera*, Domini Edwardi Regis, avi "*et cætera*, et suo, de omnibus arreragiis prædicti "redditus molendini prædicti, a retro existentibus, "præfato Hugoni Abbati usque ad terminum prædic-"tum plenarie satisfecit; et ab illo tempore hucusque "prædicta redditus servitia et redditus penitus sub-"trahuntur. Et dicunt quod [2] nunquam ali quis Ab-"batum prædictorum [2] unquam aliquo tempore aliquid "in recompensationem prædictorum servitii et redditus "a Domino Rege, seu ab aliquo alio, hactenus recepit. "Et similiter dicunt, quod nullus eorundem Abbatum "alicui prædictorum Willelmi, Radulphi, Stephani, Re-"ginæ prædictæ, aviæ *et cætera*, [3] avo Domini Regis "nunc *et cætera*, patri suo *et cætera*, seu alicui alii, ali-"quo tempore servitii redditum prædictum remisit, nec "quietum clamavit. Dicunt etiam quod molendinum "prædictum, juxta verum valorem ejusdem, valet per

---

[1] *et alii ballivi* is probably omitted before this word.

[2] Sic in MS., *nunquam* ..... *unquam*.

[3] *avi* in MS., erroneously.

"annum quadraginta sex solidos et octo denarios ultra "prædictum redditum. In cujus rei testimonium, huic "Inquisitioni prædicti jurati sigilla sua apposuerunt. "Datum die, et loco, et anno, supradictis."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Breve Regis de prædicto redditu Abbatis Monasterii Sancti Albani amodo fideliter persolvendo.

Mandate, commanding future payment of such rent-service by Isabella, the Queen Dowager, in respect of the mill at Little Langleye.

"Rex Isabellæ, Reginæ Angliæ, matri suæ carissimæ, salu-"tem. Cum per quemdam finem, in Curia Domini Henrici, "dudum Regis Angliæ, progenitoris nostri, anno regni sui "tricesimo primo, inter tunc Abbatem de Sancto Albano et "Willelmum Cheyndut de molendino de Parva Langle leva-"tum, prædictus Willelmus recognovisset præfatum molendi-"num esse jus Sancti Albani et ipsius Abbatis, et illud eis "quiete reddidisset; concessissetque idem Abbas præfato Wil-"lelmo dictum molendinum, tenendum de Ecclesia Sancti "Albani pro homagio et servitio suo, hæreditarie sibi et hæ-"redibus, pro viginti solidis per annum, pro omni servitio, "ad quatuor terminos anni, scilicet, quinque solidos ad Fes-"tum Sancti Michaelis, et quinque solidos ad Natale Domini, "et quinque solidos ad Pascha, et quinque solidos ad Festum "Sancti Johannis Baptistæ; ita quod, si ad aliquem prædic-"torum terminorum præfatus Willelmus, vel hæredes sui, "redditum illum non reddidissent, liceret Abbati capere mo-"lendinum illud in manum suam, et retinere, donec ipse "Willelmus et hæredes sui satisfecissent eidem Abbati de "detentione redditus, et de transgressione, prout per partem "finis prædicti, coram nobis in Cancellaria nostra exhibitam, "evidenter apparet: ac per Inquisitionem per dilectos et "fideles nostros, Johannem de Cantebrigge et Willelmum de "Leycestre, de mandato nostro, ad prosecutionem Ricardi, "nunc Abbatis loci prædicti, factam, et in Cancellaria nostra "retornatam, sit compertum quod Garinus, dudum Abbas de "Sancto Albano, molendinum illud sibi et successoribus suis "in liberam, puram, et perpetuam eleemosynam, tempore "dicti progenitoris nostri, diu ante publicationem [1] Statuti de "terris et tenementis ad manum mortuam non ponendis editi, "adquisivit, et illud præfato Willelmo in forma prædicta "habendum, tempore ejusdem progenitoris nostri, dimisit:

[1] 7th Edward I.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"quodque dictus Garinus Abbas, et omnes successores sui, "Abbates loci illius, absque interruptione, de eisdem servitio "et redditu, ut de redditu servitii, continue seisiti fuerunt, "scilicet, per manus ipsius Willelmi, ad totam vitam suam, "et Radulphi Cheyndut, filii et hæredis ejusdem Willelmi, "ad totam vitam suam, ac etiam per manus Stephani, filii et "hæredis ejusdem Radulphi, quousque idem Stephanus, tem- "pore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, avi nostri, "molendinum illud Alienoræ, tunc Reginæ Angliæ, aviæ nos- "træ, dimisit; a tempore cujus dimissionis quidam Galfridus "de Pichford, tunc ballivus manerii ipsius aviæ nostræ de "Langle, et postmodum alii ballivi sui, toto tempore suo, "subsequenterque, Robertus le Parker, ballivus prædicti avi "nostri de manerio prædicto, et omnes alii ballivi sui, toto "tempore suo, necnon dictus Robertus le Parker, postmodum "ballivus Domini Edwardi, nuper Regis Angliæ, patris nostri, "de manerio prædicto redditum illum usque ad annum regni "ipsius patris nostri tertium detinuerunt; quo anno idem "pater noster de omnibus arreragiis redditus prædicti, tam "de tempore suo, quam etiam temporibus prædictorum avi "et aviæ nostrorum, Hugoni, tunc Abbati loci prædicti, "usque ad dictum annum tertium plenarie satisfecit; et quod "ab illo tempore hucusque prædicta redditus et servitia pe- "nitus subtrahuntur; quodque nullus Abbatum prædictorum "aliquo tempore aliquid in recompensationem prædictorum "servitii et redditus a nobis, seu ab aliquo alio, hactenus "recepit; nec eorum aliquis alicui prædictorum Willelmi, "Radulphi, et Stephani, seu aviæ, avi, aut patris nostrorum, "vel alicui alii, aliquo tempore servitium aut redditum præ- "dictum remisit, vel quietum clamavit:—Nos volentes præ- "fato nunc Abbati in hac parte fieri quod est justum, vobis "mandamus quod eidem Abbati dictum redditum viginti soli- "dorum de molendino prædicto, quod ad terminum vitæ "vestræ tenetis ex concessione nostra, annuatim, quamdiu mo- "lendinum illud in manu vestra contigerit remanere, solvi, et "habere, faciatis. Teste meipso, apud Rokyngham, vicesimo "secundo die Martii, anno regni nostri [1] octavo."

Per Petitionem de Parliamento, et breve de Privato Sigillo.

Istud breve irrotulatur inter Clausa de anno octavo, mensis Julii.

---

[1] If "*octavo*" here is correct, "*octavo*" in the date of the next deed must be an error for "*nono*."

Breve regium de prædicto redditu, et ejus arreragiis, memorato Abbati allocandis.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"Rex Thesaurario et Baronibus suis de Scaccario, salutem. "Cum per quemdam finem in Curia Domini Henrici, dudum "Regis Angliæ, *et cætera*—(*omnia ut supra, usque*) ibi remi- "sit, vel quietum clamavit: et nos vicesimo secundo die "Martii proxime præterito, per breve nostrum mandaverimus "Isabellæ, Reginæ Angliæ, matri nostræ carissimæ, quod ei- "dem Abbati dictum redditum viginti solidorum de molendino "prædicto, quod ad terminum vitæ suæ tenet ex concessione "nostra, annuatim, quamdiu molendinum id in manu sua con- "tigerit remanere, solvi, et habere, faceret; sicut per inspec- "tionem Rotulorum Cancellariæ nostræ nobis constat: jamque "idem Abbas, per petitionem suam, coram nobis et Consilio "nostro exhibitam, nobis supplicaverit, ut de arreragiis red- "ditus prædicti a dicto tertio anno, de tempore quo molen- "dinum illud in manu ipsius patris nostri, et nostra, fuit, in "debitis quæ idem Abbas nobis debet ad Scaccarium nostrum "debitam allocationem habere faciamus:—Nos, supplicationi "prædictæ favorabiliter annuentes in hac parte, vobis manda- "mus, quod eidem Abbati arreragia redditus illius a dicto "tertio anno de toto tempore, quo vobis constare poterit idem "molendinum in manu prædicti patris nostri et nostra fuisse, "in debitis quæ idem Abbas nobis debet ad Scaccarium præ- "dictum allocari faciatis. Teste meipso, apud Notyngham, "tertio decimo die Julii, anno regni nostri octavo."

Per petitionem de Consilio, et breve de Privato Sigillo.

Mandate to the Treasurer and Barons of the Exchequer, enjoining payment to the Abbot of arrears of the said rent-charge of twenty shillings.

De quibusdam terris Monasterii Sancti Albani in Sandrug per Escaetorem Domini Regis seysitis, et per processum eidem restitutis.

"Willelmus Trussel, Escaetor Domini Regis, *et cætera*, "Hugoni de Haresfeld, *et cætera*. Mandatum Domini Regis "in hæc verba recepi.—'Edwardus, *et cætera*, dilecto et fideli "'suo, Willelmo Trussel, Escaetori suo citra Trentam, salutem. "'Cum nuper volentes certiorari super causa captionis unius "'mesuagii et quinque acrarum terræ Abbatis de Sancto Albano "'in Sandrugge per vos, ut dicebatur, in manum nostram, "'vobis mandaverimus quod nos in Cancellaria nostra super

Mandate to the King's Escheator, to restore to the Abbot of St. Alban's a messuage and land at Sandrugge.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

" 'causa captionis prædictæ redderetis certiores, et vos nobis " '[1] significaveritis quod non cepistis in manum nostram præ- " 'dicta mesuagium et terram; sed quod Robertus de Holewelle, " 'nuper Escaetor noster in Comitatu Hertfordiæ *et cætera*, inter " 'alia liberavit nobis per unam indenturam unum mesuagium " 'et quinque acras terræ ibidem, asserens ea esse in manu " 'nostra ratione transgressionis quam Abbas Westmonasterii " 'fecit, acquirendo ea de Abbate de Sancto Albano sine licen- " 'tia nostra: ac postmodum, ex parte Abbatis de Sancto " 'Albano accipientes quod ipse mesuagium et terram præ- " 'dictam, tempore captionis eorundem in manum nostram, " 'tenuit, ipseque et prædecessores sui, Abbates loci præ- " 'dicti, eadem mesuagia et terram, a tempore quo memoria " 'non existit, tenuerunt, absque alienatione inde præfato Ab- " 'bati Westmonasterii, seu alicui alii, inde facta, vobis " 'mandaverimus quod per sacramentum diligentem faceretis " 'inquisitionem, si præfatus Abbas Westmonasterii prædicta " 'mesuagium et terram de prædicto Abbate de Sancti Al- " 'bano adquisierit, necne; et si sic, tunc quo tempore *et* " '*cætera*, et de quo, vel de quibus, prædicta mesuagium et " 'terra teneantur, et per quod servitium *et cætera*, et quan- " 'tum valeant per annum, *et cætera*. Ac jam per Inquisitionem, " 'per vos de mandato nostro factam, et in Cancellaria nostra " 'retornatam, sit compertum quod Abbas Westmonasterii " 'nullo tempore adquisivit de Abbate de Sancto Albano mesua- " 'gium et terram prædicta; sed quod idem Abbas de Sancto " 'Albano mesuagium et terram prædicta, et prædecessores " 'sui, Abbates loci illius, eadem mesuagium et terram, a " 'tempore quo memoria non existit, tenuerunt, absque aliena- " 'tione inde præfato Abbati Westmonasterii, seu alicui alii, " 'inde facta:—vobis mandamus quod manum nostram de " 'mesuagio et terra prædictis, si ea de causa, et non alia, " 'in manu nostra existunt, [2] amoventes, vos ulterius inde non " 'intromittatis; exitus, si quos inde perceperitis, præfato " 'Abbati de Sancto Albano integre restituentes. Teste " 'meipso, apud Turrim Londoniarum, vicesimo die Maii, " 'anno regni nostri duodecimo.' "

[1] *signaveritis* in MS.

[2] *ammoventes* in MS.

De quodam solario in villa de Sancto Albano, in manu Regis seysato, et inde per processum liberato.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Mandate to the King's Escheator, to restore to the Abbot a solar, built by him in the town of St. Alban's.

"'Willelmus Trussel, *et cætera*, Hugoni de Haresfeld, *et* " *cætera*. Mandatum Domini Regis vobis in hæc verba mittimus " exequendum.—' Edwardus *et cætera*, dilecto et fideli suo, " 'Willelmo Trussel, Escaetori suo citra Trentam, salutem. " 'Cum nuper volentes certiorari super causa captionis unius " 'solarii Abbatis de Sancto Albano, per vos, ut dicebatur, " 'in manum nostram capti, vobis mandaverimus quod nos in " 'Cancellaria nostra super causa captionis prædictæ reddere- " 'tis certiores; et vos nobis significaveritis quod non cepistis " 'in manum nostram solarium prædictum; sed quod Rober- " 'tus de Holewelle, nuper Escaetor noster in Comitatibus " 'Northfolchiæ et Suffolchiæ, Essexiæ, Hertfordiæ, Cante- " 'briggiæ, et Huntindoniæ, inter alia liberavit nobis per " 'indenturam unum solarium ibidem, asserens illud esse in " 'manu nostra, ratione transgressionis quam Willelmus le " 'Pursere fecit, ædificando illud super regiam stratam ibi- " 'dem, sine licentia nostra: ac postmodum, ex parte ipsius " 'Abbatis accipientes quod ipse solarium prædictum, per " 'præfatum Willelmum, super solum suum proprium, prout " 'sibi bene licuit, ædificare fecit; et quod per ædificationem " 'illam via regia nostra non artatur, nec transitus hominum, " 'equorum, seu carectarum, aliqualiter impeditur, vobis " 'mandaverimus quod per sacramentum proborum et legalium " 'hominum de balliva vestra, per quos veritas melius sciri " 'posset, diligentem faceretis inquisitionem, utrum solarium " 'prædictum in via nostra regia, an in solo prædicti Ab- " 'batis, ut prædicitur, ædificatur; et si in via regia, tunc " 'quo tempore, et qualiter, et quomodo; et si solo ipsius " 'Abbatis, tunc utrum via nostra regia exinde artetur, aut " 'impedimentum aliquod hominibus, equis, carrectis, aut " 'aliis ibidem transeuntibus, ratione constitutionis solarii " 'ipsius fiat quoquo modo; et si sic, tunc in quo, qualiter, " 'et quomodo, et de quo, vel de quibus, solarium illud tenea- " 'tur, et per quod servitium, et qualiter, et quomodo, et " 'quantum valeat per annum in omnibus exitibus, juxta " 'verum valorem ejusdem. Et jam per Inquisitionem, per " 'vos, virtute mandati nostri prædicti, captam, in Cancella- " 'ria nostra restornatam, sit compertum quod Abbas de " 'Sancto Albano ædificavit in villa de Sancto Albano, per " 'Willelmum le Pursere, quoddam solare super solum " 'suum proprium, prout bene sibi licuit, et quod per ædifica-

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"'tionem illam via regia non artatur, nec transitus hominum, "'equorum, seu carrectarum, aliqualiter impeditur:—vobis "'mandamus quod manum nostram de solario prædicto, si ea "'de causa, et non alia, in manu nostra existat, [1]amoventes, "'vos ulterius non intromittatis; exitus, si quos inde perceperi- "'tis, præfato Abbati integre et sine dilatione restituentes. "'Teste meipso, apud Turrim Londoniarum, vicesimo primo "'die Maii, anno regni nostri duodecimo.'"

De diversis [2]facturis et operibus, ad decus et profectum Monasterii Sancti Albani, per memoratum Ricardum Abbatem magnifice consummatis.

Other acts of Abbot Richard.

Enumeratis rebus quibusdam quas non sine grandi sollicitudine gessit in vita sua Ricardus Abbas, fas est jam et beneficia quæ fecit suo Conventui, et opera quæ suo tempore consummavit, sequentibus enarrare. Ad paupertatem quippe conventualis substantiæ pium protendens aspectum, anno Christi millesimo trecentesimo tricesimo tertio, et anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, septimo, contulit Conventui, in adjutorium Refectorarii, centum quarteria brasii melioris [3]reperti in suo granario, et quadraginta quarteria melioris frumenti in suo manerio de Nortone tunc temporis existentis. Fecit præterea et plura utilia Monasterio opera, non silenda; e quibus est, quod anno primo et secundo suæ prælationis pene omnes domus Monasterii, tam ex parte sua, quam ex parte Conventus, quas Abbas de consuetudine reparare solebat, vel de novo construxit, vel tegulis de novo cooperuit.

A.D. 1333, he grants to the Refectory great quantities of malt and wheat.

He rebuilds, or roofs, nearly all the houses of the Monastery.

Sub eodem vero tempore, molendina de Parco, de Mora, de Codecote, de Lutone, reparavit; mundato stagno molendini de Parco, et eodem a fundamentis de novo constructo. Stagnum quoque molendini infra

He repairs certain mills, and cleanses the mill-dams at Park, and the Abbeymill.

[1] *ammoventes* in MS.

[2] *fracturis* in MS.; evidently in error.

[3] *repperti* in MS.

Abbathiam fecit ad non modicos sumptus mundari, et de ejus fimo pratum Sancti Germani altius elevari.

Reparavit insuper, cum curiositate non modica, vias, et sepes, et claustra, intra Sanctum Germanum; et fecit plantari croftum ibidem de glandibus et *fowis*, quia prius annis quatuor seminatum nec de semine respondebat. Sed, quod mirum est dictu, isto anno fecit spargi super glandes, septem bussellos frumenti, et inventa sunt in autumno circiter decem quarteria boni frumenti, de ipso eodem semine procreata. Erat siquidem iste annus multum fertilis in Ciltria; unde Abbas, in paucis maneriis [1]quæ in sua manu tenebat, tantum bladum, Deo augente, concrevit, quod, cum adjutorio anni præteriti, speravit pro biennio frumentum et brasium sufficienter habere. Fecit insuper molendinum de Stangfeld novum a fundamentis, et molendinum in villa ad braseum, illius mundato stagno de novo. Fecit præterea reparari de novo manerium suum Londoniis, cum aula, cameris et coquina, stabulis et capella; et redditu quindecim solidorum.

Fecit quoque et illud nobile opus horologii in ecclesia, magnis sumptibus et industria; nec propter detractiones fratrum dimisit illud complere, quamvis sapientiores in suis oculis hoc ad summam stultitiam interpretati sunt. Quod tamen ideo excusatione dignum est, quia primo intendebat fecisse horologium minoribus sumptibus, propter magnum defectum quod erat in ecclesia, ut dicere sæpe solebat; sed in absentia sua, ad procurationem quorundam fratrum, et cupiditatem artificum, adeo fuit sumptuose inceptum, quod indecorum sibi fuerat, et verecundum, non perficere inchoatum.

Enimvero, cum quadam vice accessisset, orandi gratia, illustrissimus Rex Edwardus, Tertius a Conquæstu, ad Monasterium, et vidisset tam sumptuosum

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

He makes improvements at St. German's.

He sows wheat, when planting acorns; which yields most abundantly.

He rebuilds the mill of Stangfeld, and repairs the Abbot's house in London.

Money and industry expended upon his clock; though he is censured for it by those who think themselves knowing.

His original intention to have made a clock at a smaller cost.

Edward III., on a visit to the

[1] *quos* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Monastery, censures the Abbot for expending such sums thereon.

His answer thereto.

opus inchoari, ecclesia nondum reædificata post ruinam quam passa est temporibus Hugonis Abbatis, modeste increpavit Abbatem Ricardum, eo quod negligeret ecclesiæ fabricam, et tot expensas funderet in opus minus necessarium, scilicet, [1] horologii supradicti. Ad quam reprehensionem respondisse fertur, cum reverentia debita, sufficientes Abbates successuros, qui artifices ad Monasterii fabricam reperirent, sed nullum successurum, qui illud opus inceptum, eo defuncto, compleret. Et quidem vera prædixit; quia in ea arte nullum sibi similem dereliquit, aut, eo vivente, parem invenit.

The Almonry erected by him; afterwards pulled down, for building the new Gate.

Facta est eo tempore et Domus Eleemosynariæ, eo jubente, per manus Ricardi Hetersete, Eleemosynarii, a fundamentis, cum aula, capella, cameris, et coquina et cellario, aliisque domibus necessariis [2] scholaribus, et eorum magistris; quæ jam diruitur, propter ædificationem novæ portæ. Nam et in eo loco sita erat, in qua stare Magnam Portam cernimus in præsenti.

The Sub-almoner, with certain rents, to keep the Almonry in repair.

Et ubi Eleemosynarius solebat reficere dictas domos, ordinavit Abbas deinceps quod Sub-eleemosynarius illa onera prædictis domibus sustineret: ad hoc assignavit unum redditum in villa, emptum de Johanne [3].

The Abbot lays the foundation of a new cloister.

Relics sprinkled beneath the foundation stone.

He pays the expenses from his own means.

Item, posuit primum lapidem in fundamentum novi claustri, et operis ecclesiæ a muro Capellæ Abbatis versus claustrum; in quo quidem lapide nomen ejus scriptum est, cum anno Christi; et sub eodem lapide conspersit fundamentum de minutis reliquiis Sanctorum, et terra inventa cum corporibus Sanctorum, Amphibali, sociorumque suorum, orationibusque devotis. Et fuit solutio Abbatis pro operariis qualibet hebdomade triginta solidi de perquisitis suis; nec oneravit Baroniam suam, aut suos redditus, quia [4] permodici erant ad expensas domus, nec quidem sufficere videbantur.

[1] *horogii* in MS., by inadvertence.

[2] *scolaribus* in MS.

[3] The surname is omitted in MS., with an hiatus.

[4] *permodi* in MS.; corrected in th margin, in a later hand.

Item, fecit pulchram cœlaturam Capellæ suæ Cameræ, oculis intuentium gratiosam. Existunt et alia quædam opera quæ peregit; sicuti opertura Cameræ Abbatis cum plumbo, et hujusmodi, quæ recitare longum foret; puta, de novis ædificiis, apud Tydenhangre et locis aliis, sumptuosis, quæ omnia, breviandi causa, reticemus. Veruntamen, multo melius egisset, [1] communi omnium fratrum suorum judicio, si ante hæc omnia debita persolvisset, quibus ecclesia fuerat obligata et oppressa, et maneria instaurasset; et sic tandem circa nova ædificia sumptus apposuisset necessarios, non superfluos, nec alias onerosos; quia hoc malum contingit fere cuilibet monasterio, quod quilibet Abbas studet novis operibus, neglectis antiquis prædecessorum debitis, et ultimus omnium prædecessorum opera cogitur sustentare.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Other works of Abbot Richard.

Better state of things, if he had paid the Abbey's debts, and been less lavish on the new buildings.

Each Abbot obliged to keep up the work of his predecessors.

De licentia regia ad appropriandum ecclesiam de Appiltone, per prædictum Abbatem impetrata.

Ejus quoque diligentiæ ascribendum est, quod impetrata fuit nobis charta regia de licentia appropriandi nobis ecclesiam de Appeltone, non obstante [2] Statuto edito ne religiosi ecclesias aut feoda ad manum mortuam applicarent.

Licence in mortmain to appropriate the church of Appeltone.

Licentia regia de excommunicatis capiendis, memorato Abbati concessa.

Impetrata fuit et alia charta, per auxilium Domini Ricardi de Bury, Clerici de Privato Sigillo, in qua Rex concessit Abbati subscriptam libertatem;—quod, sicut ad significationem Episcopi conceditur breve regium de excommunicatis per carcerem puniendis de

Royal charter, granting to the Abbot right of imprisoning excommunicated persons.

---

[1] *comuni* in MS.

[2] Of Mortmain, 7th Edward I.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

lege [1]communi, sic, ad significationem Abbatis, amodo fiat de Cancellaria. Quod tamen semper prius de speciali gratia factum et concessum fuit, cum hac clausula,—"De "nostra speciali gratia, ista vice."

De lepra ejusdem Abbatis, et quodam Ricardo Hyldislee, monacho de Abyngdone, provisore; et suggestione ejusdem Domino Papæ, qui eadem de causa locum ejusdem proposuerat occupasse.

Abbot Richard's leprosy greatly increased, in the sixth year after his election.

Anno ab electione hujus Abbatis sexto, cœpit infirmitas ejus [2]vehementer augeri; in tantum [3]ut non solum extraneis, sed etiam domesticis suis, præ [4]lepræ magnitudine, onerosus nimium videretur. Unde factum est, ut fama tanti sui morbi latius spargeretur per ora multorum, quibusdam dolentibus vicem tanti clerici, tam famosi astrologi, tam sapientis consiliarii, pectoris tam profundi, immature nimis, vel austeritate elephantiæ de medio subtrahendi, vel a [5]communione saltem [6][eorum] qui eum dilexerant, separandi; quoniam, crescente invalitudine, jam organum pene perdiderat vocis suæ: nonnullis e contrario, quos tenebat ambitio, putantibus per ejus impotentiam eis arrisisse tempus et opportunitatem dominandi pro eo.

He nearly loses his voice.

Some condole, while others are pleased.

The latter, though Benedictines, are strangers. Richard de Ildesle, a monk of Abingdon,

Non tamen fuerunt hii de Monasterio, sive professione, Sancti Albani, sed aliena; præter illud, quod fuerunt professi Regulæ Sancti Benedicti. Quorum unus præcipuus, et inter omnes maximus, fuit quidam monachus de Abyndona, vocabulo "Ricardus de Ildesle." Hic namque per regales litteras, et quasdam sugges-

[1] *comuni* in MS.
[2] *vehenter* in MS.; corrected in the margin, in a later hand.
[3] Omitted in MS.; supplied in the margin, in a later hand.
[4] *lepric* in MS.
[5] *comunione* in MS.
[6] Omitted in MS.

tiones factas Romanæ Curiæ de ejus impotentia et invalitudine, nitebatur, ut dicemus in sequentibus, eo dejecto, occupare istius Monasterii principatum; et adeo perfecerat in suis adinventionibus, ut litteras suo proposito consentaneas, in hæc verba, a Sede Apostolica impetraret, Lincolniensi Episcopo dirigendas.— Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35. — tries to supplant the Abbot.

Bulla Domini Papæ Episcopo Lincolniensi directa, ad inquirendum et exequendum; cum processu super suggestione prædicta.

"Johannes, Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri, Episcopo Lincolniensi, salutem et Apostolicam benedictionem. Perlatum hiis diebus extitit ad nostri Apostolatus auditum, quod dilectus filius, Frater Ricardus, Abbas Monasterii Sancti Albani, Ordinis Sancti Benedicti, tuæ Diœcesis, ad Romanam Ecclesiam, nullo medio, pertinentis, adeo est divino judicio lepræ morbo respersus, quod nequit inter sanos absque scandalo conversari; propter quod, prælibatum Monasterium varia patitur, et hactenus passum est, in spiritualibus et temporalibus detrimenta. Nos autem, ad quos, ex debito pastoralis officii, pertinere noscitur, ut ecclesiæ et monasteria, præsertim ad eandem Romanam Ecclesiam, nullo medio, pertinentia, præserventur a noxiis, providere cupientes de prædictis, ut salubre adhibere valeamus in hac parte remedium, plenius informari [1] [volentes], fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus quatenus super hiis, et ea quomodolibet tangentibus, solerter et fideliter te informans, informationem hujusmodi, et quicquid super prædictis repereris, nobis sub tuo clauso sigillo mittere fideliter non postponas. Datum Avinoniæ, tertio Nonas Novembris, Pontificatus nostri anno septimo decimo." Papal Bull, addressed to the Bishop of Lincoln, directing him to make inquisition as to the extent of Abbot Richard's infirmity, A.D. 1332.

Episcopus ergo, tanquam judex et minister ad supradicta, et sub prædicta forma, a Sede Apostolica delegatus, Magistris Icherio de Contoreto, Canonico Sarum, et Apostolicæ Sedis Nuncio, et Johanni de Offorde, Ec- The Bishop appoints three Commissioners to act therein.

[1] Omitted in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

clesiæ Lincolniensis Canonico, ac Roberto de Bromlee, Juris Civilis Professori, aut duobus eorum, si omnes interesse non valerent, istud commisit negotium; ut, videlicet, ad Ricardum Abbatem prædictum personaliter declinantes, super præmissis, in litteris Apostolicis contentis, per viros fidedignos et juratos rei hujus notitiam melius obtinentes, veritatem diligentius inquirerent; et quæ per inquisitionem hujusmodi invenirent, sibi rescriberent sub sigillis suis; ut, per eorum inquisitionem informatus, plenius informationem prædictam Sedi Apostolicæ referre valeret: quia, videlicet, ipsemet executioni istius negotii, aliis præpeditus negotiis, personaliter adesse nequivit.

Two of the Commissioners for inquisition visit the Abbey, 15th January 1333.

Grievances alleged in respect of the Abbot's illness.

Die igitur Sancti Mauri Abbatis, annoque supra, venerunt mane in Ecclesiam Sancti Albani Magister Johannes de Offorde, de quo supra scripsimus, Decanus de Arcubus, et Magister Robertus de Bromlee, Officialis Magistri Icherii de Contoreto, Nuncii Domini Papæ, cum commissione eis facta per Episcopum Lincolniensem, ad inquirendum de statu Abbatis et Monasterii; quia suggestum fuit, ut diximus, Domino Papæ, quod Abbas fuit jam per quinque annos tam gravi lepræ morbo respersus, quod non posset sine scandalo cum hominibus conversari, neque capitulum aut chorum ingredi inter fratres; unde, ob defectum custodiæ, bona mobilia Monasterii sunt destructa, immobilia laicis sunt locata, et omnia Monasterii ædificia ruinosa; in tantum, quod nisi Dominus Papa citius apponat remedium, domus in brevi irremediabiliter destrueretur. Super qua suggestione Dominus Papa misit Episcopo Lincolniensi Bullam, ut prætactum est, ad inquirendum si res ita, ut suggeritur, se haberet.

Firmness shown by Abbot Richard

Dicti igitur Commissarii, ut in mandatis acceperant, universa complentes, redierunt sufficienter instructi super negotio limitato. In hiis omnibus, mirum [1]dictu,

[1] *dictus* in MS.

etiam Dominus Abbas, tanquam indifferens ad utrumque, cedendum, scilicet, vel in regimine persistendum, quanquam apud se de regendi sufficientia, pro suarum virium modulo, haberet consociorum testimonium satis plenum, nec ad horam, vel semel saltem, vultum mutavit, aut mores, propter ista; nec, cunctis fratribus visum fuit, ad modicum movebatur. Nihil præterea aliud ordinare voluit pro istis, vel contra ista, quam erat facturus, si nunquam de hac re audisset; præter id, quod ecclesiæ causam domino suo et patrono, Beato Albano, cum devotione commisit; reponens totam spem suam in Deo, non in homine; recordatus verbi prophetici,—[1] "Maledictus vir qui confidit in homine," *et cætera.*

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

throughout the inquisition.

He puts faith in the protection of his patron, St. Alban.

Quia tamen ante hoc triduum audivit quod quidam monachus de Abyndonia, videlicet, prænominatus Ricardus de Ildeslee, impetravit in Curia Romana provisionem super hoc Monasterium, et hoc de voluntate domini nostri Regis, et ejus procerum, qui sibi tunc magis familiares fuerunt,—puta, Domini Willelmi de Monte Acuto, ac aliorum quorundam; misit Priorem suum ad Eboracum, ad Regem, qui tunc tenuit Parliamentum ibidem, ad alloquendum eum, et ab eo sciscitandum, si voluntatis suæ foret quod talis extraneus monachus invaderet domum suam, cujus ipse, et progenitores sui, sunt patroni, tutores, advocati, fundatores, et domini speciales. Quo cum pervenisset Prior, et obtinuisset aditum, sequentem petitionem Consilio Domini Regis in pleno Parliamento porrexit;—scilicet, quod Domino Regi sui humiles Capellani, Prior et Conventus de Sancto Albano, monstrarunt quod cum domus prædicta a tempore quo Abbas ejusdem domus qui nunc est, et antequam onus et regimen dicti recepit Monasterii idem Abbas, fuit graviter onerata per diversa debita a suorum prædecessorum temporibus, et etiam

He sends to York, to enquire of the King if he will tolerate this interference with the Abbot by Richard de Ildeslee, through the Court of Rome.

Substance of the Petition so presented to the King.

[1] *Jerem.* xvii. 5.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

suo tempore, per vacationem et expensas graves versus Curiam; et maneria, eidem domui pertinentia, debilia et ruinosa: et jam dicta domus, per laborem et ingenium Abbatis qui nunc est, in bona via foret relevandus, si dictus Abbas posset in pace et quiete morari:—quidam ambitiosi jam de novo fecerunt suggestionem Sanctissimo Patri nostro, Papæ, quod dicta domus est passa magnum detrimentum in temporalibus et spiritualibus per defectum dicti Abbatis; eo quod impotens esset, et invalidus, ad perpetuum et irrestaurabile damnum dictæ domus. Quare dicti Domini Regis Capellani requirunt humiliter, et precantur, regiam dominationem honorabilem, ut, propter amorem Dei, et salutem animarum Regis progenitorum, qui dictam domum fundarunt, idem Rex vellet apponere contra hujusmodi procurationem remedium adoptatum, auxiliumque præstare dignaretur; quatenus custodia dictæ domus remanere posset penes Abbatem suum, quamdiu Deo placeret, pro dictorum Regis Capellanorum [1]commodo et quiete.

Prayer of the Petition.

Indignation of the King's Council, and other nobles, at those who had caused the Pope to inferfere.

Ista Petitione in Parliamento perlecta, qui ibi erant de Consilio Regis, aliique magnates, adumbrabantur plurimum de hujusmodi præsumptuosis suggestionibus, et procurationibus Domino Papæ factis; et [2]abominabantur eos qui talia conceperunt pro libidine dominandi. Et quia compertum erat quod hæc suggestio facta fuit ad Papam sub sigillo Regis, culpatus fuit non modicum Dominus Ricardus de Bury, Portitor Privati Sigilli, eo quod tales litteras permiserat sigillari Papæ; vero anxius respondebat, se pro hac causa a tantis, talibus, et tam magnis, requisitum, interpellatum, et pulsatum fuisse, quibus resistere non valebat.

Richard de Bury, Keeper of the Privy Seal, is censured for sealing the letter to the Pope.

[1] *comodo* in MS.

[2] *abhominabantur* in MS.

De Coadjutoribus, seu Tutoribus, per Ricardum Abbatem in supportationem sui oneris [1] *[electis]*.

Richard II. 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Nicholas de Flamstede, the Prior, is chosen Coadjutor to the Abbot, by reason of his infirmity.

Cernens ergo Dominus Abbas se multum debilitatum, et quosdam pravos ad suggestiones iterum faciendas pro Monasterio, occasione morbi sui incurabilis, [2] occupatos, ut non daretur eis materia suggerendi aliqua de defectu regiminis, Dominica in Quinquagesima, anno quo supra, misit Archidiaconum Nicolaum in Capitulum, et quemdam notarium publicum, scilicet, Magistrum Johannem de Barnet, cum una [3] cedula sigillo suo signata, nuncians Conventui se velle libenter, de eorum consilio, eligere sibi unum Coadjutorem. Misit quoque certa nomina quorundam fratrum, cum quorum consilio, unum vel duos ex Conventu admitteret in adjutorium sui laboris. Et nomina erant ista ;—Nicolaus de Flamstede, Prior, Nicolaus de Bewik, Johannes de Keleshulle, Nicolaus Broun, et Adam de Wyttenham : qui deliberato consilio responderunt omnes, fore sibi melius unum habere Coadjutorem quam plures ; unde in Priorem unanimiter consenserunt. Et post Capitulum nunciato Abbati eorum dicto consilio, paruit libenter eidem, Priorem recipiens, et faciens Coadjutorem.

Supplicatory Letter addressed to the Pope by the Abbot and Convent.

Ad obviandum autem pro viribus importunati talium provisorum, Prior et Conventus de Sancto Albano Domino Papæ preces, sub tenore qui sequitur, litteraliter porrexerunt.—

[1] Omitted in MS. It will be seen that only one coadjutor was appointed.

[2] *occupando* in MS.

[3] The mediæval form of the classical word "*schedula*."

Richard II., 28th Abbot A.D. 1326–35.

Littera supplicatoria Domino Papæ per ipsum Abbatem, et suum Conventum, directa, contra suggestionem prædictam; et de Coadjutorio assignando Abbati memorato.

Tenor of the Supplicatory Letters, so addressed to the Pope, A.D. 1332.

"Sanctissimo in Christo, patri et domino reverentissimo, "Domino Johanni, divina Providentia, Sacrosanctæ Romanæ "et universalis Ecclesiæ Summo Pontifici, suæ præcelsæ do"minationis servi et filii, supplices et devoti, Prior et Con"ventus Monasterii sui de Sancto Albano, Ordinis Sancti "Benedicti, Lincolniensis Diœcesis, suæ Sanctitatis Sedi im"mediate subjecti, in sincera subjectione devota pedum oscula "beatorum. Cum vos, Pater sanctissime, et acceptissime Deo "Pontifex, in quo fons justitiæ consistit, et per quem injuriæ "resolvuntur, pro subditorum quiete indefessa sollicitudine "labores sustineatis continuos, et omnium juste postulantium "preces sine acceptione personarum semper benigne exaudire "[1] dignemini; nos vestri humillimi, Prior et Conventus præ"dicti, pro damnis quæ quidam ambitionis filius nobis et dicto "vestro Monasterio inferre molitur, vestræ Sanctitatis remedium "[2] sitientes, petitionem nostram Beatitudinis vestræ celsitudini "audemus, revelata facie, intimare. Sanctissime Pater, ad sim"plicitatis nostræ audientiam dudum pervenit, pro eo quod "Sanctitatis vestræ Sedi suggestum extiterat, quod Dominus "Ricardus, Abbas noster, quem nobis dederunt vestræ manus "sacratissimæ in pastorem, est adeo divino judicio morbo lepræ "respersus, quod nequit inter sanos sine scandalo conversari; "propter quod, dictum vestrum Monasterium in spiritualibus "et temporalibus varia patitur detrimenta: Domino Episcopo "Lincolniensi ad inquirendum super hujusmodi suggestione "sub certa forma commisit vestra Sanctitas potestatem. Ne "igitur per hujusmodi suggestiones, quæ a fomite ambitionis "primitus processerunt, vestra reddatur puritas circumventa, "nos, hujusmodi rei notitiam plenarie obtinentes, veritatem "plenam vestræ Sanctitudini reseramus. Devotus quidem "filius vestræ Sanctitatis, Abbas noster prædictus, aliquali "infirmitate laborat; quod moleste gerimus, ut debemus. Non "tamen sic per eam inficitur, quin potest inter nos sine magno "scandalo conversari; et cotidie conversatur, ac etiam in

[1] *dignamini* in MS. | [2] *scitientes* in MS.

"officio sibi commisso, tam in spiritualibus quam in temporalibus, a tempore sibi commissi regiminis laudabiliter se gessit, et gerit in præsenti, prout opera manifestant. Ubi enim dictum vestrum Monasterium, propter frequentes vacationes et alia adversa, quæ hactenus occurrerunt, diversis creditoribus in maximis pecuniarum summis oneratum, et alias multipliciter depressum, extiterat, jam per ejus industriam et circumspectionem incipit relevari. In curandis animabus discretus extitit, injurias reformavit, dispersa ad statum debitum revocavit, et multa alia bona fecit, quæ enumerare infinitas non permittit. Veruntamen, quia idem Abbas noster, caute prævidens, et discrete, quod licet in præsenti sit habilis ad regendum, poterit tamen, infirmitate sua crescente, minus [1] idoneus effici in futurum, ut nobis et dicto vestro Monasterio uberius consulatur, et cura spiritualium et temporalium prosperius peragatur, religiosum et discretum virum, Fratrem Nicolaum de Flamstede, confratrem nostrum, triginta annis et amplius inter nos professum, presbyterum bonæ vitæ et conversationis honestæ, ac etiam in spiritualibus et temporalibus circumspectum, de consensu nostro expresso, tractatu super hoc in Capitulo nostro prius habito diligenti, sibi in Coadjutorem assumpsit, prout Sanctitudini vestræ per instrumentum publicum, super hoc confectum, fieri poterit plena fides. Quocirca, Sanctitatis vestræ pedibus provoluti, vobis humili precum instantia supplicamus, quatenus eundem Abbatem nostrum, et filium vestrum devotissimum, recommendatum habere, et hujusmodi Coadjutoris assumptionem per vestræ Sanctitatis [2] Sedem litteras confirmatorias, de vestræ Apostolicæ benignitatis clementia, roborare dignemini; non permittentes eundem per suggestiones prædictas, maxime cum non a nobis, quorum interesse vertitur principaliter in hac parte, sed a quodam nostri Ordinis, alterius tamen congregationis, ad curam dicti vestri Monasterii, ut verum fateamur, ambitiose aspirante, primitus emanarunt, aliqualiter perturbari. Ad regimen Ecclesiæ suæ sanctæ Altissimus vos conservet, in dierum longitudine Deo grata. Datum apud Sanctum Albanum, in Capitulo nostro, secundo Nonas Martii, anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo secundo."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Misit insuper Dominus Edwardus, illustris Rex Angliæ, suas litteras supplicatorias Domino Papæ

King Edward sends a similar letter.

[1] *ydoneus* in MS.

[2] Sic in MS.; the passage seems to be defective.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

pro causa præfata; ex qua occasione contigit, ut Abbas postea inquietatus non fuit per hujusmodi suggestores.

Determination said to have been expressed by the brethren to slay Richard de Ildesle, in case of his further interference.

Sed et Ricardus, præfatus suggestor, pro eo maxime compulsus est desistere, quia cum venisset quadam vice ad Sanctum Albanum, ad explorandum quid fratres sentirent de eo in hac parte, audivit, relatione sui hospitis, fratres firmiter statuisse penes se, si intrare præsumeret, [1] ad mandatum aut bullam, vel quicquam aliud, demonstrandum inter eos, de sua provisione, non habito respectu cujuscunque sententiæ, eum arreptum crudeliter [2] trucidare, ad exemplum atrocissimum omnium talium futurorum provisorum.

Men then in the Monastery, by whom, probably, this would have been done.

Et revera ita factum fuisset, si per adventum suum aliquam furendi occasionem fratribus præbuisset. Erant namque eo tempore in Monasterio viri magnæ staturæ et fortitudinis, sed parum habentes in hac parte conscientiæ, qui utique ad hoc conjuraverant; si ullus talis se ingereret, aut vellet, ipsis invitis, semetipsum intrudere, hujusmodi trucidare, zelum equidem Dei, quamvis non secundum scientiam, possidentes. Igitur, istis cognitis, præfatus Ricardus de Ildeslee, considerans in sua conscientia causam istam non esse martyrio sufficientem, vitam morti, timore perterritus, præelegit; et metuens ne villa quidem ei posset esse refugio, tam villam quam Monasterium fugiendo deseruit; hoc frequenter increpitans, monachos Sancti Albani sinceræ conscientiæ minus habere, qui ad homicidium tam facile possent impelli. Hac ergo occasione, et ex causa prænotata, factum est ut immunitate sua gauderet Monasterium, et Abbati ac fratribus requies parta fuit.

On learning this, Ildesle takes to flight from the town of St. Alban's.

[1] *a* in MS., with an erasure; corrected in the margin.

[2] This word has been altered into "*trucidaretur*," in, apparently, a somewhat later hand.

[3] *sciam.*

De negligentiis, morte, et sepultura, Ricardi Abbatis memorati.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo quarto, et prælationis hujus Abbatis octavo, in Vigilia Sancti Andreæ, mane post Primam dictam, venit subito terribilis ictus tonitrui, et [1] pinguissimus, cum ictu ignis fulguris, qui tamen solet videri ante tonitruum. Qui ignis cœpit comburere super Cameram Abbatis terribiliter, et super tectum claustri, inter Capitulum et Dormitorium; qui tamen cito extinctus est per homines alacres viriliter discurrentes. A quo tempore Abbas, ingravescente incommodo morbi sui, vix usque ad finem vitæ suæ habuit lætum diem.

Great thunder-storm, 29th November, 1334.

The Abbot's Chamber set on fire thereby.

His malady increases.

Sed iste ictus fulguris et tonitrui non attigit ad vehementiam illius ictus, qui contigit die Sancti Jacobi ante biennium; quia, juxta æstimationem multorum, nunquam talis ictus auditus fuit in Anglia, quia eum nemo potuit stans audire, vel sustinere.

Still greater thunder-storm on St. James's day (25th July) two years before.

Languit igitur Abbas, ut præmisimus, donec, instante hora fatali, filum Parcarum [2] Atropos, sæva nimis, immature præcidit. Præcisa est utique, velut a texente, vita ejus, dum adhuc ordiri videbatur, dum vix explesse dimidium dierum suorum putabatur; cum nondum complesset plene in prælatione sua novem annos: siquidem die Jovis in hebdomada Pentecostes, videlicet, decimo Kalendas Junii, circa solis ortum. Post longos et continuos labores et angores, quos pro ecclesiæ suæ tuendo jure sustinuerat; post multos et pene intolerabiles languores sui corporis, quibus oppressus fuerat; post humilis et veræ confessionis eloquia; post optabi-

Death of Abbot Richard, in the prime of life, 23rd May, 1335.

Great sorrows and tribulations which he had experienced.

[1] Not improbably, this may be an error of the scribe for "*propinquissimus.*"

[2] *Attropos* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

He leaves the Monastery involved in debt.

lis et certæ contritionis indicia; post Dominici corporis et sanguinis sumpta cum securitate vivifica Sacramenta, astantibus Capellanis et confratribus suis, aliisque ministris, spiritum reddidit manibus Conditoris; relinquens præsens Monasterium multipliciter ære alieno gravatum et oppressum; tum propter frequentes ejus vacationes; tum propter gravia debita vetera prædecessorum suorum; tum propter nova quæ ipse contraxit debita, prout necessario oportebat, pro libertate Monasterii contra villanos et alios suos æmulos contuenda.

His body is buried by John, Abbot of Waltham.

Corpus ejus die Lunæ tunc proximo sequente per venerabilem patrem, Dominum Johannem, Abbatem de Waltham, traditum est honorificæ sepulturæ.[1]

De Orationibus per Ricardum Abbatem editis et usitatis.

A Prayer of Abbot Richard, with thanksgiving to God for his early benefactors.

"Domine Deus, Omnipotens Pater, et [2] Fili, et Spiritus [2] Sancte, Trinitas Sancta, unus Deus, et unus "Dominus omnium, Tu extraxisti me de utero matris "meæ, et providisti mihi hactenus omnia necessaria "ad hanc vitam; indidisti parentibus meis naturalem "affectum, ut de sua inopia indigentiam meam sublevarent; et, decedentibus illis, mihi amicos alios providisti, [3] ut adhuc indignum peccatorem tuum tanto "affectu diligerent, ut sibi de necessariis vitæ subtraherent, ut mihi ad abundantiam exhiberent. Da mihi, "Domine Deus meus, propter hæc temporalia beneficia, "—etiam quod irrationabile [4] jumentum faceret,—et "devotum obsequium animo et corpore sine intermis-

[1] After these words, half a column in the MS. (fol. 219 a) is left blank.

[2] Originally "*Filius*" and "*Sanctus*" in MS., but altered with erasures.

[3] *et* in MS.

[4] This word is doubtful; apparently, *inmotum*, the *o* being altered into *e*, by a later pen; "*jumentum*," probably, is the word meant.

"sione præstare, et illis, qui, Te ordinante, tam sedulo aluerunt, in regno tuo æternæ retributionis mercedem."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Alia Oratio ejusdem Abbatis.

A Prayer of Abbot Richard, with thanksgiving to God, for reclaiming him from the errors of his early life.

"Domine Deus, Omnipotens Pater, et [1] Fili, et Spiritus [1] Sancte, Trinitas Sancta, unus Deus, et unus Dominus omnium, advertens quomodo laute, et non meo labore aut stipendiis, eleemosynæ titulo educatus, non cessavi per abrupta vitiorum delectabilium, et ex electione, incedere; reputans me felicem, si, in sæculo positus, sæculariter conversantibus in vitiis carnis et spiritus non impar consodalibus invenirer; tantam longanimitatem provocatæ majestatis tuæ veneror et adoro, quia meo demerito reclamante, extraxisti me de sæculo, ut residuum vitæ meæ inter familiares et [2] dedicatos tuos ita [3] ingererem, et lugerem errores præteritos, et in futurum in scalam virtutum residuum vitæ extenderem; ut essem disciplinatus et eruditus quomodo deberem regalibus mensis assistere, et in tam excelsi regis obsequio ministrare; nedum in inferiori ordine, sed et sacerdotio, coram Te fungi. Da mihi, Domine Deus meus, obsecro, ex hoc nunc sic in regularibus institutis proficere, ut et jam tempus negligenter perditum redimam, et sic in sancta tua disciplina regulariter erudiri, ut non frustra et indigne inter religiosos appaream."

Alia Oratio ejusdem Abbatis.

A Prayer of Abbot Richard,

"Domine Deus, Omnipotens Pater, et Fili, et Spiritus Sancte, Trinitas Sancta, unus Deus, et unus

---

[1] See Note 2, page 294.

[2] *delicatos* in MS.

[3] *ingerem* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

with thanksgiving to God, for His abundant mercies, notwithstanding his loathsome malady.

" Dominus omnium, recolo utcumque, quomodo cum " essem obscurus genere, elevasti me de stercore, et sic " honorasti me, ut sederem cum principibus, et solium " gloriosum tenerem. Et quid sileam? Tu eduxisti me " de tugurio patris mei, et posuisti me pascere gregem " populi tui, et fuisti mecum in omnibus viis meis; " et requiem dedisti mihi ab omnibus inimicis meis, " et fecisti mihi—[1] 'Nomen grande, juxta nomen mag- " 'norum qui sunt in terris;' et, quod amplius est, " cum sim homo extremæ conditionis, mala morphea, " Te sic disponente, percussus, ut non sim dignus inter " homines conversari, sed, ex lege, [2] ejici extra castra, " tamen, Domine Deus meus, nescio quo tuo occulto " judicio, me sic contines in honorem; obsequia tanta " procuras, ut non noverim aliquem de parentela mea " vel genere, in optima sanitate corporisve, decorari " tanto honore, quoad sæculum prædictum: et, quod " non sine stupore immensæ bonitatis tuæ sæpius re- " colo, sic inclinas corda magnorum in me, ut et præ- " sentes nedum non [3] abominantur meum obsequium, " colloquium, et faciei deformitatem, et manuum, sed " delectantur mecum jungi colloquio, et reverentiam " exhibere; absentes etiam, qui me nec visu noverint, " delectantur benedicere, et obsequia mihi præstare. " Da igitur mihi, Domine Deus meus, tuam gloriosam " majestatem semper honorare et colere, et in hoc so- " lummodo delectari, ut honores temporales mihi [4] exhi- " bitos possim in Te, omnium bonorum datorem, prout " justum est, et debitum, retorquere. Videtur mihi, " Domine Deus meus, quod magnæ profectionis culmen " attingerem, si tam sollicite, tam reverenter, Tibi obse- " quia et honores præstarem, quantum nedum familiares, " sed et extranei mihi, immo, Tibi in me, exhibent et

[1] 2 *Samuel* vii. 9.

[2] *eici* in MS. The allusion is to *Numbers* v. 3.

[3] *abhominantur* in MS.

[4] *exhibitas* in MS.

"impendunt. Sed scio, donec hausero de fonte gratiæ "tuæ timorem et amorem [1]—"

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

Alia Oratio ejusdem.

A general Confession of sins, composed by Abbot Richard.

"Domine Deus, Omnipotens Pater, et Fili, et Spiritus Sancte, Trinitas Sancta, unus Deus, et unus "Dominus omnium, cum gemitu an cum gaudio recolam quotiens et quam misericorditer [2] reconciliasti "me, post multas [3] forinsecationes abs te, et offensas? "Quotiens elata cervice, et in contumacia cordis mei, "sprevi mandata tua, restiti præceptis tuis, secundum "totam latitudinem mandatorum, ita quod nullum præterivi quin inobedienter contempsi, aut insolenter "neglexi. Quotiens injuriam feci proximis meis, de "quibus habui in mandatis eos tanquam me diligere, nec "aliud velle illis facere, quam mihimet ipsi optarem; "et tamen, dolo, fraude, et machinatione mali, circumirem eos. Quotiens creaturis Tui, mihi ad justum "usum concessis, abusus sum, magis in omnibus sequens "appetitum [4] commodi, quam appetitum justi. Quotiens, "Domine Deus meus, abusus sum carne mea, in sui "contumeliam Creatoris, [5] abominabiliter fornicatus in "passionibus desiderii carnis meæ; itaque, Domine, "quod non sum expertus, quod recolo, me unquam ita "intense delectatum spiritualiter in bono, utili, aut "honesto, quantum [6] delectabar tunc explere desideria "carnis meæ, in omni illecebra et libidine illius fœtidæ "voluptatis. Quotiens, Domine, ira, et odio, et mala "voluntate, iratus sum proximis usque ad vehementem "appetitum vindictæ, quam vel intuli, vel contristabar "inferre non posse; non deliberans inter justum et

[1] This passage is left incomplete.
[2] *reconsiliasti* in MS.
[3] *forinationes* in MS.
[4] *comodi* in MS.
[5] *abhominabiliter* in MS.
[6] *delectabibar* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

"injuriam, sed solum, vel libidine dominandi, vel spiritu indignandi, vel studio malignandi, conatus sum explere libidinem iracundiæ quam concepi. Quotiens, Domine Deus meus, crapula et ebrietate extinxi in me spiritum devotionis, quam mihi impertiri sæpe dignatus es; quotiens hujusmodi execrabili [1] voluptate inhabilem me reddidi studio spirituali; et sæpe partem sanitatis, quam mihi dedisti, malæ superfluitatis desiderio suffocavi. Quotiens, Domine Deus meus, ingratus sum Tibi; quum vidi manifesta beneficia tua in me, ita quod nulla tergiversatione possent negari, et tamen silui a laudibus, dissimulavi gratias agere, et tantum benefactorem diligere. Quotiens ingratus sum proximis meis, quos tanquam me diligere teneor. Inprimis, venerabilem [2] sponsam meam, domesticos et familiares, parentes, amicos, et omnes in fide conservos, quibus frequenter prodesse potui, sed neglexi; quibus, sine labore meo, potui bona temporalia et spiritualia procurasse, sed nolui; cum tamen, ex lege gratitudinis [3] hoc deberem non parcere laboribus, ut saltem, quibus possem beneficiis, beneficia compensarem. Quotiens, Domine Deus, negligens, desidiosus sum in utilibus et honestis, strenuus et alacer in otiosis, et vanus, lignum utique aridum et infructuosum; quod tamen adhuc non tam est horrendum, ut est esse lignum virulentas faciens labruscas, et vinum [4] abominationis distillans. Et quid dicam de multiloquio, magniloquio, vaniloquio, turpiloquio, falsiloquio, et maliloquio? Et, ut innumerabilia mala mea brevi sermone concludam, videbatur mihi bonum elongari a Deo meo, recedere ab illo, forinsecari in regionem [5] longinquam; et tamen

[1] *voluptati* in MS.

[2] This passage shows that this Prayer, or Confession, was composed by Abbot Wallingford for general use among the laity.

[3] Sic in MS.

[4] *abhominationis* in MS.

[5] In allusion to *Luke* xv. 13–24.

"clemens Pater meus cucurrit post me, revocavit me, "et per Sacramentum pœnitentiæ [1] reconciliavit me; "non semel redeuntem, non bis, sed quotiens volui ad "vocem ejus redire, totiens paratus est me [2] reconciliare sibi, et iræ suæ ignoscere, sed insuper stolam "primam et annulum amissum restituere et offerre."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326–35.

De ortu, litteratura, religione, et electione [3] [*Michaelis Abbatis*].

Michael Abbas, valle Aylesbiriæ villa de Mentemor oriundus, talibus parentibus procreatus est, qui nec nimium extollerentur propter divitias mundiales, neque vilescerent propter inopiam; sed quorum fortunæ nihil defuit, quod frugalitas ipsa requirit.

Parentage of Michael de Mentmore.

Hic cum pueriles excessisset annos, parentum diligentia traditus est studiis liberalibus, et cum coæqualibus Oxonias destinatus; ubi profecit adeo, ut in brevi sui temporis clericulos anteiret. Proficiens autem magis ac magis indies, culmen attigit gradus in Artibus Magistralis. Effectus vero Magister in Artibus, cum laudabiliter Actus ipsi gradui incumbentes perfecisset, cogitare cœpit quod—[4] "Sapientia hujus mundi stultitia est "apud Deum," et philosophia sæcularis vanitas; quæ nec ad plenum reddunt hominem perfectum, neque sanctum; et idcirco ad obtinendam perfectam sapientiam, sibimet aliam philosophiam fore necessariam. Igitur repente conversus, pro fruge melioris vitæ metenda in religione monastica, inter monachos philosophari decrevit, et ad istud Monasterium, habitum religionis petiturus, devotissime properavit.

He graduates, as Master of Arts, at Oxford.

Becoming persuaded of the vanity of philosophy and secular learning, he assumes the monastic habit at St. Alban's.

[1] *reconsiliavit* in MS.

[2] *reconsiliare* in MS.

[3] In place of these words, *ejusdem* is given in the MS.; evidently in error.

[4] 2 *Cor*. iii. 19.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326-35.

He receives benediction from Abbot Hugh.

Receptus est ergo a bonæ memoriæ Domino Hugone Abbate, qui et ei habitum religionis tradidit, et benedictionem professionis impendit. Conversatus autem aliquantisper inter fratres, [1] eam jam evidentibus demonstrabat indiciis, non sine quodam divino præsagio, ei impositum fuisse tale [2] nomen, quia toto conamine laborabat, ut angelico nomini vitam angelicam copularet.

Acting with the energy implied by his name, he is made master of the schools.

Factum est itaque, ut, exigentibus meritis præ cæteris, eligeretur ad scholas et studia exercenda. Qui, prioris vitæ sanctitatem non deserens, sed proficiendo cumulans, multis, tam sæcularibus quam religiosis, perfectionis exempla monstravit; nec minus in studio proficiendo laborans, eo usque perductus est, ut Bachalariatus statum digne, [3] cunctorum testimonio, obtineret.

Michael de Mentmore is elected Abbot, 1st June, 1335.

Decedente per idem tempus piæ recordationis Ricardo Abbate, vocatus est ad diem electioni statutum, inter cæteros, Michael supradictus, Abbas futurus, ut electioni, prout consuetudo requirit Ecclesiæ, interesset. Celebrata est autem electio Kalendis Junii, id est, in Octavis Sancti Johannis Baptistæ, die decimo a morte Ricardi Abbatis; ubi, prævalente auctoritate divina, non tam eligitur, quam præeligitur, idem Michael in pastorem et Abbatem fratrum et Ecclesiæ Sancti Albani.

He waits upon John de Stratforde, Archbishop of Canterbury, at Nottingham; who, in the absence of the King in Scotland, ratifies his election as Abbot.

Omnibus igitur quæ ad electionem pertinent solemniter et rite peractis, cum arrisisset [4] opportunitas, idem electus iter arripuit versus Notyngham, ubi Archiepiscopus, Dominus Johannes de Stratforde, pro tunc regni Cancellarius, cum Domini Regis familia morabatur. Nam Dominus Rex eo tempore apud villam fuit Sancti Johannis, in Scotia, et nulli constabat de tempore suæ reversionis; unde grave fuisset electo ipsum in tam remotis partibus quæsivisse. Quamobrem pulsatus est Archiepiscopus ab amicis electi, pro

---

[1] Sic in MS.

[2] In allusion to the name of Michael the Archangel.

[3] *cuntorum* in MS.

[4] *oportunitas* in MS.

consensu ex parte Domini Regis præstando electioni ipsius. Qui quanquam primo se difficilem exhibuisset in hac parte, tamen, ad amicorum instantiam, considerata dicti electi sufficientia, ipsum cum debita reverentia tandem admisit.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Qualiter electus in Abbatem Sancti Albani iter suum versus Curiam Romanam arripuit; et de confirmatione electionis, et [1] reditu ejusdem.

Circa mensem Augusti, electus arripuit iter suum versus Romanam Curiam, cum familia competenti; quo cum prosperitate perveniens, [2] Papa et Cardinalibus satis honorifice est admissus. Exhibitis itaque, et examinatis, instrumentis pertinentibus electioni suæ, in brevi expeditus est; peractaque solemnitate benedictionis, rediit in Angliam circa Festum Purificationis Sanctæ Mariæ, et perhendinans aliquandiu ad maneria Abbatis, sudores ibidem itineris sui detersit.

He goes to Rome, and receives benediction.

Returns to England, in February 1336.

Tandem [3] opportunitate temporis observata, exhibuit se Domino Regi Londoniis, apud Turrim, confirmationem electionis suæ, factam per Papam, demonstrans eidem. Qui gratanter favit Abbati, et eum suis temporalibus investivit.

He receives investiture with temporalities from King Edward III.

De Constitutionibus Benedictinis prædicto Abbati ad publicandum transmissis; et de sollicitudine ejusdem circa confirmationem Ordinis et studiorum.

Huic etiam Dominus Papa [4] Benedictus destinavit specialiter Constitutiones, quas edidit pro reformatione Ordinis Nigrorum Monachorum, ut eas publicaret in Generali Capitulo tento Northamptonæ; tanquam zela-

Pope Benedict sends the Benedictine Constitutions to him, for publication.

[1] *redditu* in MS.

[2] *Pape* in MS.

[3] *oportunitate* in MS.

[4] Pope Benedict XI., or XII., A.D. 1334–1342.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Zeal shown by him in causing the Constitutions to be observed.

tori præcipuo religionis, et in litteratura maxime præcellenti, et qui vellet libentius mandatis Papalibus obedire. Et revera ejus maxima cura fuit, loca vel personas in quibus religio collapsa fuerat, scriptis, monitis, et exhortationibus diversis erigere, sustollere, et ad fructus uberius sanctimoniæ faciendos excolere, modo donis, modo promissis, modo blanditiis, modo minis, prout rei necessitas expetebat.

Encouragement given by him to scholars.

Scholasticis vero tam favorabilis semper fuit, ut se conformaret eisdem ubique, et hiis præcipue quos novit in doctrina plus proficere vel fervere; nihilque censuit derogandum scholaribus de solatio vel corporali subsidio, qui doctrinæ totis viribus insistebant.

He builds studies for them in the Monastery.

Unde ad quietem et solatium suorum studentium, sumptibus suis fecit fieri studia juxta Dormitorium, supra Deambulatorium; quo itur per regulare Locutorium ad Cameram Prioris, et Capellam suam.

De apostasia Willelmi de Somertone, [1]Prioris de Bynham.

William de Somertone, overwhelmed with debt, forsakes his Priory of Bynham.

Primo anno prælationis hujus Abbatis, Willelmus de Somertone, de quo plura [2]supra locuti sumus, existimans sibi illicita non licere, Prioratum de Bynham, cui restitutus fuerat, apostatando deseruit, simul et Ordinem; relinquens domum illam per suam dilapidationem multipliciter depauperatam. Causa cur maxime recessisse dicebatur, fuit nimietas feodorum quæ concesserat magnatibus patriæ, qui eum juverant ad rehabendum Prioratum illum. Nempe cernens possessiones loci nimis exiles ad continuandum tantos sumptus, erubuit, et non ferens tantam inopiæ [3]confusionem, vel metuens censuram præsentis Abbatis, ad tempus recedere præelegit.

---

[1] *Priore* in MS.

[2] See page 142 *ante*.

[3] Perhaps an error for "*confes*-"*sionem*."

Abbas vero, audiens rumores de recessu suo, multum doluit; sed ne relinqueretur Prioratus sine rectore, qui jamdudum multis annis pastore bono caruerat, præfecit illi Prioratui virum religiosum et litteratum, Fratrem Johannem de Caldewelle.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

John de Caldwelle, appointed his successor.

De [1] reditu ejusdem Willelmi de Somertone de [2] apostasia, et de receptione ejusdem.

Post non modicum vero tempus, idem Willelmus de Somertone, pertæsus vitæ suæ sceleratæ, post secundam apostatationem respectus divinitus, rediit [3] supplex ad portam Monasterii Sancti Albani, et ibidem, prout moris est, se projecit. Cumque per horas aliquot sedisset ibidem, Michael Abbas, ut erat abundans visceribus pietatis, misericordia motus est super eum, et mittens Senescallum suum, Johannem de Mundene, fecit eum in Eleemosynariam introduci. Et cum ibidem, propter infirmitatem supervenientem sibi, fecisset moram quinque septimanis, cum convaluisset, accessit ad [4] ostium Monasterii, ut suam ibi pœnitentiam publice inchoaret, projiciens se in terram, miseriamque suam deplorans. Cujus infirmitati compassus, Abbas Michael, contra consuetudinem usitatam Monasterii, permisit eum in stamino jacere, qui alias nudus, præter femoralia, jacuisset. Receptus est idcirco, et admissus ad gratiam, postquam beneficium absolutionis promeruisset de excommunicatione majori, quam incurreret apostatando; et inflicta est ei pœnitentia regularis, secundum quantitatem delictorum suorum; quam perficere cum humiliter laborasset, expost est ab eadem plenarie absolutus.

Somertone returns, as a suppliant, to the gate of St. Alban's.

After a long illness, he performs penance; but is allowed to sleep in a woollen stamen.

He is absolved from the greater excommunication.

[1] *redditu* in MS.
[2] *appostasia* in MS.
[3] *suplex* in MS.
[4] *hostium* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

De publicatione Constitutionum Benedictinarum in Generali Capitulo Monasterii Sancti Albani.

In a General Chapter, Abbot Michael causes the Benedictine Constitutions to be published; ordering certain Chapters thereof to be strictly observed. A.D. 1338.

Anno Gratiæ millesimo trecentesimo tricesimo octavo, in crastino Sancti Albani, in pleno et Generali Capitulo, Prioribus Cellarum, vel procuratoribus eorundem, præsentibus, fecit Abbas Michael Constitutiones Benedictinas, de statu et reformatione monachorum Nigri Ordinis editas, publicari; et earum copiam singulis Prioratibus sibi subjectis destinari. Præcepitque in virtute obedientiæ, et super pœna taxata in dictis Constitutionibus, ut primum Capitulum, et Capitulum de esu et recreatione carnium, deinceps, post plenam notitiam et manifestationem earundem Constitutionum, tam in Cellis quam in principali Monasterio observarentur.

De Constitutionibus ejusdem de cursu in Oriolo pransurorum, cum executione ejusdem.

He enjoins that the brethren shall eat flesh meat in the Oriel, on alternate days; no favour being shown.

Et quoad esum carnium, ordinavit idem Abbas, ut una medietas Conventus, seu Capituli, carnibus reficeretur in Oriolo uno die, et alia medietas alio die; et tanta gauderent æquitate singuli, ut partes semper alternis diebus, tam carnium quam piscium, extra Refectorium manducarent; feria sexta duntaxat excepta; in qua voluit omnes in Refectorio refici, exceptis hiis quos ipse decerneret esse vocandos. Prius enim non per æquitatem, sed per affectionem, assignati sunt fratres ad reficiendum in Oriolo; unde sæpius murmurationis malum accepit fomitem inter fratres.

The Kitchener to provide two courses of flesh or fish for the brethren.

Præcepit præterea, et ordinavit, idem Abbas, ut Coquinarius, qui pro tempore fuerit, provideat dictis fratribus, diebus quibus carnibus reficiendi sunt, duos bonos cursus, et sufficientes, præter pitancias Prioris et Supprioris, et aliorum, qui de consuetudine pitancias

habere debent; quæ diebus carnium carnes, et diebus piscium pisces, erunt. Ab hujusmodi Constitutionis observantia excipiuntur Dominus Prior, cum Capellano suo, et omnes Obedientiarii ex parte Conventus; quia non semper sequuntur Conventum, nec sunt de Capitulo, quando sunt absentes. Sed tamen, quando domi sunt, ordinatum est ut teneant cursum suum, sicut cæteri de Conventu, nisi Dominus Abbas, vel Prior, eos [1] vocaverit; vel habuerint in Infirmitorio, vel alibi, comedendi licentiam specialem.

Michaei, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Exceptions to the observance of this Constitution.

Item, a dicta Constitutione excipiuntur omnes Obedientiarii et Capellani Abbatis; quia non faciunt Capitulum, nec sequuntur Conventum.

The Abbot's Obedientiaries and Chaplains excepted.

De Collectoribus, sive Thesaurariis, Conventus.

Item, ordinavit idem Abbas, cum Capitulo, juxta formam Constitutionum Benedictinarum, "De Subven-"tionibus et Collectis," quod eligerentur tres viri providi et discreti, qui collectas, impositas et imponendas pro pensionibus [2] scholarium, et etiam pro speciebus et indigentiis fratrum, eisdem [2] scholaribus et fratribus pro loco et tempore, juxta facultatem acceptam, distribuerent, et fideliter ministrarent; unde Dominus Abbas, volens servare tenorem dictæ Constitutionis, primum fratrem elegit, et Collectorem instituit, sive Thesaurarium, Fratrem Johannem de Coleshulle; deinde Dominus Nicolaus, Prior, secundo loco, una cum Obedientiariis, Fratrem Johannem de Swawlfeld elegit ad idem opus; totum vero Capitulum Fratrem Symonem de Bynham tertio loco elegit. Qui vocati, et super præmissis omnibus onerati, corporale præstiterunt juramentum hæc eadem firmiter observare, et fideliter ministrare.

Three Receivers appointed, of the collections, made for payments to scholars and to needy brethren.

The Abbot appoints one Treasurer, the Prior and Obedientiaries a second, and the Chapter the third.

---

[1] *vocaverint* in MS.

[2] *scolarium . . scolaribus* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

De anticipatione Missæ Matutinalis, causa studentium.

Morning Mass to be celebrated immediately after Prime, for the sake of the students, instead of at Tierce. The studies of the students to be near the Hostrey Chapel.

Item, cum consilio Capituli ordinavit idem Abbas, ut Missa Matutinalis, quæ celebrari consuevit antiquitus circa horam diei tertiam, de cætero celebraretur immediate post [1] Primam, propter studentium lectionem, et eorundem studii continuationem. Decrevitque ut hujusmodi studentes haberent singillatim sua studia competenter juxta Capellam Hostilariæ, quæ est contigua Dormitorio; secundum Constitutionem Domini Benedicti Papæ super hoc editam, ut liberius et quietius ibidem studeant, quam in claustro studerent.

Morning Mass to be no longer celebrated at the Altar of St. Alban, but at the high altar.

Et quia Missa Matutinalis celebrari consuevit ad altare Sancti Albani, nec potest ulterius ibidem fieri, propter Missam Sanctæ Mariæ, quæ tunc temporis celebratur, ordinavit Abbas ut Missa Matutinalis deinceps celebretur ad majus altare; et permisit ut juvenes sacerdotes, qui non sunt ad Magnam Missam, habeant potestatem dictam Missam ibidem celebrandi, nisi solemnior Missa fuerit; et ad hebdomadarium dictæ Missæ pertineat ipsam Missam celebrare.

De lite sopita per eundem inter Sacristam et Scriptorarium de reparatione Missalium.

Dispute between the Scriptorarius and Sacrist as to liability to repair the Missals, decided by the Abbot in favour of the former.

Amator pacis et quietis, iste Abbas sic semper extinguere flammas litium consuevit inter fratres, ne quidem ulla scintilla, ipso conscio, remaneret accensa; unde quoniam inter Scriptorarium et Sacristam solebat esse contentio quis eorum Missalia Monasterii reparare deberet, determinavit, prout determinatum fuit perante aliquotiens, ut Sacrista, et non Scriptorarius, ligare Missalia, et reparare, deberet; sicut alia ecclesiæ ornamenta reparare et renovare tenetur.

---

[1] "Prime" began at six in the morning; "Tierce" (*hora tertia*) about nine.

De necessariis Prioris Sancti Albani.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Enactment by the Abbot that the Prior shall receive his allowance partly in clothing, partly in money, for buying his spicery and other things.

Quia in Constitutionibus Benedictinis cavetur ne monachis detur pecunia pro victu et vestitu, et Prior istius Monasterii singulis annis percipere consuevit de Camerario pro vestitu quinquaginta duos solidos, quod de cætero non poterit fieri propter vetitum dictæ Constitutionis; ordinavit idem Abbas, cum jurisperitorum consilio, ut Prior, qui pro tempore fuerit, amodo percipiat annis singulis de Camerario vestes ad valorem viginti solidorum; et ab eodem triginta duos solidos bonæ et legalis monetæ, pro speciebus suis, et aliis oneribus, supportandis.

De necessariis, sive indigentiis, ipsorum monachorum Sancti Albani, per eundem augmentatis; cum distributione ejusdem.

Nine of the Officials to pay yearly to the Treasurers of the Convent, twenty shillings each entertainment of the brethren.

Item, ordinavit idem Abbas, ut Coquinarius, Camerarius, Refectorarius, Infirmarius, Eleemosynarius, et Sacrista, solvant deinceps annis singulis sex libras Thesaurariis Conventus; videlicet, quilibet prædictorum viginti solidos, pro curialitate quam solebant facere Conventui in cursu Magnæ Missæ; quanquam Coquinarius olim ad hujusmodi curialitatem faciendam minime tenebatur; quia de antiqua consuetudine fuit exemptus a cursu Magnæ Missæ. Statutum est insuper per eundem Abbatem, ut Archidiaconus, Cellerarius, et Subeleemosynarius, solvant eisdem Thesaurariis annuatim tres libras argenti; videlicet, quilibet eorum prædictorum viginti solidos.

Tenement in Spicerestrete, transferred to the Almoner, on certain

De rebus autem ordinatis ab antiquo pro speciebus Conventus, disposuit idem Abbas, cum consensu totius Conventus, ut tenementum illud in villa Sancti Albani, in Spicerestrete, quod Johannes de Harleston quondam dedit Conventui, et modo dimittitur pro septemdecim

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

conditions as to finding spicery for the Convent.

solidis, et duodecim denariis ultra Domino Abbati solvendis, Eleemosynarius deinceps idem haberet pro una marca annua, Conventui et dictis Thesaurariis persolvenda, et duodecim denariis solvendis Abbati pro redditu consueto; ita quod dictus Eleemosynarius, qui pro tempore fuerit, subeat omnia onera dicti tenementi, quoad meliorationem et emendationem ipsius.

The produce of two quarters of wheat, receivable from the manor of Childewik, to be applied to the purchase of spicery.

Item, ordinavit ut Refectorarius, qui pro tempore fuerit, solvat dictis Thesaurariis octo solidos, pro duobus quarteriis frumenti de manerio de Childewik debitos, quæ Dominus Johannes Maryns, quondam Abbas, emit de Willelmo Beneyt et hæredibus suis, et ad species Conventus assignavit. Quæ quidem duo quarteria fuerunt data eidem Willelmo, et hæredibus suis, per Galfridum de Childewik, annuatim percipienda, olim dominum ipsius manerii, et possessorem.

Rental of a certain field, assigned by the Abbot to the treasurers.

Item, assignavit eisdem Collectoribus, vel Thesaurariis, septem solidos et octo denarios de uno campo quem tenuit Henricus Atte Hille de Oxeye, præter redditum quem solvere tenetur Abbati; [1] quem sibimet reservavit.

Another rental assigned.

Item, assignavit eisdem septem solidos annui redditus, percipiendos de Ricardo Barn de North Merstone.

Sum total of moneys so assigned. Other revenues to be similarly employed.

Summa totius argenti, decem libræ, sexdecim solidi. Et ad istam prædictam collectam ordinavit, cum consensu Capituli, ut applicentur, feodum sigilli communis, legata Conventui, et curialitates quæ [2] fierent per Priores Cellarum, et cætera a quibuscunque aliis pie Conventui conferenda.

Proportions in which the Abbot ordered the said moneys to be from thenceforth

Igitur dictus Abbas, pietati convertens affectum, et Conventus sui compatiens notabili paupertati, statuit ut subscripto modo inter claustrales dicta [3] pecunia distribueretur, quatenus in parte antiqua inopia eorundem relevari valeret. Ordinavit siquidem, ut Prior claustri perciperet viginti solidos annuatim exinde;

[1] *quod* in MS.

[2] *fient* in MS.; but altered in a later hand.

[3] *pecunia* in MS.

Præcentor tresdecim solidos quatuor denarios; Supprior decem solidos; et quilibet trium Scrutatorum, ac etiam Succentor, sex solidos octo denarios; et singuli claustrales, præter reddentes, tres solidos quatuor denarios. Ordinavit præterea dictus Abbas, et statuit, ne sex Obedientiarii prænotati, nec Archidiaconus aut Cellerarius, Forestarius, vel Ballivus Abbatis, Sub-cellerarius, nec in Universitate studentes, de dicta [1] pecunia, seu participatione, gauderent.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

distributed among the brethren.

De pelliciis et cucullis per ipsum in Conventu prædicto ordinatis.

Multa sunt et alia pietatis opera quæ peregit, quibus confratres suos merito allexit in amorem suum. Inter quæ, non putavimus postponendum quod ordinavit ut medietas Conventus perciperet singulis annis pellicias, et alia medietas cotucas, de burneto. Ita duntaxat, ut hii qui perciperent pellicias isto anno, percipient cotucas sequente anno, et e contra. Nam perante non dividebatur singulis, prout unicuique opus erat, de hiis quæ pertinebant ad Cameram monachorum; sed, æquitate postposita, juxta affectum Camerarii, unicuique ministrabatur; et ita contigit ut alius abundaret pannis, alius algeret pannosus. Quod sectator justitiæ, Abbas iste, nimium [2] abominatus, ordinavit, propter pacis caritatisque custodiam, istud quod præmisimus de pelliciis et cotucis.

The Abbot orders that the brethren shall receive pilches and cowls of dyed cloth in alternate years.

The distribution before made by favour of the Chamberlain.

De pœna non solventium ad terminos per eundem limitatos.

Ne vero prædicta ordinatio sua de [1] pecunia solvenda Thesaurariis pro speciebus Conventus parvipensa negli-

Penalty of fasting inflicted on the Obe-

[1] *peccunia* in MS. | [2] *abhominatus* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

geretur in posterum, pœnam limitavit Obedientiariis non solventibus ad terminos Festorum Natalis Domini et Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ; ut, videlicet, si ultra dictos terminos per quindenam dictas contributiones differrent solvere, extunc abstinerent a carnibus, donec plene satisfecissent de eisdem. Statuit præterea, et ordinavit, ut distributio dictæ contributionis fieret infra tres hebdomadas post terminos prætaxatos.

[Margin: ...dientiaries, when remiss in their payments. Times appointed for distributing the contributions.]

De stagno dato officio Coquinarii, in recompensatione pro prato Sancti Germani; et de reparatione muri apud Dernezhate per eundem.

[Margin: A pond near Dernegate is given by Abbot Michael to the Kitchener, in exchange for another pond belonging to him, filled up by Abbot Richard.]

Cum Abbates a tempore quondam Rogeri Abbatis detinuissent et habuissent quoddam pratum, vel potius stagnum, cum fossato, vel infra fossatum, Sancti Germani, ubi quondam fuit stagnum, vel piscina, pertinens officio Coquinarii; qui locus, sive stagnum, tempore Ricardi, Abbatis ultimi, alteri solo adjacenti fuerat complanatum, volens Abbas Michael reddere unicuique quod suum erat, prout erat cultor æquitatis, et amator pacis gregis sui, concessit pro se et suis successoribus, ut Coquinarius, qui pro tempore fuerit, habeat in recompensationem dicti stagni, sive prati, illud stagnum ex parte Orientali a fossato, videlicet, braseriæ Conventus usque ad portam de Dernegate, cum suis pertinentiis. Ita tamen, ut dictus Coquinarius, qui pro tempore fuerit, subeat onus muri faciendi a dicta porta usque ad finem dicti muri, contra dictum stagnum respicientis, quotiens opus erit.

[Margin: The Kitchener to repair the wall near Dernegate.]

De junioribus Sacerdotibus ad minora officia non intabulandis.

[Margin: The younger priests not to be called upon to fill the censers, or]

Ad honorem gradus sacerdotalis, vel presbyteratus, hic Abbas intuitum pium dirigens, ordinavit ne juve-

nes sacerdotes, qui præ immatura ætate non capiunt cursum Magnæ Missæ, de cætero intabulentur ad thuribulum, vel ad cereos; si tamen fuerint alii novem in Conventu, non sacerdotes, qui ad dicta officia poterunt ministrare.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

light the candles, if others of lower rank are present.

De Antiphonis in Commemoratione Sanctorum Benedicti et Amphibali per eundem mutatis.

Eodem tempore ordinavit Abbas Michael, cum consensu totius Capituli, ut in Commemoratione Sancti Amphibali, sociorumque suorum, cantaretur ad Vesperas Antiphona—"Amphibalo patulo;" ubi prius Antiphona—"Fulgebunt justi" cantari solebat: ad Matutinas vero—"Conjuncto palo," ubi Antiphona—"Sancti per "fidem" modulari consuevit.

Change of Anthems at the Commemoration of St. Amphibalus.

De Beato Benedicto autem statuit, ut ad Vesperas cunctis diebus diceretur Antiphona—"Tantam gra-"tiam," ubi quondam dicebatur Antiphona—"Sanctis-"sime Confessor:" ad Matutinas cantaretur Antiphona—"Fuit vir."

At the Commemoration of St. Benedict.

De pœna per eundem limitata suis Obedientiariis et Prioribus, debita altarium, sive pensiones scholarium, suis terminis solvere recusantibus.

Per idem tempus ordinatum est per Abbatem supradictum, totumque Conventum, ut Obedientiarii, qui alterutrum in pensione annua, sive redditu, invicem tenentur, nisi infra quindenam post diem præfixum ad solvendum solverint, ut tenentur, extunc obligentur ad abstinendum a carnibus, donec plenarie satisfecerint de redditu persolvendo. Si vero requisiti iterum distulerint satisfacere post quindenam secundam, tenentur

Punishments ordered by Abbot Michael to be inflicted on the Obedientiaries, when remiss in their payments.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

This Constitution to be extended to the Priors of Cells, when not duly paying the pensions of their scholars.

similiter a carnibus atque piscibus abstinere, donec debite satisfecerint. Cujus Constitutionis virtutem, et sententiæ vinculum, extendi voluit, et, consensu communi, statuit penes Priores Cellarum, pensiones scholarium constitutis temporibus non solventes; nisi, [1] legitima excusatione præmissa, Abbas duceret habere eos merito excusatas.

Quod Missam Matutinalem audire sufficit monachis exituris ad spatiandum.

The Morning Mass to suffice for those taking the air; if they repeat the Office of the day.

Eodem tempore, propter quorundam ineptorum conscientias regulatas, determinavit Abbas supra memoratus Missam Matutinalem sufficere exituris ad hauriendum aerem; si tamen Officium de die, post auditionem illius Missæ, vel ante, dixissent: quanquam pro defunctis foret ipsa Missa.

Ut Priores Cellarum colligi faciant portiones Cameræ monachorum, inibi commorantium.

The Priors of the Cells are enjoined to enforce the collection of the revenues belonging to the Chamber of their monks; which have been hitherto neglected.

Cum in plerisque Cellis nostris portiones ad officium Cameræ monachorum pertinentes, propter defectum prosecutionis et defensionis jurium earundem, detrimenta pluries passæ sunt, dum Priores Cellarum, minus curantes quam oportuit de dictis portionibus, quæ fratrum utilitatibus tantummodo sunt collatæ, zelo pietatis et justitiæ inflammatus, Abbas Michael ordinavit et statuit, cum consensu totius Capituli sui, ut dicti Priores, præhabito tractatu diligenti super valore singularum portionum dictæ Cameræ monachorum, easdem portiones colligi facerent, et penes se retinerent, et, quotiens opus esset, defendere laborarent; sicut alia jura ecclesiarum suarum.

[1] *legittima* in MS.

Statuit insuper, ut verum valorem portionum memoratarum, sic per dictos Priores collectarum, alicui fratri persolverent ad duos anni terminos; videlicet, Sancti Michaelis et Paschæ; qui, juxta tenorem Regulæ Sancti Benedicti, fratribus inde necessaria indumenta, et regularia, minstraret.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Such sums to be paid over to one of the brethren, for payment for clothing of the members.

Ut nulli monachorum professionis Sancti Albani fiant procuratores alicujus mandati, [1] *[sive] executores, sine licentia Abbatis ibidem speciali.*

Statutum est per eundem Abbatem, ut nullus Prior, seu aliquis alius Obedientiarius, sub pœna anathematis, deveniat aliqualiter procurator, sive executor alicujus defuncti, vel quovismodo suscipiat officium alicujus mandati regii, sine deliberato consilio, vel consensu Abbatis sui; quia experimentaliter didicit, quod exinde magna pericula, et enormia damna, frequenter contigerunt. Quod et ipso eodem tempore sensibili et manifesto exemplo manifestatum est.

The Priors and other Obedientiaries forbidden to become proctors or executors, or to be collectors in obedience to royal mandate.

Nam et Ricardus de Hetirsete, Prior ecclesiæ nostræ de Wymundham, prope tempus illud factus fuerat collector vellerum agnorum et garbarum, Regi per [2] communitatem concessarum; qui, partim propter propriam negligentiam, partim propter accusationem qua eum penes Regem accusavit, qui sibi associatus fuerat, Johannes de Brunham, dictam domum de Wymundham lamentabiliter depressit idem Prior, adeo ut vix postea potuit ad statum pristinum revocari. Cujus infortunii dolore percussus, dictus Prior ad finem vitæ celerius est perductus.

Richard de Hetirsete, Prior of Wymundham, having become collector of fleeces and corn for the King, involves his house in loss thereby.

---

[1] Omitted in MS. | [2] *comunitatem* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

Ordinatio super quibusdam decimis inter Infirmarium et [1] Eleemosynarium Sancti Albani percipiendis.

Whole tithes from certain lands, given to the Infirmarer, part of which was before held by the Almoner.

Item, ab eodem Abbate, et suo Conventu, provisum est, quod Infirmarius, qui pro tempore fuerit, percipiet amodo integras decimas de terris subscriptis, de quibus Eleemosynarius duas partes decimæ percipere consuevit; videlicet, de terris dominicis manerii de Sandrugge.

Item, de terris quinque hominum de Sandrugge; quorum sunt nomina satis nota.

Item, de terris Passelewe.

Item, de terris et prato Ricardi de Herpesfeld.

Item, de terris Nicolai Atte Halle.

Item, in Gylefelde, et Parva Cornewaylle, et de feodo de Newebury.

He is to receive the tithe, formerly the Sacrist's, from the fee of Newbury.

Percipiet etiam Infirmarius portionem decimæ quam Sacrista de feodo de Newbury percipere consuevit, solvendo inde annuatim Sacristæ decem solidos termino assignando.

Small tithes of Sandrugge.

Percipiet etiam Infirmarius omnes minutas decimas in parochia de Sandrugge, prius ad Eleemosynarium pertinentes.

An exchange is made of lands belonging to the Infirmarer and the Almoner.

De terra etiam quæ dicitur "*Le Gardiner Lond,*" quæ tenetur de [2] Infirmario per redditum trium solidorum quatuor denariorum, et alia servitia, ordinatum est quod Eleemosynarius habeat ea de cætero, quia vicina est aliis terris suis, et multum distat a terra Infirmarii. Infirmarius habeat [3] amodo in excambium totam terram Eleemosynarii in Le Gylefeld, quia terra Infirmarii est conjuncta ibidem; reddendo annuatim pro dicta terra Eleemosynario tres solidos quatuor denarios, sicut pro Terra Gardinerii prius reddebat.

The Almoner to receive the whole tithes from the lands below mentioned.

Eleemosynarius autem percipiet integre decimas de terris subscriptis; videlicet, de terris dominicis de Tydenhangre, quæ sunt ultra aquam.

---

[1] *Elimosinarium* in MS.

[2] *Elemosynario* in MS.; an error, as seen from below, and in next page

[3] *ammodo* in MS.

Item, de terra manerii de Apsa, et decem acris terræ apud Colney.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Item, de novem acris, triginta octo perticis, jacentibus in diversis croftis juxta manerium de Sopwelle, cum croftis infra clausum manerii; et de prato de novo adquisito, et aliis ibidem; exceptis terris in Le Gylefeld.

Item, de quatuor acris terræ, juxta Leneynelond.

Item, percipiet Eleemosynarius totam decimam a via quæ ducit de [1] La Redecrouche usque ad grangiam Cellæ, et sic usque Colneye, et sic a Superiore Colneye usque ad terras dominicas de Parco, et sic usque ad aquam quæ ducit usque ad molendinum de Parco, et sic per rivum qui ducit usque ad molendinum de Stankfeld, cum Leneynlonde; et de terra quæ ante excambium fuit [2] Infirmarii, quæ dicitur "*Le Gardiner Lond.*"

Of lands not mentioned, the Infirmarer and Almoner to receive the tithes as before.

De aliis autem terris, superius non nominatis, percipient Infirmarius et Eleemosynarius decimas, sicut prius fecerunt: et percipiet quilibet eorum vesturam hoc anno de terra excambiata, præter decimam inde pervenientem; quia justum esse videtur, ut,—[3] "Qui seminat, "et metet." Et valeat ista ordinatio, et inconcussa remaneat, isto anno. Et si futuro anno videatur esse damnosa, emendetur.

De Constitutionibus Monialibus de Sopwelle, et Hospitali Sancti Juliani, per memoratum Abbatem editis.

Constitutions made by Abbot Michael for the brethren of St. Julian, and the leprous there.

Ipse quoque Michael Abbas, merito memorabilis, fecit Constitutiones perutiles fratribus de Sancto Juliano, quibus et multa bona providit; et libros dedit de servitio divino et usu sæculari, nobiles et perpulchros. Fecit insuper et Constitutiones leprosis ibidem, qui

[1] The Red Cross.
[2] See Note 2, p. 314.
[3] In reference to *Galat.* vi. 7.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

ante, fruentes suo libito, non sine scandalo, vixerunt licentius quam debebant, tam contra honestatem, quam animarum suarum salutem.

And for the nuns of Sopwelle.

Edidit et Constitutiones Sanctimonialibus de Sopwelle, quæ observantur hactenus inter illas.[1]

[2] *De falsa calumnia Thomæ Gentilcors, et ratione cujusdam obligationis, post solutionem pecuniæ non redditæ, nec cassatæ.*

Abbot Richard de Wallingford binds himself, by obligation, to deliver wool to certain parties, by a certain time.

Temporibus prædecessoris hujus Abbatis, Ricardi, videlicet, de Walyngfordia, cum indiguisset argento, octo saccos lanæ vendidit in hyeme Thomæ Gentylcors et Cristinæ Puffe, uxori ejusdem, præ manibus; faciens eisdem obligationem de ducentis libris, in qua semetipsum et Monasterium obligavit, si non solveret dictas lanas citra Festum Sancti Michaelis, tunc proximo futurum. Igitur Ricardus Abbas, metuens tantum incurrere dispendium, solvit dictas lanas infra tempus limitatum eisdem Thomæ et Cristinæ; sed tamen, propter negligentiam, vel suam, vel ministrorum ejus, dictum scriptum obligatorium penes Thomam præfatum, et uxorem ejus, remansit.

The whole is duly delivered, but the obligation is not returned.

Abbot Michael, being threatened by the parties, agrees to make a yearly payment, by way of compromise.

Post mortem ergo Ricardi Abbatis præfati, Thomas et Cristina minabantur Domino Michaeli Abbati, quod eundem complacitarent pro dictis ducentis libris. Qui formidans ipsorum calumniam, et, in ambiguis, placitare diffugiens, tandem necessitate coactus, ad hoc perductus est, ut concederet, et sigillo communi firmaret, cuidam Willelmo Puff annuam pensionem viginti solidorum, et unam robam de secta clericorum, vel viginti solidos pro eadem, quousque per Abbatem præfato Willelmo foret provisum de aliquo beneficio, quod idem Willelmus per se duceret acceptandum. Et cum ita conve-

On inspection of the obligation

[1] A blank space is left here in the MS. (fol. 222 a). The Constitutions for the Nuns of Sopwelle and the Brethren of St. Julian's, will be found in the Appendix to the present Volume.

[2] This Rubric has been supplied in the margin, in a later hand.

nissent, misit Abbas quemdam monachum pro dicta obligatione sibi deferenda. Qui cum venisset ad dictum Thomam, nequaquam voluit permittere eum, ut tangeret vel videret illud scriptum. Audire tamen parum inde permisit eundem monachum, et mox obligationem jactavit in ignem. Quod factum dedit indicium eum false calumniasse Abbatem, et injuste. Caveant ergo futuri ne hujusmodi falsitatibus circumveniantur.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

being requested, the adverse party burns it.

Processus placiti inter Willelmum Atte Penne et Michaelem, Abbatem Monasterii Sancti Albani, super quibusdam terris et tenementis Barnet et South Mymmes situatis.

Circa tempus istud, quidam Willelmus Atte Penne, cum multis aliis de villa de La Barnet, falsas et occultas chartas sibi fecerat fabricari; et sigilla de venditione et emptione, quasi de libera terra et tenementis, sine scientia Abbatis vel ballivorum suorum, fecerant hiis apponi: per quas chartas terras et tenementa nativa tenere libere in perpetuum cogitabant. Quod Dominus Abbas percipiens, terras et tenementa sua prædicta in manu sua seisivit per ballivos suos, quousque inquireretur quomodo dictæ terræ et tenementa in feodum dominicum intraverunt. Considerans Abbas igitur fore levius contra unum quam plurimos placitare, incipere decrevit contra Willelmum Atte Penne prædictum; ut, falsissimo, et in [1] falsis fortissimo eorundem, confutato, cæteri pertimescerent hujuscemodi calumniare, vel manutenere, chartas falsas.

William Atte Penne and others, at Barnet, forge deeds, purporting to have conveyed copyhold lands, belonging to the Abbey, as though freehold.

Abbot Michael determines to proceed at law against William Atte Penne.

Willelmus igitur, nihilominus formidans suam causam injustam exequi, chartas suas, quas sic composuerat, et quas, ut viderentur verisimiles per longam datam et vetustatem membranæ, in fumo domus suæ suspende-

William boldly exhibits his deeds, smoked, to give them a

[1] *flis* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

semblance of age, and accuses the Abbot of a false claim.

He expending money thereon, the Abbot pays large sums to the jurists of the Bench.

rat, Curiæ regiæ, et militibus de patria, ac etiam aliis liberis hominibus, pluries demonstravit. Quibus [1] commentis ad tempus Abbatem de falsa calumnia et cupiditatis vitio accusavit. Commovit insuper plures majores patriæ, et eos potius qui falsi reputantur, data [2] pecunia affluenti, in odium Monasterii, et favorem suum; per quod liquido cernens Abbas jus suum periclitari posse, nisi et ipse [3] pecunias erogaret, nullis parcens sumptibus, [4] cunctos de Banco allexit juristas in partem suam, qui melius causæ suæ noverant suffragari.

After many delays, trial by Assize is resorted to.

Final success of the Abbot.

Substantial grounds for his fears.

Sollicitantibus ergo se partibus conductis, prout moris est, plures dies concordiæ, vel amoris, frustra capti sunt; quibus nil proficientibus, Assisæ [5] sunt procuratæ. Ipse tandem Dominus, qui diligit æquitatem, et auctor est justitiæ, ad finem optatum ecclesiæ suæ labores perduxit, quanquam non sine magnis vexationibus et expensis. Timuerat utique Abbas maxime si Willelmus supradictus, per falsarum chartarum suarum adinventionem, pro se de tenementis et terris liberis habuisset prolatum judicium, omnes ejusdem conditionis de La Barnet commovissent placitum pro eodem, et ita fortassis tota terra illa nativa fuisset in conditionem liberam devoluta. Et quidem omnes alii, qui tales chartas sibi confinxerant, et tali modo per vaporem fumi vetustas fecerant apparere, eo superato, conticuerunt; et ita requies data est Abbati Michaeli in hac parte. Quia postquam prædictus Willelmus chartas suas Abbati reddiderat, illi qui tali falsitate laborare deprehendebantur, suas chartas suppliciter reddiderunt.

William Atte Penne's accomplices are put to silence as well.

They surrender their forged deeds.

The Assize held in July, 1334.

Transiit autem Assisa pro Abbate contra Willelmum Atte Penne de La Barnet de placito dicto moto, die

---

[1] *comentis* in MS.

[2] *peccunia* in MS.

[3] *peccunias* in MS.

[4] *cuntos* in MS.

[5] Omitted in MS., but inserted in the margin, in a later hand.

Sabbati proxima post Festum Translationis Sancti Benedicti, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, decimo octavo, sub forma sequenti:—

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Placita inter Michaelem, Abbatem Sancti Albani, et Willelmum Atte Penne, super quibusdam tenementis in villa de Barnet situatis, per [1] *rotulos curiæ teneri solitis, sed per chartas diversas alienatis.*

Record of the trial between Abbot Michael and William Atte Penne, as to lands at Barnet.

" Michael, Abbas de Sancto Albano, per Ricardum " de Burcote, attornatum suum, petit versus Willel- " mum Atte Penne, de La Barnet, unum mesuagium, " tresdecim acras terræ, et unam acram prati, cum per- " tinentiis, in La Barnet, ut jus ecclesiæ suæ Sancti " Albani, de Sancto Albano; et in quæ idem Willelmus " Atte Penne non habet ingressum, nisi per Walterum " Bartelmeu et Isabellam, uxorem ejus, qui illa ei dimi- " serunt: qui inde injuste et sine judicio disseisivit " Ricardum, quondam Abbatem de Sancto Albano, præ- " decessorem prædicti Abbatis, post primam [2] *et cætera.* " Et unde idem Abbas dicit quod prædictus Ricardus, " quondam Abbas *et cætera,* fuit seisitus de prædictis " tenementis, cum pertinentiis, in dominico suo, ut de " feodo et jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto " Albano, tempore pacis, tempore Domini Regis nunc, " capiendo inde expletas ad valentiam *et cætera,* et " in quæ, *et cætera.* Et inde producit sectam, *et cætera.*"

Responsio prædicti Willelmi in placito prænotato.

The defendants admit the Abbot's title.

" Et Willelmus, per Hamonem de Sautre, attorna- " tum suum, venit; et non potest dedicere, quin " prædicti Walterus et Ysabella injuste *et cætera* dis-

[1] *rotulas* in MS.

[2] Meaning—"*transfretationem Regis Henrici Tertii in Vasconiam,*" the time of limitation of right in Assize of Novel Disseisin.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Further proceedings therein, for enquiry as to possible collusion to defeat the Statute of Mortmain.

"seisiverunt prædictum Ricardum, quondam Abbatem "de Sancto Albano, prædecessorem prædicti Abbatis "*et cætera,* sicut Abbas per breve suum supponit.

"Ideo consideratum est, quod idem Abbas recuperet "inde seisinam suam versus eum; et idem Willelmus "in misericordia, *et cætera.* Sed quia dubitatur de "fraude inde inter eos prælocuta, contra [1] Statutum "quo cavetur ne terræ, seu tenementa, ad manum "mortuam deveniant quoquo modo; præceptum est "Vicecomiti, quod venire faceret hic a die Paschæ in "tres septimanas duodecim *et cætera,* de visneto "prædicto, per quos *et cætera,* et qui prædictum Ab-"batem nulla affinitate attingant, ad recognoscendum "*et cætera,* quale jus idem Abbas habet in prædictis "tenementis, cum pertinentiis; et quis prædecessorum "suorum fuit inde in seisina, ut de jure ecclesiæ suæ "prædictæ; et interim, *et cætera;* et quod de exitibus "eorundem ad Scaccarium Domini Regis respondeat. "Et scire faciat capitalis dominus feodi illius mediatis "et immediatis, quod tunc sint hic ad præfatum ter-"minum, [2]ad audiendum juratam prædictam, si *et cætera.* "Et interim cesset executio, quousque *et cætera.*

Redditus juratorum, cum judicio, placito prænotato.

Verdict of the Jury thereon, in favour of the Abbot.

"Jurata quale jus Michael, Abbas de Sancto Albano, "habet in uno mesuagio tresdecim acrarum terræ, et "una acra prati, cum pertinentiis, in La Barnet, unde "idem Abbas in Curia hic, per consilium ejusdem "Curiæ, recuperavit seisinam suam, ut de jure ecclesiæ "suæ, versus Willelmum Atte Penne de La Barnet; et "quis prædecessorum suorum fuit inde in seisina, ut "de jure ecclesiæ suæ prædictæ;—ponitur in respectu "hucusque a die Sanctæ Trinitatis in quindecim dies;

---

[1] Of Mortmain, 7th Edward I. See page 238 *ante*, Note 2.

[2] Omitted in MS.; but supplied in the margin, in a later hand.

"nisi R. de Kelleshulle die Sabbati in Vigilia Pentecostes apud Chepyng Barnet prius venerit, pro defectu juratæ, quia nullus venit. Ideo Vicecomes habeat corpora sua, *et cætera*. Et sciendum, quod Vicecomes modo mandavit, quod non est aliquis alius capitalis dominus feodi illius, mediatus nec immediatus, inter Dominum Regem et prædictum Abbatem, nisi idem Abbas; cui scire fecit essendi ad hunc diem, per Adam Stiward et Ricardum de Paxtone. Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Ad quem diem prædicta jurata posita fuit hic in respectu usque ad hunc diem; scilicet, a die Sanctæ Trinitatis in quindecim dies, anno regni Domini Regis nunc decimo nono, nisi R. de Kelleshulle die Sabbati in Vigilia Pentecostes apud Chepyng Barnet prius venerit.

"Quo die venit prædictus Abbas, per attornatum suum prædictum, et prædictus Ricardus; coram quo *et cætera*, misit hic Recordum in hæc verba.—'Postea, 'die et loco infra contentis, coram R. de Kelleshulle, associato sibi Henrico Wyliot, *et cætera*, venit 'prædictus Abbas, per attornatum suum, et similiter, 'jurati veniunt. Qui, ad hoc electi et jurati, dicunt 'supra sacramentum suum, quod quidam Johannes 'de Hertford, quondam Abbas de Sancto Albano, 'prædecessor Abbatis nunc, fuit seisitus de prædictis 'tenementis in dominico suo, ut de feodo et jure ec'clesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto Albano, tem'pore pacis, tempore Henrici Regis, proavi Domini 'Regis nunc; et omnes prædecessores ipsius Abbatis, 'a tempore quo non extat memoria, semper fuerunt 'inde seisiti in dominico suo, ut de feodo et jure 'ecclesiæ suæ prædictæ. Qui quidem Johannes Abbas, 'prædecessor Abbatis nunc, prædicta tenementa dimi'sit cuidam Bartholomæo le Cartere, tenenda ad volun'tatem ipsius Johannis Abbatis, et successorum suorum.

"'Qui quidem Bartholomæus obiit; post cujus mor'tem, quidam Rogerus, Abbas de Sancto Albano, præ-

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

" 'decessor [1]Michaelis, nunc Abbatis, eadem tenementa
" 'dimisit cuidam Waltero, filio prædicti Bartholomæi,
" 'tenenda ad voluntatem ipsius Rogeri Abbatis, et
" 'successorum suorum, tempore pacis, tempore Edwardi
" 'Regis, avi Domini Regis nunc. Qui quidem Rogerus
" 'obiit; post cujus mortem, quidam Johannes de Berk-
" 'hamstede, Abbas de Sancto Albano, predecessor, *et*
" '*cætera*, dimisit tenementa prædicta cuidam Waltero,
" 'filio prædicti Walteri, tenenda ad voluntatem ipsius
" 'Johannis Abbatis, et successorum suorum, tempore
" 'pacis, tempore dicti avi Domini Regis nunc. Qui
" 'quidem Walterus filius Walteri obiit; post cujus
" 'mortem, quidam Johannes Maryns, quondam Abbas
" 'de Sancto Albano, prædecessor *et cætera*, eadem
" 'tenementa dimisit cuidam Thomæ, filio prædicti
" 'Walteri, filii Walteri, tenenda ad voluntatem ipsius
" 'Johannis Abbatis, et successorum suorum, tempore
" 'pacis, tempore dicti avi Domini Regis nunc. Qui
" 'quidem Thomas obiit; post cujus mortem, prædictus
" 'Johannes Maryns, Abbas de Sancto Albano, eadem
" 'tenementa dimisit quibusdam Waltero, filio præ-
" 'dicti Thomæ, et Isabellæ, uxori ejus, tenenda ad
" 'voluntatem ipsius Abbatis, et successorum suorum,
" 'tempore pacis, tempore [2]Domini Regis nunc. Qui
" 'quidem Walterus, filius Thomæ, et Isabella, tempore
" 'Domini Regis nunc, et tempore prædicti Ricardi,
" 'Abbatis de Sancto Albano, prædecessoris *et cætera*,
" 'de prædictis tenementis prædictum Walterum Atte
" 'Penne, per chartam suam, feoffarunt; et sic ipsum
" 'Ricardum Abbatem, prædecessorem, *et cætera*, in-
" 'juste et sine judicio disseisiverunt. Et dicunt quod

[1] This and the two following words are omitted in the text, but are supplied in the margin, in a somewhat later hand.

[2] There must of necessity be an omission here—probably of the word "*patris*," as John de Maryns was not Abbot in the time of King Edward the Third.

" ' non est aliqua fraus, neque collusio, inde inter eos " ' prælocuta. Ideo fiat inde executio, *et cætera.*' "

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Placitum inter Michaelem, Abbatem Sancti Albani, et Willelmum Atte Penne, super quibusdam tenementis in Southmymmes situatis.

Record of the trial between Abbot Michael and William Atte Penne, as to a messuage at Southmymmes.

" Michael, Abbas de Sancto Albano, per Ricardum " de Burcote, attornatum suum, petit versus Willel-" mum Atte Penne, de Barnet, unum mesuagium, cum " pertinentiis, in Southmymmes, ut jus Ecclesiæ Sancti " Albani, de Sancto Albano; et in quod idem Willel-" mus non habet ingressum, nisi per Robertum Sleitre, " et Agnetem, uxorem ejus, qui illud ei dimiserunt: " qui inde injuste et sine judicio disseisiverunt Ricar-" dum, quondam Abbatem de Sancto Albano, præde-" cessorem prædicti Abbatis, [1] post primam *et cætera.* " Et unde idem Abbas dicit quod prædictus Ricardus, " quondam Abbas, *et cætera,* fuit seisitus de prædicto " mesuagio, cum pertinentiis, in dominico suo, ut de " feodo et jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto " Albano, tempore pacis, tempore Edwardi Regis, patris " Domini Regis nunc, capiendo inde expletas ad valen-" tiam *et cætera.* Et quod *et cætera.* Et inde pro-" ducit sectam, *et cætera.*

Responsio, per attornatum, prædicti Willelmi in placito prænotato.

The defendant admits the Abbot's title.

" Et Willelmus, per Hamonem de Sautre, attornatum " suum, venit; et non potest dedicere quin prædictus " Robertus et Agnes injuste *et cætera* disseisiverunt " prædictum Ricardum, quondam Abbatem de Sancto " Albano, prædecessorem prædicti Abbatis *et cætera,* " sicut idem Abbas per breve suum supponit.

[1] Meaning,—" *post primam transfretationem Henrici Regis in Vasconiam.*"

X 2

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Further proceedings therein, for inquisition as to possible collusion to defeat the Statute of Mortmain.

" Ideo consideratum est, quod idem Abbas recuperet " inde seisinam suam versus eum, et idem Willelmus " in misericordia, *et cætera.* Sed quia dubitatur de " fraude inde inter eos prælocuta, contra [1] Statutum " quo cavetur ne terræ, seu tenementa, ad manum " mortuam deveniant quovismodo; præceptum est Vice- " comiti, quod venire faceret hic a die Paschæ in tres " septimanas duodecim *et cætera,* de visneto prædicto, " per quos *et cætera,* et qui prædictum Abbatem " nulla affinitate attingant, ad recognoscendum *et cætera,* quale jus idem Abbas habet in prædicto mesu- " agio, cum pertinentiis; et quis prædecessorum suorum " fuit inde in seisina, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ; " et interim, *et cætera*; et quod de exitibus ejusdem ad " Scaccarium Regis respondeat. Et scire faciat capitalis " dominus feodi illius mediatis et immediatis, quod " extunc sint hic ad præfatum terminum, audituri " juratam prædictam, si *et cætera.* Et interim cesset " executio, quousque *et cætera.*

Veredictum Juratæ in placito prænotato.

Verdict of the Jury thereon, in favour of the Abbot.

" Jurata quale jus Michael, Abbas de Sancto Albano, " habet in uno mesuagio, cum pertinentiis, in South- " mymmes, unde idem Abbas in Curia hic, per considera- " tionem ejusdem Curiæ, recuperavit seisinam suam, ut " de jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto Albano, " versus Willelmum Atte Penne de Barnet; et quis " prædecessorum suorum fuit inde in seisina, ut de jure " ecclesiæ suæ prædictæ;—ponitur in respectu hic usque " a die Sanctæ Trinitatis in quindecim dies; nisi R. de " Kelleshulle die Sabbati in Vigilia Pentecostes apud " Cheping Barnet prius venerit, pro defectu juratæ, quia

[1] The Statute of Mortmain, 7th Edward I. See p. 238, *ante*, Note 2.

"nullus [1] [venit]. Ideo Vicecomes habeat corpora, *et* "*cætera*. Et sciendum, quod Vicecomes modo mandavit, "quod scire fecit Michaeli, Abbati de Sancto Albano, "capitali domino feodi illius, mediato et immediato, "essendi hic ad hunc diem, per Johannem de Rothing "et Johannem Le Barbour.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Postea, die et loco supradictis, coram R. de Kelleshulle, associato sibi Rogero de Leukenore, milite, per "Statutum *et cætera*, venit prædictus Abbas, per prædictum attornatum suum, et jurati similiter venerunt. "Qui, ad hoc electi et jurati, dicunt super sacramentum "[1] [suum], quod quidam Arnulphus de Maundeville fuit "seisitus de prædicto mesuagio, cum pertinentiis, ut in "dominico suo, ut de feodo, tempore pacis, tempore "Henrici, nuper Regis Angliæ. Qui quidem Arnulphus, "ante [2] Statutum de terris et tenementis ad manum "mortuam non ponendis editum, scilicet, tempore Domini Regis Henrici, dedit prædictum mesuagium, cum "pertinentiis, simul cum aliis tenementis, cuidam Willelmo, tunc Abbati de Sancto Albano, prædecessori "Abbatis nunc, tenendum sibi et successoribus suis, in "puram et perpetuam eleemosynam, in perpetuum. Virtute cujus doni, idem Willelmus, tunc Abbas, fuit inde "seisitus in dominico suo, ut de feodo et jure ecclesiæ "Sancti Albani, de Sancto Albano; et omnes successores "ejusdem Abbatis fuerunt inde seisiti, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ, quousque prædicti Robertus et "Agnes prædictum Ricardum, quondam Abbatem, prædecessorem Abbatis nunc, injuste et sine judicio disseisiverunt. Et quod non est fraus, neque collusio, "inter prædictos Abbatem nunc et Willelmum Atte "Penne prælocutum."

---

[1] Omitted in MS. See p. 321, *ante*.

[2] The Statute of Mortmain, 7th Edward I.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

De miraculosa promotione placiti prænotati.

A miracle wrought at this time by the agency of St. Alban. (A.D. 1344.)

Ut autem claresceret divinum favorem suis cœptis assistere, die quo dictus Willelmus Atte Penne omnes milites et armigeros patriæ, non sine [1]pecunia tractos, contra Abbatem conduxisset, puella quædam, apud Redburnam submersa, et per rotam molendini devoluta, per merita Beati Albani fuit vitæ reddita miraculose. Quod [2]miraculum, examinatum et probatum, omnes reddidit pavidos ad dicendum contra jus ecclesiæ ipso die.

Its effect on the enemies of the Monastery. Influenced thereby, Sir William Corbet stands forth as the champion of the house.

Nec minus peregit Beatus Martyr miraculum ea vice, ad confutandum milites et armigeros qui convenerant contra eum. Miles quidam, Abbati perante nunquam cognitus, strenuus tamen, et manu promptus, qui nuper de werris Regis venerat transmarinis, "Willelmus Cor'bet" nomine, cum prædictum audisset miraculum, et Abbatis causam, eo tempore quo coram Justiciariis Henricus Grene domini sui Abbatis negotium proposuit, subito tactus, ut credimus, spiritu veritatis, surrexit celeriter, atque dixit;—"Hanc," ait, "causam, quam "iste peroravit, ego tanquam veram manuteneo, et "jactu [3]chirothecæ meæ defendo." Quo verbo, tanquam telo, repercussi, omnes et singuli tacuerunt, cum viro congredi non audentes. Talibus occasionibus recuperavit jus suum Ecclesia ea vice.

Scriptum [4]dimissionis Michaelis, Abbatis Sancti Albani, Willelmo Atte Penne, et hæredibus suis, de terris et tenementis prænotatis.

Lease granted for life by Abbot Michael to William

"Notum sit omnibus ad quos præsentes litteræ indentatæ "pervenerint, quod nos, Michael, permissione divina, Abbas "Monasterii Sancti Albani, et ejusdem loci Conventus, con"cessimus et dimisimus Willelmo Atte Penne, de La Barnet, "et Elenæ, uxori ejus, quinque mesuagia in villa de Cheping

[1] *peccunia* in MS.

[2] See Walsingham, *Hist. Angl.*, Vol. I. p. 263, for a fuller account of this alleged miracle.

[3] *cirothece* in MS.

[4] *omissionis* in the text, but corrected in the margin, in a later hand.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Atte Penne and Elena, his wife, of messuages and land, at Barnet and Southmymmes, at a fixed rent-service, A.D. 1347.

"Barnet, et viginti sex acras et dimidiam terræ et prati, cum "pertinentiis, in eadem villa, et unum mesuagium, cum pertinentiis, in Southmymmes, in Comitatu Middelsexiæ; unde "unum mesuagium jacet inter tenementum Thomæ filii Martini le Baker, ex parte una, et tenementum Willelmi Nichole, "ex altera; quod quondam Ricardus Felawe tenuit ad voluntatem domini, per virgam. Et aliud mesuagium jacet inter "tenementum quondam Petri Martini, ex parte una, et tenementum Johannis Nichole, ex altera; quod mesuagium Petrus Martyn quondam tenuit ad voluntatem domini, per virgam. Et aliud mesuagium jacet inter mesuagium Wymarci "Spryngold, ex parte una, et tenementum quondam Ricardi "Broun; quod mesuagium Ricardus Spryngold quondam tenuit "ad voluntatem domini, per virgam. Et aliud mesuagium "jacet inter tenementa Johannis Nichole ex utraque parte; "quod mesuagium Walterus filius Thomæ Bartelmeu quondam "tenuit ad voluntatem domini, per virgam. Et aliud mesuagium "jacet inter tenementum quondam Petri le Wodeward et tenementum quondam Johannis le Bor; quod mesuagium Johannes le Gurdler tenuit ad voluntatem domini, per virgam. "Et septemdecim acræ terræ arabilis et prati jacent inter Le "Southawe et terram Johannis Heued, vocatam '*Le Newe*-'*lond*,' et [1] '*Thetcheslond;*' quas quondam Bartholomeus "Carectarius [2] et Henricus Geffrey tenuerunt ad voluntatem "domini, per virgam. Et duæ acræ jacent inter Le Southawe "et terram Johannis filii Henrici Nichole; quam terram Agnes "Le Southerne quondam tenuit ad voluntatem domini, per "virgam. Et una acra terræ jacet sub Le Eldefolde, inter "terram quondam Agnetis le Rok et terram quondam Ricardi "Springold, et quam acram idem Ricardus quondam tenuit "ad voluntatem domini, per virgam. Et duæ acræ jacent "inter terram quondam Ricardi Wrench et terram quondam "Johannis le Boor; quas Thomas le Warner quondam "tenuit ad voluntatem domini, per virgam. Et quatuor acræ "jacent inter terram quondam Petri le Wodeward et terram "quondam Johannis le Boor, quas Johannes le Gurdeler "tenuit ad voluntatem domini, per virgam. Et dimidia acra "prati jacet inter terram Johannis Nichole, Senioris, ex "utraque parte.—Habendum et tenendum prædicta mesuagia, "terram, et pratum, cum pertinentiis, prædicto Willelmo Atte "Penne, et Elenæ, uxori ejus, ad totam vitam eorundem Wil-

[1] Or *Theccheslond.*

[2] Part of the preceding word is repeated here, *tar*[?].

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

" lelmi et Elenæ,—reddendo inde annuatim Abbati de Sancto " Albano, et successoribus suis, durante vita eorundem Wil- " lelmi et Elenæ, tresdecim solidos, quatuor denarios, obolum, " quadrantem, ad quatuor anni terminos in villa de Barnet " usuales; et pro quadam placea super regiam stratam in ea- " dem villa de novo ædificata, annuatim quatuor denarios, ad " eosdem terminos; et ad inveniendum pro quolibet mesuagio " dictorum mesuagiorum unum hominem ad metendum dicto " Abbati, et successoribus suis, in manerio suo de La Barnet " annuatim in Autumno per unum diem, ad prandium Domini " Abbatis, quandocunque præmunitus fuerit per ballivum " dicti Abbatis: et præterea, faciendum pro quolibet tene- " mento integro, [1] quod ab antiquo erat vetus astrum et herie- " tabile, post mortem alterius prædictorum Willelmi et Elenæ, " qui diutius viventium supervixerit, unum heriettum, videlicet, " melius animal suum tempore mortis suæ; et si animal vivum " tempore mortis suæ non habuerit, tunc melius catallum suum: " et ad faciendum pro dictis mesuagiis sectam ad curiam Ab- " batis de La Barnet bis per annum, sine essoniis; et veni- " endum ad visum franciplegii Domini Abbatis semel in anno, " cum tentum fuerit infra dominium dicti Abbatis de La Bar- " net. Et si dicti Willelmus et Elena aliquam venditionem, " districtionem, seu strippamentum, domorum fecerint, aut ali- " quam partem eorum alicui, nisi tenentibus dicti Abbatis de " La Barnet, et hoc per licentiam dicti Abbatis, vel succes- " sorum suorum, vel si prædicti tenentes sic feoffati, per " licentiam aliquibus dicta tenementa quovismodo dimiserint; " quod extunc bene liceat prædictis Abbati et Conventui, et " eorum successoribus, dicta tenementa ingredi, et in perpe- " tuum retinere. Et idem Abbas et Conventus concedunt, quod " prædicta mesuagia, terræ, et pratum, quæ ad ipsos Abbatem " et Conventum post mortem dictorum Willelmi et Elenæ re- " verti deberent, Johanni, filio prædictorum Willelmi et Elenæ, " ad totam vitam ejusdem, per servitia et consuetudines præ- " dictas tenenda remaneant; et dabit heriettum cum obierit. " Et post decessum dicti Johannis, prædicta mesuagia, terræ, " et prata, cum pertinentiis, Willelmo, fratri dicti Johannis, " per totam vitam ejusdem Willelmi, per servitia et consuetu " dines prædictas tenenda remaneant; et cum obierit, dabit " heriettum in forma qua prædicti Willelmus Atte Penne, et " Elena, prius fecerunt. Et post mortem dicti Willelmi, præ- " dicta mesuagia, terræ, et pratum, cum pertinentiis, per ser- " vitia et consuetudines prædictas tenenda, Thomæ, fratri ejus-

[1] *qui* in MS., by inadvertence.

"dem Willelmi remaneant, ad totam vitam suam; et dabit "heriettum, cum obierit. Et etiam, si prædicti Johannes, "Willelmus, et Thomas, aliquam venditionem, districtionem, "vel strippamentum, domorum fecerint, aut aliquam partem "eorum alicui, nisi tenentibus dicti Abbatis de La Barnet, et "hoc de licentia dicti Abbatis, vel successorum, vel si prædicti "tenentes sic feoffati, per licentiam aliquibus dicta tenementa "quovismodo dimiserint; quod extunc bene liceat prædictis "Abbati et Conventui, et eorum successoribus, dicta tene-"menta ingredi, et in perpetuum retinere. Et quod post de-"cessum dictorum Willelmi Atte Penne, et Elenæ, uxoris ejus, "Johannis, Willelmi, et Thomæ, filiorum prædicti Willelmi et "Elenæ, omnia prædicta mesuagia, terræ, et prata, cum om-"nibus suis pertinentiis, Abbati de Sancto Albano, et succes-"soribus suis, integre revertantur, et jus Ecclesiæ Sancti "Albani, de Sancto Albano. Et præterea, prædicti Abbas et "Conventus concedunt, quod post mortem prædictorum Wil-"lelmi et Elenæ, Johannis, Willelmi, et Thomæ, prædicta tene-"menta dimittentur illis quibus, secundum consuetudinem "dicti manerii, dimitti debuissent, acsi tenementa prædicta "per præfatos Willelmum, Elenam, Johannem, Willelmum, et "Thomam, tenerentur ad voluntatem dictorum Abbatis et "Conventus, sive sint hæredes dicti Willelmi, sive alii qui-"cunque, dimissione præfatis Willelmo et Elenæ, Johanni, "Willelmo, et Thomæ, ad terminum vitæ inde facta, non ob-"stante; recipienda per virgam, secundum consuetudinem "manerii prædicti. Et nos, prædicti Abbas et Conventus, "prædictis Willelmo et Elenæ, Johanni, Willelmo, et Thomæ, "prædicta mesuagia, terras, et prata, cum omnibus suis per-"tinentiis, contra omnes gentes acquietabimus et defendemus. "In cujus rei testimonium, huic scripto indentato sigilla dic-"torum Abbatis et Conventus, et sigilla dictorum Willelmi "et Elenæ, Johannis, Willelmi, et Thomæ, alternatim sunt "appensa. Data apud Sanctum Albanum, die Jovis proxima "post Festum Sancti [1] Matthiæ Apostoli, anno regni Regis "Edwardi, Tertii post Conquæstum, vicesimo primo."

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

[1] *Mathiæ* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

De placito inter Michaelem, Abbatem Sancti Albani, et Priorem de Bischemade, super manerio de Caldecote, per Hugonem, prædecessorem ejusdem, perquisito.

Record of the trial between the Prior of Bisshemade and Adam Flaun, tenant of the manor of Caldecote.

"Prior de Bisshemade, per Johannem de Roggesdon, attornatum suum, petit versus Adam [1]Flaun, de Newenham, manerium de Caldecote juxta Asshewelle, cum pertinentiis, ut jus ecclesiæ suæ Beatæ Mariæ de Bisshemade; et in quod idem Abbas non habet ingressum, nisi post disseisinam quam Willelmus de Hurste inde injuste et sine judicio fecit Ricardo Foliot, quondam Priori de Bysshemad, prædecessori prædicti Prioris, post pacem *et cætera.* Et unde dicit quod prædictus Ricardus Folyot, quondam Prior *et cætera*, prædecessor *et cætera*, fuit seisitus in dominico suo, ut de feodo, jure ecclesiæ suæ prædictæ, tempore pacis, tempore Edwardi Regis, avi Domini Regis nunc, capiendo inde expletas, ad valentiam *et cætera*; et in quod *et cætera.* Et inde producit sectam, *et cætera.*

Adam vouches the Abbot of St. Alban's to warranty: who vouches Adam de Newenham.

"Et Adam, per attornatum suum, venit, et alias dixit quod ipse tenet manerium prædictum ad terminum vitæ suæ, ex dimissione cujusdam Ricardi, quondam Abbatis de Sancto Albano, prædecessoris Abbatis de Sancto Albano nunc. Et in forma illa vocavit inde ad warantum Michaelem, nunc Abbatem de Sancto Albano; qui modo venit per summonitionem, per Rogerum Ranner, attornatum suum; et in forma illa ei warantum *et cætera.* Et vocat inde ulterius ad warantum Adam de Newenham, Capellanum suum, in eodem Comitatu, *et cætera.*

Objection by the Prior thereto.

"Et Prior dicit quod ipse Adam, quem *et cætera*, est eadem persona cui ipse Abbas prius warantum *et cætera*; unde ipse non intendit quod advocare ipsum inde ad warantum admitti debeat, nisi ostendat causam quare *et cætera.*

[1] Or "*Flaun*," it is uncertain which.

Responsio per attornatum prædicti Abbatis in placito prænotato.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

" Et Abbas dicit quod prædictus Adam fuit seisitus " de prædictis tenementis, et ea dedit cuidam Hugoni, " quondam Abbati, prædecessori *et cætera*, tenendum " sibi, et successoribus suis, in perpetuum. Et postea " quidam Ricardus, Abbas loci prædicti, prædecessor " prædicti Abbatis nunc, eadem tenementa dedit præ- " dicto Adæ, tenenda ad terminum vitæ suæ; quem " statum ipsi Adæ modo warantizat; et ea de causa " modo vocat ipsum Adam ad warantum *et cætera.*

The Abbot alleges the original title of Adam de Newenham thereto.

" Et Prior dicit quod prædictus Abbas, ea de causa, " advocare ipsum Adam ad warantum admitti non " debet; quia dicit quod prædictus Adam nunquam " fuit seisitus de prædicto manerio ante feoffamentum " eidem Adæ inde factum per prædictum Ricardum " Abbatem, *et cætera.* Et hoc petit quod inquiratur " per patriam, et Abbas similiter. Ideo præceptum " est Vicecomiti, quod venire faceret hic in Octabis " Sancti Martini duodecim *et cætera*, per quos *et cæ-* " *tera*, et qui nec *et cætera*, ad recognoscendum *et* " *cætera.* Quia tam *et cætera.*

The Prior denies such original title.

A Jury ordered to be summoned thereon.

" Postea, continuato inde processu inter partes præ- " dictas usque ad hunc diem, scilicet, a die Sancti " Michaelis in tres septimanas, anno regni Regis nunc " quintodecimo; et modo venit tam prædictus Prior " in persona sua propria *et cætera*, quam prædictus " Abbas, per prædictum attornatum suum. Et idem " Abbas dicit quod prædictus Prior nihil juris cla- " mare potest in prædicto manerio; quia dicit quod, " pendente inde inter eos placito prædicto, prædictus " Prior, per scriptum suum, remisit et relaxavit " totum jus et clamium quod habuit in manerio præ- " dicto, cum pertinentiis. Et profert hic prædictum " scriptum sub nomine prædicti Prioris, et ejusdem

The Abbot makes profert of a quit-claim on part of the Prior.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

" loci Conventus, sigillo suo communi [1] signatum, quod " hoc testatur in hæc verba.—

[2] *Quieta-clamatio præscripti Prioris de Bischemade; cum judicio placiti prænotati.*

Quit-claim of the Prior and Convent of Bisshemade, as to the manor of Caldecote, A.D. 1341.

" '[3] Omnibus Christi fidelibus ad quos hoc præsens scriptum " 'pervenerit, Frater Robertus, Prior de Bysshemade, et " 'ejusdem loci Conventus, salutem in Domino sempiternam. " 'Noverit universitas vestra, nos unanimi assensu et volun- " 'tate concessisse, remisisse, et omnino, pro nobis et suc- " 'cessoribus nostris, quietum-clamasse Domino Adæ de " 'Newenham, Capellano, ac religioso viro, Domino Michaeli, " 'Abbati Monasterii Sancti Albani, et ejusdem loci Con- " 'ventui, et successoribus eorundem Abbatis et Conventus, " 'totum jus et clamium quod habuimus, habemus, seu aliquo " 'modo de cætero habere poterimus, in manerio de Caldecote " 'juxta Asshewelle, in Comitatu Hertfordiæ, cum suis per- " 'tinentiis, et in advocatione ecclesiæ ejusdem villæ de Cal- " 'decote; quod quidem manerium dictus Dominus Adam de " 'Newenham tenet, ad terminum vitæ suæ, de prædictis Ab- " 'bate et Conventu, ex dimissione Domini Hugonis, quondam " 'Abbatis Monasterii prædicti, prædecessoris prædicti Ab- " 'batis; ita quod nec nos, præfati Prior et Conventus, nec " 'successores nostri, nec aliquis nomine nostro, aliquod " 'juris vel clamii in prædicto manerio, cum suis pertinen- " 'tiis, seu in advocatione prædicta, de cætero exigere vel " 'vendicare poterimus; sed ab omni actione exclusi sumus " 'in perpetuum per præsentes. In cujus rei testimonium, " 'huic presenti scripto quietæ-clamationis sigillum nostrum " 'commune apposuimus. Datum apud Bisshemade, in Capi- " 'tulo nostro, die Dominica proxima post Festum Sancti " '[4] Dionysii, anno regni Edwardi, Regis Angliæ, Tertii a " 'Conquæstu, quinto decimo, et regni sui Franciæ secundo.' "

The Prior formally acknowledges such quit-claim, and is amerced.

" Et petit judicium, si actionem inde versus eum habere " debeat, *et cætera*. Et Prior bene cognovit prædictum " scriptum esse factum suum. Ideo consideratum est,

[1] *signato* in MS., by inadvertence.
[2] *Quieto* in MS.
[3] *Ommnibus* in MS.
[4] *Dyonisii* in MS.

"quod prædictus Prior nihil capiat per breve suum, "sed sit in misericordia pro falso clamio, *et cætera*; "et Abbas inde sine die, *et cætera*."

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Trinitatis quarto decimo, Rotulo ducentesimo septimo decimo.

De amerciamento tenentis Abbatis de Sancto Albano, coram Senescallo et Marescallo hospitii Domini Regis, [1] [*per*] *judicium* [2] *allocato.*

"Placita Aulæ Domini Regis apud Sanctum Albanum, "die Veneris proxima post Festum Purificationis Beatæ "Mariæ, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Con-"quæstu, quinto decimo.

Claim made by the Abbot of a fine payable by one of his homagers.

"Robertus de Reddeswelle, querens, et Petrus Atte "Condut, de Sancto Albano, defendens, per licentiam "concordati sunt, ita quod dictus Petrus ponit se in "misericordia sex denariorum.

"Ad quem diem Thomas de Schirburne, attornatus "Abbatis de Sancto Albano, venit, et clamat prædic-"tum amerciamentum, tanquam suum; eo quod Do-"minus Edwardus, nuper Rex Angliæ, per chartam "suam concessit Abbati et Conventui de Sancto Al-"bano, et per prædictum Edwardum, nunc Regem "Angliæ, confirmatam, quod prædicti Abbas et Con-"ventus—'in perpetuum percipiant et habeant omnes "'fines omnium hominum suorum in quibuscunque "'curiis nostris, et hæredum nostrorum, quotiens ipsos "'homines fines facere, vel amerciari, contigerit, sine "'occasione vel impedimento nostri, vel hæredum "'nostrorum, Justiciariorum, Escaetorum, Vicecomitum, "'aut aliorum ballivorum, seu ministrorum nostrorum "'quorumcunque;' prout in charta ipsius Abbatis "et Conventus plenius continetur.

Proof of the Abbot's title thereto, in virtue of a charter granted by King Edward II.

[1] Omitted in MS.

[2] *allocut'* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Et super hoc prædictus Thomas de Schirburne, "attornatus prædicti Abbatis et Conventus, propter "prædictam libertatem sibi allocandam, protulit breve "Domini Regis Senescallo et Marescallo hospitii sui, "in hæc verba:—

Royal Mandate to the Seneschal and Marshal of the King's household, that such claim shall be allowed, A.D. 1341.

"'Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Domi- "'nus Hiberniæ, Senescallo et Marescallo hospitii sui, "'salutem. Cum celebris memoriæ Dominus Edwardus, nuper "'Rex Angliæ, pater noster, per chartam suam, quam inspexi- "'mus, concessisset, pro se et hæredibus suis, tunc Abbati "'et Conventui de Sancto Albano, quod ipsi et successores "'sui in perpetuum perciperent et haberent omnes fines et "'amerciamenta omnium hominum suorum, in quibuscunque "'Curiis ipsius patris nostri, et hæredum suorum, quotiens "'ipsos homines fines facere et amerciari contigerit, sine "'occasione vel impedimento ipsius patris nostri, vel hære- "'dum suorum, Justiciariorum, Escaetorum, Vicecomitum, "'aut aliorum ballivorum seu ministrorum suorum quorum- "'cunque; prout in charta prædicta plenius continetur: qua "'quidem libertate dilectus nobis in Christo nunc Abbas loci "'prædicti, et prædecessores sui, Abbates ejusdem loci, a "'tempore confectionis chartæ prædictæ, semper hactenus "'usi sunt et gavisi, sicut dicunt;—vobis mandamus, quod "'ipsum Abbatem omnes fines et amerciamenta omnium "'hominum suorum, si ipsos homines coram vobis fines facere, "'vel amerciari, contigerit, absque impedimento percipere et "'habere permittatis, juxta tenorem chartæ supradictæ, et prout "'ipse hujusmodi fines et amerciamenta percipere et habere "'debet, ipseque, et prædecessores sui prædicti, hujusmodi "'fines et amerciamenta a tempore semper hactenus percipere "'et habere consueverunt. Teste meipso, apud Langleye, "'secundo die Februarii, anno regni nostri Angliæ quinto "'decimo, regni vero Franciæ, secundo."

The claim is formally allowed.

"Virtute cujus brevis, præfato Abbati tam omnes "fines quam amerciamenta omnium hominum suorum "coram Senescallo et Marescallo, in forma prædicta, "secundum tenorem chartæ et brevis prædictorum, "sunt allocata."—In Rotulo decimo.

De lite mota inter Infirmarium Monasterii Sancti Albani et Vicarium Sancti Petri ibidem, super quibusdam oblationibus, de quadam cruce ibidem erecta provenientibus.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Eodem tempore, orta est lis et contentio magna inter Infirmarium, Fratrem Johannem de Redburna, alias dictum "Pyk," et Willelmum Puff, Vicarium ecclesiæ Sancti Petri, de Sancto Albano; pro quadam prætensa injusta petitione et occupatione quarundam oblationum [1]et obventionum ad quamdam crucem de novo erectam in [2]cœmeterio ecclesiæ supradictæ: quam crucem quondam Magister Rogerus de Stoke, horologiarius, manibus suis devotissime sculpserat, et ibidem erexerat, ubi se constituit sepeliri. Fertur autem a multis, quod tantummodo sextis feriis eandem crucem sculpsit; quibus feriis in pane et aqua dicitur jejunasse. Igitur erecta ibidem cruce præfata, cœperunt in eo loco divinitus fieri stupenda miracula, quæ tam vicinos quam procul positos ad eandem crucem adorandam brevi tempore contraxerunt.

Dispute between the Infirmarer and the Vicar of St. Peter's as to the oblations to a certain cross in the churchyard, erected by Roger de Stoke, on Fridays, while fasting.

Miracles thereat.

Crescentibus ergo oblationibus accurrentium peregrinorum, suborta est contentio, ut præmittitur, inter præfatos Infirmarium et Vicarium, pro obventione oblationum prædictarum. Causa igitur devoluta est ad Consistorium Sancti Albani; ubi post multas disceptationes, dictus Vicarius de injusta detentione oblationum est legitime condemnatus ad solvendum insuper dicto Infirmario, Rectori ipsius ecclesiæ, quadraginta solidos, ad quos oblationes ad dictam crucem factæ, et per ipsum perceptæ, ascendere declarabantur; necnon et in expensis in dicta causa factis dicto Infirmario persolvendis condemnatus est.

Many persons make oblations thereto.

The Infirmarer being Rector of the church, the Vicar is fined for unjust detention thereof.

---

[1] Omitted in the text, but supplied in the margin, in a later hand.

[2] *cimiterio* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

De placito super annua pensione per executores Henrici de Meltone vendicata.

Record of trial on claim of arrears of an annual pension, alleged to be due to Henry de Meltone from the Abbot of St. Alban's.

Rotulo trecentesimo septuagesimo septimo.—

"Placita apud Westmonasterium, coram J. de Sto-"nore, et sociis suis, Justiciariis Domini Regis de Banco, "termino Sancti Hillarii, anno Domini Regis nunc de-"cimo nono.—

"Abbas de Sancto Albano summonitus fuit ad re-"spondendum Willelmo de Feriby, executori testa-"menti Henrici de Meltone, de placito quod reddat ei "centum viginti et septem libras, et decem solidos, "quas ei injuste detinet *et cætera*; et unde idem Wil-"lelmus, per Johannem de Feryby, attornatum suum, "dicit quod cum quidam Hugo, permissione divina, "Abbas Monasterii de Sancto Albano, et ejusdem loci "Conventus, per scriptum suum die Lunæ in Festo "Epiphaniæ Domini, anno Incarnationis Domini mil-"lesimo trecentesimo quarto decimo, regni vero Domini "Edwardi Regis, patris Domini Regis nunc, octavo, "per scriptum suum concesserunt se teneri prædicto "Henrico de Meltone, pro laudabili consilio et auxilio "Domini Willelmi de Melton, germani sui, hactenus "impenso, in decem libris sterlingorum annuatim, de "eodem Monasterio apud Sanctum Albanum percipi-"endis, tota vita ipsius Henrici, ad Festa Paschæ et "Sancti Michaelis, per æquales portiones: ad quas "quidem decem libras annuatim fideliter solvendas, "idem Abbas et Conventus obligaverunt se et succes-"sores suos, et Monasterium suum, et omnia bona sua "*et cætera*.—Qui quidem Henricus obiit ultimo die "Decembris, anno Regis nunc primo; ita quod de præ-"dicto annuo redditu, in vita ipsius Henrici, a retro "fuerunt eidem Henrico centum et viginti et septem "libræ, et decem solidi, *et cætera*.—Prædictus Abbas, "licet sæpius requisitus post mortem ipsius Henrici, "prædictos denarios Willelmo de Feryby, et Agneti,

" quæ fuit uxor ipsius Henrici de Meltone, executori- " bus testamenti ipsius Henrici, in vita ipsius Agnetis, " non reddidit; [1] nec etiam Willelmo de Feryby, ut soli " executori, post mortem ipsius Agnetis, non reddidit; " sed denarios illos eidem Willelmo hucusque reddere " contradixit, et adhuc reddere contradicit; unde dicit " quod deterioratus est, et damnum habet, ad valentiam " quadraginta librarum. Et inde producit sectam *et* " *cætera;* et profert hic prædictum scriptum, sub no- " mine ipsorum Abbatis et Conventus, quod prædictam " annuam pensionem testatur in forma supradicta; " cujus data est apud Sanctum Albanum die et anno " supradictis *et cætera.* Profert hic etiam quasdam " litteras testamentorias, sub nomine ipsius Henrici; " per quas satis liquet Curiæ ipsum Willelmum et præ- " fatam Agnetem esse executores ipsius Henrici de " Meltone, et habere administrationem *et cætera.*

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

[2] *Responsio et judicium in placito memorato.*

" Et Abbas, per Ricardum de Burcote, attornatum " suum, venit, et defendit vim et injuriam, quando *et* " *cætera.* Et non potest dedicere quin prædictum sit " factum ipsorum Abbatis et Conventus; sed dicit " quod ipse, virtute scripti prædicti, ut executor ipsius " Henrici, actionem ad petendum debitum prædictum " habere non debet in hac parte. Quia dicit quod qui- " dam Willelmus Hardy, de Wyvelyngham juxta " Stowe Beatæ Mariæ, et Agnes, uxor ejusdem Wil- " lelmi, executrix testamenti Henrici de Meltone, quon- " dam viri prædictæ Agnetis, per scriptum suum, et " idem Willelmus de [3] Fyrby, concesserunt se recepisse " et habuisse, per manus Fratris Willelmi de Belvero, " de religiosis viris, Abbate et Conventu de Sancto

The Abbot pleads a prior formal release of such claim.

[1] Sic in MS.

[2] *Respontio* in MS.

[3] *Fyby* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Albano, viginti libras sterlingorum in perpacationem "et plenam solutionem omnium debitorum in quibus "idem Abbas et Conventus tenebantur prædicto Hen-"rico de Meltone defuncto, pro quadam annua pensione "decem librarum, et ratione cujuscunque obligationis "et contractus inter dictos Abbatem et Conventum et "prædictum Henricum [1] quocunque tempore initorum. "Et idem Willelmus Hardy et Agnes per prædictum "scriptum concesserunt, quod omnia scripta de prædic-"tis religiosis viris, vel eorum successoribus, præfato "Henrico facta, omnino de cætero viribus suis carerent, "et effectu; ita quod [2] quælibet actio cujuscunque exe-"cutorum prædicti Henrici de Meltone versus præ-"dictos religiosos, et eorum successores, de quibuscun-"que debitis in quibus tenebantur eidem Henrico, "totaliter amodo sit extincta.

"Et profert hic prædictum scriptum, sub nomine "ipsorum Willelmi et Agnetis, quod hoc idem testa-"tur; cujus data est apud Wyvelyngham, die Domi-"nica proxima post Festum Translationis Sancti "Thomæ Archiepiscopi, anno regni Regis Edwardi, "Tertii a Conquæstu, quinto: unde petit judicium, si "contra factum ipsorum Willelmi et Agnetis actionem "habere debeat *et cætera.*

"Et prædictus Willelmus de Ferybi non potest hoc "dedicere, quin ipse et prædicti Willelmus Hardy et "Agnes receperunt denarios prædictos in forma præ-"dicta.

The Abbot's defence is allowed, and the claimant amerced.

"Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas eat "inde sine die. Et prædictus Willelmus de Feryby "nihil capiet per breve suum; sed sit in misericordia "pro falso clamio, *et cætera.*"

---

[1] *quoque* in MS.

[2] *qualibet* in MS.

[1] *Placitum inter Priorem Hospitalis et Johannem Godstone, et Luciam, uxorem ejus, super quodam tenemento in Londoniis situato.*

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Record of a trial between the Prior of the Hospital of St. John of Jerusalem and John de Godeston, and Lucia, his wife, as to a messuage situate in the City of London.

" Communia placita tenta die Lunæ proxima ante " Festum Sancti Petri in Cathedra, anno regni Regis " Edwardi, Tertii post Conquæstum, undecimo.

" Prior Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem in " Anglia petit versus Johannem de Godeston, et Lu- " ciam, uxorem ejus, unum mesuagium, cum pertinentiis, " ut jus suum, et Hospitalis sui prædicti, tanquam gave- " lettum, secundum consuetudinem Civitatis *et cætera;* " et unde dicit quod prædicti Johannes et Lucia tenent " de eo et Hospitali suo prædicto, ut de jure Hospitalis " sui prædicti, unum mesuagium, cum pertinentiis, per " servitium viginti et unius solidorum per annum; de " quo quidem servitio quidam Frater Leonardus de Ty- " bertys, Prior Hospitalis prædicti, prædecessor istius " Prioris, fuit seisitus per manus Willelmi filii Symonis " de Nortone, tanquam per manus veri tenentis sui tene- " menti prædicti, tempore pacis, tempore Regis Edwardi " nunc, capiendo inde expletas ad valentiam *et cætera,* " ut in redditibus, arreragiis, et aliis *et cætera,* ut de " jure Hospitalis sui prædicti *et cætera.* Et quia centum " quinque solidi ei a retro fuerunt de redditu prædicto, " die impetrationis brevis sui, videlicet, tertio die Mar- " tii, anno regni Regis Edwardi nunc decimo, de quin- " que annis elapsis; et prædictum mesuagium, cum " pertinentiis suis, fuit indistringibile per unum annum " et unum diem; petit prædictum mesuagium, cum per- " tinentiis, tanquam gavelettum, secundum consuetudi- " nem Civitatis, *et cætera.* Et quod tale sit jus suum, " et Hospitalis sui prædicti, offert *et cætera.*

[1] This section has probably been inserted in error, as it does not appear to bear any reference to St. Alban's.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Et prædicti Johannes et Lucia veniunt, et defen-" dunt jus quicquid *et cætera.* Et dicunt quod dictum " mesuagium non tenetur de prædicto Priore, nec præ-" dictus Frater Leonardus, prædecessor suus, fuit seisi-" tus de redditu prædicto, sicut eis imponit; et hoc " parati sunt verificare *et cætera.*

"Et prædictus Prior similiter. Ideo summoneatur " patria *et cætera.* Et idem dies datus est partibus " *et cætera.*"

[1] *Continuatio placiti præscripti, inter Michaelem, Abbatem Sancti Albani, et Johannem et Luciam prænotatos.*

Record of a trial between the Abbot of St. Alban's and John de Godeston, and Lucia, his wife, as to a messuage situate in the City of London.

"Communia placita tenta die Lunæ proxima ante " Festum Sanctæ Margaretæ Virginis, anno regni Regis " Edwardi, Tertii a Conquæstu, quarto decimo.

"Abbas de Sancto Albano petit versus Johannem " de Godeston, et Luciam, uxorem ejus, unum mesua-" gium, cum pertinentiis, in Londoniis, tanquam gave-" lettum, secundum consuetudinem Civitatis *et cætera.* " Et unde dicit quod prædicti Johannes et Lucia " tenent de eo et ecclesia sua Sancti Albani, ut de " jure ejusdem ecclesiæ, dictum mesuagium, cum per-" tinentiis, per servitium decem solidorum per annum, " ad quatuor anni terminos solvendorum; de quo ser-" vitio quidam Ricardus de Walyngford, quondam " Abbas ecclesiæ prædictæ, prædecessor istius Abbatis, " seisitus fuit per manus Willelmi de Nortone, aurifabri, " tanquam per manus veri tenentis, tempore pacis, " tempore Regis Edwardi nunc, capiendo inde exple-" tas ad valentiam, *et cætera,* ut in redditus arreragiis, " et aliis, *et cætera,* ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ " *et cætera.* Et quia quatuor libræ, decem solidi, ei a

[1] This, not improbably, is an error; as it does not seem to bear any reference to the previous legal proceedings; except that the same parties are defendants.

"retro fuerunt de servitio prædicto die impetrationis "brevis sui, videlicet, octavo die Februarii, anno regni "Regis Edwardi nunc undecimo, et de novem annis "elapsis; et prædictum mesuagium fuit indistringibile "per unum annum et unum diem; petit prædictum "mesuagium, cum pertinentiis, tanquam gavelettum, "secundum consuetudinem Civitatis *et cætera*. Et quod "tale sit jus suum, et ecclesiæ suæ prædictæ, offert "*et cætera*.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Et prædicti Johannes et Lucia veniunt et defen-"dunt jus prædicti Abbatis, et ecclesiæ suæ prædictæ. "Et dicunt quod prædictum mesuagium, cum pertinen-"tiis, non tenetur de prædicto Abbate, et ecclesia sua "prædicta, per servitium prædictum; nec prædictus "Ricardus de Walyngford, prædecessor istius Abbatis, "fuit seisitus de redditu prædicto per manus prædicti "Willelmi de Nortone, sicut idem Abbas versus ipsos "narravit; et hoc petunt quod inquiratur per patriam "*et cætera*. Et prædictus Abbas similiter. Ideo sum-"moneatur patria *et cætera*.

"Postea, continuato processu inter partes prædictas "usque ad Curiam tentam die Lunæ proxima ante "Festum Sanctæ Margaretæ Virginis, anno regni Regis "Edwardi nunc, Tertii post Conquæstum, quinto deci-"mo, venerunt partes prædictæ, et jurati similiter, per "Thomam de Cornewaille et alios in panello. Qui "dicunt, super sacramentum suum, quod prædictum "mesuagium, cum pertinentiis, tenetur de dicto Ab-"bate, et ecclesia sua Sancti Albani, per servitium præ-"dictorum decem solidorum per annum.

Verdict in favour of the Abbot.

"Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas recu-"peret versus prædictos Johannem de Godestone et "Luciam, uxorem ejus, prædictum mesuagium, cum perti-"nentiis, per unum annum et unum diem, tanquam gave-"lettum, secundum [1][consuetudinem] Civitatis *et cætera*,

[1] Omitted in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"nisi prædicti Johannes et Lucia interim satisfecerint "de arreragiis *et cætera.*"

Placita inter Magistrum Hospitalis Sancti Johannis, et Abbatem Sancti Albani, super quodam mesuagio in Londoniis situato.

Record of a trial between the Prior of the Hospital of St. John of Jerusalem and the Abbot of St. Alban's, as to a messuage situate in the City of London.

"Placita tenta die Lunæ proxima ante Festum Sanctæ "Margaretæ Virginis, anno regni Regis Edwardi, Tertii "a Conquæstu, vicesimo.

"Prior Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem, in "Anglia, petit versus Abbatem de Sancto Albano unum "mesuagium, cum suis pertinentiis, in Londoniis, ut jus "suum, et Hospitalis sui prædicti ; et unde dicit, quod "quidam Petrus de Hacham, quondam Prior Hospitalis "prædicti, prædecessor istius nunc Prioris, fuit seisitus de "mesuagio prædicto in dominico suo, ut de feodo et jure "Hospitalis sui prædicti, tempore pacis, tempore Regis "Edwardi, avi Domini Regis Edwardi nunc, capiendo "inde expletas ad valentiam *et cætera;* et in quod dictus "Abbas non habet ingressum, nisi post dimissionem quam "prædictus Petrus inde fecit cuidam Roberto Frere, cis-"sori Londoniarum, et Ceciliæ, uxori suæ, ad terminum "qui præteriit; et quod post prædictum terminum ad "præfatum nunc Priorem reverti debet; et quod tale "sit jus ipsius nunc Prioris, et Hospitalis sui prædicti, "offert *et cætera.*"

Responsio per attornatum in placito præscripto, cum judicio super eodem.

"Et prædictus Abbas, per Johannem de Sarum, at-"tornatum suum, dicit quod non cognovit aliquam "dimissionem esse factam de tenemento prædicto per "præfatum Petrum de Hacham præfatis Roberto et "Ceciliæ, sicut prædictus Prior supponit. Et dicit

"quod quidam Willelmus de Totthale, quondam Prior "Hospitalis prædicti, successor prædicti Petri de Hac- "cham, prædecessor istius nunc Prioris, et fratres ejus- "dem Hospitalis, assensu communi et voluntate una- "nimi fratrum et Capituli dicti Hospitalis, in seisinam "prædicti Roberti Frere et Ceciliæ, uxoris suæ, con- "cesserunt; et per scriptum suum confirmaverunt præ- "dictis Roberto Frere, et Ceciliæ, uxori suæ, prædic- "tum mesuagium, cum pertinentiis, habendum et tenen- "dum prædictis Roberto et Ceciliæ, et hæredibus dicti "Roberti; quod quidem scriptum prædictus Abbas pro- "fert in Curia, et petit judicium. Si contra factum "prædictum præfatus Prior venerit eum de tenemento "prædicto, attornatum habere potest.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Post ad Curiam tentam *et cætera*, prædictus Prior "dicit quod factum suum non potest dedicere, *et cætera*. "Ideo consideratum est, *et cætera*."

The Prior admits the Abbot's right.

Processus placiti, quod Abbas de Sancto Albano non tenetur quicquam solvere ad primogenitum Regis militem faciendum, seu [1] *[pro] primogenita filia maritanda, ratione maneriorum suorum de Wynslowe et Greneburgh in Comitatu Bukynghamiæ.*

Record of a trial as to the Abbot's liability to aid for conferring knighthood on the King's eldest son, in respect of certain manors.

"Placita coram Baronibus de Scaccario apud West- "monasterium, ad quindenam Paschæ, anno regni Regis "Edwardi, Tertii a Conquæstu Angliæ, tricesimo.

"Dominus Rex mandavit hic breve suum de Magno "Sigillo, quod est inter Communia de anno tricesimo, "videlicet, Paschæ, in hæc verba.—

"'Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Domi- "'nus Hiberniæ, Thesaurario et Baronibus suis de Scaccario, "'salutem. Monstravit nobis dilectus nobis in Christo Abbas "'de Sancto Albano per petitionem suam, coram nobis et Con-

Precept to the Exchequer thereon.

[1] Omitted in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

" 'silio nostro, in Parliamento nostro apud Westmonasterium, " 'in crastino Sancti Hillarii proximo præterito tento, exhibi- " 'tam, quod licet ipse teneat, ipseque, et prædecessores sui, " 'Abbates loci prædicti, de dono progenitorum nostrorum, " 'Regum Angliæ, a tempore quo non extat memoria, tenere " 'consueverunt, maneria de Greneborw et Wynslowe, ac quæ- " 'dam alia maneria, terras, et tenementa, in Comitatu Buk- " 'ynghamiæ, in liberam, puram, et perpetuam eleemosynam, " 'de quocunque militari ac sæculari servitio quieta; collec- " 'tores tamen auxilii quadraginta solidorum, nobis nuper de " 'singulis feodis militum, ad primogenitum filium nostrum " 'militem [1] faciendum, concessi, in eodem Comitatu Bukyng- " 'hamiæ, prætextu [2] cujusdam evidentiæ de dicto Scaccario " 'eis missæ, per quam compertum fuit quod dudum Abbas " 'dicti loci pro quibusdam prædictorum maneriorum in " 'dicto Comitatu Bukynghamiæ, anno regni Domini Ed- " 'wardi, quondam Regis Angliæ, avi nostri, decimo octavo, " 'ad auxilium hujusmodi, ad centum solidos assessus fuit: de " 'quibus quidem centum solidis dudum Abbas prædicti loci " 'allocationem, virtute cujusdam generalis perdonationis de " 'omnibus debitis, eidem dudum Abbati per dictum avum " 'nostrum factæ, incaute obtinuit, justam exonerationem suam " 'in hac parte, prout juste et de jure potuit, minime prose- " 'quendo; centum solidos ab eodem dudum Abbate, pro duo- " 'bus feodis militum et dimidio, ratione maneriorum, terra- " 'rum, et tenementorum prædictorum, per graves districtiones " 'exigunt; ipsumque ea occasione multipliciter inquietant et " 'molestant, in ipsius Abbatis, et ecclesiæ suæ prædictæ, " 'grave damnum, et præjudicium manifestum; super quo " 'nobis supplicavit sibi per nos de remedio provideri:—Nos, " 'nolentes eidem Abbati, seu ecclesiæ suæ prædictæ, inju- " 'riari, vobis mandamus quod, visis chartis progenitorum " 'nostrorum inde factis, ac evidentiis et memorandis Scaccarii " 'prædicti, præmissa contingentibus, si per inspectionem " 'eorundem, vel per inquisitionem, aut alio modo [3] legitime " 'vobis constare poterit prædictum Abbatem, et prædecessores " 'suos, dicta maneria, [4] terras, et tenementa, in Comitatu præ- " 'dicto, a tempore quo non extat memoria, in liberam, puram, " 'et perpetuam eleemosynam de quocunque militari ac sæ- " 'culari servitio, et auxiliis ad primogenitos filios regios

[1] *faciendi* in MS., by inadvertence.

[2] *cujus* in MS., corrected in the margin, in a later hand.

[3] *legittime* in MS.

[4] *terre* in MS.

" 'milites faciendos, et filias maritandas, quieta et exonerata
" 'semper hactenus, nisi tantum dictis centum solidis, super
" 'prædictum dudum Abbatem dicto anno decimo octavo im-
" 'provide assessis, et postmodum, prætextu generalis perdo-
" 'nationis prædictæ, eidem nuper Abbati allocatis, tenuisse,
" 'et de jure tenere debere, tunc exactioni hujusmodi Ab-
" 'bati prædicto pro prædictis centum solidis, ad opus nostrum,
" 'occasione prædicta, sic factæ, seu etiam faciendæ, prout
" 'justum fuerit, supersederi, et ipsum inde exonerari et quie-
" 'tari, ac districtiones sibi ea occasione factas relaxari, facia-
" 'tis; allocatione de centum solidis prædictis, prætextu ge-
" 'neralis perdonationis prædictæ incaute, ut præmittitur, et
" 'ex simplicitate, sic obtenta, non obstante. Teste meipso,
" 'apud Westmonasterium, vicesimo secundo die Junii, anno
" 'regni nostri Angliæ vicesimo secundo, regni vero nostri
" 'Franciæ nono.'

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Et modo ad quindenam Paschæ venit hic prædictus
" Abbas, per Robertum de Sekyndone, attornatum suum,
" et queritur ipsum graviter districtum esse per Vice-
" comitem Bukynghamiæ pro centum solidis, ab eo ex-
" actis pro auxilio Regi nunc ad primogenitum filium
" suum militem faciendum, anno regni sui vicesimo con-
" cludente, videlicet, die Lunæ proxima post Festum
" Nativitatis Beatæ Mariæ, ratione terrarum et tenemen-
" torum suorum in Grenesburgh et Wynslowe; et hoc
" injuste, quia dicit quod ipse prædicto anno vicesimo
" tenuit, et tenet in præsenti, et prædecessores sui te-
" nuerunt a tempore quo non extat memoria, omnia
" terras et tenementa sua in villis prædictis, in liberam,
" puram, et perpetuam eleemosynam, absque aliquo
" servitio militari, seu sæculari, pro terris et tenemen-
" tis suis faciendo, seu aliquibus auxiliis hujusmodi;
" exceptis prædictis centum solidis assessis super Ab-
" batem loci prædicti, prædicto anno octavo decimo, et
" postmodum perdonatis. Et ostendit Curiæ quamdam
" chartam de confirmatione Regis Edwardi, avi nostri,
" in qua chartæ Regum Henrici et Ricardi annotantur
" et confirmantur; cujus chartæ confirmationis tenor
" sequitur, in hæc verba.—*Sequitur Charta, et cætera.*
" Et petit de dicto auxilio, ab eo sic exacto, exone-

Proceedings on the said trial.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"rari, et quietum fieri, secundum tenorem brevis "supradicti.

"Et super hoc facto scrutinio Rotulorum, super "exactione debiti prædicti, compertum est quod cen- "tum solidi exiguntur de Abbate de Sancto Albano de "auxilio Regi nunc concesso, prædicto anno vicesimo, "ad primogenitum filium suum militem faciendum, "sicut continetur in Magno Rotulo de anno vicesimo "octavo in Bedefordia [1] [et] Bukynghamia; unde vi- "ginti solidi pro dimidio feodi militis in Byggyng "cum Grenesborw, in hundredo de Wodesdon, et qua- "tuor libræ pro duobus feodis in Wynslowe, in hun- "dredo de Muresle; sicut continetur in Rotulis de "particulis compoti Thomæ de la Hay de Foxcote, "et Johannis le Venour, collectorum auxilii prædicti "in dicto Comitatu Bukynghamiæ, hic in Thesaurario "existentibus.

"Compertum est etiam in Magno Rotulo de anno "sexto decimo Regis Edwardi, patris Regis nunc, in "Bedefordia [1] [et] Bukynghamia, quod centum solidi "exigebantur de Abbate de Sancto Albano de auxilio "Regis avo concesso, anno regni sui octavo decimo, ad "primogenitam filiam suam maritandam; videlicet, "decem solidos pro dimidio feodi militis in Byggyng "cum Grenesborow, in hundredo de Wodesdon, et qua- "tuor libras pro duobus feodis in Wynslowe, in hun- "dredo de Muresle; sicut continetur in compoto Walteri "de Mollesworth, nuper Vicecomitis Bukynghamiæ, et "Rogeri de Tyryngham, collectorum auxilii prædicti, "hic in Thesaurario existente. De quibus quidem cen- "tum solidis Abbas loci prædicti exoneratus fuit, et qui- "etus, in eodem Rotulo, per breve Regis Edwardi, patris, "allocatum eidem Abbati; ibidem continens quod cum "Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, avus Regis

[1] Omitted in MS.

"hujus, secundo die Augusti, anno regni sui nono "decimo, pro quibusdam arduis negotiis expediendis "mutuo recepit de [1]pecunia, in subsidium Terræ "Sanctæ a clero concessum, eidem Abbati et Conven"tui nomine Summi Pontificis liberata, in deposito "custodienda; quas idem Abbas et Conventus post"modum pro eo Rege, avo dicto, Summo Pontifici "usque ad eundem diem solvere tenebantur; mandavit "Baronibus suis de Scaccario per idem breve, quod "ipsos Abbatem et Conventum inde exonerarent, et "quietos esse facerent.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Et facto ulterius scrutinio Rotulorum *et cætera*, si "idem Abbas, vel prædecessores sui, in aliquo tempore "elapso solverunt, vel onerati fuerunt de aliquo alio "hujusmodi auxilio ante dictum annum octavum "decimum avi, pro dictis terris et tenementis suis, "seu scutagio assessis pro feodis militum, temporibus "progenitorum Regis nunc; non est compertum penes "Scaccarium quod idem Abbas, vel prædecessores sui, "de aliquo auxilio seu scutagio temporibus retroactis "onerati fuerunt; vel aliquod servitium militare fece"runt pro dictis terris et tenementis in Byggyng, "Grenesborwe, et Wynslowe, præterquam de præ"dictis centum solidis, sic perdonatis, et prædictis "aliis centum solidis, unde idem Abbas modo que"ritur.

"Et super hoc, quæsitum est a prædicto Abbate, "si ipse teneat aliqua alia terras et tenementa onerata "de auxiliis seu scutagio. Dicit quod sic; videlicet, "diversa alia terras et tenementa in Comitatu Hert"fordiæ in dominico et servitio, per servitium sex "feodorum militum tantum; pro quibus dicit satisfac"tum esse Regi, et progenitoribus suis, de auxiliis et "scutagio; et se et prædecessores suos servitia sua

[1] *peccunia* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

"fecisse pro eisdem; quod satis liquere potest per "Rotulos et Memoranda hujus Scaccarii, ut intelligit.

"Super quo scrutatis Rotulis *et cætera*, compertum "est in Rotulis de Marescallia de diversis exercitibus "progenitorum Regis nunc, quod Abbates loci præ-"dicti onerati fuerunt de diversis scutagiis et aux-"iliis, super ipsum assessis, temporibus dictorum "progenitorum, et [1] recognoverunt servitia sua debita "prædictis progenitoribus pro sex feodis militum in "Comitatu Hertfordiæ, in exercitibus prædictis; pro "quibus quidem sex feodis militum, collectores auxilii "prædicti Regi nunc concessi in Comitatu Hertfordiæ, "exemplariter, prout aliis temporibus præteritis, one-"rantur in compoto suo de duodecim libris receptis de "præfati Abbate, pro auxilio ipsum contingente pro "eisdem sex feodis; sicut continetur in Rotulo com-"poti de auxilio, et in Rotulo de particulis compoti "dictorum collectorum hujusmodi in Thesaurario exis-"tente; ubi particulæ oneris de eodem auxilio plenius "annotantur. In quo quidem Rotulo compoti com-"pertum est quod satisfactum est Regi de duodecim "libris præ dictis; sed quia in brevi, seu chartis præ-"dictis, nulla fit mentio de Byggyng, et invenitur "discrepantia in nominatione locorum prædictorum "in eisdem chartis et Rotulis de particulis,—videlicet, "in hoc, quod in chartis illis invenitur 'Grenesbury,' "et in Rotulo de particulis annotatur 'Grenesborwe,' "quæsitum est a præfato Abbate, si quid habeat, vel "dicere sciat, quare dicti viginti solidi, ab eo exacti "pro terris et tenementis in Byggyng et Grenes-"borowe, de ipso levari non debent.

"Ad quod idem Abbas dicit quod 'Grenesbyri' et "'Grenesborowe' sunt una et eadem villa, et non "diversæ, et Byggyng est parcella ejusdem villæ de "Grenesborowe; et hoc prætendit verificare *et cætera*.

[1] *recognoverat* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

" Et dicit ulterius, quod ipse tenet, et prædecessores " sui, Abbates loci prædicti, a tempore quo non extat " memoria, tenuerunt, prædicta maneria de Byggyng, et " Grenesborowe, et Wynslowe, in liberam, puram, et " perpetuam eleemosynam, semper hactenus quieta et " exonerata de quocunque militari ac sæculari servitio, " et auxilio ad primogenitum filium Regis militem " faciendum, seu primogenitas filias suas maritandas; " præterquam de prædictis centum solidis, ut præmitti- " tur, perdonatis; et hoc similiter prætendit verificare, " *et cætera.* Et petit, ut prius *et cætera,* [1] inquiratur " inde, antequam *et cætera.* Et præceptum est Vice- " comiti quod venire faciat hic a die Sanctæ Trinitatis " in quindecim dies duodecim *et cætera,* de visneto de " Byggyng, Grenesborow, et Wynslowe, quorum qui- " libet *et cætera,* per quos *et cætera,* qui nec *et cætera,* " ad recognoscendum *et cætera.* Et idem dies datus est " præfato Abbati, et interim respectus *et cætera.*

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

" Ad quem diem prædictus Abbas, per prædictum " attornatum suum, venit. Et Vicecomes non retor- " navit breve. Ideo datus est dies ulterius præfato " Abbati, usque ad diem Sancti Michaelis in quin- " decim dies. Et præceptum est, sicut alias, Vicecomiti, " quod venire faciat hic duodecim *et cætera,* ad eundem " diem.

" Ad quem diem prædictus Abbas venit, per dictum " attornatum suum. Et Vicecomes retornavit breve, " et nomina juratorum, *et cætera.* Et ipsi non ve- " niunt. Ideo datus est dies præfato Abbati usque a " die Sancti Hillarii in quindecim dies. Et præcep- " tum est Vicecomiti, quod distringat juratores *et cæ-* " *tera.* Et præter illos, sex [2] tallatos *et cætera.* Ita " *et cætera* ad eundem diem, vel interim, coram Hen- " rico Grene, Justiciario Regis assignato per litteras

[1] *inde* is inserted here, evidently in error.

[2] *tall'* in MS., meaning—"tales-"men."

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

" Regis patentes, ad inquisitionem illam capiendam ad " certos diem et locum, quos *et cætera.* Ita quod inqui- " sitionem illam habeat hic ad prædictam quindenam " Sancti Hillarii.

Breve Regis in placito præscripto.

Writ enjoining that a Jury shall be empanelled, to make inquisition as to the identity of "Grenes-"bury" and "Grenes-"borowe."

" Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Domi- " nus Hiberniæ, Vicecomiti Bukynghamiæ, salutem. Præ- " cipimus tibi quod distringas Henricum Chalfhunt militem, " Robertum Craunford, Johannem Verneye, Johannem Fruter, " Ricardum Jarpenville, Johannem filium Ricardi Atte Welde, " Willelmum Duyn, [1] Matthæum Atte Thee, Philippum de " Wenge, Johannem Kempe, Robertum Danuers, Hugonem " de Welford, Johannem de Myrytone, Johannem Atte Welae, " Walterum de Bedford, Ricardum Cok, Willelmum Atte " Crouche, et Rogerum Sygar de Pechelesthorne, per omnes " terras et catalla sua in balliva tua, ita quod nec ipsi, nec " aliquis per eos, ad ea manus apponant, donec aliud inde " tibi præceperimus; et quod de exitibus earundem terrarum " nobis respondeas; et quod habeas corpora eorum coram " Baronibus de Scaccario nostro, apud Westmonasterium, a " die Sancti Hillarii in quindecim dies, vel interim coram " dilecto et fideli nostro, Henrico de Grene, Justiciario nostro " assignato per litteras nostras patentes ad inquisitionem " illam capiendam, ad certos diem et locum quos idem Hen- " ricus tibi scire faciet ex parte nostra, ad recognoscendum " super sacramentum suum si 'Grenesbury' et 'Grenesbo- " 'rowe' sunt una et eadem villa, vel diversæ villæ, et si " Biggyng sit parcella ejusdem villæ de Grenesborowe; et si " Abbas de Sancto Albano, et prædecessores sui, a tempore " quo non extat memoria, tenuerunt maneria sua de Byggyng, " Grenesborowe, et Wynslowe, in liberam, puram, et perpe- " tuam eleemosynam, semper hactenus quieta et exonerata de " quocunque militari ac sæculari servitio et auxilio ad pri- " mogenitos filios Regis milites faciendos, et ad primogenitas " filias suas maritandas, præterquam de centum solidis Regi " Edwardo, avo nostro, anno regni sui octavo decimo con- " cessis ad primogenitum filium suum militem faciendum, de " quibus Abbas loci prædicti exoneratus fuit anno regni Do-

---

[1] Or *Matthiam; Mathm* in MS.

"mini Edwardi, quondam Regis Angliæ, patris nostri, sexto "decimo, ut prædictus Abbas dicit, necne: quia prædictus "Abbas posuit se inde in inquisitionem illam. Et interim "demandæ quam facis præfato Abbati de centum solidis ab eo "exactis, de auxilio nobis ad primogenitum filium nostrum "militem faciendum concessis, supersedeas; et districtionem, "si quam ei ea occasione feceris, interim relaxes eidem. Et "præter illos, sex tales probos et legales homines de balliva "tua, de visneto villæ et locorum prædictorum, in juratam illam "ponas, ne pro defectu juratorum inquisitio illa ad dictos diem "et locum remaneat capienda. Et habeas nomina prædicto-"rum sex, et hoc breve. Teste, G. de Wilford, apud Westmo-"nasterium, vicesimo sexto die Novembris, anno regni nostri "Angliæ tricesimo, regni nostri Franciæ septimo decimo."

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Placitorum de anno tricesimo, Paschæ, Hugo Chastelone, "Vicecomes. Executio istius brevis patet in panello eidem "brevi consuto; et mandatum Domini Regis quod mihi inde "venit, est huic brevi annexum.

Breve Regis in placito prœnotato.

Writ enjoining general inquisition as to the Abbot's alleged exemption from military aids.

"Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Dominus "Hiberniæ, dilecto et fideli suo, Henrico de Grene, Justiciario "suo, [1][salutem]. Monstravit nobis dilectus nobis in Christo "Abbas de Sancto Albano, per petitionem suam, coram nobis "et Consilio nostro, in Parliamento nostro apud Westmonas-"terium nuper tento, exhibitam, quod licet ipse teneat, ipseque, "et prædecessores sui, Abbates loci prædicti, ex dono [2]pro-"genitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, a tempore "quo non extat memoria, tenere consueverunt, maneria de "Grenesborowe et Wynslowe, ac quædam alia maneria, terras, "et tenementa, in Comitatu Bukynghamiæ, in liberam, puram, "et perpetuam eleemosynam, de quocunque militari ac sæcu-"lari servitio quieta; collectores tamen auxilii quadraginta "solidorum nobis nuper de singulis feodis militum ad pri-"mogenitum filium faciendum militem concessi, in eodem "Comitatu Bukynghamiæ, prætextu cujusdam evidentiæ de "Scaccario nostro eis missæ, per quam compertum fuit quod "dudum Abbas dicti loci pro quibusdam maneriorum [3]prædicto-"rum in dicto Comitatu Bukynghamiæ, anno regni Domini

---

[1] Omitted in MS.

[2] *primogenitorum* in the text; but corrected in the margin in a somewhat later hand.

[3] *prædicto* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Edwardi, quondam Regis Angliæ, avi nostri, octavo decimo, "ad auxilium hujusmodi ad centum solidos assessus fuit; de "quibus quidem centum solidis dudum Abbas loci prædicti "allocationem, virtute cujusdam generalis perdonationis de "omnibus debitis eidem dudum Abbati per dictum avum "nostrum factæ incaute, obtinuit justam exonerationem suam "in hac parte, prout juste et de jure potuit, minime prose-"quendo; centum solidos ab eodem nunc Abbate, pro duobus "feodis militum et dimidio, ratione maneriorum, terrarum, "et tenementorum prædictorum, per graves districtiones "exigunt, ipsumque ea occasione multipliciter inquietant et "molestant, in ipsius Abbatis, et ecclesiæ suæ predictæ, grave "damnum, et præjudicium manifestum; super quo nobis sup-"plicavit sibi per nos de remedio provideri:—Nos, nolentes "eidem Abbati, seu ecclesiæ suæ prædictæ, injuriari, et de "fidelitate et industria vestris plenarie confidentes, assigna-"vimus vos ad inquirendum super præmissis, et eorum cir-"cumstantiis, per sacramentum bonorum et legalium hominum "Comitatus Bukynghamiæ, per quos rei veritas melius sciri "poterit, et inquiri, juxta tenorem recordi, et processus inde, "quem vobis sub pede sigilli dicti Scaccarii nostri, pro "meliori informatione habenda inde, cum præsentibus mit-"timus inspiciendum. Et ideo vobis mandamus, quod ad "certos diem et locum, quos ad hoc provideritis, super præ-"missis, et eorum circumstantiis, juxta tenorem recordi "prædicti, diligenter inquiratis in forma prædicta; et inquisi-"tionem inde, coram vobis distincte et aperte captam, habeatis "ad dictum Scaccarium nostrum apud Westmonasterium, a die "Sancti Hillarii in quindecim dies, sub sigillo vestro, et "sigillis eorum per quos facta fuerit. Et hoc breve manda-"vimus [1] N., Vicecomiti nostro Comitatus prædicti, quod ad "certos diem et locum, quos ei scire facietis ex parte nostra, "venire faciat coram vobis juratores inquisitionis prædictæ, ad "faciendam inde juratam. In cujus rei testimonium, has "litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste G. de Wilford, "apud Westmonasterium, vicesimo quinto die Novembris, "anno regni nostri Angliæ tricesimo, regni vero nostri Franciæ "octavo decimo."

[1] . *n* . in MS.

Breve Regis placiti prænotati.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Per Rotulum Placitorum de anno tricesimo—Paschæ.—

"Henricus de Grene, Justiciarius Domini Regis, ad quam-"dam inquisitionem inter Dominum Regem et Abbatem de "Sancto Albano, juxta tenorem cujusdam recordi et processus "de Scaccario dicti Domini Regis in Comitatu Bukyng-"hamiæ capiendi, assignatus, Vicecomiti ejusdem Comitatus "salutem. Ex parte Domini Regis tibi mando, quod venire "facias coram me apud Southcote, die Lunæ proxima post "Festum Sancti Andreæ Apostoli, proximo futurum, viginti "quatuor, tam milites, quam alios liberos et legales homines, "de visnetis de Byggyng, Grenesborowe, et Wynslowe, et "qui Abbatem de Sancto Albano aliqua affinitate non attingunt, "ad faciendum id quod eis injungetur, juxta præceptum "cujusdam brevis Domini Regis de Scaccario prædicto, quod "tibi inde venit. Et habeas ibi tunc nomina juratorum, "breve Domini Regis, et hoc præceptum. Datum apud "Westmonasterium, vicesimo sexto die Novembris, anno Regis "Edwardi, Tertii a Conquæstu, Angliæ tricesimo, regni vero "sui Franciæ [1] [octavo decimo].

Precept to the Sheriff of Bucks, enjoining him to hold an Inquisition as to the identity of "Grenesbury" and "Grenesborowe," and the Abbot's alleged exemption.

Processus et continuatio placiti præscripti.

"Ad quam quindenam prædictus Abbas, per præ-"dictum attornatum suum, venit. Et prædictus Hen-"ricus de Grene liberavit hic quamdam inquisitionem, "apud Southcote, die Lunæ proxima post Festum "Sancti Andreæ Apostoli, anno tricesimo Regis nunc, "super præmissis captam, per sacramentum Roberti "Craunford, Johannis Fruter, Ricardi Jarpenville, Wil-"lelmi Duyn, Matthæi Atte Thee, Philippi de Wenge, "Johannis Kempe, Johannis Atte Welle, Ricardi Cok, "Henrici Atte Welde, Hugonis Herberd, et Johannis filii "Ricardi Atte Welde. Qui dicunt, super sacramentum "suum, quod 'Grenesbury' et 'Grenesborowe' est una "et eadem villa, et non diversæ. Et dicunt quod "Byggyng est parcella ejusdem villæ de Grenesborowe.

Finding of the Jury in favour of the Abbot's claim of exemption.

[1] Omitted in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

" Et dicunt quod Abbas de Sancto Albano, et prædecessores sui, a tempore quo non extat memoria, tenuerunt prædicta maneria de Byggyng, Grenesborwe, et manerium de Wynslowe, in liberam, puram, et perpetuam eleemosynam, semper hactenus quieta [1] [et] [2] exonerata de quocunque militari ac sæculari servitio, et auxilio ad primogenitum filium Regis militem faciendum, seu primogenitas filias suas maritandas, præterquam de prædictis centum solidis *et cætera*, ut prædictus Abbas in placito suo allegavit *et cætera*. Dicunt etiam quod Abbas nec prædecessores sui, a tempore—*ut supra, et cætera,*—de [3] nullis oneribus, [4] quotis, sive talliis, ut servitio sæculari, vel alio modo, sive de servitio militari soluto, nunquam onerati fuerunt, nec solverunt; sed [5] in quietam, puram, et perpetuam eleemosynam ea tenent, et tenuerunt. Et credunt quod decimas pro eis inter [6] clerum solvunt, et omni tempore solverunt. In cujus rei testimonium, juratores prædicti sigilla sua apposuerunt."

Judicium super placito prænotato.

Judgment pronounced in the Exchequer, in favour of the Abbot.

" Et prædictus Abbas petit judicium super veredicto Inquisitionis prædictæ. Super quo habita deliberatione inter Barones *et cætera*, consideratum est quod prædictus Abbas de prædictis centum solidis ab eo exactis de auxilio prædicto, in Byggyng, Grenesborowe, et Wynslowe, exoneretur, et quietus existat, prætextu præmissorum."

In Magno Rotulo de anno tricesimo—Essexia.—

" Abbas de Sancto Albano debet centum solidos de

[1] Omitted in the text, but inserted above, in a later hand.

[2] *exhonerata* in MS.

[3] Sic in MS.; correctly, "*ullis*" and "*unquam onerati.*"

[4] *cotis* in MS.

[5] Omitted in the text; but supplied in the margin, in a later hand.

[6] *cleros* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

"auxilio Regis ad primogenitum filium suum militem "faciendum, concesso anno tricesimo, pro duobus feodis "militis et dimidio in Byggyng et Wynslowe; sed non "debet inde sumoniri. Per breve Regis irrotulatum in "Memorandis de hoc anno, termino Paschæ, et proces-"sum inde habitum, et considerationem Baronum: "annotatis in Rotulo Placitorum de anno tricesimo, "termino Paschæ. Et quietus est."

Michael, 29th Abbot. A.D. 1335–49.

Enrolment in the Exchequer to that effect.

De placito super quadam annua [1] pensione decem marcarum, Hugoni de Bolbek de ecclesia de [2] Herteburne debita.

"Abbas de Sancto Albano summonitus fuit ad re-"spondendum Johanni de Lancastria, de placito quod "reddat ei decem marcas quæ ei a retro sunt de annuo "redditu decem marcarum, quem ei debet *et cætera:* "et unde idem Johannes per Willelmum de Coleshulle, "attornatum suum, dicit quod cum quidam Johannes, "quondam Abbas de Sancto Albano, prædecessor, *et* "*cætera,* ex assensu et voluntate Capituli sui, decimo "nono die Maii, anno regni Regis Henrici, [3] avi Do-"mini Regis nunc, tricesimo sexto, apud Wylom, pro "se et successoribus suis, concessit se teneri Hugoni "de Bolebek, militi, hæredibus, et assignatis suis, in "decem marcis annuæ pensionis, infra Octabas Sancti "Martini in hyeme, apud manerium de Hertborne, per "manus procuratoris prædicti Abbatis, et successorum "suorum, capellano vel clerico prædicti Hugonis, hære-"dum, vel assignatorum suorum, cuicunque dictam pen-"sionem decem marcarum conferre voluissent, sol-"vendarum in perpetuum. De quo quidem redditu "idem Hugo fuit seisitus per manus prædicti Johannis

Record of trial, on claim by John de Lancaster of a pension of ten marks alleged to have been granted by the Abbot of St. Alban's to Hugh de Bolebek, his heirs and assigns.

[1] *pensionis* in the text; but faintly corrected in the margin, in a later hand.

[2] *Hetham* in the text; but corrected in the margin, in another hand.

[3] Correctly speaking, "*proavi.*"

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Abbatis *et cætera,* tempore ejusdem Regis *et cætera;* "et similiter, quædam Philippa, filia et hæres prædicti Hugonis, seisita fuit de prædicto redditu per "manus cujusdam Rogeri, quondam Abbatis de Sancto "Albano, prædecessoris istius Abbatis *et cætera,* tempore Edwardi Regis, patris Domini Regis nunc, "*et cætera;* et etiam ipsemet seisitus de prædicto "redditu per manus istius Abbatis, usque ad unum "annum ante diem impetrationis brevis sui; scilicet, "octavum diem Octobris, anno regni Regis nunc octavo "decimo.

"Quod prædictus Abbas prædictum redditum ipsi "Johanni subtraxit, et illum ei reddere contradixit, et "adhuc contradicit; unde dicit quod deterioratus [1][est], "et damnum habet, ad valentiam viginti librarum. Et "inde producit sectam, *et cætera.*

Responsio et judicium super placito prænotato.

The Abbot pleads a quit-claim by the said John; who admits the same.

"Et Abbas per Thomam de Harpesfeld, attornatum "suum, venit, et defendit vim et injuriam, quando *et* "*cætera.* Et dicit quod prædictus Johannes nihil exigere potest de prædicto redditu, *et cætera.* Dicit "enim quod idem Johannes per scriptum remisit et "quietum clamavit, pro se, et hæredibus, et executoribus, et assignatis suis, in perpetuum prædicto Abbati "de Sancto Albano, et successoribus suis, totum jus et "clamium quæ habuit, vel aliquo modo habere potuit, "in prædicta annua pensione prædictarum decem marcarum; ita quod nec ipse, nec hæredes, executores, "vel assignati sui, de cætero prædictam pensionem, in "toto vel in parte, exigere vel vendicare poterunt in "futurum. Ita quod omnia munimenta dictam pensionem contingentia, penes se vel aliquem hæredum, "vel executorum, vel assignatorum suorum residentia,

[1] Omitted in MS.

"vel inventa, nullius de cætero penitus sint momenti; "sed in perpetuum omni careant robore firmitatis.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"Et profert quoddam scriptum sub nomine ipsius "Johannis, quod hoc idem testatur in forma prædicta; "cujus data est apud Storteforde, die Dominica proxima "post Festum Sancti Lucæ Evangelistæ, anno regni "Regis nunc decimo nono. Et petit judicium *et cætera*.

"Et Johannes non potest dedicere quin prædictum "scriptum sit factum suum.

"Ideo consideratum est, quod prædictus Johannes "nihil capiat per breve suum; sed sit in misericordia "pro falso clamio, *et cætera*. Et prædictus Abbas eat "inde sine die, *et cætera*."

Judgment in favour of the Abbot; and John de Lancaster is amerced.

Michaelis anno nono decimo.—Rotulo trecentesimo quadragesimo.

De parochianis Sancti Petri, [1] *[pro] prostratione arborum in Cœmeterio ibidem, solemniter excommunicatis.*

Tempore hujus Abbatis, parochiani ecclesiæ Sancti Petri, de villa Sancti Albani, quasdam arbores prostraverunt in cœmeterio ejusdem ecclesiæ Sancti Petri, sine licentia [2] Rectoris, taxatas ad valorem viginti quinque solidorum; quos omnes Archidiaconus sententia excommunicationis innodavit, quanquam illas arbores ad opus ecclesiæ prostravissent.

The parishioners of St. Peter's excommunicated for felling trees in the churchyard, without leave of the Rector.

De quadam domo in villa Sancti Albani per Regis Escaetorem in manu [3] *seysata, et expost per processum inde liberata.*

Hujus Abbatis tempore, factus est processus coram Escaetore Hertfordiæ de quadam domo et solario, ædi-

A house and sollar, belonging

---

[1] Omitted in MS.

[2] The words "*vicarii vel*" occur before this in MS., but have been run through with the pen. As to the disagreements between the Rector and Vicar of St. Peter's, see p. 335 *ante*.

[3] *seysita* is inserted in the margin, as the more correct form, in a later hand.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

to the Abbot, in St. Alban's, seized by the Escheator as encroaching on the King's highway. On inquisition held, such is found not to be the case.

ficatis in villa de Sancto Albano juxta [1] Le Fisshameles, dimissa Johanni Otowy ad terminum quadraginta annorum; ac etiam de tribus postibus dimissis Rogero de Heytone. Quam quidem domum Escaetor *et cætera* cepit in manu Regis; eo quod, ut dicebatur, in strata regia fuerant ædificata, ad transeuntium nocumentum. Unde expost, jussu Regis capta inquisitione, compertum est domum illam et solarium non in strata regia, nec in nocumentum transeuntium, fore constructa, sed in solo proprio Abbatis de Sancto Albano *et cætera,* prius ædificata ibidem. Quare Rex mandavit Escaetori, ut de domo et solario nullatenus se intromittat; ut in sequentibus plenius apparebit.—

Breve Regis ædificatorium super processu et inquisitione materiæ [2] prænotatæ.

Mandate to the King's Escheator, enjoining that the Abbot shall be no further molested therein.

"Rex dilecto et fideli suo, Johanni de Coggeshale, Escaetori "suo in Comitatu Hertfordiæ, salutem. Cum nos, nuper vo-"lentes certiorari super modo et causa captionis unius domus "et unius solarii Abbatis de Sancto Albano, in villa de Sancto "Albano, per vos, ut dicebatur, in manum nostram captorum, "vobis mandaverimus quod nos super modo et causa præ-"dictis redderetis certiores; ac vos nobis returnaveritis quod "dictam domum et solarium, pro eo quod in regia strata, et "ad nocumentum transeuntium, ædificata sunt, in manum "nostram cepistis: postmodum, ad prosecutionem præfati Ab-"batis, nobis suggerentis dictam domum et solarium in solio "proprio ibidem, et non in regia strata, nec ad nocumentum "ibidem transeuntium, esse ædificata, et nobis supplicantis ut "manum nostram inde amoveri faciamus; volentes inde "plenius certiorari, vobis mandaverimus quod per sacramentum "proborum et legalium hominum de balliva vestra, per quos "rei veritas melius sciri posset, diligenter inquireretis utrum "dicta domus et solarium in regia strata, sive in solo proprio "ipsius Abbatis, situata sunt, et an ad nocumentum ibidem "transeuntium, necne; et si ad nocumentum, tunc qualiter, "et quomodo; et quod inquisitionem inde distincte et aperte

---

[1] The Fish Shambles.

[2] *prænotata* in MS.

"factam nobis mitteretis, una cum brevi nostro, quod vobis "inde venit: ac per inquisitionem illam, sic captam, et in "Cancellaria nostra retornatam, sit compertum quod domus "prædicta situata est in solio proprio ipsius Abbatis, prius "ædificata ibidem, et non in regia strata, nec ad aliquod "nocumentum transeuntium; et quod solarium prædictum "habet tres postes stantes juxta regiam stratam in prædicta "villa de Sancto Albano; et similiter, non ad aliquod nocu- "mentum transeuntium, nec in præjudicium alicujus.—Nos "volentes præfato Abbati quod justum fuerit fieri in hac parte, "vobis mandamus quod de domo et solario prædictis, una "cum exitibus per vos inde perceptis, si ea occasione, et non "alia, in manu nostra existant, nullatenus intromittatis; "salvo jure nostro, et alterius cujuscunque. Teste meipso, "apud Westmonasterium, octavo die Martii, anno regni nostri "Angliæ decimo nono, regni vero nostri Franciæ sexto."

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

[1] *Inquisitio super brevi et materia prænotata.*

Finding of the Inquisition as to the same.

"Inquisitio capta apud Sanctum Albanum, coram "Escaetore Domini Regis, tertio die Martii, anno regni "Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, Angliæ decimo "nono, regni suæ Franciæ sexto, virtute cujusdam brevis "huic inquisitioni consuti, per sacramentum Willelmi "de Brok, Thomæ de Bolstrode, Johannis Gregon, "Thomæ Corveser, Johannis le Spenser, Philippi de "Wodewelle, Willelmi Atte Brugge, Rogeri de Thang- "tone, Ricardi Cok, Johannis de Goldyngtone, Nicolai "Atte Hacche, et Bartholomæi de Brakenham, jura- "orum. Qui dicunt, super sacramentum suum, quod "illa domus Abbatis de Sancto Albano, quæ capta "fuit in manum Domini Regis, in villa de Sancto "Albano, prout breve requirit, situata est in solo "proprio ipsius Abbatis, prius ædificata ibidem, et non "in regia strata, nec ad aliquod nocumentum trans- "euntium. Item, dicunt quod dictum solarium in "brevi contentum, quod captum fuit in manum Do-

[1] This Inquisition, strictly speaking, should come before the Mandate.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

"mini Regis, prout idem breve requirit, habet tres "postes stantes juxta regiam stratam in prædicta villa "de Sancto Albano, et non ad aliquod nocumentum "transeuntium, nec in præjudicium alicujus. In cujus "rei testimonium, huic Inquisitioni prædicti juratores "sigilla sua apposuerunt. Datum die, et loco, et anno, "supradictis."

De portionibus decimarum in [1] *Rigiltone et Horpol, officio Eleemosynarii pertinentibus, in pensiones commutatis.*

Composition made with the Prior of Ledes and certain Rectors, as to tithes payable to the Almoner.

Ejus quoque est ascribendum industriæ, quod lites et placitæ motæ inter nostram ecclesiam et Priorem de Ledes, ac rectores de Horpol et de Rothyng Margrete, pro portionibus decimarum officio Eleemosynariæ præsentis Monasterii pertinentibus, et infra eorum parochias situatis, per compositiones utiles et fructuosas sunt sedatæ.

De terris, tenementis, et redditibus, tempore Michaelis Monasterio Sancti Albani collatis et perquisitis.— De tenemento Willelmi Pursere.

Gift by William Pursere, with licence in Mortmain, of certain messuages and tenements in St. Alban's.

Hujus Abbatis tempore, Willelmus Pursere, et Matildis, uxor ejusdem, per chartam Edwardi Regis, a Conquæstu Tertii, sub data sexti diei Februarii, anno regni sui Angliæ vicesimo tertio, et Franciæ decimo, dederunt [2] Abbati quatuor mesuagia, viginti acras terræ, et novem solidatus redditus, cum pertinentiis, in villa de Sancto Albano, cum reversione unius tenementi, quod Johannes Pykebon tenuit de eisdem Willelmo et Matildi ibidem.

[1] "*Rothyng Margrete*" in the text.

[2] A hiatus here in MS.; but "*Michaeli*," no doubt, is the name omitted.

De tenemento Willelmi Langeley.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Item, Andreas Power, de Mentemore, et Thomas Palmere, per eandem chartam dederunt eidem Abbati reversionem duorum tenementorum quæ Willelmus Langley, et Mabilia, uxor ejus, tenuerunt ad terminum vitæ eorundem; quorum exitus se extendunt ad quatuor libras, septemdecim solidos, octo denarios, in valorem unius marcæ, in partem satisfactionis centum librarum terræ *et cætera.*

Gift of the reversion of other tenements to the Abbey.

De quarera de Eglemunt.

Item, inter cætera bona quæ suo Monasterio excogitavit et contulit, magnam portionem apud Egelmunt de lapidicina adquisivit; ubi sine domigerio, sine murmure, sufficientes lapides extrahi possent ad opera diversa præsentis Monasterii, quotiens necesse foret.

Abbot Michael obtains part of the quarry of Egelmunt.

De constructione majoris partis Australis Ecclesiæ, et duarum partium claustri ibidem perfectione, per Abbatem memoratum.

Ejus quoque tempore erectum est tectum ecclesiæ super partem Australem de novo ædificatam; quod non sine grandi labore, et sumptibus gravibus, est perfectum. Per viginti enim annos, et amplius, ruina ecclesiæ, de qua supra tetigimus, usque in præsens, propter diversa emergentia infortunia et crebras vacationes, ac etiam in [1] partes Northumbriæ hostiles irruptiones, non valuit relevari. Sed jam, cura et sollicitudine Fratris Adæ de

The roof built over the South side of the church, which has been rebuilt. Cause of the ruin not having been hitherto repaired.

[1] The irruptions of the Scots into Northumberland, would probably cause a great loss of rental to the Abbey of St. Alban's, from tithes and lands held by it in that County.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Dankastre, Sacristæ, et opere Michaelis Abbatis, qui, tanquam procurator sollicitus, semper quicquid defuit propriis sumptibus adimplevit, opus illud est resarcitum.

Zeal of Adam de Dankastre. The Trisance of the cloister, and the Great Trisance, are completed.

Tresencia quoque claustri, quæ vocatur "Custodia," dicti Abbatis adjutorio eo tempore usque ad summitatem murorum est erecta; et non multo post Tresencia Magna, eodem cooperante, simili modo levata.

De reparatione manerii de Bradewey per Abbatem memoratum.

In consequence of the great resort of persons to his manor-house of Tydenhangre, the Abbot repairs his manor-house at Bradeweye.

Abbas Michael, cernens per hos dies se [1]commode apud manerium suum de Tydynhangre perhendinare non posse, propter frequentiam Londonias transeuntium et redeuntium diversorum hominum ad eum accedentium, manerium de Bradewey reparavit; faciens ibidem de novo capellam, aulam, cameras, et coquinam, domumque androchiæ, et pistrinum, atque portam, et murum circumcingentem manerium supradictum.

De altaribus et campanis in Monasterio Sancti Albani per [2]Episcopum Damascenum sanctificatis.

Hugh, Archbishop of Damascus, dedicates three altars, now rebuilt; and consecrates two new bells, and two other altars.

Hujus Abbatis tempore, Dominus Hugo, Archiepiscopus Damascenus, dedicavit ipsa tria altaria in Australi parte ecclesiæ de novo ædificata, Sanctæ Mariæ, videlicet, Sancti Thomæ, Cantuariensis Archiepiscopi, et Sancti Oswyni, Sanctique Benedicti, et aliorum Doctorum, quorum [3]imagines ibidem habentur. Sanctificavit insuper duas novas campanas, in honorem Amphibali et Albani, et alia duo altaria ex parte ecclesiæ [4]Boreali, sub solario Crucifixi.

[1] *comode* in MS.

[2] More correctly, "*Archiepiscopum.*"

[3] *ymagines* in MS.

[4] *Boriali* in MS.

De campanis factis, "Albanus" et "Amphibalus" vocitatis.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Ejus quoque tempore, dum pulsaretur ad ignitegium, fracta est magna campana, quæ vocatur "Amphibalus;" quæ non multo post per Fratrem Adam de Dankastre renovata est in aula Sacristriæ. Postea vero fusa est campana quæ vocatur Albanus, nostris temporibus sonoritate commendabilis.

The bell called "Amphibalus" is recast. The bell called "Alban" is also cast.

De libris per Michaelem Abbatem editis et perquisitis.

Hic Abbas Michael providit ecclesiæ suæ duas bonas Biblias; quarum unam dedit Conventui, alteram suo studio assignavit. Dedit etiam unum Ordinale, sive Portiforium, pulchrum visu, et artificio sumptuosum; quod ejus nomini intitulatur. Contulit etiam quoddam Psalterium perpulchrum, ad opus claustralium, in choro et claustro psallentium; quod inspicientes merito delectare potest. Dedit et plures libros alios suo studio, quorum titulos, una cum suo nomine, ibi videre poterit diligens perscrutator.

Books given by Abbot Michael to the Convent, and the Abbot's study.

De quodam rubio vestimento, cum Archangelis aureis redimito, collato Ecclesiæ per eundem.

Hiis diebus etiam emit Abbas memoratus quoddam vestimentum perpulchrum de rubeo panno pretioso, qualem "*taffata*" vulgariter appellamus, pulverizatum cum Archangelis aureis, factis opere plumario: pro quo solvit viginti marcas sterlingorum.

Quod quidem vestimentum Frater Johannes de Kulsille emisse proposuit; sed morte præventus, non com-

The Abbot buys a vestment of red taffata, powdered with Archangels, in feather-work.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

The money, with which it is bought, left by Brother John de Kulsille.

paravit illud. Reliquit tamen [1] pecuniam sufficientem pro coemendo vestimento prædicto. Cujus pium propositum cognoscens Abbas Michael, noluit memoratum argentum in alios usus convertere; sed id egit, ut satisfieret voluntati defuncti, et arbitrio, in hac parte.

De manerio de Heymundescote, per Radulphum de Wedone, militem, Monasterio Sancti Albani collato, pro quingentis marcis vendito, et in usus successoris ejusdem converso.

Sir Ralph Wedon, taking up his abode at the Monastery, gives to it the manor of Heymundescote: which is sold to Sir Henry Grene, to avoid the contingencies of Mortmain. The money, so received, employed at the creation of the next Abbot.

Dominus Radulphus Wedon, miles pene decrepitus, propter affectionem quam habuit ad Michaelem Abbatem, relictis suis prædiis, statuit in hoc Monasterio moram trahere, et vitam finire. Cui Abbas in diversis obsequiis tantum complacuit, ut idem Radulphus quoddam manerium suum, vocatum "Heymundescote," daret in puram et perpetuam eleemosynam huic loco. Sed quia eo tempore difficile fuit appropriare prædia ad manum mortuam, præcipue illis qui carebant fulvo metallo, pro compensatione, "Ad quod damnum," post mortem ipsius Radulphi, dictum manerium venditioni fuit expositum Domino Henrico Grene, jurisperito, viro nobis semper amicissimo, qui illud quingentis marcis comparavit. Quæ [2] pecunia, simul collecta, multum postea profuit Monasterio in creatione novi Abbatis, prout dicetur in sequentibus magis plene.

Sir Ralph soon leaves the Monastery; being infirm, he departs in a chariot.

Ipse tamen Radulphus, duplex et varius, prout illius ætatis sunt homines, non, ut proposuerat, hic perseveravit in finem, sed cito, post moram aliquantulam, se subtraxit. Et quia nec equo nec pede valuit, carpento deportari voluit, et recessit.

---

[1] *pecuniam* in MS. | [2] *pecunia* in MS.

De quodam superaltari de jaspide argento incluso, cum duabus [1]phialis crystallinis, per Dominam Petronillam de Benstede Ecclesiæ Sancti Albani pie collato.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

In diebus istius Abbatis, quædam devota mulier, Domina Petronilla, domina de Banstede, affecta Beato Martyri Albano, obtulit eidem Sancto plura jocalia, videlicet, quoddam superaltare rotundum, de lapide jaspidis, coloris rubicundi, subtus et in circuitu argento decenter inclusum; super quod, ut fertur, Sanctus Augustinus, Anglorum Apostolus, Missas suas aliquotiens celebravit. Obtulit etiam dicta domina duas [2]phialas argenteas, quarum corpora sunt crystallina; pedes vero in circuitu, sive bases, margaritis ornantur.

Dame Parnel de Banstede gives a super-altar of jasper, on which St. Augustine is said to have celebrated; and two vessels of crystal and silver.

De muliebri cautela.

Eodem tempore, cum vespiliones et fures totam provinciam Hertfordensem diversis rapinis turbarent, et graviter molestarent, eadem Petronilla, fœmina singularis ingenii, excogitavit raptores decipere, et se a periculo taliter expedire.—Magnam cistam, et prægrandem, implevit [3] sabulo atque plumbo, et die quadam Sabbati, quando mercatum fuit apud Sanctum Albanum, in conspectu totius populi, præeuntibus armatis et [4] arcitenentibus, eandem fecit per mediam villam deferri in Thesauriam Monasterii Sancti Albani; ibidem reponendam, donec aura serenior arrideret, [5] qua patriotæ possent domi securius suos thesauros tenere. Hoc [6] commento

Parnel de Banstede pretends to deposit her treasures in the Abbey Treasury; thereby rendering herself secure from robbery, and gaining the reputation of great wealth.

[1] *fialis* in MS.
[2] *fialas* in MS.
[3] *zabulo* in MS.
[4] *architenentibus* in MS.
[5] This word, being partly erased, is somewhat doubtful.
[6] *comento* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

She gives the Abbot a lesson of future precaution, on this occasion.

prædones decepit, ne eam cuperent infestare, et apud patriam nomen divitis est adepta.

Denique cessante prædonum rabie, Petronilla venit ad Monasterium, et ab Abbate depositum requisivit. Nec mora,—in Thesauria ducta cistam aperuit ; sed ibi nihil apparuit præter [1] sabulum, sive plumbum. Turbatur Abbas, turbantur et cæteri ; cum ecce ! mulier, mansuetior facta, dixit ad Abbatem ;—" Ego," inquit, " hic nihil præter ista reposui ; et hoc idcirco feci, ut " tutior a prædonibus esse possem. Sed et vobis ex- " pedit, ne depositum cujuscunque admittatis de cætero, " nisi sub testium, vestraque, examinatione." Fuitque tunc muliebris astutia viris sapientibus erudimento.

De baptizatione Edmundi, filii Regis, apud Langeleye, ipso Abbate compatre ejusdem existente.

Edmund, son of King Edward III., is baptized at King's Langleye, by Abbot Michael, he being one of his godfathers.

Ejus quoque tempore, cum Regina Angliæ, Philippa, filium peperisset apud Langleye Regis, juxta Sanctum Albanum, non solum vocatus est Abbas Michael, sed præelectus ut per manus ejus puer editus baptismi perciperet Sacramentum. Tantæ nempe fuit æstimationis apud proceres, ut felicem reputarent puerum, qui per ejus in vocationem sortem Christianitatis recipere mereretur. Nominatus est autem puer " Edmundus de " Langleya," suscipientibus eum de sacro fonte Comitibus Johannæ de Warenna et Ricardo de Arundelia, tertio ejus compatre existente Michaele Abbate.

Queen Philippa visits St. Alban's, and makes offering there.

Regina vero, expletis solemniis purificationis suæ, venit ad Sanctum Albanum peregre ; et ibidem obtulit pannum aureum, magni valoris.

---

[1] *zabulum* in MS.

[2] *recipi* in MS.

De quodam monacho, qui, propter Communionem sanctam cuidam mulieri infirmanti per eundem ministratam, excommunicationis sententiam ignoranter incurrit.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Brother William de Medburne, Almoner of Tynemouth, administers the Holy Communion to a woman, without the Vicar's leave; incurring sentence of excommunication thereby. Being sent to St. Alban's, he is placed in a chamber alone, until absolution can be obtained from Rome.

Frater Willelmus de Medburne, per idem tempus Eleemosynarius Cellæ de Tynemuta, rogatus a quadam fœmina infirmata, eidem, sine vicarii sui licentia, viaticum ministravit. Existimans utique se pium opus perficere, sententiam excommunicationis ignoranter incurrit. Admonitus autem de periculo, rem Priori manifestavit; qui protinus eum transmisit ad Abbatem, ut ipse, cum suo consilio, discerneret quomodo pro eodem posset salubrius ordinari.

Igitur quum sine absolutionis beneficio Romanæ Curiæ non potuit communicare cum fratribus, jussus est in una camera Infirmariæ solus permanere, præter garcionem qui ei necessaria ministraret, donec absolutio foret ei de dicta Curia impetrata. Ad hauriendum aerem vero, quando necesse foret, permissus est in gardinum transire; illis tantum horis, quibus nullius communione vel colloquio frueretur.

De quodam monacho mortuo, qui vivo monacho terribiliter apparuit.

Nicholas Goudeby, a brother given to evil-speaking, appears after his death to Brother John Marines.

Tempore Abbatis Michaelis, ad multorum correptionem, ostendit Deus non tam mirabile, quam memorabile valde, signum. Quidam nempe frater, vocabulo "Nicolaus Goudeby," vaniloquus et detractionibus assuetus, dum viveret, morte superveniente, hac luce privatus est. Cumque jam emensus fuisset annus ab ejus obitu, apparuit idem frater in habitu monachali cuidam de fratribus, innocenti, religiosoque viro, dicto "Johanni Marines," cum in stratu suo quiesceret post Vigilias Matutinas. Apparuit autem quasi terribilem hominis faciem habens, cum lingua longa et lata,

His tongue is long and broad, and

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

apparently on fire. The spirit gives him to understand that he is thus punished in his tongue. Marines promises that he will pray for him.

ac ignita quasi facula, et, ultra quem credi potest, accensa; qua et excitavit fratrem memoratum horribili strepitu et clamore.

Frater autem ille, conturbatus et conterritus,—"Benedicite!" inquit, "Quid est, frater? Quid accidit? "Qualiter tecum est?" Qui mortuus trina vice respondit,—"Lingua mea! lingua mea! lingua mea!" Cui frater vivens,—"Frater," inquit, "peccasti frequentius detrahendo; veniam depreceris ab omnibus in "hac domo vigilantibus, et orabo pro te." Quod cum dixisset, visio defuncti disparuit. Cum ergo frater vivus mane referret visionem fratribus, interpretabantur singuli quod pro peccato Deo odibili, detractione, videlicet, talem pœnam meruerat frater ille, ut juste puniretur, maxime in membro quo peccavit; fecerunt que orationes attentius pro eodem, æstimantes quod divina pietas sic eum apparere decreverit, ut et ipse juvaretur uberioribus fratrum suffragiis, et superstites qui laborarent tali vitio, alieno periculo fierent cautiores.

Prayers are offered for the deceased.

De quodam mortuo qui cuidam de Tynemutha mirabiliter apparuit.

A spirit, in the garb of a monk, is seen by a boy and a monk in the Chapel of the Dead at the Priory of Tynemouth.

Sub eodem tempore, apud Cellam nostram de Tynemutha apparuit res miranda, tempore quidem hyemali. Frater quidam, dum se ad Missam pro cunctis fidelibus defunctis celebrandam præparasset, et jam Officium, Collectam, Epistolam, et Evangelium, usque ad lotionem ante Præfationem, consummasset, in Capella Mortuorum ibidem, nullusque sibi assisteret, præter unum puerum duodennem,—erat nempe mane, cum adhuc essent tenebræ super terram;—vidit puer quemdam quasi in habitu intrantem monachi, et in Capellæ angulo tamquam ad orationem se curvantem, ac genibus et cubitis innitentem, et faciem solo tenus habentem. De ejus aspectu puer nimirum supra modum pavefactus, se inter sacerdotem et altare posuit, nullatenus audens

stare retro sacerdotem, propter horrorem insolitæ visionis. Monachus vero, qui Missam celebravit, etsi turbaretur de gestu insueto pueri, Missam tamen ad finem usque cum devotione peregit.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

Peracta Missa, monachus per gestum pueri intelligit timoris illius causam; videtque præfatum monstrum genuflectere in angulo dictæ Capellæ. Accedens propius, manica frocci sui percussit leniter dorsa jacentis, dicens,—"Surge, frater, ad requiem tuam vade"; qui mox jubenti paruit, et, se erigens, ostium domus exiit, et ab oculis disparuit utriusque.

The spirit is addressed by the monk who is performing Mass, and thereupon disappears.

De morte, sepultura, et [1]negligentia Michaelis Abbatis.

Cumque jam multa per suam industriam Monasterio suo contulisset [2]commoda, superveniente pestilentia, quæ pene omnem carnem dimidiavit, immatura nimis morte præventus est; præcisaque est, velut a texente, vita sua, dum adhuc ordiri putabatur. Tactus est autem communi [3]incommodo inter primos de suis monachis, qui illo letali morbo percussi sunt; et licet die Cœnæ Dominicæ molestiam corporalem sentiret in parte, tamen ob festi devotionem, et Dominicæ humilitatis memoriam, ante prandium quidem et Missam Majorem solemniter celebravit, et post Missam satis humiliter ac reverenter pauperum suorum pedes lavit, et post refectionem cunctorum fratrum mundavit, et osculabatur, vestigia, et omne diei illius obsequium solus sine adjutorio peregit.

Abbot Michael is attacked by the prevailing pestilence, and dies prematurely.

His great devoutness at the moment when attacked.

In crastino, ingravescente morbo, lecto se recepit, et ut verus Catholicus, pura confessione in cordis contritione peracta, suscepit unctionis novissima Sacramenta: sicque in luctu et mœrore protraxit tempus usque ad nonam diei Paschæ. Quo die, prandente

Particulars of his last illness.

[1] *neglegentia* in MS.
[2] *comoda* in MS.
[3] *incomodo* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

His singular virtues.

Conventu, de suo transitu corda suorum omnium mœsta fecit. De fallacibus mundi tenebris ad veram lucem, de labore incessabili ad quietem, de mœrore ad gaudium ineffabile Domini sui, translatus fuerat; nempe in omni vita sua piissimus, compatientissimus, [1] humillimus, et, ut de Moyse [2] legitur, mansuetissimus; ita quod, ante eum, nunquam inter monachos repertus sit vir tantæ mansuetudinis et modestiæ, aut amator justitiæ et æquitatis. Flevissentque hactenus ejus obitum totius professionis, sed præcipue Monasterii sui, monachi, si non Thomas ei in regimine successisset.

The Abbot of Waltham officiates at his funeral obsequies.

Enimvero quia tunc pestis invaluerat, et aer corruptus fuerat, monachique indies moriebantur, sub quanta celeritate poterant, qui fuere superstites corpus Abbatis sui sepulturæ tradere studuerunt; vocatoque religioso viro, Domino Abbate de Waltham, ad officium funerale, die Jovis in hebdomada Paschæ exequias solemniter celebrarunt; ipso Abbate de Waltham extremum officium peragente.

Great mortality among the monks in the Abbey and its Cells.

Decesserunt eo tempore, præter illos qui copiose defungebantur in Cellis, quadraginta septem monachi religione præclari, scientiaque spectabiles; et qui profecto, pro majori parte, non habuerunt in virtutibus sibi pares. Quod ideo factum credimus, ne vir angelici nominis et actionis solus, sine sociis, in conspectu Judicis appareret; qui in omni vita sua [3] talentum Domini sui multiplicare non cessaverat, et tot grana mundaverat, in horreum dominicum merito inferenda.

The faults committed by Abbot Michael exceedingly trivial, in

Sed quia non est homo super terram qui non peccet, et filius hominis qui non delinquat, sic, ne omnino credatur expers delicti, negligentiis suis ascribitur quod aulam [4] pulcherrimam, sumptibus et studio prædecessoris

---

[1] *humilimus* in MS.

[2] In allusion to *Numbers* xii. 3.

[3] In allusion to *Matthew* xxv. 20, 22.

[4] *pulcherimam* in MS.

sui fabricatam apud manerium suum de Tydenhangre, deposuit atque vendidit, ad gravamen non modicum successorum suorum, et loci illius notabilem læsionem. Nam hoc est pæne ingenium omnium prælatorum succedentium, ut prædecessorum studia parvipendant, et ædificia per eos [1] opipare fabricata vel destruant, vel sua perhendinatione destituant, ad alia loca quæ [2] phantasia notaverit magis affecti. Tamen huic viro justissimo est ignoscendum, quia etsi ex facto contraxit delictum, innumerabilia beneficia providit, et fecit; quorum respectu dicta negligentia absorbetur, ut parvissima aquæ gutta consumitur, projecta in vastissimas flammas ignis.[3]

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335–49.

—— comparison with his merits.

[4] [*De Thoma, Abbate Monasterii Sancti Albani.*]

Thomas de la Mare succeeds Abbot Michael.

Thomas de la Mare Michaeli successit, bonus bono, sanctus sancto, prudens prudenti, sapiens sapienti. Hic, quoad mundi gloriam, nobilibus natalibus ortus est; siquidem pater ejus, miles egregius, eum ex uxore [5] legitima, æque militis filia, generavit. Pater utique suus "Dominus Johannes" vocabatur, cognomento "de la Mare;" cui propinqui in parentela fuerunt plures domini et generosi; puta, Dominus Willelmus de Monte Acuto, Comes Sarum, Dominus Willelmus de la Zouche, Dominus de Haryngworthe, et Dominus Thomas de Grandissono, miles, et Magister Thomas de Grandissono, Episcopus Exoniæ; omnes viri spectabiles et illustres. Præter hos, et alios habuit consanguineos et affines, suo cognomine vocitatos, et alios inferioris fortunæ milites, sed tamen divites et manu promptos, Dominos Ricardum de Haverynge et Johannem de Seyntlegere, Johannem Argentein, et Thomam

His high parentage and connexions.

[1] *operi pari* in MS., by inadvertence.

[2] *fantasia* in MS.

[3] At this point, there is an hiatus of nearly two pages in the MS., fol. 231 a and b.

[4] The Rubric is omitted here in MS.

[5] *legittima* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

de Bassyngborne, et quosdam alios, quorum nomina reticeo, causa brevitatis. Mater ejus, carnis generositate non impar viro, "Domina Johanna" vocata, Domini Johannis de Herpesfeld fuit filia, militis utique famosi, strenui, et præclari.

Birth and education of Abbot Thomas de la Mare.

Horum Thomam decebat esse filium, qui [1] stemma tanti sanguinis bonis moribus, probis actibus, virtutumque successibus, decoraret; et mirum in modum, cum multos parentes ejus procreassent liberos, hunc tamen accuratius servaverunt, tenerius confoverunt, et præ cæteris dilexerunt. Erat enim et aspectu vividus, et [2] lineamentis omnibus ita compactus, ut natura ejusdem speciei summam manum imposuisse videretur.

Description of his personal appearance.

In annis siquidem tenerioribus facies subrufa, candori decenter copulata, in amorem pueri aspicientes [3] allexit; caput oblongum, sic tamen ut non posset dici naturæ vitium, vultum cum naso gratiose deducto, gerebat. Brachia protensa manus non valde carnosas, cum digitis longis et gracilibus, emittebant. Præterea nihil erat, quod ad decorem spectabat totius corporis, quod non natura sibi ingeniosa paraverat.

His great mental accomplishments.

Inerat ei animus corpori [4] correspondens, semper ad optima quæque porrectus; quamobrem parentes ejus eum [5] scholis grammaticalibus applicarunt, auspicantes non sine speciali gratia Divinitatis tot in personam juvenis dotes animi, totque virtutes eximias, occurrisse. Igitur in ætate tenera auctores [6] grammaticæ ita inbibit, ut juvenis factus haberet in suo pectore unde multos doceret, proficeret quoque multis. Inerat [7] autem ei a pueritia consuetudo solemnis ecclesiam frequentare, ejusdemque ministros mirari, laudare, venerari; unde factum est, ut cum adolescentiam attigisset, et vias sæculi, quam periculosæ, quam lubricæ sint, perpen-

By choice he assumes the monastic garb.

---

[1] *stema* in MS.
[2] *liniamentis* in MS.
[3] *alexit* in MS.
[4] *corespondens* in MS.
[5] *scolis* in MS.
[6] *gramatice* in MS.
[7] Repeated in MS.

disset, præelegit currere viam mandatorum Dei, percepto habitu monachali; ne ingressus mundi semitas, quandoque laberetur a dilectione præcipua Creatoris. Fratres etiam ejusdem, Willelmus, Ricardus, et Johannes, et soror ejusdem Dionisia, eodem spiritu ducti, ejus hortatu et monitis, consimilem semitam sunt ingressi. Nam frater ejus, Willelmus, in Canonicum Regularem Canonicorum apud Missigdene attonsus, suis meritis exigentibus, postmodum in Abbatem sublimatus extitit. Ricardus apud Thetforde, Johannes apud Sanctum Albanum, monachatum suscepit. Dyonisia vero apud Pratum, juxta Sanctum Albanum, soror et monialis effecta fuit.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

His three brothers and his sister also assume it.

Qualiter monachatum suscepit, et in diversis curis et officiis [1] gradatim profecit.

Igitur Thomas, cum inflexibiliter statuisset in animo mori mundo, vivere autem Christo, ad Abbatem præsentis Monasterii, Hugonem nomine, devotus accessit; petens, divini amoris intuitu, ut ejus desiderio condescenderet, concedens sibi habitum monachalem: et licet in multis locis nobilibus pro sapientiæ doctrina, pro morum laudabilium eminentia, et corporis elegantia, gratanter admitti potuisset, hic tamen, pro loci sanctitate, pro personarum honestate, et regularis observantiæ asperitate, habitum suscipere præelegit.

He elects to become a monk of Saint Alban's.

Abbas autem Hugo, cui nota fuerat adolescentis probitas, libens, gaudensque, recepit juvenem; jubens ut apud Cellam de Wymundham indueret habitum, præstolaturus ibidem, donec eum ad Monasterium accersire post aliquantum tempus decrevisset. Eo tempore, fratres dictæ Cellæ, sicut et expost, continue vivebant ad regulam, non ad dexteram neque sinistram, [2] sed in omnibus pares esse degentibus in Monasterio in omni

Abbot Hugh joyfully receives him, placing him at the Cell of Wymundham; where he assumes

---

[1] *gradadatim* in MS., by inadvertence.

[2] "*divertentes*," or a similar word, seems to be wanting here.

Thomas, 30th Abbot A.D. 1349–96.

the monastic habit. He receives benediction from Abbot Richard. He is made chaplain to John de Hurlee, Prior of Wymundham.

regulari observantia contendebant. Ibi ergo Thomas suscepit habitum, et non multo post professus regulam, benedictionem consuetam a Domino Ricardo Abbate suscepit; nam parum ante obierat Hugo Abbas. Exhinc mox ad perficiendum opus ad quod venerat laboravit; scire, videlicet, non tam ullius loci, quam Monasterii principalis, consuetudines, servitium divinum corditer, et observantias regulares. Magistris voluntarie fuit subditus, eruditioni sedulus, et inter claustrales hilaris, humilis, patiens, et quietus. Cujus moribus condelectatus, tunc Prior loci, Johannes de Hurlee, vir utique religiosus, et omni humanitate præditus, eum de claustro sumpsit, et Capellanum suum esse fecit; in quo gradu positus, multa discretionis ac vivacis ingenii protulit experimenta. Inter quæ, eo tempore ad sciendum [1] rhetoricam dedit operam; tantumque profecit, ut expost haberet peritiam dictandi sive scribendi irreprehensibiliter ipsi Papæ: profuitque multum illud studium, quia expost factus Abbas proprias dictavit epistolas multis annis.

He is called to the Monastery by Abbot Michael; who promotes him to the office of Kitchener.

Elapso decennio, et Domino Ricardo Abbate defuncto, Michael et nomen et officium suscepit Abbatis; qui, considerans virtutes viri, arbitratus est eum ecclesiæ plurimum posse proficere, si ad Monasterium vocaretur, et administratio cujuscunque officii sibi imponeretur. Vocatus est igitur, et in Monasterio stabilitus; cujus prudentiam Abbas Michael ut magis plene cognosceret per familiare contubernium, eum bajulum suum fecit. Comperiens ergo Abbas realiter verum esse quod superficialiter de eo prius audiverat, eum Coquinarium ex parte Conventus fecit esse, ad rogatum Conventus sui.

The former Kitchener finds himself straitened by poverty.

Nempe eo tempore Coquinarius Conventus, N. de N., et Sub-coquinarius, præ rei familiaris inopia, ad bonæ memoriæ Priorem, Nicolaum Flamstede, et Conventum, uno voto convenerant, et claves administrationum deposuerant coram eis; fatentes se nescire quo pacto

[1] *rethoricam* in MSS.

posset Conventui ex illo officio deserviri. Res delata est, ut præmittitur, ad Abbatem, et communi decreto Thomas illud officium suscipere est coactus. Quo officio laudabiliter administrato per unius anni circulum, factus est Cellerarius ex parte Abbatis; quod officium majoris in temporalibus est in Monasterio et oneris et honoris. Dehinc, industria promerente, ab eodem Abbate in Priorem de Tynemutha præfectus est, post obitum viri venerabilis, Ricardi de Tewyngge.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

From Kitchener, Thomas is promoted to be Cellarer, and finally Prior of Tynemouth.

De gestis et tribulationibus ejus in Prioratu de Tynemutha.

Factus Prior de Tynemutha, omni studio satagebat pacem et concordiam inter fratres animi sui liberalitate serere; religioni incessanter invigilare, pacificos confortare, religiosos et in choro vigiles animare, extrinsecis vero dapsilis, munificus, et hospitalis, existere laboravit. Quamobrem laudem vulgi, et magnatum gratiam, supra cunctos antecessores suos merito est adeptus; unde contigit, cum expost nonnulli barones et magni de patria eum, exortis simultatibus, gravare niterentur, prævalente ejus animositate, et favore procerum et popularis turbæ, adversantium minas risit, et molitiones facile superavit, et adversarios in amorem suum vertit.

His great merits when filling the office of Prior.

His singular and well-merited popularity.

Et quidem pro recuperatione manerii de Haukeslowe multos labores sustinuit, et dolores; quia non erat dies per anni unius circulum, in quo non timeret se, vel de suis aliquem, perimendum, tanta vis fuit adversantium, tanta potestas dolos struentium contra eum. Quippe Gerardus de Wythringtone, miles inter cunctos illarum partium audax ad omnia, dives præ cæteris, et assentatione multorum suffultus, pro fama sui nominis, clamavit se habere jus in dictum prædium, et idcirco Thomas Prior compulsus est per placita declarare jus ecclesiæ sibi commissæ. Videns autem Gerardus cotidie Priorem in causa proficere, eum conatus est occidere, et quemlibet qui ei præsumeret opem ferre. In tantum

He suffers many tribulations for the recovery of the manor of Haukeslowe.

Sir Gerard de Wythrington, who claims it, attempts to slay him.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Great friendship shown to him by Lady Mary de Percy; though her husband hesitates to aid him. He becomes confessor to Lady Mary; who sends him her jewels to aid his cause.[1] Sir Thomas Colvile is also sent to aid him; who has lately performed a feat of prowess in France.

crevit ejus præsumptio, ut etiam Fratres Augustinenses de Tynemutha redeuntes caperet et torqueret, putans eos monachos dicti loci. Inter hæc solum unicumque solatium Priori fuit favor et affectus nobilis et generosæ dominæ, Mariæ de Percy, illustris Ducis Lancastriæ Henrici sororis, nuptæ Domino Henrico Percy. Qui quidem dominus, etsi Thomam diligeret, tamen ei opem ferre distulit, nolens contra militem qui fuit ad ejus feoda aliquid attentare. Maria tamen non dissimulavit in hiis quæ potuit juvare quem dilexit; nam ante Thomam Priorem elegerat in confessorem, delectata modestia [1] ejus, et sanctitate. Hæc ergo, quia auri copiam non habebat, misit Priori cuncta jocalia sua, jubens ut ea exponeret venditioni, et nullo modo dimitteret causam suam. Misit ad eum præterea quemdam militem, Thomam Colvile vocitatum; jamdudum factum probitate famosum, quia peremerat militem quemdam Gallicum, insultantem Regi Angliæ, in ulteriori ripa cujusdam fluminis, quod ipse, nec ullus Gallicus vel Anglicus, sine mortis periculo poterat pertransire. Iste quidem miles Gallicus cum magna superbia provocavit Anglicos existentes in alia parte fluminis ad hastiludia; sed nullus erat qui vadum voluit attentare, præter istum de quo fit sermo. Hic nempe super humerum projiciens lanceam, urgensque calcaribus stricte cornipedem, transnatare coegit, ascendensque vivide, Gallicum lancea perforavit, et per flumen quod transierat remeavit. Fama præclari facinoris in partibus etiam Aquilonis divulgata, miles iste inter maximos magnus habebatur.

Upon discussion made between Wythrington and the Prior, Sir T. Colvile

Hic accedens ad diem tractatus inter Priorem de Tynemutha et antedictum Gerardum, explorata veritate causæ Prioris, subito inter disceptationes surrexit, et in causa Prioris se obtulit pugnaturum. De cujus inopinato adventu vel audacia cuncti stupefacti sunt, nullo audente cum illo congredi, etiam si adversariorum causa

[1] Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

justa fuisset. Hac occasione fatiscentibus adversariis, Prior sortitus est optatum finem causæ præmissæ.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Sed nec prædictus Gerardus, licet sero, pro timore et minis quæ dicto Priori et aliis incusserat, minas et timores evasit. Nam contigit expost, cum idem Prior factus fuisset Abbas Monasterii Sancti Albani, ut dicetur inferius, eum tantum diligi et tantum honorari ab Edwardo, illustrissimo Principe Walliæ, primogenito Regis Angliæ, ut eum ubique quasi patrem veneraretur et aspiceret, et Capitulum Sancti Albani intraret, et fraternitatem ejusdem peteret et acciperet. Abbas vero ejus dominium sibi singulariter gratiosum pluries expertus, eidem, tanquam fidissimo domino et amico suo, tam de præsentibus quam de anteactis suis tribulationibus, eventibus, et angustiis, conqueri et enarrare solebat; et ab eodem semper singulare solatium, consilium, et auxilium, reportare. Unde quadam vice retulit inter cætera de difficultate placiti prædicti, et de minis et malitia Gerardi memorati: cujus dicta idem Princeps memoriter retinens, cum quadam vice accessisset ad eum Humfridus de Boun, Comes Northamptoniæ, et secutus fuisset eum miles de sua familia, Gerardus de Wythringtone memoratus, illico Princeps incanduit, et Gerardo discedere ab ejus aspectu irascibiliter imperavit. Admirans Comes de tam subita commotione Principis,—"Benedicite," inquit, "mi Domine, quid est quod meo "militi tam torve loquimini? Quid peccavit?" Cui Princeps, [1]anhelus et æstuans,—"Fratrem meum voluit "occidisse." Stupefactus Comes ait,—"Et in quem de "fratribus vestris voluit commisisse scelus?"—"Abbatem," inquit, "de Sancto Albano, fratrem meum, quem "diligo ut fratres uterinos, nisus est peremisse. Quapropter dicito sibi ne videat oculos meos, donec Abbati satisfecerit, et obtinuerit favorem ejus." Gerardus, ex ore domini sui Comitis ista audiens, maturavit iter

offers to be the Prior's champion, and ensures his final success.

Great friendship shown to Prior Thomas, when he became Abbot, by Edward, Prince of Wales.

Strong displeasure shown by him to Gerard de Wythrington, the persecutor of Prior Thomas.

At the Prince's command, Wythrington, asks pardon of Abbot Thomas; whereon, the Prince is reconciled to him.

[1] *hanelus* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

ad patriam, et ad Abbatem accessit, et veniam promeruit quam rogavit; et de cætero Principi acceptus et carus effectus est.

De guerra Scotica eveniente.

Invasion of the North of England by David le Brus, King of Scotland.

Cum, confutatis domesticis æmulis, paululum respirasset, supervenit angustia gravior Thomæ Priori: Rex nempe Scotiæ, "David le Brus" dictus nomine, sumens audaciam de Regis Edwardi absentia, qui eo tempore Philippum Regem Franciæ apud Cressy debellavit, ejusdem Philippi præmissis litteris animatus, collegit exercitum, intravit patriam, peremit plurimos, captivavit multos, incendit prædia, vastavit victualia, exegit redemptiones pro rerum salvatione, et innumerabilia mala fecit. Thomas tamen inter hæc infractus perstitit, et locum suum hominibus et armis, victualibus et instrumentis bellicis, ita munivit, ut hostes non sine grandi difficultate et periculo suo Prioratui nocere valerent.

Prior Thomas puts his Priory in readiness to resist an attack. William Duglas, leader of the Scots, after sending a defiant message to Tynemouth, is himself taken prisoner, and carried thither.

Eo tempore, Willelmus Duglas, ductor exercitus, in quo reposita fuerat tota spes Scotorum, ut erat vir elatus, arrogans, et derisor, more suo misit ad Thomam qui diceret illi quod pararet prandium, quia post biduum esset [1]jentaturus cum illo; hæc utique sibi mandans, ut ejus animum deterreret. Non tamen fefellit eum dictum suum, sed, ut quondam Cayphas, [2]prophetavit—. Nam post biduum captus est, et ad Tynemutham missus pro custodia certiori. Cui occurrit Prior, hilariter dicens eum bene venisse ad [3]jentaculum quod paravit. Et Willelmus,—"Vere," inquit, "me angariat "hic adventus."—"Nunquam," ait Prior, "desiderabi-"lius advenisses."

King David is captured;

Eo tempore, superatis Scotis, captus est David Rex; de cujus eventu Prior ita confortatus est, ut grandem

---

[1] *gentaturus* in MS.

[2] In allusion to *John* xi. 51. This sentence has probably been left unfinished.

[3] *gentaculum* in MS.

evadereet infirmitatem, quam dudum [1] contraxerant oculi sui. Quippe ut qui jam non poterat ullum lumen aspicere, repente, novis hiis cognitis, removeret emplastra, detraheret flammeola, et nunquam postea hujusmodi infirmitatis molestia premeretur.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

whereon Prior Thomas recovers from a disease of the eyes.

De operibus et proficuis suo tempore eidem loco perquisitis.

Eodem tempore, Radulphus Nevyle, Custos Marchiæ, infestus Priori, jam nacta occasione damna inferendi sibi vel suæ domui, nitebatur Regem et omnes valentiores Scotiæ ad Tynemutham mittere conservandos; eo quod castellum Regis erat, ut asseruit. Videns autem Prior ex hoc sibi non solum damnum posse generari, sed præjudicium, non moratus, clam venit ad Langleye, ubi Curia Regis fuit, et hastiludia ob puerperium Philippæ Reginæ, quæ enixa fuerat tunc Edmundum. Ubi mox favore nobilis militis, Radulphi de Ufford, impetravit a Rege protectionem pro se et suis successoribus, ne quis præsumeret quenquam immittere in Castellum de Tynemutha, vel ordinationes facere in eodem, nisi solum Prior, qui pro tempore foret futurus. Et sic delusa est astutia Radulphi de Nevyle astu Prioris, qui prope tam cito venit ad Curiam sicut ipse; et sic propriis invigilavit negotiis, ut de cætero Radulphi malevolentiam non timeret.

Ralph Nevyle, keeper of the March, lays claim to Tynemouth, as being a royal castle, for the custody of the Scottish prisoners.

Prior Thomas comes to Court, and so defeats his designs.

Exhinc namque tanta quiete, tantaque securitate, potitus est, ut auderet maxima quæque opera, et ante eum intentata, incipere, prosequi, et complere. Et ante omnia, decorem domus Dei cupiens, feretrum Sancti Regis et Martyris Oswini, altari majori connexum, dimovit a loco, et in loco quo modo stat fecit magnifice collocari; ut advenientes quietius, liberius, et capacius possent circa Martyrem suas devotiones continuare. Circa quod opus novum, circa altare consummatum, et alia ornamenta

Prior Thomas moves the shrine of Saint Oswin, at Tynemouth.

Great sums of money expended

[1] *contraxerat* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

thereon, and upon other works at Tynemouth. The rental considerably increased by him.

ecclesiæ, expendit sexaginta et decem libras. Circa constructionem vero ædificiorum infra Prioratum, præter alia minuta opera, videlicet, circa ædificationem novæ bracinæ, [1] nonaginta libras, circa constructionem dormitorii, octoginta septem libras, expendit. Redditus etiam auxit de terris et tenementis per eum perquisitis, ad summam triginta quinque librarum, quatuor solidorum, decem denariorum, et unius oboli, annuatim. Summa vero omnium expensarum per eum factarum, ad [2] commodum supradictæ ecclesiæ, ad octingentas sexaginta quatuor libras se extendit.

He passes nine years as Prior of Tynemouth; three of which are spent in tribulation, three in preaching the word of God, and three in building, and effecting repairs.

In hujusmodi actibus, continuisque profectibus, apud Tynemutham consummavit Prioris officium novem annis; e quibus, ut præmittitur, tres primos annos, necessarie placitando, transegit in magnis angustiis et labore; tres vero medios in studio prædicandi verbum Dei, tam in lingua Anglica quam Latina.—Ac propter hoc, secum detinuit semper clericos et magistros, tam sæcularis habitus, quam Ordinis Mendicantium, qui eum etiam in hoc opere [3] informarent. Unde contigit quod expost factus Abbas in promptu habuit, atque scivit, unde proferret nova et vetera, tam suis monachis, quam externis. Nam cum factus esset Præsidens in Capitulis Generalibus, tam constanter prædicavit, tam constanter docuit, quid agendum monachis, ut favorem et gratiam sibi [4] conciliaret omnium auditorum. Novissimis tribus annis quibus apud Tynemutham Prioris egit officium, murorum et domorum reparationibus, sive constructionibus, non segniter insudavit.

This account of Prior Thomas, a digression.

Dum nitor continuare materiam magnificentiæ hujus venerabilis viri, Thomæ, Prioris de Tynemutha, paulisper necessarie a materia sum digressus, sed jam stylum vertam ad ea quæ cœpta dimisi.

[1] *nonaginginta* in MS.
[2] *comodum* in MS.
[3] *informarerent* in MS.
[4] *consiliaret* in MS.

De electione Thomæ præfati in Abbatem Monasterii Sancti Albani.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

Interea dominante Saturno, [1] immo, volente Deo, supervenit pestilentia, quæ multos mortales mortalibus abstulit, et plures prælatos prælatione privavit. Inter quos, piæ memoriæ Dominus Abbas de Sancto Albano, Michael, [2] Michaelis, ut credimus, ministerio, Summæ Majestatis ministris, pro spiritualis vitæ merito, est adjunctus.

Death of Abbot Michael, from the pestilence.

Eodem tempore concessit in fata Prior Monasterii Nicolaus, et Supprior loci morte præventus est. De jurisperitorum ergo consilio Conventus elegit Dominum Thomam de Risburgh, Professorem Sanctæ Paginæ, in Priorem Monasterii; ne electio in proximo facienda quomodolibet pro præsidentis discreti penuria vacillaret. Qui ipso die electionis, juxta potestatem ex privilegiis Monasterii Priori permissam, de ordinatione Monasterii, vacante sede Abbatis, creavit Fratrem Johannem Woderove in Suppriorem, qui in absentia sua continuaret Capitulum, dum electio tractaretur.—Sed hæc postea, in processu.

Death of the Prior and Sub-prior. Thomas de Risburgh is chosen Prior.

John Woderove chosen Sub-prior.

Prior autem de Tynemutha, præfatus Thomas, qui dudum citatus fuerat ad interessendum electioni, venit ad partes, divertit ad manerium nostrum de Childewik, hospitandi gratia, quia sero erat. In crastino, nudipes, cum suis omnibus, pervenit ad feretrum, imploraturus favorem Martyris electioni futuræ. De cujus adventu omnes et singuli lætificati sunt, sperantes per auctoritatem tanti viri electionem fore prosperam, qui in nullam consentiret nisi personam [3] idoneam.

Prior Thomas arrives from Tynemouth, to take part in the election. Great rejoicing thereat.

Ventum est igitur ad electionem, prout moris est Monasterii, per viam compromissi celebrandam; et ipse Thomas inter cæteros compromissarius est effectus.

The election is made by way of compromise.

[1] *ymmo* in MS.
[2] The Archangel is meant.
[3] *ydoneam* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Fuerunt post eum in electione præcipui viri, timorati, et religiosi, Henricus de Stukle, Prior de Wymundham, Johannes de Caldewelle, Prior de Bynham, Willelmus de Belvero, Prior ejusdem loci, Adam de Qwytenham, Walterus Cauvyle, et cæteri. Cumque convenissent ad eligendum in Capella Abbatis ipse Thomas et cæteri, habentes oculum ad scientiam atque gradum Henrici de Stukle, necnon ad mores et religionem viri, jusserunt ut secederet dum tractarent de persona sua. Qui mox, more [1] Sancti Marci, respuens tantum gradum, clamavit in propatulo se esse inhabilem, propter certas causas quas finxerat ea vice. Videntes ejus importunitatem, compromissarii serius tractaturi convenerunt, et Thomam secedere compulerunt. Quem unanimiter eligentes, secum duxerunt ad Capitulum, et electionem, quam fecerant, propalaverunt. Thomas igitur, licet invitus, cum laudis [2] hymno ductus est in ecclesiam; ubi quidam de fratribus recitavit electionem de eo concordite et canonice celebratam. Exhinc ductus est in cameram Prioris, perhendinaturus ibidem, prout exigit consuetudo Monasterii, donec paratus esset ad adeundum Curiam pro confirmatione suæ electionis, et benedictione, pariter obtinenda.

Henry de Stukle, Prior of Wymundham, refuses to take upon himself the office of Abbot.

Thomas, Prior of Tynemouth, is thereupon elected Abbot of St. Alban's.

De profectione ejusdem versus Curiam Romanam, et de gestis ejus intermediis, usque [3] reditum ejusdem.

Aderat tempus quo Thomas electus, paratis viæ necessariis, versus Curiam debuit proficisci; cui juncti sunt duo de confratribus, viri religiosi et litteratissimi, qui eum prosequerentur ad Curiam, Frater Henricus de Stukle, et Frater Willelmus de Dersyngham. Sed Willelmus de Dersingham, cum pervenisset Cantuariam, tactus letali peste, mortalibus valefecit, ibique sepultus est. Sæculares secuti sunt eum, Willelmus Pursere, de

William de Dersingham, who is to accompany the Abbot elect to the Papal Court, dies at Canterbury, and is buried there.

[1] In allusion to *Acts* xiii. 13, xv. 38.

[2] *ympno* in MS.

[3] *redditum* in MS.

Sancto Albano, Magister Laurentius Stoke, horologiarius, Stephanus de la Mare, cognatus electi, et alii; sed Willelmus Pursere, infirmatus Calesiæ, reversus est. Et quia tunc orta fuit discordia inter regna, non palam, non pariter, non in monastico habitu, proficisci decreverunt: sed Kalesiæ sæcularem habitum sumpserunt, et diversis itineribus suos famulos versus Avinoniam ire fecerunt. Sicque utrique continuaverunt dietas suas *et cætera*, donec pervenirent ad Curiam, quæ tunc erat Avynoniæ constituta: consimilique modo rediit post confirmationem electionis suæ, unico clerico, "Magistro "Willelmo Burcote" vocitato, secum comitante. Præsidebat eo tempore Sextus Clemens, apostolicus vir, inter bonos optimus; qui, considerata [1] idoneitate personæ, sine difficultate confirmavit electionem, et ei benedictionem jussit impendi. Sed tamen prius, cum Dominus Papa approbasset decretum electionis suæ, commisit examinationem personæ Cardinali Petragoracensi, et alteri, cujus nomen non teneo, et cuidam Cardinali, nomine "Gillelmo," viro utique ambitioso et avaro; qui, munera [2] sitiens, cotidie misit ad electum, mandans se velle devillare pro negotiis quibusdam arduis, cum tamen cuncta confingeret, ut electus veniens munera daret sibi, pro favore suo capessendo in officio examinationis sibi commisso. Quod perpendens electus, dona dare distulit Cardinali, quodammodo [3] eludens cupiditatem, et astutias parvipendens.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Brother Henry de Stukle, and several seculars, accompany him. They travel separately, and all in secular habit. On his return, the Abbot is accompanied by only a single clerk. Pope Clement VI. grants him benediction without hesitation. Avaricious conduct of a Cardinal, one of the examiners.

Non hoc latuit Cardinalem, sed ut pro certo cognovit quod minime muneraretur, instante jam autumno, ut prædixerat, devillavit. Quod quidem cessisset electo in grande detrimentum, nisi aliunde reperisset remedium; quia tunc coactus fuisset novum terminum expectare post autumnum, eo quod Curia soluta esset eo tempore, et Consistorium foret suspensum. Electus hoc

The avaricious Cardinal Gillelmo being thwarted, throws difficulties in the Abbot's way.

[1] *ydonietate* in MS.
[2] *sititiens* in MS.
[3] Apparently *emdens* in MS., probably a clerical error.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

The Cardinal Perigord advises him how to evade the difficulty, by appealing to the Pope.

librans, ad novum recurrit subsidium, virum cum gloria dignum et honore, Cardinalem, videlicet, Petragoricensem, qui a primo adventu electi ad Curiam eum miro affectu dilexerat, facetiam, urbanitatem viri, et pulchritudinem, delectatus. Cumque narrasset imminens sibi dispendium,—"Scivi," inquit Cardinalis, "adventus "tui causam, mox ut limen Capellæ meæ tetigisti, cum "essemus in Missa. Sed tamen non concidat vultus "tuus pro Cardinalis Gillelmi absentia; quin potius "sine mora porrigas supplicationem Domino nostro "Papæ, ut, hoc non obstante, quod absens sit Gillel-"mus, ego et socius mihi deputatus possimus procedere "in hac causa." Fecit electus juxta amici consilium, et confestim fuit, annuente Papa, negotium expeditum.

Cardinal Gillelmo thereupon makes a show of actively promoting his object.

Tunc Cardinalis Gillelmus, rediens, ut pro vero comperit se merito supplantatum, esse cœpit adjutor electo, et benevolentiam demonstrare; sed tamen nec sic quod voluit consecutus est.

Kind attentions shown to the Abbot by Cardinal Perigord, on the day of his benediction.

Consummata tandem examinatione, die quo munus benedictionis accepit ab [1]Betrando, Cardinalis Petragoricensis sibi vestimenta, [2]thuribula, [3]phialas, et baccilia, et quicquid fuit necessarium, ministravit. Ipse sibi familiam, ipse equos et equites, de propriis subrogavit, et in omnibus elaboravit amicabiliter, ut nihil deesset viro, cui afficiebatur modo miro. Equitare tamen electus noluit, sed pedes familias Cardinalium circuivit.

Account of the early life of Cardinal Perigord.

Et quia hic habetur mentio de venerabili viro, Cardinali Petragoricensi, libet, ad confusionem et ruborem modernorum curialium, pauca retexere de continentia tanti viri, et modestia singulari. Fuerat nempe filius illustris Comitis Petragoricensis, cujus Comitatus est in Acquitannia, celebris et famosus. In juventute factus orator egregius, advocationibus causarum dedit operam,

[1] The word *Betrando* is inserted in a later hand, and the words "*a Bertrando Sabinensi Episcopo*" are given in the margin.

[2] *thurribula* in MS.

[3] *fialas* in MS.

et pro ingenii vivacitate, singularique facundia effectum est celebre nomen ejus; fiebatque concursus ad eum maximus eorum qui causas habebant, eo quod esset negotiorum optimus expeditor. Unde contigit eum plura lucrari cotidie, et incredibili auri quantitate donari. Sed tamen, licet patrimonium haberet satis opulentum, licet, ut dixi, incessanter sibi undique porrigeretur aurum, ipse tamen continue premebatur rei familiaris inopia, et ære semper alieno gravabatur. Admirans igitur cur hoc sibi contigisset, reputavit hunc quæstum reprehensibilem, damnabilem, et fallacem. Statuit ergo de cætero nullam causam favere, vel suscipere, nisi justam, et non pro pecunia declamare, sed pro caritate proximi causas perorare. Acciditque, postquam hoc propositum executioni mandasset, ut divitiis et bonis omnibus abundaret. Quamobrem expost, cum factus fuisset Cardinalis, nunquam dona libenter suscepit, quæ donantem gravare possent. Et cum, pro pace inter Reges Angliæ et Franciæ reformanda, venisset in Angliam, visitatus ab amico suo Abbate Thoma in exenniis magnis et pretiosis, omnia recusavit accipere, præter fructus aut perdices, aut res quarum sumptus Abbatem non gravarent. Hæc idcirco de tanto viro scripsimus, ut demonstremus quanta modestia se continuerit et gubernaverit in pelago avaritiæ tempore sub eodem.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.

His great celebrity as a pleader in those days, accompanied with great sums paid as fees. He becomes convinced of the unlawfulness of such gains; and resolves to undertake no causes except such as should be based upon justice, and not to plead for money. When he afterwards visits England, he refuses all presents from Abbot Thomas, except fruit and game, or mere trifles.

Igitur consummatis feliciter quæ ad confirmationem, examinationem, et benedictionem, spectabant Thomæ jam Abbatis, cœpit ipse ex nimio labore, solique mutatione, ac aeris inconsueto calore, graviter infirmari, ita ut de ejus convalescentia medici desperarent. Augebat quam maxime valetudinem et [1] dysenteria, quæ pæne eum ad extrema perduxit. Lamentabantur ergo famuli, compatiebantur amici; sed et ipse Summus Pontifex, calamitati condolens tanti viri, omnem jussit suis [2] physicis

After his benediction Abbot Thomas becomes seriously ill. Alarm manifested thereon;

[1] *dissenteria* in MS. | [2] *phisicis* in MS.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

and solicitude shown by the Pope for his recovery.

He is forbidden to drink water.

Unexpected recovery of Abbot Thomas, after drinking putrid water, which has been inadvertently given him to drink.

adhibere sollicitudinem circa eum; præcepitque ut quæcunque in Palatio haberentur, quæ proficere possent ejus solatio, liberalissime præstarentur. Astabant medici, qui etsi scirent se non posse curationem impendere, saltem diligentiam facerent in ægrotum; multa vetantes ex escis et potibus, quæ vel morbo officerent, vel molestias augmentarent; sed inter omnia potionem aquæ præcipue prohibebant.

Cumque diu in tanto [1] languore cum morte luctatus fuisset, die quadam, dum sui in aula residebant ad prandium, supervenit quidam Canonicus, sibi notus, de Anglia, petens infirmi colloquium et aspectum. Quod cum obtinuisset, petiit ab ægroto, prout moris est consolantium, qualiter se haberet. Ille vero, quem calor infirmitatis nimius, et ariditas vexabat gutturis, respondit se bene posse convalescere, si vellet ei Canonicus potum dare.—"Et ubi est," inquit Canonicus, "potus, quem debeo dare vobis?" Stabat autem in camera quoddam vas plenum aqua, sed corrupta, vermibus minutis plenum; quia illic aquæ servari non possunt ad horam æstivo tempore, præ nimio et distemperato calore, quoniam mox succrescent vermiculi, et inficient aquas haustas parum ante. Statim Abbas,—"Ecce!" inquit, "vas illud; da mihi bibere de eodem." Cumque potasset inæstimabilem quantitatem, intumuit venter ejus, succreveruntque dolores nimii de potationis excessu; et jam inter angustias constitutus, cognovit se sibimet inordinato desiderio multipliciter obfuisse. Dimisso tandem Canonico, sancto suo Patrono supplicavit Abbas pro remedio de tantæ vexationis incommodo conferendo, et non multo post fatigatus, immo, superatus, a tribulatione malorum et dolorum, dormire cœpit. Canonicus vero, descendens, cum familiaribus de pluribus conferebat, et, inter cætera, quod ei petenti de aqua præfata potum dederit, inti-

[1] *langore* in MS.

mavit. Quo audito, illi, velut amentes effecti,"—Heu!" inquiunt, "nostrum dominum occidisti, et nos in hoc "sæculo confudisti;" currentesque in cameram repererunt eum jam excitatum a somno, et hilariorem solito, ac vivaciorem. Interrogabant igitur qualiter se haberet,—"Ego," inquit, "ope beati Patroni nostri, Albani, convalui. Nempe in somno modo mihi apparuit, in "similitudine illius venerandæ [1] imaginis quæ stat "supra magnum altare nostri Monasterii; et [2] aperiens "ventrem meum, totam aquam nocivam, quam potaveram, accurate satis expressit, dans mihi spem in "proximo convalescendi." Et revera sic accidit, juxta verbum suum, ut de die in diem convalesceret, et cito sanitatem recuperaret. Mirumque in modum venter suus, qui ultra modum illo poculo parum ante inflatus fuerat, sic per istam visionem [3] recesserat, ut nihil omnino tumoris pristini appareret.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

He imputes his recovery to Saint Alban, his Patron.

De expensis electi in Romana Curia.

Et sciendum, quod præter expensas ejus versus Curiam, et redeundo, expendit in Curia pro negotiorum expeditione diversorum, et pro taxa primorum fructuum domus suæ, et quinque servitiis famularium, quorum quatuor ad Papam pertinent, et quintum ad Cardinales, quatuor millia florenorum, [4] qui faciunt de nostra moneta mille marcas. Et habuit duos terminos solutionis pecuniæ Domini Papæ, et duos terminos pecuniæ solvendæ Collegio. In prima vero solutione Papæ facta, fudit nongentos florenos, et pro servitio familiarium ducentos florenos. Pro secunda solutione, Cameræ Papæ solvit quingentos sexaginta florenos, et pro servitio familiarium centum quadraginta florenos. Pro prima quoque solutione facta Collegio, florenos

Large sums of money expended by Abbot Thomas, on his visit to the Papal Court.

[1] *ymaginis* in MS.
[2] *apperiens* in MS.
[3] *recederat* in MS.
[4] Agreeing with "*floreni*."

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

nongentos expendit, et pro servitio familiarium eorundem quinquaginta duos florenos. Secunda vice, solvit Collegio septingentos florenos, et pro servitio familiarium quinquaginta duos. In alias vero personas Curiæ incredibile quantum expendit, nisi nota foret omnibus avaritia earundem. Expendit etiam pro Bullis suis, et Bullis conservatoriis, octoginta florenos; et pro Bulla dispensationis, ut monachi numero [1] viginti possent celebrare, in anno vicesimo centum viginti sex florenos Curiæ numeravit.

Insatiate avarice of the Papal Court.

Impetravit præterea indulgentias plenarias in extremis pro decem personis, quarum quædam fuere de suis monachis, quædam sæculares; pro quibus [2] pependit centum et octo florenos.

Indulgences obtained by him from the Papal Court.

Expensæ vero sui itineris, ab egressu primo usque ad reditum, quæ verisimiliter propter diutinam infirmitatem suam ibidem graves fuere, præsenti libro non inseruntur, eo quod per incuriam scriptæ non fuerant, aut in factura præsentium sciri non poterant, memoria ejusdem Abbatis inde elapsa.

The sum total of the expenses of his journey remains unascertained.

De subsidiis suorum subditorum.

Subsidies granted him, in respect thereof, by the Abbey and its various Cells.

Subsidia quæ suscepit, admodum exilia extitere, respectu magnarum expensarum quas fecerat, ut præfertur. De officiis Conventus sui Sancti Albani suscepit [3] ; de aliis personis in suo Monasterio [3] ; de Priore de Tynemutha [3] ; de Priore de Wymundham [3] ; de Priore de Bynham [3] ; de Priore de Belvero [3] ; de Priore

[1] Omitted with an hiatus, but written (xx.) in the margin, in a later hand. The words, apparently, "*tunc professi*" are also faintly written in the opposite margin, in reference to this passage.

[2] *pendidit* in MS.

[3] The sum is omitted in all these instances, with an hiatus.

de Walingforde [1] ; de Priore de Hertforde [1] ; de Priore de Hatfeld [1] ; de Priore de Bello Loco [1] . De suo dominico, liberi tenentes et nativi sibi dederunt, prout mos exigit in installatione Abbatis cujuslibet, non excessive taxati, sed pie tolerati, non amplius quam quinquaginta marcas.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

Moderate sum received from his own freeholders and bondmen.

De [2] reditu electi de Curia Romana, et homagio Regi Angliæ facto.

Postquam divina dignatione restitutus fuisset illi potentiæ qua posset equitare, maturavit reditum, ut suos consolaretur, qui a multis audierant quod pro certo mortuus fuerat, et sepultus. Post multas igitur laboriosas dietas, pervenit ad patriam, et divertit ad manerium suum de Tydenhangre, donec refocillatus tempus cerneret quo Monasterio præsentiam suam inferret.[3]

Abbot Thomas returns home, his death having been previously reported.

veniens, et cum processione solemni susceptus est. Demonstratisque et lectis Bullis suis, Obedientiarii, prout moris est, posuerunt claves obedientiarum suarum ad pedes ejus; sed ille, pro tunc nihil innovare vel mutare decernens, jussit ut singuli reciperent claves suas. Peracto Capitulo, suscepit omnes in osculo in ejusdem domus ostio, ut est antiquissima consuetudo, et sic in cameram secessit Abbatis. Non multo post Regem adiit, cui homagium modo consueto fecit, et ab eo temporalia sua cepit. Rex autem Edwardus, dictus "de Wyndeshores," considerans personæ ejus elegantiam, vultus dignitatem, gestus facetiam, verborum comitatem, in amorem allicitur viri tantis dotibus decorati. Cui expost in omni vita sua honorem exhibuit, et

On his arrival at the Abbey, the Obedientiaries resign their keys, which are returned to them.

He does homage to the King, and receives his temporalities.

Honour shown to him by King Edward, for

[1] The sum is omitted in these instances, with an hiatus.

[2] *redditu* in MS.

[3] This hiatus occurs in the MS. The opening words of the sentence have been omitted.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

favorem impendit in omnibus agendis suis; et licet delatione susurronum vel detractorum, in ejus absentia, contra eum postea quandoque commotus esset, tamen mox eo viso, quotiens ad excusandum se venisset, oblitus est totius commotionis, et irascebatur hiis qui eum commoverant contra virum. Nempe postea, tantum fisus est in ejus prudentia, ut eum Privato Consilio suo acciperet. Sed hæc expost plenius elucescent.

the rest of his life. He afterwards makes him a member of his Privy Council. Taking leave of the King, he returns to the Abbey.

Abbas igitur licenciatus a Rege, cum persolvisset feoda Camerario Regis, et Marescallo ejus, centum solidos, quinque marcas et dimidiam, ad Monasterium est regressus.

De dispositione Cellæ de Tynemutha, ratione electionis prædictæ in Curia Romana vacantis, eidem electo gratiose concessæ.

The first-fruits of the Cell of Tynemouth, alleged to have been vacated by Abbot Thomas, as its Prior, are claimed by the Nuncio, in behalf of the Pope.

Per idem tempus, Nuncius Domini Papæ, dictus "Magister Hugo Peregrin," cœpit intromittere de bonis Cellæ nostræ de Tynemutha, ratione vacationis, confirmationis, et benedictionis, Abbatis Thomæ in Curia; et petere a Fratre Clemente de Whatamstede, nuper facto Priore per eundem Abbatem, primos fructus ipsius Prioratus, per censuras maximas, acsi idem Prior electivus fuisset, vel alias per collationem inde factam perpetuus extitisset. Nempe cum dudum compromissarius Thomas Aylesbury electionem hoc modo pronunciasset,—"Nos eligimus Fratrem Thomam de la Mare, Priorem "de Tynemutha, *et cætera*," notarii eadem verba in decreto electionis fecerunt deferri ad Curiam captiosam; ubi mox audito hoc verbo, responsum est a Cardinalibus,—"Ergo vacat Prioratus." Qua occasione, licet minima, fusa est immensa [1] pecunia, priusquam dicta Cella stare posset in libertate pristina. Nam Abbas, cum

Abbot Thomas obtains from the

[1] *peccunia* in MS.

videret Cardinales et quosdam de Curia diligenter attentos ad audiendum et videndum cuinam Papa provideret de illo Prioratu, Papam [1] supplex adiit, et ab eo Bullam impetravit de licentia conferendi dictum Prioratum uni de suis monachis ea vice; et ea occasione servatus est locus ille a prædationibus [2] Harpyiarum. Cujus quidem Bullæ tenor sequitur, in hæc verba.—

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

Pope, leave to present one of his monks to the Priory of Tynemouth.

Bulla Domini Papæ super materia prænotata.

Bull of Pope Clement VI., granting the same.

"Clemens, Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio, "Thomæ, Abbati Monasterii Sancti Albani, ad Romanam "Curiam nullo medio pertinentis, Ordinis Sancti Benedicti, "Lincolniensis Diœcesis, salutem et Apostolicam benedictio-"nem. Religionis zelus, sinceræ devotionis affectus, quem "ad nos et Romanam geris Ecclesiam, non indigne merentur "ut illam tibi gratiam libenter concedamus, per quam alii sub "regulari observantia virtutum Domino famulanti te valeas "reddere gratiosum. Cum itaque nuper de persona tua, nobis "et Apostolicæ Sedi, tuis exigentibus meritis, accepta, Monas-"terio Sancti Albani, præfatæ Sedi immediate subjecto, Or-"dinis Sancti Benedicti, Lincolniensis Diœcesis, tunc vacanti, "duxerimus providendum, præficientes te eidem Monas-"terio in Abbatem; et propterea, Prioratus Conventualis de "Tynemutha, dicti Ordinis, Dunelmensis Diœcesis, a dicto "Monasterio dependens, et per ipsius Monasterii monachos "solitus gubernari, quem hujusmodi provisionis tempore ob-"tinebas, sicut adhuc obtines, quamprimum administra-"tionem bonorum dicti Monasterii, vigore provisionis hujus-"modi, fueris pacifice assecutus, vacare [3] speraretur,—Nos, "tuis in hac parte supplicationibus inclinati, conferendi hac "vice auctoritate nostra Prioratum prædictum, cujus, ut "dicitur, Priores, qui pro tempore fuerunt, in eo poni, et ab "eo revocari, possunt, et consueverunt, ad nutum seu volun-"tatem dicti Abbatis Monasterii, qui est pro tempore, cum "ipsum præmisso modo vacare contigerit, cum omnibus juri-"bus et pertinentiis suis, uni ex Monasterii præfati monachis "[4] idoneo, ordinem ipsum expresse professo, quem duxeris "eligendum, ipsumque inducendi, per te vel alium, seu alios "in corporalem possessionem dicti Prioratus, juriumque, et

[1] *suplex* in MS.
[2] *Arpiarum* in MS.
[3] *sperretur* in MS.
[4] *ydoneo* in MS.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

"pertinentiarum ipsius, et defendendi inductum, amoto exinde "quolibet detentore, faciendique ipsum ad dictum Prioratum, "ut est moris, admitti, necnon sibi de ipsius Prioratus fruc-"tibus, redditibus, proventibus, juribus, et obventionibus uni-"versis, integre responderi, contradictores per censuram eccle-"siasticam, appellatione postposita, compescendo, non obstan-"tibus quacunque reservatione generali vel speciali de dicto "Prioratu forsan facta, et quibuscunque statutis et consuetu-"dinibus Monasterii, ac Prioratus, et Ordinis, prædictorum, "contrariis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quacunque "firmitate alia, roborata; seu si aliqui super provisionibus sibi "faciendis de prioratibus, dignitatibus, personatibus, adminis-"trationibus, officiis, ac aliis beneficiis ecclesiasticis in illis "partibus, speciales vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum "ejus, litteras impetrandi, etiamsi per eas ad inhibitionem, "reservationem, et decretum, vel alias quomodolibet, sit pro-"cessum; quibus omnibus dictum monachum in assecutione "dicti Prioratus volumus anteferri; sed nullum per hoc eis, "quoad assecutionem prioratuum, dignitatum, personatuum, "administrationum, officiorum, aut beneficiorum, aliorum præ-"judicium generari; seu si Abbati qui est pro tempore, et "dilectis filiis dicti Monasterii, ac ejusdem Prioratus, Conven-"tibus, vel quibusvis aliis, [1] communiter vel divisim, a prædicta "sit Sede indultum, quod ad receptionem vel provisionem ali-"cujus minime teneantur, et ad id compelli, aut quod inter-"dici, suspendi, vel excommunicari, non possint; quodque "de hujusmodi prioratibus, dignitatibus, personatibus, ad-"ministrationibus, officiis, aut aliis beneficiis ecclesiasticis, "ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, vel "quamvis aliam dispositionem, conjunctim vel separatim "spectantibus, nulli valeat provideri per litteras Apostolicas "non facientes plenam ac expressam, ac de verbo ad verbum, "de indulto hujusmodi mentionem; et qualibet alia dictæ "Sedis indulgentia, generali vel speciali, cujuscunque tenoris "existat, per quam, præsentibus non expressam, vel totaliter non "insertam, effectus hujusmodi nostræ gratiæ impediri valeat "quomodolibet, vel differri, et de qua [2] cujusque toto tenore "habenda sit in nostris litteris mentio specialis; plenam et "liberam tibi tenore præsentium concedimus facultatem. Nos "enim irritum decernimus, et inane, si secus super hiis a "quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter conti-"gerit attentari. Datum Avinioniæ, tertio Idus Augusti, Pon-"tificatus nostri anno octavo."

---

[1] *comuniter* in MS.

[2] Sic in MS.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.

Breve comminatorium Regis Angliæ Collectori Domini Papæ de materia prænotata.

Hæc ideo scripsi, ut caveant posteri de Prioribus Cellarum in electionibus facere mentionem, quia perdere plura possunt per hujuscemodi occasionem.

Caution as to mention of Priors in the election of Abbots.

Ope tandem Regis, a cœptis destitit Magister Hugo Peregrinus, hujusmodi Regis littera sibi directa, et auctoritate Bullæ præfatæ.—

Royal Letter, warning the Papal Nuncio no longer to persist in exacting first-fruits of the Prior of Tynemouth.

"Rex Magistro Hugoni Peregrino, Nuncio Domini Summi "Pontificis in Anglia, salutem. Licet Prioratus de Tyne-"mutha Cella Abbathiæ de Sancto Albano existat, ac Priores "Prioratus prædicti, qui pro tempore fuerint, per Abbatem "Abbathiæ prædictæ ad voluntatem suam removendi existant, "et semper hactenus remoti fuissent; ita quod nec nos, nec "aliquis alius, proficuum aliquod ratione alicujus vacationis "Prioratus illius reportare debeamus, nec consueverimus, vos "tamen, prætendentes Prioratum prædictum in Curia Romana, "per confirmationem, et sacræ benedictionis muneris colla-"tionem, Thomæ de la Mare, qui Prioratum prædictum de "voluntate nuper Abbatis Abbathiæ prædictæ occupavit, in "Abbatem loci prædicti, in Curia Romana factam, in ipsa "Curia vacasse, quam magnam pecuniæ summam pro primis "fructibus ipsius Prioratus, ratione hujusmodi vacationis "Prioratus ejusdem, per censuras vestras de Clemente de "Whathamstede, qui dictum Prioratum ad voluntatem ipsius "nunc Abbatis jam occupat; (acsi idem Prior electivus, vel "alias per collationem sive præsentationem inde factam per-"petuus, fuisset, cum non sit;) levare nitimini, in ipsius Priora-"tus deteriorationem, ac depauperationem manifestam,—Nos, "advertentes quod idem Prioratus unum de fortioribus forta-"liciorum nostrorum in Marchia Scotiæ, contra hostiles invasio-"nes Scotorum, inimicorum et rebellium nostrorum, existit; "quodque idem Prioratus, durante guerra inter nos et dictos "inimicos nostros, de possessionibus suis, cum sufficiant, prout "totis temporibus, a tempore guerræ inter nos et progenitores "nostros, quondam Reges Angliæ, et ipsos de Scotia motæ, de "hominibus et victualibus contra hujusmodi hostiles inva-"siones muniri consuevit; et quod omnes possessiones præ-"dictæ ad hujusmodi onera supportanda, atque auxilio nostro, "modernis temporibus sufficere non possint; et volentes eo "prætextu pro communi utilitate regni nostri Angliæ, ac sal-"vatione Marchiæ prædictæ, hujusmodi voluntarie oppressione

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

"Prioratus prædicti remedio occurrere [1] opportuno; præsertim "cum vacatio de dicto Prioratu dici non debeat, ex quo Prior "ejusdem in eo non habet titulum; vobis districte præcipimus, "firmiter injungentes quod ab hujusmodi impositionibus præ-"dicto nunc Priori ea occasione de cætero inferendis penitus "desistatis; et si quid contra dictum Priorem, occasione "præmissa per vos, seu aliquem de vestris, attentatum fuerit "in hac parte, id sine dilationis diffugio revocetis, ne mate-"riam habeamus ad vos ex hac causa graviter capiendum. "Teste Rege, *et cætera*."

Hac occasione facta est pax ecclesiæ Dei, videlicet, Cellæ illi.

Qualiter memoratus Abbas Cellas suas primitus visitavit, et reformandas [2] feliciter [3] reformavit.

After some years, Abbot Thomas visits the various Cells of the Abbey of St. Alban's.

Postquam per annos aliquot domi resedisset, ad cognoscendum statum Monasterii, visitato prius loco principali, decrevit consequenter visitare Cellas suas, ut membra [3] corpori [4] corresponderent. Et quidem apud Tynemutham fere per annum moram traxit; dehinc rediens, Belverum visitavit, videlicet, Cellam suam; postea, Prioratum de Wymundham, deinde Prioratum de Bynham; ubi Priorem, Adam de Neuwerchia, quem dudum de [5] Prioratu transtulerat, et præfecerat apud Bynham, deposuit pro quibusdam causis.

He deposes the Prior of Bynham.

Homagium quoque apud Tynemutham solummodo suscepit.

He receives homage from only the homagers of

Homagium hominum suorum, [6] quæ cuilibet debentur domino capitali, non suscepit tempore suo toto, præterquam hominum suorum Prioratui de Tynemutha sub-

[1] *oportuno* in MS. The passage appears to be corrupt.

[2] *feliciliter* in MS., by inadvertence.

[3] Omitted in the text; but supplied in the margin, in a later hand.

[4] *coresponderent* in MS.

[5] That of the Monastery of St. Alban's, is meant.

[6] Agreeing with "*homagia*" understood.

jectorum; et ab hiis quidem suscepit homagia, ne nescirent se subjectos Abbati de Sancto Albano; quia id genus hominum libenter et leviter rebellare suis dominis consuevit. Ab aliis autem non suscepit, aspiciens a longe quæ facere in futurum profuit, et quid cavere necesse fuit. Quia meditabatur domui suæ plura adquirere de tenentibus suis et homagiariis, quæ nullo modo adquisivisset, si suorum homagia suscepisset, homagia suscipere recusavit: et quia homagiarios suos in suis placitis, post factum homagium, defendere debuisset.[1]

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

the Priory of Tynemouth. For prudential motives, he forbears to receive homage from his other homagers.

Qualiter [2] certitudinem Consuetudinarii sui, prius incerti, de Divino Officio fecerat; plures historias [3] abbreviavit, permutavit, et emendavit; Cameram Conventus augmentavit, et æqualiter divisit.

Domi igitur constitutus, cœpit per exempla bonorum operum subjectos trahere ad religionis amorem, docens quæ debuit, et faciens quæ ipse docuit, ne posset in aliquo reprobus inveniri. Et quia multa discrepabant in ordinatione Divini Servitii, propter perplexitatem veteris Consuetudinarii, qui paucos perfectos reddebat in cognitione Servitii, prima cura fuit sibi novum edere Ordinale, per quod facile cuncti possent cognoscere qualiter Servitium Divinum ordinare deberent, et alii ab aliis non discreparent.

Abbot Thomas next publishes a new Ordinal for the regulation of Divine Service.

Vivacitatem ejus ingenii conjicere potest lector attentus in quatuor Capitulis de Festis occurrentibus, et regulis per eum editis, quibus necessarie luculenter et breviter comprehendit dubia, declarat obscura, et indicat per totius anni circulum facienda. Constitu-

Skill manifested by him in some of his alterations in the mode of

[1] A large portion of a column (fol. 236 a) is here left vacant.

[2] Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

[3] *abreviavit* in MS.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96. — performing Divine Service.

tiones quoque fecit ad honorem Dei principaliter; quibus amputavit preces,—"Ego dixi," quæ solebant ad omnes Horas dici; ut Conventus pausam faceret in quolibet versu Psalterii ad Matutinas et Horas, quæ per notam dicuntur; in qua pausa posset dici—[1] "Ave "Maria, gratia plena, Dominus tecum." Nam antea, more fabrorum qui ferrum ignitum feriunt, cantabatur Psalmodia sine requie, sine pausa; quod zelatori sanctæ religionis videbatur absurdum.

Bad style of the Abbey's Psalmody previous thereto.

The Histories of many Saints are withdrawn by him, and others substituted. Three Lesssons of St. Benedict established.

Et quia multi viri habiles, propter multiplicitatem Historiarum quas oportuit eos post ingressum religionis reddere, a nostro Ordine se subtraxerunt, delevit multorum Sanctorum Historias proprias; eo maxime, quia quicquid habebatur in Responsoriis et Antiphonis, in eorum Legenda plenius legebatur. Ordinavitque ut pro talibus Historiis cantarentur Historiæ de communi. Ordinavit præterea, ut singulis septimanis fierent tres Lectiones de Sancto Benedicto, quotiens extra Adventum et Quadragesimam, non impedientibus festivitatibus, ejus Commemoratio fieri potuisset.

His attention to the wants of the brethren; and his great humanity to the sick and the leprous.

Pro necessariis etiam fratrum sollicitus, ordinavit ut fratres singuli pro rebus necessariis perciperent usque ad summam viginti quatuor solidorum, non in pecunia, sed valore. Infirmorum quoque curam semper habuit; quos in persona propria frequenter visitare et confortare solebat, non abhorrens eorum [2] incommoda vel inhonesta, sed etiam, si opus esset, ipse primus, et præ aliis familiaribus, si eos vomitus pati contingeret, vasa supponere, capita manu firmare, et infici viscosa materia, non refugeret: pro quibus et Capitulum in Constitutionibus, plenum discretione et misericordia, excogitavit. Leprosorum quoque non refugit audire confessiones, sed constanter [3] earum halitus pertulit, et horrida spiramenta.

[1] *Luke* i. 28.

[2] *incomoda* in MS.

[3] In reference, probably, to the word "*confessiones*."

Ordinavit et alia multa in eisdem Constitutionibus, et quibusdam aliis expost per eum editis; quibus existimabat Dominum placari, Dei servitium ampliari, et subditos in omni perfectione instrui et confirmari posse.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

Other ordinances in his Constitutions.

De ordinatione perutili memorati Abbatis,[1] *plurimum concernente relevationem sui Conventus.*

Interea videns Thomas Abbas indigentiam Conventus sui, et rei familiaris penuriam, tam pro eorum relevatione quam quiete, statuit partem eorum meliorare, ut in esculentis et poculentis uberius, lautius, et laudabilius, serviretur eisdem, adjiciens quædam prædia parti Conventus, et remittens quædam, quæ quidam de suis prædecessoribus vendicaverant ab eisdem; unde pars Conventus multipliciter melioratur; prout patet in ordinatione quam fecit de hac materia anno Domini millesimo trecentesimo sexagesimo tertio, infra hoc, [2] quinquagesimo primo folio, et cæteris, plenius annotata.

He adds materially to the comforts of the brethren, in increasing their food and drink.

De ordinatione præfati Abbatis [3]*commodum et honestatem sociorum Prioratus de* [4]*Reddeburna, et sociorum inibi commorantium, multipliciter concernente.*

Spiritu ductus pietatis, fecit et aliam ordinationem pro Conventu suo, et hiis præsertim qui cursum capiunt ad Redburnam, pro quorum sustentatione nihil ab antiquo providebatur, nisi prout in domo eis fuerat deservitum; et ita de eodem servitio ibidem eisdem fuerat ministratum. Unde fratres ibidem semper mo-

He also relieves the distressed state of the brethren, when taking their

[1] *suum* is inserted before this word; evidently in error.

[2] Folio 250 b. of the present MS.

[3] *comodum* in MS.

[4] *redd*ꝰ in MS.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

turn of residence at the Priory of Redburn.

rabantur in magno domigerio; cum quidam pro eorum sustentatione ab amicis suis inverecunde et illicite mendicare compellebantur, nonnulli vero res suas necessarias venditioni exponere cogebantur; ad magnum religionis scandalum et dedecus, et animarum periculum manifestum.

The former supply of food from the Monastery to the brethren at Redburn, sent to them cold, and comparatively worthless, if sold within the town.

Nam si dies carnium extitisset, nihil receperunt de coquina pro suo generali, nisi frixuram, et de quali Conventui serviebatur; unde si quando expectassent illud servitium, frigidum fuit, et nullius valoris, præ mora deportationis: si apud Sanctum Albanum, prout consueverunt sæpius, frixuram exponere venditioni voluissent, parum et non correspondens eorum victui reportabatur; et erat miseria utrobique. Igitur Dominus Thomas, tantæ fratrum penuriæ condolens, subscriptam fecit ordinationem pro eodem loco, ad loci meliorationem, solatii continuationem, et fratrum honorificam exhibitionem. Et insuper, sequens vestigia prædecessoris sui, piissimi patris, Abbatis Michaelis,

Two faggots daily already granted by Abbot Michael, at certain seasons.

(qui ordinavit, unanimi assensu Conventus, ut fratres ibidem perciperent, a Festo Omnium Sanctorum usque ad Festum Purificationis Beatæ Virginis, quolibet die duos fagettos pro camino in aula, de provisione et cariagio Camerarii, qui pro tempore futurus esset, qui non expenderentur in usus alios, nec alibi quam in aula,)

Additional grant of fuel by Abbot Thomas.

iste superaddens, de communi consilio ordinavit, ut perciperent iidem fratres, ibidem existentes, sexdecim carectatus focalis ad Festum Sancti Michaelis, ipsius Camerarii deliberatione et cariagio cariandi; et Camerarius de fagettis in posterum quietus esset.

De donis [1] *Prioratui de Reddeburna per memoratum Abbatem liberaliter collatis, et gestis ejusdem frequenter in perhendinatione ejus communiter usitata.*

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349–96.

Numerous other gifts presented by Abbot Thomas to the Priory of Redburn.

Domui de Redburna dedit plura, puta, vestimenta, calices, tabulas, argenteas [2] phialas, [3] cochlearia, vasa, mappas, tapetum, [4] id est, dorsale, cum pulvinaribus et bancalibus, pro aula vel camera; cum libris, videlicet, Gradali; et Legenda plenaria de Sanctis quibus per anni circulum celebramus. Dedit et ad ornatum altaris ibidem cortinas de rubeo panno serico, cum auristragulato, et pannum pro fronte altaris, de eadem secta: linteaminaque pro altari, cum pretiosis frontellis et apparatu pro altari in Quadragesima, illi loco providit.

He provides separate necessaries at that Priory.

Construxit insuper novam domum, [4] id est, privatum dormitorium, vel secessum, pro fratribus ibidem commorantibus, et latrinam pro seipso; quia prius una domus tantum capiebat eum et fratres ibidem, unde ipsi quandoque pro sui præsentia ad necessaria erubescebant accedere. In loco vero ubi fuit prius latrina communis, fecit, in altum porrectis parietibus, pulchram domum, cum fenestris in tribus partibus, in qua possent reponi panni vel vestes ejus, librique, cum [5] supellectili, pro tempore moræ suæ; et in qua posset habere secretum studium, quotiens eum ad studendum accedere delectabat. In illo namque loco specialiter perhendinare dilexit, quotiens in partibus extra Monasterium moram facere statuisset: quia revera, prout sæpius asseruit, videbatur sibimet desolatus, et quasi sine lætitia, quotiens monachorum multitudine caruisset. Et quidem in illo [6] loco constitutus conversabatur ita

On the site of the former common necessary, he builds a handsome room, for a study and wardrobe.

His great fondness for the Priory as a place of retirement.

[1] *et Prioratus* in MS.: it is the writing of, evidently, an ignorant scribe.

[2] *fiolas* in MS.

[3] *coclearia* in MS.

[4] *i* · in MS.

[5] *suppellectili* in MS.

[6] Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.

Instances of his urbanity and kindness, when in residence at Redburn.

familiariter inter fratres, et ita jocundum se exhibuit, ut ejus præsentia onerosa nemini videretur. In nullo fratrum consuetum solatium minuebat, in nullo eos ratione suæ præsentiæ artare volebat, nisi ut redirent ad cœnam vel prandium tempestive. Qui si quando decepti fuissent de hora refectionis, et tarde redissent, eos non rustice, [1] non proterve, volebat corripere, sed vultus et verborum urbanitate eos ad servandum compulit tempus ejus, per pœnam pro vino solvendi. Nec per moram suam locum gravari voluit, quippe qui nihil exegit in hebdomada pro Priore et tribus fratribus, præter quinque solidos; cum ipsemet ordinaverit quod ipsi quatuor possent expendere in coquina sex solidos hebdomadatim.

He rebuilds the Chapel of St. James, at Redburn, when burnt.

Capellam Sancti Jacobi, quæ situatur infra clausum Prioratus, per ignem conflagratam, et multis annis desolatam, reædificari fecit: quam et jussit postea per Archiepiscopum Agathensem honorifice dedicari.

Continuatio materiæ prænotatæ.

When at Redburn, he would rise long before Matins, without awaking the other brethren.

In tempore vero quo apud Redburnam moram traxit cum sociis, ante Matutinas frequenter, et pene cotidie, surgere consuevit, nullum devigilando, nullum inquietando, donec tempus esset pulsandi ad Matutinas, licet sæpius per duas aut tres horas tempus Matutinarum prævenisset; quo tempore in devotionibus et afflictionibus perseverare solebat.

Always ready, if necessary, to ring the bell for Divine Service.

At ubi tempus fuit pulsandi ad Matutinas, si nullus adesset qui pulsare posset, ipse manu sua signum pulsare consuevit. Ita faciebat ad Vesperas; cum de Psalterio, quantum videbatur, ruminasset, pulsavit aut pulsare fecit. Ad Completorium quoque tres ictus fieri fecit in campana, more Monasterii; faciens tres orationes, et dicens [2] Salutationes

[1] "*Nota urbanitatem pii patris.*" —Marginal Note, in a later hand.

[2] "*Ave Maria, etc.*," *Luke* i. 28.

Angelicas in Capella. Ad quas quidem orationes ipse, manibus suis, prout fit in Conventu, simul percussis, erigendi fecit signum. Antiphonam quoque de Sancta Maria, post Completorium, cantari fecit ibidem. Ibi etiam in Festis Principalibus, et Festis Caparum, ac in Dominicis, Missas cum nota solemniter fecit decantari; multum gaudens modulatione suorum monachorum, quibus æstimabat optimos cantores comparari non posse.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

His preference for the singing of his own monks.

Qualiter religionem de Pratis, in moniales et sorores primitus divisam, in moniales solummodo commutavit, regulam et regulares observantias eisdem limitavit, libros contulit pro Divino Servitio persolvendo, jura et libertates earundem renovavit.

Ancillarum Dei, sororum de Pratis pauperum, et monialium ibidem, curam habens, ne per oblivionem veniret in dubium quid de Monasterio consueverunt percipere, fecit diligenter inquiri quid eis antiquitus debebatur; quas portiones jussit in Registro suo scribi, ne per oblivionem de illis dictæ dominæ aliquo tempore fraudarentur.

He causes enquiry to be made as to the allowances due from the Monastery to the inmates of St. Mary des Prez.

Et quia in eodem loco de Pratis habebantur duæ sectæ, scilicet, monialium et sororum, et neutra sectæ consensit alterius, statuit ut secta sororum transiret in sectam monialium, si sic vellent; et, quod secta sororum [1] fatisceret, nulla ad eam de cætero recipienda; sed quæ vellent locum incolere in posterum, litteratæ fierent moniales. Nempe et ipsæ moniales pro magna parte primitus illiteratæ fuerunt, et servitium nullum dixerunt; sed in loco cujuslibet Horæ certas Orationes Dominicas et [2] Salutationes Angelicas. Ordinavit igitur, ut servitium præsentes [3] addiscerent, et futuræ, et, Horas diurnas, pariter et nocturnas, obser-

He enacts that literate nuns only, and not sisters, shall from henceforth be admitted at St. Mary des Prez; the nuns having hitherto been illiterate.

[1] *fatesseret* in MS.
[2] *Luke* i. 28.
[3] *addicerent* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

He supplies them with Ordinals for the regulation of Divine Service, but at the Monastery's expense.

vando in choro, de die et de Dominica servitium dicerent sine nota, cum Officiis Mortuorum certis temporibus decantandis. Et quia non habebant libros ad dicendum vel cognoscendum servitium, dedit eis libros Conventus de custodia Præcentoris, Portiforia, videlicet, vel Ordinalia, ad numerum sex vel septem; licet Conventus hoc moleste ferret, et diceret non debere fieri sacrificium de rapina, sed justius debuisse eum de sua portione providisse, vel coemisse necessarios alibi libros eis.

List of the Ordinals so given; being not his own property, but that of the Monastery.

Tituli librorum isti sunt:—Ordinale sine titulo, quod [1] Sub-cellerarius solebat habere, Ordinale quod jacebat in Capella Dormitorii, pro hiis qui non interfuere Matutinis, Ordinale de dono Alexandri Dyper, Ordinale de dono Walteri Eleemosynarii, Ordinale Johannis Merdeley, Ordinale de dono Garini Abbatis, Ordinale [2]. Igitur licet in hac parte piam habuerit intentionem, multorum de præsumptuositate accusationem [3] sustinuit.

All nuns from thenceforth, in writing, to profess the Rule of St. Benedict.

Ne vero moniales incircumspecta gauderent licentia, ordinavit ut omnes advenientes de cætero Regulam Sancti Benedicti profiterentur in scriptis; et expresse in præsentia Archidiaconi Sancti Albani, Missam solemniter celebrantis, vel alterius monachi, per Abbatem directi ad accipiendum hujusmodi professionem. Regulam insuper eis fecit.[4]

De gestis et Constitutionibus memorati Abbatis, dum Præsidens Capituli Provincialis extiterat, editis et promulgatis.

Abbot Thomas is President

Hic Abbas, anno prælationis suæ tertio, factus est Præsidens Capituli Generalis; licet non deesset sibi

[1] *Sub-celerarius* in MS.

[2] The name of the former donor is not inserted.

[3] Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

[4] "*Anglico ydiomate inferius inserta*" is written in the margin, in a later hand. It does not appear in the volume, as it now exists.

auctoritas præsidendi, cum per mortem Domini Michaelis Abbatis, prædecessoris sui, qui summus fuit Præsidens, sibi præsidentia devolveretur. In quo gradu positus, zelum religionis stricte retinens, Constitutiones edidit, ad honorem Dei, et utilitatem omnium Nigrorum Monachorum Generali Capitulo subditorum, ut in [1] Consuetudinario suo, [2] et aliis libris loci suis, infra hoc libro, folio *et cætera*, conscriptis lucidius apparet.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

of a General Chapter of the Benedictine monks, A.D. 1351, and publishes Constitutions on the discipline of the Order.

Laboribus et expensis non pepercit, dummodo prava posset corrigere, excessus destruere, abusiones excidere, et in viam devia revocare. Itaque pro zelo justitiæ, pro religionis executione, pro titulo sanctitatis eximiæ, venerabatur ab omnibus, et a pluribus timebatur.

For his excessive zeal he is held in veneration by all, in fear by many.

Qualiter monachos Cantuariæ rebellantes ad Capitulum Provinciale venire coegit.

The Monks of Christ Church, Canterbury, refuse to attend the General Chapter; and his messenger is imprisoned by the Prior's servants.

Dum Præsidentis fungebatur officio, monachos Ecclesiæ Christi Cantuariæ, detrectantes ad Capitulum Generale accedere, propter quasdam libertates quas pro se allegabant, impetrato super hoc mandato Romanæ Curiæ, et declaratione Constitutionis Benedictinæ, citari fecit per quemdam de familiaribus domus suæ; qui contumeliis affectus, cæsus alapis, missus est in carcerem per famulos Prioris ibidem.

Edward, Prince of Wales, rebukes the Prior for the disrespect thus shown to Abbot Thomas, as President of the Chapter.

Accidit eo tempore, Dominum Edwardum Principem venire Cantuariam, et audire de violentia facta famulo supradicto; qui, exinde commotus horribiliter,—"Per Sanctam Mariam," ait, "ego deliberabo eum." Igitur occurrenti sibi Priori dedignabatur verbum salutationis facere, sed mox cur famulum Abbatis de Sancto Albano injuste tractaverit et [3] incarceraverit

[1] See pp. 418–466, *post.*

[2] This and the three following words are omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

[3] *incarceravit* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

The Prior makes payment to the Abbot and his servant, by way of amends.

turbide inquisivit. Prior vero, vehementer territus, humiliter promisit emendas Abbati, sive famulo, per ejus arbitrium faciendas. Quo responso mitigatus, Princeps consuluit ut Abbati satisfaceret. Qui obtulit Abbati pro emendis centum marcas, et læso famulo dedit [1] viginti marcas, pro injuriis irrogatis. Sicque factum est, quod servus Abbatis parum læsus rediit, sed ditatus.

The Prior and Convent of Christ Church send two proctors to the General Chapter. John, Duke of Lancaster, intercedes at the Chapter for the monks of Canterbury, and joins the fraternity.

Videntes igitur Prior et Conventus Abbatem Sancti Albani tantæ æstimationis esse penes Regem et Principem, submiserunt se humiliter Præsidenti, Abbati, videlicet, mittentes duos de venerabilibus personis domus suæ ad Capitulum Generale; qui, procuratorum fungentes officio, Prioris Cantuariæ ea vice absentiam excusarent. Ad quod Capitulum venit Dux Lancastriæ Johannes, Regis filius, cum multis nobilibus, rogans Abbatem ut bene ageret cum Cantuaritis, et facete tractaret eosdem. Quod Abbas promisit se incunctanter facturum. Suscepit ergo ibi Dux Lancastriæ fraternitatem Generalis Capituli, quam postulaverat, cum summa devotione. Monachi vero Cantuariæ, honestissime ab Abbate tractati, et ab eo comminati, expletis diebus Capituli, ad propria, licet parum [2] hilares, recesserunt.

The monks of Canterbury afterwards obtain the privilege of exemption from attendance at the General Chapter of the Order.

Abbot Thomas aids Richard.

Sed quicquid in hac parte fecit Abbatis nostri diligentia, amisit aliorum Præsidentium expost [3] negligentia. Nam Cantuaritæ, mittentes ad Curiam, impetraverunt Privilegium, ne compelli possent ad Capitulum Generale: ex quo facto patet animositas Abbatis nostri, qui solus perduxit ad effectum quod omnes Præsidentes, præ nimietate expensarum, manutenere timebant. Et revera, facilius est sustentare constructa quam construere inconstructa. Ipse etiam, dum Præsidens existebat, Magistrum Ricardum Fiz-

[1] Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

[2] *hillares* in MS.

[3] *necgligentia* in MS.

Rauf, Archiepiscopum Armachanum, in causa Dei, ut credimus, contra Fratres dimicantem, collecta juvit [1] pecunia, plus de suo conferens quam omnes alii conferebant.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Fitz-Ralph against the Friars.

De pluribus Monasteriis per memoratum Abbatem, ad instantiam Regis et aliorum dominorum, laudabiliter [2] visitatis.

Tantam autem gratiam donavit Dominus Abbati memorato, ut in omni vita sua, propter opinionem sanctitatis, et religionis observationem sanctissimam, doctrinæque scientiam, a cunctis, tam monachis quam cæterarum religionum professoribus, pro speculo haberetur; sæcularesque potestates felices se reputabant, qui tanti viri familiaritate perfrui potuerunt. Ipse quoque Rex Edwardus illustrissimus ejus mores amplectabatur, et virum pro tot virtutibus venerabatur; unde contigit quod eum ad reformandam religionem, pene collapsam in magnis Monasteriis pertinentibus Regis advocationi, præeligeret; monens humiliter, sollicitans amicabiliter, et deprecans reverenter, ut descenderet, et videret utrum clamorem opere complevissent, ut mores instrueret, observantias regulares institueret, vitiosos argueret, errantes corrigeret, bene meritos honoraret, nullius jactantiam potestatis metueret; quippe qui sciret sibi regalem favorem, regale consilium, et Regis auxilium, nullatenus defuturum.

Abbot Thomas in great favour with King Edward III.

He is appointed by him to visit the Monasteries in the King's presentation.

Talibus Regis exhortationibus animatus, Monasterium de Eynesham visitavit, et in eo religionem mirifice reformavit. Pari fultus auctoritate, loca celebria de Abyndone et de Bello visitavit, in quibus abusiones quasdam eradicavit, et inolitas consuetudines, introductas contra Regulam, explantavit, et pro illis inseruit bonos mores.

He visits the Monasteries of Eynsham, Abingdon, Battle, and Reading.

[1] *peccunia* in MS.

[2] The termination of the word is erased, and the last syllable supplied in a later hand.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

He inflicts due punishment upon certain rebellious monks of Reading. He visits the Monastery at Chester, regardless of the atrocities of the Welch, and removes the Abbot. Monks from other Monasteries brought to the Abbey, to be trained in monastic discipline, at the Abbot's sole expense. At the King's request, he goes to Bury St. Edmund's, but does not hold a visitation. After encouraging the Prior not to resign, he departs.

Nobile quoque Cænobium de Radyngia, [1] hortatu et mandato regio, adivit audacter, visitavit efficaciter, et personas inflexit subtiliter et modeste ad religionis observantiam et amorem.

In eo loco quosdam qui contra Abbatem suum conspiraverant, amoveri fecit ad Cellas eidem Monasterio pertinentes, quosdam ad suum Monasterium de Sancto Albano traxit, regulariter puniendos, donec, peracta pœnitentia, censuisset eos ad locum pristinum remittendos. Monasterium quoque præcellens de Cestria, rogatu tam Regis Edwardi quam Edwardi Principis, non veritus [2] atrocitatem vel inconstantiam gentis Wallicæ, adiit animosus, et Ricardum de Seynesbyry, Abbatem, sed inutilem dilapidatorem, vitiorum fomitem, et Regulæ derisorem, cedere compulit prælatiæ, ordinato pro eodem de quodam prædio Monasterii victu competenti; subrogavitque, consensu Episcopi atque fratrum, Abbatem alium, qui reprobare [3] malum, et eligere sciret bonum. De hac quoque domo quosdam traxit ad nostrum Monasterium, in observantiis regularibus informandos, et post tempus iterum remittendos; castigans tam hic rebelles quam in locis propriis, ita ut dulce videretur eis de cætero pacifice vivere inter suos. Et licet ad graves foret sumptus in exhibitione talium, nunquam tamen suscepit remunerationis emolumentum.

Postremo, rogatu Regis recessit ad Monasterium præcipuum totius regni, videlicet, Sancti Edmundi de Bury; ubi invenit omnes paratos ad se submittendum suæ visitationi. Non tamen visitavit, sed Priorem, Henricum Kirkstede, qui cessisse voluit, ad regendum suum officium animavit; et cum benedictione omnium ad propria remeavit.

---

[1] *ornatus* is given in the text, in place of these two words; which are inserted in the margin.

[2] *attrocitatem* in MS.

[3] Omitted in the text, but inserted in the margin in a later hand.

De causa Sancti Edmundi contra provisorem ibidem, per præfatum Abbatem multipliciter promota.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Support given by Abbot Thomas on various occasions to the Monastery of Bury St. Edmund's.

Causam itaque ejusdem Monasterii Sancti Edmundi, contra [1] Edmundum Brounfeld, provisorem, seu intrusorem super eadem, ac etiam contra villanos ibidem expost, eidem Monasterio infideles et infestos, versus Regem, dominos, et amicos suos, tam in Anglia, quam in Curia Romana, multipliciter tuebatur, et promovit.

He maintains two of the rebelliousmonks of Bury at his own Monastery, and at his own expense; and earns their gratitude thereby.

Duos quoque monachos, ob eorum in dicta causa rebellionem, ad suum Monasterium, virtute litterarum regiarum, ad castigandum et commorandum cum eodem destinatos, diutius in omnibus necessariis exhibuit, et tam prudenter quam civiliter tractavit, quod eorum animos a prædicta sua insolentia totaliter avertit, et eos, virtute litterarum regiarum, ad eorum Monasterium, cum suis litteris commendatitiis, remisit; unde grates, benevolentiam eorum, et omnium confratrum suorum, non immerito [2] habere promeruit. Asserebant etenim ejus amicitiam et industriam in dicta eorum causa plus eisdem valuisse, quam si eisdem mille marcas de suo proprio persolvisset.

[3] *De pluribus possessionibus et redditibus officio Subcellerarii per prædictum Abbatem noviter assignatis, sibi et aliis officiariis primitus pertinentibus.*

After some years, Abbot Thomas contemplates resigning his office.

Cum Dominus Thomas Abbas jam per aliquos profecisset annos in regimine, onus honoris hujusmodi decrevit deponere, et propriæ tantum vacare saluti, Deoque privatus deservire; nihil tamen amplius quam alius simplex monachus, propter [4] diutinum laborem, senium, et pristinam dignitatem, exigere. Invenitque suis votis

[1] See Walsingham's *Hist. Angl.*, I., pp. 414–418, 428, 429.

[2] The first letter of this word is doubtful.

[3] This Rubric, it will be seen, is inapplicable to the matter which immediately follows.

[4] *diutinam* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

He is encouraged in his design by John, King of France, then a prisoner in England, and at times his guest.

adjuvandum et promovendum personam [1] idoneam, bonæ memoriæ Dominum Johannem, Regem Franciæ, qui captivus in Anglia fuit eo tempore, et Abbati afficiebatur, eo quod apud Sanctum Albanum eum humaniter, curialiter, et laudabiliter, hospitio suscepisset. Huic [2] arcanum patefacit consilium, et quod in votis habeat manifestat. Spondet ille amicabiliter pro posse suffragium, et se scripturum Domino Papæ pro causa præmissa hilariter repromittit. Nec multo post redemptione taxata, Rex Franciæ rediit ad propria, et inter suos multum laudat Abbatis de Sancto Albano præcipuam facetiam.

Three men of St. Alban's, on a pilgrimage, being taken prisoners in France, and detained in captivity, Edward, Prince of Wales, and Abbot Thomas intercede for them.

The King, declaring that the Abbot's intercession would have sufficed, orders their liberation, and compliments the Abbot.

Eo tempore, tres viri de villa Sancti Albani, dum peregre Romam pergerent, capti sunt in Francia, et more captivorum projecti sunt in carcerem, detinendi in arta custodia, donec se gravi redemptione liberassent; et, ut creditur, si non reperissent redemptionis remedium, ob odium Anglicorum fuissent in ergastulo suffocati. Horum nempe calamitati compatiens, Abbas Thomas scripsit litteras supplicatorias Regi Franciæ, pro deliberatione eorundem. Ejus etiam interventu, scripsit et Dominus Princeps Edwardus eidem Regi Franciæ pro eisdem. Tunc Rex ait,—"Et quid necesse "fuit," inquit, "ut scriberet mihi consanguineus meus, "Princeps? Certe etsi tantum Abbas iste scripsisset, "suo precatui paruissem." Jussitque locum inquiri ubi detenti fuere viri, et patriæ suæ reddi, monens ut gratias agerent Abbati pro [3] deliberatione sua. Et optimatibus suis dixit,—"Vere," ait, "in toto regno meo non "est Abbas, qui huic possit Abbati in persona, civilitate, "vel humanitate, conferri." Erant autem viri, qui ad instantiam Abbatis sic fuerunt liberati, Simon Romayn, presbyter, Johannes Bower, [4] Rogerus Grenefford. Hæc

[1] *ydoneam* in MS.
[2] *archanum* in MS.
[3] *deberatione* in MS.
[4] This name is omitted in the text, but inserted in the margin, with a note of reference, in a later hand.

idcirco scripsi, ut luceat posteris qualis fuerit fortuna in amicis obtinendis.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Succedente tempore, cum jam Abbas experimento novisset Regem Franciæ velle favere suis supplicationibus, misit litteras Thesaurario Calesiæ, amico suo, Ricardo, videlicet, de Eccleshale, Regi Franciæ porrigendas, pro expediendo negotio concupito; quia tunc Rex Franciæ fuit Calesiæ, cum suis magnatibus, et Princeps Walliæ, cum nostri regni proceribus, ad tractandum de finali concordia inter regna. Cumque Regi Franciæ delatæ fuissent Abbatis litteræ per manus Ricardi prædicti, et Princeps comperisset eum velle [1] litteras supplicatorias pro eodem scribere, inhibuit Regi ne hoc faceret,—"Quia veraciter," inquit, "si hoc "facitis, illud Monasterium destruetis." Sicque fuit Abbatis propositum eo tempore enervatum. Principe vero de ultra mari veniente ad Sanctum Albanum, cum post oblationem factam Martyri venisset in claustrum, voce publica, audiente Conventu, has Abbatis molitiones, prius inauditas, Conventui enarravit. Confundebatur mirabiliter ex hoc Abbas, quia putavit nullum conscium secreti sui; mirabatur Conventus quod Abbas hoc tentare voluit, illis inconsultis. Sicque fuit Abbatis tam consilium quam propositum dissipatum.

The Abbot sends to the King of France, begging him to intercede for his resignation.

The King is dissuaded by the Prince of Wales, who alleges that the Monastery will be ruined.

The Prince, on visiting St. Alban's, discloses the Abbot's secret design.

Ex præmissis igitur satis constat memoratum Abbatem suam mentem in terrenis rebus non fixisse; qui mundum, sic sibi orentem, tanta sollicitudine convincitur contempsisse. Causabatur etenim, et pluribus videbatur se a Domino quodammodo derelictum fuisse, eo quod tanta prosperitas eidem ubique succrevisset, et tribulationes et angustiæ sibi, ut cæteris Dei electis, defuissent; et quod inter tot mundanas occupationes pœnitentias suas votivas peragere non potuisset. Sed quia inter tot dotes naturæ et gratiæ, sibi divinitus concessas, dextram Dei, in se facientem virtutem

Proof that the Abbot had not set his mind on earthly things: though some blamed him for his design.

Censure by the writer, for entertaining the design.

[1] Omitted in the text, but supplied in the margin in a later hand.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

His infirmities and tribulations, which ensued.

non agnovit, et contra voluntatem Summi Pastoris, qui eum in pastorem sibi specialiter elegerat, jugum Domini leve abjicere proposuit, aggravavit et alleviavit manum suam Dominus, et dexteram in sinistram vicissim quodammodo commutavit; ipsumque variis infirmitatibus et tribulationibus multipliciter castigavit; ut in gestis ejus sequentibus plenius apparebit.

De possessionibus et oneribus inter Cellerarium et Bursarium per prædictum Abbatem assignatis.

Abbot Thomas assigns part of the rental in the hands of the Bursar, for the repair of the houses and mills of the Sub-cellarer.

Idem Abbas, pulsatus querelis Sub-cellerariorum suorum, qui querebantur officium suum non posse sufficere ad cotidianas expensas quæ fiebant, et Bursarium in reparatione domorum et molendinorum sui officii nimis fuisse remissum, redditum de Parksoken et Est Barnet in augmentum illius officii statuit provenire, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, vicesimo nono; et deputavit illum ad reparationem domorum et molendinorum Sub-cellerarii, per officium Bursarii solitam exhiberi.

He assigns the pasture of Eywode, belonging to the Cellarer, to the Sub-cellarer.

Subtraxit etiam ab officiis Cellerarii pasturam de Eywode, quæ valuit, et [1] valet, per annum decem libras; quam assignavit officio Sub-cellerarii, anno regni Regis Edwardi, [2] [Tertii] a Conquæstu, quadragesimo nono.

De redditibus Londoniis officio Sub-cellerarii noviter assignatis.

Rents in the City of London assigned to the Sub-cellarer.

Redditus vero in civitate Londoniarum, tam de novo quam antiquo, quondam officiis Bursarii sive Cellerarii pertinentes, officio Sub-cellerarii deputavit; qui valent per annum, reparationibus et resolutionibus deductis, .[3]

[1] *valit* in MS.

[2] Omitted in MS.

[3] The clear value of the rents is omitted.

De manerio de Oxeye.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

The manor of Oxeye assigned to the Sub-cellarer.

Manerium quoque de Oxeye, quod Johannes de Whitwelle, quondam Senescallus libertatis Sancti Albani, perquisivit, et dedit Abbati, cum suis pertinentiis, eidem officio assignavit; quod valet per annum, reparationibus deductis, .[1]

De redditu manerii de Wrobbeleye officio Sub-cellerarii noviter assignato.

The rental of Wrobbele, once belonging to Sir Richard Pereres, assigned to the Sub-cellarer.

Redditum etiam de Wrobbele, quod per escaetam venerat in manus Abbatis, post forisfacturam et mortem Ricardi Pereres, militis, sed latronis, officio donavit eidem; qui valet per annum, reparationibus et resolutionibus deductis, .[1]

De augmentatione et exoneratione officii Bursarii, ex causa prænotata.

Chattels of felons, and other rights and forfeitures, formerly belonging to the Bursar, are given to the Cellarer.

Assignavitque Cellerario catalla felonum et fugitivorum, et alia fortuitu accidentia [2]commoda, forisfacturasque, quæ quondam officio Bursarii spectaverunt, extra villam de Sancto Albano, infra libertatem ejusdem, pro placitis et negotiis prosequendis; custodia gaolæ, cum sumptibus, officio dicti Bursarii remanentibus, sicut prius.

The Bursar, by way of compensation, has assigned to him the manor of Myridene; and is discharged from several of the liabilities of his office.

Et ne Bursarius causaretur suum officium mutilatum per subtractiones præmissas, assignavit ejus officio manerium de Myridene, quod idem Abbas adquisivit de Johanne de Myridene pro octoginta libris monetæ legalis, eidem Johanni præsolutis, et decem marcis annuis percipiendis, cum roba, per totam vitam suam; quas Bursarius solvit eidem per viginti ut unum annos. Exoneravit super hoc Bursarium a sumptibus placitorum, et solutionibus feodorum, et officio hundredarii, oneribus aliisque nonnullis, concernentibus curam suam.

---

[1] The clear value of the rents in these instances is omitted.

[2] *comoda* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

De pastura magni gardini pro quinquaginta solidis [1]annui redditus officio Sub-cellerarii per eundem Abbatem commutata.

The pasture of the great garden, belonging to the office of the Almoner, is transferred to the Sub-cellarer; the Almoner being released from payment of a certain rental.

Idem Abbas, quia videbat pasturam magni gardini animalibus pascendis [2]accommodam, statuit assignare Sub-cellerario suo locum. Et ne Eleemosynarius, cui pertinuit dicta pastura, murmurandi causas inveniret, ordinavit ut idem Eleemosynarius exoneraretur de quinquaginta solidis, pro redditibus suis in villa de Sancto Albano singulis annis officio Sub-cellerarii debitis, et solvi consuetis; in recompensationem, videlicet, pasturæ, ut præmittitur, suo officio sic subtractæ.

De duodecim quarteriis de Tolcorne de molendino de Stankefeld; [3][quæ] per Eleemosynarium pro Le Dichemul percipi [4]consueverant tempore prædicti Abbatis.

The Dichmulle (Ditch Mill) belonging to the Almoner, is let to the Sub-cellarer, for yearly payment of 12 quarters of wheat, called "*Tolle* "*corn*," which is made into loaves for the poor, called "*cobbes*."

Habebat olim et Eleemosynarius appropriatum suo officio molendinum, quod vocabatur "*Le Dichmulle;*" cujus fossa jam siccatur per eliquationem aquæ, sive attractionem in pratum quod est inter Domum Monialium et Jugeslane. Quod quidem molendinum solebat dimitti per Eleemosynarium pro quadraginta solidis annuatim. Postea vero dimittebatur Sub-cellario pro duodecim quarteriis de blado, quod vocatur—"*Tolle* "*corn;*" de quo Eleemosynarius fecit omni hebdomada panes ad distribuendum pauperibus, vocatos—"*cobbes.*" Quam summam grani percepit de molendino de Stangfeld, annis singulis, pro molendino, videlicet, de *Le Dich*, in usus Sub-cellerarii, ut præmittitur, sic converso. Nunc autem, quia dictum molendinum destruitur, [5]blada et redditus ab officio Eleemosynarii subtrahuntur.

---

[1] *anui* in MS.
[2] *accomodam* in MS.
[3] Omitted in MS.
[4] *consueverat* in MS.
[5] *blado* in MS.

De [1] permutatione cujusdam prati de bosco de Eywode, cum mora dicta "Aumenĕresmore."

> Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Hujus Abbatis tempore, facta est permutatio inter Eleemosynarium et Cellerarium, sive Bursarium, de mora quæ vocatur "*Aumeneresmor*" pro quodam prato jacente sub bosco de Eywode, prope Sopwellebury; eo quod dicta palus, sive mora, prope Abbathiam fuit, et officio Bursarii necessaria, utpote jacens sub magno gardino; et prædicta parcella prati [2] accommodatior erat Eleemosynario, eo quod jacet prope prædium suum antedictum.

> The moor of Aumenesmor is exchanged by the Almoner with the Bursar, for a meadow near the wood of Eywode.

De parvo gardino Sub-eleemosynario pertinente, per memoratum Abbatem officio Coquinarii amodo assignato.

Parvum gardinum quondam officio deputabatur Eleemosynarii, pro herbis inveniendis coquinæ Conventus. Sed hujus Abbatis conniventia, assignatur herbagium, cum domibus, Coquinario de parte Conventus. Fructus tamen arborum remanent officio Sub-eleemosynarii, sicut fructus magni gardini; quia ejus fuere per prius.

> The herbage and buildings in the small garden are assigned to the Kitchener; the fruit remaining to the Subalmoner.

De decimis de [3] Wrobbeleye, Newham, et Sandrige, officio Eleemosynarii pertinentibus, per præfatum Abbatem aliis officiis assignatis.

Per ordinationem hujus Abbatis, decimæ de Wyncelowe, ab antiquo Eleemosynario pertinentes, assignatæ sunt Domui de Redburna; prout patet in ordinatione inde facta. Decimæ de Esole, Nortone, et Newenham, et de Sandrugge, per eundem Abbatem ab officio Eleemosynarii ad alia officia transferuntur.

> Certain tithes assigned to the Priory of Redburne; and other tithes transferred from the Cellarer to other officials.

---

[1] *permutatio* in MS.
[2] *accomodatior* in MS.
[3] A mistake for "*Wyncelowe*," as seen below.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

De oneribus possessionum, et decimis, superius alienatis, [1] contra officio Eleemosynarii nihilominus remanentibus.

The Almoner still to pay the charges and liabilities of the possessions so taken from his office.

Eleemosynarius nihilominus omnes solutiones et omnia onera, qualitercunque emergentia, ac dictos [2] hortos sive decimas concernentia, supportat et solvit.

De magna parte magni gardini, cum Camera Eleemosynarii, per memoratum Abbatem prodigaliter concessa.

At the instance of the Sub-almoner, Abbot Thomas allows the great garden to be encroached upon, and a foss dug round the apple-house.

Hujus quoque tempore, magnum [3] gardinum fuit enormiter mutilatum, ad instantiam Sub-eleemosynarii; qui rogavit donari sibi licentiam ut posset domum pomorum fossata circumdare, ad ejus solius solatium, sive [4] commodum, et totius areæ detrimentum. Qui insuper Sub-eleemosynarius induxit Dominum Thomam Abbatem facere Constitutionem, contra morem veterum, ut idem Sub-eleemosynarius cameram suam perciperet de Camerario, sicut privati fratres de Conventu; qui prius solebat de officio proprio exhiberi: nonnullis ob prædicta submurmurantibus, et asserentibus ipsum Abbatem, nec quenquam alium, nisi ob extremam necessitatem, posse, seu debere, officium [5] Eleemosynarii, contra piam voluntatem donatorum et fundatorum ejusdem, aliqualiter diminuere, seu ad alteros usus transferre, seu deponere; quod idem officium inter cætera officia Monasterii speciale Christi patrimonium esse comprobatur, ac etiam propter censuras in contravenientes per diversos Summos Pontifices terribiliter fulminatas; sed, juxta nomen ejusdem officii, in pios usus esse solummodo convertendum.

[1] The termination of this word is blotted and indistinct.

[2] *ortos* in MS.

[3] Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

[4] *comodum* in MS.

[5] From this passage, it would seem that the offices of Almoner and Chamberlain were here identical.

De monachis tempore præfati Abbatis, sine [1] *reditu, apostatantibus.*

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Some of the monks leave the Abbey, in consequence of the rigour of the monastic rule. Some have never returned, while others, through compunction, have returned to the Abbey, where they were joyfully received by the Abbot.

Hujus Abbatis temporibus, multi de suis monachis, rigorem religionis ferre detrectantes, proprio vitio sunt egressi, apostasiæ infamiam, simul et sententiam, incurrendo; quorum nomina ista fuere:—Johannes de Littelport, Ricardus de Langeleye, Johannes Snytertone, Ricardus Temple, Johannes Chalgrave, Stephanus Gomage, Robertus Forneset, Johannes Angurtone. Hii non sunt reversi hactenus; vel certe carne defuncti, vel, si sint superstites, Deo mortui. Fuerunt et alii, qui licet, suadente diabolo, fugerunt ad sæculum, tamen aliquando, Domino miserante, corde compuncti, ad Monasterium voluntarie redierunt. Quos Abbas misericors, et miserator, gaudens suscepit; illud recolens frequenter in corde,—[2] "Gaudium est angelis Dei "super uno peccatore pœnitentiam agente, quam supra "nonaginta novem justos, *et cætera.*"

De quodam Statuto [3] *[contra] prædictos apostatas per præfatum Abbatem rationabiliter confecto.*

Enactment by the Abbot that apostates from the Cells, shall return to their Cells, to do penance, and not to the Abbey, as heretofore.

Quia vero multi fuere, qui non solum de Monasterio fugerunt, sed de Cellis, et omnes in reditu venerunt ad Monasterium, pœnitentiam peracturi;—per quam scandalum excrevit non parvum Monasterio;—statuit idem Abbas ut de cætero qui de Cellis exirent, non pœniterent publice apud Sanctum Albanum, sed ad loca pergerent de quibus fugerant, et ibi pœnitentiam in futurum agerent, ubi constabat eos peccata notorie commisisse.

---

[1] *redditu* in MS.
[2] *Luke* xv. 7, 10.
[3] Omitted in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Some of the brethren ask for, and obtain, leave to migrate to other houses of the same Order.

De quibusdam monachis ad alia loca tempore prædicti Abbatis licite translatis.

Ejusdem Abbatis tempore, nonnullis de suis monachis perfectius se vivere velle fingentibus, petierunt et acceperunt licentiam se ad alia loca ejusdem Ordinis, paris vel artioris religionis, transferendi. Nempe hanc petitionem nemini invidebat, quin semper qui peteret, se transferendi licentiam sine difficultate aliqua obtineret. Erant qui se transtulerunt, Thomas Banstede ad Prioratum de Bradwelle, Johannes Folsham ad Prioratum de Roffa, Stephanus Hertford ad Ordinem Fratrum Minorum, Robertus Astone ad Albos Monachos de Wardona.

De quibusdam Confratribus in Croseria cum Episcopo Norwycensi se transferentibus.

Several of the brethren join the Crusade, under Henry Le Spencer, Bishop of Norwich, in Flanders (A.D. 1383.)

The Prior of Hatfield dies in Flanders; the others return, and are kindly received by the Abbot, but never regain their former health.

Cum facta fuisset profectio [1] Cruce-signatorum cum Domino Henrico le Spencer, Episcopo Norwicensi, in Flandriam, multi, quibus quies claustri displicuerat, petita per se, vel per alium, licentia ab Abbate, quam non sibi licuit denegare, ad res bellicas et armorum strepitus se contulerunt. Quorum nomina non tacebo.—De Monasterio profectus est Johannes de Bokedene, de Cella de Thynemuta Johannes Westwik, de Cella de Wymundham Willelmus ȝork, de Bynham Rogerus Beuver et J. Belle, de Cella de Hatfeld ipse Prior loci, Willelmus Eversdon, qui moriebatur in Flandria, et Willelmus Schepeye. Qui omnes, de æstivo calore et potu aquarum fœtentium, varias contraxerunt, et insanabiles, infirmitates, ita ut nunquam postea potuerunt gaudere pristina sanitate. Nam omnes, præter Priorem de Hatfeld, ut præmittitur, reversi, insperatam Abbatis gratiam sunt experti.

[1] See Walsingham's *Hist. Angl.*, II., pp. 84–96.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.

De Monachis in Capellanos, honoris—seu potius horroris—[1]*[causa], quodammodo promotis.*

Hujus Abbatis tempore, cum jam diu perseverasset schisma in Ecclesia, et, crescente Anti-papa favore Regis Franciæ, verus Papa, Urbanus, esset quasi auxilio destitutus, multas vias disquisivit, per quas posset pecuniam adipisci, unde saltem vitam sustentare posset. Quod cernentes multi, tam sæcularis habitus quam regularis professionis, cum ardenter cuperent de sub jugo obedientiæ curatorum evadere, mittebant Romam [2] pecuniam, ubi cognoscebant omnia fore [3] venalia, petentes se Capellanos ascribi Domini Papæ, ut hoc pacto absolverentur ab obedientia prælatorum.

Pope Urban VI., being in distress for money, many, in order to escape the yoke of monastic discipline, offer to pay money for being appointed his Chaplains.

Quidam vero, per quemdam Fratrem [4] Walterum Disse, de Ordine Carmelitarum, Sacræ Theologiæ Professorem, et Domini Ducis Lancastriæ Confessorem, (cui ad colligendum [2] pecuniam ob promotionem Cruciatus dicto Domino Duci Lancastriæ contra Hispanicos schismaticos, inter cæteras gratias, ad creandum quinquaginta Capellanos honorarios Summus Pontifex, sub Bulla gratiosa, quin potius, quoad hoc dedecorosa, concesserat potestatem,) ad eundem gradum mirabiliter, [5] immo, miserabiliter, sunt promoti.

Walter Disse, a Carmelite Friar, is commissioned to create fifty Papal Chaplains, to raise money to support the Duke of Lancaster against the schismatics (Clementists) in Spain (A.D. 1386, 7.)

Hoc monachi Ordinis tam Albi quam Nigri, hoc Canonici, hoc Rectores ecclesiarum, et Vicarii, hoc ipsi Fratres de cunctis Ordinibus Mendicantium, expetebant. Quorum exemplo commoti, monachi quidam de professione Sancti Albani, affectu ducti consimili, emendicata latenter undecunque possent pecunia, miserunt pro dicto negotio ad venalem Curiam, et pro rata pecuniæ mutuam gratiam receperunt. In quo negotio servata hæc conditio, ut qui plus expendit, plus

Monks, clergy, and friars, equally seek these appointments. The monks

[1] Omitted in MS.
[2] *peccuniam* in MS.
[3] In reference to the current proverb,—"*Omnia venalia Romæ.*"
[4] See Walsingham's *Hist. Angl.* ii. p. 157.
[5] *ymmo* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

obtinuit gratiæ et favoris. Nam quidam etiam, ultra gratiam capellanatus et exemptionis, obtinuerunt ut liceret eis rectores ecclesiarum fieri, si aliqui dominorum eis dare ecclesias voluissent.

of St. Alban's send money to Rome, to make purchase of them. Young men mostly the purchasers of these chaplaincies; but in one instance, a man of more mature age.

Erant autem qui ad capellanatus [1] honorem promoti fuerant, Johannes Bokedene, Willelmus Schepeye, Johannes Sodyngtone; et hii quidem juvenes, et ducti, prout ætas exigit, capitis levitate. Sed postremus omnium, Radulphus Whichchirche, vir grandævus, utpote in religione habens quinquaginta annos, de se grande fecit spectaculum, ut [2] hic qui omnia pæne Monasterii majora tractasset officia, et etiam Prior fuerat quondam apud Hatfeld Peverel, et apud Cellam de Walingford, et hos honores sponte dimiserat, meditatus sit perdere tot labores.

None but the more aged one allowed by the Abbot to remain in the houses of the Order.

Abbas autem, cum pro vero comperisset hos de sua cura exemptos, nullo unquam modo flecti potuit, ut illorum aliquis in sua professione moram faceret aliqualem; præter [3] prædictum Radulphum, qui, ad instantiam Domini [3] Thomæ de Ros, apud Belverum inter monachos comedebat, ejusdem domini sumptibus et expensis. Ipse non multo post adeptus est ecclesiam de Gunneby, reliquis in ærumna conquærentibus victum suum.[4]

Hic incipiunt Constitutiones Domini Thomæ Abbatis, editæ in Capitulo Generali celebrato in Festo Sancti Michaelis, anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo primo.

Prologus.

Constitutions of Abbot Thomas, published

"Thomas, permissione divina, Abbas Monasterii de Sancto "Albano, ad perpetuam rei memoriam. Misera generis humani "conditio, nesciens se abstinere a vetitis, nec debito modo "gaudere concessis digne, plurimum officium excitat pastorale

[1] *honoris* in MS.
[2] *hoc* in MS.
[3] Omitted in the text, but supplied in the margin, in a later hand.
[4] Three parts of a leaf are here left vacant (fol. 240 a and b).

" appetitum ejus noxium, ex humanæ conditionis corruptione " provenientem, certis regulis limitare. Sane circa cultum " divinum et observantias regulares prædecessores nostri Con- " stitutiones diversas tam provide quam utiliter ediderunt, ex " quibus aliquæ per temporum successus in dubium revocatæ, " reliquæ per contrarias consuetudines penitus abrogatæ, am- " biguitatem non modicam, dispendium pluribus afferentem, et " in Servitio Divino varietatem, damnabiliter introduxerunt. " Nos igitur prædictis dispendiis occurrere, ac animarum pe- " ricula præcavere, cupientes, ut tenemur, habitoque sæpius " et pluries tractatu diligenti omnibus fratribus nostris in " pleno nostro Capitulo Generali, sub anno Domini millesimo " trecentesimo quinquagesimo primo, die vicesimo quinto mensis " Septembris, cum prorogatione dierum celebrato, de eorum " consilio, et de consensu expresso, Constitutiones quasdam, " seu Ordinationes, edidimus, per quas dictæ ambiguitates " elucidantur, varietates in Divino Servitio, superinductis " superfluis amputatis, ad unitatem rediguntur, necnon et " quædam alia modernis temporibus congruentia de novo ad- " jiciuntur; ipsasque Constitutiones nostras sub titulis eis " convenientibus ordine subscripto collocavimus.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

in the General Chapter of the Benedictines, A.D. 1351.

" Quocirca vobis, Prioribus, Supprioribus, Obedientiariis, et " monachis quibuscunque, sub nostra obedientia constitutis, " mandamus in virtute sanctæ obedientiæ, firmiter injungen- " tes, ut prædictas Constitutiones, seu Ordinationes, ad hono- " rem Dei et religionis augmentum, cum multa maturitate " digestas, ac in prædicto Capitulo nostro Generali publicatas, " approbatas, auctorizatas, pariterque ab omnibus admissas et " receptas, in Capitulis vestris publicetis, ac, infra tres dies a " tempore receptionis præsentium, congregatis universis fra- " tribus vestris, publice ac integraliter legatis, seu legi faciatis, " reverenterque admittatis, et effectualiter ac obedienter pa- " reatis eisdem; nullas alias Constitutiones vel Statuta, a qui- " buscunque prædecessoribus nostris edita, vel promulgata, " quæ in præsentibus non inseruntur, ulterius recepturi, aut " pro Constitutionibus vel Statutis habituri; salvis tamen " Constitutionibus quibuscunque laudabilibus, tam Monasterii " nostri quam Prioratuum nostrorum, præsentibus non ob- " stantibus; quas omnes in suo robore volumus permanere.—

Injunction that these Constitutions shall be duly read and observed in all communities of the brethren.

" De Divino Officio. *Capitulum Primum.*

" De Divino Officio in æstate. *Capitulum Secundum.*

" De Festivitatibus Sanctorum. *Capitulum Tertium.*

" De Historiis propriis, et Antiphonis ad Matutinas in æs- " tate. *Capitulum Quartum.*

" De Evangelio ad Matutinas, et Oratione Dominica, et co- " tidianis Commemorationibus. *Capitulum Quintum.*

Chapters of the Constitutions.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"De Commemoratione Sancti Benedicti. *Capitulum Sextum.*
"De Missarum Celebratione, et Divino Officio in noctibus, "et Officio Mortuorum. *Capitulum Septimum.*
"De Pronunciatione certarum dictionum. *Capitulum Octavum.*
"De [1] Hebdomadariis Missæ Majoris. *Capitulum Nonum.*
"De Novitiis. *Capitulum Decimum.*
"De Custodia Claustri, et Capitulo cotidiano. *Capitulum* "*Undecimum.*
"De Silentio. *Capitulum Duodecimum.*
"De Confessionibus, et gravioribus culpis. *Capitulum Tertium decimum.*
"Qualiter Fratribus necessaria ministrentur. *Capitulum* "*Quartum decimum.*
"De Eleemosyna, et cura Pauperum. *Capitulum Quintum* "*decimum.*
"[2] De Infirmaria, et Infirmis Fratribus. *Capitulum Sextum* "*decimum.*
"[2] De Esu, et Abstinentia ciborum. *Capitulum Septimum* "*decimum.*
"De Obedientiariis. *Capitulum Octavum decimum.*
"De Communi Sigillo, et Prioribus Cellarum. *Capitulum* "*Nonum decimum.*

De Divino Servitio.—Capitulum Primum.

On the due performance of Divine Service.

"Cum Divinum Officium, nocturnum pariter et diurnum, "juxta sanctiones canonicas, a viris ecclesiasticis studiose pa"riter et devote sit celebrandum, nos, attendentes devotionem "exuberantem quæ in religiosis vigere deberet, statuimus et "ordinamus ut ad ipsum Divinum Officium celebrandum, horis "debitis et consuetis, omnes occurrant, principium, medium, "atque finem, expectantes, nisi majori utilitate, et ex Superio"ris approbatione, quis fuerit præpeditus; ipsumque officium "pure et strenue, quantum Deus eis dederit, studeant cele"brare, non [3] syncopando vel transcurrendo, sed tam inter "Kyrieleison ad Horas Canonicas, quam etiam in metro cu"juscunque Psalmodiæ in Conventu faciendæ, fiat pausatio "morosa, pariter et devota, tanto tempore ad minus, quanto "tractim et distincte dici posset,—[4] 'Ave Maria, gratia plena, "'Dominus tecum.' In illis vero versibus qui plures haben "punctus, fiat prima punctuatio secundum tonum, cum pau-

[1] *Ebdomadariis* in MS.

[2] These two titles have changed places in the MS., but are here placed in their proper sequence.

[3] *sincopando* in MS.

[4] *Luke* i. 28.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

"satione prædicta. Residuum vero versus dicatur plane, "pausas tamen mediocres in cæteris punctis faciendo. Nec "versus sequens aliqualiter incipiatur, donec præcedens per- "fecte terminetur; sed dicto uno versu, factaque pausatione "aliquali, tunc demum versus subsequens incipiatur. Nul- "lus ante alium præcipere præcurrere, post alios trahere, aut "punctum tenere, præsumat; sed in ipsa Psalmodia, et etiam "dum [1]hymnos Regulæ, seu quicquid aliud, sive ad Ho- "ras, sive ad Missas, cantant, in clausulis invicem expec- "tent; ut sic omnes, quasi ex uno ore Deum laudantes, "simul incipiant atque terminent. Similiter etiam, cætera "omnia quæ sine nota in Conventu sunt agenda, voce me- "diocri, tractim, distincte, et aperte, cum pausationibus de- "bitis, profundis inclinationibus,—cum hoc observantia regu- "laris requirit,—devote dicantur.

"Fratres vero, qui Divino Officio in choro non interfuerint, "ipsum Officium Divinum extra chorum, cum punctuationibus "et pausis debitis, ac aliis devotionis signis, fratribus in "choro, in quantum possunt, se conformantes, integre dicant, "ut sic undique, sicut Dei electi, devotionem habeant, pariter "et ostendant.

"Et ne istæ pausationes sint eis aliquatenus onerosæ, aut "orandi prolixitas fastidium generet aliquale, nonnulla super- "flua, per diversorum singularitates introducta, amputanda "decernimus, et effectualiter amputamus; statuentes ut preces "olim usitatæ, scilicet,—'Ego dixi,' de cætero penitus omit- "tantur; et in fine omnium Horarum regularium, Prima et "Completorio duntaxat exceptis, dictis secundum regulam "'Kyrieleison' et Oratione Dominica, præfatis precibus pe- "nitus omissis, loco illarum sequatur pro vivis versus,— "'Salvos fac servos et ancillas tuas;' deinde pro fundatoribus "et aliis defunctis,—'Oremus pro fidelibus defunctis.' Deiinde "sequatur,—'Dominus vobiscum,' et Collecta. Ad Primam "vero, et Completorium, preces solitæ et usitatæ dicantur. "Quotienscunque autem de feria fuerit servitium, tempore "Paschæ excepto, ad Matutinas, Laudes, et omnes Horas, sta- "tim post versum pro defunctis sequatur Psalmus,—[2]'Miserere "'mei, Deus:' finitoque Psalmo, dicatur—'Dominus vobiscum,' "et sequatur Collecta. Reliquis vero temporibus, quando, sci- "licet, de Festo Trium Lectionum agitur, Psalmus—[2]'Miserere "'mei, Deus,' penitus omittatur.

"Fratres vero, cum per loca in quibus faciendæ sunt incli- "nationes, transierint, devote et profunde toto corpore in-

[1] *ympnos* in MS.

[2] *Psalm* li.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"clinent, non transeundo seu ambulando; sed, stando versus "illud ob cujus reverentiam inclinationes faciunt, manicas in "modum crucis tenendo, facies directe convertant.

De Officio Divino in æstate.—Capitulum Secundum.

On the due performance of Divine Service at certain seasons.

"Cum omnes consuetudines Regulæ derogantes tanquam "corruptelæ sint extirpandæ, sitque in Regula expresse cautum "ut omni Dominica, tam æstatis quam hyemis tempore, in vi-"giliis nocturnis sint duodecim Lectiones, et quod Vesperæ "quatuor Psalmorum modulatione sint cantandæ;—nos ipsam "Regulam, in quantum possumus, sequi cupientes, ut tenemur, "statuimus ut in nocte Paschæ et Pentecostes, sicut Dominicis "per annum, de cætero duodecim habeantur Lectiones; ad Ves-"peras autem in Vigilia Paschæ sint quatuor Psalmi, [1] hym-"nus, Kyrieleison, et cætera, ut in Ordinali nostro faciendo "plenius dicetur. A Pascha autem usque ad [2] Kalendas No-"vembris, omnibus privatis diebus in quibus fuerit servitium "de feria faciendum, unica, secundum Regulam, in Nocturnis "vigiliis Lectio habeatur. Et quia tempore Paschæ hoc inter "nos minime extitit observatum, sicque pro feriis ejusdem "temporis Lectionem nullatenus habeamus, nos subscriptam "Lectionem de Veteri Testamento, juxta tenorem Regulæ, sump-"tam, omnibus feriis tempore Paschæ contingentibus, cum "sequenti Responsorio assignamus;—'Venite et revertamur "'ad Dominum; quia ipse cepit et sanabit nos, percutiet et "'curabit nos, vivificabit nos post duos dies, in die tertia "'suscitabit nos, et vivemus in conspectu ejus; sciemus, se-"'quemurque, ut cognoscamus Dominum. Tu autem.' Re-"sponsorium,—'Noli flere, Maria, Alleluya, Alleluya.' Versus, "—'[3] Resurrexit Dominus, Alleluya, Alleluya. Gloria Patri, "'*et cætera*.' Ordinamus etiam ut omnibus feriis, quando de "feria agitur extra Adventum et Quadragesimam, tempore "Paschæ tantum excepto, [4] Hymni subscripti solum dicantur, "videlicet, ad Vesperas sit [5] Hymnus,—'Magne Deus;' super "Nocturnum,—'Tu Trinitatis;' in Laudibus,—'Æterni cœli "'gloria;' reliqui vero [4] Hymni feriales de cætero penitus omit-"tantur. Et quia quidam sunt [4] Hymni, qui propter eorum "prolixitatem in plures partes dividuntur, ordinamus ut si "[5] Hymnus in duas dividitur partes, prima pars ejusdem

[1] *ympnus* in MS.
[2] 1st November.
[3] *Resurexit* in MS.
[4] *Ympni* in MS.
[5] *Ympnus* in MS.

"dicatur ad Vesperas et ad Nocturnum; altera vero pars dicatur ad Laudes. Si vero [1] Hymnus dividitur in tres partes, prima pars ejusdem dicatur ad Vesperas, secunda ad Nocturnum, tertia ad Laudes; orationes autem proprias ad Nocturnos in omnibus tribus Lectionibus, sive de Sanctis, sive de feriis, celebretur, penitus cassamus; ordinantes ut in omnibus tribus Lectionibus, per totum anni circulum, oratio principalis quæ fuerat ad Laudes et Horas, dicatur etiam ad Nocturnum. Prædictis etiam adjicimus, et conveniens esse judicamus, ut omni tempore quo Letania in Conventu ad Primam recitatur, etiamsi fuerit infra Octabas alicujus Festi, curta ab omnibus super formas Venia capiatur.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

De Festivitatibus Sanctorum.—Capitulum Tertium.

On Festivals and Holy Days.

"Licet bonorum operum Remunerator, facta cunctorum de altis prospiciens, ministros suos omnes beatitudinis efficiat possessores, illos tamen uberiori præmiorum retributione prosequitur, quos ingentior commendat excellentia meritorum. Alma igitur Mater Ecclesia, ejus sacra sequens vestigia, certorum Sanctorum festivitates præcipuis instituit attolli laudibus, et spiritualibus disposuit honoribus venerari. Hiis igitur inducti exemplis, sanctisque patronis nostris, qui per gloriosas ipsorum reliquias loca nostra decorarunt, laudes impendere affectantes, statuimus ut inter omnia totius anni Festa, principalia Festa Nativitatis Domini, Paschæ, Pentecostes, Assumptionis Beatæ Mariæ, et Passionis Beati Albani, Patroni nostri specialis, in pulsationibus, luminibus, et cæteris omnibus, præcipua et celeberrima habeantur, ac cum summa veneratione studiosius celebrentur. Ordinamus etiam, ut de dedicatione Ecclesiæ nostræ, quæ est mater Cellarum nostrarum, nobis subjectarum, modo, ordine, et tempore, quo in nostro Monasterio celebratur, et in cunctis Cellis sub nostra obedientia constitutis, de cætero celebretur; ut sic eodem die per totam nostram professionem de Festo Dedicationis ecclesiæ nostræ solemnizetur. In illis vero locis ubi ecclesias habent dedicatas, ordinamus ut solum in die dedicationis celebrent de dedicatione ejusdem, omittendo Octavas. Cæteris vero diebus per hebdomadam, fiat servitium de Sanctis, vel alias, prout tempus postulaverit. Et ut nulla inter nos in Divino Officio discrepantia habeatur, omnia festa totius anni, de quibus temporibus futuris inter

[1] *Ympnus* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"nos solemnizabimus, in quadam [1] cedula præsentibus annexa, "per ordinem duximus inserenda; mandantes ut de eisdem "festivitatibus, secundum [2] earum dignitates, in dicta cedula eis "attributas, per totam nostram professionem debitis tempori-"bus celebretur. Et quia nonnulla [3] dictarum festivitatum tem-"pore æstivo contingere dinoscuntur, quando propter noctium "brevitatem de eis Matutinæ cum solemnitate debita de nocte "nequeant celebrari, ordinamus ut de infrascriptis solemnitati-"bus, æstivo tempore contingentibus, statim post Completo-"rium Matutinæ dicantur; scilicet, de Ascensione Domini, de "Festo Pentecostes, de Trinitate, de Festo Corporis Christi, "[4] de Sancto Albano, de Nativitate Sancti Johannis Baptistæ, "de Sancto Amphibalo, de Sanctis Petro et Paulo, [5] de Trans-"latione Sancti Thomæ, de Translatione Sancti Benedicti, "de inunctione Sancti Albani. Nullum vero Responsorium in "aliquo Festo totius anni, quantumcunque fuerit solemne, "post 'Gloriam' reincipiatur; nec aliquis fratrum aliquo tem-"pore anni de nocte revestiatur, nisi tantum in Festis "Principalibus et in Cappis; in illis autem fiat, sicut tempori-"bus præteritis fuerat observatum.

De Historiis propriis, et [6] Antiphonis ad Matutinas in æstate.—Capitulum Quartum.

On the curtailment of the number of Histories required to be learned by heart.

"Cum per Historiarum multiplicationem, nec Regula nec "sacris Canonibus approbatam, laus debita Sanctis historias "proprias habentibus in parte subtrahitur, nam pauci sunt "qui eas, obstante earum multitudine, debite valeant retinere; "sicque in eorum festivitatibus, circa Servitium Divinum "minoratur solemnitas; nonnulli etiam viri habiles, religio-"nem nostram ingredi affectantes, cum Historiarum mul-"titudinem sollicite considerant, timore percussi, a proposito "recedunt:—nos igitur, hiis et aliis malis ex dictarum His-"toriarum multitudine [7] provenientibus pro viribus occurrere "cupientes; considerantes quod communiter quicquid in ipsis "Historiis cantatur, in Legenda per ordinem plenius legitur, "statuimus ut Historiæ propriæ in feriis notatæ, quæ in

[1] Classically, *schedula*.

[2] *eorum* in MS.

[3] *dictorum* in MS.

[4] The words "*de Sancto Barnaba*, "*de Sancto Basilio*," have been inserted here; but are run through with the pen.

[5] These words down to "*Sancti* "*Albani*,"—are also slightly run through with the pen; but not so decidedly, or with the same ink, as those last mentioned.

[6] *Antiphenis* in MS.

[7] *provenienentibus* in MS.

"Ecclesia Universali generalius admittuntur, omnibus aliis "penitus omissis, inter nos de cætero usitentur; Historia, "scilicet, de Sancto Nicolao, de Sancto Stephano, de Sancto "Johanne Evangelista, de Sanctis Innocentibus, de Conversione "Sancti Pauli, de Purificatione Beatæ Virginis, de Sancto "Gregorio, de Sancto Benedicto, de Annunciatione Beatæ "Virginis, de Sancto Albano, de Nativitate Sancti Johannis "Baptistæ, de Sanctis Johanne et Paulo, de Sancto Petro, "de Sancta Maria Magdalena, de Transfiguratione, de Sancto "Laurentio, de Sancto [1] Hippolito, sociisque ejus, de Assump- "tione Beatæ Virginis, de Sancto Oswyno, de Decollatione "Sancti Johannis, de Nativitate Beatæ Mariæ, de Exaltatione "Sanctæ Crucis, de Evangelistis, de Sancto Michaele, de "Festo Sanctarum Undecim millium Virginum, de Omnibus "Sanctis, de Sancto Martino, de Sancto Andrea, de Dedica- "tione; prædictasque Historias, una cum reliquo totius anni "servitio, omnes inter nos religionem ingredientes, more "antiquitus observato, plene cordetenus reddere teneantur; "salva dispensatione cum viris multum habilibus, seu in "[2] scholis statum habentibus, in toto vel in parte, prout "Abbas judicaverit, facienda.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

On the curtailment of the Anthems at certain Hours in summer.

"Considerantes etiam noctium brevitatem tempore æstatis, "volumus et ordinamus ut a Pascha usque ad Festum Sancti "Ægidii, in omnibus Festis Duodecim Lectionum, Albarum, et "Capparum, propriam Historiam non habentibus, sit tantum "una Antiphona in primo Nocturno, et una in secundo, et "una ad Laudes; quod etiam per idem tempus in solemni "commemoratione Beatæ Mariæ, et in Octavis Sanctorum, "observetur. In omnibus vero Festis Principalibus, et in "omnibus Festis propriam Historiam habentibus, fiat illo tem- "pore servitium cum omnibus Antiphonis, sicut fieri anti- "quitus consuevit. Ad Vesperas vero, cum tunc istius Con- "stitutionis causa cesset, dicantur Antiphonæ, more solito, "et hactenus usitato.

On the Psalms for certain days.

"Item, ut undique inter nos una in Divino Servitio regula "habeatur, ordinamus ut in cotidiano seu privato servitio "Beatæ Virginis, sive dicatur in choro, sive extra chorum, "Dominicis diebus ad Primam, sint Psalmi,—[3] 'Deus in nomine "'tuo,'—[4] Laudate Dominum, omnes gentes, sub una gloria,'— "[5] 'Beatus vir,'—[6] 'Quare fremuerunt,'—[7] 'Domine, ne in fu-

[1] *Ypolito* in MS.
[2] *scolis* in MS.
[3] *Psalm* liv.
[4] *Psalm* cxvii.
[5] *Psalm* i.
[6] *Psalm* ii.
[7] *Psalm* xxxviii.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

" 'rore.' Cæteris autem diebus per hebdomadam, ad Primam, " —[1] 'Deus, in nomine tuo,'—[2] "Laudate Dominum, omnes " 'gentes' (*ut supra*). [3] Beati immaculati' *et cœtera*. Ad Ho- " ras autem Dominicis diebus, et etiam feriis, versus dicantur " Psalmi—[4] 'Ad Dominum, cum tribularer.' Cæteris autem die- " bus sint Psalmi ad Horas—[5] 'Legem pone,' sicut in quibus- " dam Prioratibus nostris hactenus extitit usitatum.

De Evangelio ad Matutinas, Oratione Dominica, et cotidianis Commemorationibus.—Capitulum Quintum.

On the duties of the Priors of Cells.

" Quoniam ad officium prælati noscitur pertinere non solum " errantes subditos revocare, sed etiam ut ipsemet traditiones " custodiat regulares studiose curare;—nam si gubernaculum " disciplinæ contemnitur, restat ut religio naufragetur; volu- " mus igitur, et ordinavimus, ut Priores Cellarum nostrarum, " quibus partem sollicitudinis nostræ commisimus, in choro, " claustro, refectorio, et dormitorio, cum fratribus in Con- " ventu, quanto frequentius commode poterunt, studeant inter- " esse, verbis et exemplis eos jugiter instruentes.

On the due reading of the Gospel at certain Hours.

" Volumus etiam ut, juxta mandatum Regulæ litterale, in " omnibus Duodecim Lectionibus, post—'Te Deum Laudamus,' " Abbas, si præsens fuerit, Evangelium legat. In absentia " vero Abbatis, tam in Monasterio nostro quam in Cellis, lega- " tur Evangelium a Priore; et absente utroque, legat Evan- " gelium [6] hebdomadarius Missæ Majoris. Quiscunque autem " Evangelium legerit, Collectam subsequentem dicet; finitaque " Collecta, et responso a Conventu—'Amen,' incipiat etiam " hebdomadarius Missæ Majoris,—[7] 'Deus, in adjutorium,' in " cæteris officium persequendo. Ad Vesperas autem, et Laudes, " omni die quando Oratio Dominica [8] dici solet, de cætero di- " catur ab Abbate, si præsens fuerit, et in absentia ipsius, a " Priore, et absente utroque, dicatur ab hebdomadario Missæ " Majoris; et completa Oratione Dominica, quiscunque eam " dixerit, responsoque a Conventu,—'Sed libera nos a malo,' " prosequatur hebdomadarius Missæ Majoris residuum, dicendo " pro vivis versum,—'Salvos fac servos tuos, et ancillas tuas,' " deinde pro mortuis versum,—'Oremus pro fidelibus.' Deinde,

[1] *Psalm* liv.
[2] *Psalm* cxvii.
[3] *Psalm* cxix.
[4] *Psalm* cxx.
[5] *Psalm* cxix.
[6] *ebdomadarius* in MS.
[7] *Psalm* lxx.
[8] Omitted in the text; but inserted in the margin in a later hand.

"—'Dominus vobiscum,' et Collecta, ut ad Horas regulares "est superius expressatum. In Festis autem Principalibus ad "utrasque, Vesperas, Matutinas, et Missam Majorem, Abbas "officium faciet, et in ejus absentia Prior. Absente vero utro"que, dicet officium major custos Ordinis qui præsens fuerit; "et in dictis Festis Principalibus, finita principali Collecta, "factisque Commemorationibus Sanctorum, si dies requirit, "sequuntur tantum Memoriæ infrascriptæ, per ordinem, prout "infra scribuntur.—

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"Primo, de Trinitate et de Cruce, cum tempori congrue"rint; postea, de Sancta Maria, de Sancto Albano, [1] de Sancto "Amphibalo, et de Omnibus Sanctis. Reliquis vero diebus, "tam festivis quam ferialibus, sint istæ Commemorationes per "ordinem,—de Trinitate et de Cruce, cum hoc tempus postu"laverit; deinde de Sancta Maria, de Sancto Albano, de Sancto "Benedicto, [1] de Sancto Amphibalo, de Sancto Oswino, de Re"liquiis, et de Omnibus Sanctis; et ad singulas istarum curta "Venia ab omnibus capiatur.

On the due reading of certain Commemorations.

"Apud Tynemouthe vero, cum ibi corpus Beati Oswyni præ"sentialiter requiescat, fiat ejus Commemoratio cotidie statim "post Commemorationem Beatæ Virginis; et apud Bellum "Locum, cum ibi ecclesia Beatæ Mariæ Magdalenæ dedicetur, "addatur cotidie Commemoratio de ea, quæ ante Commemo"rationem Reliquiarum dicatur. Cætera vero in aliis locis "nostræ professionis uniformiter prosequantur;—'Michael' "vero, et cætera, penitus omittantur, ut sic propter tantam "prolixitatis remissionem, Divinum Officium devotius celebre"tur quam solebat.

"Cum caput Beati Machuti Confessoris inter nos habeatur, "quod satis venerabilis reliquia merito dici debet, statuimus "et ordinamus ut nomen ejusdem Sancti in Letania, videlicet, "immediate post Beatum Remigium, inseratur, et amodo per "ipsius denominationem, cum aliis Sanctis, ejus auxilium "imploretur.

De Commemoratione Sancti Benedicti.—Capitulum Sextum.

"Ingrati enim videntur filii, qui patris eorum obliviscuntur, "et consonum rationi putamus, ut qui alicujus gaudent pro"tectione, gratiarum actiones studeant referre. Ut igitur

On the due Commemoration of Saint Benedict.

[1] These three words are omitted in the text, but inserted in the margin, in a somewhat later hand.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

" memoria Beati Benedicti, Ordinis nostri Patroni specialis et " patris, inter nos, sicut decet, jugiter veneretur, ordinamus " ut omni hebdomada per annum, extra Adventum et Quadra- " gesimam, Octavis quibuscunque exceptis, postquam Com- " memorationi solemni Beatæ Mariæ, et Commemorationi de " Sancto Albano, fuerit provisum, si feria in hebdomada ulte- " rius vacaverit, fiant in ipsa tres Lectiones de prædicto " patre nostro, et Patrono, Sancto Benedicto; habeatque Sanc- " tus Oswynus Missam Matutinis aliquo die Duodecim Lectio- " num, sicut Sanctus Benedictus habere consuevit.

De Missarum celebratione, et Divino Officio in noctibus, et Officio Mortuorum.—Capitulum Septimum.

On the due celebration of the Mass, and on attendance at Divine Service at night.

" Cum de jure naturæ benefactoribus suis quilibet teneatur " obnoxius, oculis Divinæ Majestatis credimus displicere, si " religiosi, qui de aliorum eleemosynis sustentantur, [1] torpore " negligentiæ pro eis desistant orare. Statuimus igitur ut " nullus sacerdos nostræ professionis de cætero ultra tres dies " absque causa rationabili suo Superiori, majori, vel Confes- " sori, manifestata, et ab ipso appobata, a celebratione absti- " neat; Officium autem Missæ nunquam in aliquo festo, quan- " tumcunque fuerit solemne, nisi bis cantetur, semel, scilicet, " ante 'Gloriam,' et semel post. Ordinamus etiam, ut in nostro " Monasterio, et in omnibus [2] Prioratibus nobis subjectis, quan- " tumcunque pauci fuerint, de nocte, prout cavetur in Regula, " ad Matutinas surgant. Quicunque vero ad Matutinas per " negligentiam venire omiserit, in crastino, si dies carnium " fuerit, a carnibus se abstineat, et pinguedine; si vero dies " piscium, a piscibus et lacticiniis omnino abstineat. Et ut " convenientius ad Matutinas possint consurgere, ipsasque de- " vote simul celebrare, volumus ut omnes simul in Dormitorio " jaceant. Prior vero in Cellis, quanto frequentius [3] com- " mode possit, intersit Matutinis, nec extra Dormitorium jacere " præsumat, nisi ad minus quatuor de fratribus in Dormitorio, " ipso absente, remaneant. Provideat Prior diligenter, ut ibi " de nocte lumen continue habeatur. Quod si per ipsius defec- " tum Conventus in Dormitorio caruerit lumine; tam diu " Prior a carnibus, et piscibus, et lacticiniis, abstineat, quousque

[1] *tempore* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

[2] *Prioribus* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

[3] *comode* in MS.

"dictum defectum suppleverit diligenter. Et ut omnis suspicio mala tollatur, lecti monachorum, velaminibus et partitiis, si qui fuerint, amotis, ita [1] sint ordinati, ut in ipsis lectis existentes, sine obstaculo quocunque, die nocteque continue valeant a Custodibus Ordinis et aliis transeuntibus intueri. Nullus etiam fratrum ad lectum alterius accedat ad confabulandum, vel signum aliquod faciendum, nisi hii quibus ex officiis eorum incumbit, videlicet, Priores, Suppriores, Scrutatores, et Camerarii. Si quis contrarium fecerit, secundum qualitatem delicti regulariter puniatur. Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"Officium vero Mortuorum tantum ter in anno principaliter cum nota celebretur; videlicet, in Commemoratione Omnium Animarum, et in Commemoratione parentum monachorum, et in Anniversario Fundatoris loci; in quibus Missa per majorem in Monasterio vel Prioratu celebretur; ad quam etiam Conventus revestiatur. Volumus etiam, et ordinamus, ut Rex Offa, Monasterii nostri Fundator, in Anniversario suo Officium plene, scilicet,—'Placebo' et—'Dirige,' sine nota, tamen cum Missa solemni, de cætero per totam nostram habeat professionem. In cæteris vero Anniversariis tam Abbatum quam aliorum, per annum contingentibus, dicatur officium plene, sicut solebat, sine nota, voce mediocri, distincte, et aperte, cum paucis competentibus. Ultimo verso Responsorium modo antiquo cantetur. Missæ autem in illis quæ Principales vel in Cappis esse solebant, per Suppriorem, vel alium inferiorem Ordinis custodem. In cæteris autem per [2] hebdomadarium Missæ Matutinæ omnino, et per omnia, cum solemnitate solita celebrentur, excepto quod ad illas Conventus non revestiatur. On the due celebration of the Office of the Dead.

[3] [*De Pronunciatione certarum dictionum.*]—*Capitulum Octavum.*

"Reprobandum abusum, quo certæ dictiones contra regulas [4] grammaticales, et contra generalem Ecclesiæ observantiam, inter nos accentuantur et pronunciantur, omnino tollere affectantes, statuimus ut 'Sidonis' penultima longa, et 'alio-' 'quin' penultima longa, [5] 'zizania' penultima brevis, 'un-' 'guerent' omittendo 'u' post 'g,' in omnibus, excepta prima On the correct Pronunciation of certain words.

[1] *ut* is inserted here in MS., evidently in error.

[2] *ebdomadarium* in MS.

[3] Omitted in MS.; but supplied from the Titles of Chapters in page 420 *ante*.

[4] *gramaticales* in MS.

[5] *zizannia* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

" persona, et hiis quæ ab ea derivantur, 'Euangelium' per " unum 'u' [1] syllabicando cum vocali sequente; 'circum' " omittendo 'm' in pronunciatione, quotienscunque componitur " cum dictione incipiente a vocali, ut 'circumago,' 'circumeo,' " 'circumamictus,' 'circumastantes,' *et cætera.* Talia complacitiora per Conventum de cætero inter nos [2] pronuncientur.

De [3] Hebdomadariis Missæ Majoris.—[4] [*Capitulum Nonum.*]

On the duties of the Hebdomadaries of the Greater Mass.

" Attendentes quam sit periculosum ad altare Dei accedere, " quia sit etiam difficile homini curis exterioribus involuto " ad frequenter celebrandum seipsum aptare,—ordinamus ut in " Monasterio nostro, et in omnibus Cellis ubi duodecim fuerint " monachi sacerdotes, vel plures, Priore minime computato, " hebdomadarius Missæ Majoris, cui pro illa hebdomada ad " celebrandum cotidie convenit, seipsum [5] disponat per totam " illam hebdomadam continue secuturum Conventum, jaceat- " que in Dormitorio, etsi fuerit Sacrista; nec pro quacunque " causa seu administratione claustrum exeat, nisi actualiter " infirmus fuerit. Si hospes sibi supervenerit, cum quo ipsum " oportuerit habere colloquium, ducatur ad eum in locutorium, " ibique, breviori modo quo poterit, ipsum expediat; et postea, " per Hostilarium, vel eum qui ad hoc fuerit deputatus, " secundum hospitis conditionem, honeste tractetur. Per- " mittimus tamen, ut si quis frater illa hebdomada qua " fuerit in cursu ad Magnam Missam, legitime fuerit impedi- " tus; quod tunc, ex licentia Abbatis, vel in ejus absentia, " majoris custodis qui præsens fuerit in Monasterio, vel in " Prioratu, possit cursum suum hujusmodi, quousque melius " vacaverit, differre; dum [4] tamen infra tres hebdomadas cur- " sum suum prædictum omnino perficiat; nisi Obedientiarium " aliquem circa negotia ardua pro evidenti utilitate Monas- " terii inevitabiliter contingat occupari, in tantum, quod " arbitrio Abbatis, vel, in ejus absentia, majoris custodis qui " præsens fuerit in Monasterio, vel Prioratu, ulterius proro- " gari oporteat, vel differri. Priorem autem Monasterii " nostri ad prædictum cursum Missæ Majoris per hoc " obligari nolumus: si tamen cursum voluntarie receperit, " ordinamus ut eo die quo Magnam Missam celebraverit " ratione cursus sui, etiam Refectorium teneat. Archidiaconus

Privileges of the

[1] *sillabicando* in MS.
[2] *pronunciantur* in MS.
[3] *Ebdomadariis* in MS.
[4] Omitted in MS.
[5] *disponere* in MS.

"vero Monasterii nostri, qui nunc est, qui tam propter officii "sui dignitatem, quam etiam propter Doctoratus statum, quem "in Jure Canonico adeptus est, prærogativa aliquali debeat "merito gaudere:—volumus, cum ad dictum cursum Missæ "Majoris fuerit, ad studium suum, seu ad cameram suam, ac "etiam ad Consistorium pro judiciis reddendis, quotiens sibi "placuerit, prædictis non obstantibus, libere valeat exire. "Supprior etiam, non obstante quod fuerit in tabula ad "Magnam Missam, libere exeat in Infirmariam, ad visitandum "infirmos.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

present Archdeacon of St. Alban's, and of the Sub-prior.

"Volumus etiam, et concedimus, ut si contingat aliquem "Ordinis custodem, tempore quo fuerit ad Magnam Missam, "superiorem in Monasterio, vel Prioratu, non habere, quod "possit libere exire ad supervidendum ea quæ infra Monas"terium, vel Prioratum, existunt; ne per aliorum incuriam "aliqua [1] negligantur.

De Novitiis.—Capitulum Decimum.

On the discipline of the Novices.

"Cum in humanæ fragilitatis subsidium ingredientibus reli"gionem tempus probationis a jure sit indultum, ut in ipso "tempore omnem religionis experiantur duritiam, et plane "deliberent an illam voluerint, et valuerint, sustinere;—ut "igitur eis nulla religionis duritia latitet, ordinamus ut "Scrutator principalis, qui magister novitiorum esse debet, "seu ille sub cujus specialiter [2] existunt custodia, sociato "sibi uno vel duobus fratribus maturis de claustro, ipsos "novitios aliqua hora competenti ante prandium, semel in quin"dena, vel quotiens sibi videbitur expedire, et eorum excessus "exegerint, ad Capitulum convocare; eosque ibi pro eorum "excessibus proclamet, ac, more cotidiani Capituli profes"sorum, regulariter eos corripiat et castiget. Nulli tamen "licitum sit eos sic vocare ad Capitulum, nisi Abbati, Priori, "et ipsorum speciali magistro.

"Et quia in Regula expresse cavetur, quod ad conversionem "noviter venientibus pluries sit Regula relegenda, ordinamus "ut cuilibet inter nos religionem ingredienti, postquam habi"tum receperit, ante omnia alia Regula Sancti Benedicti ei "sæpius et pluries relegatur. Minores vero observantias "Regulæ magister eorum viva voce ipsis exponat; ut sic "plene sciant ad quod venerunt, et in præfato probationis "tempore plenius valeant deliberare.

---

[1] *necgligantur* in MS.

[2] *existit* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

De custodia Claustri, et Capitulo cotidiano.—Capitulum Undecimum.

On the duty of the brethren to confine themselves to the cloister, unless they receive leave of absence.

"Non est pastoris excusatio, si lupus oves comedat, et pastor hoc nesciat; nam subditorum sanguis de prælatorum manibus requiretur. Quapropter prædecessores nostri monachos in claustro residere, ut sic a luporum morsibus tuti redderentur, sancte statuerunt. Nam sicut est piscis sine aqua, ita et monachus sine claustro. Nos igitur, prædecessorum nostrorum vestigia sequentes, inhibemus universis monachis nostris, ne eorum aliquis claustrum exire præsumat absque Superioris licentia petita et obtenta; exceptis hiis qui circa administrationes eis commissas, ex præcepto Superioris, exterius occupantur. Si quis autem, contra hanc inhibitionem nostram, claustrum exire præsumpserit per tres dies immediate sequentes, sicut [1]hebdomadarius Missæ Majoris, continue in claustro resideat. Provideaturque diligenter, ut nunquam claustrum, vel oratorium, tempore quo Conventus ibi præsens fuerit, custode Ordinis careat; ipsique custodes studiose supervideant, ut fratres debito modo se habeant; quod si aliquem in claustro, vel oratorio, aut quocunque alio loco, delinquere, vel quovismodo inordinate se habere, sciverint vel audierint, eos in crastino coram Conventu in Capitulo proclamare, ac debito modo corrigere, non omittant; super quibus omnibus eorum oneramus conscientias.

On the conduct of the brethren when punished for faults in Chapter.

"Frater autem, cum pro quacunque culpa in Capitulo proclamatur, obedienter veniam petat, culpam suam humiliter confitendo, non falso negando, vel se excusando, aut culpam suam quomodolibet defendendo. Si vero aliquis proclamationem aut correctionem Superioris indignanter, aut cum murmure, tulerit, aut culpam suam mentiendo negaverit, seu contumaciter defendere præsumpserit, vel alio modo in correctionibus rebellis extiterit, per duos dies immediate sequentes continuum observet silentium; alias pro culpa sua, pro qua clamatus fuerit, vel quam defendere aut falso negare præsumpserit, ad arbitrium Præsidentis, regulariter puniendus; inobedientium tamen correctione nobis specialiter reservata. Quicunque etiam alium in Capitulo defendere, vel Præsidentem in suis correctionibus aliqualiter impedire, præsumpserit, pœna consimili percellatur. Et ut prædicta

[1] *ebdomadarius* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

" omnia plenius effectui mancipentur, ordinamus ut omnes " monachi nostri infra septa Monasterii, vel Prioratus, hora " Capitulari existentes, ipsi Capitulo intersint, nisi quis ex " causa rationabili, et cum Superioris licentia, se absentarit; " exceptis Archidiacono et majoribus Obedientiariis Abbatis " et Conventus; quos solum ad interessendum ipsi Capitulo " diebus Dominicis et in Vigiliis, in quibus a Conventu Venia " est capienda, astringi volumus. Nullusque secreta Capituli " detegere præsumat; quod si quis fecerit, ultra pœnam in- " obedientibus debitam, ad Capitulum cum cæteris nullatenus " admittatur. Nullusque Præsidens præcipitanter aut facili- " ter, et sine magna causa, in Capitulo vel extra, in virtute " obedientiæ, aut sub pœna excommunicationis, aliqua facienda " præcipiat, aut cavenda. Provideaturque attentius, ne quies " fratrum in claustro, aut Ordinis honestas, impediatur aliqua- " liter per concursum sæcularium, vel accessum.

On the exclusion of women from the cloister.

" Mulieribus quoque ingressum in claustrum, fratribus ibi- " dem sedentibus, volumus penitus interdici; ac etiam omni " alio tempore, quanto commode poterit, salva consideratione " circa honestas et nobiles personas, quibus ingressus, sine " offensa gravi et Monasterii dispendio, denegari non possit. " Insuper cum mulieribus collocutio, nisi pro manifesta utili- " tate et causa rationabili, alicui monacho minime concedatur. " Prædictis vero adjiciendo declaramus Suppriores Cellarum " nostrarum sub disciplina Priorum existere; injungimus- " que ipsis Prioribus, ut suos Suppriores, cum delinquant, " sicut cæteros fratres, regulariter corripiant et castigent; " salvo quod eos a cura per nos eis tradita nequaquam [1] amo- " vere præsumant. Et quia de jure est ejus solvere cujus " est ligare, volumus et ordinamus, ut cum ab aliquo cus- " tode Ordinis alicui pro culpa sua pœna qualiscunque im- " ponitur, nullus custodum inferior eo qui pœnam imposuerit, " ipsum absolvere, vel qualitercunque cum ipso, quoad ipsam " pœnitentiam, dispensare præsumat.

On the duty of the brethren to eschew idleness.

" Cæterum ne a tentatore monachi nostræ professionis otiosi " inveniantur, et sic eos præcipitet in reatum, statuimus ut " monachi nostri, tum in Cellis quam in principali Monas- " terio commorantes, loco operis manualis, secundum habilita- " tem eorundem, certis sint exercitiis occupati, videlicet, " studendo, legendo, librosque scribendo, notando, corrigendo, " illuminando, pariter et ligando: vel qui nequiverint con- " templari, nec in istis exercitiis sciverint occupari, ad alia " opera honesta, Monasterio magis necessaria, per nos, et, in

[1] *ammovere* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"absentia nostra, per Priores, tam principalis domus quam "Cellarum, salubriter[1] injungantur; secundum quod superiores "eorum viderint expedire saluti. A contradicentibus autem, "vel [1] negligentibus, solatia omnia, fratribus aliis gratiose "vel de consuetudine concessa, penitus subtrahantur, donec "humiliter ac obedienter superiorum præceptis paruerint in "prædictis. Ad hoc dignum duximus injungendum, ut "quiqui operentur nostri fratres, quodcunque opus fuerit, in "usum Monasterii, vel locorum in quibus habitant, integrali-"ter convertatur; nisi de gratia speciali pro tempore cum "aliquo dispensetur. Si quis hujusmodi Statuti violator ex-"titerit, tanquam proprietarium judicamus rigide puni-"endum.

De Silentio.—Capitulum Duodecimum.

On the necessity of strictly holding silence in certain places named by the Rule of St. Benedict.

"Religioso noscitur pertinere, linguæ suæ custodiam "ponere; quod si facere neglexerit, Sacra testante [2] Scriptura, "vana ejus religio existit. Præcipimus igitur, et firmiter in-"jungimus, omnibus nostræ professionis monachis, ut in locis "regularibus, secundum juris exigentiam, ac Monasterii nos-"tri consuetudinem approbatam, silentium strictius observent. "Quicunque enim in locis prohibitis consuetus fuerit silen-"tium cum deliberatione infringere, quotiens de hoc constare "poterit, pro qualibet vice per diem integrum continuum "observet silentium; et consimiliter puniatur, quicunque "silentium fregerit, et pro hoc in Capitulo sponte satisfacere "neglexerit, etiam licet ad hoc minime consuetus existat. "Cæteri vero qui contra hujusmodi silentii observantiam "venire minime sunt consueti, cum eos contra prædictum "silentii præceptum venire contigerit, arbitrarie puniantur; "justum est enim ut mitius cum lapso agatur, quam cum "consuetudinario.

On the behaviour of the brethren at the table of the Abbot or Prior.

"Similiter etiam, cum fratres ad mensam Abbatis vel "Prioris vocati fuerint, vel in oriolo comederint, a detrac-"tionibus, contentionibus, et vanis confabulationibus, omnino "abstineant; nec aliquis, præsertim de junioribus, in audientia "loqui præsumat, nisi a senioribus fuerit requisitus; et tunc "cum omni suavitate solum ad interrogata respondeat. Si "autem indigeat aliquid petere, secretiori et breviori modo "quo poterit, hoc petat. Si quis autem de junioribus in "mensa Abbatis vel Prioris, vel in oriolo, contra hanc silen-

[1] *injungatur* in MS.
[2] *necgligentibus* in MS.
[3] *James* i. 26.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"tii regulam, detractionibus, verbis contumeliosis, juramentis, aut turpiloquiis, venire attentaverit, per quindenam sequentem Refectorium teneat. Si autem in verbis jocosis, vel quibuscunque aliis, quæ de se mala non sunt, prædictis locis linguam suam clamose laxaverit, per septem dies immediate sequentes extra Refectorium nullatenus comedat. Seniores autem, et provecti, pro quorum maturitate præsumitur, si casu accidente taliter deliquerint, secundum modum culpæ, ad Præsidentis arbitrium puniantur. Juvenem autem intelligimus quemcunque in hoc casu, qui decem annos a tempore receptionis habitus minime complevit. Ubicunque autem fratres comederint, superfluis potationibus, aut vanis confabulationibus, post prandium nullatenus vacent; sed statim post prandium, fratres qui Conventum sequuntur, directe ad claustrum vel dormitorium, prout observantia regularis requirit, se convertant. Nec etiam tempore æstatis liceat Custodi Ordinis, qui Refectorium tenebit, aliquos de Conventu extra dormitorium pro potationibus, vel vanis confabulationibus, sicut antiquitus solebant, vocare; sed statim postquam gratias in choro compleverint, in dormitorium vadant, ibique usque pulsationem remaneant.

On the duty of the Obedientiaries, as to conversation.

"Prædictis etiam adjiciendo statuimus, ut nullus Obedientiarius, cujuscunque fuerit dignitatis vel status, in privatis locutoriis, seu in locis claustralibus ad loquendum deputatis, cum regulari vel sæculari, absque licentia petita et obtenta, loqui præsumat. Contravenientes vero ad Capitulum per aliquem Ordinis custodem vocentur; et ibi, prout delicti qualitas [2] exegerit, regulariter puniantur.

De Confessionibus, et gravioribus culpis.—Capitulum Tertium decimum.

On the duties of the Confessor, and those making confession.

"Quoniam in Sacramento Pœnitentiæ non solum requiritur pura confessio peccatoris, sed etiam approbata auctoritas absolventis,—non enim potest quilibet sacerdos quemcunque a peccatis absolvere, cum, secundum jura, nullus subditum alienum, nisi hoc sibi specialiter concedatur, solvere potest, vel ligare; quod si fecerit, per talem confessionem et absolutionem peccatum non dimittitur, sed potius augetur.—Nos igitur, animarum deceptionem in hac parte præcludere affectantes, statuimus, ac in virtute obedientiæ, et sub pœna Excommunicationis Majoris, districte præcipimus, ut nullus

[1] *tenebat* in MS.

[2] *exigerit* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"monachus, sub nostra obedientia constitutus, cujuscunque, "regularis vel sæcularis, confessionem audire, seu aliquem a "quacunque sententia canonis vel hominis, aut a peccatis qui-"buscunque, nisi in mortis articulo, præsumat absolvere; "exceptis hiis, quibus ratione officii, seu curæ eis injunctæ, "ex approbata consuetudine id competit, vel concessum spe-"cialiter fuerit; contravenientes autem, sicut pro inobedien-"tia, regulariter decernimus puniendos. Quilibet etiam mo-"nachus ad minus semel omni hebdomada confiteatur; et "præter illas privatas confessiones, de cotidianis delictis "regulariter faciendas, bis vel semel in anno saltem suo confi-"teatur prælato, nisi prælatus hoc alteri duxerit assignandum. "Qui vero hoc pertinaciter renuerint, post Quadragesimam "in Refectorio prandeant, et cibis Quadragesimalibus sint "contenti, quousque eorum prælati eos judicaverint emenda-"tos. Nullusque monachus, sub nostra obedientia constitutus, "confiteatur alicui sæculari, aut viro alterius religionis quam "nostræ, nisi in itinere constitutus, ubi monachi copiam ne-"queat obtinere. Et quia pastori convenit ut pecorum suorum "vultus agnoscat, suntque aliqua peccata graviora, quorum "correctio indiget discretione majori, correctionem ac absolu-"tionem omnium inobedientium, incontinentium, proprietari-"orum, conspiratorum, ac eorum qui furtum vel homicidium "commiserint, aut aliquem usque membri mutilationem, seu "alias, enormiter læserint, ac apostatarum, et eorum qui "crimen alicui falso et malitiose imposuerint, necnon omnium "qui de bonis Monasterii, vel Ecclesiæ, [1] seu fraudem gratis "fecerint, nobis specialiter reservamus, declarantes ipsos esse "inobedientes, qui post factam professionem habitum religio-"nis temere dimittunt, vel qui in mandatis regularibus per-"tinaciter resistendo prælato vel superiori contumaciter obedire "contemnunt. Incontinentes censemus ipsos, qui lapsu car-"nis voluntarie, et ex deliberatione procurata, in plena vigilia "se maculant impudice. Proprietarios autem judicamus illos, "qui, præter conscientiam sui prælati, sibi aliquid possident, "quod ipse non dederit, aut permiserit possidere. Conspira-"tores autem vocamus, qui inter se confœderantur ad sub-"versionem Ordinis, seu Statutorum a majoribus salubriter "provisorum; vel ad persecutionem alicujus custodis Ordinis, "vel fratris, ex ambitione, odio, vel rancore. Injungimusque "ipsis Prioribus, ac singulis aliis fratribus, ut cum aliquem "de monachis nostris prædictis criminibus, vel aliquo ipso-"rum, sub fidedignorum relatione, sciverint, vel verisimiliter

[1] "*furtum*," or a similar word, seems to be wanting here.

" suspicaverint, irretitum esse, hoc nobis non differant in-
" timare. Volumus etiam, ut contra prædictos omnes, dictis
" criminibus irretitos, die Lunæ prima Quadragesimæ, [1] legitima
" monitione præmissa, si prælato videatur expedire, excom-
" municationis sententia feratur in genere.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

" Cum vero aliquis de aliquo prædictorum criminum con-
" victus fuerit, stallum suum perdat ubique, a celebratione
" Missæ Majoris suspendatur, ad omnia officia novitiorum in
" tabula ponatur, nec administrationem aliquam extunc ali-
" quatenus habeat; observata nihilominus contra talem regulari
" disciplina, ut in abstinentiis, silentio continuo, et disciplinis
" Capitularibus ad Præsidentis arbitrium [2] infligendis. Si
" tamen cordis contritio et operis humilitas hoc evidenter me-
" ruerint, et Abbas hoc faciendum judicaverit, tum sic delin-
" quentibus in parte dispensetur, dum tamen ad sic peccandum
" non fuerint assueti. Delinquentes autem hujusmodi, si
" eorum peccata sint publica, et sæcularibus nota, publice
" puniantur; alioquin, si eorum peccata sint occulta sæcula-
" ribus, secrete in Capitulo, coram fratribus tantum, secundum
" Abbatis discretionem, corrigantur.

On the punishment of those convicted of certain offences.

" Et quia nonnunquam ex depositi receptione damna et scan-
" dala proveniunt, inhibemus, in virtute obedientiæ, ne quis
" monachus, sub nostra obedientia constitutus, sine nostra
" licentia speciali, vel Prioris loci, si in Cellis commoraverit,
" depositum alicujus sæcularis, seu cujuscunque extranei,
" [3] recipiat, seu aliquid penes sæcularem, vel quemcunque
" extraneum, deponat; et ne erretur ex ignorantia termini,
" intelligimus per istum terminum 'depositum,' rem alicui
" causa custodiæ, seu ad custodiendum, traditam, sive datam.

On the evils arising from receiving, or giving, property by way of deposit.

Qualiter Fratribus necessaria ministrentur.—Capitulum Tertium decimum.

" Cum in vinea Domini laborantes [4] denario diurno defraudari
" non debeant, statuimus ut tam in Monasterio nostro, quam in
" locis nobis subjectis, fratribus necessaria, tam in victualibus
" quam in vestiariis, temporibus et horis debitis sufficienter
" ministrentur, ita quod omni die, ubicunque infra [5] septa

On the due distribution to the brethren of the necessary food and clothing.

---

[1] *legittima* in MS.

[2] *infligendum* in MS.

[3] Before this word, the words—"*legitima monitione præmissa, si prœfato videatur expedire, excommunicationis sententia,*" are given, but are run through with a pen, and "*vacat*" written against them.

[4] In allusion to *Matt.* xx 2.

[5] *cepta* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"Monasterii, vel Prioratus, fratres comederint, eis plene, juxta "antiquas consuetudines, in quantum facultates sufficiunt, pro- "videatur; ita quod ad minus duo pulmentaria, duo, scilicet, "fercula, eis cotidie ministrentur; salvis pitanciis coram "Præsidente, propter debiles et delicatos, consuetis apponi. "Et ut omnia hæc, tam quoad victum quam ad vestitum, in "Prioratibus nostris, postposita omni excusatione, inviolabi- "liter serventur, ordinamus ut Priores Cellarum nostrarum "fructus, firmas, et pensiones, ac cætera omnia ad cameram "fratrum pertinentia, quousque pro fratrum necessariis per "nos aliter fuerit ordinatum, integre colligant, seu colligi "faciant; ipsisque fratribus non in pecunia, sed in aliis rebus "necessariis, sufficienter ministrent, usque ad summam viginti "quatuor solidorum in valore: ita quod, si commode fieri "poterit, in Festo Omnium Sanctorum omni anno habeant "pelliceas, in altero anno cotucas et albas tunicas; et quolibet "anno, in Festo Natalis Domini, habeat quilibet unam ro- "bam; et recipiant ulterius pro almutiis, caligis, et pro "manicis tunicarum, mutandis, ac omnibus aliis necessariis, "competenter, prout indiguerint; vel saltem in magis neces- "sariis usque ad summam prædictam ministretur eisdem. Et "recipientes nova, vetera semper reddent per manum Came- "rarii, in Monasterio nostro per manum Sub-camerarii elee- "mosynæ applicando. Proviso attentius, ut pro prædictis, vel "aliquo prædictorum, nullatenus eis pecunia ministretur; ipse- "que Prior omni anno de omnibus Cameræ fratrum spectan- "tibus coram Conventu suo fidelem reddat rationem. Et si "bona Cameræ fratrum assignata prædictis non sufficiant, sup- "pleat Prior de reliquis bonis Prioratus. [1] Justum est enim "ut qui altari serviunt, de altari vivant.

De Eleemosyna, et cura Pauperum.—Capitulum Quintum decimum.

On the duty of almsgiving to the poor.

"Ut Christi pauperes, qui propriis, vel parentum, opibus "sustentari non possunt, nec corporali labore victum quærere "sufficiunt, debita nullatenus eleemosyna defraudentur, statui- "mus et ordinamus, ut in Refectorio, oriolo, et ubicunque "infra [2] septa Monasterii vel Prioratus fratres reficiunt, in In- "firmitorio comedentibus duntaxat exceptis, postquam sufficien- "ter [3] comederint, totum quod de appositis superfuerit, inte-

[1] In allusion to I. *Cor.* ix. 13.
[2] *cepta* in MS.
[3] *commederint* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"graliter eleemosynæ applicetur, per manus illius qui ad hoc "fuerit deputatus fideliter pauperibus erogandum; ipsisque "pauperibus, in quantum facultates suppetunt, viis et modis "quibus poterit debite subveniatur. Si quis autem [1] fraudem "eleemosynæ facere repertus fuerit, per tres dies immediate "sequentes die quolibet, uno tantum ferculo sit contentus. "Si quis ad hoc consuetus fuerit, acrius puniatur, et taliter, "ut cæteri timeant.

On the duty of Sub-priors not to sell their alms.

"Ordinamus etiam, ut Suppriores, qui de consuetudine suas "habent eleemosynas, vendere, seu pro pretio concedere, nullo "modo præsumant; contravenientes vero regulariter puniantur, "et ab hujusmodi [2] eleemosynarum largitione, ad Superioris "arbitrium, sequestrentur.

De Infirmaria et Infirmis Fratribus.—Capitulum Sextum decimum.

On the treatment of brethren who are sick or infirm.

"Inter opera caritatis non minimum creditur indigentiis in"firmorum sollicite subvenire. Nos igitur infirmis fratribus "debite succurrere, ac ne aliquam patiantur negligentiam di"ligenter præcavere, affectantes, statuimus ut, tam in Monas"terio nostro, quam in Cellis nobis subjectis, Supprior loci "fratres infirmos diebus singulis visitet, ipsorumque indigen"tias, tam in cibis quam in medicinis, diligenter inquirat. Et "si aliquam patiantur [3] negligentiam vel defectum, [4] hoc Infirma"rio, vel ubi Infirmarius minime habetur, Priori loci, intimet et "notificet. Injungimusque ipsis Infirmariis et Prioribus, ut, ad "prædictam Supprioris notificationem, de cibis eis convenien"tibus sufficienter ministrare, ac eorum indigentias et defectus "in medicinis et aliis quibuscunque, sine mora studeant sup"plere, sub pœna tripli illius quod circa infirmos, secundum "nostrum arbitrium, expensuri essent; fabricæ Monasterii nostri "per manus nostras applicandum. Ipsi autem infirmi cibis "communibus, in quantum eos infirmitates permittunt, sint "contenti, Priores vel Infirmarios expensis superfluis non vex"antes; qui tamen, licet aliqualiter [5] excesserint, patienter "tolerandi sunt. Ipsimet etiam infirmi proprias infirmitates, "in quantum possunt, benigne sustineant, nec, plus de corporis

[1] Omitted in the text, but supplied in the margin, in a later hand.
[2] *clemsinarum* in MS.
[3] *necgligentiam* in MS.
[4] *in hoc firmario* in MS.
[5] *excederint* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"quam animæ salute curantes, insolentiis aut quibuscunque "ludis inhonestis aliquo modo vacent; ad aleas vel ad taxillos "non ludant, nec ad scaccos, infra [1] septa Monasterii; quæ "etiam sanis et quibuscunque aliis fratribus sub forma præ-"dicta omnino prohibemus. Obedientiarii autem, cum in in-"firmitatem aliquam inciderint, ratione cujus ipsos Infirma-"riam intrare oportuerit, administrationes suas, ac cætera in "ipsorum custodia existentia, in manibus majoris qui præsens "fuerit in Monasterio, vel Prioratu, incontinenti resignent.

On the regulations of the Infirmary.

"Injungimus etiam ipsis Prioribus et Infirmariis, ut non "permittant ad Infirmariam concursum fieri sæcularium, "exceptis medicis, et servitoribus ad infirmorum curam "deputatis; qui servitores sint honesti, sobrii, et non sus-"pecti; nec eis aliquis deputetur servitor, nisi prius de "fidelitate, et secretis fratrum non revelandis, præstiterit "juramentum. Fratres autem infirmi, cum ab ipsorum infir-"mitatibus liberati, vel alias in tantum meliorati fuerint, "quod competenter cum cæteris in Conventu laborare po-"tuerint, ulterius in Infirmaria residere, aut infirmitates "fingere, non præsumant. Gistarii autem, et qui solum se-"nectute gravantur, communibus cibis, in quantum poterunt, "sint contenti; proviso tamen quod eis sufficienter, et ali-"quantulum uberius quam sanis, et aliis in Conventu existen-"tibus, ministrentur.

"Statuimus insuper, ut nullus infirmus ab infirmorum "mensa communi se subtrahat, nisi tanta corporis invali-"tudine sit detentus, quod ad illam accedere nequeat, sine "scandalo, vel gravamine corporis evidenti; præter gistarios, "et illos cum quibus ex gratia nostra speciali fuerit dis-"pensatum.

De Esu et Abstinentia.—Capitulum Septimum decimum.

On Fasting and Abstinence, and relaxation thereof.

"Cum per jejunium et ciborum abstinentiam caro spiritui "servire compellitur, ac arma contra carnis tentamenta spe-"cialiter præparentur, conveniens est valde, ut religiosi, qui "præcipue cum Christo carnem suam tenentur crucifigere, "jejuniorum remediis studiosius [2] curent deservire. Volumus "igitur, et ordinamus, ut a cunctis nostræ professionis mona-"chis, præter jejunia ab Ecclesia indicata, omnibus sextis

[1] *cepta* in MS.

[2] *curant* in MS.

" feriis per totum annum, ac etiam in quinque Vigiliis Beatæ " Mariæ, jejunium observetur. Cum autem Festivitatem " Vigiliam habentem feria secunda evenire contigerit, in " præcedenti Sabbato, juxta Decretalis præceptum, debet cele- " brari jejunium, et tunc, nec in illis Sabbatis, nec in aliquo " alio die jejunii, Conventui de cœna serviatur; sed tantum " loco cœnæ regularem habeant potum, sicut in tempore " [1] Quadragesimæ fieri consuevit. Quandocunque vero diem " Nativitatis Domini feria sexta evenire contigerit, eos ad je- " junandum in die hujusmodi teneri nolumus, nisi quis voto, " vel hujusmodi, [2] ad jejunium fuerit astrictus. Jejunium etiam " hyemale, secundum tenorem Regulæ, ab omnibus observetur; " salva dispensatione circa infirmos et indigentes facienda. " Præcipimus etiam, et firmiter injungimus, quod omni feria " quarta per totum anni circulum a carnibus et pinguedine " omnes abstineant; nec aliquis infra [3] septa Monasterii, vel " Prioratus, nisi in locis per prælatum ad hoc deputatis, carnibus " vesci præsumat. Nullus eo die quo in Refectorio comedere " teneatur, carnibus vescatur, nisi in præsentia Superioris " præsidentis, qui presens fuerit in Monasterio, vel Prioratu, " aut de ejus permissione. Provideaturque diligenter ut " omni die, ubicunque fratres comederint, ad minus medietas " Conventus remaneat in Refectorio. A Dominica vero Prima " Adventus, usque [4] ad Nativitatem Domini, et a Dominica " Septuagesimæ usque in diem Paschæ, a carnibus et pingue- " dine omnes pariter abstineant; nec aliquis in ipsa Dominica " Prima Adventus, vel Septuagesimæ, carnibus vesci præsu- " mat; sed omnes in illis diebus, tam infra [3] septa Monasterii, " vel Prioratus, quam extra, cibis refectoralibus tantum sint " contenti.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

De Obedientiariis.—Capitulum Octavum decimum.

" Quoniam odorifera religiosorum fama, ac ecclesiarum uti- " litates et damna, a fratribus exterius occupatis, bona eccle- " siarum in manibus habentibus regulariter, exurgunt; nam " quales ipsi a populo inveniuntur, tales autem et cæteri " creduntur;—statuimus igitur, et ordinamus, ut administra- " tiones exteriores fratribus fidelibus, discretis, et moribus

On the conduct to be observed by Obedientiaries of the Order.

[1] *x^a li* in MS.

[2] Omitted in the text, but supplied in the margin, in a later hand.

[3] *cepta* in MS.

[4] *a* in MS., by inadvertence.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

" honestis, committantur. Ipsi quoque Obedientiarii fraudem " de rebus Ecclesiæ facere ante omnia præcaveant, summam " Regulæ in hac parte jugiter considerantes. Et quia per " ipsos, ut est dictum, facilius nostra fama denigrari posset, " præcipimus ut semper se honeste habeant, præsertim in " conspectu populi; ab illicitis et dolosis contractibus omnino " abstineant, mercimonia prohibita vel inhonesta non exer- " ceant, nullum vi aut injustis exactionibus opprimant, seu a " ministris opprimi faciant; tabernas, vel alia loca inhonesta, " intrare non præsumant; consortia mulierum in omni loco " penitus evitent; in cameris, vel locis privatis, infra [1] septa " Monasterii, vel Prioratus, non comedant vel bibant.

" Inhibemus etiam ipsis Obedientiariis, et quibuscunque aliis " fratribus nostris, ne arcum, gladium, seu quæcunque arma, " absque nostra speciali licentia, tenere præsumant. Si quis " autem tabernam, vel domum cujuscunque laici, nisi ex causa " rationabili, et cum honesta societate, intrare, vel in domibus " laicorum, exceptis itinerantibus, comedere vel bibere præ- " sumpserit, pro qualibet vice per unum diem in pane et aqua " jejunet. In emptionibus autem, venditionibus, et aliis con- " tractibus, nullum studeant decipere, sed, Regulam in hac " parte sequentes, res vendendæ aliquantulum vilius dentur ab " illis quam ab aliis sæcularibus.

" Nullus Obedientiarius, cujuscunque fuerit dignitatis, con- " ditionis, vel status, ad pernoctandum extra Monasterium, vel " Prioratum, exire præsumat, nisi exitus sui causam, et locum " ad quem iturus est, et quando revertetur, majori qui in " Monasterio, vel Prioratu, præsens fuerit, prius sine fictione " exposuerit. Contravenientes vero pœna temere exeuntium " percellantur. Nullus etiam Obedientiarius nostri Monasterii, " cujuscunque fuerit status, pecuniam ultra summam centum " solidorum, absque nostra speciali licentia, mutuo recipere " præsumat; Sub-obedientiarii vero summam viginti solidorum " in talibus mutuis nequaquam excedant. In Prioratibus " nostris nullus omnino officiarius summam triginta solidorum, " absque Prioris licentia speciali, in mutuis præsumat exce- " dere. Si quis autem Obedientiarius, sive Monasterii nostri, " sive alicujus Prioratus, per scriptum, talliam, vel recognitio- " nem, aut quovis alio modo, Monasterium, Prioratum, vel offi- " cium, ultra summam limitatam propria auctoritate obligare " præsumpserit, ab officio suo dejiciatur; et ulterius, tanquam " inobediens, et præsentis Constitutionis contemptor, regula- " riter puniatur. Per prædicta tamen nolumus, ut alicui

[1] *cepta* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"liceat mutuum contrahere, qui antea de consuetudine seu "statuto mutuare non potuit.

"Prohibemus etiam, ne quis fratrum nostrorum sibi aliquod "officium per preces vel terrores, magnatum aut aliarum per- "sonarum interventu, procuret: quod si quis contra hanc "prohibitionem nostram venire convictus fuerit, præter inha- "bilitatem quam tales per triennium incurrere volumus, ad "quævis officia vel beneficia in nostra professione obtinenda, "a curialitatibus quibuscunque, fratribus aliis fieri consuetis, "per biennium, hujusmodi auctoritate Statuti, privatos decer- "nimus ipso facto. Si vero cuiquam monacho aliqua obe- "dientia, interior vel exterior, fuerit injuncta per eum qui "potens est eam committere, et pertinaciter eam respuerit, "ac etiam expresse recipere recusaverit, talem, ac ejus defen- "sores quoslibet, et fautores, si a sua pertinacia increpati "et correpti, legitimeque moniti, non destiterint, in scriptis "excommunicandos judicamus, et mancipandos custodiæ car- "cerali.

"Statuimus insuper, ut nullus prorsus, nisi pro officio sibi "commisso, arcam, sive cistam cum clave, sive armariolum, "absque Superioris licentia speciali, detinere præsumat; quod "cum prælatus clavem petierit, ei sine difficultate tradatur; "alioquin eam detinentem, tanquam proprietarium, eo ipso de- "cernimus puniendum. Adhuc adjiciendo monemus, ut Obe- "dientiarii quicunque ex parte Abbatis Dominicis et aliis "festivis diebus, Matutinis, Vesperis, et Missæ Majori, cum "aliis fratribus nostris, studeant interesse; nisi per hospitum "susceptionem, vel aliam evidentem ecclesiæ utilitatem, fue- "rint impediti; super quibus omnibus eorum conscientias "oneramus.

De Communi Sigillo, et Prioribus Cellarum.—Capitulum Nonum decimum.

On the due use of the Common Seal.

"Quia ubi majus est periculum, ibi proculdubio cautius est "agendum, possitque ex indiscreta Communis Sigilli custodia "in nostris Prioratibus damnum non modicum, tam Monasterio "nostro, quam ipsis Prioratibus, prout temporibus transactis "experimento didicimus, verisimiliter evenire; volentes igitur "hujusmodi periculis præcavere in futurum, statuimus ut in "cunctis Prioratibus nostris Commune Sigillum loci, ac etiam "Sigillum ad causas, insimul cum tribus clavibus custodian- "tur: quarum una penes Priorem, reliqua penes Suppriorem, "et tertia penes aliquem fratrem de quo Conventus provi-

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"derit, remaneat. Nec aliquod scriptum, vel charta, vel quodcunque aliud de cætero cum Communi Sigillo consignetur, seu sigilletur, absque consilio et licentia nostra speciali, nisi pro urgente necessitate, et manifesta utilitate, aliquis de Prioribus multum indiguerit; quo casu, liceat Prioribus de Tynemutha, de Wymundham, de Bynham, et culibet eorum, præhabito consilio ac consensu Conventus sui, vel majoris et sanioris partis ejusdem, ad summam quadraginta librarum sub Sigillo Communi recipere mutuo; Prioribus vero de Belvero et de Walingford usque ad summam viginti librarum tantum; reliquis vero Prioribus usque ad summam decem librarum; cum consilio et consensu Conventus, vel majoris partis, ut superius dictum est, absque nostro consilio liceat mutuare. Proviso tamen, ut postquam aliquis dictorum Priorum sub prædicta forma semel pecuniam mutuaverit, donec scriptum illius mutui reportaverit, et in Capitulo coram Conventu cancellari fecerit, aliquid Sigillo Communi sigillari, nobis [1] irrequisito, minime obtineat. Cum Sigillo autem ad causas [2] procuratorias, seu litteras de attornato, cum Priori et Conventui visum fuerit expedire, libere eis liceat sigillare. Præcipimus tamen, in virtute obedientiæ, ne corrodia, obligationes, vel similia, sed solum procuratoria, vel litteræ de attornato, et cætera talia, quæ ad forum pertinent contentiosum, cum Sigillo ad causas tantummodo consignentur.

On the limitation of the authority of Priors of Cells.

"Inhibemus etiam ipsis Prioribus, in virtute obedientiæ, et sub pœna excommunicationis, ne, absque nostra licentia petita et obtenta, corrodia vendant, recognitiones faciant, seu ad ecclesias vacantes præsentare præsumant; nec maneria vel ecclesias ad firmas dimittant, aut sylvas vendant, vel destruant; pro aliis non fidem jubeant, nec aliquem manumittant.

"Et ut ista omnia futuris temporibus inconcusse serventur, ordinamus ut Priores singuli, in posterum creandi, ad prædicta omnia in præsenti Capitulo expressata palam coram Conventu nostro, in principio creationis eorundem, corporale præstent juramentum, una cum consueto juramento de immunitate exemptionis. Suppriores etiam Cellarum ad præmissa servanda, in quantum [3] custodiam Communis Sigilli concernunt, juramento consimili astringantur.

[1] Sic in MS., in the singular, the word *nobis* being treated as though in the singular.

[2] *procuratoria* in MS.

[3] *custodia* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Juramentum Prioris.

Oath to be made by the Prior, on his creation.

" Ut ad majorem futuri temporis certitudinem, formam jura-" menti quod ipsi Priores in prima ipsorum creatione præsta-" bunt, hic duximus [1] inserendam; quæ talis est.—

" Ego N., Prior de C., juro quod, ab hac hora in antea, ero " fidelis et obediens tibi, domino meo, Domino N., Dei gratia, " Abbati de Sancto Albano, tuisque successoribus, canonice " intrantibus. Jura, dominia, privilegia, et immunitates, Mo-" nasterii Sancti Albani, et Cellarum ejusdem, pro viribus " manutenebo et defendam, nec alicui hujusmodi juribus, " dominiis, privilegiis, et immunitatibus, in aliquo obviare " satagenti, consilium, auxilium, vel favorem, clam vel palam, " præstabo. Possessiones et jura ad prædictum Prioratum de " N. spectantia non vendam, nec alienabo, nec impignorabo, " aut de novo infeodabo, nisi quatenus jura et Constitutiones " dicti Monasterii Sancti Albani permittunt; nec sine vestra " speciali licentia, vel Capituli, tempore vacationis, prædictum " Prioratum ultra summam in dictis Constitutionibus limita-" tam, obligabo. Possessiones, redditus, et jura, dicti Priora-" tus, indebite alienata, distracta, vel occupata, prout [2] com-" mode potero, repetam, et ad jus et proprietatem dicti " Prioratus procurabo reduci; nec etiam absque vestra speciali " licentia, vel Capituli, tempore vacationis, petita et obtenta, " corrodia vendam, recognitiones faciam, ad ecclesiam, vel ec-" clesias, aut vicariam, vel vicarias, vacantes, non præsentabo; " nec maneria vel ecclesias ad firmam dimittam; nec syl-" vas vendam, vel destruam. Pro aliis non fidejubebo, nec " aliquem [3] manumittam. Sicut me Deus adjuvet, et hæc " Sancta Dei Evangelia."

Juramentum Supprioris.

Oath of the Sub-prior.

" Ego N., juro quod Sigillum Commune Prioratus de N., in " quantum ad me spectat, fideliter custodiam, nec aliquod " scriptum prædicto sigillo, nisi quatenus in Constitutionibus " Monasterii nostri Sancti Albani permittitur, vel alias, per " Abbatem Monasterii nostri de Sancto Albano, aut, tempore " vacationis, ejusdem loci Capitulum, specialiter concessum " fuerit, sigillari consentiam, aut, in quantum resistere possum, " permittam. Alienationibus rerum ejusdem Prioratus, impig-

[1] *inserandum* in MS.
[2] *comode* in MS.
[3] Qy. if not, correctly, "*manuca-" "piam.*"

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

" norationibus, infeodationibus, vel quibuscunque aliis contrac- " tibus, ipsis Prioribus in præfatis Constitutionibus prohibitis, " clam vel palam consilium vel consensum non præstabo ; sed " pro viribus impediam, et resistam eisdem. Et si debito modo " resistere non potero, hoc Abbati Monasterii nostri prodam ; " vel, tempore vacationis, ejusdem loci Capitulo, sine mora " dispendiosa, in quantum possum, intimabo. Sicut me Deus " adjuvet, et hæc Sancta Dei Evangelia."

Injunctions for ensuring the future observance of these Constitutions.

" Et ne suprascriptæ Constitutiones aliquando futuris tem- " poribus neglectui aut oblivioni tradantur, sed per eas fratres, " in puritate conscientiæ Deo servientes, bravium supracœleste " facilius consequantur, fructusque uberes in domo Dei tempo- " ribus faciant [1] opportunis, præcipimus et ordinamus, ut Con- " stitutiones præscriptæ, tam in Monasterio nostro, quam in " cunctis Cellis nobis subjectis, in fine [2] Martyrologii Capitu- " laris scribantur, seu ponantur ; ac singulis annis, hebdomada " prima Quadragesimæ, toto Conventu simul congregato, tem- " pore parliamenti, integre legantur; ut sic ab omnibus igno- " rantiæ cujuscunque remoto velamine, studiosius observentur, " quatenus, post hujus vitæ cursum, salutare obedientiæ per- " cipiant meritum.

" Si quis autem contra præmissas Constitutiones, pro utili- " tate publica ordinatas, et ex quibus thesaurus inæstimabilis " versimiliter speratur futurus, pertinaciter reclamare, aut ne " debitum sortiantur effectum, per se, vel per alios, impedire " vel procurare, præsumpserit, præter ultionem divinam, " quam merito ex hoc timere poterit, ipsum, tanquam inobe- " dientem, regulariter decernimus puniendum, ejus correctionem " nobis specialiter reservantes. Et quia, cessante causa, ces- " sare debet effectus, volumus et ordinamus, ac etiam decer- " nimus et declaramus, quod si aliquando a pausa Psalmodiæ " in Conventu faciendæ, quæ in primo istarum Constitutionum " Capitulo est ordinata, recedi contigerit; ita quod nec ipsam " observent, nec sint in proposito eas ulterius observandi, quod " absit, quod extunc fratres ad preces—'Ego dixi,' et etiam " 'Michael,' et ad cætera omnia per Constitutiones præsentes, " præter pausam hujusmodi, amputata, de cætero teneantur, et, " sicut ante præsentium Constitutionum compilationem obligati " fuerunt, integre obligentur.

" Vestram universitatem [3] carissimam, ad honorem nominis " sui, et sanctæ religionis dilatationem Altissimus custodiat;

[1] *oportunis* in MS.
[2] *Martirologii* in MS.
[3] *karissimam* in MS.

"ut, per sanctæ obedientiæ propositum de virtute in virtutem "progredientes, tandem Deum Deorum in Syon videre valeatis; "et, ad majorem præmissorum omnium roboris firmitatem, "præsentem quaternium, Constitutiones ipsas integre conti- "nentem, sigillo nostro fecimus consignari. Datum apud "Sanctum Albanum, *et cætera.*"

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Constitutio edita in nostro Capitulo Generali, apud Sanctum Albanum celebrato, anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo.

Constitution of Abbot Thomas, published in the General Chapter, A.D. 1352; for the regulation and guidance of Priors of Cells.

"Attendentes absentiam Priorum Cellarum nostrarum ab "eorum Prioratibus non modicam, esse damnosam, nos eorun- "dem absentiam, quam, ratione Capituli nostri Generalis, eos "facere oporteat, in quantum possumus, artare volentes, statu- "imus et ordinamus, ut Capitulum nostrum Generale prædic- "tum singulis annis in Vigilia Passionis Beati Albani, juxta "antiquam Monasterii nostri consuetudinem, celebretur; et "etiam, si commode fieri poterit, terminetur. Et ut hoc libe- "rius fieri valeat, ordinamus ut Sermo, qui in ipsa Vigilia, "non propter ipsum Capitulum, sed ob reverentiam Festivi- "tatis prælibatæ, dici solebat, in ipso die Festivitatis de cætero "habeatur. Ad quod quidem Capitulum Priores omnes et sin- "guli, nobis subjecti, cessantibus impedimentis [1] legitimis, in "propria persona, vel si [2] legitime præpediti fuerint, per pro- "curatorem [3] idoneum, cum mandato sufficienti, et in hac parte "sufficienter instructum, absque alia citatione vel præmuni- "tione, conveniant, et compareant in eodem. Si quis autem "ad dictum Capitulum hora debita venire neglexerit, ita quod "in ipso Capitulo nec per se, nec per procuratorem, ut præ- "mittitur, sufficienter [4] non comparuerit, tanquam contumax, et "præsentis Constitutionis transgressor, regulariter puniatur. "Quod si aliquis dictorum Priorum negotium habuerit aliquod "peculiare, longiorem requirens tractatum, juxta negotii mag- "nitudinem, diem præveniat statutum. Insuper, quia Priori- "bus Cellarum nostrarum nimis esset laboriosum pro quibus- "cunque modicis dimissionibus terrarum et tenementorum "semper ad nos recursum habere, concedimus eis licentiam "generalem terras, et tenementa, et alias possessiones, quæ, "aut quas, eorum prædecessores in suis manibus tenere non

[1] *legittimis* in MS.
[2] *legittime* in MS.
[3] *ydoneum* in MS.
[4] Sic in MS.; two negatives.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"consueverunt, sed aliis sub annuo censu, sive redditu, "dimittere, quod ipsi Priores, cum consilio et consensu sui "Conventus, vel majoris et sanioris partis eorundem, terras "et tenementa, et possessiones prædictas, ad spatium triginta "annorum duntaxat, vel ad vitam unius aut duorum, tunc in "rerum natura existentium, sub eorum Sigillo Communi, libere "dimittere valeant, licentia nostra minime requisita. Proviso "tamen, ut nulli, ratione consanguinitatis, vel alicujus alterius "affectionis, sed tantum illis cum quibus ecclesiæ suæ condi-"tionem meliorem facere poterit, possessiones dimittant præ-"dictas. Nec liceat eis, vel alicui eorundem, censum seu "redditum de possessionibus seu [1] promissionibus eisdem pro-"venientem præ manibus recipere; sed sibi et successoribus "suis, secundum dimissionis formam, annuatim tantummodo "persolvatur. Inhibemus etiam eisdem Prioribus expresse, "ne eorum nativis per sigillum aliquid dimittant, seu quovis "alio modo sigillum tradant eisdem. Istam lineam durare "volumus, quousque duxerimus eam revocandam. Datum "apud Sanctum Albanum, *ut supra*."

Constitutio edita in Capitulo nostro Generali, apud Sanctum Albanum celebrato, anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto.

Constitution of Abbot Thomas, published in the General Chapter, A.D. 1355; enjoining the due payment of certain pensions by the Priors of Cells.

"Licet Priores Cellarum, nobis et nostro Monasterio sub-"jectarum, census subjectiones in Festo Passionis Beati Al-"bani, et pensiones studentium [2] scholarium in Festo Sancti "Michaelis, ex statuto sanctorum patrum, super hiis salu-"briter edito, annis singulis solvere teneantur;—quia tamen "experimento didicimus multiplici, quod nonnulli Priores "hujusmodi audaciam majorem statutum ipsum non servandi, "eo quod pœna non vallatur, sibi temere assumentes, solu-"tiones censuum et pensionum hujusmodi ultra terminos "prædictos, in dicti nostri Monasterii præjudicium, et ipsorum "studentium desolamen, differre sæpius minime formidarunt; "Nos super hoc volentes, prout nobis incumbit, de [3] oppor-"tuno remedio pro viribus providere, decernimus, statuimus, et "etiam ordinamus, quod omnes et singuli Cellarum ipsarum "Priores, qui in solutione censuum seu pensionum hujusmodi, "ipsos contingentium, ultra præfatos terminos, seu eorum

[1] Sic in MS. Qy. if not "*provisionibus*."

[2] *scolarium* in MS.

[3] *oportuno* in MS.

" alterum, per unius mensis spatium, absque causa rationabili " et [1] legitima, (de qua, cum ipsam ad eorum defensionem " subesse prætenderint, per eosdem Priores personaliter infra " quindenam proximam post dictum mensem, sub pœna præ- " clusionis defensionis eorum hujusmodi, coram nobis fidem " sufficienter fieri volumus,) de cætero cessaverint, extunc ad " persolvendum dicto nostro Monasterio duplum ejus quod " solvere distulerant, sine spe remissionis in hac parte, suffi- " cienter sint astricti. Si vero officiarii Monasterii nostri " prædicti, qui ad solutionem pensionum studentium insuper " sunt artati, de pensionibus ipsis, post lapsum termini ad " hoc statuti, nullatenus satisfecerint infra mensem extunc, " Refectorium, cum Conventu, teneant, et non alibi [2] comedant, " donec pensiones persolverint antedictas ; dispensationem nul- " lam in hac parte, citra satisfactionem, de nobis quomodolibet " speraturi. Datum apud Sanctum Albanum, *ut supra.*"

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

Incipiunt Constitutiones Provincialis Capituli, per venerabilem Patrem, Thomam, Dei gratia, Abbatem Monasterii Sancti Albani, editæ.

Constitution of Abbot Thomas, published in the Provincial Chapter of the Benedictine Order.

" Abbas Monasterii Sancti Albani, Provinciali Capitulo " Ordinis Nigrorum Monachorum in Cantuariæ ac Eboraci " Provinciis solus fungens officio Præsidentis, venerabilibus " in Christo patribus et fratribus universis ejusdem Ordinis, " Abbatibus, et Prioribus Abbates proprios non habentibus, et " eorum Conventibus, ac monachis singulis eorundem, per " easdem Provincias constitutis, salutem in amplexibus Salva- " toris, ac mandatis nostris, immo verius, Apostolicis, effica- " citer obedire. Cum humanæ memoriæ nimis arta capacitas " in variis paginis quæque dilate conspersa infra limites sui " sinus ægre permittat intellectum recondere, reconditaque " tenere, aut producere in apertum; si qua tamen actuum " multiplicitas, frequens exercitium, aut instructio qualis- " cunque, quævis impresserit recolenda, furatur oblivio, " amittit tenuitas, ac mater erroris, incuria, prætermittit. Hu- " jusmodi rei gratia, in nostræ religionis augmentum, grandis " difficultatis remedium, necnon in fructum salutiferum anima- " rum, dignum duximus quasdam Sanctiones, nostrum Ordinem " concernentes, summatim perstringere, paucas de novo sta- " tuere, ac aliquas [3] prius luculentius enodare.

[1] *legittima* in MS.
[2] *commedant* in MS.
[3] *quam* is apparently omitted here.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"Nolentes per verba præceptoria vel prohibitoria, in Consti-
"tutionibus infra scriptis contenta, quemquam contravenientem
"nostris ordinationibus aut mandatis, dum tamen hoc non
"faciant ex contemptu, vinculo mortalis criminis obnoxie sub-
"jacere, sed duntaxat pœnas incurrere interius limitatas, aut,
"ubi pœnæ nullatenus apponuntur, per locorum prælatos, prout
"decreverint, infligendas; et ut de materiis subscribendis
"facilius occurrat quærentibus id quod volunt, talem operis
"subsequentis præmisimus seriem titulorum.—

Chapters of the Constitutions.

"De Augmento Cultus Divini. [1]*Capitulum Primum.*
"De negligentia Prælatorum. *Capitulum Secundum.*
"De Prioribus Claustralibus. *Capitulum Tertium.*
"De Priore Studentium. *Capitulum Quartum.*
"De mittendis ad Studium Generale. *Capitulum Quintum.*

De Augmento Cultus Divini. Capitulum Primum.

On the increase of Divine Worship.

"Præcipit lex naturæ,—quod in mandato tam novæ legis
"quam veteris confirmatur,—ut filii parentibus honorem im-
"pendant, ostendant reverentiam, ac specialem exhibeant
"famulatum; hinc, ut nos, tanquam filii obedientiæ, patri
"nostro ac speciali patrono, debitæ servitutis ministerium
"singulare in cumulum suæ laudis devotius offeramus; sta-
"tuimus futuris temporibus perpetuo duraturum quatenus,
"exceptis Adventu Domini, [2]Quadragesima, et Octavis Festo-
"rum, singulis septimanis, si qua dies vacaverit, Beati Bene-
"dicti specialis memoria in tribus Lectionibus celebretur;
"dum tamen Beatæ Virginis, ac patronorum locorum, Com-
"memorationes solitæ præferantur.

Commemoration of Saint Benedict.

Prayers for the dead.

"Præterea, quia nondum pro vivis, quin amplius pro [3]defunc-
"tis, eo quod extra statum meriti constitutis, precum instantia,
"devotionum suffragia, potissime requiruntur; ideo, ut facia-
"mus assidue specialem memoriam defunctorum, adjicimus,
"ordinantes ut qui, virtute Constitutionis olim editæ in nostro
"Provinciali Capitulo, ad Horas diei preces omiserunt antiqui-
"tus usitatas, de cætero in singulis Horis diei ac noctis, præ-
"terquam in Prima et Completorio, finita Oratione Dominica,
"ante Collectam habeant istas preces,—'Salvos fac servos et
"'ancillas tuas,'—'Oremus pro fidelibus defunctis,' ac—'Do-
"'minus vobiscum;' et sic tam pro vivis quam pro mortuis

[1] These two words are repeated in MS., as belonging to the Introductory part: as well as *De Augmento, etc.*

[2] *Quadragesime* in MS.

[3] *defuctis* in MS.

"orationis beneficium jugiter impendamus. Ad Primam vero "preces,—'Repleatur os meum laude,' cum sequentibus ver- "sibus, Confessione interposita; et ad Completorium,—'Bene- "'dictus es, Domine Deus patrum nostrorum;' cum cæteris "Collectis consuetis, sicut olim habuit usus, sic de cætero ab "omnibus decantentur.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

De negligentia Prælatorum.—Capitulum Secundum.

On the negligence shown, in various matters, by Prelates of the Order.

"Testatur Beatus Gregorius, quod facientis culpam habet, "qui, quid potens corrigere, negligit emendare; quod non "satis advertentes plerique [1] nostræ religionis prælati, suorum "delicta subditorum corrigere negligunt, eosque per eorum "negligentiam in deterius labi permittunt. Est enim negli- "gentia prælatorum in subditis mater erroris, noverca vir- "tutis; hæc resistendi superioribus præstat audaciam, et con- "temni facit observantiam regularem; subditos contra majores "cervices facit erigere, et se frequenter majoribus anteferre. "Ex hac etiam provenit quod subditi ab officio subtrahunt "se divino, quodque silentium horis et locis debitis non obser- "vant. Inde etiam oriuntur plurima scandalosa, ut, puta, "quod nonnulli nostræ religionis prælati, contra Constitu- "tionem [2] Concilii [3] Viennensis,—'Ne in agro,' tunicas quidam "ad latus, quidam anterius, habent fissas. Quidam etiam in "manicis, vel anterius, propter strictitudinem vel lasciviam, "tunicas induunt botonatas; quidam vero birratas ante et "retro. Quidam quasi per circuitum habent birras; quidam "equidem tunicas nimis curtas, quidam superius nimis stric- "tas, induere non verentur. Quidam etiam supertunicas, more "sæcularium, usque ad medium brachii manicatas; quidam "quasi supertunicas, sine manicis, proximas sub habitu, asso- "lent se vestire. Quidam in caputiis vel almutiis furruras "gestant de vario, vel de griso; quidam in supercucullis "quasi tabardatis; quidam tam floccis quam cucullis, in "colore adeo variatis ab habitu aliorum, quod nedum in "diversis Monasteriis, verum etiam in eodem claustro, viden- "tur quasi in professione disconformes. Utuntur, vel verius, "abutuntur, quidam siquidem botis rostratis, quidam etiam "nimis strictis; quidam zonis sericis, et interdum cum ar- "genteo apparatu, in signumque lasciviæ ac insolentiæ, "vestiuntur.

Injunctions as to excesses in dress.

[1] *nostros religiosos prefato* in MS., evidently an error of the scribe.

[2] A.D. 1311, 12.

[3] *Vienensis* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

" Quidam in equitando, clochis sive rotundellis, aut hujus-
" modi, monacho inhonestis, superius sunt induti. Quidam in
" sola cuculla, sine veste alia superiore, equitant, ut non
" decet. Quidam cum capellis ornatis cum serico vel sendato,
" de viridi vel blueto, equitant vel incedunt. Quidam lecti-
" sterniis, desuper ac per circuitum, utuntur viridibus, qui-
" dam rubiis, quidam albis, quidam ex hujusmodi coloribus
" variatis.

" Quæ omnia, et consimilia, præter hoc quod a regularibus
" discrepant institutis, sunt in nostræ religionis opprobrium
" manifestum. Tot ergo malis, quæ ex prælatorum negligentia
" ortum habent, volentes occurrere, ut tenemur, firmiter præ-
" cipimus, et distincte, ut nostræ religionis prælati quicunque in
" cura eis commissa se diligentes exhibeant, Divinis Officiis et
" ipsimet debite intersint, ac suos subditos compellant Horis
" debitis interesse. Statuta superiorum, et silentium, quatenus
" eos concernunt, et ipsi primitus observent, et a suis subditis,
" prout convenit, faciant observari: sintque ipsi prælati, quan-
" tum ad vitam regularem, et formam ac colorem vestium,
" suis subditis in exemplum; sicut et Dominus noster Ihesus
" cœpit facere et docere. Nec tunicas, ut præsumitur, fissas
" aut botonatas, vel birratas seu curtatas, vel etiam nimis
" strictas, induant ipsi, nec suos subditos permittant tales tuni-
" cas, aut aliquam talem, induere quovismodo; sed juxta præ-
" tactam Constitutionem—'Ne in agro,' de veste habitui
" proxima sint tunicæ singulæ monachorum colore ac pretio
" moderatæ, rotundæ etiam per circuitum, non fissæ, nec
" longitudine nimia vel brevitate notandæ. Nec supertunicas,
" manicatas seu non manicatas, induant prælati proximo sub
" cuculla; nec suos subditos indui sic permittant; sed, juxta
" sæpedictam Constitutionem—'Ne in agro,' vestis ipsa ha-
" bitui proxima largas manicas habeat, usque ad pugnum
" protensas, non consutitias, nec quomodolibet botonatas. Nec
" in caputiis vel almutiis habeant de cætero subditi, vel præ-
" lati, fururas de vario, vel de griso, aut aliquas alias, nisi
" nigras. Nec utantur monachi nostræ religionis, superiores
" aut inferiores, cucullis hujusmodi tabardatis; sed singulorum
" cucullæ amodo sic formentur, ut, nihil panni [1] abscisso super
" brachium, neque retro, saltem ad cubitum descendant, vel
" cubitum cooperiant, si ad hoc panni satisfecerit latitudo.
" Insuper, in colore cucullarum et floccorum talem decernimus,
" et mandamus, de cætero conformitatem in singulis Monas-

---

[1] *absciso* in MS.

"teriis et ecclesiis, etiam a monachis singulis nostri Ordinis "usitandam, ut rubio, burneto, blueto, et hujusmodi coloribus, "penitus prætermissis cucullis ac floccis, simpliciter pure "nigris induantur singuli, tam subditi quam prælati; quatenus, "sicut nec rubii, nec burneti, nec blueti, sed duntaxat, 'Nigri "'Monachi' nuncupantur, sic nomen nostrum veraciter reti- "nentes, ad purum saltem in exterioribus vestimentis, floccis, "scilicet, et cucullis, penitus nos aptemus. Botas etiam "rostratas, aut nimis strictas, simul etiam et zonas sericas, "sive etiam de alia materia qualicunque, [1] dum tamen cum "argenteo apparatu, ac capella ornata cum serico vel sendato, "de viridi vel blueto, aut colore alio quam mere nigro, peni- "tus interdicimus, et monachis et prælatis hujus Provinciæ "quibuscunque. Nec monachum aliquem, subditum vel præ- "latum, cum clochia vel rotundello, aut hujusmodi inho- "nesto, vel sola cuculla, sine veste alia superiore, permitti- "mus deforas equitare; sed mandamus, firmiter injungendo, "ut omnes et singuli foras, quotienscunque vel quandocunque "equitaturi, capis honestis, caputia habentibus assuta, juxta "antiquam consuetudinem sui claustri, superius induantur.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"Quod si qua domus nostræ religionis extiterit, sive claus- "trum, non habens de antiqua consuetudine capas tales, "assumant sibi consuetudinem Monasterii proximioris, vel ab "aliquo Præsidentium Capituli nostri Provincialis inquirant "et habeant formam honestam capæ hujusmodi pluvialis; ita "quod sine capa tali nulli de cætero sit licentia equitandi, nisi "forte pro forma capæ hujusmodi addiscenda, ubi nulla forma "honesta antiquitus habebatur. Nec lectisterniis desuper, aut "per lecti circuitum, utantur monachi nostræ religionis, "superiores seu subditi, nisi duntaxat de burneto vel blueto, "vel etiam de mere nigro.

"Præterea prælatos omnes et singulos nostræ religionis in "eorum conscientiis districtius oneramus, ut ipsi tunicas "tales fissas, vel botonatas, ut præmittitur, seu birratas, "strictas, sive curtas, etiam supertunicas manicatas quæ im- "mediate sub habitu deferuntur, necnon caputia vel almutias, "cum fururis aliquibus, præter nigras, seu cucullis quasi "tabardatis, et floccos ac cucullas, colorem alium quam nigrum "aliqualiter prætendentes, botas rostratas sive strictas, zonas "sericas, sive zonas alterius materiæ habentes argenteum ap- "paratum, clochias sive rotundella, et talia quæcunque pro "equitatura monacho inordinata, capella ornata cum serico "vel sendato, de viridi vel blueto, aut alio colore quam mere

[1] *dū tñ* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"nigro, lectisternia viridia, rubia, sive alba, vel ex eisdem "coloribus variata desuper, vel circa lectum, si talibus, vel "aliquo prædictorum, [1] usi fuerint, sine mora deponant sim-"pliciter et pro semper: ac ea, et eorum quodcunque, etiam "a subditis utentibus illis, vel aliquo eorundem, auferant "indilate, ac omnia illa, et singula, venditioni exponentes, de "eorum pretio ipsis monachis de indumentis et aliis neces-"sariis competentibus et honestis, juxta quod præmittitur, "faciant provideri. Præcipiantque prælati ipsis et aliis, quod "de cætero talibus non utantur; quod si fecerint, post inhi-"bitionem hujusmodi sibi factam, eos, cum constiterit, pœna "inobedientiæ puniant, ut est dignum.

"De quibus omnibus, tam quoad [2] subditos quam prælatos, "monemus ut diligenter inquirant [3] visitatores deputati per "Capitulum nostrum Provinciale, seu etiam futuris tem-"poribus deputandi; et in quocunque defectum invenerint, "subdito vel prælato, eum sine mitigatione percellant pœnis "superius annotatis, una cum pœnis aliis quas ipsi [4] visita-"tores, propter culpæ circumstantias, duxerint rationabiliter "apponendas.

Injunctions as to the undue admission of Novices to the Chapter.

"Item, cum illorum negligentia atque imprudentia præ-"latorum merito fuerint arguenda, qui Beatissimi Benedicti "Regulam non, ut congrueret, attendentes, novitios, priusquam "tempus probationis in religione compleverint, aut votum "promissionis emiserint, ad secreta Capituli audienda solent "admittere, permittentes eosdem usque in finem Capituli in "Capitulo remanere; præsertim cum Regula nostra dictet tales "in congregationem suscipi non debere, priusquam, habita "secum deliberatione, [5] promiserint se velle omnia custo-"dire quæ in ipsa Regula continentur, et cuncta sibi impe-"rata servare;—nos, talium prælatorum negligentiam atque im-"prudentiam arguentes, statuimus, et id in singulis Monasteriis "nostri Ordinis firmiter observari præcipimus, ut novitii ad "audienda Capitulorum secreta, priusquam professionem, taci-"tam vel expressam, emiserint, nullatenus de cætero admit-"tantur; sed lecta in Capitulo, juxta morem, certa particula "Regulæ, statim a Capitulo in claustrum se transferant, ibidem "usque in finem Capituli moraturi: ne forte, suadente diabolo, "eos ante professionem contingat ad sæculum redire, ac Capi-"tulorum secreta, in præjudicium Ordinis, aliis revelare.

"Porro cum in Benedictinis Constitutionibus provide sit "statutum, ut nullus monachus nostræ religionis de ecclesia,

[1] *uisi* in MS.

[2] *sub* is inserted before this word in the MS., by inadvertence.

[3] *vsitatores* in MS.

[4] *usitatores* in MS.

[5] *permiserint* in MS.

"cœnobio, locove alio conventuali, exire præsumat, nisi petita "prius licentia, et obtenta, ab ejus Superiore, qui eam valeat "indulgere; quodque causam sui exitus, omni fictione ces-"sante, Superiori exponat eidem; ac quod ipse Superior, licen-"tiam hujusmodi nisi ex causa rationabili non concedat, eis "quoque quibus licentiam dederit, certum præfigat terminum "redeundi, ut convenienter [1] poterunt, breviorem;—nos dictam "Constitutionem, nedum rationabilem, sed necessariam, mo-"dernis temporibus perpendentes, prælatosque, qui contra-"rium fecerint, seu fieri permiserint, et scienter, circa suos "subditos reputantes culpabiliter negligentes, universis nos-"træ religionis prælatis, necnon omnibus aliis quibus, ex "consuetudine vel alias, competit aliis ad exeundum licentiam "indulgere, districtius demandamus, quod Constitutionem ip-"sam, quatenus eos concernit, observent, et, quatenus subditos "tangit, eam faciant ab eisdem inviolabiliter observari.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

Injunctions as to granting leave of absence.

"Insuper prohibemus, ne quis nostræ religionis monachus, "cui ad exeundum ad certum locum, vel certa loca, licentia "est concessa, ad loca alia, lateralia vel ulteriora, religioso-"rum seu sæcularium quorumcunque, se transferat, seu diver-"tat; nisi ante suum egressum quod ad talia loca se divertere "posset a suo prælato licentiam specialem habuerit, et ex-"pressam: quod si quis nostri Ordinis contravenerit, et "super hoc convictus extiterit, eum fore ab exitu claustri per "quindenam statuimus suspendendum; et alias, si quoad "multa loca excesserit, juxta discretionem sui prælati, et "excessus exigentiam, puniendum. Salva tamen prælatis "ipsis, in dando talem licentiam, potestate cum personis "maturis et approbatis, prout duxerint, in genere dispen-"sandi, ut ad loca quæcunque lateralia, vel vicina, etiam in "petendo licentiam non expressa, possint, prout voluerint, se "divertere seu transferre, propter utilitatem Monasterii, vel "commodum personarum, seu causas alias honestas in itinere, "vel post concessam licentiam, forsitan occurrentes. Non "tamen liceat cum omnibus indifferenter taliter dispensare, "ne insolentibus tribuatur per licentiam indiscretam materia "evagandi. Cæterum, cum expresse in nostra Regula sit "contentum, ut omni tempore, sive jejunii, sive prandii, "omnes in unum positi compleant, et exeuntibus a Com-"pletoriis nulla sit licentia denuo cuiquam quicquam loqui, "nisi propter hospites, si qui tunc forte fuerint, vel nisi "prælatus aliquid jusserit alicui illorum; igitur prælatorum "negligentiam duximus merito reprobandam, qui subditos "suos, nec in cura hospitum, nec in suis officiis, rationabili-

[1] *poterint* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"ter occupatos, nec habentes, ex prælatorum suorum licentia "vel præcepto, quominus Completorio valeant, aut debeant, "interesse, ac post Completorium silentium observare, sci- "enter tamen permittunt, aut debite non impediunt, se a "Completorio culpabiliter absentare, potationibus serotinis "vacare, fabulis otiosis, immo, detractionibus venenosis, usque, "vel circiter, noctis medium vigilare; unde a Matutinis se "subtrahunt, vel sine devotione intersunt, ac ad celebran- "dum in crastino efficiuntur indispositi et inepti. Talium igi- "tur prælatorum negligentiam supplere, subditorum vitam tam "inordinatam restringere ac corrigere, cupientes, statuimus ut "prælati, cæterique ad custodiam Ordinis deputati, vel in "posterum deputandi, de talibus diligenter inquirant, ac eos "ab hujusmodi insolentiis, excessibusque, compescant; immo, "tales quoscunque, nisi correpti citius emendentur, per "[1] amotionem ab eorum officiis, si quæ habent, aut per sub- "tractionem cujuscunque solatii, [2] puniant. Quibus adjicimus, "injungentes ut omnes, tam sequentes Conventum quam "Obedientiarii, pro quanto eos rationabilis occupatio circa "eorum officia non excusat, ubicunque comederint extra "Refectorium, a Dominica prima Adventus Domini usque ad "Natale, et a Dominica in Quinquagesima usque ad Festum "Paschæ, et in omnibus sextis feriis et Sabbatis, ac etiam "in omnibus Vigiliis Festorum Principalium, Collationi et "Completorio usque in finem intersint, et a Completorio "ad dormitorium, de consuetudine jacentes in eodem, directe "se transferant ad pausandum; nisi major prælatus in Mo- "nasterio cum aliquo, ex causa justa, voluerit dispensare; "vel nisi ab eo qui Collationi præfuerit, ut aliunde se diver- "tere valeant, licentiam habuerint specialem; quam quidem "licentiam ab eo concedi firmiter inhibemus, nisi subsit "causa rationabilis atque justa.

"Nullus vero claustralis, præter eum qui post majorem "prælatum Collationi et Completorio præsideret, in Refec- "torio reficiens, aliquo tempore anni a Collatione vel Com- "pletorio se absentet, nisi, propter instantiam, ab eo qui "personaliter præest in Monasterio licentiam habuerit spe- "cialem.

On the duties of Visitors of houses, in cases of evil report.

"Præterea, ne [3] scintilla tenuis, ex desidia prælatorum, in "flammam transeat destructivam, statuimus ut cum per fa- "mam vel relationem fidedignam, seu modum alium legi- "timum qualemcunque, ad aures Visitatorum qui per Capitulum "fuerunt deputati, seu etiam Præsidentium, devenerit de cri-

[1] *ammotionem* in MS.
[2] *puniantur* in MS.
[3] *sintilla* in MS.

"minibus, [1]exordinationibus, seu malo gestu, religioni et "Ordini scandalosis, alicujus Monasterii, vel ecclesiæ mona-"chalis, teneatur quilibet Visitator per Diœcesim sibi depu-"tatam, et etiam quilibet Præsidentium, ad cujus eorundem "auditum rumor talis citius devenerit, ad locum illum, præ-"fixo ejus termino competenti,—ad quem terminum spatium "quatuor vel trium dierum sufficere decernimus,—in hoc casu "cum omni celeritate quam [2]commode poterunt, per se, vel "per alium nostræ professionis [3]idoneum, declinare, ac super "criminibus, defectibus, et excessibus quibuscunque, inquirere "veritatem, ac omnia et singula, juxta quod volunt canonicæ "sanctiones, corrigere ac reformare, quæ correctione et re-"formatione viderint indigere. Quod si quis prælatus loci "taliter visitandi Visitatorem seu Præsidentem, vel eorum "Commissarium, seu Commissarios, ut præmittitur, accedentes, "ob brevitatem termini, vel alia causa frivola, non admittat, "vel hujusmodi visitationem subterfugiat quovismodo, decem "libras eo ipso dominis Præsidentibus, qui pro tempore fue-"rint, solvere teneatur, in communes usus Ordinis converten-"das; quam quidem summam per ipsos Præsidentes, etiam per "censuram ecclesiasticam, si oporteat, solvere compellatur.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"Insuper, ne sanguis omnium oberrantium de prælatorum "manibus, ob eorum negligentiam, requiratur, ac in malitiis "hominum, quæ plus solito [4]pullulant hiis diebus, salubrius "occurratur, præsentis auctoritate Capituli ordinamus, ut in "Curia Romana unus Procurator [5]idoneus pro nostro Ordine "deputetur, de communi contributione salarium competens "percepturus, qui mandatum habeat speciale, quemcunque mo-"nachum nostri Ordinis, sine litteris ac licentia speciali sui "prælati, qui talem licentiam poterit indulgere, ad dictam "Curiam accedentem, quam cito de aliquo tali sibi constiterit, "capi faciat et procuret, ac in [6]carcere detineri, quousque "de prælato talis monachi fugitivi quid de eo debeat fieri, "habeat in mandatis. Qui etiam Procurator omnia et singula "negotia communia, nostrum Ordinem tangentia, sumptibus "communibus effectualiter prosequi, et quibuscunque quæ in "præjudicium nostri Ordinis scire potuerit attentat, pro posse "suo resistere, teneatur; ac prælatum, ad quem hujusmodi "negotium, seu præjudicium, spectaverit, quam cito poterit "præmunire.

A Proctor of the Order to be retained at the Roman Court, to seize monks resorting thither without leave.

[1] *exordinatinationibus* in MS.
[2] *comode* in MS.
[3] *ydoneum* in MS.
[4] *pululant* in MS.
[5] *ydoneus* in MS.
[6] *carcerem* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

De Prioribus Claustralibus.—Capitulum Tertium.

On the status of Priors, whether removable or not.

"Quia, Regula nostra testante, sæpius contingit ut per ordinationem præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur; potissime dum, quasi secundi Abbates affectant in Monasterio reputari; propter quæ scandala decidenda, cum quæritur hoc a nobis, an Priores claustrales, qui 'Præpositi 'Monasterii,' juxta Regulam nuncupantur, valeant pro libito suorum superiorum a suis officiis [1] amoveri, taliter respondemus;—quod, locis sive Monasteriis illis duntaxat exceptis, in quibus de privilegio speciali, et indulto Sedis Apostolicæ, est obtentum, et hactenus usitatum, quod Priores hujusmodi claustrales, postquam ordinati fuerint, seu præfecti, extunc in suis officiis perpetuo residebunt; in singulis aliis ecclesiis, seu monasteriis, nostræ professionis, sunt ipsi Priores claustrales ordinandi, et etiam [2] amovendi, ad arbitrium suorum Abbatum, una cum consilio fratrum timentium Deum, propter causas rationabiles emergentes, juxta formam et doctrinam Regulæ nostræ de Præposito Monasterii ordinando.

On the duties of Priors.

"Hoc tamen præcipimus firmiter observari, quod sive mobiles fuerint, sive perpetui, quantum poterunt, sine corporis sui jactura, in claustris resideant, et ad custodiam religionis curam adhibeant diligentem, juxta quod in Benedictinis Constitutionibus est injunctum,—quod Prior claustralis resideat continue in Capitulo seu Conventu, claustrique curam et regimen [3] exercere assidue teneatur: unde quicunque dociles fuerint, vitæque ac morum honestate decentes, et ad adquirendum fructum scientiæ aptiores.

Priors not to be sent to the University, unless they resign their office.

"Prohibemus tamen eos, seu perpetui fuerint, sive mobiles, mitti vel eligi ad generale Studium, ut studentes, nisi ipsi perpetui gratis eorum officiis renunciare voluerint; cum mittuntur alii, quia mobiles etiam a suis officiis absolvantur. Sintque Monasteriis de quibus sunt, alii sufficientes qui sciant et voluerint in officio præpositi alios debite regere, ac statum religionis diligenti cura, prout convenit, custodire.

The same as to Subpriors in Cathedral churches.

"Et hæc omnia et singula de Supprioribus in ecclesiis Cathedralibus, quia officium præpositi ipsi tenent, fore statuimus observanda.

---

[1] *ammoveri* in MS.
[2] *ammovendi* in MS.
[3] *exercere* in MS.

De Priore Studentium.—Capitulum Quartum.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

On the duties of the Prior of Students of the Order at the Universities of Oxford and Cambridge.

"Solet effrenata libertas frequenter in devium prosilire, et "dum a superiore non regitur, a bono torpescere, ac in vetitis "occupari. Quod quidem Apostolica perpendens discretio, ne "studentes nostri Ordinis, dum a Monasteriis suis absunt, "libero dimitterentur arbitrio, et in aliqua prorumperent quæ "non licent, provide statuit, ut unus ex ipsis studentibus "Prior esset ipsorum studentium deputatus; per cujus indus-"triam cæteri in suis actibus debite regerentur.

"Quia tamen ex quorundam clamore didicimus quod Priores "qui retroactis temporibus studentibus Oxoniæ præfuerint, in "executione potestatis per Summum Pontificem eis commissæ, "necnon ad debite regulandum studentes ipsos quibus præ-"fuerant, aut nimium negligentes extiterant, aut remissi; ne "hoc idem contingat temporibus successuris, præsentium "tenore districte præcipimus eis qui Prioris officio futuris "temporibus Oxoniæ præsidebunt, ut ad ipsorum studentium "regimen invigilent diligenter; quodque ea quæ in Constitu-"tione Benedictina, Titulo 'De pensionibus Studentium,' et "Sectione—'Præcavere, et Sectione—Provideant,' de ipsis "Prioribus ac ipsis studentibus statuuntur, Priores ipsi, "quatenus eos concernunt, observent, et quatenus studentes "alios tangunt, faciant ab ipsis studentibus, absque mitiga-"tione quacunque, futuris temporibus observari.

"Item, ordinet Prior quiscunque, qui studentibus Oxoniæ "præerit in futurum, quod si quis ex studentibus nostri Or-"dinis ad legendum philosophiam fuerit habilis, et tempus "audiendi philosophiam, priusquam in theologia gradum "ascendere debeat, non impleverit requisitum, philosophiam "legat in loco quem Prior ipse studentium magis viderit [1] op-"portunum; artetque Prior cæteros nostri Ordinis in philoso-"phia studentes, ut suas lectiones audiant de eodem, dum "tamen a lectionibus ordinariis, vel disputationibus in Vico "Scholarum, aliisve actibus scholasticis, per auditionem hujus-"modi nullatenus retrahantur.

"Item, cum ars artificem habilem reddere, ususque promp-"tum efficere, soleat, ut tam studentes nostri Ordinis in phi-"losophia, quam studentes in theologia, necnon qui de Mo-"nasteriis ad Studium transmittuntur, non ut in theologia

[1] *oportunum* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"apicem Magistralem ascendant, aut gradum Bacularíatus "attingant, sed ut ibidem addiscant aliis debite proponere "verbum Dei, in disputando et prædicando habiliores effici- "antur, ac promptiores, statuimus ut studentes in facultatibus "memoratis bis de ipsis, semel, videlicet, in theologia, et "semel de philosophia, disputent singulis septimanis; exceptis "tamen vacationibus, nisi Prior studentium ipsos studentes "viderit sufficere in vacatione, seu vacationibus, disputare. "Quod si contigerit, tunc ordinet Prior ipse, quotiens, et in "qua facultate, a quibusve personis, sit pro talis vacationis "tempore disputandum.

"De hiis autem qui ad Universitatem mittuntur, non ob "aliam causam nisi ut ibidem addiscant aliis rite proponere "verbum Dei, statuimus ut illi, juxta dispositionem Prioris "et saniorum studentium, in loco nostro communi Oxoniæ, "vel alibi, ubi Prior ipse et saniores decreverint, frequenter "tam in lingua Latina prædicent, quam vulgari, ut sic id "audacius, promptiusque, perficiant, cum eos ad sua Monas- "teria contigerit revocari.

"Præterea, cum in Benedictinis Constitutionibus statuatur "quod Præsidentes, aliique prælati, ad Provinciale Capitulum "venientes, provideant quod monachi, ad Studia transmit- "tendi, insimul commorentur, saltem ad minus decem; nos, "perpendentes quod Prior studentium id melius valeat facere "quam Præsidentes, statuimus ut Prior studentium, quatenus "ei possibile fuerit, sic mittendus ad Studium, ordinet ut de "eis quanto plures poterunt pariter hospitentur; nec quovis- "modo permittat ut inter sæculares, sine socio commonacho, "moram trahant: cum sit scriptum,—[1] 'Væ soli! quia cum "'ceciderit, si [2] sublevantem non habet,' et—'Melius est duos "'esse simul, quam unum.'

"Porro, cum Constitutio Benedictina de Priore studentium "ordinando ad quævis Studia generalia se extendat, volumus "ut in Universitate Cantibrigiæ Prior studentium, juxta "modum et formam in ipsis Benedictinis traditam, amodo "deputetur, qui monachorum ibidem studentium sollicite "curam gerat, ac ipsos solerter regulet, et discrete; secundum "quod volunt dictæ Benedictinæ ac Provinciales Constitutiones, "ipsum Priorem studentium concernentes, et congruerit tam "dicto loco, quam numero ibidem studentium monachorum.

[1] *Eccles.* iv. 10, and 9.

[2] *sullevantem* in MS.

De mittendis ad Studium Generale.—Capitulum Quintum.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

On the obligation of every Prelate of the Order to send a certain proportion of his monks to the University.

" Cum sit frustra Constitutiones aliquas condere, nisi postea " ab hominibus observentur, congruit sic Constitutiones per " pœnas vallare, ut pœnarum metu ad ipsarum Constitutionum " observantiam homines arceantur. Et si aliquorum tanta sit " rebellio, quod ad eas observandas faciliter flecti nolunt, con- " venit addere pœnas pœnis; ut quos certæ pœnæ non flec- " tunt, eos inclinet pœnarum addita multitudo. Cum igitur " felicis memoriæ Benedictus Papa Duodecimus, ad nostræ " religionis honorem non modicum, nuper decreverit quod de " singulis Monasteriis Ordinis nostri, de quolibet, scilicet, vice- " nario numero monachorum, mittatur unus ad Studium aptus, " pro fructu majoris scientiæ adquirendæ; ac contra non mit- " tentes pœnas statuerit valde graves; suntque adhuc, sicut " ex multorum relatu didicimus, quidam nostræ religionis præ- " lati, quos nec Papale Statutum, nec ipsarum pœnarum metus, " emollit, ut de suis monachis mittant ad Studium juxta " numerum prætaxatum;—nos ergo rebellionem, quatenus in " nobis est, confundere cupientes, statuimus ut prælati Ordi- " nis nostri quicunque, qui virtute Constitutionis Papalis præ- " dictæ aliquem, vel aliquos, de suis monachis ad Studium " mittere sunt astricti, nec tamen hoc faciunt, ut tenentur, " ultra pœnas per Summum Pontificem contra tales statutas, " nomine etiam pœnæ, solvant annis singulis pro quolibet, " quem virtute Statuti præfati mittere tenentur ad Studium, " et non mittunt, dominis Præsidentibus, qui pro tempore fue- " rint, decem libras, in usus communes Ordinis convertendas. " Et ut de talibus qui, ut præfatur, de suis non mittunt ad " Studium, ut deberent, possit citius et certius dominis Præ- " sidentibus apparere, præcipimus Priori studentium, firmiter " injungendo, quod de nominibus talium non mittentium, sive " mittentium nimis tarde, aut ante finem anni studentes suos " a Studio revocantium, certificet per suas litteras annis sin- " gulis dominos Præsidentes; ut sicut non mittentes pœna " decem librarum, sicut præmittitur, sunt mulctandi, sic nimis " tarde mittentes, vel præmature revocantes, pro quanto tem- " pore defecerint, pœnam solvant; ut cum annus, juxta com- " putationem Universitatis, tres contineat terminos, quibus " magistri communiter suas continuant lectiones, cujuscunque " prælati [1] scholares, vel [1] scholaris, per terminum talem, seu " termini majorem partem, a Studio defuerit, solvat pro quo-

[1] *scolares*, *scolaris*, in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"cunque [1] scholari, taliter deficiente, tertiam partem totius "summæ decem librarum superius memoratæ, in usus commu- "nitatis, prout prædicitur, convertendam: et consequenter "statuimus de alia quacunque majore temporis quantitate, "et summa correspondente majori, pœnæ nomine persol- "venda. Teneanturque prælati singulis suis [2] scholaribus de "annualibus pensionibus providere, sicut in Benedictinis "Constitutionibus, Titulo—'De Pensionibus Studentium,' est "taxatum.

Expenses to be allowed to the students at the University.

"Et quia vertitur in dubium penes quosdam ad quantam "summam monetæ Anglicanæ taxa istorum parvorum Turo- "nensium se extendat, quanquam aliqui ad minus, aliqui ad "majus, eos, ut dicitur, æstiment in valore; nos tamen, om- "nem hujusmodi dubietatem tollere cupientes, decrevimus "quatuor Turonensium parvorum sterlingo Anglicano in pretio "coæquari; ita quod sexaginta libræ illorum Turonensium "æquivaleant libris quindecim sterlingorum; et sic corre- "spondenter, juxta summarum æquivalentiam in ipsis Benedic- "tinis taxatarum, semper æquiparando quatuor Turonenses "hujusmodi ad sterlingum, omnibus studentibus, tam Doc- "toribus quam [2] scholaribus, ministretur; nec minus sufficere "credimus hiis diebus, propter victualium et aliorum neces- "sariorum excessivam caristiam, quæ modernis temporibus "plus solito inolevit. Cui adjicimus, statuentes quod cum "prælati [3] scholares suos, vel [4] scholarem, ad Studium trans- "miserint, ut præfertur, vel pro eis, aut aliquo eorundem, "miserint ut veniant, seu veniat, sibi domum, quod teneantur "ipsi prælati, ultra pensionem ipsorum studentium superius "limitatam, expensas competentes pro itinere, tam in eundo "ad scholas, quam redeundo, ipsis [2] scholaribus ministrare. "Si quis tamen ipsorum scholarium sine mandato sui prælati "domum venerit, sibi provideat de expensis. Super quo, ac "super numero studentium, Visitatores per Provinciale Capi- "tulum deputatos, aut in posterum deputandos, in eorum "conscientiis strictius oneramus, quatenus diligentius inqui- "rentes, ubicunque defectum invenerint, corrigi faciant indilate, "aut Capitulo denuncient, pro remedio congruo apponendo.

Small communities to send a competent number of students.

"Et quia plurimi opinantur quod de nullo numero pauciori "quam vicenario [4] scholarem aliquem, vel [3] scholares, tenean- "tur, virtute Constitutionis Benedictinæ, mittere ad Studium "generale, ipsorum opinioni erroneæ idem Benedictus Duo-

---

[1] *scolari* in MS.
[2] *scolaribus* in MS.
[3] *scolares* in MS.
[4] *scolarem* in MS.

"decimus in quadam Bulla, ejusdem Constitutionis declaratoria, et suæ intentionis plenius expressiva, obviat in hiis verbis;—'Si vero fuerit ecclesia, monasterium, vel alius locus 'principalis, quo vicenarius numerus non existat, [1] sed ibi 'numerus major senario [2] teneatur, Visitatores per Provinciale Capitulum deputati, cum in eis visitationis officium 'exercebunt, inquirant de facultatibus et oneribus eorundem; 'et si, hujusmodi oneribus supportatis, invenerint facultates 'sufficere pro uno vel pluribus monachis ad dicta Studia 'destinandis, relationem de hoc faciant in Generali Capitulo 'subsequenti; in quo Præsidentes, cum consilio vel assensu 'majoris partis Capituli, ordinent, auctoritate Apostolica, 'juxta hujusmodi suppetentiam facultatum, de uno vel 'pluribus monachis ad dicta Studia destinandis.' — Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"Item, cum licet in se sapientia vigeat, et venerabilis sit senectus, sunt tamen communiter ingenii obtusioris quam juvenes, et ad studendum in philosophicis minus apti; ac in Benedictinis Constitutionibus statuatur, ut tales eligantur ad Studium transmittendi qui dociles fuerint, et ad adquirendum fructum scientiæ aptiores, statuimus ut futuris temporibus senes in ætate provecti pro philosophia addiscenda ad Studium non mittantur. Cui etiam adjicimus, statuentes ut hii qui per electionem ad Studium debent transmitti, de quolibet, scilicet, vicenario unus, juxta formam in Benedictinis Constitutionibus traditam, eligantur: alii vero ultra numerum in dictis Constitutionibus requisitum, ad Studium nullatenus transmittantur, nisi juxta Capitulum; ut periculosa, [3] videlicet, ut unicuique eorum a suo prælato, cum consilio sui Conventus, vel majoris partis ejusdem, eundi ad Studium primitus sit concesssa. Excepto, prout Bulla ipsa declaratoria, superius memorata, exprimit, in hæc verba;—'Loco quocunque a quo de consuetudine, ordinatione, seu statuto, quæ decernimus inviolabiliter observanda, plures ad hujusmodi Studia mittendi fuerint, quam 'sit in nostris ordinatum; in quo loco volumus quod serventur deinceps circa nominandas, eligendas, et licentiandas 'personas hujusmodi mittendorum, ea quæ per nos circa alios 'mittendos ad Studia in eisdem Constitutionibus continentur.' Si autem [4] plures Monachos de uno monasterio mitti contigerit, unus eorum, cui hoc suus prælatus commiserit, — Men advanced in years not to be sent to the University, to study philosophy.

---

[1] *sit ibi* in MS.
[2] *teneantur* in MS.
[3] Some words seem to be omitted here.
[4] *plurs* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"curam habeat alterius, seu aliorum, si plures quam duo "extiterint, et cura eos diligenter intendat, ut in religione ac "studio se gerant ac proficiant, sicut decet.

Students to confess to no monk of another Monastery.

"Nec alicui liceat eorundem alicui monacho alterius Monas-"terii confiteri, aut ab aliquo tali Eucharistiæ recipere Sa-"cramentum, nisi in casu quo noluerit ex causa [1] legitima "Priori studentium confiteri; vel ab eo aut alio prædictum "recipere Sacramentum, in casu quo nullus sui Monasterii "monachus voluerit aut potuerit illo die illi Eucharistiam "ministrare.

Monks who are students, in case of litigation, not to plead before the Chancellor, or other secular judge.

"Insuper, viam litibus cupientes præcludere, ac scandalis "obviare, præsenti Statuto specialiter prohibemus, ne stu-"dentes nostri Ordinis inter se ex quacunque causa coram "Cancellario, aliove judice sæculari, placitent seu disceptent; "nec quisquam eorum alium coram eis conveniat quovis-"modo. Sed si qua, quod absit, inter aliquos eorundem litis "materia futuris temporibus oriatur, ipsa, quatenus possibile "fuerit, per Priorem et quatuor vel quinque seniores ipso-"rum studentium sopiatur; et si per eos tolli non possit, "ipsa materia Præsidentibus intimetur; qui, si quid inter "eos male fuerit attentatum, id debito modo corrigant et "reforment.

Monks are not to obtain letters from the great, soliciting admission to the University, or degrees thereat.

"Cum monachus ex professione debeat ejus vestigiis ad-"hærere,— [2] 'Qui venerat, non ut propriam faceret voluntatem, "'sed Ipsius voluntatem, qui eum misit,' nec ministrari "venerat, sed potius ministrare; absurdum videtur in monacho, "cujus est sui prælati subjici voluntati, ac honores fugere "mundiales, contra, vel præter, sui prælati voluntatem, mag-"natum preces vel litteras procurare, ut accedere poterit ad "Studia litterarum, aut inibi commorari, seu gradus aliquos "in Studio attingere, vel ad apicem ascendere Magistratus; "hincque distincte præsentibus prohibemus, ne quis nostræ "religionis monachus, contra, vel præter, sui prælati volunta-"tem, sæcularium quorumcunque preces vel litteras pro-"curet, aut faciat procurari, ut ad Studium transmittatur, "aut in Studio detineatur, sive ad gradus quoscunque Studii "promoveatur, suo prælato nesciente, vel etiam hoc nolente. "Statuimusque quod si quisquam nostri Ordinis preces "vel litteras, ut præfertur, per se vel per alium, præsump-"serit procurare, ac super hoc convictus extiterit, eo ipso, "absque causa alia qualicunque, [3] si nondum ad Studium

---

[1] *legittima* in MS.

[2] *John* vi. 38.

[3] Omitted in the text, but supplied in the margin, in a later hand.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"missus fuit, reddatur inhabilis ut ad Studium transmittatur. "Quod si jam in Studio constiterit, eo ipso etiam per suum "prælatum a Studio revocetur, deinceps ad Studium non "mittendus. Cui etiam adjicimus, statuendo, quod si quis de "cætero ipsorum studentium, reclamante suo prælato, gradum "ascenderit Magistralem, pœna inobedientiæ puniatur, in sui "verecundiam manifestam, [1] et aliter, prout suus prælatus "duxerit, [2] puniendus.

Fees to be paid to Doctors of Divinity lecturing at Oxford in the houses of certain Monasteries.

"Item, cum suadeat ratio naturalis, ut [3] ubi fuerit paritas "in causis, sit et paritas in effectibus communiter, fueritque "alias in Constitutionibus Provincialibus, apud Northamp-"tonam editis, Titulo—'De Studentibus,' ordinatum quod Doc-"tori Theologiæ, pro quo miserint Præsidentes ad occupan-"dum cathedram Magistralem, postquam, juxta Statutum "Universitatis Oxoniæ, a tempore inceptionis suæ annum com-"pleverit in legendo, singulis annis quibus postea cathedram in "loco nostro communi, in Stokwelstrete situato, collecta solvi "debeant decem libræ; eandem ordinationem de pensione "ipsarum decem librarum Doctori de communi collecta tali-"ter persolvenda, etiam ad Doctorem Theologiæ cathedram "occupantem in loco monachorum Dunelmensium, super "Candiche situato, cum pro eo missum fuerit, juxta formam "in dicto Titulo 'De Studentibus' limitatam, præsentis auctori-"tate Capituli extendi statuimus, et mandamus. Præterea, "postulat æquitas rationis, Ordinis quoque connexio debita hoc "requirit, ut unius communitatis membra insimul adhæreant, "ab invicemque nutriantur, vigeant, atque crescant.

Members of the Order not to study for their degrees under Masters or Doctors not belonging to the Order.

"Quod si membrum aliquod a communitate subtraxerit "semet gratis, illud ideo communitatis careat alimento. Hinc "studentibus nostri Ordinis præcipimus universis, ne quis "eorum, quasi ab exteris mendicando, apicem Magistralem, "vel gradum alium [4] scholasticum tentet ascendere, vel præsu-"mat, sub Magistro aliquo, seu Doctore, qui nostræ non fuerit "professionis; dummodo in ipsa Universitate Doctor aliquis "nostri habitus foret præsens, sub quo scandere poterit gra-"dum hujusmodi [4] scholasticum, seu etiam Magistratum. "Quod si quis nostri Ordinis sub aliquo, nostram religionem "regulariter non professo, de cætero gradum assumpserit Doc-"toralem, eum decernimus eo ipso fore nullum de collecta

[1] Omitted in the text, but supplied in the margin, in a later hand.
[2] This word is doubtful.
[3] *ibi* in MS.
[4] *scolasticum* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349–96.

"communi subsidium ad suam inceptionem penitus habitu-"rum; praeter poenas alias talibus recipientibus Magistratum, "vel gradum alium [1] scholasticum, sub Magistro extraneo, ut "praefertur, tanquam [2] discissionis filiis, seu [3] privignis, a Prae-"sidentibus merito infligendas." [4]

[1] *scolasticum* in MS.
[2] *discisionis* in MS.
[3] *prevignis* in MS.

[4] Half a column (fol. 250 a) is left in blank here.

APPENDIX.

APPENDIX (A.)

MS. Claudius E. iv. fol. 368 a.

Incipit Prologus [1]Constitutionum Synodalium Jurisdictionis Sancti Albani, per venerabiles patres Ricardum et Michaelem, Abbates ibidem, editarum.

" Cupientes, ut nos suscepti regiminis cura sollicitat, mate-
" riam scandali inter [2]nostros subditos [3]amovere, ac eorum
" utilitati et honestati nunc novorum editione Statutorum,
" nunc antiquorum innovatione seu correctione, sollicite pro-
" videre, verum quia domum Dei decet sanctitudo, et minis-
" tris ejus dicitur a Domino,—[4] 'Sancti estote, quia ego sanctus
" 'sum;' idcirco in primis animos rectorum, vicariorum, et
" presbyterorum parochialium, studiosius excitare volentes ad
" ea quæ magis nostris temporibus expediunt exercenda, eis
" omnibus quibus incumbit regimen animarum, hac sacra
" Synodali Constitutione provide duximus injungendum, ut
" plebes sibi commissas, exemplo bonæ conversationis, verbo
" exhortationis, in fide recta et bonis moribus, secundum quod
" eis fuerit inspiratum, diligenter instruant et informent, eccle-
" siasticis officiis et aliis bonis operibus se exerceant, orationi-
" bus et sacris meditationibus jugiter vacent et intendant; a
" crapula quoque, et ebrietate, ac etiam aliis, quæ honestatem
" eorum deformant, omnes omnino clerici abstineant; illicita
" spectacula prorsus evitent, tabernas et inhonesta convivia
" non frequentent. Ad aleas vel taxillos non ludant, nec aliis
" ludentibus participes aut inspectores fiant, sub pœna juris.

De consortiis Mulierum fugiendis.

" Cæterum quia vota nostra, juxta [5]Scripturæ testimonium,
" tenemur reddere Deo nostro, salubriter duximus præcipien-

---

[1] See page 201 *ante.*

[2] Omitted in the text; supplied in the margin, in a later hand.

[3] *ammovere* in MS.

[4] *Levit.* xx. 7.

[5] *Psalm* l. 14.

" dum, ut continenter et caste vivere studeant universi sacer-
" dotes et clerici, maxime in sacris ordinibus constituti ; et ut
" omnium fugiant consortia fœminarum, omni loco et tempore
" ubi et quando sinistra suspicio possit exoriri.

De Mulieribus non hospitandis.

" Huic etiam non immerito adjicientes, ne presbyteri, sive
" clerici, et saltem in sacris ordinibus constituti, mulieres in
" hospitiis tenere præsumant, nisi tantum aviam, matrem,
" amitam, vel sororem ; quæ tamen quinquagesimum ætatis
" suæ annum excesserint, ipsasque tales esse sit usquequaque
" notum.

De convicto de [1] incontinentia, seu [2] recidivante, ab ingressu ecclesiæ, officio, vel beneficio suspendendo.

" Præterea quia vitium incontinentiæ clerum maculat et
" lamentabiliter dehonestat, statuimus ut si quis, in sacris
" ordinibus constitutus, de vitio incontinentiæ fuerit in jure
" confessus, vel alias legitime convictus, ingressum ecclesiæ
" per sex menses sibi noverit interdictum : quem si recidivare
" constiterit, ab officio vel beneficio sit suspensus, donec a
" nobis, vel Archidiacono nostro, gratiam consequatur de præ-
" missis. Et ne per ignorantiam vel oblivionem presbyteri
" et clerici, maxime in sacris ordinibus constituti, se valeant
" excusare, præcipimus Archidiacono nostro, in virtute obedi-
" entiæ, quatenus præsens Statutum in Generali Synodo bis per
" annum distincte et aperte coram clero, exclusis laicis, faciat
" recitari : quam recitationem pro monitione canonica haberi
" volumus ; ne allegare possint, cum ad executionem sententiæ
" in præsenti Statuto contra vitiosos et culpabiles latæ pro-
" cessum fuerit, se monitos non fuisse.

De pœna Mulieris de adulterio [3] convictæ.

" Mulier autem quæ convicta fuerit, quod sacerdos vel cle-
" ricus in sacris ordinibus constitutus eam carnaliter cogno-

---

[1] *incontinente* in the text ; corrected in the margin, in a later hand.

[2] *residivante* in MS.

[3] *convicta* in MS.

" verit, si soluta sit, publicam et solemnem agat pœnitentiam,
" acsi de adulterio esset convicta. Si vero desponsata extite-
" rit, tanquam pro [1] duplici adulterio puniatur; ne tanti reatus
" impunitas alias præbeat materiam delinquendi.

Ne cura Parochianorum Presbyteris [2] inidoneis et fornicariis committatur.

" Caveant insuper Rectores et Vicarii, ne presbyteris forni-
" cariis, aut de vitio incontinentiæ convictis, seu defamatis,
" parochias regendas committant; seu retineant noviter defa-
" matos, nisi canonice potuerint se purgare: vel talibus qui aut
" negligant aut [3] ignorent custodiæ sibi commissæ, ut deceret,
" intendere vigilanter. Quod si facere præsumpserint, viginti
" solidorum pœna noverint se mulctandos.

" Eligant igitur sibi presbyteros notæ ordinationis et con-
" versationis honestæ, qui exemplo vitæ, verbo doctrinæ,
" parare Domino valeant plebem perfectam; qui etiam circa
" correctionem parochianorum vigilent [4] incessanter, et excessus
" subditorum investigent. Quos, si in publicam prodierint
" notitiam, sive famam, nobis, vel Archidiacono nostro, sine
" mora, sub pœna suspensionis, denuncient corrigendos.

Ut Rectores et Vicarii singulis Capitulis intersint, pro se et suis parochianis responsuri.

" Item, præcipimus in virtute obedientiæ, et sub pœna Ca-
" pituli, videlicet, dimidiæ marcæ, quod omnes Rectores et
" Vicarii personaliter singulis intersint Capitulis, nisi de licen-
" tia petita et obtenta absentes fuerint; et tunc tales pro se
" mittant, qui de denunciationibus, vocationibus, executionibus,
" ac aliis mandatis prius factis, plene ac congrue respondeant.
" pariterque recipiant quæ de novo occurrerint injungenda.
" Si vero casualiter ipsos ex justa causa, licentia non petita,
" abesse contingat, tunc, in proximo Capitulo sequenti quod
" ex justa causa abfuerint, fidem faciant nobis pleniorem, sub
" pœna prænotata.

---

[1] *dupplici* in MS.
[2] *inydoneis* in MS.
[3] *ignorant* in MS.
[4] *incenssanter* in MS.

De juramento Vicariorum ad residentiam.

"Sane cum qui curam obtinent animarum extra suam paro-
"chiam, præter salutis periculum, vagari non possint, ac licet
"hoc sanctorum patrum decernat auctoritas, tamen ab hiis
"qui temporalem fructum plus diligunt quam æternum, inve-
"nitur sæpius temere non servatum; nos contra, hoc agentium
"malitiam compescere volentes, statuimus ut nullus ad per-
"petuam vicariam, vel parochiam, pro tempore regendam de
"cætero admittatur, nisi prius juret residentiam ibidem facere
"corporalem; ut, si articulus necessitatis emergat, omni pos-
"centi in expectatione continua poterit esse paratus.

De dispensatione super residentia Vicariorum.

"Eis tamen de gratia speciali indulgemus, ut tantum per
"unum diem, ex causa rationabili et honesta, dummodo eadem
"gratia non abutantur, se poterunt absentare. Ita vero, quod
"sufficientes habeant substitutos medio tempore, in eadem
"parochia commorantes, et quod eis incumberet, per omnia
"facientes; qui etiam circa divina obsequia et salutem ani-
"marum vigilent diligenter, et intendant.

De pœna non residentium.

"Si quis autem, curam habens animarum, ultra tempus
"indultum se a parochia sua absentaverit, nisi a nobis, vel
"Archidiacono nostro, fuerit licentiatus, pro singulis diebus
"ultra diem sibi indultum, auctoritate præsentis Constitutionis,
"a celebratione divinorum per mensem sit suspensus.

De Rectoribus, seu Vicariis, Archidiacono Sancti Albani præsentandis.

"Præterea Rectores ecclesiarum, sive Vicarii, presbyteros in
"suis ecclesiis non admittant, donec illos nobis, vel Archidia-
"cono nostro, repræsentent; de quorum ordinatione, vita, et
"scientia, habita examinatione diligenti, illi qui reperti fuerint
"[1] idonei admittantur, et stipendiorum quantitas in rotulum
"publicum Capituli redigatur. Minus autem [1] idonei, de quo-

[1] *ydonei* in MS.

"rum ordinatione et vita non constiterit, penitus repellantur; "et ne imperiti peritioribus, vel viliores honestioribus, pro "levitate stipendiorum præferantur.

De taxa stipendii Presbyterorum.

"Stipendia presbyterorum unius anni per totam jurisdic- "tionem nostram duximus taxanda ad quinque marcas. Vo- "lumus insuper quod viginti solidos percipiant, si ipsos in "mensa alicujus per annum casualiter morari contingat.

De Servitio Divino debite perimplendo.

"Cæterum presbyteri sint seduli ad divina officia horis com- "petentibus et statutis in suis ecclesiis celebranda; et ne de "negligentia vel desidia arguantur, ab omni [1] garrula confa- "bulatione, et aliis quæ ad rem non pertinent, omnino desis- "tentes, quæ cantant, sive legunt, distincte proferant, et aperte; "non transcurrendo vel [2] syncopando, sed cum debita reve- "rentia omnia faciendo, ut ad devotionem excitent animos "auditorum. Præcipimus etiam ut corporalia, vasa, vesti- "menta, ac alia Ecclesiæ ornamenta, integra, nitida, et munda "conserventur; cum nimis sit absurdum in sacris sordes "negligere, quæ dedecerent etiam in [3] profanis.

De [4] Eucharistia et Chrismate honorifice conservatis.

"Item, Eucharistiam et Chrisma sub fideli [5] serrura præ- "cipimus custodiri, ne ad ea quicquam temerarium extenda- "tur; Eucharistiam etiam infra sindonem mundam honorifice "collocari. Si quis autem ea incaute reliquerit, tribus men- "sibus ab officio sit suspensus.

De servitio altaris per honestum et [6] idoneum Clericum debite perimplendo.

"Adjicientes quod quilibet Rector et Vicarius habeat clericum "proprium, qui sit legitimæ ætatis, honestum et morigeratum,

[1] *garula* in MS.
[2] *sincopando* in MS.
[3] *prophanis* in MS.
[4] *Eukarystia et Crismate* in MS.
[5] *serura* in MS.
[6] *ydoneum* in MS.

" sibi, dum celebrat, ministrantem. Et dum servit eidem, sit
" calciatus, et superpellicio mundo indutus, habeatque tunc
" duo luminaria ardentia; nullumque clericum conjugatum
" circa sacrum altare Capellanus deservire permittat, nisi
" fuerit talis qui castitatem voverit perpetuam; sub pœna
" prænotata.

De debita et honesta cura [1] Cœmeteriorum.

" Caveant insuper Rectores et Vicarii, ne per eorum negli-
" gentiam cœmeteria minus bene claudantur, sed nec muri
" circumdantes minus bene cooperiantur. Sed quandocun-
" que necesse fuerit, parochianos suos moneant, et eos a
" hoc pro viribus suis inducant. Nullum etiam animal pas-
" cant in cœmeterio, sed nec pasci permittant. Quod quidem
" cœmeterium, sicut atrium ecclesiæ, custodiri volumus de-
" center, sub pœna canonica eisdem, si contravenerint, infli-
" genda.

De cereo Paschali in candelas vel cereos, et de caris-malibus in ornamenta ecclesiæ, [2] convertendis.

" Quia etiam quæ Deo sunt consecrata, dedicata, seu depu-
" tata, ad [3] profanos usus converti non debent, statuimus ac
" ordinamus quod pars remanens de cereo Paschali moretur
" in ecclesia; et inde fiant candelæ vel cerei circa altare, ad
" obsequium divinum: et quod ad nullos alios usus deputetur,
" cum prius fuerit consecrata. Idem per omnia dicimus de
" carismalibus,—quod nullo modo removeantur ab ecclesia in
" qua sunt oblata; sed inde fiant superpellicia et alia, prout
" decet, in ecclesiis necessaria.

Ut Curati formam baptismi, et articulos fidei, diligenter addiscant, et eorum parochianis luculenter exponant.

" Quia vero propter negligentiam, seu imperitiam, Rectorum
" et Vicariorum, hactenus multa pericula perpendimus perve-

---

[1] *Cimiteriorum* in MS.
[2] *convertendos* in MS.
[3] *prophanos* in MS.

" nisse, Constitutioni Ottoboni inhærentes, provide duximus
" ordinandum, quod Rectores, Vicarii, et parochiales presbyteri,
" formam baptismi diligenter addiscant, eamque parochianis
" suis ferventer exponant diebus Dominicis in vulgari; ut, si
" articulus necessitatis emergat, in quo oporteat aliquem per
" ipsos baptizari, eam sciant, et valeant observare. Unde
" districte præcipimus, in virtute sanctæ obedientiæ, ut Archi-
" diaconus noster per jurisdictionem nostram contra Presby-
" teros et Vicarios inquisitionem faciat diligentem, ut qui hoc
" salubre Statutum non servaverint, prout rei qualitas exe-
" gerit, puniantur.

De Sacramento Pœnitentiæ et [1] Eucharistiæ debite et honeste [2] ministrando.

" Caveant autem presbyteri ne ad visitandum infirmos se
" exhibeant difficiles, quacunque hora fuerint requisiti; sed
" personaliter infirmos adeant, et confessiones audiant soler-
" ter, crimina et circumstantias criminum investigent, et
" innotescant infirmis, quæ pœnitentia foret injungenda;
" ac injungant eisdem, quod cum saluti fuerint restituti,
" pœnitentiam recipiant salutarem; cum pœnitentia non sit
" infirmis injungenda, sed duntaxat exponenda. Cum autem
" presbyteri, in villis ubi sitæ sint ecclesiæ, accedunt cum
" [3] Eucharistia ad infirmos visitandos, pro reverentia Corporis
" Christi, superpelliciis sint induti, cum cruce, lucerna accensa,
" campanili, clerico, vel alio, præeunte.

Ne parochianus alienus ad confessionem, seu communionem, absque licentia sui Curati, admittatur.

" Inter cætera, nullus presbyterorum alienum parochianum
" ad confessionem, vel communionem Corporis Christi, sine
" licentia proprii sacerdotis præsumat admittere. Cum autem
" per aliquem a proprio sacerdote licentia petitur alteri confi-
" tendi, sacerdoti suo personam certam et discretam designet
" confessurus, cui, videlicet, velit et debeat confiteri; ne quis-
" quam tali velamine, nemini confitendo, Pœnitentiæ diffugiat
" Sacramentum.

---

[1] *Eukaristie* in MS.
[2] *ministrant⁹* in MS.
[3] *Eukaristia* in MS.

De bonis intestatorum intitulandis, et dispositioni Archidiaconi [1] *reservandis.*

" Inter cætera, quia, juxta consuetudinem Anglicanæ Eccle-
" siæ, dispositio seu ordinatio bonorum ab intestato deceden-
" tium Ordinariis locorum est concessa; districte præcipimus,
" quando aliquis moritur intestatus, seu interfectus, quod
" omnia bona ejusdem defuncti distincte et aperte redigantur
" in scripturam, et infra octo dies per Rectores, Vicarios, seu
" Capellanos parochiales, Archidiacono nostro repræsententur;
" ut ipse, prout animæ ejusdem defuncti magis viderit pro-
" ficere, de eisdem bonis ordinet, et eadem, prout magis viderit
" expedire, distribuat et disponat.

De decimis in Confessione, seu ministratione [2]*Eucharistiæ, non exigendis.*

" Presbyteri tractatum de decimis, seu aliis temporalibus, in
" confessionibus audiendis non præmittant, seu interponant;
" sed diligenter [3] exponant qualiter debeant confiteri, quis-
" que sit fructus pœnitentiæ: aut expletis omnibus, tunc de-
" mum petant quæ de decimis, vel aliis ecclesiæ debitis,
" debebuntur. Similiter, in sacrosancto die Paschæ, absque
" ulla exactione debiti, decimæ, seu oblationis, liberaliter
" conferant Corpus Christi; quod etiam in aliis Sacramentis
" præcipimus observari. Quod si compertum fuerit eos con-
" travenire, graviter hoc præcipimus vindicari.

De furtis et rapinis restituendis.

" Pro furtis etiam, et rapinis, seu damnis, aliis irrogatis,
" Missarum solemnia, seu eleemosynas faciendas, non injun-
" gant, rerum restitutione prætermissa; sed ante omnia rem
" restitui damnum passis præcipiant, si sciatur cui fieri
" debeat restitutio, et ad hoc habuerint facultatem, cum, juxta
" Sacræ [4] Scripturæ testimonium, non dimittatur peccatum,
" nisi restituatur ablatum.

---

[1] *reservant?* in MS.
[2] *Eukaristie* in MS.
[3] *exponentes* in MS.
[4] *Levit.* vi. 4.

De forma excommunicandi et testandi, et decimas vendendi.

"Inhibemus etiam ne excommunicationis sententia in genere "pro damnis vel injuriis proferatur, quotiens dinosci poterit "quis adversus quem habeat actionem. Præterea, nullus "Rector aut Vicarius decimas vendere præsumat ante tempus "quo ex beneficio consuetudinis de illis testandi habuerit "facultatem; sed nec laicis, donec fuerint a novem partibus "separatæ.

De Sacerdotibus pro confessionibus Clericorum deputandis.

"Volumus insuper quod quatuor Sacerdotes eligantur, qui, "moribus et scientia præditi, omnium Sacerdotum nostræ "jurisdictionis, ac Clericorum in sacris ordinibus constitu-"torum, audiant confessiones: quibus Sacerdotibus et Clericis "districte, et in virtute obedientiæ, præcipimus, quod eisdem "Sacerdotibus, vel saltem alicui eorum, quos ad confessiones "audiendas deputaverimus, saltem bis in anno confiteantur; "sub pœna gravi, si renuerint, eisdem infligenda.

De clandestinis matrimoniis vitandis.

"Quia nonnunquam per clandestina matrimonia non mo-"dica frequenter perpendimus provenisse pericula, firmiter "inhibemus ne quis alienum parochianum ad matrimonium "contrahendum, seu ad matrimonium in facie Ecclesiæ so-"lemnizandum, admittat; nisi tam ubi vir conversatus fuerit, "quam ubi mulier [1] degat, diligens [2] præmittatur inquisitio, "et litteras sui Prælati, sive Ordinarii, deferat, continentes "quicquid appareat per inquisitionem, seu bannorum edi-"tionem; et utrum debeant contrahere, necne, appareat "evidenter.

De non appellando a judicio Archidiaconi Sancti Albani ad Curiam Cantuariensis Archiepiscopi.

"Inter cætera, cum Abbas Sancti Albani, præter Romanum "Pontificem, vel Legatum Cardinalem specialiter missum, in

[1] *deget* in MS. | [2] *prætermittatur* in MS.

" spiritualibus superiorem non habeat; ac ipsa Ecclesia Sancti " Albani honore Privilegii gaudeat pleniori, ut est notum; " hac sacra Synodali Constitutione proinde duximus statuen- " dum, ut nullus clericus, vel laicus, cujuscunque sit status, " ordinis, seu conditionis, in causa, lite, vel negotio, quæ co- " ram nobis vel Archidiacono nostro, seu quovis alio vices " nostras gerente, seu locum nostrum qualitercunque tenente, " auctoritate ordinaria cognoscentibus, ratione rei contractus " seu delicti, vel quovis alio modo, moveri contigerit, qua- " cunque etiam ex causa jure actionis coram nobis fuerit pro- " cessum, seu nos quovismodo contra aliquem vel aliquos " judicis officio processerimus, Curiam Cantuariensem, vel pro " ipsius tuitione, vel alias, directe vel indirecte, per se vel " per alium, suo nomine, vel [1] alieno, provocet, vel appellet; seu " Archiepiscopo Cantuariensi, officiali ejusdem Curiæ, vel cui- " cunque alii auctoritatem dictæ Curiæ quovismodo se ha- " bere prætendenti, in hujusmodi provocationibus, seu appel- " lationibus, obediat. Et si quis contravenerit, seu mandato " alicujus præmissorum, vel eisdem, facto vel verbo consen- " serit, consilium vel auxilium præstiterit, sententiam ex- " communicationis majoris, quam ferimus in hiis scriptis, " incurrat ipso facto; a qua nunquam liberetur, donec de " tanta offensa satisfecerit competenter. Quam quidem Con- " stitutionem, tam in negotiis adhuc pendentibus, quam in " casibus futuris, locum sibi volumus vendicare.

De pœna subtrahentium jura ecclesiastica, et impedientium devotionem populi.

" Item, quia nonnulli maledicti filii in nubentium solemniis, " purificationibus mulierum, mortuorum obsequiis, et aliis, " in quibus ipse Deus in ministrorum suorum personis sole- " bat oblationum libamine populariter honorari, ad unius " denarii, vel alterius summæ modicæ quantitatis, oblationem " populi devotionem restringere sunt [2] moliti; volentes eorum " malitiis obviare, hac Synodali Constitutione statuimus, ne " quis de cætero quemcunque ab hujusmodi devotione laudabili " prohibere, vel qualitercunque impedire, præsumat. Si quis " autem hoc attentare præsumpserit, senteutia excommunica- " tionis majoris se noverit involutum.

---

[1] *aleno* in MS. | [2] *molliti* in MS.

De oblationibus Sacerdotibus ecclesiarum oblatis, Curatis eorundem debite persolvendis.

" Audito, et a pluribus intellecto, quod quidam Sacerdotes, in " exequiis mortuorum pro mortuis celebrantes, oblata eisdem, " tanquam eis debita, Rectoribus seu Vicariis, vel aliis ad " quos de jure vel consuetudine hujusmodi oblationes spec- " tare noscuntur, invitis et ignorantibus, usurpare ausu teme- " rario non formidant; eorum temeritatem compescere affec- " tantes, statuendo inhibemus ne quis sacerdos divina, ut " præmittitur, celebrans, hujusmodi sibi oblata vendicare, vel " illis ad quos hujusmodi spectant, de jure vel de consuetu- " dine, invitis vel ignorantibus, ab ecclesiis in quibus divina " celebraverit asportare præsumat. Si quis autem hoc atten- " tare præsumpserit, pœnæ sacrilegii se noverit subjacere.

De oleo Infirmorum suo tempore petendo.

" Ut cultus divinus, ad honorem Dei, per absentiam clerico- " rum in ecclesiis parochialibus nostræ jurisdictionis minis- " trantium, pro quærendo oleo sancto et infirmorum hactenus " in Vigilia Paschæ minime retardetur, vel modo debito so- " lemnizetur, ordinare [1]commodius cupientes quæ officio di- " vino, præcipue in dicta solemnitate, magis expediunt usitari; " omnibus clericis jurisdictioni nostræ subjectis, non minus " tamen viginti annorum ætatis, quibus incumbit hujusmodi " quærere Sacramentum, hac Constitutione provide duximus " injungendum, ut die Sabbati proxima ante Dominicam qua " cantatur Officium,—[2] 'Quasi modo geniti,' intersint apud " Sanctum Albanum, cum superpelliciis, non laceratis, decen- " ter induti, ante altare Sancti Michaelis, juxta feretrum " Sancti Albani, hora prima, petituri et obtenturi Sacramentum " præmissum. Quos si Rectores, Vicarii, vel alii Capellani, " curam habentes animarum, modo superius annotato sufficien- " ter non miserint, eo ipso per mensem a celebratione divi- " norum noverint se suspensos."

De Excommunicatione perturbantium, seu subtrahentium, jura ecclesiastica.

" Ex auctoritate Dei Patris Omnipotentis, et Beatæ Virgi- " nis Mariæ, et Omnium Sanctorum, et præsentis Synodi, ev-

---

[1] *comodius* in MS.

[2] The Introit and name of the First Sunday after Easter.

"communicamus, et excommunicatos nunciamus, omnes illos "qui ecclesias suo jure privare præsumunt malitiose, ac per "malitiam earundem libertates infringere vel perturbare con- "tendunt; ubi tria genera hominum excommunicationis vinculo "innodantur;—auferentes, scilicet, ecclesiis sua jura, infrin- "gentes ecclesiasticas libertates, et fractione, [1] sive conten- "tione, turbantes easdem,—quod non solum intelligimus de "generalibus libertatibus universalis Ecclesiæ, verum etiam "de specialibus libertatibus, tam temporalibus quam spiritua- "libus, contra justitiam, ecclesiæ cujuscunque. In quo illos "excommunicari intelligimus præcipue, qui litteris aut juri- "bus laicalis Curiæ causarum ecclesiasticarum processum "impediunt, quæ ita ad Ecclesiam pertinere noscuntur, quod "nullatenus possunt, nec consueverunt, per sæculare judicium "terminari. Quod dicimus, non intendentes prædictam sen- "tentiam ad istos tantummodo coartare, nec turbationes juri- "um ecclesiasticorum alias approbantes; sed quia hujusmodi "Dei et Ecclesiæ inimicos volumus rigore debito castigare.

De excommunicatione diffamatorum.

"Item, excommunicamus omnes illos, qui gratia odii, lucri, "vel favoris, vel alia quacunque de causa, alicui malitiose "crimen imponunt, cum infamatus non sit apud bonos et "graves; ut sic saltem ei purgatio indicatur, vel alio modo "gravetur.

De excommunicatione falsa testimonia perhibentium, seu justa matrimonia perturbantium.

"Item, omnes illos sententia majoris excommunicationis "innodamus, qui scienter vel prudenter falsum perhibent testi- "monium, vel perhibere procurant; vel etiam qui tales testes "scienter producunt, vel subornant, in causa matrimoniali; "ubi agitur contra matrimonium, vel ubi agitur ad ullius "exhæredationem. Advocatos quoque excommunicamus om- "nes, qui in causis matrimonialibus malitiose exceptiones "opponunt, vel opponi procurant, ne matrimonia vera debitum "sortiantur effectum, vel ut, contra justitiam, processus "causæ diutius suspendatur.

[1] Before "*fractione*" in MS.

De pœna non testantium, seu bona sua vi fraudulenter alienantium.

"Cordis dolore concutimur, intuentes quod in nostra juris-" dictione, malitia hominum excrescente, pessima corruptela "noviter inolevit, dum ecclesiarum dictæ jurisdictionis nos-" træ rectores, vicarii, ac capellani et clerici, aliique non-" nulli laici, mortis vicinæ conjecturam verisimilem obtinentes, " universa bona sua, seu quotam eorum tam notabilem, donare " inter vivos, seu aliter alienare, præsumunt; adeo quod nedum " ecclesiæ, ad quarum, seu cancellorum, librorum, vel orna-" mentorum, earum reparationem, dum vivebant, fuerant obli-" gati, suis excluduntur remediis; sed Rex et creditores alii, " quibus sic alienantes efficaciter tenebantur, suis juribus, uxo-" resque et liberi conjugatorum suis portionibus, de consuetu-" dine, vel de jure, ipsis debitis, irrecuperabiliter defraudantur; " nonnullique assistentes languentibus in extremis hujusmodi " alienationes fieri consuluerunt, et temere procurarunt, ipsos-" que languentes consiliis et persuasionibus perversis a volun-" tate testandi nequiter averterunt: ex quibus impediri testa-" menti liberam factionem, et ecclesias ac cæteros supradictos " suo jure non ambigitur malitiose privari. Unde præsenti " Constitutione Synodali, omnes et singulos in jurisdictione " nostra prædicta donantes seu alienantes taliter bona sua, " malitia sive fraude, ac hujusmodi malitiæ sive fraudis con-" scios recipientes sic alienata, in eos, et ad hoc dantes consi-" lium, auxilium, vel favorem, majoris excommunicationis " sententiam incurrere volumus ipso facto. Donantes insuper, " et sua bona in dicta jurisdictione nostra [1] alienantes, propter " sui gravitatem excessus, non obstante quacunque absolutione " impensa, a prædicta sententia ecclesiastica careant sepultura.

"Cæterum ne probationis fraudis vel malitiæ in hac parte " difficultas provisionem præsentem reddat inutilem, quotiens " aliqui bona sua omnia inter vivos quovis titulo alienant, seu " in quantitate tam notabili, quod appareat de residuo ecclesiis " vel creditoribus aliis de suis debitis, uxoribus et liberis de " suis portionibus supradictis, non posse satisfieri, sicut decet, " alienatio hujusmodi per malitiam sive fraudem eo ipso fieri " censeatur, malitiæ sive fraudis probatione ulteriori minime " requisita.

---

[1] *talienantes* in MS.

De pœna Constitutiones [1] *Synodales quomodolibet infringentium.*

"Ad hæc, quia non valeret jura constitui, nisi a subditis in "suis casibus ea contingeret custodiri, districte et in virtute "obedientiæ præcipimus omnia et singula præmissa, quæ ad "honorem Dei et Ecclesiæ suæ, et profectum animarum, sta- "tuere decrevimus, a subditis nostris inviolabiliter observari "ac custodiri; et ne obedientia nil prodesse videretur humili- "bus, si contumacibus contemptus non obesset, in singulis "casibus seu capitulis præmissis, in quibus certam pœnam "contra rebelles, et Constitutionum nostrarum contemptores, "non imposuimus; qui ipsas, vel ipsarum aliquam, observare "contempserit, saltem pœna Capituli, videlicet, dimidiæ "marcæ, noverit se mulctandum, gravius puniendus, si hoc "meruit protervitas delinquentis.

De publicatione Statutorum præscriptorum.

"Et ut hæc omnia Statuta melius observentur, omnibus et "singulis rectoribus, vicariis, et Capellarum custodibus, juris- "dictioni nostræ subjectis, in virtute obedientiæ qua nobis "tenentur, et sub pœna dimidiæ marcæ a quocunque illorum "fabricæ ecclesiæ Sancti Albani, si in præsenti mandato nos- "tro negligentes fuerint, vel remissi, [2] applicandæ, præcipiendo "mandamus, ut copiam omnium Statutorum in præsenti Sy- "nodo nostra lectorum, citra proximam Synodum nostram "habere studeant et procurent; ac illa obtenta, pro ea parte "qua parochianos noverant indigere, quater in anno publicare "et exponere non omittant."

---

[1] *Sinodales* in MS.

[2] *applicanda* in MS.

APPENDIX (B.)

[1] MS. Claudius E. iv. fol. 371 a.

Incipiunt [2] Constitutiones Hospitalis Sancti Juliani, per Dominum Michaelem, Abbatem Sancti Albani, editæ.

" Michael, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, " Ordinis Sancti Benedicti, Lincolniensis Diœcesis, dilectis " nobis in Christo filiis, Magistro et Fratribus Hospitalis Sancti " Juliani, juxta Sanctum Albanum, nostrorum jurisdictionis " et patronatus, salutem cum benedictione Salvatoris, et nostra, " ac subscripta in perpetuum observare. Commissi nobis re- " giminis cura judicium nostræ considerationis sollicitat, ut " in hiis per quæ cultus divinus augetur, omni cautela qua " possumus sollicite providere curemus; et ea quæ prædeces- " sorum nostrorum pia devotio, licet laudabiliter, minus tamen " certitudinaliter, ordinavit, ad certitudinis semitam pro viri- " bus reducamus. Sane olim bonæ memoriæ G[aufridus,] noster " prædecessor, voluntate unanimi sui Conventus, in ecclesia " Sancti Juliani juxta Sanctum Albanum, quæ alias secus " viam '*Atte Heued*,' necnon autem 'Hospitale Sancti Juliani,' " communiter nominatur, lazaros congregavit; ad eorumque " sustentationem, pro statu et tutela dicti Monasterii, mona- " chorum, et servientium ejusdem, ac pro animabus Regis " Offæ et aliorum, necnon in partem supportationis debiti, in " quo præfati prædecessor et Conventus extiterint, nosque " sumus, suis benefactoribus, quos nostros merito dicimus, " artius obligati, contulit bona multa; unicoque sacerdoti, " qui debet eisdem leprosis ecclesiastica sacramenta minis- " trare, portionem congruam assignavit, prout in chartis " inde confectis plenius continetur. Hujusmodi tamen laza- " rorum certum numerum statuere, ac ordinare de divino " officio, vel per quem et quomodo hujusmodi eis collata bona " regi deberent, cum ipsi ea propter suorum corporum infec- " tionem nequeant gubernare, totaliter prætermisit; propter

[1] There is another copy of these Constitutions in MS. Cotton. Nero D. i. fol. 187.

[2] See pp. 315, 316, *ante*.

" quæ multotiens fuerunt in dicto eorum hospitali multo pau-" ciores leprosi, quam de bonis hujusmodi collatis potuerunt " congrue sustentari; videlicet, unus tantum, aliquando duo, " et, ut communiter, nonnisi tres; ac extitit ibidem retroactis " temporibus Deo minus laudabiliter deservitum; præfataque " bona ultra præfatorum unius, duorum, aut trium leproso-" rum, sustentationem restantia, in usus indebitos et damna-" biles vertebantur, et a nonnullorum usurpatorum manibus " occupabantur, et occupantur etiam in præsenti, damnaque " exinde alia sunt secuta. Cultum igitur divinum augere, in-" certitudinem tam damnosam per [1] certas et providas ordina-" tiones penitus extirpare, ac quædam circa statum dicti " Hospitalis et regimen ordinare, quæ ipsa rerum experientia " utilia indicat, avide cupientes, ad gloriam et honorem Do-" mini nostri Ihesu Christi, Beatissimæ Mariæ, Matris suæ, " Beatorum Albani et Juliani, ac omnium Dei Sanctorum, " necnon pro animabus Regis Offæ et omnium benefactorum " nostrorum, dictique Hospitalis; ac pro felici statu dicti " Monasterii, monachorum, fratrum, et servientium ejusdem; " ac in partem supportationis debitorum in quibus nostris be-" nefactoribus obligamur; hæc quæ sequuntur, cum summa " maturitate decocta, salubriter duximus statuenda.

" Inprimis, considerantes quod, post præfati hospitalis fun-" dationem et dotationem, adeo sunt facultates ipsius largitione " fidelium augmentatæ, quod vix seu raro inveniuntur tot " leprosi volentes vitam ducere observantiis [2] obligatam, ad " dictum hospitale concurrentes, qui ipsum hospitale ad ple-" num, juxta ipsius facultatum suppetentiam, valeant occupare; " possintque plures quam tres leprosi, ac etiam præter " eos aliqui sacerdotes, in ampliationem cultus divini, de " bonis dicti hospitalis congrue sustentari; per quos quidem " sacerdotes pars nobis oneris incumbentis, in cujus suppor-" tationem dictum hospitale, ut prædicitur, est fundatum, " poterit convenientius supportari; cum nos ipsi divina cele-" brare pro nostris benefactoribus teneamur, deliberatione " cum nostro Conventu, et etiam nobiscum præhabita dili-" genti, decrevimus et statuimus hac nostra ordinatione, per-" petue duratura, quod in dicto hospitali sex perpetuo sint " leprosi, seorsum a sanis, propter contagionis periculum, " habitantes. Circa quorum receptionem, ea quæ inferius sub-" sequuntur inviolabiliter observari, et eosdem sub antiquis " infrascriptis observantiis vivere, sicut prius, eisque pro

[1] *cartas* in MS. Claudius E. iv.; corrected from MS. Nero D. i.

[2] *alligatam* in MS. Nero D. i.

"suis necessariis de bonis dicti hospitalis more solito minis-
"trari, volumus et mandamus. Quæ omnia, ad tollendum
"cujuslibet hæsitationis scrupulum, hic duximus inserenda.—

De receptione Fratrum Leprosorum.

"Cum dicti hospitalis dispositio, tam in spiritualibus quam
"in temporalibus, ad nos pertineat pleno jure, consueverunt-
"que fratres in dicto hospitali per Abbatem dicti Monasterii,
"qui fuerit pro tempore, seu ipsius Archidiaconum, Abbatis
"nomine, duntaxat recipi et admitti, sic semper fieri volumus
"in futurum. In receptione vero fratrum leprosorum, mona-
"chos præfati Monasterii, et proprios nostros familiares, præ-
"sertim monachos attinentes, si macula lepræ fuerint respersi,
"ac oriundos in villa Sancti Albani et alibi in nostra juris-
"dictione exempta, secundum ordinem hujus scripturæ, dum
"tamen eis quicquam de subsequentibus non obsistat, cæteris
"volumus anteferri.

Ne recipiantur in dicto Hospitali Leprosi uxorati in Fratres.

"Cum vir et uxor una caro per conjugalem copulam sint
"effecti, nec una pars converti posset ad Dominum, et altera
"in sæculo remanere, sacros canones imitantes, prohibemus
"ne leprosus uxoratus, nisi uxor sua ad religionem transierit,
"aut ejus fuerit ætatis, ut sine suspicione incontinentiæ valeat
"remanere in sæculo, et tunc perpetuam voverit castitatem,
"unquam in dicto hospitali recipiatur in fratrem; præsertim
"cum etsi virum sive uxorem leprosum fieri contingat, et
"infirmus a [1] sua conjuge carnale debitum exigat; juxta præ-
"ceptum generale Apostoli,—[2] 'Quod exigitur, est solvendum.'

De habitu Fratrum Leprosorum.

"Fratres leprosi tunicam, supertunicam, et caputium ha-
"beant, de russeto. Sit supertunica clausa et talaris, ac
"manicas habens tegentes cubitos circumquaque. Tunica
"vero habeat manicas protensas ad pugnum, non consutitias,
"nec aliqualiter botonatas. Induantur etiam dicti fratres,

[1] *suo* in MSS.; *conjuge* omitted in MS. Nero D. i., and inserted in the margin of MS. Claudius E. iv.

[2] Probably in allusion to I. *Cor.* vii. *passim.*

" cum ad ecclesiam exierint hospitale, capa clausa ad modum " mantelli de nigro panno, cum caputio ejusdem coloris; " sicut antiquitus fieri consuevit. Eisdem vero fratribus in " supertunicis et caputiis uti furruris, dum tamen de pellibus " sint ovium vel agnorum, minime prohibemus.

De calciamentis Fratrum Leprosorum.

" Licet circa calciamenta fratrum leprosorum fuerat strictius " antiquitus ordinatum, quia tamen subscripta calciamenta " [1] eorum infirmitati (quæ nunquam certis finibus conten- " tatur, et nequit nimis strictis observantiis subjacere) magis " credimus convenire; volumus et præcipimus, quod fratres " leprosi æstivalibus largis, seu botis, pro calciamentis utan- " tur; sub quibus, si velint, caligis perfruantur. Alia vero " calciamenta sint eisdem penitus interdicta.

Quod Fratres Leprosi audiant Divina Officia.

" Cum Rector Ecclesiæ, seu Capellæ, Sancti Juliani prædicti, " (qui 'Capellanus Leprosorum' in sua antiqua ordinatione " nominatur, a qua quidem ordinatione, seu ipsius observantia, " per aliquas nostras ordinationes, nolumus eundem Rectorem " exui quovismodo,) fratribus leprosis dicti hospitalis per se " vel alium divina officia debeat celebrare, idem Rector, vel " ipsius capellanus, fratres leprosos, qui propter suorum cor- " porum imbecillitatem (ut communiter) de mane surgere " nequeunt, usque ad competentem horam diei expectet; fac- " taque hujusmodi expectatione, ac prius per capellanos Ma- " tutinis, Prima, Tertia, et Sexta, dictis et finitis, in dicta " ecclesia faciat campanam spatiose pulsari, ut dicti fratres " valeant, pro Horis Canonicis et Missis audiendis, in dicta " ecclesia congregari. Ad quam quidem pulsationem fratres " leprosi ad dictam ecclesiam pro divino officio audiendo, " nisi gravi corporis infirmitate fuerint impediti, accedere non " omittant. Accedant etiam ad ecclesiam capa clausa, cum " caputio induti, ut superius est expressum; et in suis locis, " secundum gradus suos, stent et sedeant ordinate. Silentium " teneant, Matutinas Horas et Missam audiant complete, si " [2] poterunt; et dum ibi sunt, orationi et devotioni, in quantum

[1] *quæ* is inserted here in both MSS.

[2] *poterint* in MS. Claudius E. iv.

"eorum infirmitas patitur, sint intenti. Finito vero officio, "dicti fratres, aut si aliquem eorum ex causa infirmitatis, vel "alia necessaria, ante divinum officium completum recedere "contigerit de ecclesia memorata, absque morosa statione et "indebita in itinere facienda, ad hospitia propria revertantur.

De stationibus in via publica minime faciendis.

"Prohibemus ne fratres leprosi in via regia, quæ inter "Hospitale et ecclesiam se protendit, deambulationes seu "morosas faciant stationes, vel metas præsumant transgredi "consuetas. Quæ quidem metæ in parte Boreali et in parte "Australi dicti hospitalis in præsenti manifeste apparent; et "statuimus quod sic emineant in futurum.

Quod Fratres Leprosi exire Hospitale sine licentia non præsumant.

"Cum hii qui lepræ morbum incurrunt, de consuetudine "generali a communione hominum seperentur, et in lege Dei "generaliter sit præceptum ut leprosi [1] extra castra ponantur, "inhibendo statuimus quod fratres leprosi clausam interiorem "dicti hospitalis, vel exteriores metas positas ab antiquo, "absque licentia Magistri, non exeant quovismodo; quam "licentiam Magister aliqualiter non concedat, nisi causa talis "exprimatur eidem, quæ ipsum ad licentiam hujusmodi con-"cedendam merito inducere debeat, et movere. Ut tamen "frater leprosus ad villam Sancti Albani accedat, vel se ad "locum aliquem per medium unius milliaris a dicto hospitali "distantem divertat, aut [2] extra hospitale pernoctet, vel ut "ingrediatur ad bracinam, pistrinam, seu grangias, Magistro "licentiam concedendi omnimodam interdicimus potestatem.

De accessu Mulierum.

"Quia ex accessu mulierum nedum scandala, sed etiam "animarum pericula, hactenus sunt secuta, inhibemus ne "quævis mulier dictum hospitale ingredi, præter matrem, "[3] aviam, consanguineam, vel sororem, seu lotricem com-"munem præfatorum fratrum, aliqualiter permittatur: nec "hujusmodi mulieres ingredi volumus, nisi causa visitandi

---

[1] *Numbers*, v. 2.
[2] *ut extra* in MS. Nero D. i.
[3] *amitam* in MS. Nero D. i.

"infirmum; vel, si lotrix sit, ad suum officium exequendum. "In præmissis vero casibus, de clara hora die ingrediantur, "morentur, et egrediantur; ut de earum ingressu, mora, et "egressu, nulla sinistra suspicio valeat verisimiliter suboriri.

De unitate Fratrum.

"Cum detractio pacificorum animos inquietet, fratres leprosi "fratribus, capellanis vel leprosis, detrahere non præsumant; "linguas suas in susurrum non relaxent, sed se mutuo fra- "terna dilectione in vera caritate studeant pertractare.

De Testamentis Leprosorum.

"Permittimus ut fratres leprosi de bonis suis mobilibus, "quæ in dicto hospitali secum apportaverint, vel adduxerint, "in ingressu, usque ad tertiam partem eorundem bonorum, "libere, si velint, faciant testamenta; præfatam vero tertiam "partem in suo testamento, seu ultima voluntate [1] sua, servi- "entibus suis, et bene meritis aliis, relinquere liceat. Reliquæ "vero duæ partes, et cætera bona, (si quæ de bonis dicti hos- "pitalis vel aliunde habuerint,) in dicto hospitali remaneant, "in usus fratrum infirmorum, secundum dispositionem Magis- "tri utiliter convertenda. Si vero dictæ duæ partes, et "cætera alia bona, vel aliqua pars earum, in rebus adeo vilibus "consistant, ut fratribus infirmis minus utiles videantur, tunc "Magister easdem res in usus miserabilium et indigentium "personarum convertere non omittat. Et ut hujusmodi bono- "rum divisio absque fraude efficacius observetur, statuimus "ut quilibet frater leprosus, in ingressu suo, de cunctis bonis "suis mobilibus fidele inventarium in tres partes faciat in- "dentatum; cujus una pars penes Archidiaconum nostrum, "alia penes Magistrum, tertia vero penes ipsum fratrem "ingredientem, remaneat.

De forma testandi.—Rubrica.

"Cum frater leprosus suum voluerit facere testamentum, "seu tertiam partem bonorum suorum in sua ultima volun- "tate relinquere, ut præfertur, in præsentia Magistri, vel "ipso agente in remotis, aut absente et accedere non valente,

---

[1] *suo* in MS. Claudius E. iv.; corrected from MS. Nero D. i.

" in præsentia ipsius locum tenentis, frater leprosus testetur; " vel alias, prout vacaverit, suam exprimat voluntatem, et " partem inventarii penes ipsum remanentem Magistro, vel " ipsius locum tenenti, faciat liberari. Prædictus vero Magis- " ter, vel ipsius locum tenens, testamentum, seu ultimam vo- " luntatem hujusmodi, conscribi, et partem inventarii prædicti " in hujusmodi scriptura includi, faciat, et sigillo suo consig- " net; præfatamque scripturam, post mortem fratris, Archi- " diacono, vel ipsius locum tenenti, faciat absque moræ dis- " pendio præsentari; ut ejus auctoritate hujusmodi testamen- " tum, vel voluntas, in præfata parte tertia duntaxat, executioni " demandetur. Archidiaconus vero, seu ipsius locum tenens, " ut hujusmodi testamentum, seu voluntas, sit celeriter exe- " cutum, absque quacunque difficultate festinet facere quod " incumbit. Si vero frater reconvaluerit, hujusmodi scriptura " restituatur eidem. Si autem frater leprosus ultra tertiam " partem bonorum suorum prædictorum quicquam alicui reli- " querit, vel donaverit, volumus quod tale relictum, seu dona- " tio, omni careat firmitate; dispositione dictæ tertiæ partis, " ut præfertur, facta, in suo robore nihilominus permanente. " Volumus etiam, quod frater leprosus testans, vel suam ex- " primens voluntatem, Magistro, seu ipsius locum tenenti, bona " omnia alia, (si quæ forsan ex bonis dicti hospitalis, vel ali- " unde, ante ingressum, vel post, quovismodo habuerit adqui- " sita,) referat et designet, ut ipsa bona in usus utiles fratrum " leprosorum, ut præmittitur, convertantur.

De distributionibus Fratrum Leprosorum.

" Habeat quilibet frater leprosus de bonis dicti hospitalis, " pro victu suo et cunctis necessariis, prout de consuetudine " in dicto hospitali antiquitus observata consuevit habere;— " videlicet, qualibet hebdomada septem panes, quorum quin- " que erunt albi, et alii duo bruni coloris, facti de frumento, " prout fuerit de garba excussum. Item, qualibet [1] septimana, " quatuordecim lagenas cervisiæ, vel octo denarios pro eadem. " Habeat etiam præter hæc, in Festis Omnium Sanctorum, " Sancti Juliani, Purificationis Beatæ Mariæ, Annunciationis " Dominicæ, Trinitatis, Sancti Albani, Sancti Johannis Bap- " tistæ, Assumptionis Beatæ Mariæ, et Nativitatis ejusdem, " pro quolibet [[2] festo] unum panem, unam obbatam cervisiæ,

---

[1] *septima* in MS. Claudius E. iv.

[2] Omitted in MS. Claudius E. iv., supplied from MS. Nero D. i.

" vel denarium pro eadem, et obolum unum qui dicitur 'Ca-" 'ritas' hospitalis prædicti. Item, recipiat quilibet frater " leprosus ad Festum Natalis Domini quadraginta lagenas " cervisiæ bonæ, vel quadraginta denarios pro eisdem. Item, " quilibet habebit in dicto festo partem virilem de duobus " quarteriis frumenti puri et mundi, quæ 'Magna Caritas' " nuncupatur. Item, ad Festum Sancti Martini habebit le-" prosus quilibet porcum unum, de stauro communi. Et ut " inter fratres de porcis divisio æqua fiat, juxta modum in " hoc antiquitus observatum, volumus quod porci, juxta nume-" rum fratrum leprosorum, in eorum præsentia adducantur, " si commode hoc fieri poterit; alioquin in loco alio ad hoc " apto; et ibidem quilibet eorum, secundum prioritatem et pos-" terioritatem qua ingressus fuerit hospitale, sibi eligat porcum " unum. Si vero ad ipsum hospitale porci non fuerint per-" tinentes, tunc in dicto festo cuilibet fratri leproso de una " certa summa pecuniæ pro porcis singulis satisfiat, prout de " ipsa summa de communi consilio Magistri et fratrum lepro-" sorum, et capellanorum, vel majoris partis eorundem, fuerit, " secundum suæ justæ considerationis arbitrium, concorditer " ordinatum. Item, habeat quilibet frater leprosus in Festo " Sancti Valentini, pro toto anno sequente, unum quarterium " avenarum. Item, in hyeme, vel Quadragesima, unum bus-" sellum fabarum, et [1] alium bussellum pisarum, pro potagio. " Item, circa Festum Natalis Sancti Johannis Baptistæ, duos " bussellos salis, vel currens pretium eorundem. Item, in " Festo Sancti Juliani, unum denarium, et in Festo Sancti " Albani, unum denarium, pro pitancia consueta. Item, in " die Paschæ, unum denarium, qui apud eos '*Flawenespeny*' " nominatur. Item, in die Ascensionis Domini, obolum unum, " pro ollis luteis sibi emendis. Item, in die Martis in Carnis-" privio, farinam bultellatam ponderis unius albi panis eorum. " Item, in Festo Sancti Johannis Baptistæ, quatuor solidos " pro vestura. Item, in Festo Natalis Domini distribuantur " inter fratres leprosos quatuordecim solidi æquis portionibus, " pro focali eorum annuali; sicut inter eosdem fratres ab an-" tiquo pro bono pacis et concordiæ extitit ordinatum. Item, " quia ex eleemosyna Domini Regis triginta solidi et quinque " denarii fratribus leprosis sint perpetuo assignati, quos " Vicecomes Hertfordiæ ad Festa Paschæ et Michaelis habet " solvere annuatim; statuimus quod dicti triginta solidi " et quinque denarii inter dictos fratres leprosos æqualiter " more solito dividantur. Præfatis vero distributionibus, quæ

---

[1] *aliud* in MS.

"in dicto hospitali consueverunt inter fratres leprosos fieri "ab antiquo, ipsos fratres volumus contentari. Residuum vero "bonorum dicti hospitalis in sustentationem Magistri et fra-"trum sacerdotum dicti hospitalis converti volumus et sta-"tuimus, juxta modum qui inferius latius describitur.

De Fratribus Capellanis, et numero eorundem.

"Statuimus insuper, decrevimus, ac etiam ordinamus, quod "in dicto hospitali quinque ad minus sint perpetuis tempori-"bus sacerdotes; circa quorum admissionem, [1] amotionem, cor-"rectionem, et regimen, hæc omnia quæ sequuntur, volumus "et præcipimus in perpetuum inviolabiliter observari.

De augmentatione numeri Sacerdotum.

"Licet sacerdotum numerum, attentis oneribus incumbenti-"bus Hospitali, et facultatibus quæ ad ipsum pertinent, in "præsenti supra statuerimus competentem; volumus tamen, ad "augmentum cultus divini, (pro cujus ampliatione ferventi "desiderio [2] anhelamus,) et etiam ordinamus, quod si bona dicti "hospitalis qualitercunque in posterum adeo contigerint aug-"mentari, ut ipsa bona merito numerum fratrum exigant "ampliorem, tunc absque dilatione indebita, capellanorum "numerus duntaxat juxta bonorum auctorum sufficientiam "augeatur.

De qualitate Sacerdotum.

"Statuimus quod in dicto hospitali illi duntaxat recipiantur "sacerdotes, qui sunt bonæ vitæ et conversationis honestæ, "talesque quod super eorum conversatione, aut per inveteratam "notitiam, aut per alias probationes legitimas, sufficientia "appareant documenta; quodque sint tales, qui sciant, velint, "et valeant, divina officia celebrare. In quorum receptione, "sacerdotes in nostra jurisdictione oriundos et idoneos in "præmissis, seu deficientibus talibus, sacerdotes illos idoneos, "qui in dicta jurisdictione nostra tam diu fuerint laudabiliter "conversati, quod de bono eorum gestu præsumi verisimiliter "debeat in futurum, omnibus aliis volumus anteponi. Hujus-

---

[1] *ammotionem* in MS.

[2] *anelamus* in MS.

" modi vero sacerdotibus non existentibus, aut existentibus et " nolentibus ingredi hospitale, tunc præcipimus quod, omni " inordinato favore remoto, recipiantur alii sacerdotes bonæ " vitæ et conversationis honestæ, et idonei, ut præfertur, " præhabita semper probatione, prout superius est expressum: " super quibus omnibus, ante receptionem sacerdotum, quo- " tiens fuerit facienda, per Archidiaconum nostrum, qui est, " et erit, examinationem fieri volumus diligentem; qui nobis, " et successoribus nostris, plenam et distinctam relationem de " omni eo quod repererit in hac parte, absque mora, facere " teneatur; ut extunc per nos, et successores nostros, ad quos " dicti hospitalis dispositio, tam in spiritualibus quam in tem- " poralibus, pleno jure dinoscitur pertinere, vel Archidiaconum " memoratum, nostro et successorum nostrorum nomine, " sacerdotes hujusmodi admittantur.

De habitu Sacerdotum.

" Fratres sacerdotes dicti hospitalis, tunica, supertunica, " tabardo, et caputio nigri coloris, ad similitudinem fratrum " sacerdotum Beatæ Mariæ de Pratis, juxta Sanctum Albanum, " pro habitu perfruantur. Sit supertunica clausa et talaris, " manicas habens tegentes cubitos circumquaque. Tunica vero " habeat manicas, protensas ad pugnum, non consutitias, vel " aliqualiter botonotas. In equitando, cloca rotunda, compe- " tentis longitudinis, capello nigro, freno, calcaribus, botis, " et aliis ornamentis, utantur, quæ eorum magis [1] convenerint " honestati, et præfatis sacerdotibus de Pratis apertius se " conforment.

De calciamentis Sacerdotum.

" Sacerdotes botis, seu æstivalibus, aut caligis, nigri coloris, " vel bruni, cum sotularibus bassis, pro calciamentis utantur, " pro suæ libito voluntatis. Calciamenta vero alterius quam " nigri vel bruni coloris, seu alia quam superius exprimuntur, " omnino interdicimus fratribus capellanis.

De pecunia Fratribus pro vestibus solvenda.

" Cum quilibet frater sacerdos de suo proprio de vestibus, " stratis, et calciamentis, sibi in suo ingressu debeat provi-

[1] *convenerit* in MS. Claudius E. iv.; corrected from MS. Nero D. i.

"dere, ordinamus et volumus, ac sic sufficere reputamus, "quod cuilibet fratri sacerdoti annuatim ad duos anni ter- "minos, videlicet, Omnium Sanctorum et Pentecostes, tres- "decim solidi et quatuor denarii æqualibus portionibus "exsolvantur. Volumus tamen quod Magister, quem convenit "propter suos labores prolixiores amplioribus stipendiis "præmiare, pro præmissis duas marcas argenti, ad terminos "antedictos, percipiat annuatim.

De cohabitatione Sacerdotum.

"Considerantes quod in dicto hospitali sint distinctæ habi- "tationes, constructæ, quæ nequeunt absque Magistri et "fratrum [gravibus], et pro nunc importabilibus, sumptibus ad "unitatem reduci, volumus et statuimus, ut unam habitationem "distinctam duo inhabitent sacerdotes ; sub unoque tecto et "in camera una, donec fiat una camera, quæ pro dormitorio "sufficiat omnibus, dormiant et quiescant: ac in aula habita- "tionis Magistri sit semper refectorium sacerdotum; ibique "omnes comedant in communi, nisi aliqui eorum infirmitate, "vel alia causa legitima, fuerint impediti. Absque murmure et "detractione fratres sacerdotes quiete et pacifice conversentur; "Magister vero, qui ratione officii sui circa varia occupatur, "et habet de suis ratiociniis ordinare, inhabitet et habeat ab "aliis confratribus cameram separatam; proviso tamen, quod "in hospitio suo fratrem secum habeat commorantem.

De Divino Officio.

"Singulis diebus in aurora pulsetur spatiose campana; ad "cujus pulsationem surgant omnes fratres sacerdotes, et ad "ecclesiam mature procedant. Cumque ibidem in cancello "fuerint congregati, incipiat hebdomadarius Matutinale offi- "cium; et illud, una cum Prima, Tertia, et Sexta, submissa "voce distincte edicant, et aperte; necnon [2] et devote. Qui- "bus completis, dicat frater unus, qui ad hoc fuerit assig- "natus, Missam de Beatissima Maria Virgine,[3] qua finita, "pausent fratres sacerdotes ad tempus, ut Capellanus lepro- "sorum eisdem Horas Canonicas et Missam dicere valeat, "prout superius est expressum, et artatur etiam ab antiquo. "Horis vero Canonicis, et Missa pro fratribus leprosorum com-

[1] Omitted in MS. Claudius E. iv.; supplied from MS. Nero D. i.

[2] *etiam et* in MS. Nero D. i.

[3] *gloriosa ; qua*, in MS. Nero D. i.

"pletis, dicat vel celebret (prout vacaverit hebdomadarius) "Missam de die; et post eam, statim [1] [Hora Nona dica- "tur]. Qua finita, pulsetur ad prandium, vadant [1] [que] fratres "sacerdotes ad mensam; et, ut præfertur, comedant in com- "muni. Hora vero Vesperarum, pulsetur ad Vesperas; ad quam "pulsationem convenire studeant fratres omnes, sacerdotes "et leprosi, pro Vesperis et Completorio audiendis et dicen- "dis; eaque devote et complete audiant et dicant, prout ipsis "dicere convenit, et audire; Vesperas autem, et Completorium, "semper incipiet hebdomadarius, prout de aliis superius est "notatum. Finitis vero Vesperis et Completorio, absque "indebitis stationibus in itinere faciendis, omnes, tam sacer- "dotes quam leprosi, ad sua hospitia revertantur. In diebus "Dominicis et Festis duplicibus, dicant sacerdotes in ecclesia "omnes Horas Canonicas, præsertim, Matutinas, Vesperas, "et Completorium; et etiam, Missam cum nota. In magnis "duplicibus Festis, ut, puta, in Festis Natalis Domini, Cœnæ, "Parasceues, Paschæ, Ascensionis, Pentecostes, et aliis con- "similibus, dicant totum officium Festi solemniter, cum nota; "prout secundum usum Sarum, quo uti debent, solemnitati- "bus hujusmodi Festorum noverint convenire. Item, in Festis "Sancti Albani, Sancti Johannis Baptistæ, et Translationis "Sancti Thomæ Martyris, propter brevitatem dierum in "quibus contingunt, dicant sacerdotes Matutinale Officium cum "nota, cito post Completorium terminatum. Item volumus, "quod unus frater sacerdos, qui ad hoc fuerit deputatus, "celebret singulis diebus, aliqua hora diei ad hoc magis apta, "secundum dispositionem Magistri, pro omnibus benefactori- "bus defunctis Monasterii nostri et dicti hospitalis, Missam "sine nota, de Officio Defunctorum.

De intabulatione Fratrum in presentia eorundem.

"Ut labor inter fratres absque murmure facilius supportetur, "statuimus, ac etiam ordinamus, ut fratres sacerdotes, "secundum cursum suum, ad Matutinas et alias Horas cano- "nicas, et Missas diversas, ut præmittitur, celebrandas, per "aliquem, qui per Magistrum ad hoc fuerit deputatus, in "tabula conscribantur; qui cum intabulati fuerint, officia ad "quæ fuerint intabulati obedienter et humiliter exequantur. "Et ut divinum officium in dicta ecclesia, juxta præmissum "et subsequentem modum, melius et devotius celebretur,

[1] Omitted in MS. Claudius E. iv.; supplied from MS. Nero D. i.

" volumus et præcipinus, quod singuli sacerdotes dicti hospi-
" talis in Matutinis Horis, Missis, Vesperis, et Completoriis,
" in dicta ecclesia, ut præmittitur et subsequitur, celebrandis,
" personaliter intersint, et divinum officium peragant, quatenus
" ipsos conjunctim attigit, et divisim, nisi aliqua causa rati-
" onabilis eos a præmissis reddiderit excusatos. Quam quidem
" causam Magistro, seu, eo agente in remotis, vel absente,
" ipsius locum tenenti, aut saltem hebdomadario, ut præmit-
" titur, impediti exprimere teneantur. Nec choro exeant ante
" divinum officium completum pro tempore, sine ipsius chori
" rectoris licentia speciali. Hanc tamen artationem ad Magis-
" trum Hospitalis, quem oportet ex officii sui sollicitudine
" circa plurima occupari, volumus non extendi.

Ut Benefactorum fiat memoria specialis.

" Præcipimus quod quilibet sacerdos dicti hospitalis, quos
" ad celebrandas Missas singulis diebus humano more volumus
" obligari, pro benefactoribus vivis et defunctis dicti Monas-
" terii et hospitalis prædicti, in Missa sua, dicendo Collectam,—
" 'Omnipotens, sempiterne Deus, qui, *et cætera*,' memoriam
" faciat specialem. In fine etiam [1]Nonæ et Completorii in
" ecclesia, ac gratiarum in mensa, [2] dictarum, dicat hebdoma-
" darius, vel alius vices gerens ejusdem,—'Animæ Regis Offæ,
" 'et omnium benefactorum Monasterii Sancti Albani, et
" 'nostrorum, per Dei misericordiam, requiescant in pace.'

De Lectione legenda in mensa.

"Ut fratres sacerdotes, dum in mensa fuerint [3]considentes,
" nedum corporum, sed etiam animarum, capiant alimenta;
" præcipimus quod dum fratres sacerdotes in mensa fuerint
" congregati, legat unus litteratus coram eis, per aliquod com-
" petens temporis spatium, aut de Biblia, aut de Scriptura
" sacra alia, lectionem; quam dum in legendo fuerit, fratres,
" silentium tenendo, attente audiant et auscultent.

De Anniversariis annis singulis faciendis.

"Decrevimus, volumus, ac etiam ordinamus, quod fratres
" sacerdotes annis singulis Regis Offæ, G[aufridi] Abbatis,
" diebus obitus eorundem, et nostrum, ac Magistri Johannis

[1] *Noni* in MS. Claudius E. iv.
[2] *dictorum* in the MSS.
[3] *consedentes* in the MSS.

" de Barnet, Canonici ecclesiæ Sancti P[auli] Londoniis, cum " migraverimus, et migraverit, ab hac luce, Anniversaria " facere teneantur. Die vero præcedente diem hujusmodi " obitus, finitis Vesperis, in ecclesia dicant fratres sacerdotes, " cum nota ibidem,—'Placebo' et—'Dirige,' solemniter in " communi; ac in crastino celebret Magister, seu, eo impe-" dito, alius frater pro eo, cum nota, de Officio Defunctorum.

De Testamentis Fratrum Sacerdotum.

" Si fratres sacerdotes testari voluerint, seu aliqua in sua re-" linquere voluntate, eundem ordinem sive modum, tam quoad " inventarium, quam cætera omnia alia et singula, supra in " titulis de testamentis leprosorum, et de forma testandi, con-" tenta, quem modum ibidem duximus statuendum, studeant " firmiter observare, sub pœna ibidem clarius annotata.

De pensionibus, vel corrodiis, nullatenus concedendis.

" Ne ea quæ ad certum pium usum sunt largitione fide-" lium destinata, in usus alios convertantur, aut præfatus " numerus leprosorum et sacerdotum in posterum minuatur, " hac ordinatione perpetua prohibemus, ne unquam alicui de " bonis dicti hospitalis ab hac hora in antea ex venditione, " donatione, seu ex quacunque concessione, ad vitam vel ad " tempus, ob meritum, seu propter obsequium, aut quocunque " colore, directe vel indirecte, census, pensio, vel corrodium, " concedatur. Et ut hæc nostra prohibitio firmius observetur, " statuimus et decernimus, quod singuli fratres, tam leprosi " quam capellani, in admissione sua, jurent ad sancta Dei " Evangelia, quod nunquam directe vel indirecte, tacite vel ex-" presse, facient, procurabunt, aut consentient, quod alicui de " bonis dicti hospitalis, ex quacunque causa, vel quocunque " colore, census, corrodium, vel pensio, concedatur; sed quo-" ties de hujusmodi concessione facienda inter eos locutum " fuerit, vel tractatum, constanter pro totis viribus contradicent. " Et nihilominus volumus et statuimus, quod omnes qui hu-" jusmodi concessioni faciendæ consensum præbuerint, auxi-" lium, vel favorem, ex hoc excommunicationis sententiæ sub-" jaceant, ipso facto.

De infirmis Fratribus Capellanis.—Rubrica.

" Statuimus quod infirmis capellanis de victu quotidiano ita " bene in omnibus, sicut fratribus capellanis, in refectorio seu

" aula communi existentibus, serviatur. Et si frater capellanus infirmetur per annum, volumus quod pro medicina et aliis necessariis ultra communem et quotidianam distributionem victualium, et etiam præter unam marcam argenti pro vestura, quam durante infirmitate percipiet nihilominus, sicut sanus, Magister sex solidos et octo denarios sterlingorum particulariter, prout viderit expedire, hujusmodi sic infirmo solvere teneatur. Si vero frater capellanus breviori tempore infirmetur, volumus quod dicta dimidia marca pro rata temporis dividatur, et pars summæ sic divisæ solvatur eidem; et nihilominus Magister eosdem fratres infirmos visitet et solatiet; sicque, cum absens fuerit, fieri ab aliis fratribus capellanis faciat et procuret.

Ut Fratres Juramentum præstent in ingressu.

" Ad majorem cautelam, et firmiorem observantiam præmissorum, et eorum etiam quæ sequuntur, statuimus quod quilibet, tam leprosus quam [1] capellanus, in limine admissionis et ingressus sui, tactis Sanctis Dei Evangeliis, in præsentia Archidiaconi nostri et testium, præstet et faciat subsequens juramentum; quodque ipsum juramentum, antequam præstetur, fratribus, saltem laicis ingredientibus, vel minus bene litteratis, vulgariter exponatur.—

De forma Juramenti Fratrum.

" Ego N., in præsentia Domini N., Archidiaconi Monasterii Sancti Albani, juro ad hæc Dei Sancta Evangelia, quod obediens ero venerabili patri M., Dei gratia, Abbati Monasterii Sancti Albani, ipsiusque successoribus canonice intrantibus, et Archidiacono Monasterii supradicti; necnon et Magistro Hospitalis, in licitis et canonicis mandatis. Furtum, seu homicidium, non committam. Crimen fratri leproso, seu capellano, nequiter non imponam. In fratrem dicti hospitalis manus non injiciam violentas. Castus ero. Secreta hospitalis nemini revelabo. Commissum mihi negotium dicti hospitalis, juxta discretionem mihi a Deo datam, sollicite exequar, absque fraude. Opere, verbo, vel alio quovis modo, non consentiam quod alius sit Magister dicti hospitalis quam ille quem Dominus Abbas Monasterii Sancti Albani præfecerit in Magistrum, seu quod alicui de

---

[1] *cepellanus* in MS.

"bonis dicti hospitalis qualitercunque, ex quacunque causa, "census, corrodium, aut pensio, concedatur; vel quod nu- "merus fratrum leprosorum, vel sacerdotum, aliqualiter mi- "nuatur; vel quod ipsi in alios commutentur; sed quoties "de ipsis, aut aliquo eorundem, loqui contigerit, constanter "pro totis viribus reclamabo. Constitutiones et ordinationes "dicti hospitalis, per Dominum Michaelem Abbatem editas, "et in scriptis redactas, quatenus me attinent, observabo, et "ab aliis, pro posse meo, faciam observari; et si repertus "fuero in præmissis, vel aliquo præmissorum, aut aliis, deli- "quisse, correctionem et punitionem Domini Abbatis dicti "monasterii, vel ipsius Archidiaconi, vel alterius, qui ad "hoc fuerit legitime deputatus, ac Magistri dicti hospitalis, "absque quacunque reclamatione subibo, etiamsi Dominus "Abbas, in casu quo ter circa idem deliquerim, a dicto hospi- "tali, absque gratia redeundi, me voluerit [1]amovere. Sic "Deus me adjuvet, et hæc Sancta [2]Evangelia."—

De correctionibus faciendis.—Rubrica.

"Si aliquis frater transgressus fuerit præmissa, vel aliquod "eorundem, pro singulis hujusmodi transgressionibus, per "nos et successores nostros, vel Archidiaconum dicti monas- "terii, qui est, et erit pro tempore, tanquam perjurus [3][pro] "perjurio, et alias prout facti qualitas postulaverit, punia- "tur. Si vero ter circa idem sponte de præmissis repertus "fuerit deliquisse, vel aliquod aliud commiserit crimen, "propter quod a suo loco debeat juxta juris exigentiam [1]amo- "veri, per nos et successores nostros, et non per inferiorem, "hujusmodi delinquens a dicto hospitali, si hoc expediens "videatur, amoveatur omnino, seu alias acriter puniatur. In "minoribus autem, et levioribus excessibus, correctionem et "punitionem ad Magistrum volumus pertinere.

De Capitulis.

"Teneant et faciant fratres Capitulum saltem semel in heb- "domada, in die ad hoc magis apto; et in quo circa hoc "melius potuerint occupari, pro negotiis hospitalis commu- "niter, ut convenit, pertractandis, et correctionibus levium "et mitiorum excessuum debite faciendis. Et hoc Capitulum "in ecclesia clausis ostiis circumquaque more solito teneatur.

---

[1] *ammovere* and *ammoveri* in MS.

[2] *Dei Evangelia* in MS. Nero D. i.

[3] Omitted in MS. Claudius E. iv.; supplied from MS. Nero D. i.

De præfectione Magistri.

" Quotiens dictum hospitale fuerit Magistri regimine destitutum, unus capellanus dicti hospitalis, qui in spiritualibus et temporalibus magis fuerit circumspectus, circumscripto quocunque inordinato favore, auctoritate nostra et successorum nostrorum, duntaxat præficiatur more solito in Magistrum; circa cujus præfectionem nullam juris solemnitatem volumus adhiberi: nec quod ipse Magister ex hujusmodi præfectione titulum perpetuum sibi valeat vendicare; sed liceat nobis, nostrisque successoribus, si Magister in suo ratiocinio seu compoto, vel in aliis, ita repertus fuerit deliquisse, ut suo magisterio, juxta justum et æquum arbitrium, reddatur indignus, extunc eundem absque quocunque ordine judiciario, seu appellationis obstaculo, (si nobis vel eis hoc expediens videatur, in nostra et sua conscientia, super hoc in summo examine oneranda,) a suo magisterio penitus [1] amovere.

De licentia exeundi, et accessu Mulierum.

" Ea quæ statuimus supra in Titulis,—' Quod fratres leprosi ' hospitale exire sine licentia non præsumant,' et—' De accessu mulierum,' ad fratres sacerdotes extendi, et in eis locum per omnia volumus obtinere; excepto, quod Magister poterit fratres sacerdotes licentiare, ut ex causa bracinam, pistrinam, vel grangias, ingrediantur, cum hoc sibi videbitur expedire.

De custodia Communis Sigilli.

" Commune Sigillum in habitatione Magistri, in [2] cista una sub tribus serruris, more solito reponatur; præfatæ vero cistæ unam clavem penes nos et successores nostros, aut Archidiaconum nostrum, aliam penes fratres leprosos, et tertiam penes Magistrum hospitalis, volumus remanere. Quotiens vero aliquid fuerit cum dicto sigillo signandum, super illo inter fratres leprosos et capellanos solemnis tractatus primitus habeatur, ut quod ad omnes dinoscitur pertinere, ab omnibus comprobetur.

[1] *ammovere* in MS.

[2] *sista* in MS.

De Sigillo ad Causas.

"Sigillum parvum, quod dicitur 'Sigillum ad Causas,' in "custodia sit Magistri; quod solummodo in litteris, acquie- "tantiis de soluto, fidem facere volumus, et habere roboris "firmitatem.

De Juramento per Magistrum præstando.

"Statuimus quod frater, postquam præfectus fuerit, ut "prædicitur, in Magistrum, antequam de bonis dicti hospitalis "se quomodolibet interponat, præstet coram nobis vel suc- "cessoribus nostris, aut Archidiacono nostro, ac fratribus et "testibus, in forma quæ sequitur, juramentum: quod quidem, "propter fratres leprosos, et laicos forsan testes, antequam "præstetur, exponi volumus in vulgari.—

De forma Juramenti.

"Ego, Frater S., Capellanus Hospitalis Sancti Juliani, cui "per venerabilem Patrem, Dominum M., Dei gratia, Abbatem "Monasterii Sancti Albani, dicti hospitalis gubernatio est "commissa, juro ad hæc Dei Evangelia, quod de cunctis "bonis dicti hospitalis, mobilibus et se moventibus, fidele "inventarium faciam. Fratribus leprosis portiones supra in "Titulo—'De Distributionibus Fratrum Leprosorum' apertius "designatas, prout designantur ibidem, fideliter distribuam, "dum facultates dicti hospitalis sufficiunt ad easdem. Fratri- "bus capellanis pecuniam pro vestibus, stratis, et calciamentis, "quæ supra in Titulo—'De pecunia Fratribus Capellanis annis "'singulis ministranda,' cum suis terminis, continetur, tem- "poribus suis persolvam; ac eisdem fratribus capellanis, "sanis et infirmis, juxta suppetentiam facultatum restantium "ultra distributiones fratribus leprosis, ut præmittitur, faci- "endas, sua alimenta necessaria et competentia ministrabo; "residuum, si quod manserit, in utilitatem hospitalis con- "vertam. Alienationi rei immobilis ad dictum hospitale "pertinentis, aut concessioni census, pensionis, vel corrodii, "alicui de bonis hospitalis qualitercunque, vel ex quacunque "causa faciendæ, non consentiam; sed quotiens coram me "de hiis actum fuerit, pro viribus contradicam. Constitu- "tiones seu Ordinationes Domini Michaelis Abbatis super dicto "hospitali, et ejus regimine, editas, firmiter observabo; et "eas ab aliis pro posse meo faciam observari, nisi quatenus "per vos, Domine, mecum fuerit dispensatum. Omnia hospi-

"talis prædicti negotia, in quantum me concernunt, utiliter "juxta discretionem mihi a Deo datam, et fideliter, exercebo. "Coram Domino Abbate monasterii supradicti, vel Archidia-"cono ipsius, aut alio qui per dictum Dominum Abbatem ad "hoc fuerit deputatus, de administratione bonorum dicti hos-"pitalis per me facta, saltem semel in anno fidelem reddam "in unius ad minus fratris capellani, et alterius fratris "leprosi, præsentia rationem. Sic Deus me adjuvet, et hæc "Sancta Dei Evangelia."—

De lectura Constitutionum,—Rubrica.

"Ne [1] se fratres leprosi et sacerdotes ab observatione præ-"missorum sub colore ignorantiæ valeant excusare, statui-"mus, et etiam ordinamus, ut præmissæ nostræ Ordinationes, "quatenus fratres leprosos concernunt, eisdem, quatenus "[2] fratres capellanos contingunt, eisdem, quater divisim in annis "singulis distincte et aperte legantur et exponantur, etiam "in vulgari; ut sic ipsorum quilibet scire valeat manifeste, "quæ et qualia debeat observare.

"Ad præmissorum vero perpetuam firmitatem, et in testi-"monium eorundem, eisdem sigillum nostrum duximus appo-"nendum. Datum in Monasterio nostro supradicto, quoad "nos, undecimo die mensis Februarii, anno Domini millesimo "trecentesimo quadragesimo quarto.

"Et nos, Prior et Conventus Monasterii sæpedicti, præfatas "Ordinationes omnes et singulas, quas inspeximus studiose, et "super quibus deliberavimus diligenter, in quantum possumus, "confirmamus. In quorum testimonium, Sigillum nostrum "Commune fecimus hiis apponi. Datum, quoad nos, in Domo "nostra Capitulari, in dicto Monasterio situata, undecimo die "mensis prædicti, anno Domini supradicto.

"Et nos, Magister et Fratres Hospitalis prædicti, prædictis "Ordinationibus, seu Constitutionibus, omnibus et singulis, "quas, deliberatione præhabita super eis, nobis et dicto hospitali "conspicimus plurimum profuturas, expresse et ex certa sci-"entia consentimus; easque omnes et singulas ratas habemus, "pariter et acceptas. In quorum omnium testimonium, Sigilli "nostri Communis appensione [3] Constitutiones prædictas feci-

[1] *ne* in MS. Claudius E. iv.
[2] *vero fratres* in MS. Nero D. i.
[3] *has Constitutiones* in MS. Nero D. i.

"mus communiri. Datum, quoad nos, in Hospitali prædicto, "in aula habitationis Magistri, quarto decimo die mensis "Februarii, anno Domini supradicto.

"Et ego, Stephanus de Walyngforde, Rector Capellæ Sancti "Juliani, ac perpetuus capellanus leprosorum hospitalis præ-"dicti, prædictis ordinationibus consentio, et eas ratas et gratas "habeo, ac acceptas. In quorum testimonium, quia sigillum "meum pluribus est ignotum, sigillum reverendi viri, Do-"mini Officialis Londoniensis, apponi præsentibus procuravi. "Et nos, Officialis Londoniensis, ad specialem et personalem "rogatum dicti Domini Stephani, sigillum nostrum præsenti-"bus duximus apponendum. Datum, quoad nos, apud Hospi-"tale prædictum, quinto decimo die mensis prædicti, anno "prædicto."

APPENDIX (C.)

MS. Claudius E. iv. fol. 375 a.

Isti sunt [1]*Articuli observandi inter Fratres professos Domus Sancti Juliani, juxta Sanctum Albanum.*

" Cum inter omnes infirmitates morbus lepræ contemptibilior " habeatur, hii qui tali morbo sunt percussi, singulis locis et " temporibus, tam gestu quam habitu, cæteris hominibus con- " temptibiliores et magis humiles se debent repræsentare; " dicente Domino in [2] Levitico,—' Quicunque maculatus fuerit " ' lepra, habebit vestimenta dissuta, caput nudum, os veste " ' contectum, contaminatum ac sordidum se clamabit; et " ' omni tempore quo leprosus est, et immundus, solus habi- " ' tabit extra castra.' Nec propter hoc desperare debent, aut " contra Deum murmurare; sed potius eum laudare et glori- " ficare, qui, cum ductus fuerit ad mortem, leprosis voluit " comparari; teste [3] Isaia, qui ait,—' Et nos putavimus eum " ' leprosum, percussum a Deo, et humiliatum;' revocantes " ad memoriam beati Job, qui cum percussus esset lepra, ita " quod a planta pedis usque ad verticem capitis non fuit in eo " sanitas, nihil stultum contra Deum locutus est.

De situ Hospitalis Sancti Juliani.

" Cum igitur Hospitale Sancti Juliani, juxta boscum de " Eywode, ab Abbate et Conventu Sancti Albani propter lepro- " sos specialiter sit fundatum, et ex pia collatione eleemosy- " narum eorundem est sustentatum; cujus dispositio, tam in " spiritualibus quam in temporalibus, ad eundem Abbatem, " loci ejusdem Patronum et Ordinarium, pertinere dinoscitur: " nos paterna sollicitudine honestatem dicti hospitalis, necnon " et utilitatem, secundum Deum, considerantes, volumus quod " fratres ibidem commorantes habeant habitum qualemcunque " eorum infirmitati convenientem.

---

[1] There is another copy of these Articles in MS. Nero D. i., fol 193 b.

[2] xiii. 45, 46.

[3] liii. 4.—*Ysa* in MS. Claudius E. iv.; *Ysaia Propheta* in MS. Nero D. i.

De habitu Fratrum.

" Fratres, videlicet, habeant tunicam et supertunicam de " russeto, cum caputio de eadem secta, ita quod manubria " tunicæ sint clausa usque ad manum, non nodulis vel filo, ad " modum sæcularium, laqueata. Supertunicam vero habeant " clausam, usque ad talos, et capam [1][clausam] de nigro panno " similis longitudinis, cum caputio, sicut ab antiquo habere " consueverunt.

De calciamentis Fratrum.

" Calciamenta pedum sint caligæ et æstivalia; sint sotulares " erecti, cum tribus vel quatuor nodulis circa tibias, quibus " uti consueverunt. Sotulares vero bassos cum uno nodulo, et " laqueatos, omnino interdicimus et damnamus. Et si quis " frater de cætero utatur hujusmodi bassis sotularibus, contra " istud Statutum, eat nudis pedibus singulis diebus, donec " Magister domus, ejus humilitatem considerans, dicat ei,— " 'Sufficit.' Ista sufficiant quoad habitum.

De ingressu Fratrum, et de voto faciendo.

" Qui de licentia Domini Abbatis dictum hospitale ingredi- " untur (sine cujus licentia nullus debet ingredi) sint soluti; " et si conjugatus ingredi debeat, tam ipse, quam uxor sua, " coram Domino Archidiacono, tanquam loci Ordinario, et fra- " tribus domus, faciat solemne votum castitatis. Et si, post " ingressum, contra dictum votum per incontinentiam venerit, " secundum consuetudinem domus, expellatur; et uxori suæ, " si superstes fuerit, remittatur, et ei debitum conjugale per- " solvat. Similiter, si uxor contra votum suum veniat, simili " modo puniatur. Si autem uxor in fata decesserit, tunc vir " sicut convictus de incontinentia puniatur.

De modo ingrediendi Hospitale.

" Fratres vero qui ingrediuntur dictum hospitale, sint per " aliquod tempus in probatione, antequam faciant suam pro- " fessionem; infra quod tempus de eorum moribus et conver- " satione, per gestum eorum, et opera, poterit manifestius " apparere. Nec tempore probationis ad consilia fratrum in " Capitulis suis aliqualiter admittantur.

---

[1] Omitted in MS. Claudius E. iv.; supplied from MS. Nero D. i.

De dilectione Fratrum.

" Fratres super omnia diligant Deum, deinde proximum, " fraternæ dilectionis mutuam inter se habentes caritatem; " quia ista præcepta sunt principaliter observanda, in quibus " tota lex pendet, et Prophetæ.

De Horis temperandis.

" Mane campana pulsata ad Horas Canonicas audiendas, omnes " surgant, et, indutis capis clausis, eant ad ecclesiam, divina " obsequia audituri; quam cum ingressi fuerint, omnes sedeant " per ordinem, secundum tempus quo ingressi sunt dictum " hospitale, ita quod nullus per superbiam locum alterius sibi " vendicare præsumat; nisi forte Magister aliquem, propter " reverentiam, vel dignitatem personæ vel ordinis, aliis voluerit " præferre, justitia exigente. Illud mane sic temperetur, ut " nulli sit onerosum, sed ad [1] assiamentum omnium infirmorum; " ut nullus possit se excusare, nisi graviori infirmitate fuerit " detentus. Omnibus ergo pariter in ecclesia, ut dictum est, " congregatis, silentium teneant, donec servitium compleatur.

De Stationibus.

" Nullus autem fratrum præsumat [2] exire metas hospitii sui, " scilicet, versus regiam viam, sine capa clausa, eundo ad " ecclesiam, vel redeundo: nec faciant stationes vel deambu- " lationes in dicta strata, ante servitium, vel post; immo, nulla " hora diei, ante prandium, vel post. Sed divino expleto " officio, cum omni maturitate ingrediantur hospitia sua, nisi " forte aliquis voluerit facere moram in ecclesia, ut orationi- " bus vacet, et contemplationi.

Item, de Stationibus.

" Similiter inhibemus ne stationes fiant in penticio quod se " extendit in longitudine ante domos fratrum versus viam " regiam; nec quisquam fratrum teneat ibi parliamentum cum " alio fratre. Sed si quis fratrum voluerit habere colloquium " cum aliquo fratre, transeat ordinate per dictum penticium " unusquisque, alter ad alterum, pro libito suo, sine statione; " nisi forte aliquis extraneus ei obviaverit, cum quo breviter lo- " quatur, et transeat. Sed si probus homo, et honestus, venerit " ibi, causa infirmum fratrem visitandi, ingrediatur ad eum; " et quod bonum est, invicem loquantur.

---

[1] *assisiamentum* in MS. Claudius E. iv.; corrected from MS. Nero D. i.

[2] *exigere* in MS. Claudius E. iv.; corrected from MS. Nero D. i.

De Metis.

"Metas vero ab antiquo statutas, quarum una sita est ex "parte Australi, alia ex parte Boreali, sicut adhuc manifeste "patent, nullus transgredi præsumat; præter custodem gran-"giarum et granariorum, cui cura per Magistrum committitur.

De custode sub Magistro.

"Nec quisquam fratrum pistrinam vel bracinam aliquo "modo ingredi præsumat, nisi frater cui cura committitur. "Qui cum ingressus fuerit, pani et [1] cervisiæ non [2] appropinquet, "tangendo vel aliquo alio modo tractando; cum non deceat "viros talis infirmitatis ea tractare, quæ ad usum communem "hominum ordinantur.

De Clausura.

"Portæ vero versus gardinum bene claudantur, et custodian-"tur, propter scandala, et alia mala quæ ex libero ingressu "eorum possent oriri; nec quisquam fratrum egrediatur portas "illas, nisi tempore minutionis, vel quando aliquis indigeat "solatio, ratione alicujus specialis infirmitatis; quod fiat de "licentia Superioris. Portas vero, versus campum ex una "parte, et regiam stratam ex altera, nullus omnino egrediatur, "nisi [3] ille tantum cui agricultura [4] committatur. Expedit enim "aliquando supervidere carrucas et seminatores, si fideliter "operentur, et diligenter.

De licentia Archidiaconi euntibus extra metas.

"Nullus ergo frater omnino transgredi præsumat metas "consuetas et debitas, vagandi causa per patriam, vel pere-"grinandi; quod qui aliter fecerit, per subtractionem libera-"tionis suæ castigetur. Qui vero absentaverit se extra domum "suam per totum diem et noctem, sine speciali licentia "Domini Abbatis, vel ejus Archidiaconi, tanquam fugitivus "habeatur; nec concedatur ei ingressus sine gratia et licentia "Domini Abbatis.

---

[1] *servisie* in MS. Claudius E. iv.

[2] *appropinquat* in MSS.

[3] *illi* in MS. Claudius E. iv.

[4] *commendatur* in MS. Nero D. i.

De accessu Mulierum.

"Et quia per accessum mulierum frequenter oriuntur [1] scan-" dala et mala non modica, super omnia prohibemus, ne aliqua "mulier ingrediatur hospitia fratrum, præter communem lotri-" cem domus, quæ sit maturæ ætatis et bonæ conversationis, "de qua nulla possit esse sinistra suspicio. Nec illa præ-" sumat intrare domos illorum temporibus suspectis, sed horis "debitis, ut ejus ingressus et egressus ab omnibus possit" videri. Veruntamen, si mater vel soror, vel alia honesta "matrona, venerit ibi causa visitandi infirmos, habeat ingres-" sum ad illum, cum quo loqui voluerit. Et hoc fiat de "licentia Custodis domus; aliter non ingrediatur, cujuscunque" sit conditionis. Mulieres vero levis famæ et malæ opinionis "hospitia nullo modo ingrediantur.

De comestione Mulierum.

"Nulli ergo fratrum liceat invitare mulieres, ut secum" comedant in domibus suis, propter causam jam dictam, "præter personas prænotatas; et hoc de Magistri licentia" speciali fiat. Proviso tamen, quod nulla mulier ultra horam "debitam moram faciat cum eis; sed congruo tempore re-" cedant. Qui autem aliter fecerit, tanquam convictus de "incontinentia puniatur.

De discordia Fratrum.

"Fratres sibi invicem obediant, et reverentiam exhibeant, "dicente [2] Apostolo,—'Honore invicem prævenientes.' Si "quis vero inventus fuerit contentiosus, et seminans discor-" dias inter fratres, corripiatur semel et iterum; quod si sic "se non emendaverit, per subtractionem liberationis suæ us-" que ad condignam satisfactionem castigetur.

De bonis habendis.

"Et quia portio fratrum non sufficit eis ad omnia necessaria, "liceat eis habere bona mobilia, et quæ honeste possunt ad-" quirere, ad suppletionem defectus eorum, et infirmitatis suæ

---

[1] *scanda* in MS. Claudius E. iv. | [2] *Rom.* xii. 10.

" mitigationem. Ita tamen quod, ipsis decedentibus vel dis-
" cedentibus, non alienentur bona sua, sive sint infra limites
" hospitalis, sive extra; sed in usus communes domus con-
" vertantur, et de consilio et voluntate Magistri ordinentur et
" disponantur.

De Testamentis.

" Nullus frater de cætero faciat testamentum, nisi de licentia
" Magistri; quod si aliter fecerit, pro nullo habeatur.

De Punitione culpæ.

" Istos articulos suprascriptos præcipimus inviolabiliter ob-
" servari; et si quis in aliquo contravenerit, et observare
" contempserit, per subtractionem liberationis suæ castigetur;
" vel alia pœna, quæ magis timetur, ei infligatur; ut pro qua-
" litate et quantitate culpæ correspondeat acerbitas pœnæ.

De Capitulis faciendis.

" Si fratres aliquando, propter communem utilitatem, de statu
" domus velint tractare, ingrediantur ecclesiam, et, exclusis
" sæcularibus et fratribus non professis, cum ipsi communi
" consilio interesse non debeant, provideant inter se quod
" bonum est; ita quod nihil fiat sine Magistri consilio et vo-
" luntate. Privata vero Capitula, et adulterina, quæ magis
" dici possunt conspirationes, seu machinationes, totaliter in-
" terdicimus et annullamus.

De Professione Fratrum.

" Ego, Frater N., promitto et sacramento corporali, tactis
" Sacrosanctis Evangeliis, præstito, affirmo coram Deo et om-
" nibus Sanctis in hac ecclesia, quæ constructa est in honorem
" Sancti Juliani, Confessoris, in præsentia Domini N., Archi-
" diaconi, quod omnibus diebus vitæ meæ præceptis Domini
" Abbatis de Sancto Albano, qui pro tempore fuerit, et ejus
" Archidiacono, obnixus ero, et obediens, et in nullo proterve
" contradicens; nisi forte aliqua præcipiantur quæ divinæ
" displiceant voluntati. Nunquam furtum faciam, nec alicui
" fratrum falsum crimen imponam, nec manus violentas in
" aliquem fratrum mittam; nec votum castitatis infringam.

"Nec de aliquibus rebus appropriandis, vel aliis testamentarie "relinquendis, sine dispensatione a fratribus concessa, me in- "tromittam. Omnem speciem usuræ, tanquam monstruosum "et Deo odibile, studebo plenius evitare. Nec ero in con- "silio, vel auxilio vel opere, per sermonem aut voluntatem, "per me vel alium, quod aliquis aliquando Custos seu "Magister præficiatur leprosis de Sancto Juliano, nisi quem "Dominus Abbas de Sancto Albano præficere voluerit. Cibis "et potibus, et aliis rebus, mihi per Magistrum porrectis et "exhibitis, secundum usum et consuetudinem domus, conten- "tus ero sine lite et murmuratione. Metas mihi constitutas "non egrediar, absque licentia speciali superiorum meorum, "et eorum consensu et voluntate. Et si inventus fuero trans- "gressor contra aliquem articulum superius prænotatum, volo "et concedo quod Dominus Abbas, vel ab eo substitutus, pos- "sit me punire, secundum qualitatem et quantitatem delicti, "prout sibi videbitur melius expedire ; et etiam, tanquam apo- "statam a congregatione fratrum projicere, sine aliqua spe "reversionis ; excepta Domini Abbatis gratia speciali."

[1]*Juramentum Rectoris, seu Capellani, Leprosorum Hospitalis Sancti Juliani.*

"Ego N., Custos, seu Rector, Capellæ Sancti Juliani, juxta "Sanctum Albanum, exemptæ jurisdictionis Monasterii Sancti "Albani, ac Capellanus leprosorum Hospitalis ibidem, juro "quod obediens ero venerabili Patri, Domino Thomæ, Dei "gratia, Abbati Monasterii Sancti Albani prædicti, Archidia- "cono loci ejusdem, eorumque successoribus canonice intran- "tibus, et ipsorum cujuslibet ministris, in canonicis et licitis "mandatis; quodque jura, privilegia, et exemptiones, Consti- "tutiones Synodales, dudum per venerabiles fratres, Abbates "dicti Monasterii, editas, omnes et singulas, necnon Consti- "tutiones, seu Ordinationes, nuper per bonæ memoriæ Michae- "lem, Abbatem Monasterii supradicti, editas et promulgatas, "super et de statu et regimine hospitalis prædicti, et degen- "tium in eodem, quatenus me concernunt, seu concernere "poterunt quoquomodo, fideliter observabo, et ab aliis faciam "pro viribus observari: dictaque jura, privilegia, exemptiones, "Constitutiones, seu Ordinationes, aut aliquod eorum, vel ali- "quem eorundem, nullatenus impugnabo, nec ab aliis faciam "quomodolibet impugnari, nec ea vel eas, aut eorum vel

[1] This Oath is not given in MS. Nero D. i.

"carum, aliquod vel aliquam impugnantibus, aut impugnare "volentibus, dabo auxilium, consilium, vel favorem, publice "vel occulte. Capellam debite officiabo, ac Missas cotidie, "et alia divina officia in dicta Capella celebrari, et fratribus "leprosis dicti Hospitalis Sacramenta et Sacramentalia mini-"strari, per me faciam, vel alium Capellanum [1] idoneum et "honestum; ac cætera onera, omnia et singula, dictæ Capellæ "incumbentia meo tempore supportabo; nihilque, quod in "damnum dictorum Monasterii et Hospitalis, vel alterius eo-"rundem, cedere poterit, vel gravamen, attentabo, vel ab aliis "procurabo quomodolibet attentari. Et si contingat,—quod "absit,—me delinquere in præmissis, vel aliquo eorundem, et "super hoc coram Abbate dicti Monasterii, vel ipsius Ar-"chidiacono, aut alterius ipsorum commissario quocunque, "quotienscunque judicialiter vel extrajudicialiter fuero impe-"titus, etiam ad quemcunque juris effectum, [2] legitime com-"parebo; et excessum hujusmodi mihi impositum, in hac parte, "prout rei veritas se habebit, plenarie recognoscam, et pœ-"nam subibo, absque contradictione quacunque, juxta juris "exigentiam, mihi impositam pro eodem. Sic Deus me adju-"vet, et hæc Sancta Dei Evangelia."

---

[1] *ydoneum* in MS.

[2] *legittime* in MS.

APPENDIX (D.)

MS. Nero D. i. fol. 193 a.

Incipiunt quædam [1]*Consuetudines Regulæ Monialium Beatæ Mariæ Sopwelle, ab antiquo usitatæ, et per Dominum Michaelem Abbatem renovatæ et approbatæ; quas in antea statuit districtius observari.*

" Michael, par la soeffraunce de Dieu, Abbe de Seint Au-" ban, a noz cheres filles en Dieu, la Prouresse e le Couvent " de Sopwell, saluz, ove la grace Jhesu Christ et nostre beny-" son. Pur ce que nous avoms entendus, par inquisition faite " entre vous en nostre visitation, et apres, que ascunes cus-" tomes bones et honestes, avant ces hures usez entre vous, " sont par negligence entrelessez, et autres usages, que sount " abusions, gardez et usez, les queux sount countre lestat de " vostre religion; et pur ceo que a nous attient, par la reson " de la cure que nous avoms, tiels defautes amender; vous " comandoms, enchargeauntz en vertue de obedience en la " quele vous nous estes tenuz, que les custumes et les " amendementz dabusions avantdites desore enavant gardez,

---

[TRANSLATION.]

" Michael, by God's sufferance, Abbot of Saint Alban's, to " our dear daughters in God, the Prioress and the Convent " of Sopwell, greeting, with the grace of Jesus Christ and " our benison. Because that we have understood, by inqui-" sition made among you upon our visitation, and since, that " some good and seemly customs, in use heretofore among " you, are by negligence past over, and other usages, that " are but abuses, kept and observed, the which are against " the welfare of your Order; and because that unto us belongs, " by reason of the cure that we have, to amend such defaults; " we do command, charging you in virtue of the obedience " in which you are bound unto us, that from henceforth you " observe the customs and amendments of the abuses afore-

---

[1] There is another copy of these Customs in MS. Claudius E. iv., fol. 376 b.; but, to all appearance, not so correctly copied from the original.

" sicome eles sount desouz escriptes; issint que vous pussez
" avoir merit de Dieu par vostre obedience, et escheure
" grevouse penaunce, si nous vous trovoms desobeissauntes a
" cestes noz ordynaunces, que Dieu defent.—

De Commemoratione Sancti Albani.

" La custome de la Commemoration de Seint Auban soit
" garde, sicome il soleit estre; cest assavoir, que vous chaun-
" terez de lui un jour en la symaigne; cest a dire, le Jeofdy,
" si voide soit, ou autre jour que serra voide. Et ceo ne soit
" lesse, forsque en Advent et Quarresme, et deinz les Octaves
" des principals Festes, et pur Feste de Treis Lessons, que
" avera propre Estorie.

De tribus vocibus in Capitulo.

" Pur mals escheure, et quiete et charite norir et tener,
" nous comaundoms que en Chapitle ne soient forsqe treis

" said, as they are beneath written; that so you may be able
" to have merit in the sight of God through your obedience,
" and avoid heavy penance, if we find you disobedient to these
" our ordinances, which God forbid.—

Of the Commemoration of Saint Alban.

" The custom of the Commemoration of Saint Alban is to
" be kept, as it used to be; that is to be understood, you shall
" sing in honour of him on one day in the week; that is to
" say, on Thursday, if it be vacant, or else some other day
" that shall be vacant. And this must not be omitted, save
" in Advent and Lent, and within the Octaves of the principal
" Feasts, and on Feasts of [1] Three Lessons, that shall have a
" [2] History of their own.

Of the three voices in Chapter.

" To avoid evils, and quiet and charity to nourish and main-
" tain, we do command that in Chapter there be three voices

[1] A Festival on which three Lessons were read, or three Anthems sung.

[2] Devoted, namely, to the exposition of some particular festival, or life of some particular Saint.

" voyz; cest assavoir, de icelle que serra President, et de la " Suppriouresse, ou de une autre gardeine del Ordre, et de " icelle que serra chalengee ou clame pur sun trespas. Et " si nulle soit rebelle en Chapitle a la Priouresse, ou autre " gardeyne del Ordre Presidente, soit celle rebelle par celle " gardeyn del Ordre que est procheyne apres cele gardeyne " del ordre President. Et soit celle rebelle a payn et ewe, " saunz relees, a la jornee; et mesme la penaunce eit selle " gardeyn del Ordre, que lerra clamer une tiele rebelle.

De silentio, et ejus satisfactione.

" Pur ceo que vous estes tenuz par la Reule Seint " Beneyt a la silence tenir en lesglise, en lencloistre, en le " refeytour, e en le dortour; vous comandoms que la silence " soit tenue en les lieus avauntditz; et si nulle enfreigne la " silence, prenge sa veyne en Chapitle, et preigne discipline " regulere, reconissaunte sa coulpe. Et si tiele que enfryne " silence, ne voille de gree prendre sa veyne, soit clame par

---

" only; that is to say, of her who shall be President, and of " the Sub-prioress, or of one other guardian of the Order, " and of her who shall be challenged or charged for her offence. " And if any one be rebellious in Chapter to the Prioress, or " other guardian of the Order then President, let such rebel- " lious person be [judged] by such guardian of the Order as " is next after the guardian of the Order who presides. And " let such rebellious person be upon bread and water for the " day, without remission; and let such guardian of the Order " have the same penance, who shall omit to charge one thus " rebellious.

Of silence, and of satisfaction thereon.

" Because that you are bound by the Rule of Saint Benedict " to keep silence in the church, in the cloister, in the refec- " tory, and in the [1] dortour; we do command you that silence " be kept in the places aforesaid; and if any one break the " silence, let her take her pardon in Chapter, and receive " regular discipline, acknowledging her fault. And if such " person who so breaks silence, will not take her pardon of her

[1] Or dormitory.

"gardeyne del Ordre, e mise a plus dure penaunce. Et si "avygne, que ascune tense ove autre desordinement, soit "celle mise en silence par tut, et tiegne la penaunce treis "jours.

De sonitu Dormitorii, et occupatione ante prandium.

"Auxi, avoms ordine, que checun jour matyn, quant "temps serra de lever, la Supprouresse, ou autre gardeyne "del Ordre, soune le petit seyn que pent pres del queer; "et nulle isse le dortour avaunt cel sonyt, saunz especial "conge del gardeyne del Ordre: et a cel sonyt, levent touz, "et faites les treis orisones usueles, soient touz a la Messe "nostre Dame. Et apres cele Messe, sesent touz en lencloistre, "jesqe au Prime, entendauntes soulement a lour Psalter, "orisones, et autres devotions, ou a recorder le Dieu service. "Et quaunt temps serra, soit Prime sone, et a Prime soient

---

"own free will, let her be charged by a guardian of the Order, "and put to the hardest penance. And if it happen that any "one quarrels with another disorderly, let her be put in "silence throughout, and keep penance three days.

Of ringing for the Dortour, and occupation before dinner.

"Also, we have ordained, that every day in the morning, "when it shall be time to rise, the Sub-prioress, or other "guardian of the Order, ring the little bell which hangs near "the choir; and no one is to go from the dortour before "that rings, without especial leave of the guardian of the "Order: and upon that being rung, all are to rise, and after "the three usual orisons made, they are all to be at the Mass "of our Lady. And after that Mass, all are to sit in the "cloister, until Prime, attending solely to their Psalter, ori- "sons, and other devotions, or to repeating the[1] service of God. "And when it shall be time, let Prime be rung, and at Prime "let all be present, except the sick and those letting blood;

[1] The *Paternoster* probably is more especially meant by this appellation.

" touz, horspris les malades et les seynes; et Prime chauntee, " entrent touz en Chapitle, et facent ceo que apent. Et apres " Chapitle, soient occupez, jesqe a heure de manger, en bones " occupations; issint que celles que sont tenuz, soient a la " Graunt Messe, et a les Houres de jour.

De custodia et clausura [1] ostiorum diversorum.

" Auxi, avoms ordine qe le hus devers le gardyn ne soit " pas deshore enavaunt overt devaunt Prime. Et en este en " temps de la myriene, soient les hus de le parlour et de " le gardyn, et les fenestres devers le cusyne, clos; et ne " soient pas overtes taunque home soune a houre de Noune, " que serra chaunte apres la meriene. Et que les avauntditz " hus de le parlour et de le gardyn, checun nuyt par my lan, " taunttoust apres cuverefeu sone en labbeye, soient closes; " sil ne seit pas resonable encheson, la quele nous voloms " estre a la consideration de Confessour.

" and after Prime sung, let all enter the Chapter, and do " what thereto pertains. And after Chapter, let them be occu- " pied, until the hour for eating, upon good occupations; so " that those who are bound thereto, be at the Great Mass, and " and at the [2] Hours of the day.

Of the keeping and closing of divers doors.

" Also, we have ordained, that the door towards the garden " shall not be opened from henceforth before Prime. And " in summer at time of midday, let the doors of the parlour " and of the garden, and the windows towards the kitchen, be " closed; and they are not to be opened until it has been " rung for the hour of [3] Nones, which shall be sung after " midday. And let the aforesaid doors of the parlour and of " the garden, every night throughout the year, immediately " after curfew rung in the Abbey, be closed; if there be no " reasonable occasion [to the contrary], the which we wish " to be at the discretion of the Confessor.

---

[1] *hostiorum* in MS.

[2] The canonical *Horæ*, or services pertaining to particular hours of the day.

[3] The service of this canonical Hour was ordinarily at about 2 o'clock; but in this instance, it seems to have been somewhat earlier in the day.

De modo illarum cum sæcularibus [1] loquentium, et de modo comedendi cum sæcularibus.

"Et pur ceo que covenable chose est dames de religion "en presence de seculers se eient ordinement en habite et en "porture, nous voloms et ordinoms, que nul de vous desore "enavant viegne a parlour a parler ove seculers, si ele neyt "son cool et son visage covert de cuverchief, et de veil "ordine, come apent a vostre religion. Et nulle persone soit "suffert dentrer, forsqe honeste; et si tiele persone voille de- "morir a manger, mange en le parlour denseyne, par congie "le Confessour; et ne mie en chaumbres, saunz conge de nous "especial, ou de nostre Priour, si nous soioms absentz.

De Operariis Monialium.

"Des overours des queux vous aviez mester pur voz neces- "saires, cest assavoir, taillours et pelleters, voloms que pur "tiels overours soit une lieu ordine pres de lencloistre, ou

---

Of the manner of conversing, and of eating with secular persons.

"And because it is a becoming thing for ladies of a reli- "gious Order in presence of secular persons to conduct them- "selves orderly in garb and in behaviour, we do will and "ordain, that no one of you from henceforth come to the par- "lour to speak with seculars, if she have not her neck and "her face covered with a kerchief, and the veil ordained, as "pertains unto your order of religion. And no person is to "be allowed to enter, except one of good fame; and if such "person wishes to remain to eat, let him eat in [2] his own par- "lour, by leave of the Confessor; and not in the [3] rooms, with- "out especial leave of us, or of our Prior, if we are absent.

Of Workmen for the Nuns.

"As to workmen of whom you have need for things necessary "to you, namely, tailors and [4] pelterers, we do will that for "such workmen there be a place ordained near the cloister,

---

[1] *loquentibus* in MS. by inadvertence.

[2] I. e. the guests' parlour.

[3] Of the nuns.

[4] Or furriers.

" tiels overours facent lours overaignes ; et que tiels overours
" ne soient mes appellez en chaumbres, ne en lieu prive ; et
" soient les overours tiels, des quex suspecion de mal ne pusse
" estre.

Quod ligatæ per Capitulum possint videre Sacramenta.

" Et pur ceo que nous avoms entenduz, que une abusion est " entre vous, que si une de vous soit mise en silence pur sa " culpe, ele ne deveroit lire, ne chaunter, ne veer le Sacra- " ment de la Messe ; nous reprovoms celle abusion, et co- " maundoms que quaunt nulle de vous serra en cel cus, qele " lise et chaunte ove les autres, et veie le Sacrament de la " Messe, sicome est graunte a Cristiens de veer.

De Infirmis, [1] *[et] Infirmaria.*

" Une autre custume soleit este garde entre vous, que si " nulle de vous feust malade, elle deust entrer en lenfermerie, " et nemye en autre chaumbre. Et pur ceo voloms que ceste

---

" where such workmen may do their work ; and that from " henceforth such workmen be not called into the rooms, or " into a private place ; and that the workmen be such, of " whom suspicion of evil cannot be.

That Nuns bound by Chapter may see the Sacraments.

" And because that we have heard, that there is an abuse " among you, whereby, if one of you is put in silence for her " fault, she is not to read, or to sing, or to see the Sacrament " of the Mass ; we do reprove that abuse, and do command that " when any one of you shall be in such case, she shall read " and sing with the others, and see the Sacrament of the Mass, " as unto Christians it is granted to see.

Of the Infirm, and the Infirmary.

" Another custom used to be observed among you, that if any " one of you were sick, she was to enter the Infirmary, and " not any other room. And therefore we do will that this

---

[1] Omitted in MS.

"custume soit tenue, et que la Prioüresse ne pusse congie "doner dautrement faire. De ceste observaunce voloms que "la Priouresse et la Suppriouresse seient horsprises.

De Dormitorio, et Hospitibus.

"Auxi, avoms ordine, que desore enavaunt la Priouresse "ne doune congie a nulle de vous a demorer hors de le dor-"tour, en chaumbres de nuyt, ove hostes que vendront; et que "nulles hostes, seculeres ne reguleres, ne gisont en le dortour "ove vous; mes soulement vous, que estes del Couvent; et "checune soule en son lyt, sicome apent a vostre estat.

De Capellano Beatæ Virginis.

"Une autre custume soleit estre entre vous, que le Chapel-"leyn, que vous appellez—'Chapelleyn nostre Dame,' devereit "lever a Matynes en Douze Lessons, et eider le Confessour lire "les quatre Lessons del exposition del Evangelie: et checune "symaigne une soit chaunter la Messe nostre Dame a note; "a la quele Messe vous deussez touz estre; et mesme celui

---

"custom be kept, and that the Prioress be not able to give "leave to do otherwise. From this observance we do will "that the Prioress and the Sub-prioress be excepted.

Of the Dortour, and the Guests.

"Also, we have ordained, that from henceforth the Prioress "shall give leave to no one of you to remain in the rooms at "night, out of the dortour, with guests that shall come; and "that no female guests, secular or regular, shall lie in the dor-"tour with you; but only yourselves, who are of the Convent; "and each one alone in her bed, as pertaineth to your condition.

Of the Chaplain of the Blessed Virgin.

"Another custom there used to be among you, that the "Chaplain, whom you call—'Chaplain of our Lady,' had to rise "at Matins of Twelve Lessons, and aid the Confessor in reading "the four Lessons of the exposition of the Gospel; and every "week there should be one to sing the Mass of our Lady to "[1]notes; at which Mass you ought all to be; and the same

[1] I. e. by musical notation.

"Chapelleyn soleit lire le Evangel en checun principal Feste, "a la graunde Messe. La quele custume voloms que desore "enavunt soit tenue."

"Chaplain used to read the Gospel on each principal Festival, "at the great Mass. The which custom we do will from hence- "forth to be kept."

Edita et publicata sunt hæc per Dominum Michaelem, Abbatem, apud Domum de Sopwelle visitationis officium exercentem, die Sanctæ Fidis Virginis, anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo octavo.

[1] *Constitutio Domini Thomæ, Abbatis Monasterii Sancti Albani, de licentiis Custodibus Monialium de Sopwelle editis.*

"Memorandum, quod præceptum est monacho custodienti "moniales de Sopwelle, quod non permittat aliquem hominem, "sæcularem nec regularem, intrare ad dictas moniales, nisi "de licentia Abbatis Sancti Albani, et, in ejus absentia, de "licentia Prioris Monasterii antedicti. Et cum aliquis licen- "tiam habuerit, non permittat eum intrare, priusquam dictæ "moniales dixerint Horam Primam diei, ut moris est; nec "permittant talem licentiatum morari infra clausum earundem, "post pulsationem collationis in Abbathia Sancti Albani. Nec "ipsemet monachus intrabit ad easdem, nisi cum talibus licen- "tiatis, et [2] exibit cum eisdem; vel nisi fuerit aliquod opus "faciendum infra clausum earundem, vel nisi aliqua monialis "fuerit sic actualiter infirma, quod non possit accedere ad "locum confessionis absque gravi molestia corporali; nec "morabitur ultra tempus superius sæcularibus limitatum, nisi "quando periculum infirmitatis monialium hoc requirit. Nec "comedet, neque bibet, infra clausum earundem, nisi de "Abbatis licentia speciali."

---

[1] From MS. Claudius E. iv., fol. 377 b.

[2] *exiet* in MS.

END OF VOL. II.

LONDON:
Printed by GEORGE E. EYRE and WILLIAM SPOTTISWOODE.
Printers to the Queen's most Excellent Majesty.
For Her Majesty's Stationery Office.
[1242.—750.—7/67.]